

12

عصر بی خبری

یا

تاریخ امتیازات در ایران

تألیف

ابراهیم تیموری

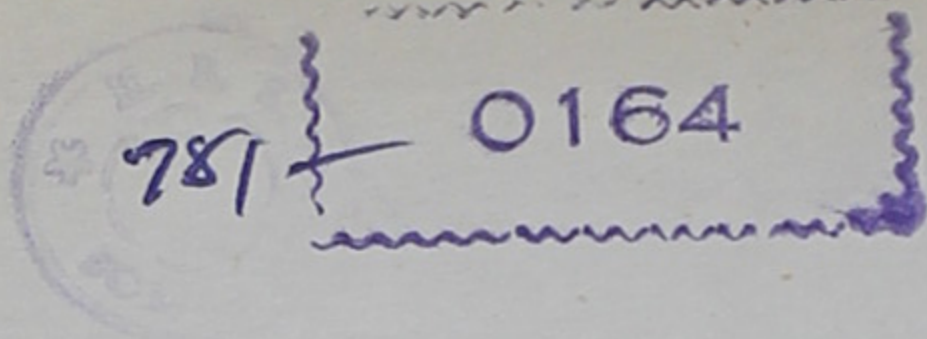
شرکت نسبی اقبال و شرکا

~~11479~~

113583

संविधानां प्रमाण
संविधानां प्रमाण
संविधानां प्रमाण

JAMMU & KASHMIR UNIVERSITY
LIBRARY
Kashmir Division - Srinagar

2959

S.No:- 2638 Page

Hot
Print
11/6/02

2

~~71479~~

113583

मिनिमल
मिनिमल
मिनिमल

JAMMU & KASHMIR UNIVERSITY
LIBRARY

Kashmir Division - Srinagar

عصری خبری

پا

تاریخ امتیازات در ایران

تألیف

ابراهیم تمهیری

حق چاپ محفوظ و مخصوص است به

شرکت نبی حاج محمدن قبال و شرکا

تهران - ۱۳۳۲

چاپ اقبال

کتابخانه مرکزی

کتابخانه مرکزی

K UNIVERSITY LIB.	
Acc No	157058
Date	27-2-79

5/13

مقدمه

در این دوسه سال اخیر که مبارزات ملت ایران برای کوتاه کردن دست بیگانگان از دخالت در امور داخلی کشور وارد مرحله تازه‌ای گردیده مکرواز استعمار ملت ایران و اسارت یکصد و پنجاه ساله گفتگو بمیان آمده و در جراید و مجلات مقالات بسیار منتشر شده است و با توجه باینکه دخالت‌های گوناگون استعمارگران خاصه انگلیسها و روسهای تزاری در قرن نوزدهم نسبت بامور کشور ما رنگهای فریب آمیز مختلف داشته و مخصوصا از راه گرفتن امتیازات متعدد و بستن زنجیرهای اسارت بردست و پای ایرانی بعنوان بهره برداری از منابع مختلف ایران و سوء استفاده از نادانی و بی خبری هیأت حاکمه سود پرست این کشور هر يك داستانی تآثر آور و دلخراش دارد که در عین حال بسی قابل توجه و جالب میباشد متاسفانه هنوز راجع باین موارد اطلاعات دقیق و کامل که مستند بمدارك و اسناد باشد منتشر نشده و عامه مردم از بیشتر این وقایع جانکداز بیخبر مانده اند.

چند سال پیش که نگارنده برای تهیه کتاب «تحریم تنباکو - یا - اولین مقاومت منفی در ایران» که شرح يك صحنه از مبارزه دلیرانه ملت ایران بمنظور کوتاه ساختن دست اجانب از امور کشور است در گوشه و کنار مشغول جمع آوری اسناد و مدارك مربوط بآن بودم بمطالب بسیاری راجع بچگونگی اعطای امتیازات برخوردم و یادداشت‌های زیادی تهیه کردم و پس از فراغ از بچاپ رساندن کتاب مزبور در صدد تنظیم و تکمیل آن یسار یادداشتها برآمدم و اینک بازحمت بسیار قسمتی از آنها را بصورتی که در این کتاب ملاحظه میشود درآورده تقدیم خوانندگان میکنم تا از این راه باندازه توانائی و استطاعت خود خدمتی بروشن شدن افکار هم میهنان کرده باشم.

این کتاب که بنام «عصر بی خبری - یا - تاریخ امتیازات در ایران» نامیده شده در دو جلد تهیه گردیده و در آن تمام امتیازات سیاسی و اقتصادی عمده‌ای که بیگانگان تا هنگام مشروطیت در ایران تحصیل کرده اند شرح داده شده است و جلد اول آن به سه بخش تقسیم میشود.

بخش اول شرح حال و تاریخ زندگانی اشخاص اصلی و مهمی که در اعطاء امتیازات دخیل بوده اند.

بخش دوم روابط ایران و انگلستان و امتیازاتی که انگلیسها تا آغاز مشروطیت در ایران تحصیل کرده اند.

بخش سوم روابط ایران و روسیه تزاری و امتیازاتی که روسها تا ظهور مشروطیت در این کشور بدست آورده اند.

بطوریکه در جای خود اشاره شده امتیازاتی که برای ایجاد راه آهن در ایران به بیگانگان اعطاء گردیده و همچنین سایر امتیازاتی که فرانسویها - بلژیکیها - آلمانها - امریکائیها و هلندیها و دیگران در ایران تحصیل کرده اند و آنها نیز هر يك داستانی تآثر آور دارد و قسمت مهمی از تاریخ سیاسی مملکت ما میباشد جداگانه در جلد دوم شرح داده خواهد شد.

این کتاب صحنه ایست از مبارزات دولتهای استعماری در قرن نوزدهم که برای بسط نفوذ و تسلط بر کشور ایران و بلعیدن منابع ثروت و وطن ما بایکدیگر دست و پنجه نرم

کرده اند و در غالب موارد بواسطه جهالت و بیخبری و طمع هیأت حاکمه این مملکت زبان های جبران ناپذیری باستقلال سیاسی و اقتصادی ماوارد ساخته اند .

سابقاً برای برقراری تسلط بر کشوری استعمارگران بچنگ و ستیز میپرداختند و با لشکر کشی و زور سر نیزه ملل ضعیف را اسیر و گرفتار میکردند ولی در نیمه دوم قرن نوزدهم کشورهای استعماری روش تازه ای اتخاذ نمودند و برای استعمار و استعمار ملل عقب مانده طریقه تازه ای پیش گرفتند .

این طریقه جدید عبارت بود از روی کار آوردن عده ای از دست نشاندگان خود و گرفتن يك سلسله امتیازات اقتصادی بنا دادن رشوه برای پیشرفت منظوره ای سیاسی .

ملت ایران باید باین قسمت از تاریخ سیاسی مملکت خود توجه کامل داشته و از روش هیأت حاکمه بی خبر آن بخوبی آگاه شود تا در آینده دیگر فربش این نیرنگهای سیاسی و خدعه های اقتصادی را نخورد و بفرمانروائی حکومتی از نوع هیأت های حاکمه سودپرست نادان بی بند و بار يك قرن اخیر تن در ندهد .

قسمت عمده اسناد و مدارك این کتاب را از کتابخانه و بایگانی راكد وزارت امور خارجه و کتابخانه سلطنتی و کتابخانه های مختلف اشخاص بدست آورده ام و گذشته از آنکه غالباً در متن کتاب از مآخذ و منابع ذکر کرده ام و در آخر نیز فهرستی از کتبی که مورد استفاده واقع شده تهیه گردیده است .

برای تهیه رونوشت اسناد و مدارك مورد احتیاج حتی المقدور سعی کرده ام که بادقت و بدون اختلاف با اصل باشد و بعضی از اسناد را که دسترسی باصل آنها ممکن بوده عکس برداری و عیناً گراور نموده ام .

با کمی وقت و مشغله زیاد کوشش بسیار برای صحت مطالب این کتاب بعمل آمده معیناً بواسطه تشتت مدارك و عدم دسترسی بهمهم آنها و ناهموار بودن زمینه تحقیق در این موضوعات و همچنین عجله و شتابی که برای انتشار آن داشته ام ممکن است در بعضی موارد دچار سهو و خطائی شده باشم و امیدوارم خوانندگان بعین الرضا در آن بنگرند و اگر به اشتباهی برخوردند بلطف و کرم خویش نگارنده را ببخشایند .

در این جا لازم میدانم از آقای حسین پاشا نوائی رئیس محترم اداره محرمانه وزارت امور خارجه و آقای عبدالصمد علی آبادی رئیس محترم اداره کتابخانه وزارت امور خارجه و سایر دوستان عزیز که برای تهیه اسناد و مدارك و مطالب این کتاب باین جانب کمک و راهنمایی فرموده اند و همچنین از مدیران شرکت نسبی حاج محمد حسین اقبال و شرکاء بخصوص آقای جواد اقبال که با نشر این قبیل کتب بروشن شدن افکار هم میهنان کمک مؤثری مینمایند صمیمانه تشکر کنم .

جمعه بیست و پنجم اردیبهشت ماه ۱۳۳۲

ابراهیم نیموری

فهرست

بخش اول صفحه ۱

- ۱- حکومت پنجاه ساله ناصرالدین شاه صفحه ۱
اختلاف گفتار و کردار صفحه ۱ - سفرهای اروپا صفحه ۸ - ناصرالدین شاه میات
روس و انگلیس صفحه ۱۳ - نمونه ای از دستورهای سیاسی ناصرالدین شاه صفحه ۱۵
قحط الرجال صفحه ۱۸ - فساد اخلاق و خرابی تشکیلات اداری صفحه ۲۳
- ۲- میرزا حسین خان مشیرالدوله سپهسالار اعظم صفحه ۳۱
توجه ناصرالدین شاه به سپهسالار صفحه ۳۲ - مخالفت کهنه پرستان با سپهسالار
صفحه ۳۹ - سپهسالار دوباره روی کار میآید صفحه ۴۶ - روابط سپهسالار با بیگانگان
صفحه ۵۰ - سپهسالار و انگلیس ها صفحه ۵۱ - سپهسالار و روسها صفحه ۵۳ - عزل
سپهسالار صفحه ۵۵ - مرگ سپهسالار صفحه ۵۶
- ۳- میرزا ملکم خان ناظم الدوله صفحه ۶۳
ملکم و امتیازات صفحه ۶۶ - اعتماد السلطنه از ملکم انتقاد میکند صفحه ۶۹
- ۴- میرزا علی اصغر خان امین السلطان اتابک اعظم صفحه ۷۱
امین السلطان بر کرسی صدارت صفحه ۷۲ - روابط امین السلطان با انگلیس ها و
روسها صفحه ۷۴ - کارهای امین السلطان اورا منفور عامه ساخته بود صفحه ۷۶ - قتل
امین السلطان صفحه ۷۹

بخش دوم صفحه ۸۰

- ۱- روابط ایران و انگلیس و امتیازاتی که انگلیس ها در ایران تحصیل
کرده اند صفحه ۸۰
رقابت روسها با انگلیس ها در تحصیل امتیازات صفحه ۸۹
- ۲- امتیاز بارون جولپوس رویتزر صفحه ۹۷
بارون جولپوس رویتزر کیست صفحه ۹۷ - توجه اروپائیان به منابع ثروت ایران
صفحه ۱۰۱ - بارون رویتزر تقاضای تحصیل امتیاز میکند صفحه ۱۰۲ - نماینده رویتزر
برای مذاکره بتهران میآید صفحه ۱۰۳ - امضای امتیازنامه صفحه ۱۰۷ - متن امتیازنامه
صفحه ۱۰۸ - بعد از امضاء امتیازنامه صفحه ۱۱۴ - رویتزر آماده اجراء امتیازنامه صفحه
۱۱۵ - ناصرالدین شاه باروپا می رود و امتیازنامه منتشر میشود صفحه ۱۱۷ - مخالفت روسها
صفحه ۱۱۹ - مخالفت بعضی از رجال و علماء صفحه ۱۲۳ - شروع بکار صفحه ۱۲۹ -
اقدام برای لغو امتیازنامه صفحه ۱۳۰ - سپهسالار بتهران احضار و مامور لغو امتیاز نامه
میشود صفحه ۱۳۱ - عدم اجراء امتیازنامه در موعد مقرر صفحه ۱۳۵ - ملاقات سپهسالار

باوزیر مختار انگلیس صفحه ۱۳۶ - اعلان بطلان امتیازنامه صفحه ۱۳۸ - ملاقات سپهسالار باوزیر مختار روس صفحه ۱۴۰ - اقدامات رویتز بعد از لغو امتیازنامه صفحه ۱۴۲ - مکاتبات سفارت انگلیس باوزارت امور خارجه صفحه ۱۴۶ - دکتر طموزان امتیازنامه رویتز را خیانت میداند صفحه ۱۵۰

۳ - فرمان آزادی کشتی رانی در رود کارون صفحه ۱۵۱

اهمیت رود کارون برای انگلیسها و سابقه آن صفحه ۱۵۱ - هرات بجای رود کارون صفحه ۱۵۲ - نامه های سفارت انگلیس صفحه ۱۵۳ - فرانسویها و امتیاز کشتیرانی رود کارون صفحه ۱۵۶ - ناصرالدین شاه عصبانی است صفحه ۱۶۱ - تهدیدات سر درو موندولف وزیر مختار انگلیس صفحه ۱۶۴ - فرمان آزادی کشتیرانی رود کارون صادر میشود صفحه ۱۶۶ - مخالفت روسها صفحه ۱۶۸ - بعد از افتتاح رود کارون صفحه ۱۷۶

۴ - امتیاز بانك شاهنشاهی صفحه ۱۷۸

سابقه بانك در ایران صفحه ۱۷۸ - بانك شاهنشاهی بجای امتیاز ۱۸۷۲ رویتز صفحه ۱۸۲ - مذاکره برای تهیه امتیازنامه صفحه ۱۸۴ - امضای امتیازنامه بانك صفحه ۱۹۰ - انتقاد از امتیازنامه صفحه ۱۹۹ - ضائم امتیازنامه بانك شاهنشاهی صفحه ۲۰۱ - تشکیل بانك صفحه ۲۰۴ - حق انحصاری انتشار اسکناس صفحه ۲۰۶ - منافع بانك صفحه ۲۰۷ - امتیاز معادن ایران صفحه ۲۱۰

۵ - امتیاز لاتاری صفحه ۲۱۳

امتیازنامه لاتاری صفحه ۲۱۳ - عقیده میرزا ملکم خان صفحه ۲۱۴ - ناصرالدین شاه وقتی بتهران میآید امتیازنامه را لغو میکند صفحه ۲۱۵ - دعاوی خریداران امتیازنامه صفحه ۲۱۶ - معاکمه در يك دادگاه انگلیسی صفحه ۲۱۶ - باز پرسى از ملکم خان صفحه ۲۱۸ - بی اعتباری دولت ایران صفحه ۲۲۱

۶ - امتیاز ساختن راه طهران بسواحل خلیج فارس صفحه ۲۲۳

علاقه انگلیسها بایجاد این راه و مکاتبات مربوط بآن صفحه ۲۲۳ - امتیاز راه بمشیرالدوله داده میشود صفحه ۲۳۱ - متن امتیازنامه صفحه ۲۳۲ - انتقال امتیازنامه بیانك شاهنشاهی و سپس بکمپانی لینچ صفحه ۲۳۴

بخش سوم صفحه ۲۳۷

۱ - روابط ایران و روسیه تزاری و امتیازاتیکه روسها در ایران تحصیل

کرده اند صفحه ۲۳۷

رقیب روسها در ایران انگلیسها بودند صفحه ۲۴۲

۲ - مرداب انزلی و تاسیس تجارتخانه و بیمارستان در سواحل بحر

خزر صفحه ۲۵۰

دعاوی روسها در نیمه اول قرن نوزدهم صفحه ۲۵۰ - اجازه ورود کشتی های

جنگی روس بمرداب انزلی صفحه ۲۵۱ - میرزا آقاخان نوری از ورود کشتی های جنگی

روس بمزداب انزلی ممانعت میکند صفحه ۲۵۹ - بنای تجارتخانه صفحه ۲۶۴ - بنای بیمارخانه صفحه ۲۶۹

۳ - شیلات صفحه ۲۷۴

روسها و شیلات صفحه ۲۷۴ - اجاره داری اتباع روس و اختلاف بین آنها صفحه ۲۷۵ - شیلات در دوره حاجی میرزا آقاسی صفحه ۲۷۷ - تهدیدات روسها صفحه ۲۷۹ - التماس حاجی میرزا آقاسی صفحه ۲۸۲ - امیر کبیر و شیلات صفحه ۲۷۸ - میرزا آقاخان نوری و شیلات صفحه ۲۸۹ - ایرانیها محتاج بکمک بودند صفحه ۲۹۰ - سپهسالار شیلات را اجاره میکند صفحه ۲۹۲ - سپهسالار شیلات را به روسها اجاره میدهد صفحه ۲۹۳ - شیلات بعد از سپهسالار صفحه ۳۰۱ - لغو قرارداد شیلات صفحه ۳۰۵ .

۴ - قزاقخانه صفحه ۳۰۹

قزاق ایران صفحه ۳۱۱

۵ - دعاوی روسها بعد از افتتاح رود کارون صفحه ۳۱۳

توسعه نفوذ انگلیسها صفحه ۳۱۳ - نارضائی روسها صفحه ۳۱۴ - پیشنهادها - روسها صفحه ۳۱۶ - رفتار خشونت آمیزی وزیر مختار روس صفحه ۳۱۹ - مقاله روزنامه نووستی صفحه ۳۲۱ - پیشنهادها روسها قبول میشود صفحه ۳۲۲ - ناصرالدین شاه به اروپا میرود صفحه ۳۲۴ - سید جمال الدین اسد آبادی مامور مذاکره با روسها میشود صفحه ۳۲۵ - پس از بازگشت از سفر اروپا صفحه ۳۲۷ - مقررات ورود کشتیهای روس بمزداب انزلی و رودخانههای شمالی صفحه ۳۲۹ - ساختن اسکله و انبارهای تجارتی صفحه ۳۳۲

۶ - امتیاز استفاده از جنگلهای مالی ایران صفحه ۳۳۳

روسها و جنگلهای شمالی صفحه ۳۳۳ - واگذاری جنگلهای شمالی بنایب السلطنه صفحه ۳۳۳

۷ - بانک استقراضی دهنی روس صفحه ۳۳۶

صاحب امتیاز بانک استقراضی روس کیست صفحه ۳۳۶ - امتیازنامه بانک استقراضی صفحه ۳۳۷ - اجازه استعمال لفظ بانک صفحه ۳۴۲ - اعمال بانک صفحه ۳۵۳ - بانک استقراضی شعبه ای از وزارت مالیه روسیه بود صفحه ۳۴۷

۸ - امتیاز راههای شوسه و تسهیل وسائل حمل و نقل در شمال ایران صفحه ۳۵۰

اهمیت راههای شوسه و رقابت روسها و انگلیسها صفحه ۳۵۰ - کمپانی راه آذربایجان صفحه ۳۵۱ - کمپانی بیمه و حمل و نقل صفحه ۳۵۲ - امتیاز ساختن راه رشت و قزوین صفحه ۳۵۳ - امتیاز ساختن راه قزوین بتهران صفحه ۳۵۵ - امتیاز ساختن راه قزوین تا همدان صفحه ۳۵۵ - اجازه پاک کردن و گود نمودن مرداب انزلی صفحه ۳۵۵ - راه شوسه تبریز تا قزوین صفحه ۳۵۷

۹- امتیاز بهره برداری از معادن قراچه داغ صفحه ۴۵۹

امتیاز نامه معادن قراچه داغ صفحه ۳۶۰

۱۰- استقراضهای ایران از روس و انگلیس صفحه ۴۶۵

قرض سال ۱۲۹۰ هجری قمری صفحه ۳۶۶ - قرض سال ۱۳۰۶ هجری قمری صفحه

۳۶۷ - قرض سال ۱۳۰۹ هجری قمری صفحه ۳۶۸ - قرض سال ۱۳۱۷ هجری قمری صفحه ۳۷۱

- قرض سال ۱۳۱۹ هجری قمری صفحه ۳۸۵ - قرض سال ۱۳۲۱ هجری قمری صفحه ۳۸۸

۱۱ - قرارداد گمر کی ایران با روس و انگلیس صفحه ۴۹۱

اداره گمر کات صفحه ۳۹۲ - مستشاران بلژیکی صفحه ۳۹۲ - لزوم تغییر قرارداد گمر کی

ایران و عثمانی صفحه ۳۹۵ - متن قرارداد گمر کی ایران و روس صفحه ۴۰۰ - قرارداد گمر کی

ایران و انگلیس صفحه ۴۰۴ - نظامنامه گمر کی صفحه ۴۰۹

بخش اول

۱

حکومت پنجاه ساله

ناصرالدین شاه

اختلاف مختار

و

کردار

ناصرالدین شاه چهارمین پادشاه سلسله قاجاریه قریب نیم قرن یعنی مدت چهل و نه سال و یک ماه و سه روز از تاریخ ۱۴ شوال ۱۲۶۴ هجری قمری تا ۱۷ ذی القعدة ۱۳۱۳ با کمال استبداد در کشور ایران سلطنت کرد.

دوران سلطنت این شخص از لحاظ تحقیق علل بدبختی و عقب ماندگی ملت ایران در تاریخ معاصر جای خاصی دارد.

اصولاً حکومت یکصد و پنجاه ساله سلسله قاجاریه در ایران برای مردم این مملکت متضمن مفاسد زیادی بوده است.

بجز آغا محمد خان موسس این سلسله که مردی باعزم و تدبیر بود و توانست در مدت کمی وحدت ایران را تأمین کند و تمام خاک کشور را در تحت حکومت واحدی در آورد در دوران بقیه «شاهان قجر» یعنی فتحعلیشاه - محمدشاه - ناصرالدین شاه - مظفرالدین شاه - محمدعلیشاه و احمدشاه نه تنها هیچ اقدام اساسی برای بهبود وضع مردم و مملکت بعمل نیامد بلکه هر یک بنوبه خود بواسطه بی اطلاعی و سوء سیاست مرتکب لغزش های جبران ناپذیری برای ملت ایران شده اند.

در این مدت ملت ایران سرآشینی تند انحطاط و فساد را پیمود و مخصوصاً در دوره سلطنت پنجاه ساله ناصرالدین شاه بواسطه شدت رقابتهای خانمانسوز دولت های انگلیس و روسیه تزاری بمنظور بسط نفوذ خود در ایران و جهالت و رشوه خواری و فساد اخلاق رجال دربار ناصری و تشکیلات فاسد اداری کار مملکت را بجائی رسانید که اگر حوادثی بقیع ایران در جهان پیش نیامد امروزه نامی از ایران بوده از ایرانی.

از ناصرالدین شاه نوشته های زیادی بجای مانده که ممکن است تاحدی از روی آنها بتوان بروحیات و افکار او پی برد و اگر باعمال و رفتار او نیز نظر افکنیم مشاهده میکنیم که او راق زندگی این مرد مجموعه ایست از اضداد.

ناصرالدین شاه میگفت در مملکت ایران همه مردم باید از عدالت برخوردار باشند ولی دوران سلطنت او مشحون است از بی عدالتی های بسیار.

ناصرالدین شاه بوزرای خود دستور میداد برای عمران و آبادی کشور نقشه ها طرح کنند و خودش را موظف باجرای آنها مینمواند ولی هیچگاه نتوانست قدم مؤثری در این راه بردارد و در سالهای آخر که گویا از این امر مأیوس گردیده بود منابع مختلف

حیاتی مملکت را بعنوان امتیاز با ثمن بخش با جانب واگذار میکرد .
 ناصرالدین شاه برجال دربار خود میگفت در کلیه امور با هم مشورت کنند و آزادانه
 عقاید خویش را بگویند ولی خودش بزرگترین مظهر استبداد بود .
 ناصرالدین شاه در ایران با اروپائیان خلطه و آمیزش داشت و سه سفر هم با اروپا رفت
 تا بقول خود تمدن فرنگ را از نزدیک ببیند و از اصولی که در دول اروپا پیروی میکنند
 برای ترقی مملکت استفاده نماید ولی دستور میداد از رفتن جوانان ایران با اروپا جلوگیری
 کنند و میگفت اگر پای ایرانی با اروپا بنامش شود برای کشور « خیلی خیلی اثر بد
 خواهد داشت . »

برای آشنا شدن با افکار و گفته های ناصرالدین شاه نامه ذیل را که بخط اوست
 در اینجا نقل میکنم .

این نامه را ناصرالدین شاه بادیست خود نوشته و متأسفانه بدون تاریخ است و خطاب
 بمجمع وزراء و ظاهراً در هنگامی که میرزا حسین خان سپهسالار صدر اعظم ایران
 است نوشته شده .

« مکرر در فقره اصلاحات امور دولت گفتگو ها شده است و کتابچه ها از ملکم و غیره خوانده (کذا)
 شده است و وزراء و نوکرهای خودمان در پیش خود و مجالس همین حرفها را زده و میزنند لیکن نتیجه که باید
 معلوم شود چیزی بعرض برسد یا فکری که مایه صلاح دولت باشد از وزراء و نوکرها بهیچوجه معلوم نشده است
 و همه اش بنقالی و نکته سنجی و ایرادات و حرف مفت گذشته است حالا از دو کار یکی را باید کرد اگر امور
 اصلاحات چاره پذیر است بگوئید و بکنید و بکنیم چرا بی جهت معطل و حیران هستید اگر چاره بردار نیست او
 را هم صریحاً بگوئید و فارغ از تفکرات بشوید و دیگر حرف نزنید کار را بروش خود و تقدیر محول بکنید .

و این گفتگو ها و تفکرات در همه چه امور معضله بیک ساعت و دو ساعت و پنج ساعت حرف زدن یا کتابچه
 خواندن یقیناً کافی نخواهد بود چگونه میشود در یک مجلس با عجله تمام و بدون غور و تأمل و حرف و بدون
 گفتگو بمشاجره صحیح از روی کمال بصیرت امور معظمه را حل نمود و قرار اصلاحات و مقدرات البتة یک
 دولت بزرگی را مثل ایران داد و برخاست ؟ کذا با وجود آن که در آن دو ساعت یا نصف روز هم که نوشته
 خوانده شود یا خیال و تفکر مجبوری را باید متحمل شد یکی ابداً حرف نمی زند دیگری مشغول چرت است
 دیگری ابداً حواسش در مجلس نیست باید قرار مجلس را جناب صدر اعظم اینطور مقرر نمایند اولاً هر کس در
 گفتگو آزاد باشد و ملاحظه نکند ثانیاً هر يك در حرف زدن مطلبی نوبه داشته باشد که تااو حرفش را تمام نکرد
 است دیگری حرفی نزنند و مغلطه نشود و هر کس رای خود را الی آخر بگوید و جواب بشنود بعد از آن آرای مجلس
 را بسنجد در هر رای که اکثریت غلبه دارد البتة آن صحیح خواهد بود .

دولت یا صحیح است یا مریض است اگر صحیح است چه جای سخن اگر مریض است هیئت دولت را باید
 مثل یک نفر مریض در میانه گذاشت و طبای حاذق که عبارت از وکلا و وزرای دولت هستند دور آن جمع کرد
 و استعلاج نمود و اول باید مرض را بقانون اطباء تشخیص باید داد بعد از معلوم شدن ناخوشی دوائی مطابق آن
 باید داد و خطب نباید کرد بسا امراض و امزجه هست که طیب بدون تشخیص مرض معالجه میکند و برخلاف آن
 معالجه مریض را فوراً هلاک میکند جائی که باید فصد بکند نکند جائی که باید نکند بکند البتة فوراً مریض
 خواهد مرد پس بهتر اینست در آن حالت مریض را بحالت خود بگذارد بجز چندی بماند یا زنده شود
 بهتر از معالجه خطب است

نکر و نفقاص امور دولت لکوها نیاید و در آن بجای از ملک و خانه و ...
روز و روزگار و در آن درستی خود و مصلحتی بین و ...
و نیز در این بنده یا فکر از این مصلحت است از روز و وقت و ...
رکنه بنجر و ... و وقت گفت که نه است مگر نه هر که ...
میدانید که بگویند و بگویند و یا بهیچ سلسله ...
صریح بگویند و باغ که نفقاص بقدر دیگر و ...
و آن لکوها و نفقاص در هیچ امور معصومه بگویند و ...
فینا کاف و خواه بود چگونه میوه در میوه ...
صحیح و در هر حال بعید امور معصومه و ...
من این ملک و در هر حال با مصلحت و در آن ...
یا فاد و نفقاص مجبور و ...
همه این در مصلحتی باقی مصلحت مصلحت و ...
بنده و مصلحتی که در هر یک در وقت زدن ...
دیگر و فرزند و مصلحتی که در هر یک از خود ...
در هر بار و اگر نیست غلبه و ...
چه در مصلحت اگر در مصلحت نیست و ...
و در آن لکوها و در هر یک از خود و ...
با مصلحت و مصلحتی که در هر یک از خود ...
در آن مصلحتی که در هر یک از خود ...
کنند با مصلحتی که در هر یک از خود ...
بکنند با مصلحتی که در هر یک از خود ...
با مصلحتی که در هر یک از خود ...
و در هر یک از خود و مصلحتی که در هر یک از خود ...

نمی‌توان مثل قشون رومانی ساخت آیانی‌توان وضع نوکرها و صادرات و وزارت‌خانه‌ها را افلا بیک تحت قاعده آورد که شبیه بدول متمدنه باشد آیا نمی‌توان جمع و خرج دولت را صحیحاً مطابق کرد و مطمئن شد آیانی‌توان موجب و مرسوم طبقات قشون و مردم را بوقت و موقع داد آیا نمی‌توان نشر عدالت و امنیت مال و جان مردم را داد آیانی‌توان خالصه جات را آباد کرد و منفعت برد آیانی‌توان معادن ایران را برای انداختن آیایا نمیشود کارخانجات ساخت و رواج صنعت و تجارت داد آیانی‌توان در سواحل بحر خضرچای و پنبه ینگی دنیا و گنه گنه و نخل خرما و انواع محصولات هند و ینگی دنیا و آفریقا را بعمل آورد و کوررات منفعت برد آیایا نمیشود کارخانه قند سازی درمازندران مهیا کرد آیانی‌توان کشتی های بخار از هر نوع در دریای عمان برای انداختن و هزار نوع کار کرد - در فرنگستان از راه زیر کوه مون سنی که کوه را سوراخ کرده و هشت فرسنگ از دالان زیر کوه با کالسکه بخار عبور میشود من خود عبور کردم حالا ما بخواهیم بتقلید آن فردا صبح عمله بگذاریم کوه البرز را سوراخ کنیم از منظریه و از شهرستانک سر در آوریم تمام اهل دنیا بما می‌بخندند و مضحکه میکنند لکن اگر بخواهیم تپه قلعه را از زیر سوراخ بکنیم و از آن طرفش بیرون برویم البته میتوانیم پس باید کار کرد اما باندازه خودمان این امثله که نوشتیم بنظم زیاد آمد و لزومی هم نداشت .

اصل مقصود این است که باید وزرای ما بنشینند ده روز بیست روز در این امور تدقیق کنند و بگویند که چه باید کرد یا بگویند که هیچ نباید کرد آنچه را که میگویند باید کرد بایک طرح صحیح و به اتفاق آراء بعرض برسانند در صورتی که همه بالاتفاق خیر و مصلحت امروز دولت ما را بعرض برسانند چرا ما اجری نمی‌داریم البته خواهیم کرد معین المالك هم حاضر است اطلاعات کامل البته دارد کتابچه که نوشته است این است که خوانده شد آنچه هم بنظرش برسد در مجلس بگوید و حالی کند و چاره جوئی نماید اولیای دولت در راه خیر و مصلحت دولت باید خیر و مصلحت شخص خود را کنار بگذارند باید خیال نکنند که اگر اصلاحاتی بشود و کار دولت بقاعده برود شاید منافع شخصی و نفاذ امور ما کمتر بشود یا موقوف بماند نوکر عاقل صادق خیر وطن و نظم دولت را البته باید ترجیح به شخص خود بدهد اگر ملاحظه نفع خود را ترجیح به نظم دولت نماید میتوان گفت خائن است .

معدودی این قبیل نوشته‌ها و بعضی کارهای ناصرالدین شاه را حجت گرفته و او را از پادشاهان علاقمند به پیشرفت و ترقی مملکت می‌شمارند و معتقدند که او میکوشید تا ایران را در شاهراه تمدن پیش ببرد ولی بواسطه سیاست های استعماری شمال و جنوب و رجال خائن نتوانست بمنظور خود نائل گردد .

البته دوره سلطنت ناصرالدین شاه از ادواری است که ایران میدان زور آزمائی دور قیاب نیرومندی مثل امپراطوری های روس و انگلیس بود و این دودولت به شدیدترین و بی رحمانه ترین وجهی بایکدیگر دست و پنجه نرم میکردند و از هیچ نوع اقدام تخریبی خود داری نداشتند و هر کدام برای توسعه نفوذ و رسیدن بمنظور خویش بهر عمل مخالف بشری متوسل میشدند و با اعمال زور و تهدید اشخاص سرسپرده و وابسته بخود را بنام صدر اعظم و وزیر و حاکم و غیره بمردم این مملکت تحمیل میکردند .

اینها صحیح است ولی ناصرالدین شاه در تمام مدت سلطنت خود حاضر نبود ذره‌ای از اقتدار و خود مختاری حکومت مطلقه خویش بکاهد و مردم را در تعیین سر نوشت خود

آزاد گذارد و همیشه از انجام هر کاری که منافی منافع شخصی او بود اجتناب داشت .
ناصرالدین شاه با اختراعات و کشفیات مردم اروپا میل و رغبت بسیار نشان میداد و میخواست آنها را بایران بیاورد ولی کارهایش بیشتر باعمال اشخاص متلوث و بوالهوس شباهت داشت و در این مدت نیم قرن بیک کاری اساسی که آسایش مردم در آن باشد دست نزد .

ناصرالدین شاه نه تنها از سفرهای اروپا تجربه ای که بدرد مملکت بخورد نیاموخت بلکه مشاهده آزادیهای که در کشورهای مختلف اروپا مردم از آن برخوردار بودند او را بیمناک ساخت و بعدها از رفتن ایرانی باروپا و باز شدن چشم و گوش آنها وحشت میکرد چنانکه از دستوری که در ذیل تلگراف رمزی که تقریباً پنج ماه قبل از کشته شدنش محمد علی خان علاء السلطنه از لندن مخبره کرده نوشته این نظر بخوبی درک میشود .
این تلگراف عیناً گراور میگردد .

ناصرالدین شاه در ذیل آن با خط خود نوشته است .

« آقا حسن بی اجازه رفته است نمیدانم از شما اجازه گرفته رفته است یا نه در هر صورت او را باید زود تر بایران مراجعت بدهند خیلی خیلی بد است پای ایرانی این جور ها بفرنگستان باز بشود اگر جلوگیری نشود بعد از این البته ده هزار ده هزار بفرنگستان برای دیدن کردن خواهند رفت و خیلی خیلی اثر بد خواهد داشت . »

منظور از نقل این نوشته ها آگاهی بافکار و روحیات مردی است که پنجاه سال با اختیار مطلقه بر جان و مال افراد ایرانی حکومت کرده است و متاسفانه در اینجا مجال و فرصت زیادی نیست که در این باب بتفصیل بحث کنیم و ناچاریم این موضوع را باختصار برگذار نمائیم .

برای مزید اطلاع از طرز فکر و عقیده یکنفر معاصر مطلع نسبت به ناصرالدین شاه قسمتی از نامه ای را که منسوب به میرزا ملکم خان ناظم الدوله میباشد و ظاهر آن بعد از برکاری از سفارت لندن نوشته در اینجا میآورم .

« از دشمنان خود خواهش میکنم که لطف کرده مطالب ذیل را شرح دهند »

لغت کردن بدون حق

آیا صحیح نیست که در مدت مدید سلطنت این شاه تمام قوانین مملکتی و مذهبی از میان برداشته شده است و امروز جان و مال و احترام همه ایرانیها نه تنها بسته به بوالهوسی شاه است بلکه صرف میل توکرها و جوان اوست که آنها را بوزارت رسانده است .

آیا صحیح نیست که دوائی این پنج وزرای بزرگ میرزا آقاخان (۱) - میرزا صادق (۲) - سپهسالار (۳) مستوفی الممالک و میرزا حسین خان (۴) و دوائی خیلی از سایر وزراء و شهبازگان و صرافها و تجار مثل آصف الدوله

۱ - میرزا آقاخان نوری اعتماد الدوله صدراعظم .

۲ - میرزا محمد صادق قائم مقام ملقب بامین الدوله که بعد از عزل میرزا آقاخان بوزارت داخله

منسوب شد .

۳ - میرزا محمد خان سپهسالار

۴ - میرزا حسین خان مشیرالدوله سپهسالار اعظم

استخراج مخلوط سرد از بدن

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

سلطان سعید پاشا معروف بہ کوچک سعید سابقاً صدر عظمیٰ محمد آ

بیت کمالیہ کہ از غم سر پر دم آید حجب بلند آمد و کوه

از دربار معالی که آمد به دست محمد علی ۲۰ چهارم رجب ۱۳۱۳

Handwritten signature or scribble.

ان عین با عین انوار
نزدایم زین اذن در انوار
در انوار انوار
انوار انوار

صبر
برکات
جور و فزونی
از جوهر ابرار
سرازمی
در ازادان

و عیسی خان و عموی شاه و حاجی عبدالکریم و سایر مردمان بزرگ با اشاره شاه ضبط و غارت شده است آیا صحیح است که همین شاه از روی مرحمت میرزا تقی خان صدر اعظم خود را و شوهر خواهر خود را که از معارف تاریخ ایران است خفه کرده است .

ظلم بی اسم

آیا صحیح است که همین سلطان که بقول روزنامه خیالات بلند او را تمام مردم میدانند در حضور خود و بدون هیچ حکمی يك پیر مردی را کلاتر نام که در مدت شصت سال بدولت در اداره پلیس خدمت کرده بود خفه کرد .

آیا صحیح است که این شاه که از انسانیتش تعریف میکنند يك روز قبل از سفر فرنگستان در شدت خشم و در مقابل چشم خود ۹ نفر سرباز را بی تفصیر سر برید .

آیا صحیح است که اعلیحضرت که بدون تردید در جاده ترقی قدم میزند بمیل خود گوش و دماغ و دست میبرد و بر عایای خود بشدت عذاب میدهد که سنگدل ترین وحشی ها وحشت میکنند و از وحشت از پس میافتند .

آیا صحیح است که پسرهای این سلطان با مرحمت فیما بین خود بیکدیگر مینویسند که میترسند شکم آنها را پاره کند مثل اینکه برای اغلب مردم اتفاق افتاده است زیرا این شهزادگان بیچاره خیلی خیلی خوب میدانند که پدر این شاه چشم های برادر خودش را بیرون آورد .

جواب اشخاصی که بهتان میزنند

يك نویسنده بمن تهمت متعصبی میزند آیا از تعصب من است که حالا بیش از بیست سال است که از خیال ترقی پرست شاه گذشته است که قدغن نماید کسی برای تحصیل بفرنگستان نرود آیا برای احترام تعصب من است که این شاه نمونه بواسطه ستمهای وحشیانه آسیائی که اختراع کرده سلطنت چهل و پنجساله خود را بخون آغشته است سلیمان خان را که بزجر کشت این زنهار را که شکم پاره کرد این دختر های جوان که دچار سوء حرکت سربازها و گرفتار دست جلاد شدند این کشت و کشتارتاز اصفهان و بزد که فرنگیها شهادت میدهند آیا دلیل تاریخی برای این مطلب نیست که در عهد سلطنت کسی از ظلم و وحشی گری سلطنت چیزی نشنیده است .

سفرهای شاه

اما در خصوص عشق شاه بسفر های فرنگ برای تحصیل تمدن - خود وزیر اعظم که از نتایج خانواده نامی گرجستان است در مونیخ بمن میگفت که شاه برای روز بفرنگستان نیامده بلکه برای شب آمده است و تفصیل هائی میکرد که هیچ قلمی جرات نگارش آنها نمیکند و همچنین از اتفاقات شبانه که در هولند بوقوع رسیده و خود وزیر اعظم برای شهرت سلطان احتیاط کار خود نقل میکرد نمیخواهم صحبت بکنم»

گفتیم سفرهای ناصرالدین شاه با اروپا جز زیان برای مردم ایران چیزی در بر نداشت و بقول ناظم الاسلام کرمانی نویسنده تاریخ بیداری ایرانیان « مسافرتها ی اروپا باندازه

سفرهای اروپا

این پادشاه را مرعوب ساخت که هر خواهش نامشروعی را ادنا دول اروپا مینمود با اسم صلح پسندی تسلیم میکرد »

اولین سفر فرنك در سال ۱۲۹۰ هجری قمری اتفاق افتاد ولی تصمیم آن سالها قبل گرفته شده بود. شاید میرزا حسین خان سپهسالار را بتوان از مؤثرترین کسانی دانست که ناصرالدین شاه را باینکار تشویق میکرد مخصوصاً هنگامی که در استانبول سمت سفارت ایران را داشت بانوشتن گزارشهای مفصل و شرح ترقیات اروپا اورا تشنه این سفرها ساخته بود و رفتن اورا بفرنك ازواجبات امور میشمرد.

هنگامی که در سال ۱۲۸۷ هجری قمری میرزا حسین خان برای جلب موافقت دولت عثمانی بمنظور مسافرت ناصرالدین شاه به عتبات دراستانبول مشغول تلاش بود ضمن گزارشی به «شاه» پیشنهاد میکرد که بجای رفتن به عتبات باروپا رود یا لااقل از همانجا راه فرنك را درپیش گیرد.

ناصرالدین شاه در جواب میرزا حسین خان (که آنوقت لقب مشیرالدوله را داشت) باخط خود چنین نوشته است.

«مشیرالدوله عرایض و کتابچه شما مفصلاً بانور محمد چاپار رسید جواب مفصلی در فقره معهود بخط وزیر دول خارجه در کتابچه نوشته شده است ملاحظه خواهید کرد همان تقریری است که من کرده ام لفظ بلفظ وزیر خارجه نوشته است دیگر لازم نیست آن مضامین در این دستخط نوشته شود مگر بایجاز بعضی از جواب های شما.

اولاً سفر فرنكستان در نظر من هست و هرگز فراموش نمی شود منتظر وقت و فرصت هستم انشاءالله تعالی بخواست خدا وبشرط حیات از سن ۴۳ نمی گذرد که داخل فرنكستان خواهم شد و حالا سه سال دیگر باین وعده مانده است.

ثانیاً سفر زیارت عتبات و عراق عرب را نمیتوان داخل و منضم بسفر فرنكستان کرد آنوقت هر دو ناقص میشود ودلائل دیگر دارد در عدم اختلاط این دو مقصود

ثالثاً در پنهان داشتن و سر این عزم تاکید شده بود کمال اهتمام در اینجا شده است شما هم اهتمام بکنید انشاءالله این دفعه حرف زده کار را بجائی منتهی کنید وزودتر مارا مسرور و خوشنود بکنید انشاءالله نمی داند چه قدر ها از تو راضی و خورسند خواهم شد و این خدمت عمده سالهای دراز در دودمان شما بیادگار خواهد ماند البته کمال سعی وجد و جهد را بعمل بیاورید در این فقره

در فقره سرحدات با چاپار مخصوص تفصیلاتی نوشته بودیم نمی دانم هیچ در آن فقره مذاکره کرده اید یا نه. فصلی از ترقی دولت ایران نوشته بودید که اهتمام شود همان است که نوشته اجری کن می خواهد و نوکری که پی کار برود در ایران این قسم نوکر حقیقتاً کم است و باید کم کم تربیت شود والحمدالله تربیت شده و می شوند و در این فقره آنچه بتوانم سعی میکنم در فقره اسباب چرخ بخار و جهانگیر خان را آورده با او حرف زدم مسئولیت این کار را بکردن خود جهانگیر خان گذاشتم هر طور او بنویسد شما آن قسم بکنید»

عین این نامه گراور شده است

بالاخره سپهسالار بصدارت ایران میرسد و ناصرالدین شاه در ماه صفر سال ۱۲۹۰ هجری قمری که تازه چهل و سومین سال زندگی را بیایان رسانده بود هازم اروپا میشود.

دربردن «شاه ایران» باروپا انگلیس ها نیز سهم عمده ای را داشتند و برای نزدیک کردن ایران وانگلستان علیه روسیه تزاری این سفر را وسیله ای قرار داده بودند

و در بریتانیا کارخانه های صنعتی و نیروی بحری و بری خود را برخ او کشیدند تا ضمنارعبی در دلاش اندازند .

لرد کرزن از قول سرچار لزمك گریگور مینویسد .

«من تصور نمیکنم پذیرائی های ما از پادشاه ایران بیک نتیجه برسد و با از آنها فایده مترتب شود زیرا که ایرانیها خوب میدانند که ما از روسها در وحشت و اضطراب میباشیم و اینرا مثل يك مسئله سیاسی تصور میکنند پذیرائیها بیکه با آن شوق و ذوق در لندن از شاه ایران بعمل آمد تمام باعث شد که در انظار ایرانیها بمقامات شاه افزوده شود اما در اوضاع و احوال سیاسی ما در ایران هیچ تغییری حاصل نگردید بعقیده من حقیقت مطلب در این است که ما در مقابل خطر روس خیلی بی تابی میکنیم»

يك سال قبل از این تاریخ ناصرالدین شاه امتیاز بارون جولوس رویتر را بانگلیسها داده بود که هنوز آثار شوم این اشتباه دامن گیر ملت ایران است .

شوق و ذوق رفتن بارو با و تفریح و تفرج در انگلستان و سایر کشورهای اروپا و گرفتن چند لیره حق الامتیاز جلو چشم و گوش زمامداران ایران را بطوری که خواهیم دید چنان گرفته بود که یکجا تمام مملکت را بانگلیسها وامیگذارند .

سفر دوم بطور غیر رسمی در سال ۱۲۹۵ هجری قمری و آنهم باز بر اهنمائی سپهسالار و سوغات این سفر ایجاد قزاقخانه و آوردن قزاقان تزاری بایران بود که مدت نیم قرن استقلال و آسایش مردم کشور ما بدست این دژ خیمان تزاری از بین رفت .

سفر سوم در سال ۱۳۰۶ هجری قمری و گرداننده صحنه آن میرزا علی اصغر خان امین السلطان بود .

در این سفر گوئی ناصرالدین شاه از اصلاح امور و ادامه سلطنت خود مأیوس و خسته شده بود و میخواست هر چه زود تر ایران را با جانب بفروشد و خود را از این زحمت ! راحت کند .

امتیازات بی شماری که از این تاریخ ببعده با جانب داده شده شاید هیچوقت در هیچ کشوری سابقه نداشته باشد .

لرد کرزن مینویسد «بعد از مراجعت شاه از سفر (سوم) فرنگستان نمایندگان سرمایه داران اروپائی برای گرفتن امتیازات مانند مور و ملخ بطهران هجوم آوردند و معروف بود عده زیادی در طهران حاضر بودند — امتیاز بگیرند از قبیل امتیاز کارخانه قند — شیشه — تلفون — چراغ الکتریک و برای احداث تاکستان و انحصار انواع و اقسام محصولات فلاحی و غیره شاه نیز حاضر است موافقت کند چونکه مبلغ کلی بحساب شخص شاه - داده میشود .»

پرفسور ادوار دبرون در کتاب انقلاب ایران راجع به سفر سوم ناصرالدین شاه بارو با مینویسد .

سفر سوم در سال ۱۸۸۹ و تا این تاریخ مسافرتهاى شاه مخارج زیاد داشته در صورتیکه فایده ای از آنها مترتب نشده و بحال ملت ایران مفید واقع نگردیده مخصوصاً سفر اخیر شاه که يك سفر خوش یمن و خوبی نبود قبل از اینکه شاه از طهران حرکت کند امتیاز بانك شاهنشاهی را بیارون جولوس رویتر داد .»

در تاریخ بیداری ایرانیان ضمن شرح حال ناصرالدین شاه راجع بسفرهای او مینویسد «اضافه بر یکصد کروور خزانه ایران صرف این مسافرتهاى بی معنی شد یکی از مورخین این پادشاه را

عالم بی عمل مینویسد . در پنجاه سال سلطنت آنچه تصدیق شده هشتاد و سه مقاولات تجارنی و سیاسی و سرحدی و امتیازی بادول و اتباع خارجه بست در جمیع آنها ایران مغبون گردید سی و پنج از آن مقاولات و امتیازنامهها بقوت رشوت و اخذ پیشکش چشم بسته بصرحه رسید که من جمله امتیاز رژی و بانک شاهنشاهی انگلیس و روس و اجازه راه آهن و شوسه که مضارش برهردی جنسی پوشیده نیست .

سید جمال الدین اسد آبادی ضمن نامه شکوائیه ای ناصرالدین شاه را که در سفر سوم اروپا امتیاز انحصار دخانیات را بانگلیسها داده بود اینطور بمرحوم میرزای شیرازی معرفی میکند .

«..... پیشوای بزرگ . پادشاه ایران سست عنصر و بد سیرت گشته مشاعرش ضعیف شده بد رفتاری راپیش گرفته - خودش از اداره کشور و حفظ منافع عمومی عاجز است لذا زمام کار را بدست مرد پلید بد کردار پستی داده که در مجمع عمومی به پیغمبران بد میگوید نه فرمان دین را می پذیرد نه بروساء دینی ارجی میگذارد بعلماء بد میگوید بمردم پرهیز کار تهمت میزند بسادات بزرگوار توهین مینماید باوعاظ مثل مردم پست رفتار میکند .

از اروپا که برگشته پرده شرم را پاره کرده و خود سری را پیش گرفته بی پرده باده کساری مینماید با کفار دوستی میورزد بامردم نیکوکار دشمنی میکند . این کارهای خصوصی اوست اما آنچه بزیان مسلمانان انجام داده این است که قسمت عمده کشور و درآمد آنها بدشمنان دین فروخته که بتفصیل عبارتست از :

۱ - معادن و راههایی که به معادن منتهی میشود و همچنین خطوطی که از معادن به نقاط مهمه کشور متصل است .

۲ - کاروانسراهایی که راطراف خطوط شوسه بنا میشود (در تمام کشور) بانضمام مزارع و باغستانهایی که در اطراف این راهها واقع است .

۳ - رود کارون و مسافرخانههایی که در دو طرف این رود (نامنتهی الیه آن) ساخته میشود و همچنین مراعات که تابع این رودخانه است .

۴ - راه از اهواز تا تهران و آنچه از ساختمانها و مسافرخانهها و باغستانها و مزارع در اطراف آن واقع است .

۵ - تنباکو و آنچه لازمه این محصول است از مراکز کشتزارها خانههای نگاهبانان و متصدیان حمل و نقل و فروشندوها هر کجا واقع شده و هر جا ساخته شود .

۶ - جمع آوری انگور بمنظور ساختن شراب و هر چه ازدکان و کارخانه لازم دارد در تمام کشور

۷ - صابون شمع و شکر و کارخانهاییکه لازمه آنهاست .

۸ - بانک (چه میدانی بانک چیست) بانک عبارت از این است که زمام ملت را یکجا بدست دشمنان اسلام داده و مسلمانان را پنده آنها نموده و سلطنت و آقائی کفار را بر آنها بپذیرند .

آنوقت این خائن احمق برای اینکه ملت را راضی نماید دلیل پوچی برای کردار زشت خود اقامه کرده و میگوید اینها معاهده موقتی است که مدتش از صد سال تجاوز نخواهد کرد .

چه برهانی برای رسوائی خیانت کاران از این بهتر .

نصف دیگر مملکت را هم بعنوان حق السکوت بدولت روسیه داده (اگر ساکت شود) آنها هم عبارت است از مرداب رشت و راه اتزلی تا خراسان و آنچه از خانهها و مسافرخانهها و باغستانها که تابع این راه است .

ولی دولت روسیه بدماغش خرده و این هدیه را نپذیرفته .

او درصداست اگر این معاهدهها ، معاهدهاییکه به تسلیم کشور باجانب منتهی میشود بهم نخورد خراسان را مستعمره خود کرده و بر آذربایجان و مازندران نیز دست بیاندازد این اولین نتیجه ایست که بر سیاست این احمق

مترتب میشود .

خلاصه این مرد نبه کار کشور ایران را اینطور بمزایده گذاشته و خانه های محمد ص و ممالك اسلامی را باجانب میفروشد ولی از پس فطرتی و فرومایگی که دارد بقیمت کم ووجه اندك حاضر بفروش میشود بله بقتی پست فطرتی و حرص باخست و دیوانگی آمیخته شود چنین خواهد شد.....

ناصرالدین شاه در این سفرها مبالغ زیادی از پول ملت ایران را بعنوان دیدن ترقیات دول اروپا خرج تفریح و عیاشی های خود کرد در مواقعی که ملت در فقر و بیچارگی میسوزد ورشته های مختلف صنعت و تجارت یکی بعد از دیگری تعطیل میگردد و روسها و انگلیسها مقرر صد تسخیر ایران هستند ناصرالدین شاه براهنمائی سپهسالار و ملکم و امین السلطان بفرنگ می رود و ثروت این ملت را که حکام مستبد خودخواه با ظلم و جور از یتیم و بیوه زن و یتیم و بیوا یان دیگر گرفته اند بفلان رقاصه و بازیگر فلان سیرك یا فاحشه فلان کاباره میبخشد. منظور ناصرالدین شاه و کسانی که او را باین سفرها میبردند متفاوت بود. در این سفرها عمدتاً هدف و مقصود «شاه» در این سفرها فقط تفریح و گردش و عیاشی است چنانکه از ملاحظه سفرنامه های سه گانه او بخوبی این موضوع رامیتوان دریافت. که بآداب سفرنامه های ناصرالدین شاه پراست از توصیف زن فلان آقا که در فلان شب نشینی فلان لباس را پوشیده و مرحوم ناصرالدین شاه مفتون زیبایی و خوشگلی او شده یا وقتی فلان رقاصه فلان سیرك مشغول بازیست تن و بدن سفید و اندام قشنگ و ظریفش «شاه» ایران را از حال برده یا فلان حیوان در باغ وحش فلان شهر بنظر «ظل الله» خیلی عجیب آمده و یا بالاخره از اینکه «جهانمطاع» در بازی شطرنج خانم لرد سالیسبوری نخست وزیر انگلستان را مات کرده بخود بیالد و از مهارت خویش تعریف کند.

ناصرالدین شاه
میان
روس و انگلیس

گفتیم در دوره سلطنت ناصرالدین شاه روسها و انگلیسها برای بسط نفوذ خود در ایران شدیداً مشغول مبارزه بودند و از هیچ نوع اعمال تخریبی و خلاف انسانی هم خودداری نداشتند و گاهی با تهدید و زمانی بآبادن و شوه رجال دربار را میفریفتند و آنهارا به خیانت بوطن خود وادار میکردند.

شاید ناصرالدین شاه همانطور که مکرر نوشته و بسیار گفته بود واقعاً میخواست ایران را بجاده تمدن کشاند و میکوشید تا وسائل آبادانی کشور را فراهم سازد ولی گذشته از موانع داخلی مثل - نداشتن رجال کار آزموده و روبرو شدن با مخالفت روحانیون متعصب و بی اطلاع از لحاظ خارجی رقابت دو حریف نیرومند علت اصلی و سبب عمده خرابی مملکت و عقب ماندگی ایران بود چنانکه در هنگام صدور فرمان اجازه کشتی رانی رود کارون و مخالفت روسها در نامه ای بعنوان ملکم و وزیر مختار ایران در لندن که بعداً در قسمت سوم از بخش دوم متن کامل آن را نقل خواهم نمود ناصرالدین شاه سیاست روسها و انگلیسها نسبت بایران و گرفتاری خویش را از این حیث چنین بیان میکند.

«..... روز بروز جمیع ممالك روی زمین در ترقی است ما چرا اسباب ترقی و آبادی مملکت خودمان را فراهم نیاوریم چرا باید راه نازیم و کارخانجات احداث ننمائیم که از هر چیز محتاج بممالك خارجیه باشیم اگر ناچاراً اقدام بساختن بعضی راهها کرده بودیم دو سال يك مرتبه غلا و قحطی بعضی شهرهای ایران خاصه طهران را متاصل و مردم آنرا پریشان نمیکرد.

ناصرالدين شاه

جميع دول روى زمين يا سلطنت مستقله هستند يا سلطنت مشروطه يا جمهورى در ميان دول روى زمين ياره دولتها بهم ميرسد كه خيلى كوچك ميباشند همه در مملكت ولايت و خاك و زمين و امور داخله خودشان مستقل و مختارند كه هر قرارى در داخله خودشان ميل دارند و صرفه و صلاح خود را در آن ميبينند و قاعدتاً دول ايران كه از همه قديمتر و هميشه سمت استقلال را داشته و دارد چرا بايد باندازه يك دولت پست كوچك هم استقلال در داخله خود نداشته باشد هر قرارى را كه مقرون بصرفه و صلاح و آبادى مملكت خود ميبيند ندهد.

وضع دولت ايران طورى شده است كه هيچ دولتى باين حالت نيست دولت ايران ميان رقابت دولتي انگليس و روس كير گرفته است هر كارى مبنى بر صرفه و صلاح و آبادى مملكت خودمان در جنوب ايران بخواهيم از ساختن راه و سابر بكنيم دولت روس ميگويد براى منافع انگليس ميكنيد چنانكه در مسئله رود كارون همين طور ميگويند راه هم بخواهيم بسازيم همين طور ميگويند در شمال و مغرب و مشرق ايران اگر بخواهيم چنين كارها بكنيم انگلستانها ميگويند بملاحظه منافع روس اقدام باين كارها كرده و ميكنند چنانكه در ساختن راه قوچان و راه آهني كه حاجي محمد حسن در كار ساختن در محمود آباد در كنار بحر خزر است مكرره همين اظهارات را كرده اند تكلف مامست كل شده است و روز بروز مشكلتر خواهد شد پس يك مرتبه روس و انگليس بيايند و بگويند دولت ايران دولت مستقل نيست هر چه ما بگوئيم بايد آن طور بكنيد آيا در ميان دول روى زمين از بزرگ و كوچك حتى بلغاري كه تازه سري ميان سرها بيدرون آورده و صرب و يونان يك دولت هست كه زير بار اين حرفها برود.

دولت خودمان را ميخواهيم آباد كنيم كارخانه بسازيم قرارداتي بصرفه و صلاح دولت و ملت خودمان بدهيم دو انگليس و روس چه حقي دارند بكار هاي داخله ما كه اين حرفها ا بميان بياورند هر پادشاهي مسئول است كه بي منافع و ترقى دولت و تربيت ملت و آبادى ولايت خودش برود اگر نكند خلاف مسئوليت كرده و بتكليف پادشاهي خود رفتار نكرده است بنا بر اين مسئله را مكرره ميكنيم رقابت روس و انگليس طوري شده است كه مثلاً اگر بسمت شمال و مشرق و غرب مملكت خودمان بخواهيم بگردش و شكار برويم بايد با دولت انگليس مشورت بكنيم چون سمت سرحدات روس است شايد او خيالي بكنند و بپرند و همچنين بسمت جنوب اگر ميل بكنيم بايد از دولت روسيه مشورت بكنيم.

شما تصور نكنيد كه هيچ دولتي در روى زمين از بزرگ و كوچك اين حالت حاليه ما را دارد آيا ما يك دولت مستقله نيستيم كه اختيار محوطه مملكت خودمان را داشته باشيم و با آزادي بتوانيم حركت و مصالح دولت خودمان را بنظر بياوريم؟

با آنكه ناصر الدين شاه در دوره سلطنت خود از لحاظ سياسي خط هاي زياد و اشتباهات جبران ناپذيري مرتكب شده و مامورين دسيسه باز و كار آگاه دو حريف نيرومند مكرره او را فریب داده اند مع هذا از روى انصاف بايد گفت كه او از تمام شاهان سلسله قاجاريه با اطلاع تر و بسياست دنيا آشنا تر بوده و در بسياري از موارد رل خود را خوب بازی كرده و توانسته است كشور ايران را از خطرات ناشي از رقابت هاي دو همسايه زورمند كه مبارزات آنها در آن موقع به متهاي شدت خود رسیده بود بر كنار دارد.

نمونه اي از دستورهاي سياسي ناصر الدين شاه
براي اطلاع از طرز دستورهاي سياسي و چگونگي رفتار ناصر الدين شاه با روسها و انگليس ها نمونه اي از نوشته هاي او را در اينجا عينا گراور و نقل مينمايم.

در اواسط نيمه دوم قرن نوزدهم كه روسها در نواحی تـر كستان مشغول توسعه نفوذ و پيشرفت بودند گاهي با اقداماتي دست ميزدند كه مخالف منافع دولت ايران بود و اين امر اغلب باعث اعتراض و اختلاف ميشد.

در ایام صدارت میرزا حسین خان سپهسالار بامذاکراتی که بین طرفین بعمل آمد قرار میشود کمیسیونی مرکب از نمایندگان دولتی ایران و روسیه تزاری تشکیل و با رسیدگی بمذاکره مربوطه و بازدید محلی خطوط مرزی و سرحد بین الدولتین تعیین و به اختلافات خاتمه دهند.

مطالبات ومذاکرات این کمیسیون که در ابتدا گمان میرفت سه چهار ماه بیشتر طول نخواهد کشید قریب سه سال ادامه پیدا کرد و سرانجام در تاریخ ۲۲ محرم ۱۲۹۹ (۹ دسامبر ۱۸۸۱) معاهده بنام معاهده آخال و خراسان بین دولت ایران و روسیه تزاری بامضاء رسید.

بموجب این معاهده حدود ایران و روس و نواحی متعلق بآنها در طرف شرقی بحر خزر معین میشود و حق حاکمیت دولت ایران از مرو و آخال و سایر نواحی ترکستان از بین میرود.

چون بعد از امضای این معاهده دولت روسیه میتواند به پیشرفت در نواحی مورد نظر خود واقع در قسمت شرقی بحر خزر بدون هیچ مانع و مزاحمی ادامه دهد و این موضوع مخاطراتی برای امنیت هندوستان ایجاد میکرد که بالتبعه مخالف منظور دولت انگلستان بود موجب رنجش و عدم رضایت انگلیسها میگردد و بعنوان مختلف دولت ایران را مورد سرزنش و ملامت قرار میدهند.

میرزا ملکم خان ناظم الدوله که در آن موقع سمت وزیر مختار ایران در لندن را داشت و در غالب اوقات برای حفظ منافع امپراطوری بریتانیا با اصطلاح دایه دلسوز تر از مادر بود راجع باین موضوع تلگراف رمزی به میرزا سعید خان وزیر امور خارجه مخابره می نماید و عدم رضایت اولیای انگلستان را در این باب بیان میکند.

این تلگراف و دستوری که ناصرالدین شاه بخط خود در حاشیه آن برای تهیه جواب انگلیسها نوشته شده دیدنی است و عین آن در اینجا گراور میشود ناصرالدین شاه در حاشیه تلگراف مینویسد.

«باید جواب نوشت ما چیزی بروس ندادیم شما که انگلیس هستید در حقیقت داده اید اگر از اول روس را از اینهمه پیش آمدن بسمت آخال و ترکمان رسماً و قویاً مانع میشدید البته روسها میدان جولان بازی خودشان را کمتر می گرفتند بلکه هیچ نمی توانستند داخل شوند و قتی که مثل شما دولتی قوی بتواند سدره و خیال روسها را بکند ما بطریق اولی نمی توانستیم روس آمد آخال را گرفت ما چه می کردیم بعد گفت سرحد طبیعی خراسان و ترکمان را باید معلوم بکنید و قرار بدهید ما چه می کردیم اگر قبول نمیکردیم سرحدات خودش همانطور که آخال را تصرف کرد سرحد طبیعی ترکمان را هم با خراسان بزور تصرف میکرد آنوقت آیا ما باید با روسها جنگ بکنیم آیا شما بمالمداد قشونی و پولی و اسلحه میکردید یا نه روس که آخال را گرفت بالطبع مروراً تصاحب می کرد ما بطور می توانستیم بگوئیم بمرور و تصرف نکن یعنی اگر این معانعتها را می کردیم جز اینکه روس را با خودمان دشمن بکنیم هیچ فایده نداشت و او هم کار خود را میکرد پس در این صورت تقصیری به اولیا ایران وارد نیست و ما خود با استقبال روس ترفه ایم و او را نیاز داریم و هرگز مایل این اتفاقات نبودیم البته هر روزی شما این صحبت مجرمانه را کرده است همین جواب را بدهید و باز هم باید حالا دولت انگلیس با اتفاق ایران برای سدره روسها که از این بیشتر هم نروند بعد از این حرف زده و اتفاق کرده يك فكر و تدبیری بکنند که از این بیشتر بمشکلات دچار نشوند جواب بخواهید»

ناصرالدین وقتی که در همین مورد باروسها مذاکره میکرد عکس این مطالب را بآنها میگفت .

در خلال مدتی که مذاکرات سرحدی بین ایران و روس ادامه داشت بواسطه شایعاتی که بیشتر از ناحیه انگلیسها منتشر میشد ناصرالدین شاه فوقالعاده مضطرب و وحشتزده بود و برای آنکه امپراطور روس این شایعات را تکذیب کند و علاقه خود را بدوستی با ایران ابراز دارد نامه ای بخط خود مینویسد که بوزیر مختار روس در طهران نشان بدهند و از او بخواهند که مضمون آنرا از طرف ناصرالدین شاه بدربار پترزبورگ تلگراف کند .

عین این نامه نیز که بخط ناصرالدین شاه است در صفحه مقابل گراور میشود - ناصرالدین شاه در این نامه اینطور نوشته است .

« از اوقاتی که گفتگوی سرحدات افغان و روس در میان است و از زمانی که این گونه مسائل بمیان آمده است متصل دشمنهای دولت روس خیالات و حواس اولیای دولت ایران را ازدولت روسیه مشوش میکنند و می ترسانند که نسبت بایران و سرحدات آن خیالات وحشت انگیز دارند چون من دوستی و اتحاد شخص خودم را نسبت بدولت روسیه خاصه به شخص امپراطور در اعلی درجه میدانم و وعدههای همراهی و دوستیهای امپراطور نیکولای اول را در سن طفولیت خودم که در ملاقات ایروان بمن داده هنوز هم در خاطر من است و همچنین وعدههای شفاهی و دوستی و اتحادی که امپراطور الکسندر مرحوم در دو سفر بطربورخ بمن داده و همچنین خود امپراطور الکسندر ۳ در این دو سفر من بروسیه در حین ملاقات خود بامن بخصوص در ملاقات لندن چقدر اظهار اتحاد و دوستی دولت روس را نسبت بایران و بمن بیان فرمودند و مرا از هرجهت مطمئن ساخته اند دوستی و حمایت آنیه خودشان البته باوجود همه این وعدهها من چگونه میشود که حرفهای دشمنهای روس را که میخواهند دولت ایران را بوحشت بیندازند باور بکنم لیکن از وزیر مختار می خواهم که مجدداً این بیانات مارا معجلاً بالتلگراف بوزارت خارجه روس اظهار بکنند که بملاحظه امپراطور برسانند و امیدوار هستم که امپراطور مجدداً آن وعدههای دوستیها و حمایتها که از نیکولای اول الی حال ذخیره خاطر دارم تجدید نمایند که باعث خورسندی و خوشنودی شده این نوع گفتگوهای سابرین را بدور بیندازیم و محل اعتنا بدانیم »

بزرگترین بدبختی ناصرالدین شاه قلت رجال وطن دوست و قحط الرجال
کار آزموده بود .

در تمام این مدت شاید بجز چند نفر هیچ مرد متنفذی را نمیتوانید پیدا کنید که با خارجیها « بند و بستی » نداشته است .

هر وزیر، هر حاکی، هر خانی یا وابسته بسفارت روس یا سفارت انگلیس بود و اغلب هم با کمک یکی از این دو سفارتخانه روی کار آمده بودند و باستظهار و پشتیبانی آن دو دولت مرتکب هر خیانت و جنایتی میشدند .

ایجاد کنندگان این مکتب بیگانگان بودند ولی ناصرالدین شاه باروش غلط حکومت خود عامل اساسی و پرورش دهنده این اشخاص بود .

هر چند اگر مرد مجرب و مقتدری مثل میرزا تقی خان امیر کبیر در دستگاه سلطنت ناصریه پیدا شد بجرم کبر و نخوت از صدارت معزول و بعد مقتول گردید ولی پس از آن همیشه ناصرالدین شاه خود از فقدان رجال ورزیده و کار آزموده متأثر بود و این تأثر او در

در میان کینه و دوستی

در میان کینه و دوستی

در میان کینه و دوستی

در میان کینه و دوستی

در میان کینه و دوستی

در میان کینه و دوستی

در میان کینه و دوستی

در میان کینه و دوستی

در میان کینه و دوستی

در میان کینه و دوستی

در میان کینه و دوستی

در میان کینه و دوستی

در میان کینه و دوستی

در میان کینه و دوستی

در میان کینه و دوستی

در میان کینه و دوستی

در میان کینه و دوستی

در میان کینه و دوستی

از ادبانه و مگر سر سرانه افتان و روئی

در میان کینه و دوستی این گونه مسائل بیان

که در ستم دشمنان روح و روان خرد

در حواس اول و دومین و لزوم و در

مستحق کینه و رتبه اند و نسبت به بیون و سر

ان و خرد و حجت اکثر و لذت چون از حجت و کینه

بمقتضی خفم و نسبت نزدیکی و فاصله به مقتضی و احوال

در احوال و درجه هم نام و وعده با هر یک از هر یک

از احوال و مگر در اول و دومین و خفم و در

از بیون و بین مگر و در احوال و در

بمقتضی و کینه و احوال و کینه و در

بمقتضی و بین مگر و در احوال و کینه و در

در احوال و درجه و در احوال و کینه و در

بمقتضی و کینه و احوال و کینه و در

اغلب از نوشته‌هایش نمایان است .
چنانکه هنگام مراجعت از سفر عتبات در سال ۱۲۸۷ در نامه‌ای بعنوان میرزا حسین خان سپهسالار (که آنوقت ملقب به مشیرالدوله و سفیر ایران در عثمانی بود) با خط خود اینطور مینویسد .

« مشیرالدوله
من در امور دولتی افکار خوب دارم که انشاءاله دولت ترقی کند و کارهای بزرگ در دنیا بکند و این کارها اسباب می‌خواهد از من تنها هر چه باشم چه ساخته میشود از شماها بهتر اسبابی البته نخواهد بود خدمات سابق لاحق بخصوص خدمات سفر عراق عرب ما هیچوقت فراموش نمی‌شود حالا رادیکر خوب است که در اسلامبول مشغول سفارت باشد باید خدمات رکابی را چندی متصدی باشد بخصوص در شعبات بزرگی که مقصود ترقی آنجاهاست انشاءاله قرار خدمات شمادر طهران داده خواهد شد البته در رکاب بیاید بطهران من مثل شما آدم‌ها راده دستی نگاه میدارم و از دست نمی‌دهم آسوده باشد . عین این نامه در صفحه مقابل کراور شده است
و در نامه دیگر مینویسد .

« مشیرالدوله . عرایض شما رسید گفتگوئی که با عالی پاشا کرده بودید در فقره معهود و قبولی عالی پاشا اراده مارا در مسافرت نمیدانی چقدرها مایه خوشحالی شد و از طرز گفتگوی شما و غیرت و صداقت شما زیاده از حد خورسند شدم و بخصوص از این جهة زیاده‌تر از همه چیز مشعوف‌تر هستم که يك نفر مثل شما آدمی در ایران هست که درد کار را بداند غیرت دولت را بکشد و عاقل و وزیرك و کاردان باشد و بفهمد چه میکند و چه می‌شود میداند که این قسم آدم در ایران بسیار بسیار نادر و بلکه هیچ‌نیست و البته باید از وجود یکنفر از این نمونه نوکر خوشحال بشوم »

و در ذیل نامه میرزا حسین خان که از سعایت و سخن‌چینی دیگران شکایت و اظهار ناراحتی میکند و بعداً عین آنرا در جای خود نقل خواهیم کرد چنین نوشته
« از کار دانی و عقل شما بسیار بعید میدانم که این نوع خیالات بکند من نوکر خوب را که واقعاً ظاهراً باطناً نوکر باشد و بکار خدمت امروزه دولت بخورد از همه چیز دنیا بهتر میدانم و چهاردستی او را نگاه میدارم میدانید که در ایران نوکر نمانده است یکی دوتا هم مثل شما پیدا شود بحرف مردمان پوچ بی‌معنی چطور میشود در حق او بی‌التفاتى بشود اولاً هر وقت مثل تو نوکری پیدا شد حرف او اثر دارد یقین است شما در نوکری خود حقیقتاً مثل ندارید .

ثانیاً تا امروز احدی جرئت سعایت از شما پیش ما ندارد و بخدا قسم نشنیده‌ام
ناصرالدین شاه رجال دربار خود را کاملاً میشناخت و میدانست که این افراد کثراً فاسد الاخلاق و متملق و چاپلوس هستند و کار عمده شان « دعا گوئی » و « مفتخوری » و سعایت از این و آن است ولی هیچگاه در صدد تصفیه آنها بر نیامد و زمینه‌ای برای تربیت رجال لایق و وطن پرست فراهم نساخت و اگر کسانی پیدا شدند که ممکن بود وجودشان منشاء اثری بشود بعلت سعایت اشخاص بیکاره و بواسطه رعب و هراسی که از کاردانی آنها در او ایجاد میگشت از کار بر کنار و احیاناً بدیار عدم رهسپار می‌شدند .
مستتر بنجامین اولین وزیر مختار امریکا در ایران که از سال ۱۳۰۰ تا ۱۳۰۲ هجری قمری در تهران بود در کتاب خود بنام « ایران و ایرانیان » مینویسد .

مردان اکابر
که در کتب
مکتوبه

حقیقت

مشاهده

من در امور کسب و کار و در راه آفاق

تجربه

که در کار و در دنیا بکنم و این کارها را بکنم

تجربه

روزهای من در راه کسب و کار و در راه آفاق

تجربه

فردا در راه کسب و کار و در راه آفاق

تجربه

فردا در راه کسب و کار و در راه آفاق

فردا در راه کسب و کار و در راه آفاق

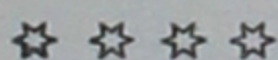
سفر

« در این اواخر در تابستان روزی اعلیحضرت شاه در عمارت ملوگاه سلطنت آباد دراز کشیده بودند در صورتیکه امنای ایشان در پائین نشسته با پادشاه و ولینعمت خود بطور محرمانه صحبت میداشتند در آنای صحبت شاه گفت چرا انوشیروان را عادل می گفتند مگر من عادل نیستم ! احدی جسارت نمیکرد که جواب دهد چه سؤال سختی بود شاه دو باره پرسید آیا میان شما هیچکس نیست که جواب دهد باز احدی جواب نداد تا اینکه سکوت اسباب ناراحتی بلکه خطر همه گردید - آخر الامر حکیم الممالک مرک را در پیش نظر آورده بآوردید و تعلق گفت قربانت شوم انوشیروان را عادل می گفتند برای اینکه عادل بود .

شاه ابروی خود را درهم کشید گفت آیا ناصرالدین شاه هم عادل نیست ! احدی جواب نداد فقط حکیم الممالک شانه های خود را حرکت داده دست خود را باز کرد . آنوقت شاه با کمال تغییر جواب داد ای فلان فلان شده ها من یقین دارم که اگر انوشیروان هم مثل شما الواط رشوه خوار نادرست در دور و کنار خود داشت هیچوقت ممکن نبود که او را عادل گویند - همه جواب دادند قربانت کردیم قبله عالم حقیقت را فرمودند .

سرپرسی سایکس نیز این موضوع را با جزئی اختلافی در کتاب خود نقل کرده است .

در اغلب مجالس و محافل که ناصرالدین شاه با حضور رجال دربار و دولت يك امر سیاسی و محرمانه را طرح میکرد چون میدانست یکدسته وابسته بسفارت انگلیس و دسته دیگر مربوط بسفارت روس هستند بگوشه و کنایه بآنها میگفت که از جاسوسی برای بیگانه خودداری کنند و اخبار محرمانه مملکتی را بآنها ندهند ولی متأسفانه از این دستور و سفارش خود هیچوقت نتیجه نمیگرفت .

مشکل دیگری که ناصرالدین شاه همیشه از آن مینالید و آنرا مانع عمده ترقی ایران میخواند وجود علمای روحانی متعصب بود .

در این مختصر مجال بحث درباره این طبقه نیست فقط برای مزید اطلاع باید گفته شود هرچند در تاریخ ایران علمای دینی برای حفظ استقلال ایران در مقابل اجانب مبارزه ها کرده اند که پرارزش ترین آنها برای نمونه باید قضیه تحریم تنباکو را ذکر کرد و همچنین با آنکه در اغلب مواقع تنها ملجاء و پناهگاه مردم محروم و مظلوم در برابر دستگاه ظالمانه استبداد روحانیون بوده اند معیناً متأسفانه بواسطه بی اطلاعی از دنیا و تعصبات خشک و بی معنی و مخصوصاً به علت فساد اخلاق و ریا و دورویی که عده زیادی از آنها بدان مبتلی بودند راه اصلاحات مملکت بشمار میرفتند .

این عده با هر چیز نو و تازه ای مخالفت میورزیدند و اختراعات و اکتشافات اروپا را برای ایران مضر میشمردند و برای رونق بازار خود مردم را در جهل و نادانی و خرافات نگاه میداشتند و هرگاه در نظر گرفته شود که این دسته تاچه حد در کلیه شئون مردم صاحب نفوذ و تاثیر بودند و تاچه اندازه در همه موارد مردم آنها را از روی ایمان و عقیده بجان و دل پیروی میکردند اهمیت طبقه روحانی در عقب ماندگی ایران خوب آشکار خواهد شد ناصرالدین شاه برای تضعیف و از بین بردن نفوذ این طبقه خیلی کوشید ولی در قضیه تحریم تنباکو تمام رشته هایش پنبه شد .

فساد اخلاق و خرابی تشکیلات اداری

این کتاب گنجایش شرح احوال تمام این اشخاص را ندارد فقط بمناسبت مختصری از زندگی سه نفری که عامل اعطای امتیازات بخارجی ها و واگذارنده منابع ایران باجنبی بوده و باعث

توسعه نفوذ آنان در این کشور شده اند یعنی میرزا حسین خان سپهسالار - میرزا ملکم خان ناظم الدوله و میرزا علی اصغر خان امین السلطان را شرح میدهم ولی قبلاً لازم است برای اطلاع از اخلاق عمومی و اعمال و رفتار رجال دربار قاجار و تشکیلات اداری مملکت در آن زمان بطور کلی و چگونگی قضاوت بیگانه‌انگان در این م - ورد چند کلمه‌ای نیز گفتگو کنیم .

یکی از امراض خطرناک برای ملت ایران رشوه است که مانند میکرب جذام از قرن‌ها پیش موجب فساد اخلاق هیئت حاکمه این مملکت و فرو ریختن ارکان هستی این ملت شده است .

مهمترین علت پیدایش این مرض را باید روش نکبت بار حکومت ایران دانست . در دوره قاجاریه و قبل از آن مناصب و القاب و احکام خرید و فروش میشد در این معامله فروشنده شخص «شاه» بود و هر قدر ظالم و پولداری هم میتوانست خریدار بهاشد بعبارت دیگر حکومت فلان محل را بخریده میگذارند هر کس تعهد پرداخت بیشتری می کرد بحکومت آن محل منصوب میگشت و بعد از آن این شخص فرمانفرمای مطلق و فعال مایشاء آن ناحیه بشمار می رفت و باجور و ظلم اموال رعایای بدبخت و پیرمزدنان مفلوک و ایتم بی نوا را میچاپید و بساط عیش و عشرت خود و اطرافیان خویش را فراهم میساخت . اگر گاهی هم کسی دست از جان خود می شست و بمرکز شکایت میکرد و برحسب اتفاق ناله این بیچاره بسمع اولیای امور میرسید و حاکم جابر مورد بازخواست قرار می گرفت مجازاتش پرداخت مبلغی پول اضافه تر به «خزانه عامره» بود و لکن ه - رنتک و گناهی را میتوانست بآدادن «پیشکشی» و «تقدیمی» پاک کند و سپس با خیال راحت بیش از پیش مشغول غارت اموال مردم شده و خانواده‌ها را بخاک سیاه نشاند .

قسمت عمده عایدی دولت ایران از این نوع درآمدها بود و بطوریکه سر جان ملکم نماینده انگلستان نوشته در دوره فتحعلی شاه مقدار پیشکشی‌ها به ۲ بودجه کل

کشور میرسیده است .

اصولاً از دوره فتحعلی شاه ببعده بواسطه مخارج گزاف حرمسرا و عیالشی بی معنی شاهان مخارج دولت افزایش مییافت - محل مالیاتها به پرداخت «وظیفه دعا گوینان» و «مقرری چاکران درباری» اختصاص پیدا میکرد و ناچار «شاه» مجبور شد کم - کم کسری بودجه را با گرفتن پول بعنوان مختلف از قبیل «تقدیمی» و «پیشکش» و «مداخل» و «سیورسات» و «عایدی» و غیره تامین نماید و روز بروز نیز دامنه این نوع در آمد را توسعه دهد . پیشکشی و تقدیمی و مداخل که در ابتدا ظاهر آفتاب برای احترام و قدرشناسی کوچکتر از بزرگتر بود رفته رفته از صورت اول خارج و حکم رشوه را پیدا کرد این

عمل «شاه» گذشته از خرابی کشور و ظلم و جور حکام بر عایا بمضمون «الناس علی دین ملوکهم» خود سرمشقی بود برای رشوه گیری مامورین دولت.

لرد کرزن تحت عنوان «سلطنت مطلقه» راجع باختیارات «شاه» مینویسد.

«..... شاه در عمل هر چه بخواهد می کند و گفتارش در حکم قانون است ممکن است تمام وزراء افسران، کارمندان و قضات را عزل یا نصب کند • زندگی و مرگ تمام قایل و خانواده سلطنتی و همچنین کلیه افراد کشوری و لشگری بدون آنکه بمحکمه ای مراجعه نماید بدست اوست اموال هر فردی که محکوم باعدام یا هتک حرمت میشود متعلق بشاه خواهد بود.

حق قطع حیات و سرنوشت مردم مخصوص او و در دست اوست ولی ممکن است حکام و مامورین نیز از طرف او در این موارد نمایندگی داشته باشند.

تمام اموال و ثروتی که سابقا یا لاحقا مصادره یا خریداری شده (و در حقیقت نمی توان گفت از راه مشروع بدست آمده) در اختیار اوست و می تواند در راه عیاشی های خود بمصرف برساند •

تمام حقوق و امتیازات امور عمومی - استخراج معادن - ایجاد تلگراف - راه های شوسه - راه آهن - تراموای و غیره و در حقیقت بهره برداری کلیه منابع کشور متعلق باوست و قبل از اینکه بدست دیگران بیفتد باید از او خریداری شود • قوای سه گانه حکومت یعنی مقننه و مجریه و قضائیه شخص اوست •

هیچگونه تعهدی جز رعایت ظاهری مذهب عمومی بر او تحمیل نشده است • شاه محورا اصلی است که دستگاه زندگی اجتماعی بدور اومی گردد.

و در جای دیگر زیر عنوان «فساد اداری نوشته»

این يك نتیجه بارز سیستم اداری و رواج پیش کش است که بشرح آن پرداختم زیرا مردان محترم برای احراز مقامات انگائی جز عقل و درایت مقام سلطنت ندارند • از همانوقت که ترقی و احراز مقام باشد بودن بند کیف بستگی یافته فساد و خرابی باید ادارات را فرا گیرد و مردان شریف و محترم از کار کناره گیری کرده و منزوی شوند حتی اگر شخص محترمی هم بکسب مقامی توفیق یابد دسیسه ها و رشوه های نهانی حریف هر لحظه ممکن است او را از پل در آورد و از کاربر کنارش دارد

من هم اکنون از کسیکه در اثر در دست داشتن قدرت این مداخل پی در پی و بیشکشیهای مقرر با و منتهی می گردد سخن گفتم اما کشور تنها از ظلم و ستم و حرص و طمع درباریان لطمه نمی بیند بلکه از آنچه که نسبت بمردم مضایقه می کنند نیز صدمه می بیند • مقدار مخارج برای کارهای عامه المنفعه مثل حقوق لشکریان تاسیس کارگاههای عمومی ساختمان پلها و مرمت جاده ها از طرف خزانه سلطنتی مقرر میگردد این وجوه نیز هیچوقت بمصرف حقیقی خود نمی رسد بلکه مقدار کمی از آن جان سلامت میبرد و بقیه در بین راه پخش میگردد و بجیب مسئولین امور می رود شاه از جریان امر اطلاع ندارد و باز کشف آن ناتوان است • دزدی و اختلاس بین زبردستان او رواج کامل دارد و با فقدان نظارت و مسئولیت از طرف مقامات بالا و عدم انتقاد عمومی مراقبت در کار آنان تقریبا محال است.

وقتی حرص و آرز در محیط اداری تا این حد رفته و وسیله معیشت گردیده معلوم است که سیستم موجود تا چه اندازه در قبال هر رفورم و اصلاح اداری مانع و رادع ایجاد می کند و آشکار می شود امید واری ایرانیان که بدون کمک برای نجات و رهائی خود تلاش میکنند چه قدر ضعیف است.

لرد کرزن «مداخل» را اینطور شرح میدهد.

«آنچه که برای حفظ مقام یا کسب جاه و منازات حتی بیشتر از هدیه و رشوه اثر بخش و مورد علاقه ایرانیان است مداخل میباشد مداخل یعنی عوض، پاداش یا فایده ای که برای جبران کمبود مخارج شخصی ضرور است و آن يك مطالبه جابرانه است که میلیونها صور مختلف دارد و استادی و مهارتی که در دریافت آن بکار می رود دارای تنوع بیشمار است و آنرا یکی از افتخارات و موجب خرسندی می شمارند.

بنظر واتسون این کلمه مهم در زبان انگلیسی معادل دقیقی ندارد اما ممکن است آنرا متناسب جمله و قرینه کمیسیون - عایدی متفرقه - عوض - برداشت - دردی و منفعت ترجمه کرد. بطور کلی مداخل عبارت از درآمدی است که بصورت نقدی برای کمبود مخارج بهر صورت و عنوانی حتی بزور و جبر دریافت میگردد. در ایران اگر هم دو طرف معامله که دهنده و گیرنده، رئیس و مرئوس و یاد نمایند، برای انجام آن حاضر باشند باز ممکن نیست معامله ای بدون دخالت يك واسطه که مدعی دریافت حق العمل برای انجام کار می باشد صورت گیرد. البته ممکن است گفته شود که طبیعت بشر در همه جا یکسان است و يك روش مشابهی در همه جای دنیا در تمام ممالك بنام های مختلف درج است و ایران نیز مثل سایر جاهاست.

این سخن از بعضی جهات درست است ولی تا آنجا که من اطلاع دارم در هیچ کشوری مانند ایران این امر تا باین حد علنی و بدون خجالت و عمومی نیست.

این امر تنها محدود بمعاملات تجارتنی و امور استخدامی نیست بلکه در تمام شئون اجتماعی رخنه کرده و در هر گونه عملی راه یافته است.

ممکن است گفته شود که در نتیجه این عمل سخاوت و کرم و خدمت مجانی از مبحث خصائل ملی محو گردیده و حرص و مال اندوزی بنهایت درجه رسیده و يك اصل اخلاقی شده است. چون امثله و شواهد بهتراز حرفهائی که بر سر زبانهاست میتواند بشرح مطلب پردازد بنابراین درصدد هستم که نشان بدهم چگونه عادت بگرفتن مداخل در تمام مراحل زندگی ایرانی ها نفوذ یافته و اجراء میگردد.

واتسون (۱) نویسنده دیگر انگلیسی در کتاب تاریخ قاجاریه مینویسد: «یکی از عادات مذموم ایرانیها موضوع مداخل است این کلمه بمسامع ایرانی بسیار خوش آیند میباشد مستخدمین دوات فقط بامداخل خوشحال میباشند موجب و مقرری آنها چندان مورد توجه نیست و فقط مداخل يك شغلی است که تمام حواس آنها را بطرف آن شغل جلب مینماید.» بدبختانه در اغلب مواقع پیشرفتهائی که نصیب مامورین بیگانه در این کشور شده، بزور رشوه بوده است و نویسندگان آنها در کتب خود راجع باین رویه زشت و ناپسند داستانها نوشته اند.

جان ویلیام کی (۲) نویسنده انگلیسی کتاب (تاریخ جنگ های افغانستان) درباره ماموریت سر جان ملکم نماینده انگلستان در دربار فتحعلی شاه مینویسد:

«ملکم ماموریت داشت از دو طریق با ایران وارد مذاکره شود اول اینکه سالی سه یا چهار لك رویه برای مدت سه سال بدولت ایران بدهد طریق دوم بدادن رشوه بشاه و وزراء او آنها را با خیالات خود همراه گرداند. ملکم طریق اخیر را اتخاذ نموده در کیسه پول را باز کرد و بمقصود خویش نائل شد. هراشکالی در تحت تاثیر و لمس طلای انگلیس بطور معجزه مانندای از میان برداشته میشد.»

و در جای دیگر راجع بموفقیت های مامور دیگر انگلیسی بنام سر هارفورد جونس (۳) مینویسد:

«موفقیت های سر هارفورد جونس تماما بوسیله رشوه بود چونکه در آن اوقات بدون رشوه غیر ممکن بود موفقیت حاصل شود حتی تمام قضایای سیاسی در ایران فقط بوسیله طلاقطع و فصل میشد. هرگاه یکی از عمال دولت فرانسه باید اخراج شود قیمت اخراج او درست مثل تعیین قیمت يك اسب خریداری است. ایران مملکتی است که در آن بدون صرف پول زیاد نمیتوان يك قدم برداشت.»

ژنرال تره زل (۱) فرانسوی مینویسد .

«عیب کلی اعیان ایران که برطرف کردن آن مشکل مینماید حرص ایشان است پول در این مملکت معبود ملی است بهترین طرح ها اگر اندك معارضه بامنفعت فلان وزیر داشته باشد زپریا میرود .»
متأسفانه همانطور که گفته شد بواسطه شیوع این مرض بین هیئت حاکمه ایران نویسندگان خارجی مطالب زیادی در این باب نوشته و نسبت های ناروایی به ملت محروم و بدبخت ایران وارد ساخته اند - البته حاجت بتوضیح نیست که منظور نویسندگان خودی و بیگانه از کلمه «ایرانی» همان هیئت حاکمه و آن عده معدود نادرست که همیشه در کارها دخیل و واسطه بوده اند میباشد زیرا در این بده و بستانها آنچه که بحساب نمی آمده همان توده ملت ایران بوده است .

در خاتمه این بحث بی مناسبت نیست چند مقاله از چند روزنامه مختلف اروپائی که در زمان ناصرالدین شاه بچاپ رسیده در اینجا نقل کنم تاخوانندگان این کتاب به ماهیت حکومت ایران در آندوره بهتر آشنا شده و نحوه قضاوت بیگانگان و افکار آنان را در باره ایرانی بدانند و به بینند اروپائی ها مارا چگونه می شناختند و برای مطامع پلید دولت های ظالم و استعماری خود در دنیا چطور معرفی میکردند .
ترجمه مقالات روزنامه های مزبور که در اینجا یاد قسمت های دیگر این کتاب نقل میگردد توسط مامورین ایران در اروپا تهیه و در همان زمان بتهران فرستاده شده است من متن آن ترجمه را با عبارات همان روز یا مختصری تغییری که معنی آن بهتر مفهوم شود در اینجا میآورم .

روزنامه روسی «نوی وریمیا» (عصر جدید) چاپ پترزبورغ در شماره مورخه ۲۷ نوامبر سال ۱۸۸۸ ضمن مقاله ای راجع بایران مینویسد .

«از اخبار نگار طهران در باب امورات ایران کاغذ بافائده رسیده اول کاغذ درخصوص امور سلطنت و امنای دولت و طبیعت و حالت آنها عنوان می کند که دروغ گوئی ایشان همیشه دراول مسئله است در نهایت بیشرمی با اهل اروپا دروغ می گویند بطوریکه طبیعت از دروغ آنها منزجر میشود و اسم آنها دیپلمات گذاشته اند . يك وقتی یکی از دیپلمات های انگلیسی بوزیر بزرگ ایران میرزا آقاخان عارض شد که بهیچوجه نمیتوان بحرف شما اطمینان حاصل کرد ایشان جواب دادند شما این مسئله را بدانید هرچه من میگویم کذب صرف است مگر وقتی که می نویسم تخلف ندارد آنهم نه همه وقت ولی حسن و خوبی شان این است وقتی که به آنها میگویند تودروغ میگوئی و کول میزنی و در مقابل با آنها دعوا میکنی و سخت میگوئی نمی رنجند و همه اهل ایران در نهایت بی باکی دروغ میگویند .»

با وجود اینکه حالت ایرانیها را دیپلماتهای روس میدانستند که دروغ میگویند ملاحظه طرفین را کرده بطور خوش در امورات دولتی محض اخذ منفعت خودشان در مقابل انگلیس ها به دیپلمات ایران اصرار نکرده سلوك و رفتار مینمودند اگرچه خیلی وقت است آنها از این مقدمه منفعت میبردند ولی کارشان را بانجام نرسانیدند بجهت اینکه دولت انگلیس نخواست مبلغ کزافی از بابت پیشکش آماده کند

روزنامه دیگر روسی بنام (هروالد) که بزبان اطریشی در پترزبورغ بچاپ میرسیده در یکی از شماره های همان سال خود تحت عنوان «وضع جدید پولتیک ایران بادولتین انگلیس و روس» مینویسد .

«نه تنها وزراء ایران بلکه کلیه جمیع اهالی این مملکت اگرچه در سر هر مطلب قسمی یاد میکنند با وجود این براستگوئی و صداقت اعتنائی نداشته بگفته شاعر مشهور سعدی دروغ مصلحت آمیز به از راست فتنه

انگیز است عمل مینمایند .

یکوقتی معمول این قول سعدی در میان یکتفر دیپلومات انگلیسی و وزیر اول ایران اتفاق افتاده بود و دیپلومات مزبور از عدم تحقق حرفهای وزیر مزبور بخودش شکایت کرده بود و وزیر در جواب گفته بود که قاعده کلیه در دست شما باشد من هر چه میگویم دروغ است و آنچه مینویسم شاید راست باشد ولی نه همیشه . وزیر مزبور میرزا آقاخان صدراعظم بود که خود ایرانیها هم بدروغگوئی او معتقد و او را فضول مینامیدند و حالاهم اکثر رجال دولت ایران او را سرمشق خود قرار میدهند .

در ایران فضول کسی رامیکویند که از برای جلب منفعت و مداخل بامردمان متناقض و ضدهم راه و دوستی داشته و بدانواسطه ضدیت از هر دو طرف مداخل نماید فضول عبارت از شخص بی انصاف و رذلی است که در مقابل روسا و بزرگان که زورشان از او بیشتر است خود را بخاک میمالد ولی باز بدستان خود مغرور و متکبر و خودپسندانه رفتار میکند و بقاعده مالوفه خود همیشه دروغ میگوید و از دهنش قول راست در نمی آید مگروقتی که حرف دروغ را فراموش کرده باشد و یا اینکه بهره و صرفه راستگوئی تفوق بر منفعت دروغگوئی داشته باشد و غالباً به دروغهای خود از اشعار سعدی و فردوسی شاهد و تصدیق می آورد تا در نظر مردم مثل حرف راست جلوه نماید و از وزیر گرفته تا فراش بکار همه میخورد و در سر هر کلمه قسمی یاد میکند تا همه باورش کنند و وقتی که دروغ او را گرفتند بدون خجالت و انفعال بدروغگوئی خود اعتراف کرده و می گوید که خوردم در زبان فارسی با آنهاهم وسعتی که دارد با وجود آن برای کلمات ذیل لغت مناسبی وجود ندارد .

شرف - عرض - ناموس - عصمت و عفت - نادم شدن - حق شناسی - وجدان

معانی این کلمات در فرنگستان هم کم کم از میان برداشته میشود نبودن لغات مزبوره در زبان ایران دلیل است بر اینکه ایرانیها از معانی آنها بکلی بی اطلاع هستند .

ایرانیها طالبند با آنها باوضع خودشان رفتار شود یعنی به آنها هم دروغ بگویند و چاپ بزنند وقتی که یکتفر ایرانی را در دروغ گفتن گرفتند باخنده بدروغگوئی خود اعتراف میکند و خجالت هم نمیکشد زیرا که باقانون تقابل و معارضه بمثل یکنوع حق در خود بدروغ گفتن میداند در عوض پول قلب سکه قلب میدهد و نه خود را فریب دهنده میداند و نه دیگری رامغبون . بیانات فوق را برای دیپلوماتهای خودمان که در ایران هستند قبل از آنکه از پولاتیک ایران شرح دهم نوشتم تا اینکه در فرنگستان اظهار تعجب نکنند از اینکه وزیر ایران یا شاه ایران بعد از اینکه بموجب سند ممضی به چیزی تعهد کند میتواند عکس او را کرده و دیپلومات اروپائی را گول بزند در اینصورت دیپلومات اروپائی هر قدر با فراست و با احتیاط باشد باز در ایران با وجود فراهم بودن اسباب پیشرفت کار خود نمیتواند بمقاصد خود برسد اگر طرف مقابل او محیل و هوشکاف بوده و کیسه بزرگ پراطلا در بانگی که همان جاست و از آنجا بوزرای ایران پیشکشهای زیاد میفرستد داشته باشد .

بتوسط پول که جان و روح دیپلماسی است در تمام ایران از فراش گرفته تا وزیر اول میتوان همه چیز را کرد در اینصورت در پیشرفت امور مقاصد دیپلوماتهاییکه هم پول دارند و هم حيله شکی نمیتواند باشد بخصوص که غیر از پول و حيله تقویتی هم از جانب دولت در حق آنها بشود - این امتیاز تقویت را وزیر مختار انگلیس در طهران از طرف دولت خود در کمال درجه داراست .

دیپلوماتهای روسی در ایران که تا حال در امورات محوله خود پیشرفتی نداشتند از این بابت بود که بامور دولتی اقدامات کرده و در امور داخله ایران مداخله نداشتند ولی بعکس انگلیسها همیشه در خیال مداخله بکارها داخله در ایران بودند و بمقصد خودشان رسیدند .

در عهد وزیر مختاری راولینسون دولت انگلیس وجهی را که مشارالیه برای حصول نتایج اقدامات خود

میخواست نمیداد و بعد از احضار وزیر مختار مزبور دوطومسون و نیکولسون بپهران مامور شدند ولی از ماموریت آنها هم ثمری در مقابل پولطیک جوانمردانه روس که سد محکمی بود حاصل نشد تا اینکه ولف مامور شد و با وضع جدید خود بپهران رسید هر گاه نگاه بکنند معنی جوانمردانه را که من بیولطیک روس صفت قرارداد از نیکیهای دولت روس که در عرض پنجاه سال آخر در حق ایرانیها کرده است خوب میفهمند - دولت روسیه نه اینکه تنها در جنگ سال ۱۸۳۷ که ایران با افغانه کرد بایران قولاً و فعلاً کمک کرد بلکه در سال ۱۸۵۷ وقتی که انگلیسها میخواستند وسط مملکت را بواسطه خلیج ایران متصرف شوند ایران را از دست و تصرف انگلیسها خلاصی داد و از خیوه هزار تاهزارتا اسرای ایرانی گرفت و با وطن خود فرستاد و تبریز را در سال ۱۸۸۰ از حمله و هجوم اکراد بتوسط جماعت قشونی که در سرحد جلغا داشت حفظ کرد و بموجب عهدنامه سان اسطفانو محال قطور را از عثمانیها برای ایران گرفت.....

بعد شرحی راجع بکمک روسها بایران در باره تصرف کوک تپه و جلوگیری از تراکمه و عدم دخالت در امور ایران و دخالت انگلیسها و اینکه به سردروموندولف وزیر مختار انگلیس وعده سفارت استانبول را دادند بشرط اینکه بپهران رفته سیاست روسها را از بین ببرد و ایران نباید گول انگلیسها را بخورد نوشته است.

روزنامه انگلیسی (وسترن پرس) چاپ شهر پرستول در تاریخ ۵ دسامبر ۱۸۹۴ ضمن مقاله ای راجع باز دیاد نفوذ روسها در ایران پس از اشاره باینکه این وضع قابل دوام نبوده دیر یا زود قراردادی برای تقسیم ایران مثل کشور لهستان که بین همسایگان خود قسمت شده بین روس و انگلیس منعقد میگردد نوشته است.

« پادشاه ایران بهیچوجه پادشاه بی توجه و ملاحظه ای نیست ولی مثل اکثر مامورین ایران از مسائلی که بفواید شخصی بر میخورد احتیاط دارد و اگر بداند که از کمکهای انگلیس در جاده ترقی فوایدی حاصل است اجتنابی نخواهد داشت.

در ایران از بزرگ تا کوچک يك مردم درآمد خود را پیشکش و تعارف میدهند تا این رسم در میان طبقات مختلف بهم اعتنائی ندارند و یکدیگر را اعتماد نمیکنند و کار مملکت مختل میماند.»

☆☆☆

ناصرالدین شاه بعد از نیم قرن سلطنت در تاریخ جمعه هفده ماه ذی القعدة ۱۳۱۳ هجری قمری در حرم حضرت عبدالعظیم بضرب گلوله میرزا رضا کرمانی در سن ۶۷ سالگی بقتل رسید.

میرزا رضا در باز پرسى علت اقدام باینکار را بواسطه خرابی کشور و ظلم و جور حکام و شیوع فساد و بالاخره وجود هیئت حاکمه خائن بیان میکند و از اینکه امتیازات زیادی بخارجیها داده شده و مملکت «مسلمانها بدست اجنبی» خواهد افتاد نگرانی داشته و معتقد بوده است پادشاهی که پنجاه سال سلطنت کرده و نتیجه کارش خرابی و تباهی کشور و رجال مکتبش يك عده اراذل و اوباش باشد باید از بین برود و میگوید «چنین شجر را باید قطع کرد که دیگر این نوع ثمر ندهد.»

بهر حال ناصرالدین شاه کشوری که تا «مغز استخوان» آنرا فساد گرفته و هر قسمتش بعنوان امتیاز در اختیار اجانب بود بایک مشت مرد ضعیف النفس رجال طماع و بی اطلاع و خائن بجان نشین خود یعنی مظفرالدین

شاه سپرد . مظفر الدین شاه نه تنها جربرزه و سیاست پدر را نداشت بلکه مردی ساده لوح و ضعیف النفس و بی اطلاع و متلون بود و اغلب اوقاتش به خواندن نماز هزار قل هو الله و شنیدن ذکر مصائب ائمه دین و گریه کردن میگذشت .

این «شاه» با گرو گذاردن گمرکات مملکت و فروختن بقیه منابع حیاتی کشور با جانب و امهای کمر شکن از بیگانگان گرفت و مانند پدرش سه سفر بارو پا رفت .

حرکات کودکانه «شاه» و درباریان در اروپا مورد تمسخر اروپائیان و باعث آبرو ریزی ایران بود . بی حالی این مرد موجب سرکشی حکام و شدت ظلم و جور و خرابی کشور شد .

مرحوم سید محمد طباطبائی در هنگام نهضت مشروطیت ایران در نامه ای بمظفر - الدین شاه چنین مینویسد .

«..... اعلیحضرتا مملکت خراب رعیت پریشان و کذا دست تعدی حکام و مامورین بر مال و عرض و جان رعیت دراز ظلم حکام و مامورین اندازه ندارد از مال رعیت هر قدر میلشان اقتضا کند میبرند قوه غضب و شهوتشان بهر چه میل و حکم کند اززدن و کشتن و ناقص کردن اطاعت میکنند این عمارت و مبلها و وجوهات و املاک در اندک زمان از کجا تحصیل شده تمام مال رعیت بیچاره است این ثروت همان فقرای بی مکنّت اند که اعلیحضرت بر حالشان مطلعید در اندک زمان از مال رعیت صاحب مکنّت و ثروت شدند پارسال دخترهای قوچانی را در عوض سه ری گندم مالیات که نداشتند بدهند گرفته بتر کمانها و ارامنه عشق آباد بقیمت کزاف فروختند ده هزار رعیت قوچانی از ظلم بخاک روس فرار کردند هزارها رعیت ایران از ظلم حکام و مامورین بممالک خارجه هجرت کرده به حمالی و فعلکی گذران میکنند و در ذلت و خواری میمیرند بیان حال این مردم را از ظلم ظلمه باین مختصر عریضه ممکن نیست - تمام این قضایا را از اعلیحضرت مخفی می کنند و نمی گذارند اعلیحضرت مطلع شده در مقام چاره بر آید حالت حالیه این مملکت اگر اصلاح نشود عنقریب این مملکت جزء ممالک خارجه خواهد شد البته اعلیحضرت راضی نمی شود در تواریخ نوشته شود در عهد همایونی ایران بیاد رقت اسلام ضعیف و مسلمین ذلیل شدند»

ناظم الاسلام کرمانی در تاریخ بیداری ایرانیان راجع بمظفر الدین شاه مینویسد .

« این پادشاه زاید الوصف ساده لوح سهل القبول متلون المزاج مسخره و مضحکه پسند خلوت و باشرم حضور بوده امور سلطنت بامیل عمله جات خلوت باوزراء خود غرض اداره میشد .

خلوتیان پادشاه گویا از پست فطرتان و پست نژادان و بی تربیت و بداخلاقان انتخاب شده بود و از اینرو وضع دربار ملاعبه بود پادشاه شخصا با آنها تعلیم و تربیت دارای هیچ علم نبود و از اطلاعات سیاسی و تاریخی و غیره که لازمه جهاننداری است بی بهره بود و از این رو مآل بینی و عاقبت اندیشی حتی برای خود و اخلاف خویش هم بخاطرش خطور نمی کرد - چون این پادشاه را شخصا قوه متصرفه در مهم امور جمهور نبود اگر وزیری کاردان کافی او را دچار میشد و خلوت او را صاف و پاک میکرد رشته امور باین قسم ها از هم نمیکسیخت .

در عهد این پادشاه در هیچ شعبه از شعبات دولتی و ملکی اصلاحی نشده بلکه نسبت بایام پدرش تمام خرابتر گردید حکومت علانیه حراج و مناصب و القاب و مناشیر و فرامین بدست کهنه فروشان داخله و خارجه آشکارا بمعرض بیع میرسید اعتبار دستخط و فرامین دولتی یکدفعه زایل گردید .

یکی از مورخین در توصیف این پادشاه چنین نویسد (آنچه را بر زبان میگفت کله اش خنر نمیشد) خیلی مایل بتقلید از پدر بوده ولی آنماده و جودت را نداشت يك مسافرنامه هم نوشت - بتعزیه داری راغب معلوم

میشد در فن توپچیکگری بی مهارت نبود اگرچه مانند جدش محمدشاه موهوم پرست نبود ولی دماغش مانند پدر از خرافات صاف و پاک نبودی شوق بسیار بگریه داشت و حکایات غریبه در این باب ذکر مینمایند .
 این پادشاه خیلی بذال و منتها درجه جیان بوده از اغتصاب اموال رجال و متمولین مملکت و قتل نفس بر خلاف پدر اجتناب مینمود جنبیت پادشاه عاقبت بحال ایران مفید واقع گردید که بیک جنبش مشروطه سلطنت را تسلیم نمود»

میرزا حسین خان مشیرالدوله

سپهسالار اعظم

یکی از اشخاصیکه در تاریخ اخیر ایران سهم عمده‌ای را داشته و متأسفانه در باره زندگی و اعمال او بحث و تحقیقات صحیحی نشده میرزا حسین خان سپهسالار است.

بدبختانه بواسطه کارهایی که مرحوم میرزا حسین خان از حیث اوضاع داخلی کشور از جهتی و از نظر سیاست خارجی از جهت دیگر انجام داده و بیشتر آنها تا کنون تاریک و مبهم مانده خیلی مشکل است بتوان در باره رفتار و اعمالش قضاوت عادلانه‌ای نمود.

میرزا حسین خان فرزند «میرزانی خان مازندرانی الاصل» مشهور بقزوینی امیر دیوان «محمد شاه» میباشد.

میرزا حسین خان سپهسالار

این عکس از روی تابلوی نقاشی کار کمال‌الملک متعلق بمدرسه عالی سپهسالار تهیه شده است.

میرزا حسین خان پس از تحصیلات مقدماتی بواسطه هوش و ذکاوت و استعداد فوق‌العاده‌ای که داشت در اندک مدتی زبان فرانسه و علوم متداوله آن زمان را فرا گرفته و سپس مدت کمی برای تکمیل تحصیلات عالیه باروپا رفت و در بازگشت وارد خدمت وزارت امور خارجه شد.

در سال ۱۲۶۷ هجری قمری امیر کبیر - میرزا حسینخان را بسمت کار پرداز ایران درهند انتخاب و روانه بمبئی نمود .

میرزا حسینخان در این مأموریت از خود کفایت و شایستگی ابراز کرده خدمات مهمی انجام داد و در ضمن بواسطه تماسی که با مأمورین انگلیس مقیم هندوستان و مخصوصاً آقا خان محلاتی داشت از این سفر تجربیات و مطالعات زیادی اندوخت و گفته میشود که ترقیات آتی سپهسالار از همینجا شروع میگردد .

در سال ۱۲۷۱ قمری میرزا حسینخان سرکنسول ایران مأمور تفلیس و بالاخره در سال ۱۲۷۹ با سمت وزیرمختاری عازم استانبول شد .

میرزا حسین خان در استانبول با خدماتی که انجام داد بیش از پیش توجه ناصرالدین شاه را بخود جلب نمود و با حسن کفایت و درایتی که از او بظهور میرسید معلوم بود که بزودی منصب بزرگی را در دستگاه دولت احرار خواهد کرد

میرزا حسین خان که از سال ۱۲۸۵ ملقب به مشیرالدوله شده بود در مأموریت های خارج همیشه با ارسال گزارشهای جامع و مفید نظر اولیای دولت را بخود جلب میکرد مخصوصاً در مأموریت استانبول که آنوقت بزرگترین و مهمترین نمایندگیهای ایران

توجه ناصرالدین شاه

به

سپهسالار

بشمار میرفت با هر پستی که بطرف تهران روانه میشد شرح مفصلی از ترقیات اروپا و پیشرفتهای کشورهای غرب برای ناصرالدین شاه مینوشت و لزوم آوردن کشفیات و اختراعات اروپائیان را مثل تلگراف و راه آهن و کارخانجات و غیره بایران باو خاطر نشان میساخت

ناصرالدین شاه هرچه وصف ترقیات و اختراعات مردم اروپا را میشنید میل و رغبتش بدیدن تمدن اروپائی و آوردن اختراعات آنها بایران بیشتر میشد . ناصرالدین شاه وقتی میدید بعد از میرزا تقی خان امیر کبیر در بین مأمورین ایرانی و کارکنان دولت یکنفر متجدد و روشنفکر و ترقیخواه پیدا شده و باعزم و تصمیم راههای عملی و ساده بای اصلاح امور ایران و پیشرفت درجاده ترقیات اروپا را نشان میدهد و واقعاً از «ته دل» خوشحال میشد .

ناصرالدین شاه وقتی موانع کار را به سپهسالار مینوشت و باو میگفت که او هم «افکار خوب» دارد ولی «این کارها اسباب میخواد از من تنها هر چه باشم چه ساخته میشود» میرزا حسین خان طوری وانمود میکرد که تنها او میتواند «افکار شاه» را اجرا کند .

در همین موقع فرصت خوبی برای سپهسالار پیدا میشود که با کاردانی و ابراز کفایت توجه «شاه» را بیش از پیش بخود جلب کند و آن تحصیل موافقت دوات عثمانی مبنی بر اجازه مسافرت ناصرالدین شاه به عتبات بود ناصرالدین شاه در ماه جمادی الثانی سال ۱۲۸۷ هجری قمری برای زیارت عتبات بمراق عرب مسافرت میکند .

قبل از مسافرت بعراق عرب که در آن وقت جزء خاک عثمانی بود میبایست موافقت دولت مژبور تحصیل شود. دولت عثمانی ابتدا بواسطه کثرت افراد شیعه در عراق و علل سیاسی بامسافرت ناصرالدین شاه موافقت نمیکرد.

ناصرالدین شاه که علاقه زیادی باین سفر نشان میداد و بقول خودش هنگام ناخوشی نذر کرده بود که بزیارت قبور ائمه برود جدا مصمم باین مسافرت بود و از سپهسالار میخواست که بهر ترتیبی هست موافقت دولت عثمانی را جلب کند و باو وعده میداد که تلافی این خدمت را «بالتفاتهای گوناگون خواهیم فرمود.»

بالاخره سپهسالار بازیرکی و کاردانی موافقت سلطان عثمانی را که ظاهراً بعید بنظر میرسید تحصیل میکند و ناصرالدین در نهایت احترام بعقبات میرود.

برای مزید اطلاع چند نامه ای را که ناصرالدین شاه بخط خود در این باره به سپهسالار (که آنوقت ملقب به مشیر الدوله و وزیر مختار ایران در استانبول بود) نوشته و ضمناً خالی از تفریح نیست ذیلاً نقل مینمایم تا علاقه و ذوق و شوق ناصرالدین شاه باین سفر و اهمیت خدمت سپهسالار در نظر او بهتر روشن شود.

« وزیر مختار. تفصیل کتابچه مانندی که وزیر خارجه نوشته است ملاحظه خواهید کرد همه تقریرات من است که نوشته شده است اگرچه این نوشته بنظر شما و هر که بشنود در اول مرحله بسیار بسیار غریب و عجیب خواهد آمد اما امور دنیا حالا از غرابت و تعجب گذشته است هر کار صعب آسان شده است چنانچه ملاحظه میشود در فرنگستان اولاً در این ناخوشی گذشته مکرر در عالم رویادیدم که بزیارت قبور ائمه اطهار علیه السلام مشرف شدم و بعد از دیدن این خوابهای مکرر نذر کرده ام که هر طور است بزیارت مشرف بشوم و این نذر و آرزو در دل نماند انشاء الله ثانیاً چنانچه میدانی همیشه سفر فرنگستان در نظر من هست که کرده باشم اما بهتر آن دانستم که اول سفری که بخارجه میشود زیارت قبور ائمه باشد که ظاهراً باطناً در دنیا و آخرت برای من خوب باشد

ثالثاً افتخاری برای من در سلطنت باشد که بزیارت مشرف شدم رابعاً افتتاحی باشد برای سفر فرنگستان که نظرها کم کم پر شود حال انجام این اراده بسته به فطانت و کیاست و زرنگی شماست که بهر طور و هر لباس باشد بکنجائید و سلطان و اولیای دولت عثمانی و مضایقه از قبول این خواست من نکنند چرا که بهیچ وجه اسباب وجهه ندارد که رد این خواست مرا که منحصر و مختص بزیارت و عبادت و اجر اخروی است بعمل آورند.

چه ضرر دارد دوماهی ما را در خاک خودشان مهمان کنند و اگر بشود خود سلطان هم بسرکشی ممالک اینطرف خودشان تشریف بیاورند و ملاقاتی هم اتفاق افتد چقدرها خوب است و باعث ازدیاد دوستی طرفین خواهد شد.

اگر مدینه منوره یا مکه معظمه در خاک من واقع میشد سلطان خواست مهمان نوازی از من میکردند برای استدراک زیارت من در کمال شرف و سرور همچو مهمان عزیزی را قبول میکردم سهل است کمال ممنونیت را حاصل میکردم که پادشاهی بخاک من می آید و مهمان من میشود.

حال که من این تمنای از سلطان دارم باید بدون مضایقه قبول کنند و هر شرطی هم در این فقره برای نظم سرحد و مملکت عراق عرب را بخواهند البته شما قبول بکنید چرا که هیچ منظوری و مقصودی بجز درک زیارت نیست.

عدد ملتزمین رکاب با قراول مخصوص کمتر از هزار سرباز نمی تواند باشد ششصد هفتصد سوار خاصه از سپاهی همین است و بنی دیگر شاطر عمله تفنگدار بعضی از شاهزادگان و غیره معلوم است بقدر اندازه والدیه و حرم خانه کلاً و انشاء الله تعالی در کمال خوبی و خوشی مذاکره بکنید و قرار انجام این فقره را البته البته بدهید.

«مشیرالدوله. عرایض شمارا چایز آورد همه را بدقت خاندنم (کذا) و آنچه نوشته بودید فهمیدم و انشاءاله بهمانطورها عمل خواهد شد و چایز را حالا بتمجیل روانه می‌داریم جواب‌های مطالب شما را هم وزیر خارجه نوشته است ملاحظه خواهید کرد از خدمات شما انقدر راضی و خووسند هستیم که بوصف نمی‌آید انشاءاله چنانچه مکرر هم نوشته و وعده داده‌ام تلافی خدمات شمارا بالتفات های کونا کون خواهیم فرمود ۸۷»
در نامه دیگر مینویسد.

«محرمانه و شوخیتا مینویسم.

توبان ترکیب زیارت مکه معظمه و مدینه منوره عتبات نجف و غیره و غیره بکنی ماباید از این فیض محروم باشیم برای چه کلاهی را قاضی بکن و سلطان را راضی انشاءاله این کار را بکنی بخدا قسم بهمان ائمه علیه‌السلام قسم است آنچه بخواهی که ممکن باشد در حق توالفات خواهم کرد که بهیچ نوکری نشده باشد البته اصرار کن ابرام کن دلیلی ندارد که مقبول نشود اگر دعوت و اجازه نشود لابد باید استعفا بکنم و زیارت بروم او را هم البته توباید راضی بشوی زیاده چه تاکید شود میدانی که هیچ خیال پلوطیک در این فقره نیست اگر بود اول توباید میدانستی صاف و پاک محض زیارت است و کار تازه بامزه‌ایست چه عیب دارد پادشاهان قدیم نکردند دلیل نمی‌شود که من نکنم.» عین این نامه در صفحه بعد گراور شده است
و در نامه دیگر چنین نوشته.

«مشیرالدوله. عرایض شما رسید گفتگوئی که باعالی پاشا کرده بودید در فقره معهود و قبولی عالی پاشا اراده مارا در مسافرت نمی‌دانی چقدرها مایه خوشحالی ماست و از طرز گفتگوی شما و غیرت و صداقت شما زیاده از حد خورسند شدم و بخصوص از این جهة زیادتیر از همه چیز مشعوف تر هستم که یکنفر مثل شما آدمی در ایران هست که درد کار را بداند و غیرت دولت را بکشد و عاقل و زیرک و کاردان باشد و بفهمد چه میکند و چه می‌شود میداند که این قسم آدم در ایران بسیار بسیار نادر بلکه هیچ نیست و البته باید از وجود یکنفر از این نمونه نوکر خوشحال بشوم.

همانطور که مصلحت دانسته بودید فردای ورود عرایض شما ناظم‌افندی را خواستم و همانطورها اظهار کردم و رضامندی از عالی‌پاشا و غیره و گفتم بنویسد و تلگراف بکند و از وزارت خارجه هم گفتم در این فقره بشما تلگراف شد انشاءاله امیدوار هستم بعد از انجام این مقصود التفاتی که لایق اجرای این اراده ماباشد بشما بشود همانطور که نوشته بودید باز در کتمان این امر و در سر نگاهداشتن این اراده اهتمام تمام شده و میشود اما هر چه نزدیکتر بفصل و مقصود میشود دیگر نمیتوان در سر آن کوشید بحسب ضرورت و اجرای بعضی تدارک و کارهای لازم این سفر و اراده باید آشکار و ابراز شود من مترصد این هستم که هر وقت از شما در افشا و ابراز این فقره بما تلگراف بشود آشکار بکنم بعد از رسیدن این دستخط هر وقت درست اطمینان حاصل کرد و موقع داشت البته بتوسط تلگراف بعرض برساند که وقت افشای این سر شده است و من منتظر این تلگراف شما هستم دیگر فقره که واجب و لازم است فقره آذوقه و سیورسات دواب دیوان است در خاک عراق عرب که در زهاب و ایاب در خاک عثمانی دوماه در زیارتگاهها و عرض راه و غیره طول اقامت خواهد شد و سیورسات بکرزیه این همه دواب از اسب و قاطر و شتر روزی دوست سیصد خروار از گاه و بونه خشک و گندم و جو خواهد شد باید این غله و گاه را دولت عثمانی در منازل و زیارتگاهها و عرض راه حاضر بکند یا مغانا و تعارفاً خواهد داد یا بفروش خواهد رساند در هر صورت باید اینهمه جنس حاضر بشود والا در آنجا مایه معطلی شده و کمال افتضاح برای دولت ما خواهد داشت در این فقره سعی کرده معین بکنند که این جنس سیورسات را حاضر خواهند کرد یا نه لازم است جواب این فقره

۱۵۱۰

مجلس

۱۰۴

لا بد من العلم

تاریخ ۱۳۰۲

و کما عزنا بآب کوه شریک
و عید دلش سالها با تو هم گزیند
دلبر می شود و نه بکنم

مؤلف: رفوفتہ

تو جان ترکیب زبانت که بفکر و مدینه سوز

مقام کتب و عو کتب و بدین از این فقره محروم

سورج کد متب و فخر کج، مدد و فخر

وفاة امیر کبیر و بنی خیر و قس ۱۰۷۰ هـ

از آنکه گفت هر دو یک باشد در حق تو انصاف صمیم

و بعد از آنکه در این باب ابراهیم را خبر دادند که او را خبر دادند که او را خبر دادند

اسلام کے وسیع نہ ہو بقول فقہ

بشهران میآورد .

«مشیرالدوله

من در امور دولتی افکار خوب دارم که انشاءاله دولت ترقی کند و کارهای بزرگ در دنیا بکند و این کارها اسباب میخواید از من تنها هرچه باشم چه ساخته میشود از شماها بهتر اسبابی البته نخواهد بود خدمات سابق لاحق بخصوص خدمات سفر عراق عرب ماهیچوقت فراموش نمی شود حالا دیگر خوب است که در اسلامبول مشغول سفارت باشد باید خدمات رکابی راچندی متصدی باشد بخصوص در شعبات بزرگی که مقصود ترقی آنجا هاست انشاءاله قرار خدمات شما در طهران داده خواهد شد البته در رکاب بیاید بطهران من مثل شما آدم ها را ده دستی نگاه میدارم و از دست نمیدهم آسوده باشد .» (عین این نامه در صفحه ۲۱ گراور شده)

ناصرالدین شاه پس از ورود به تهران در تاریخ ۲۹ رمضان ۱۲۸۷ بموجب «دستخطی» سپهسالار را بوزارت عدلیه ووظایف وموقوفات منصوب کرد و يك جبه شمسه دار و يك حلقه انگشتری الماس نیز بوی اعطا نمود

مشیرالدوله در دوره وزارت عدلیه باز بواسطه کفایت و لیاقت خود توانست رضایت مردم را جلب کند وبامور دیوانخانه سر و صورتی دهد .
مرحوم عبدالله مستوفی در کتاب خود مینویسد .

«در این چند ماه وزارت عدلیه خود که در حقیقت شاخص هیئت وزراء شده بود بقدری زیرکی و مردم داری بخرج داد که همه حتی شاهزادگان درجه اول کشور مانند اعتضادالسلطنه ونصرتالدوله را هم بخود معتقد کرد خوب چیز مینوشت خوب حرف میزد در کارها بسیار جدی بود پشتکار خستگی ناپذیری و شهامتی بسزا داشت همت بلند او را از مدرسه ومسجد و عمارتی که در جنب آن برای خانه خود درآوردور ساخته است میتوان اندازه گرفت .

وطنپرستی وعشق بترقی کشور وانتظام امور دراو جبلی بود برای این جمله احکام ودستورهای او که در کارهای کشور داد، دلیلی بر هوایداست باهرچه کهنه بود دشمن ودر همه چیز بنوی و تازگی معتقد بود و بافکار پوسیده ورسوم قدیم وقعی نمی گذاشت ولی از آفات تمدن اروپائی هم که سالیان دراز در آنجاها بسر برده بود بدور نبود وحتى چندان پایی مخفی داشتن کارهای خصوصی خود هم در این زمینه نمیشد و این موضوع وسیله حمله بدست دشمنان او میداد اماغرور جناب اشرف صدراعظم مانع آن بود که باین چاهیکه بدست خود جلو خویش میکند توجهی داشته باشد .»

خلاصه سال بعد ناصرالدین شاه چون کسی را بهتر از مشیرالدوله برای نظم و ترتیب امور لشگری نمیدانست اورا بالقب «سپهسالاراعظم» به «وزارت عسگری» انتخاب ومنصوب نمود .

سپهسالار در اندک زمانی قوانین ومقرراتی برای ارتش ایران وضع ومدارس نظام برای تربیت افسران ایرانی تأسیس کرد وباید گفت در اثر پشتکار وجدیت سپهسالار تحول وپیشرفتی در ارتش ایران بوجود آمد که تا آن موقع کم سابقه بود .
خدمات سپهسالار در این مدت کم بیش از پیش ناصرالدین شاه را فریفته استعداد و لیاقت او کرد ودر ماه بعد همان سال یعنی ۲۹ شعبان ۱۲۸۸ فرمان صدر اعظمی سپهسالار را صادر و «نیک وبت جمیع امور دولت» را بعهده او محول مینماید .

راو اینسون انگلیسی راجع به سپهسالار مینویسد .

« میرزا حسینخان سپهسالار يك مرد بسیار با هوش لایق و کاری است و کمتر کسی را میتوان دارای اینهمه استعداد و پشتکار تصور نمود . »

مسعود میرزای ظل السلطان در تاریخ مسعودی راجع به چهار فرزند میرزا نبی خان مینویسد .

« میرزا نبی خان شخص زرنگی بود بواسطه زرنگی خودش ترقی کرد چهار پسر داشت حاج میرزا حسینخان پسر بزرگش و پسر دومش نصراله خان سیم یحیی خان چهارم میرزا عبدالله خان - شعری مشهور و معزوفست تواکر باغ کلی اوچمن یاسمن است - در گلستان جهان هر دو ندارند نظیر این شعر را باید در حق این چهار برادر این قسم خواند درخارستان جهان هر چهار ندارند نظیر حقیقه چهار شیطانی مجسم بودند بخصوص برادر بزرگشان حاجی میرزا حسینخان چون مدتها در عثمانی و اروپ و مصر زندگی کرده بود منظور اصلیش و مقصود کلیش تغییر وضع سلطنت قاجار بود و خیانت بولی نعمت تاجدار و بهترین راه برای این مقصود نفرت عامه را از دولت و نفرت دولت را از عامه فهمیده بود آنچه ممکن بود میان قبله عالم با خانواده سلطنت و نوکرهای صدیق دولت و رعایای مطیع بیچاره پا کباز لایذ نطع فساد میکرد و شیطنت خدانخواست والا از مدحت پاشای عثمانی و حسین دوتی پاشا و سایر خائنین هزار درجه خیالاتش بالاتر و شخص خبیثش بدتر بود »

مخالفت کهنه پرستان با سپهسالار
اعطای امتیاز رویترا که ایران را در بست بانگلیسها و امیکداشت از خطاها و اشتباهات بزرگ و جبران ناپذیر سپهسالار است که در اوایل صدارت بدان مرتکب شد و خود نیز همیشه باین اشتباه معترف بود .

بعد از اعطای امتیاز رویترا که بتفصیل شرح آن خواهد آمد ناصرالدین شاه با سپهسالار در سال ۱۲۹۰ عازم اروپا میشوند .

در غیاب شاه و صدر اعظم مخالفین میرزا حسینخان که او را سد راه پیشرفت خود و مانع استفاده های شخصی خویش میشمردند با هم متحد شده امتیاز رویترا را پیراهن عثمان کرده بعنوان اینکه سپهسالار میخواهد در ایران راه آهن ایجاد کند و فرنگیها را بایران بیاورد و دین و ایمان همه را بیاد دهد با اغوای اهالی پایتخت شورشهای مصنوعی ایجاد کردند و دسته جمعی نامه های مفصلی بناصرالدین شاه نوشته و مردم را جبراً بامضاء و مهر کردن نامه ها واداشتند که ما سپهسالار را نمیخواهیم و اگر شاه سپهسالار را بطهران بیاورد بامخالفت همه روبرو خواهد شد .

مهمترین مخالفین سپهسالار عبارت بودند از انیس الدوله سوگلی حرم ناصرالدین شاه که بعلت مخالفت سپهسالار با ادامه مسافرت او با اروپا از دشمنان سرسخت سپهسالار شده بود و از رجال معتمد الدوله فرهاد میرزا که در غیاب شاه عهده دار نیابت سلطنت بود و مستوفی الممالک و از روحانیون حاجی ملاعلی کنی و میرزا صالح عرب را باید نام برد .

بالاخره پس از ورود شاه و صدر اعظم به بندر انزلی مخالفین به پا فشاری خود میافزایند و با ارسال تلگراف و نامه او را سخت تهدید میکنند . ناصرالدین شاه ناچار ظاهراً سپهسالار را در تاریخ چهاردهم ماه رجب ۱۲۹۰ از صدارت عزل و بموجب دستخطی باین شرح « دولتخواهی و خدمات مشیرالدوله در نظر همیون ماهمه وقت جلوه گر بوده است در این وقت که از شغل صدارت استعفاء نمود و برای مصالح دولت استعفاء مغزی الیه را قبول فرمودیم و نخواستیم بی کار باشد لهذا حکمرانی مملکت کیلان را مرحمت فرمودیم و یقین داریم بر حسب آبادی و رواج تجارت و غیره کیلان را سرمشق سایر

در محله روستا مشرب در روستا

در روستا

در روستا

در روستا

در روستا

در روستا

بعکومت رشت میگمارد و خود بتهران میآید .

مدت معزولی سپهسالار زیاد طول نکشید و چون ناصرالدین شاه باو علاقمند بود و کسی را لایق تر و شایسته تر از او نمیشناخت در تاریخ ۱۸ شعبان ۱۲۹۰ بتهران احضار و بوزارت امور خارجه و سپس مجدداً بصدارت منصوبش میکند .

میرزا حسین خان سپهسالار در هنگامی که در رشت بسر میبرد نامه‌هایی به ناصرالدین شاه مینویسد که برای اطلاع از روحیه و افکار او و علت دشمنی مخالفین شیرین و خواندنی است و من در اینجا چند نامه او را نقل میکنم .

نامه اول که در موقع عزل و هنگامی است که نوشته‌های مربوط بامتياز رویترا با بضمیمه آن نزد ناصرالدین شاه میفرستد .

« قربان خاك‌پای جواهر آسای اقدس همایون مبارك شوم . دیروز که بواسطه منشی حضور جواب یاد داشت های همایونی معروض میشد در فقره کاغذ وزیر خارجه انگلیس و نوشته جات رایتر عرض کرده بودم که همه آنها سر بسته تقدیم خاک‌پای انور اعلی خواهد شد جهت این بود که چون انفکاک فدوی خانه‌زاد از اردوی همایونی بقتة به وقوع رسید اکثری از بارهای خانه‌زاد رفته بودند دیروز و دیشب در منزل امین السلطان بودند الان که در منزل اسمعیل آباد رسیدند فوراً اطاعت امر همایونی را نموده اصل کاغذ وزیر خارجه انگلیس که بعنوان فدوی نوشته است با ترجمه او و سه طغرا نوشته رایتر در جوف همین پاکت تقدیم حضور مهر ظهور شاهنشاهی روحانفاده کردید چه سعادتى از برای خانه‌زاد بالاتر و بهتر از این میتواند شد که در این موقع و مشکل دید فدوی یکی از خدمات عمده خانه‌زاد مجدداً ملحوظ نظر انور اعلی روحنا فداء گردد تا فرق عظیم فیما بین خدمات خانه‌زاد و حرکات معاینه بنده از تازه‌گی بدهند انشاءاله به غضب خدا و سایه خدا گرفتار شوند که مرابی جهت از یارت جمال مبارك واصفای فرمایشات همایونی اگر موقت هم باشد محروم گردند و اله از غصه و فکر هلاک خواهم شد اگر خداوند انتقام مرا از آنها نکشد کفر خواهم گفت زیرا که نیت و اعمال فدوی خانه‌زاد در درگاه خداوندی پوشیده نیست و در آن دستگاه شبهه و تزویر راه ندارد البته تابحال عریضه غلامرضا خان و نوشته که بفدوی نوشته بود ملحوظ نظر مبارك شده است و ملاحظه فرموده‌اید اولاً اصل عمل اینقدر اهمیت نداشته است که به تصور آمده بود ثانیاً بعد از آنکه جانشین شما بزور محصل و فحش عریضه مردم بمهراند و هیئت فساد حاضر کند و در تلغراف اسامی دروغ بنویسند تقصیر مردم چیست من بنده کمترین دربارہ این ملت بجز خیرخواهی و بی‌طمعی خالص چه کرده بودم منتها بچهار نفر روسا گفته‌ام آدم بشوید دزدی از مال دولت و مال مردم نکنید باین تقصیر باید اسبابی فراهم آورند که امروز فدوی باین ذلت و حقارت آواره از وطن و نفی بولایات بشوم از عزل و خلع از کار خدا میداند شکایت ندارم در فدوی در محرومی از حضور مبارك و در بدر شدن است معاندین میرزا تقی خان امیر مرحوم خیلی بدتر و سخت‌تر از این هنگامه پای کار آوردند مرحمت و ایستادگی ملوکانه و قیامه او را نمود و هیچ‌نشد بخت بنده کمترین چنین بوده است رضا به قضاءاله و تسلیم الامر ظل‌اله روحنا فداء .

سه طغرا کاغذ رایتر هریک تفصیل و توضیحی دارد که حقیقه‌گریه مجال عرض نمیدهد بهر که محول می‌فرمائید تا از اردوی همایونی دورتر نشده‌ام بیاید تا حالی شود کاربری عیب است مطمئن باشید خداوند هزار مرتبه جان ناقابل فدوی را به تصدق خاک‌پای مبارك نماید که اگر مرحمت باطنی شاهنشاهی روحنا فداء نبود حالت من بی‌چاره بی‌کس که همه را اول نموده و دست توسل برضای خاطر مبارك و اجرای منظورات همایونی زدم لاغیر چه می‌شد زیاده زبان و جسارت امر ندارم . امر الاقدس الاعلی مطاع مطاع مطاع »

عین این نامه در صفحه بعدا کراور شده است

نامه دوم را از رشت که در حکم زندانی برای او بوده مینویسد .

«قربان خاکپای جواهر آسای اقدس همایون مبارک شوم. زیارت دستخط مبارک جهانمطاع شاهنشاهی روحنا فداء خداوند شاهد است مثل اعجاز عیسوی این مرده حقیقی راجان تازه داد و مجددا ازوادی عدم به صحرای وجود آورد چنانچه بادست و دل شکسته و تن خورده شده قورا از بستر برخاسته مشغول عریضه نگاری شدم خداوند هزار مرتبه جان ناقابل این خائفه زاد ذلیل بیمقدار را بتصدق وجود مسعود قدردان همایونی روحنا فداء گرداند و به لعنت خداوند گرفتار - زد اشخاصی را که از بابت نقص فهم و عدم شعور سلب حقوق و قدردانی از وجود مقدس شاهنشاهی روحناه فداء مینمایند که والله از روی اعتقاد عرضه میدارم در ربع مسکون به حقوق همایونی هنوز کسی سراغ ندارم هر کس بیک قدم به صدق و ازادیت در خاکپای مبارک حرکت کرد اقلا ده قدم بمرحمت و عطوفت با او رفتار فرمودید و از صد خطای او اغماض ملوکانه فرمودید والله بالله تالله تازنده ام در هر مقامی که میل مبارک اقتضا فرماید که بنده کمترین را در آن مقام نگاه دارند اعم از اینکه مسند صدارت یا اتروای کیلان یا خدای نکرده بدتر و پست تر از آنچه حالا هستم فدائی وجود مبارک و شا کر مرحمت های سابقه خواهم بود و از بنده کمترین به جز صدق و دولتخواهی و طالب عظمت اسم مبارک در میانه سلاطین و انظام امور دولت و عدم اعتنای به جیفه دنیائی نه بوقوع رسیده است و نه بعد از این خواهد رسید انشاء الله تعالی - مرقوم شده است که مردم را گول زده اند و تاسف وجود مبارک از تائیر بداین وقوعات در فرنگستان است که هنوز مردم ایران را بی تربیت و بربر خواهند دانست اگر در نظر مبارک همایون روحنا فداء باشد مکرر عرض کرده ام که اصل مسئله به این اهمیت نیست که تلغراف نامه جات سرکار علیه عالیله ایس الدوله دامت شوکتها و معتمدالدوله که هر دو با فدوی بیمقدار غرض دارند در نظر مبارک ملوکانه جلوه میدهند و میخواهند تا تار یک است و هنوز روشن نشده است مقصود خود را عمل بیاورند والله اکثری از این اشخاص را به ضرب فراش و محصل و فحش در مجلس و ادار بمهر نموده اند مردم جاهل و عوام هم چه کندی بینند که از یک طرف حرم مقرب جلالت و از طرف دیگر معتمد الدوله امین و جانشین سلطنت و از سمت دیگر اشخاصی مثل حاجب الدوله و امین حضور و میر شکار و ساری اصلان که هر یک خود را در انتظار عوام هزار مرتبه از فدوی مقرب تر جلوه داده بودند باین قسم آشکار اصرار نموده تهدید مینمایند حتی امین حضور و اضحای می گوید حضرات من فرنگستان رفتنی بودم یا خیر خرج راه و تمام ملزومات این سفر را گرفته بودم یا خیر الان هم من دیوانه نیستم که باین کار پر خطر اینقدر اصرار نمایم والله مرا مامور از برای انجام این خدمات معاودت دادند و الا باین مردم من چه کرده ام کدام حقوق حقه آنها را قبل از وقت ادا نکردم فهاش و هتاك نبودم احترام ظاهری جمیع طبقات نوکر را از همه صدور سابق بهتر حفظ میکردم العیاذ بالله طمع بمارا احدی نداشت . در مدت دو سال صدارت بنده احدی در ایران بلکه در جمیع دنیا نیست که بتواند بگوید ده شاهی الی صد هزار تومان از او به من رسیده است .

در این مدت یک نفر نوکر بنده بهیچ اسم و رسم از دروازه طهران بولایات مامور نشد به اقوام و عشایر خودم روندادم و مسلط به مردم نکردم بلکه میتوانم عرض کرد که آنها در ایام صدارت من از یهودی کمتر و بی عظم تر بودند بلکه کاری که داشتم حفظ مال دولت را به اشد درجه میکردم چون خود سارق نبودم اجازه سرقت هم نمی دادم والله غیر این فقره نیست به این مردم در خود خطا و تقصیری سراغ ندارم از نیت فدوی هم خاکپای مبارک از همه کس بهتر علم و اطلاع دارند زیرا اگر سعایتی از نوکرها بایست کرده باشم در خاکپای جواهر آسای همایونی بوده است .

در مدت دو سال يك نفر چوب نه خورد يك گوش بریده نشد يك تومان جریمه گرفته نشد يك نفر از نوکرها از خدمت خود معزول نشدند مکرر در خاکپای مبارک استدعای احضار مستوفی الممالك را نمودم مکرر فرمودید دهات او را بجهة اخراجات باغات اوضبط دیوان نمایم به عجز و الحاح مانع شدم از مال و کس و کار او به طوری مراقبت نموده نگاه داری کردم که در ایام خود او این قسم محترم و محفوظ نبودند خلاصه بجهة دولت و بجهة رعیت و از برای قره نوکر از فدوی بهتر خادم و حافظی نبود لکن از برای کرکها و سارقین خوب نبودم زیرا که مانع خیالات آنها می شدم - اما مالاها بنعمك مبارک همایونی قسم است که در هیچ عهدی مثل ایام صدارت فدوی عزیز و محترم نبودند

لکن مداخله در امور دولت را به ایشان تجویز نمی‌کردم
 همین آقا میرزا صالح عرب (۱) که فدوی را زندیق مینویسد در ایام قحطی دوهزار و سیصد تومان متدرجا که يك هزار تومان دفعه واحده باشد شبانه و مخفی به خانه او فرستادم که حفظ جان عبال خود را نماید وقتی که حاجی ملا علی غله انبار داشت و مردم از گرسنگی می‌مردند و فدوی آذوقه عیال و خانه خود را بیرون آورده قسمت بفقرا می‌کردم و او خرواری پنجاه تومان پول می‌بردند و غله را به امید گرانتر فروختن می‌داد و بند کان خدا تلف می‌شدند حالا آنها حافظ شریعت و فدوی مخرب دین است به حمد الله با وجود بیست و هفت سال در فرنگستان بودن تا امروز مسکرات به لب من نخورده است و يك روز روزه من ترك نشده و يك نماز از من عمدا و بلا سبب فوت نگردیده است و يك سائل دارد ننموده ام و يك پول به قمار صرف نکرده ام و هرگز در معاصی صغیره و کبیره مصروبی پروا نبوده ام تقصیری که کرده ام یکی از مزارع معتبر فیروز آباد را به جناب آقا نداده ام و حفظ مال دولت کرده ام حالا شنیدم آن مزرعه را داده اند و میرزا عیسی و نواب معتمد الدوله به اصرار آن نوشته‌ها را گرفته اند در باره میرزا عیسی چه‌ها کرده‌ام ذات اقدس همایونی بهترین شاهد و گواه فدوی خانه‌زاد میباشند.

اگر آنچه در حق هریک از عارضین احسان نموده‌ام عرضه دارم جواب اصل فرمایش همایونی از دست خواهد رفت بهتر این است که خداوند حاکم عادل را فیما بین خودم و ایشان حکم قرار بدهم و دادخواهی دل‌سوخته خود را از احکام غیبیه الهیه به خواهم . مرقوم شده است که بالمره از خیال صدارت و وزارت اعظم خود را فارغ سازم اطاعت امر الوالامر را نموده و مینمایم در آتیه ابدا به مخیله خود خطور وقوع چنین امری را نه خواهم داد مرقوم شد است که از برای رفع این عیب و تاثیر نیک در قلوب جمع اهل فرنگستان میل دارید و رای همایونی علاقه گرفته است که فدوی را تاییستم شعبان احضار فرموده بمسند وزارت خارجه اقماد فرمائید و ابدا خیال تجاوز از آن مسند را نداشته باشم و مرقوم شده است تعارف و اظهار اطاعت را کنار بگذارم و خیال عاجزانه خودم را در قبول یارد بطور صراحت عرضه دارم و در همان وعده منتظر احضار همایونی باشم لهذا جسارت ورزیده عرضه میدارم که مسند وزارت خارجه مرحمتی همایونی را با کمال تشکر قبول دارم و ابدا - خیال تجاوز را نه خواهم کرد و انشاء الله در همین مسند خیالات عالییه همایونی را با خارجه مجری داشته مصدر خدمات خواهم شد و رضای خاطر مبارک را تحصیل خواهم نمود انشاء الله تعالی و بامستوفی الممالك و سایر اولیای دولت هم به طوری که میل مبارک است بدون ایقاع درد سر و زحمت بخاکپای مبارک راه میروم والله معزولی از صدارت در نظر فدوی اینقدر اهمیت ندارد زیرا که در اسلامبول در منزل خودم يك صدراعظم منصوب و شش صدراعظم معزول دفعه واحده دیده‌ام اما امان از ذلت تهی شدن و در بدر گردیدن و از خانواده دور ماندن و البته از يك حرکت عزم ملوکانه و اعتبار و استقلال

۱- سید صالح عرب از علمای متنفذ دوره ناصرالدین شاه است و در کتاب المائر والایثار راجع باو چنین مینویسد :

« میرزا محمد صالح عرب مشهور بداماد پسر آقا سید حسن است که داماد سید علامه صاحب الرياض بوده در حفظ حدود و حمای حقیقت غیرتی شدید داشت .

از این جهت فتنه در شهر کربلا برپا کرد که جماعت کثیر در آن واقعه بقتل رسید و خود مشارالیه را اسیرا بدارالسعاده قسطنطنیه بردند و با اقدام امناء این دولت مقارن سنین اوایل جلوس همایونی از آنجا بطهران آوردند با مقام قفاقت و مزید جلالت خلقی سخت خشن داشت و بهنگام غضب اصلا خویشتن را متمالك نبود بتلاوت قرآن مواظبتی فوق العاده از او مشهود میشد و در احترام کلام الهی اهتمامی غیر متناهی میفرمود و هیچوقت قرآن را در حال قرائت و غیرها بر زمین نمی‌گذاشت بر ریاض جدش حاشیه نوشته مسماة بزهر الرياض و بر روضه شهید نیز حاشیه داشت و میفرمود اگر نام ناروضه الصفا نبود این حاشیه را نیز صفاالروضه مینامیدم و نیز در اصول کتابی ساخته مترجم بمذهب اولاد نرینه از او نماد و از بناتش یکی در خانه شریعتمدار آقا سید عبدالله خلف الصدق آقا سید اسمعیل بهبهانی علیه الرحمه است فوت این بزرگوار سال یک هزار و سیصد و سه هجری بدار الخلافه ناصری روی داد و کالبند شریفش بچناب ائمه عراق حمل افتاد »

دولت علیه خودتان را احیا خواهید فرمود بحق خدا در فرنگستان الان خیلی ضرر وسکته به اعتبار دولت و نیات همایونی رسیده است .

حالا که رای مبارک به صرافت طبع همایونی به این فقره علاقه گرفته است وفدوی خانه زاده هم در جنب او امر ملوکانه اطاعت صرفم دیگر تزلزل به خاطر مبارک کتان راه ندهید و به اهل ایران و فرنگستان و اضحوا علنا معلوم نمائید که باستقلال آزادی همایونی نقضیه نرسیده است

در ورود به طهران میرزا سعیدخان را از این کار خلع نموده و موقتاً رجوع به معتمدالملک فرمائید چنانچه شفاها فرمایش فرمودید او را هم از پیش کاری آذربایجان یا فارس یا تولیت حضرت رضا سلام اله علیه یا الجزای شوری یا نشستن در خانه و گرفتن مواجب هریک را در نظر مبارک مناسب آید معمول خواهید فرمود رفع تغییر بدون تقصیر سرکار علیه عالیله انیس الدوله دامت شوکتها را خانه زاد بعد از شرفیابی بحضور مبارک بدادن پیشکش و رفتن بخانه جلالت ایشان بطوری خواهم نمود که اسباب زحمت وجود مبارک نشود خداوند جان ناقابل فدوی ذلیل و خانه زاد نفی را بقربان خاکپای مبارک نماید آمین ثم آمین .

معروضه ظهر روز شنبه ۲۷ شهر رجب ۱۲۹۰ از محبس رشت . خانه زاد حسین

عین این نامه در صفحه قبل گراور شده است

سپهسالار

دو باره

روی کار میاید

چنانکه گفته شد مدت معزولی و توقف سپهسالار در رشت چندان

طول نکشید و تقریباً بعد از یک ماه بواسطه کار دانی و کفایتی

که ناصرالدین شاه در او سراغ داشت و مخصوصاً برای لغو امتیاز

نامه رویترورد دعاوی آن کمپانی که زیاد او را مشوش ساخته بود بتهران احضارش میکند و در ۱۸ ماه شعبان ۱۲۹۰ بتهران وارد میشود ولی از ترس دشمنان سپهسالار و مخالفت مردم در هنگام احضار او احتیاطات لازمه را بعمل میآورد .

نامه ذیل را ناصرالدین شاه بخط خود در آن موقع بعنوان معتمدالملک برادر سپهسالار نوشته و بآنها نصیحت میکند که بسیار با احتیاط رفتار کنند .

«معتمدالملک»

مشیرالدوله امروز باتلگراف احضارشده که بخانه و سرعیال خودش بیاید اولاً بشماها همه و بخود مشیرالدوله نصیحت میکنم بهیچوجه حرف بد و سرد و درشت نسبت بعامه مردم نگویند که مردم متوحش بشوند بی جهة البته این نکته را بهیچوجه فراموش نکنید البته .

ثانیاً مشیرالدوله دشمن زیاد دارد در آمدن بطهران در عرض راه بسیار احتیاط دارد مبدا خدا نکرده امری رو بدهد هر طور مصلحت بدانی از فرستادن بعضی نوکرهای محرم زرنگ که بروند در معیت او باشند و متوجه باشند بسیار لازم است این دستخط را دوباره پس بده بیاورند در هر دو فقره کمال مراقبت را بکن البته البته .

و این نامه را نیز بعنوان سر کرده طایفه چکنی مینویسد .

«باقرخان سر کرده طایفه چکنی و سایر کردکان ایلات را مرقوم میشود .

مشیرالدوله را از کیلان بر کاب مستطاب احضار فرموده ایم آنعالیجاهان باید در هر جا بامشیرالدوله الی دار الخلافه همراه باشند و هر چه حکم کند اطاعت نمایند . شعبان المعظم ۱۲۹۰

عین این دو نامه در صفحه بعد گراور شده است

هنگامی که سپهسالار بتهران میآید در بین راه نامه ای بشرح زیر برای ناصرالدین

شاه مینویسد و ضمن تشریح خدمات خود از اینکه «شاه» او را در برابر مخالفین حمایت میکند تشکر مینماید .

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

مشتی

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

میرزا محمد باقر
در شهر رجب
سال ۱۲۴۰

«قربان خاکیای جواهر آسای اقدس همایون مبارک شوم .

روز چهارشنبه ۱۵ شهر حال سه ساعت بغروب مانده بعد از زیارت امامزاده واجب التعظیم شاهزاده حسین و دعای بوجود مبارک در وسط دروازه چابار منشی حضور وارد و دستخط مبارک جهانمطاع همایونی روحنا فداء که بافتخار این غلام کم نام شرفصدور یافته بود زیارت نموده زاید علی ماسبق برمدارج تشکر و عبودیت و خاکساری فدوی بیمقدار افزود مرقوم شده است که نمیدانم بعد از احضار فدوی چقدر مردم بهمجه و صدا آمدند و به چقدر زحمت و تدابیر مردم راساکت فرمودید

خدوند جان و مال و هر چه در دنیا دارم به تصدق وجود مبارک همایونی نمایم که از برای خانه زاد اینقدر زحمت و صدمه بوجود مسعود مبارک خودتان وارد آوردید صفت بزرگ سلاطین تاجدار حمایت و نگاهداری مظلومین و متهمین و ضعفاست و در این ماده خدای وحده لا شریک له علیم است که فدوی مظلوم و متهم میباشم و در تنهایی و بیکی نیز از روی واقع مورد مدلول این مصرع شده ام حسین یک تن است و عدد صد هزار این فقره هم البته در خاکپای مبارک مکشوف است که غلام خانه زاد باین مشقت و خطر نیفتاده ام مگر از برای حفظ مال و انتظام امور همایونی مرقوم شده است مایه جمیع این شبهات در ترد ملاها و عوام الناس فقره راه آهن است و چون خانه زاد خوب اطلاع دارم باید به ادله تابعه با قرارنامه راه آهن را فسخ و باطل نمایم یا شروط او را مثل اجاره گمرک و غیره

تبدیل نمایم .

در جواب عرضه میدارم اولاً در خاکپای مبارک پوشیده نیست که قرارنامه راه آهن مهر جمیع این وزرای حاضر که حالا مدعی هستند دارد غیر از مهر فدوی و قرارنامه منعقدنشده مگر به اصرار همایونی که آنوقت کمال میل را به ترویج این کار اظهار میفرمودید باوجود همه اینها مکرر عرض نموده و حالا هم تجدید مینمایم احدی را مداخله در این کارها مدهید انشاءالله بتوجهات حضرت ظل اللهی اروحناه فداء فقره راه آهن را بطوری که منظور همایونی و میل روسای ملت است انجام میدهم تا وجود مقدس شاهانه آسوده شوند و هم چنین تمسک یک کرور که در نزد کلنس است و آوردن تفنگها از پروس بر طبق امر و میل مبارک بدون هیچ تفکر و زحمت و خسارت صورت انجام خواهد گرفت خاطر مبارک آسوده و مطمئن باشند و خدمات پر زحمت و بزرگ که دیگران از انجامش اظهار عجز نمایند در سایه مبارک و از برکت تربیت های همایونی انجام داده ام و باز هم خواهم داد این فقرات مرقومه قابل این که خاطر مبارک را مشغول فرمائید نیست مرقوم شده است در عرض راه و طهران و گردش کوجهها کمال احتیاط را بعمل آورم که خدای نکرده خطری واقع نشود چگونه در قوه دارم که تشکر این نوع مراحم و الطاف باطنیه همایونی را بعمل آورم مگر این که نازنده ام وجود نابود خود را فدائی وجود مبارک همایونی کنم از رشت تا این منزل که امامزاده کازره سنک است از فضل خدا و توجهات ملوکانه سالما آمده ام و احتیاط کرده ام قدری سواره اینانلو همراه خانه زاد هستند در ورود بدارالخلافه هم خیال کوجه کردی ندارم و می خواهم در خانه محقر خود نشسته و خارج نشوم .

در هر حال حفظ وجود جمیع رعایای دولت خاصه این خانه زاد در ید قدرت همایونی باید باشد مرقوم شده است اغلب این مردم خصومت و عداوت کلی با فدوی دارند خداوند خیر بدهد معتمدالدوله و میرزا عیسی و معاون را که مردم را با فدوی بر خصومت آوردند و حالا هر کسی از کرده خود جیون است دیروز چند نفر از علمای دارالخلافه را شخصی را وکیل کرده نزد خانه زاد فرستاده و برائت ذمه نموده بودند که هر یک از مارقعه بخط معتمدالدوله را داریم که نوشته است میل مبارک همایونی در نوشتن و مهر کردن اینغریاض است اگر نکنید بر خلاف میل ملوکانه رفتار نموده اید .

بعد از همه اینها باز حالا دست بر نمیدارند و می نشینند ورقه می نویسند و آدم میرزا عیسی شب در کوجه می چسباند و از طرف دیگر آدم به کازرسنک میفرستد که مرا معتمدالدوله گول زد و وادار باین حرکات کرد .

اما فدوی بر مبارک شاهنشاهی روحنا فداء که بجهة خانه زاد بزرگترین سوگندهاست قسم میخورم که بعد از ورود بدارالخلافه به آن قسمی که میل خاطر مبارک است و در دستخط بافتخار معتمدالملک مرقوم شده بود در باره حضرات نه شفاهانه مکتوباً و نه اشاره و کنایه یک کلمه اظهاری، کله، تهدیدی، درشتی به ظهور نیاورده در کمال ملایمت و فروتنی حرکت خواهم نمود و انشاءالله ابداً تصدیع و سیله و زحمت وجود مبارک نخواهم شد خداوند هزار مرتبه جان مرا بقریان خاکپای مبارک تمایذ آمین نم آمین نم آمین .

معروضه ظهر روز پنجشنبه ۱۶ شهر شعبان ۱۲۹۰

از امامزاده کازرسنک است غلام خانه زاد حسین

عین این نامه در صفحه بعد گراور شده

بالاخره سپهسالار بتهران میآید و ابتدا در تاریخ بیستم ماه شوال ۱۲۹۰ بوزارت امور خارجه و بعد مجدداً بصدارت منصوب میگردد .

دوران وزارت و سپهسالاری و صدارت میرزا حسین خان قریب ده سال طول کشید با آنکه بعد از مراجعت ناصرالدین شاه از سفر اروپا بطوریکه دیدیم بواسطه مخالفت علمای روحانی و رجالی که سپهسالار سد راه ترقی آنان بود از کار بر کنار شد ولی چون

ایران به تمدن اروپا و آوردن اختراعات اروپائی باین کشور خدمات عمده ای کرده و یادگار هائی از خود باقی گذارده است .

روابط سپهسالار با بیگانگان

روابط سپهسالار را با بیگانگان باید بدو دوره تقسیم کرد یکی دوره ارتباط با انگلیس ها و دیگر دوره دوستی با روسها .

بد بختانه سپهسالار نه تنها از این دوستی ها و نزدیک شدن بخارجیان نتوانست برای ایران فایده ای برگیرد بلکه نفوذ آنها مخصوصاً انگلیس ها را با کمک و همکاری دوست صمیمی خود میرزا ملکم خان در این کشور چنان شیوع داد که انگلیسها در هیچ جا نمیتوانستند دلال و واسطه ای بهتر از او پیدا کنند و بعداً بطوریکه خواهیم گفت شاید روی همین اشتباهات است که میگویند سپهسالار جان خود را از دست داد و ناصرالدین شاه او را مسموم کرد .

قبل از آنکه سپهسالار بصدارت ایران برسد انگلیسها و روسها از ناصرالدین شاه امتیازات زیادی از قبیل بانک و راه آهن و استخراج معادن و غیره تقاضا کرده بودند و با آنکه در باره اغلب آنها مذاکرات مفصلی هم بعمل میآمد ولی از امضاء و انعقاد قرار داد آنها بیم داشتند و بعنوان آنکه دادن این امتیاز صلاح و مقتضی نیست بامسکوت گذاردن آن از زیر بار انجام این تکالیف شانه خالی میکردند .

ولی وقتی سپهسالار روی کار میآید چیزی نمیکند که تمام منابع حیاتی کشور یکجا بنام امتیاز بارون جولایوس روتر بانگلیسها بخشیده میشود و ناصرالدین شاه را باروپا می برد و با آوردن افسران روسی قزاقخانه را ایجاد میکند و همچنین تمام شیلات را بروسها اجاره میدهد .

در حقیقت همین اعمال سپهسالار جای پائی بود برای بیگانگان که بعدها توانستند امتیازات بی شماری بدست آورند و زنجیر اسارت را بگردن ملت ایران افکنند بطوریکه تنها امتیاز روتر (که باید آنرا از بزرگترین اشتباهات سیاسی سپهسالار شمرد) موجب تقاضای امتیاز راه آهن توسط روسها و ادعای انگلیسها برای ایجاد بانک شاهنشاهی و بالاخره درخواست روسها برای تأسیس بانک استقراضی روس بود و همینطور دیگر امتیازات چنانکه امین السلطان در نامه ای که بمرحوم میرزا حسن شیرازی نوشته علت اعطای امتیاز انحصار تنباکورا بانگلیسها اینطور شرح میدهد

« این مسئله امتیاز تجارت دخانیات بکمپانی در اذهان و انظار محل بعضی شبهات گردیده و حقیقت آن در پرده خفا مانده است و این بنده لازم شمردم سبب اقدام ایقاع وجهه الغاء و ادفاع آنرا من البدو الی الختم بطریق ایجاز کما هو الواقع باطلاع خاطر شریعت مظهر جناب مستطاب عالی دام افضاله برسانم که از بادی و خانمه آن مستحضر شده بالکلیه کشف غطاء از این مسئله بشود لهذا بتصدیع میپردازد که چون در ایامی که مرحوم حاجی میرزا حسینخان مشیرالدوله بخدمت صدارت عظمی در این دولت جاوید مدت مفتخر بود با کمپانی انگلیسی قرار نامه تمدید راه آهن از بوشهر تا کیلان را منعقد ساخت و قرار نامه مزبور بقدری متضمن خطرات دولتی و ملتی بود که علاوه بر ثلمه های حقوق دولتی تمام حدود ملکی و ملتی هباء منشورا معدود بود همان اوقات ذات کامل الصفات اعلی حضرت قویشوکت اقدس همایون ظل اللهی روحنا فداء خطرات مزبور را بنظر دقت ملاحظه و خود آن مرحوم را بالغاء آن قرارنامه مکلف و محکوم فرمودند هر قدر با کمپانی مزبور و دولت انگلیس مذاکره کرد مقصود حاصل نگردیده بر اصرار آنها افزود نامشار الیه مرحوم شد بعد از آن نیز تا زمان مسافرت اخیر همایونی به

فرنگستان این مسئله بحالت اولیه باقی بود که تقریباً چهارده سال طول کشیده و بر قوام ادعای کمپانی و مخاطرات آن افزوده بود.

از آن سفر بازگشت و تدابیر و شمول تفضلات خداوندی آن قرارنامه می‌شود لغو و این امتیاز تجارت دخیات که آنوقت همچو مینمود که بهیچوجه ضرری برای دولت و ملت ندارد برقرار شد و از آن مخاطرات عظیمه آسودگی حاصل آمد.....»

متن این نامه را در صفحه ۱۸۹ کتاب تحریر تنباکو نقل نموده‌ام

سرپرستی سایکس (۱) راجع به سیاست خارجی سپهسالار مینوویسد

«میرزا حسین خان معتقد بود نجات ایران بسته به محترم شمردن و اجرای کلیه عهد نامه‌هایی است که ایران با دولت روسیه منعقد نموده در حالیکه اصلاح و بهبود وضع مملکت باید بآنگلستان واگذار شود.»

سپهسالار
و
انگلیسها
سرهایری را ولینسون (۲) نویسنده انگلیسی در کتاب خود موسوم به «انگلستان و روسیه در شرق» راجع به انتخاب میرزا حسین خان سپهسالار مینوویسد

«در موقع انتخاب این مرد بمقام صدارت چند موضوع کوچک و مختصر در میان بود که میبایست بین دولت انگلیس و دولت ایران حل و تصفیه شود.

کمی همین موضوعات کوچک در دست اشخاص غیر مناسب باعث اشکال میگردد.»

راولینسون بعد از اشاره بموضوعات مزبور از جمله اختلاف سرحدی ایران و عثمانی و حکمیت انگلیس در بلوچستان و سیستان و قضیه بحرین و بوشهر و چاه بهار مینوویسد.
«البته در حل تمام این مسائل و قضایا دخالت و نفوذ موافقت آمیز شخص صدر اعظم فوق العاده موثر است.

بنابراین ایجاد روابط حسنه از نوجزو پروگرام سیاسی میرزا حسین خان سپهسالار بود و این حسن نیت او راه را برای حل تمام این مشکلات صاف و هموار نمود.

در پروگرام میرزا حسین خان صدر اعظم ایران که برای احیای مملکت ایران طرح شده بود مخصوصاً این نظر را داشت که منافع ایران را بامنافع انگلستان توأم کند.

در آن پروگرام دوده اساسی وجود داشت یکی امتیاز رویترو دیگری مسافرت پادشاه ایران بکشور انگلستان. وقتیکه سیم تلگراف در ایران دایر گردید بعضی نقشه‌های مفید طرح شد که دامنه عملیات را بمنفع ایران وسعت میداد مخصوصاً در رشته‌های صنعتی و اقتصادی اروپا که در ایران از آنها استفاده شود.

در این زمینه‌ها طرحهای زیاد از منابع مختلف پیشنهاد شده بود.

بعضی از آنها از طرف اشخاص ماجراجو و بی اعتبار بود.

این پیشنهادها بمنظور استفاده‌های شخصی بود که اغلب بایکدیگر مخالف بودند پس از مطالعات دقیق در هر یک از پیشنهادها صلاح در این دیده شد که امتیاز تمام اینها بیک کمپانی داده شود که رئیس آن بارون جولوس رویترنیعه دولت انگلیس است.

دولت ایران بموجب این امتیاز باصلاح دید حاجی میرزا حسین خان سپهسالار صدر اعظم تمام منابع تولید ثروت مملکت پهناور ایران را برای مدت هفتاد سال به بارون رویترو واگذار کرد.

این امتیاز شامل بود از واگذاری و ساختن يك خط راه آهن از بحر خزر تا خلیج فارس و خطوط فرعی ایجاد تراموای شهری در تمام مملکت ایران و استفاده بلامانع از تمام معادن مملکت ایران باستثناء معادن طلا و نقره و احداث مجاری آب برای کشت و زرع تا هر اندازه که توسعه آن لازم باشد.

تاسیس بانک و تهیه يك قرضه بمبلغ شش میلیون لیره در صورتیکه دولت ایران پنج درصد تنزیل آنرا ضمانت کند و دودر صد استهلاک مبلغ اصلی.

حق انحصاری برای کارهای عام‌المنفعه از قبیل تهیه روشنایی شهرها بوسیله گاز و ساختن خیابانهای پایتخت ساختن راهها، پلها، سدها توسعه خطوط پستی و تلگرافی تاسیس کارخانهای صنعتی و غیره واگذاری تمام کمرکات ایران برای بیست و پنجسال.

میرزا حسینخان صدراعظم بامستشار صدیق خود میرزا ملکمخان واسطه اعطا و عملی کردن این امتیاز بی نظیر بودند باین مقصود که انجام تمام آن چیزهاییکه در امتیازنامه قید شده است بدست يك کمپانی خصوصی انجام گیرد.

البته در این امتیاز منافع دولت ایران نیز بطور کافی منظور شده است چونکه بیست درصد ازمنافع راه آهن پانزده در صد ازمنافع خالص تمام عایدات کمپانی لزوما باید عاید دولت ایران گردد.

اما راجع بعایدات کمرکات قرار شده بود تا پنجاهسال بیست هزارلیره بمبلغ فعلی اضافه شود و برای سالهای بعد شصت درصد اضافه عایدی از قرار میزان فعلی بدولت ایران پرداخت گردد.

آقای محمود محمود در کتاب خود راجع بدوران صدارت میرزا حسین خان مینویسد

«دراین تاریخ میزان نفوذ دولت انگلیس در دربار شهریار ایران بواسطه صدارت میرزا حسین خان سپهسالار باعلا درجه خود رسیده بود این همان ایامی است که امتیاز بارون رویتز که یکی از اتباع سرمایه دار انگلستان بود داده شده است و میرزا حسینخان سپهسالار میکوشید شاهرا برای تماشای جلال و جبروت پادشاه انگلستان بآن مملکت برده نفوذ و قدرت دولت انگلستان را بشهریار ایران نشان بدهند.

در هیچ تاریخی اولیای امور ایران این اندازه اظهار صمیمیت و یگانگی نسبت بانگلستان نشان نداده اند در حقیقت در مدت ده سال تمام یعنی از سال ۱۸۶۳ تا ۱۸۷۳ میلادی (۱۲۸۰ تا ۱۲۹۱ هجری قمری) وزراء ایران کاملاً در دست سیاستون انگلیس بوده و نسبت به آنها صدیق و وفادار و در مقابل تقاضای آنها بی اختیار بودند»

لرد کرزن (۱) نیز راجع بانگلیس دوستی سپهسالار مینویسد.

«شوق و شغف برای دوستی با انگلیس صمیمیت و وفاداری نسبت بدولت انگلیس هیچوقت باین درجه در ایران بالا نرفته بود که در زمان صدارت میرزا حسینخان سپهسالار بالا گرفت.»
این بود خلاصه از عقاید خودی و بیگانه در باره روابط سپهسالار با انگلیسها و منظور آنان.

اکنون به بینیم مرحوم میرزا حسین خان از این دوستی چه نتیجه ای برد؟ سپهسالار بموجب امتیاز بارون جولیس رویتز ایران را در طبق اخلاص نهاده تسلیم انگلیسها مینماید اعتماد السلطنه در کتاب خلسه خود نوشته «سپهسالار برای دادن امتیاز رویتز پنجاه هزارلیره و ملک هم همینطورها از انگلیسها رشوه گرفته اند» شاید هم این موضوع صحیح نباشد و نظر سپهسالار ترقی و تعالی ایران بود و اعتقاد داشته که انگلیسها ایران را آباد و وسایل سعادت مردم فلك زده این سرزمین را تهیه خواهند کرد ولی اگر این عقیده را باور کنیم باید بگوئیم که سپهسالار با آن همه هوش و استعداد آدم خیلی خوش باور و ساده ای بوده است!

بالاخره باصرف مبالغ زیاد هزینه مسافرت، ناصرالدین شاه را بانگلستان می برد که تفوق و برتری نیروی بری و بحری انگلیس را بناصرالدین شاه نشان دهد ولی خیلی زود متوجه میشود که با آنهمه زرنگی فریب انگلیسها را خورده است.
روسها و انگلیسها در همان موقع که ناصرالدین شاه و صدر اعظم ایران در انگلستان

بودند قرار دادی که از مدت‌ها پیش مذاکرات آن شروع شده بود بنام قرار داد کورچا کف و گرانویل منعقد نمودند که در آن مناطق نفوذ هر يك از دولتین روس و انگلیس در آسیا تعیین گردیده بود. سپهسالار که این موضوع را می‌شنود ناامید و مأیوس از انگلیسها شکایت میکند ولی معلوم است که دیگر انگلیسها بحرفهای طرفدار و معتقد صمیمی خود ترتیب اثری نمیدهند.

سپهسالار مایوسانه بانصرالدین شاه از انگلستان مراجعت میکند و امتیاز رویترا لغو می‌سازد و از همین موقع است که نسبت بروسها اظهار تمایلی مینماید با آنکه بعدها باز گاهی انگلیسها نسبت باو و او نسبت بانگلیسها تمایلی نشان میدهند ولی چون دیگر نه سپهسالار از انگلیسها آن امیدواری او ان صدارت را داشت و نه انگلیسها باو آن اعتماد و اطمینان اولی را بین آنها چندان صفائی پیدا نشد.

سپهسالار و روسها

همانطور که گفته شد سپهسالار بعد از مراجعت از سفر اروپا بواسطه مخالفت رجال و روحانیون که ضمناً روسها در تحریک آنان بی دخالت نبودند در رشت از صدارت معزول و بحکومت آن شهر گمارده میشود.

مخالفت روسها با سپهسالار بواسطه روابط صمیمانه او با انگلیسها بود و مخصوصاً بعد از اعطای امتیاز رویترو روسها جدا ناصرالدین شاه را تهدید و رویه صدر اعظم را منافی بامناف خود میدانند.

دوران عزل سپهسالار چند روزی بیشتر طول نکشید و چون ناصرالدین شاه او را مرد لایقی میدانست بعد از خوابیدن سر و صدای مخالفین برای لغو امتیاز نامه رویترو در ظاهر ابتدا وزارت امور خارجه را با و تفویض میکند ولی سپهسالار چندی بعد با عنوان صدر اعظمی مجدداً همان اقتدار سابق را بدست می‌آورد.

بهر حال در این دوره بروسها متمایل میگردد و برای جلب نظر آنها مشغول اقدام میشود و اولین کارش لغو امتیاز نامه رویترو بود بنحوی که شرح آن خواهد آمد و ضمناً بروسها قول میدهد که امتیازی برای ایجاد راه آهن از جلفا تا تبریز و سواحل بحر خزر تا تهران بآنان بدهد.

سپهسالار برای جلب اعتماد و اطمینان روسها مکاتباتی با سفارت روس در تهران و همچنین وزارت امور خارجه روسیه بعمل آورده است چنانکه در همان اوانی که بوزارت امور خارجه منصوب میشود تلگرافی به وزیر امور خارجه روسیه مخابره کرده و مینویسد که «من لازمه اهتمام را خواهم کرد که روابط دوستی این دو دولت را روز بروز بهمدیگر نزدیکتر نمایم» و نیز نامه‌ای در این مورد بعنوان ساعدالملک وزیر مختار ایران در پترزبورگ نوشته است که آنرا بنظر وزیر امور خارجه روسیه برساند و در اینجا متن گزارشی را که ساعدالملک در تاریخ ۲۹ ذیحجه الحرام سال ۱۲۹۱ از پترزبورگ بتهران فرستاده و جریان ملاقات خود و دادن نامه سپهسالار را بوزیر امور خارجه روس شرح میدهد نقل مینمایم

فخدايگانا تعلیقه جات رفیعہ بندگان مستطاب اجل مورخہ ۲۵ شہر ذیقعدہ الحرام کہ بتوسط وزارت خارجہ ایندولت ایفاد فرمودہ بودند شرف وصول ارزانی داشته از فرمایشات مندرجہ آنها استحضار کامل حاصل نمود کاغذی را کہ فرانسه و فرسی بعنوان این بندہ مرقوم فرمودہ بودند زیارت کردہ از اصل مقصود ونیت آن جناب مستطاب کما ینبغی اطلاع حاصل آمد این بندہ را مأموریت دادہ بودند کہ همان کاغذ فرانسوی العبارة را بہ ملاحظہ جاب اشرف پرنس شانسلیہ نیز برساند و در آن ضمن فرمایش فرمودہ بودند کہ ہر گاہ این بندہ در بعضی الفاظ و کلمات آن بخواہد جزئی تغییر و تبدیلی دہد مضایقہ نخواہد بود این بندہ بعد از ملاحظہ اصل و سواد آن کاغذ مسیواولن فرانسه را کہ سالہا است در سفارت و آدم باسواد و با اطلاع است بامیرزا داود حاضر کردہ دوسہ دفعہ در ہمہ فقرات آن کاغذ با کمال دقت و ارسی کردیم بہیچوجہ جای ایراد نبود مگر اینکہ در چند جای آن لفظ افترا و تہمت و بہتان زیاد ذکر شدہ بود این بندہ خواست کہ اینگونہ الفاظ در همان کاغذ مندرج شود بندگان حضرت اجل بہتر میدانند کہ اسناد اینگونہ الفاظ بشخص در اروپا خوش نما نیست باصلاح دید مسیواولن همان کلمات را عوض کردہ در بعضی جاہا لفظ اشتباہ و کلمات دیگر کہ مقرون با احترام و خوش آیند بود بجای آنها نگاشتیم بطوریکہ اصل ہیئت و معنی آن کاغذ ابدًا دستخوردہ نشد و قوت مامولہ را فوت نکردہ اصل خیالات بندگان اجل کہ عمدہ منظور حالی شدن اولیای ایندولت بود کما کان در جای خود باقی ماند باعتبار این بندہ کاغذ خیلی پاکیزہ و پختہ شد بعد از اتمام خود بوزارت خارجہ رفقہ بتوسط دیر قطراز پرنس شانسلیہ وقت ملاقات خواست چون پرنس همان روزہا باز قوت نداشت و ناخوش بود دوسہ روز ملاقات ایشان بتاخیر افتاد این بندہ بملاحظہ اینکہ مبدا تاخیر این امر موافق سلیقہ بندگان حضرت اجل نباشد از آنجہت بتوسط تلغراف عرض نمود کہ ہر گاہ اجازہ میدہند همان کاغذ را بتوسط دیر قطر نزد پرنس شانسلیہ بفرستد در حال بقاصلہ یکروز بعد از فرستادن تلغراف ہمینکہ پرنس را جزئی افاقہ حاصل شدہ بود بدون حالت معطلی بتوسط وزارت خارجہ کاغذی باین بندہ فرستادہ وقت ملاقات خودشان را معین کردہ بودند چنانچہ این بندہ در ساعت معینہ بمنزل پرنس رفقہ ملاقات نمود و مراتب را تلغراف کردہ بندگان حضرت اجل را انجملًا از گزارشات آن مجلس قرین استحضار داشتہ است حالا ہم محض مزید اطلاع تفصیل را معروض حضور مبارک میدارد پرنس شانسلیہ با کمال مہربانی و بشاشت این بندہ را قبول کردند گفتند فلانی باوجود اینکہ من حالت خوبی نداشتم و هیچکس را ہم قبول نمی کردم نخواستم شما را زیاد از این منتظر بگذارم بندہ رضامندی کردہ اینطور بیان مطلب نمود کہ آلتس این کاغذیست کہ جناب مستطاب وزیر امور خارجہ باین بندہ نوشتہ اند و اصل و خیال و منظور و مقصود خودشان را بدون کم و زیاد جمعا در روی این کاغذ گذاشتہ اند چنانچہ من لازم دیدم کہ این کاغذ را بملاحظہ جناب شما برسانم بعد از مطالعہ ہمہ فقرات آن معلوم آنجناب اشرف خواہد بود پرنس کاغذ را با کمال دقت ملاحظہ کردند بعد زمین گذاشتہ گفتند فلانی من از این کاغذ میرزا حسین خان زیاد راضی و خوشحال شدم کاغذ متین و خوب و پاکیزہ نوشتہ شدہ است لیکن در چند فقرہ این کاغذ حرف دارم اولًا میرزا حسین خان در این کاغذ میگوید کہ یولاطیک دولت ایران بادولت روس عوض شدہ بلکہ روز بروز در تراید است از این فقرہ ہم زیاد ممنون شدم ولی نباید از این صرف نظر کرد کہ من طالب عمل و معنی این کاغذ هستم نہ اینکہ خود کاغذ بندہ گفتم آلتس نہ فقط اعتقاد وزیر امور خارجہ بر این است بلکہ ہمہ ماہارا ہم این امر آشکار و ظاہر شدہ است کہ بقدر سر موئی خال بہ یولاطیک دولت ایران وارد نیامدہ است گفت ثانیًا مینویسد کہ دولت ایران محض خواہش دولت روس عمل بارون رطیر را لغو و باطل کرد در این فقرہ ہم قدری مارا رھین منت خود کردہ است من درست در خاطر دارم وقتی کہ اعلیحضرت شاہنشاهی در بطرزبورغ تشریف داشتند بخود شاہ عرض کردم کہ من در دوستی این دو دولت و خیرخواہی دولت شما مصلحت نمیدانم کہ اینگونہ قرار داد را آھن بایک کمپانی رعیت دول آخر بستہ شود و مقصود و منظور من نہ این بود کہ اینقدر امتیازاتی کہ بیارون رطیر دادہ اند از برای دولت روس سر موئی و من خواہد رسید و بلکہ خیر و صلاح دولت ایران نبود بخود میرزا حسین خان ہم شفاھا گفتم کہ من در مصلحت دولت ایران این را بشما میگویم ہر گاہ درست غور نمائید خودتان ہم خواہید دانست بعد گفت ترجمہ کاغذ میرزا حسین خان را کہ دایر باین فقرہ در جواب وزیر مختار انگلیس نوشتہ بود و شما ہم بتوسط دیر قطر پیش من

فرستاده بودید خواندم خیلی خوب و باقاعده نوشته بود لیکن حالا شنیدم وزرای انگلیس تصدیق قول بارون رطیر را کرده و حمایت از او دارند بنده گفتم همه جوابهای ایشانرا بندگان حضرت اجل ضریح و آشکار در کاغذ خود نوشته و داده اند هر گاه مجدداً بخواهند تجدید مطلع نمایند امریست علیحده - بعد پرنس شانسلیه گفت در آخر کاغذ خود میرزا حسین خان میگوید که من نه روسم و نه انگلیس و نه فلان و فلان ایرانیم آنچه مصلحت دولت متبوعه خود میدانم رفتار خواهم کرد این عقیده و اعتقاد او را هم من تحسین و تمجید میکنم و هیچگونه ابرادی از برای او نخواهد بود معلوم است هر روزی و هر شخصی که حمایت وطن و دولت خود را بکند حسن اوست نه عیب او منکه روسم تا بهر درجه که مقدور باشد حمایت دولت و ملت روس را میکنم و خواهم کرد بنده دیدم که مجلس ملاقات و مذاکره با این حالت ناخوشی ایشان زیاد طول کشید برخاستم گفتم شمارا زیاده از این دیگر تعجیز نمیدهم و خواهش میکنم هر گاه پرنس شانسلیه مصلحت میدانند همین کاغذ جناب مستطاب وزیر امور خارجه را بنظر امپراطور هم برسانند گفت خیلی خوب همین امروز در جزو راپورتهای وزارت تقدیم خواهم کرد در هر حال از توجه بندگان حضرت اجل کاغذ بی نتیجه نشد و تغییر کلی در حالت اینها بهم رسید چون عرض مراتب لازم بود لهذا جسارت ورزید زیاده چه جسارت نماید .

۲۹ شهر ذیحجه الحرام سنه ۱۲۹۰ محل مهر ساعد الملك

باین ترتیب سپهسالار باروسها روابط صمیمانه ای پیدا میکند بحدی که در اواخر سفارت روس بزرگترین حامی و پشتیبان سپهسالار بود و بر عکس انگلیسها که بعناوین مختلف کوشیدند و ناصرالدین شاه را باو ظنین ساختند تا او را از صدارت عزل کرد .

سپهسالار در سال ۱۲۹۵ قمری که برای بار دوم ناصرالدین شاه را بارو پا میبرد در روسیه با الکساندر دوم امپراطور روس قرار و مداری میگذارد و نظریات روسها را بیش از پیش تأمین مینماید و حتی عده ای از افسران روسی را برای تربیت افراد ارتش ایران بتهران میآورد و بتأسیس قزاقخانه اقدام میکند چنانکه شرح آن بیاید .

یکی از عللی که باعث شد ناصرالدین شاه سپهسالار را از صدارت معزول کند همین روابط صمیمانه او و سفارت روس بود .

پس از عزل از صدارت میرزا حسین خان برای تهنیت جلوس الکساندر سوم بروسیه میروند .

آقای خان ملک ساسانی مینویسد .

« هنگامیکه سپهسالار بنمایندگی از طرف ناصرالدین شاه مامور میشود که برای تسلیت قتل الکساندر دوم و تهنیت جلوس الکساندر سوم بروسیه برود استقبال شایانی از او بعمل آمده و میگویند الکساندر سوم نشان مخصوصی (۱) را که در گردن خود داشت باز کرده و بگردن سپهسالار انداخت و بطوری نسبت باو مهربانی مینماید که بعد از بازگشت از این سفر ناصرالدین شاه بواسطه وحشتی که پیدا کرده بود او را بعنوان حکومت خراسان و تولیت آستان قدس رضوی به مشهد میفرستد و پس از چندی در آنجا مسمومش میکنند . »

عزل سپهسالار بالاخره ناصرالدین شاه بواسطه سوء ظنی که از او پیدا کرده بود مخصوصاً بعزت غرور و نخوتی که در اواخر در سپهسالار پیدا شده بود و بدستورهایش چندان وقعی نمی نهاد در اوایل شوال سال ۱۲۹۷ او را از صدارت عزل مینماید .

۱ - نشانی که امپراطور روسیه به سپهسالار داده نشان سنت آندری مکمل بالماس بدون حمایل بوده است .

عباس میرزا ملک آراء برادر ناصر الدین شاه در کتاب شرح حال خود راجع
بعزل سپهسالار مینویسد .

«میرزا حسین خان مردی بود بسیار بی حیا و هتاک والی غیرالنهاییه پولطیک دان و دروغگو لهذا اغلب امنای
دولت از او رنجیده بودند و اندیشناک بودند و در صدد خرابی او برآمدند چند نفر متفق شدند که از آنجمله میرزا
فتحعلی خان صاحب دیوان و میرزا علیخان امین الدوله و علیتقی خان مخبرالدوله و وزیر تلغراف و میرزا عباس معاون
الملک و رحیم خان علاءالدوله و میرزا عبدالوهاب شیرازی نصیرالدوله بودند و عجب آنست که این عبدالوهاب هیچ
بود از سایه میرزا حسین خان همه چیز شد و در این مسئله از همه بیشتر عداوت کرد . این جمع هر یک مطلبی
را در عهده گرفتند مثلاً مخبرالدوله متعهد شد روزنامه های تلغرافی از ولایات متضمن شکایت از او پی در پی
برساند و نصیرالدوله چون محرم او بود صورت تعارفاتی را که گرفته است بنویسد و تحقیق کند و ثبت بدهد
معاون الملک متعهد شد آنچه از عمل مالیات ولایاتی که در اداره سپهسالاری زیر و بالا شده صورت بدهد
امین الدوله متقبل شد که عرایض اینها را در موقع مخصوص از لحاظ ملوکانه بگذراند و عهد بستند و شروع
بکار نمودند تا مشارالیه را معزول کردند و بعد از عزل دوسه شبی در طهران ماند که یحتمل حکومت خراسان را
بگیرد حاج محمد حسن صراف اصفهانی که امین دارالضرب بود از طرف برادرش شاهزاده رکن الدوله محمدتقی میرزا
حاکم خراسان و کالت داشت عریضه محرمانه شاه نوشت بدستورالعمل آقا ابراهیم آبدار ملقب بامین السلطان
باین مضمون که مانند سپهسالار شخص پولطیک دانی را که باتمام فرنگیها راه دارد و شما اینطور او را دل شکسته
کرده اید بکدام اطمینان بایالت خراسان میفرستید من که مرد صراف فقیری هستم اینقدر می فهمم که چنین عملی
جایز نیست چگونه است که اولیای دولت ملتفت این منی نشده اند محض دراتخواهی مبادرت بعرض این عریضه
نمودم شاه بمحض مطالعه این عریضه حکم فرمودند که سپهسالار بزودی روانه قزوین شود .»

آقای خان ملک ساسانی از قول مرحوم عزیزالله ظفر السلطنه مینویسد .

«من در فوج اطیش نایب سرهنگ و مامور باغ سپهسالار بودم همین جایی که حالا مجلس شورایی
است یکروز امین الدوله میرزا علیخان دستخط معزولی سپهسالار را آورد خود او را ناصرالدین شاه مامور کرده بود
آنجا بنشینند و نگذارد که سپهسالار اقداماتی بکند یا کسی او را ملاقات نماید و خیال داشتند او را بقتل برسانند
چند دقیقه بعد از آمدن امین الدوله سفیر روس فرستاد که میخواهد بملاقات سپهسالار بیاید میرزا حسین خان
گفت که دیگر من اختیار پذیرایی ندارم اختیار با امین الدوله است امین الدوله گفت بیاید و ملاقات در حضور من
باشد سفیر روس آمد من حاضر بودم باحضور امین الدوله ملاقات کردند معلوم است حرف محرمانه ای نتوانستند بزنند
سفیر روس از آنجا که بیرون رفت تقاضای ملاقات وزیر امور خارجه را کرد چون شاه بعد از صدور دستخط عزل
سپهسالار دستخط کرده بود که تاعیین وزیر خارجه جدید کارهای وزارتخانه را خود میکنم سفیر روس را نیز
خودش پذیرفت در آن ملاقات سفیر روس بشاه گفته بود که ما نمیدانیم میرزا حسین خان تو که خوب شما بودیانو که
بد و آیا شما از او راضی هستید یا نه و در باره او چه میخواهید بکنید ولی من فقط بخاطر اعلیحضرت می آورم که
میرزا حسین خان از دولت روس دارای نشان خیلی بزرگی است .

پس از این ملاقات از خیال کشتن میرزا حسین خان در گذشته و قرار شد خودش بحضور شاه برود مهرهای -
سپهسالاری و وزارت امور خارجه را تسلیم کند و قتیکه مهرها را بشاه میداد قسم خورد که من نسبت بمملکت و شاه
خیانتی نکردم و این مهرها را هرگز برخلاف مصالح شاه و مملکت استعمال ننموده ام و شاه امر کرد که بقزوین
برود و در آنجا باشد .»

هرك سپهسالار
سپهسالار چندی که در قزوین بصورت تبعید بسر میبرد فتنه شیخ
عبیدالله در کردستان ظهور میکند و سپهسالار مأمور قلع و قمع
شیخ مذکور میشود .

میرزا حسین خان پس از انجام این مأموریت به بهترین وجه ، بحکومت خراسان و

نیابت تولیت آستان قدس رضوی منصوب و عازم مشهد میگردد .

سپهسالار پس از ورود بمشهد اولین کاری که بدان اقدام میکند ساختن مقبره‌ای برای خودش بود و معروف است که تعجیل او در اینکار بیشتر از آن جهت بود که میدانست عاقبت ناصرالدین شاه او را بقتل خواهد رساند .

درباره اینکه سپهسالار بمرک طبیعی مرده یا بدستور ناصرالدین شاه اورا مسموم کرده‌اند شایعات زیاد است و بطور قطع نمیتوان صحیحاً در آن مورد اظهار نظر کرد ولی نوشته های مورخین قاجاریه که خواسته‌اند مرک او را طبیعی جلوه دهند بسیار سست است چنانکه اعتماد السلطنه در منتظم ناصری مینویسد .

«میرزا حسینخان سپهسالار والی مملکت خراسان در ۲۱ ذیحجه ۱۲۹۸ بمرض درد پا و سوء مزاج در سن ۵۷ سالگی دعوت حق را لبیک گفت .»

سپهسالار در دوران صدارت و بعد از آن از سعایت دشمنان و مخالفین خود زیاد بیم داشت و میترسید که بالاخره گفته‌های مغرضین در ناصرالدین شاه مؤثر واقع شده و او را دچار زحمت سازد .

نوشته‌هایی بخط ناصرالدین شاه و سپهسالار باقیست که برای روشن شدن موضوع دوسه تا از آنها را در اینجا نقل مینمایم .

از خلال این نوشته ها نگرانی سپهسالار خوب نمایان است .

«سپهسالار اعظم - امین‌الملک آمد عرایض شما را کرد پاره‌نفاصل گفت حقیقت این است کمال اوقات تلخی بمن دست داد از اخبار معموله کاذبه دروغ این مردم که پی‌درپی بشما میدهند و شما را باین قسم مشوش کرده‌اند کمال حیرت دست داد .

معیر الممالک برای چه می‌آید از شما پول بگیرد یا شما را چرا خدا نخواست اذیت باید کرد من هر قدر فریاد میکنم که بجز مرحمت والتفات در حق سپهسالار چیزی خیال ندارم شما خودتان و این مردم نا درست می گوئید خیر باید فلان کار بشود فلان بی‌التفانی خواهد شد چرا گاه است فردا شمارا مامور سفر مرو بکنم یا مثل پارسال بکرگان بروید یا یک خدمت دیگر چه عیب دارد شما نوکری باشید که بتوانید در آن سفر پنجاه هزار تومان از خود خرج بکنید .

من يك پول سیاه از شما قبول ندارم خودم را و دولت را در خارج و داخل چرا بدنام بکنم . شما هم نوکر بزرگ صدیق خوب من بوده‌اید و همیشه خودتان را عبث اینطور پریشان نکنید در باب امر قشون و نظم آن و عرضی که کرده بودید بامین‌الملک میگویم آمده بشما بگوید واله باله آسوده باشید عیث بحرف بیمعنی مردم که میخواهند دولت را بدنام بکنند گوش ندهید .

آدم سیستان را امروز مشخص کرده راه بیندازید برود البته واجب است آدم هوشیار زرنگی باشد نوشته‌جانش را دیروز آوردند دیدم مهر کرده فرستادم پیش دبیرالملک .»

عین این نامه در صفحه بعد گراور شده است

نامه دیگر که سپهسالار بناصرالدین شاه نوشته .

«قربان خاکپای جواهر آسای اقدس همایون مبارکشوم . موقع و ماموریتی که باینغلام خان‌زاد مرحمت فرموده‌اید ضعفا و فقراء و مظلومین را دوست و امیدوار کبرا و جابرین و اشخاصی که تابحال بزیردستان خودشان کیف مایشاء رفتار میکردند و امروز از سایه عدالت همایونی نمی‌توانند به احدی تعدی و ظلم نمود بالطبع با اینغلام دشمن و بدخواه میشوند و از هیچ قسم سعایت مضایقه نخواهند داشت چنانچه مکرر پیغام در مقام تخویف داده‌اند که مطمئن بمراحم ملوکانه نشود ما همانیم که میرزا آقاخان را عزل نموده‌ایم اینغلام در امورات

[illegible]

این کلمه در لغت آمده به تغییر گفت خفیه است

کمال او را نشاندند و بیست و داد از رخسار معجوله کاه در روضه

یا در چای با میوه و یا در آب نیم نموش که نه حکمت دارد
و نه فایده و اگر چه در کتب بسیار آمده که در آب نیم نموش که نه حکمت دارد

۱۰ غنوں و رہن دم عورت کیونکہ فریاد ملنے کے بعد

منك يا الله صلته جدا كاهن فداها واما منقذها
يكلم يا شجاع لكونه بريرة يا كرم فخره وكرمه

چه عیب دیدی که فکری به
 من بکنی یا نه لذت بول نه لطم
 تمام فکر از سر من نه من
 و کمان از قوت و نظم آن
 و این که از قوت و نظم آن
 و این که از قوت و نظم آن
 و این که از قوت و نظم آن

خدا و سایه خدا را حاضر و ناظر دیده به صداقت و درستکاری و بی‌طمعی و بی‌غرضی خود مطمئن شده اعتنا به تهدیدات مردمان باغرض و متعددی نکرده از جاده حقانیت و دولتخواهی واقعی قولا و فعلا منصرف نشده و نمی‌توانم شد بطوری که قلب مطمئنهام نهایت آسودگی از افعال و اعمالم دارد قلوب مردم را عموماً امید وار و دعاگوی صمیمی بجهته ذات مقدس شاهانه نموده‌ام و بطوری خود را بجهته رفاه حال عامه روز و شب مشغول زحمت نموده‌ام که در قوه کمتر بشری است سرمایه که به جهته تحمل به اینقدر زحمات دارم همان مراحم ملوکانه است و بس

هیچیک از اینها نیست و بیجهت به خیال افتاده‌ام و مراحم ملوکانه کماکان دربارهم باقی است مژده اوهم مرحمت شود تا آسوده کردم خداوند جان بيمقدار این خانه‌زاد را در هر آنی هزار مرتبه بفدای وجود مبارك همایونی گرداند و بدون مرحمت نامه شاهنشاهی روحنا فداء این غلام را زنده نگذارد. امر امر همایون اعلی روحنا فداء است.

ناصرالدین شاه درحاشیه این نامه نوشته است

«از کاردانی و عقل شما بسیار بعید میدانم که این نوع خیالات بکند من نوکر خوب را که واقعاظهارا و باطنا نوکر باشد و بکار خدمت امروزه دولت بخورد از همه چیز دنیا بهتر میدانم و چهار دستی او را نگاه میدارم میدانید که در ایران نوکر نموده است یکی دوتا هم مثل شما پیدا شود بحرف مردمان پوچ بیمعنی چطور میشود در حق او بی التفانی بشود اولاً هر وقت مثل نوکر پیدا شد حرف او اثر دارد یقیناً است شما در نوکری خود حقیقتاً مثل ندارید.

ثانیاً تا امروز احدی جرئت سعایت از شما پیش من ندارد و بخدا قسم نشنیده‌ام. ثالثاً رفتار بقاعده و دولخواهانه و بی طمع و بی غرضی و کسار پیش بردن سعایتی ندارد که کسی بکند خود مرد که اگر فرضاً بخواهد هم مضمونی بگوید چه می تواند بگوید از کمال التفات مانهایت اطمینان را داشته باشید.» عین این نامه در صفحه قبل گراور شده

سیهسالار همیشه مخصوصاً در اواخر عمر از ناصرالدین شاه «دل خونی» داشت زیرا باوجود آنکه در نامه‌هایی که بناصرالدین مینوشت تملق را از حد میگذرانند چنانکه در ذیل اغلب نامه‌ها و گزارشهایش این جملات دیده میشود «خداوند جان ناقابل فدوی ذلیل را هزار مرتبه بقربان خاک پای مبارك نماید. آمین ثم آمین ثم آمین» و یاد موقعی که در حضور ناصرالدین شاه بود دستهای خود را روی سینه مینهاد و با جملات فریبنده و چاپلوسی بیش از هر کسی تملق میگفت و لای در خلوت و در نزد بعضی اشخاص از هر بد گوئی و ناسزا گفتن به «شاه» خودداری و امتناعی نداشت.

عباس میرزا ملك آراء برادر ناصرالدین شاه که مدت‌ها منضوب و در تبعید بسر میبرد در کتاب شرح حال خود در موقعی که ناصرالدین شاه در سال ۱۲۹۵ برای بار دوم بارو پا میرود و عباس میرزا که در آنوقت حکومت زنجان را داشته و تا قزوین باستقبال «شاه» آمده مینویسد

«..... در عرض راه پیاده ایستادم شاه در کالسکه بودند اظهار التفانی فرموده حکم به سواری فرمودند سوار شده نزدیک کالسکه قدری راه رفتم بعضی فرمایشات متفرقه فرمودند بعدرفته در کالسکه میرزا حسینخان سیهسالار دخول کردم و این کالسکه از کالسکه شاه تقریباً صد قدم عقب میرفت و علی‌الاصال میرزا حسینخان بشاه فحش می داد و هر قدر صحبت متفرقه بمیان می آوردم ترجیح بندهمه فحش بشاه بود هر چه میگفتم مگو خوب نیست آخر حالامانان و نمك این مرد را میخوریم میگفت تو نمیدانی این بچقدر حرام زاده است يك صفت از شاه مرحوم ندارد هر چه دارد از مادر فحبه خودش دارد و يك كلمه حرف راست نمی گوید و با هیچکس خوب نیست و روی هیچکس را سرخ نمیتواند ببیند غالب میلش باشخاص رذل و سفله و ناعجیب است از آدم معقول بدش می آید هیچ کاری را منظم نمی خواهد مگر قورق شکارگاه و امر خوراك خودش را که کباب را خوب بپزند و نارنگی و پرتغال حاضر باشد قدر خدمت احدی را هم منظور ندارد و آخر الامر من و هر کس را که قاعده دان باشد یا نیکی در ذات او باشد خواهد کشت یا تمام و کالمعدوم خواهد نمود و در اطراف غیر از چند نفر جوان ناعجیب رذل دنی باقی

نخواهد گذاشت و ساعت بساعت نگاه بگالسکه شاه کرده میگفت کور بگور بیفتند قاسم خان (۱) سگ بریند بگور قاسم خان آتش بگیرد روح قاسم خان این پسر محمد شاه نیست نمیدانم از کدام قزاول در اندرون یا از کدام شاگرد بزاز یا کله پز این را بعمل آورده است و از اینمقوله لاینقطع میگفت .

من در حیرت بودم و در فکر روز سیاه خودم و باخود میگفتم این مرد که شخص اول ایران و سپهسالار است و سالی زیاد از دوستان هزار تومان مداخل میبرد و خیلی مقرب است این طور دلتنگ و متوحش میباشد پس وای بحال من که با من عداوت سابقه دارد و کینه‌های دیرینه زمان شاه مرحوم در دلم باقی است.....

اعتماد السلطنه در کتاب وقایع روزانه دربار ناصر الدین شاه ضمن یادداشت روز سه شنبه بیست و دوم ذی الحجه ۱۲۹۸ مینویسد .

« در بیرونی صاحب جمع پسر امین السلطان را دیدم که با نهایت شغف بمن برخورد و گفت مرده مرابده سپهسالار در خراسان فوت شده است حرف این جوان طوری بمن اثر کرد که زیاده از حد پریشان شدم صاحب جمع که انتظار زیاد از من داشت حالت پریشانی مرا که دید متعجب شد . راست است سپهسالار مرحوم بمن صدمه زیاد زده بود ولی بدو جهت راضی بمرک او نبودم اولاً بقاعده کلیه که هیچ ذینفسی را بی‌نفس نمیخواهم دید ثانیاً همه باید بمیریم ای دوست بر جنازه دشمن چوب‌گذاری شادی ممکن که بر تو هم این ماجرا رود این شخص باجمیع صفات ذمیمه‌ای که داشت خیلی عاقل و دانا بود و از پولطیک و اصول فرنک مطلع بود اگر پادشاه او را بواسطه ترقیات زیاد دیوانه نکرده بود بهترین خدمتکار دولت میشد اما در ظرف یکسال وزیر عدلیه بعد وزیر جنگ بعد صدراعظم آنها به آن استقلال که فی الواقع تفویض سلطنت باو بود باین جهت دیوانه شده بود و مغرور طوریکه امروز شاه میفرمودند نسبت بمن جسارت زیاد میکرد - خلاصه مانشیده بودیم اما خود را بنا شنوائی زدیم اما خودشان با کمال استعجاب فرمودند و اظهار تاسف ظاهری کردند در باطن چندان متالم نبودند زیرا که میفرمودند این مرد بحالتی رسیده بود که جز مرک چاره‌ای برای او نبود و ما را همیشه در زحمت داشت بلکه یکنوع حالت مدعیت پادشاه را داشت مقصودش خیانت بولینعمت بود . خلاصه جمعی را دیدم بسیار شعوف بودند و جمعی بیدماغ بودند . »

در روز بعد مینویسد

شاه بواسطه تفتین و فساد سپهسالار در کارها بسیار مشعوفست از مردن او ،
و ضمن وقایع روز جمعه بیست و پنجم ذی‌حجه مینویسد

«شاه خیلی دل پر از اعمال سپهسالار مرحوم بودند همچنین از طرف آقا وجیه (۲) میفرمودند در این مدت کم (مقصود در مدت حکومت خراسان) زیاده از شصت هزار تومان سپهسالار و آقا وجیه مداخل نمودند پس در این ده سال چه کرده باشند . »

مرحوم پیر زاده که میگویند با سپهسالار دوستی صمیمانه داشته است در نامه ای که منسوب باوست مینویسد

«مرحوم مغفور سپهسالار اعظم رحمه‌الله علیه در شب هیجدهم ماه ذی حجه سال ۱۲۹۸ که شب عید غدیر است ناخوش شدند در ارك شهر مشهد مقدس يك ساعت بغروب مانده به حمام تشریف بردند و غسل کردند و بدرشكه نشسته که بیايند بحرم مشرف شوند در بین راه تب کردند وارد حرم مطهر شده زیارت نمودند و در بالا خانه ایوان طلای صحن نوتشریف آوردند تب شدت نمود تاوقت صبح ابدان خوابیدند وقت صبح باز زیارت نموده مراجعت برك نمودند روز عید برای استقبال خلعت حضرت شهریار باحالت تب تابیرون دروازه تشریف بردند و از آنجا وارد صحن مقدس شده بعد ببارك تشریف آوردند سه شب دیگر ناخوش بودند و مرحوم شدند . »

روزنامه «گلو زریسیا» GOLOSSE ROSSII چاپ پترزبورغ در شماره ۲۱

۱ - امیر قاسم خان قوائلو پدر مهد علیا مادر ناصرالدین شاه

۲ - وجیه اله میرزا معروف به آقا وجیه ملقب به سیف الملك - امیرخان سردار و بعد سپهسالار اعظم

مورخ ۲۶ ژانویه (روسی) سال ۱۸۸۲ میلادی راجع بقوت سپهسالار مینویسد

« از ایران ضمن اخبار گذشته تفصیل قوت مکهسالار را که یکی از امنای دولت ایران بود بما اطلاع میدهند سپهسالار در سال پیش از طرف اعلیحضرت پادشاه ایران بسمت سفیر گبیری به پترزبورغ آمده بود و بعد از مراجعت بکشور خود بحکومت مخراسان ماموریت یافت . شاید هنوز مردم پترزبورغ هیکل باوقار او را در خطر دارند که باتفاق درویش خوشکلی بلند قد عمامه سفید به تماشای آثار و غرایب شهر می پرداخت . سپهسالار بعد از اتمام جنگ مادر آخال تکه بحکومت خراسان رسیده بود یعنی در همان وقتی که مذاکرات تعیین حدود آنطرف بحر خزر بین ما و ایران وجود داشت . آلباین مسئله سبب و علت غضب شاه در حق سپهسالار شد، یا چیز دیگر بهر حال ثمره این غضب باعث قطع حیات یکنفر از ادایای دولت ایران گردید، است .

شاه یکنفر از طایفه روحانی (ملا) را نزد سپهسالار فرستاد و او خوردن تهوه حاضر کرده خود را به سپهسالار تکلیف نموده است . واضح است که سپهسالار پیش از وقوع حادثه بتوسط دوستان خود در طهران از این قهوه اطلاع پیدا کرده بود .

سپهسالار زهر را در سرمزار یکی از ائمه مقدس دین که ایرانیان برای آن احترام زیادی قائل هستند نوشید . میگویند اموال زیاد سپهسالار را شاه توقیف کرده است .

بطوریکه اعتماد السلطنه در کتاب وقایع روزانه دربار ناصرالدین شاه نوشته بعد از مرگ سپهسالار ناصرالدین شاه میخواست اموال سپهسالار را ضبط کند ولی چون برادرانش بسفارت روس شکایت میکنند وزیر مختار روسیه برای شاه نامه مینویسد و او را را اقدام به اینکار منصرف میسازد .

در ماده تاریخ مرگ سپهسالار گفته اند « حسین پای رضا زد بوس و آسود »

۱۲۹۸

میرزا ملکم خان

ناظم الدوله

یکی از اشخاصی که بواسطه زندگانی مرموز و سراسر اسرار آمیز قضاوت در اعمالش آسان نیست میرزا ملکم خان ناظم الدوله میباشد.

عده ای مثل ناظم الاسلام کرمانی در تاریخ بیداری ایرانیان این شخص را بیدار کننده ایران و از رهبران نهضت آزادی این کشور دانسته میگویند «مقام پرنس ملکم خان در ایران همان مقام و لتروژان ژاک روسو و ویکتور هوگو است در ملت فرانسه و همان قسم که ملت فرانسه بآن دانشمندان افتخار دارد ملت ایران هم باین یگانه دانشمند مینازد.» و ظل السلطان در تاریخ مسعودی مینویسد «این شخص فیلسوف و معلم اول است خالی از اغراق بعقیده من مثل ارسطاطالیس

و افلاطون است بلکه از علوماتیکه امروز هست و آروز نبوده در هر دو سه هزار سال قبل بر آنها برتری دارد.»

و نیز مستر ویلفرید بلنت (۱) که در ژوئن ۱۸۸۰ ملکم را ملاقات نموده در تاریخ مخفی اشغال مصر بدست انگلیس راجع باو مینویسد که ملکم مردی سالخورده با اندام و بینی کوچک و چشمانی سیاه که پس از مفارقت تأثیر عمیقی در انسان میکند و او را آگاه ترین مردان شرق میدانند که در ایران سی هزار نفر باو ایمان دارند و میگویند ملکم شخصیت قابل ملاحظه ای دارد که تا آنوقت مثل او را ندیده بوده است.

ولی عده ای دیگر مثل اعتماد السلطنه او را خائن و طماع و پول پرست میدانند. نظری بزندگی و کارهای این شخص که مختصری از آنرا در اینجا شرح خواهم داد معالوم میدارد همانطوریکه مردم میرزا ملکم را با سم شاید و حقه باز میشناخته اند خیلی بی مآخذ و بی جا نیست و بعید بنظر میرسد که از یک فرد وطن دوست خدمتگذار این همه اعمال و

کارهای بی‌رویه صورت پذیرد.

ملکم پسر میرزا یعقوب ارمنی اصفهانی (که بعدها اسلام آورد) متولد سال ۱۲۴۹ هجری قمری در جلفای اصفهان است. ملکم در سن ۱۷ یا ۱۸ سالگی برای تحصیل به پاریس رفت و پس از اتمام مدرسه پلی تکنیک آنجا بایران مراجعت نمود و بعنوان مترجم معلمین اطریشی وارد دارالفنون شد.

ملکم خان مردی گندم‌گوت و کوچک اندام با بینی بسیار بزرگ و چشمان سیاه گیرنده خود در پاریس هنگام تحصیل مان یقیسم و هیپنوتیسم را آموخت و چون از بعضی کارهای علمی مثل تلگراف و تلفون اطلاع داشت در تهران آنها را بنام تردستی و چشم‌بندی انجام میداد.

با آنکه این شخص در نزد عامه مردم به میرزا ملکم خان ارمنی معروف بود ولی خود را مسلمان میخواند و در تظاهر بدین اسلام پا فشاری عجیبی میکرد و از شریعت محمدی تعریف و تمجید بسیار مینمود.

وقتی که فرخ‌خان امین‌الدوله برای عقد معاهده پاریس بین ایران و انگلیس بفرانسه میرفت ملکم بعنوان مترجم همراه هیئت نمایندگی ایران بود. از نقشی که ملکم در این مأموریت داشته اطلاع زیادی در دست نیست ولی بعد از مراجعت از این سفر بود که در خانه جلال‌الدین میرزا پسر فتحعلی شاه واقع در محله مسجد حوض تهران بطور سری و محرمانه انجمنی بنام فراموشخانه دایر و دوستان و شاگردان دارالفنون را بدان دعوت می نمود و میگویند بعد از چهار سال که ملکم بدین کار اشتغال داشت الکساندر دوم امپراطور روس نامه‌ای بخط خود بناصر الدین شاه نوشت که «انجمن سری علیه تو و من و برهم زدن صلاح هر دو مملکت است» ناصر الدین شاه هم دستور میدهد ملکم را تحت الحفظ بخانقین برده در آنجا آزادش گذارند. ملکم از خانقین به بغداد میرود و مدتی در آنجا بابایی‌ها را بطه و آمیزش پیدا کرده سپس باستانبول عزیمت میکند.

ملکم در استانبول بایرانی و ایرانی بنای بدگوئی و فحاشی را میگذارد و گویا مدتی ترك تابعیت ایران را میکند و حتی برای ازدواج با هانریت دختر اراکل بیک ارمنی در ماه جمادی الاول ۱۲۸۱ هجری قمری در کلیسای ایبا استفانوس ترك دین اسلام میگوید.

میرزا حسین خان سپهسالار که در همان هنگام وزیر مختار ایران در استانبول بود او را بسمت مستشار سفارت انتخاب میکند.

پس از چندی برای جلوگیری از هتاک و فحاشی او را بسمت سرکنسول ایران به مصر میفرستند ولی چون از اسماعیل پاشا ده هزار تومان پول میگیرد او را احضار مینمایند.

ملکم این بار در استانبول نامه‌ای مینویسد و تهدید میکند که اگر مرا بعنوان وزیر مختار ایران بلندن نفرستید اسرار دولتی را که نزد من است به عثمانی‌ها خواهم فروخت و آبروی ایرانی را خواهم برد.

ملکم چندی هم تابعیت عثمانی را می‌پذیرد و با کلاه فینه قرمز باماهی ۴۰ لیره در وزارت امور خارجه عثمانی مستخدم میشود.

وقتی میرزا حسینخان سپهسالار بصدارت میرسد ملکم را به تهران میخواند و بسمت «مستشار صدارت عظمی» منصوبش میکند و برای او از «شاه» يك لقب ناظم الملکی (۱) با «نشان تمثال همایون درجه اول» هم میگیرد. پس از چندی چون ناصرالدین شاه بسفر اروپا میرود قبلاً ملکم را با سمت وزیر مختاری ایران بلندن میفرستند تا وسایل پذیرائی «شاه» را تهیه کند.

ملکم تقریباً مدت شانزده هفده سال عنوان نمایندگی دولت ایران را در انگلستان داشت و در این مدت کارش زد و بند با انگلیسها و گرفتن پول برای توسعه نفوذ آنها بود و چون در مواقعی که ناصرالدین شاه باروپا میرفت با وادار کردن او بدادن امتیازات مختلف یا واسطه شدن برای کارهای دیگر و گرفتن پول برای «خزانه عامره اعلی» خود را خادم و خدمتگذار و وطن پرست نشان میداد مکرر مورد محبت ناصرالدین شاه واقع میگردد و با و عنوان جناب اشرف اعطا میکند و حتی اجازه استعمال لقب «پرنسی» را با و میدهد بعد از مرگ سپهسالار مخالفین ملکم کوشیدند تا او را از سمت وزارت مختار ایران درلندن معزول کنند ولی نتوانستند تا در سفر سوم شاه بفرنگ امتیاز لاطاری را برای خود میگیرد و آنرا بمبلغ چهل هزار لیره میفروشد و بعداً چون بواسطه مخالفت علمای دین با این امتیاز مجبور میشوند آنرا لغو نمایند و ملکم از پس دادن چهل هزار لیره بخریدار امتناع میکند و کار بمحاکمه میکشد در تاریخ ۱۶ ماه مارس ۱۸۹۱ میلادی اعلامیه عزل و البقاء تمام القاب و مناسبات او از طرف «شاه» درلندن منتشر میشود (جریان دادن امتیاز لاطاری و چگونگی لغو آن و محاکمه ملکم در جای خود شرح داده خواهد شد)

ملکم از این تاریخ با انتشار روزنامه قانون شروع به حمله علیه ناصرالدین شاه و تشکیلات دربار او میکند و چون در همین هنگام سید جمال الدین اسدآبادی را هم از ایران تبعید کرده بودند سید بلندن میرود و با کمک ملکم مقالاتی بر ضد دولت و حکومت استبدادی منتشر میسازند.

در اینجا نمیتوانم سهمی را که ملکم با انتشار کتب و رسالات و نشریات انتقادی خود از جمله روزنامه قانون - کتابچه غیبیه - اشتهار نامه اولیای آدمیت - مرآت البلهاء - رساله ایران نظم ندارد - مبداء ترقی پولتیکهای دولتی - ایجاد بانک و غیره در بیداری مردم این مملکت دارد و مبارزاتی که علیه پادشاه مستبد و هیئت حاکمه جابره ایران نموده ناگفته بگذارم ولی متأسفانه واقعی باین کارها دست میزد که مورد بی مهری اولیای دولت واقع میشد و هر وقت با و پولی میدادند یا کاری مطابق میلش با و رجوع میکردند سر و صدایش بریده میشد.

ملکم گذشته از انتشار مقالات و نشریات مختلف بر ضد «شاه» چند مرتبه نقشه توطئههایی علیه ناصرالدین شاه طرح میکند.

ولی چون کشف میگردد بجائی نمیرسد و ناصرالدین شاه تا پایان عمر از اقدامات ملکم وحشت داشت و همه وقت او را تحت نظر میگرفت. برای آنکه معلوم شود

کارهای ملک در لرن باره چگونه و ترس ناصرالدین شاه از او تاچه اندازه بود یکی از گزارشهای محرمانه آنکه بنظر ناصرالدین شاه رسانیده اند ذیلا نقل میکنم .

محرمانه

«در کتابچه آخری ملک سلطنت رامخصوص حاجی میرزا جواد مجتهد کرده است و شخصی که مجمع پسران حاجی سیدمرتضی باصوابدید او کار میکنند میرزا آقا پسر مجتهد است و چون اینها باید در خلوت ولیعهد هم معاون و همدست داشته باشند عملیات ذیل ولیعهد را مصطفی خان فراشاهی - خانخان بصیر السلطنه - میرزا محمدعلی خان برادر شریف الدوله و بعضی دیگر که چندان معروف نیستند باخود هم خیال کرده اند و بهر کدام از آنها رتبه و امتیازی وعده نموده اند اگر چه این دفعه تیر حضرات بسنگ خورده لیکن باز در تهیه مقدمه خواهند بود و مادامیکه مفسدین بی تنبیه مانند محال است آسوده بنشینند و لازم نیست همرا یکجا و یکدفعه بنحو واحد تنبیه نمایند بهرور و طرق مختلفه بی پرده میتوان تنبیه نمود اولاممکن است پسران سیدمرتضی که علاقات زیادی دارند و غله آنها را با دیوان تسعیر کرده اند همان غله را بر گردانده در بازار بفقرا بفروشند ثانیاً در جزو بحکام دستورالعمل محرمانه بدهند که بعلاقات آنها پیچیدگی نمایند از اینطرف در احقاق حقوق دیوان هزار دقت نمایند و بعضی را هم شبانه گرفته مفقودالامر کنند والا اگر کار بهمین منوال بماند عاقبت بسیار بد و تاسف آمیز خواهد شد اطلاعاً از حمت دادم و نیز اطلاعاً عرض مینمایم که هرگاه باین زودیها اقدام به تنبیه مفرضین بشود محرك حقیقی آنها البته بمقام معاونت آنها خواهد آمد و آنها صلاح نیست و باید تنبیه آنها را بموقع و مرور گذاشت زیاده چه عرض شود .»

ناصرالدین شاه زیر این گزارش چنین نوشته

«در فقره تنبیهاات پسران سیدمرتضی مرد که صحیح نوشته است باید پدر اینها را آتش زد و بهمین ترتیبات اینها را تنبیه کرد همین مسو و رامحرمانه برای ولیعهد بفرستید که در صد داین تنبیهاات باشد بی مجازات و تنبیه سخت چطور اطمینان از آتیه حاصل میشود .»

ناصرالدین شاه در زیر گزارش دیگری که نظر آقا نماینده ایران در پاریس راجع بملک فرستاده نوشته است .

«جناب صدر اعظم - يك حكم در كاغذ فوريه نوشته شده یکی هم بنویسید تو که وزیر مختار آنجا هستی حالا که ملک خان جای خودش را از لادن تغییر داده است و پاریس آمده است باید هر روز را پرت حیات او را که در چه حال است و چه میکند و کی مراوده دارد و مشغول حقه بازی یا کار دیگر است بدهد چرا نمی دهی البته هر روز را پرت بدهد .»

ملک در تمام مدتی که در دستگاه حکومت ناصرالدین شاه دارای **ملک و امتیازات** سمتی بود میکوشید برای انگلیس ها امتیازاتی تحصیل کند البته تحصیل این امتیازات برای انگلستان از روی ایمان و عقیده وی نبود بلکه رشوه های انگلیس ها او را باینکارها وادارمینمود چنانکه ضمن امتیازات در این باب توضیح داده خواهند شد .

همانطور که گفتیم مهمتر از همه امتیاز بارون جولیس روبرتر بود که خوشبختانه به مرحله اجرا در نیامد ولی امتیازات دیگر مثل آزادی رود کارون و امتیاز دخانیات و امتیاز بانك شاهنشاهی و غیره که بانگلیس ها داده میشود نتیجه همان امتیاز شوم روبرتر بوده است آقای محیط طباطبائی در کتاب مجموعه آثار ملک مینویسد

«مخالفین ملک این وساطت او را در انجام کار امتیاز روبرتر يك ضرری میدانند که عالماً و عامداً و یا جاهلانه به مملکت زد و با وجودی که این امتیاز درست داخل مرحله اجرا نشد ولی حوادثی که متوالیاً در نتیجه

بی اطلاعی و کم تجربگی رجال نهران پیش آمد بدون آنکه سر موئی خیر و برکت از ناحیه رویتر بکشور ایران عاید کند. کلیه مضرات اقتصادی و اجتماعی آن را دامنگیر ملک و ملت ساخت و هم اینک بانک شاهنشاهی که مدت امتیاز آن در این ایام پایان میرسد یاد کار این عمل نابخردانه است که مخالفین ملکم انجام آنرا به حساب خود پرستی و بدخواهی او گذارده اند.

در سفرهای ناصرالدین شاه باروپا مخصوصاً سفر سوم فرنگ که برای بار دوم انگلیسها از او در لندن پذیرائی میکنند تمام فعالیت و کوشش ملکم برای گرفتن امتیاز از «شاه» مصرف میشود و اغلب امتیازاتی را که با انگلیسها میدهند براهنمائی و دلالتی او صورت پذیرفته است.

چنانکه این موضوع را میتوان از خلال بیانات ملکم در محکمه‌ای که در لندن بواسطه کلاهبرداری او در امتیاز لاطار تشکیل شده بود دریافت
ملکم در پاسخ سؤال مستر بولارد باز پرس انگلیسی دادگاه راجع بچگونگی امتیازات میگوید.

«من پرنس و خان و ناظم الدوله ایران هستم. تمامه ژانویه ۱۸۹۱ چند سال بود که از طرف دولت ایران در دربار لندن سفیر بودم و پس از آن از این عمل انفصال یافته لیکن حفظ افتخارات خود را نموده‌ام و اکنون تمیدانم که سفیر هستم یا نه.

مستفرت شاه در این مملکت و سایر بلاد فرنگستان را در سال ۱۸۸۹ بخاطر دارم قبل از آن بجهت استحصل امتیازات از دولت ایران توسط مردمان دیگر اطلاعی نداشتم ولی مذاکراتی در افواه بود که امتیازاتی داده شده و سابق نیز از من تقاضائی برای این امتیازات شده بود و من امتناع میکردم بالاخره صدر اعظم بمن اصرار نمود که برای منافع مملکت آنچه در نوه دارم امتناع نکنم تا اینکه خود شاه تا کید بلیغ نمود که حتی المقدور در این مطلب بوزرای او کمک کنم اگرچه از اول جزئی مددی در این باب به آنها مینمودم لیکن بعد از اصرار شاه بجد و جهد عمل نمودم و اگرچه قبل از آن از توانگران انگلیس در این فقره تمنا نموده بودم لیکن از روی اطمینان نبود اما پس از فرمایش شاه بکوشش و اطمینان در این باب ایستادگی نمودم. در موسم تابستان ۱۸۸۹ من با شاه باسکاتلند رفتم از جمله امتیازاتی که سابقاً از من درخواست شده بود یکی امتیاز قرعه ایران بود راجع باین امتیاز باشاه و صدراعظم گفتگو کردم شاه و صدر اعظم هر دو گفتند که در همان لحظه اعطا شود. نظر بمراتبی که در میان ما گفتگو شده بود شاه میخواست امتیازات دیگری نیز بمن بدهد لکن در آن مطالب قدری فکر و تأمل لازم بود.

این موضوع بعداً هنگامی که امتیازات مختلف هر یک در جای خود شرح داده خواهد شد روشنتر میگردد.

در پایان این مبحث بی فایده نیست برای اطلاع از طرز فکر و نظر میرزا ملکم خان درباره امتیازات متن نامه‌ای را که بعد از مراجعت ناصرالدین شاه از سفر سوم اروپا بوزارت امور خارجه نوشته در اینجا نقل نمایم.

«بتاریخ هفتم اکتوبر ۱۸۸۹

فدایت شوم. مراجعت موکب همایون البته حیات تازه بایران آورده حسن تأثیرات این سفر صدر مرتبه بیشتر از آن شد که تصور می‌آید. - معنی و قدرت دولت علیه در هیچ عصر مثل این اوقات در دنیا مرتفع نبوده است.

عموم ممالک فرنگستان هنوز هم از کمالات و حسن اطوار و وسعت معلومات پندکان اقدس همایون شاهنشاه روحنا فداء مملو تحسین و تعجب هستند و حقیقه ذات مقدس اعلیحضرت شاهنشاهی در جلب قلوب عموم بزرگان

فرنگستان و در ترفیع مقام دولت علیه چنان قدرت و کرامتها نمودند که هیچ مورخ و هیچ شاعر عشا آنرا نمیتواند بیان نماید - اگر هم این سفر مبارک همایونی بعد از این هیچ نتیجه دیگر نبخشدهمین تاثیرات که در فرنگستان بظهور رساند از برای افتخار و استحکام دولت علیه يك سرمایه عظیم خواهد بود و حال اینکه از هر جهت آشکار است که این واقعه بی نظیر یعنی این سفر همایون در هر صورت از برای امور داخله و ارتباط خارجه ایران فواید و نتایج بی حصر خواهد داشت .

لندن هنوز خالی است و در این ۳ ماه آینده که دود سیاهی مخصوص این شهر غلظت تام پیدا میکند هر کس بتواند فرار میکند و مطلب عمده نخواهد بود مگر بعد از افتتاح پارلمانت علی الاجماله مطلب بزرگ این فصل عظمت پیشرفت بانک ایران است از رونق این عمل هر چه بگویم در ایران بنظر دروغ خواهد آمد - بارون رایتز و چند نفر از شرکای او در ظرف دو روز دو کرویر و سیصد هزار تومان مداخل کردند در این حساب هیچ اغراق نیست جمیع نکات عملی بوده است باین معنی که از برای يك ملیان لیره سرمایه بانک صد هزار سهم چاپ کردند به سهمی ده لیره قیمت قرار داده اند و همه این صد هزار سهم را بهمین قیمت ده لیره خودشان قبول کردند و بعد جمیع این صد هزار سهام را هر کدامی بقیمت چهارده و پانزده لیره فروختند و مردم همه را در ظرف چند ساعت بالتماس و هجوم از دست رایتز و شرکای او خریدند از این واقعه میتوان تصور کرد که اعتبار دولت علیه در این اوقات در نظر خلق فرنگستان چقدر و چه معانی پیدا کرده .

این مطلب تازه که از برای ایران جای هزار تهنیت است قابل و مستحق این است که اولیای دولت ما اقلاً یکروز حواس خود را درست جمع نمایند و از خود بپرسند که واقعا این چه حکایتی است و این دوسه کرویر تومان از جیب چه اشخاصی بیرون آمد و بجیب کدام اشخاص رفت .

مدت سی چهل سال ملکم فریاد کرد که دولت ایران میتواند سالی هفتاد کرویر مداخل داشته باشد عقلای ما که بر این حرف او خیلیم، خندیدند بعد از این کم کم تصدیق خواهند کرد که قول او پرنی یا نبوده است فرقی که خواهد بود این است که آن هفتاد کرویر عوض اینکه عاید خلق ایران بشود قسمت یهودیهای خارجه خواهد شد .

قرار نامه امتیاز لائری را با چاپار سفارت انگلیس فرستاده ام البته مقارن ورود این پاکت خواهد رسید .

آنچه محقق میشود امپراطور آلمانیا از پای تخت یونان باسلامبول خواهد رفت جای دقت خواهد بود که بینیم اءا حضرت سلطان در مراسم پذیرائی هم ن اشکالاتی که از برای مقام اقدس همایون روحنا فداء برپا کرده بود از برای امپراطور آلمانیا هم بمیان خواهد آورد یا نه .

بالتغراف مقرر شده بود که آن دوتوپ ساچمه زن که پیشکش خاکپای اقدس شاهنشاه روحنا فداء شده بود بفرستم که توسط سفارت انگلیس تقدیم بشود خواهم فرستاد اما درست نفهمیدم که آنرا باید بنده بفرستم سفارت انگلیس چرا باید تقدیم بکنند . گویا خواسته اند علاوه بر آن دلایل گوناگون که در این ملک بصد وسیله اعلام و منتشر کردند در این موقع آخر هم به بنده درست حالی نمایند که بعد از این سفیر ایران در لندن باید خود را نوکر سفارت انگلیس بداند .

میگویند دلغارو کی بایران نخواهد رفت و در عوض او موسیو اونو که سالها در اسلامبول مترجم سفارت روس بود بطهران خواهد آمد .

چیزی که مسلم است این است که هر سفیر تازه که بایران بیاید و هر واقعه که بروز بکند ترقی و شوکت و اهمیت موقع دولت علیه در زیر سایه این سلطنت عظمی و بهیمن بخت کرامت بخش بندگان اقدس همایون شاهنشاه ارواحنا فداء روز بروز جلوه و علوتازه پیدا خواهد کرد دیشب سیر درمون وولف به بنده کاغذ نوشته بود که امروز می آید ب سفارت از من وداع بکنند که فردا

روانه طهران بشود از هر جهت خیلی تر دماغ است پیشرفت طرح از آنچه شد نصیب هیچ مامور نبوده است محل امضاء ملکم

اعتماد السلطنه
از ملکم انتقاد میکند
 هنگامی که ملکم در آمدن وزیر مختار ایران بود اعتماد السلطنه با اشاره امین السلطان صدر اعظم که بعملی دل خوشی از ملکم نداشت مقاله در انتقاد از ملکم بعنوان صدر اعظم مینویسد و سپس آنرا بنظر ناصرالدین شاه میرسانند و برای مزید اطلاع عین آنرا در اینجا نقل میکنم :

آنچه مشهور بین الناس است ناظم الدوله چندی قبل کتابچه در تنظیم و ترتیب اساس جدید برای دولت فرستاده است و دوستان او با هزار آب و تاب این کتابچه را در خاکپای همایون و در مجلس وزراء جلوه دادند مثل اینکه بلا تشبیه یکی از سور کلام مجید است و نوشتن چنین مطالب خاصه این شخص فرید در آمدن بودن در اطاقی آراسته و مزین و مخلی بطبع بر روی حفه های اطلس نرم نشستن و سالی هم غیر حق بیست هزار تومان وجه نقد برای معاش از دولت گرفتن و چند جلد کتب قوانین سیاسیه و بلدییه ملل فرنگ دور خود جمع نمودن علی الخصوص هم غیر مکلف و نامقید بودن و دوستان عزیز در دربار دولت داشتن لازمهاش چنین مطالب نوشتن است این رهبان معتکف لندن اولاً چه مایه دارد که باید اقوال او را بمنزله وحی منزل من السماء تصور کرد ثانیاً چه دولتخواهی در راه مملکت و سلطنت از او دیده شده که بترهات او باید دل بست گاهی ایجاد فراموش خانه در ایران میکند و اساس جمهوری که لازمه فراماسونی است در ایران فراهم می آورد و مدتهای مدید شخص سلطنت و نفس دولت و چندین هزار نفر آحاد و افراد ملت را در زحمت و تزلزل میاندازد و گاهی بماموریت رسمی بمسئول قونسولی بمصر میرود و ناخوش دولت را بیاد داده از اسمعیل پاشا خدیو ده هزار تومان برسم انعام نکدی میکند و گاهی کلاه فین عثمانی سر گذاشته تبعه آن دولت میشود بعد از یاس از همه جا و همه کس محض دوستی شخصی ما چنانکه رسم دوشخص شریک الخیانه است که باطنا با هم صداوت دارند اما در ظاهر برای پوشیدن اسرار یکدیگر لابد با هم بافت میورزند مرحوم سپهسالار او را بطهران آورد و کرد آنچه کرد و دیدند آنچه دیدند که باغواهی او چه طور نخوت و غرور بر مزاج سپهسالار مستولی شد که یکدفعه از دولتخواهی حالش تغییر کرد و چقدر راه صعب شد که اگر بتدابیر صائبه و حسنه پادشاه همراه نبود بواسطه سوء سلوک مرحوم سپهسالار با اعظم و اعیان ایران تنگی بیرون می آمد که فقره قتل میرزا سلیمان وزیر شاه محمد صفوی از خاطر ها محو میشد و بعد مسئله ریتر که همینطور معوق مانده است و اگر عرض کند تمام شده است خلاف محض است چرا که بهر کس امتیازی از آن بعد داده اند مخصوصاً قید شد است که باید رفع ادعای ریتر را بکنند پس ادعا برقرار است که در امتیازنامه های چند نفر قید نموده اند که باید رفع ادعای او را کرد و اگر هم این مطلب قید نمی شد ریتر ادعای خود را مینمود چنانکه در امتیازنامه با آلتون و بواتال نمود و باشد وقتی که همین مسئله ریتر بواسطه بی میلی و عدم اعتنا که رجال دولت مادر اتمام آن دارند مایه زحمتی شود که مافوق آن متصور نباشد نمی دانم این سالی بیست هزار تومان باج دادن باین شخص محیل حق ناشناس که این اعمال از آن ناشی شده برای چه است و او را نماینده دولت در دربار دولت انگلیس که هزار کار در اینوقت پا آن دولت داریم قرار دادند برای چیست مخفی نماند که این شخص در دربار انگلیس قولش و جها من الوجوه واقعی ندارد تقلبی که بهر بهتر کرده و دو بیست هزار تومان از او بتدلیس دریافت داشته و خورده بوده است او را طوری لکه زده کرده است که در اغلب مجالس رسمی عمومی هیچ دعوتش نمیکند دولت ما که رسم ندارد ایلچی بجائی مامور میکند اجزاء آن سفارت را از وزارت خارجه بفرستد که بواسطه آن اجزاء وضع آن سفارت معلوم شود سفارتخانه های ما با هیچ اجزاء ندارند و یا اگر دارند از بنی اعمام سفیر و خدام آن سفیر است اگر سفارت لندن ما اجزای خارجی میداشت حالت میرزا ملکم خان آنوقت معلوم میشد اگر وحشتی دولت از او دارد که بعد از خلع او در روزنامه ها بدنویسی خواهد کرد جراب عرض میکنم چه بدی است که تا بحال بواسطه خود او مستقیماً یا بتحریر او و مرده اش ننوشته اند که بعد از این بنویسند بر فرض هم باز بنویسند چه وحشتی از روزنامه هاست و چه اثری خواهد کرد بر فرض هم بنای چنین فضولی را گذاشت خیلی سهل است او را تحت الحفظ از فرنگ آوردن و نادیش کردن بهتر از هیچ اعتنائی با او نکردن است این شخص محیل هرچندی یکبار برای بهم زدن ترتیبی

که بدباخوب در ایران برقرار است یا بجهة اثبات وجود خود کتابچه نوشته دولت ما را تهدید میکند و عیب جوئی مینماید که حواس شخص سلطنت و رجال دولت را متزلزل نماید باید پرسید که آقای راهب خوش بخت لندن معايب گفتی اگر عاقلی و عالم چاره اش را بگو مثلا مینویسد خواهی نخواهی ایران را مجبور بداشتن قانون می کنند باید گفت مگر ما قانون نداریم و چه عیب داریم که ملك غضب شدی و یوم مشوم و فئای ما را خبر میدهی مینویسد که دولت ما مریض است و بهلاکت نزدیک دیر یازود خواهد مرد چرا مریض است و چرا خواهد مرد این شخص رسمش این است همینکه نشان ندارد ساکت است وقتی که برای خود نشان گرفت آنوقت کتابچه در معايب دادن نشان مینویسد لقب که نداشت ساکت بود همینکه لقب گرفت لایحه در معايب لقب مینویسد موجب که کم داشت هیچ نمی گفت همینکه مواجیش زیاد شد حالا اختطاری در تخفیف مخارج دولت مینگارد میرزا ملكم جلفائی چرا باید ملكم میرزای شاهزاده ایرانی خود را معرفی کند حالت این شخص محیل بی ناموس همین است که نوشته شده اگر چه رجال دوات بهتر از اینچا کر از وضع او مطلع هستند ولی محض تذکار تجارت شد پس هر چه مینویسد و هر چه میگوید فقط بملاحظه اظهار شخصیت است و چاره اش این است که ابدا نباید اعتنائی باو کرد و وقتی بتحریرات او گذاشت از این ترجمه ها و کتابچه نویسی ها شاید ماها که رهبان لندن نیستیم و حواس جمع و معاش بی اندازه یا باندازه و زاید از لزوم نداریم و مصدر خیانت هم بدولت و ملت خودمان نبوده و نیستیم بتوانیم نوشت تفصیر ماها آنچه معلوم میشود نبودن در لندن و حاضر بودن در طهران و خدمتگزاری بدوات ایران است والا ما که خود حاضریم و ناظر اجازه بدهید تا بنویسیم و بگوئیم قصورات چه است و چاره اش چیست و در هر فقره از فقرات کشوری و لشگری مقرر فرمایند تا ما هم کتابچه عرض کنیم تا معلوم شود که میرزا ملكم خان ملك آسمان و یافرشته زمین نیست .»

ملكم بعد از عزل از سمت وزیر مختاری ایران در لندن چنانکه گفتیم با انتشار روزنامه قانون (که قریب چهار سال از ژانویه ۱۸۹۱ منتشر میشد) از حکومت ناصرالدین شاه انتقاد میکرد و باروش استبداد مبارزه مینمود .

پس از قتل ناصرالدین شاه در دوره سلطنت مظفرالدین شاه بعد از برکناری امین - السلطان و روی کار آمدن امین لدوله بواسطه دوستی دیرینه ای که بین ملكم و امین - الدوله بود میرزا ملكم خان را بسمت وزیر مختار ایران در ایتالیا به رم میفرستند و ملكم تا پایان عمر در این سمت باقی بود .

راجع بفوت ملكم آقای خان ملك ساسانی مینویسد .

ملكم در سال ۱۳۲۶ در شهر لوزان (سوئیس) فوت کرد و بر حسب وصیت او جنازه اش را سوزانیدند ولی ناظم الاسلام کرمانی در تاریخ بیداری ایرانیان مینویسد .

« ملكم در سال ۱۳۲۶ در روم پایتخت ایتالیا پس از آنکه وصیت نمود که مرا بر حسب آئین مسلمانی کفن و دفن کنید بدروود زندگی گفت »

میرزا علی اصغر خان امین السلطان

اتابك اعظم

خا نواده
امین السلطان

امین السلطان صدر اعظم
دوران استبداد و رئیس
الوزراء مشروطه قریب
یک ربع قرن کارگردان
عمده هیئت حاکمه ایران
و مؤثر در تمام شئون
این مملکت بوده است .
اعتماد السلطنه
در کتاب خلسه خود خا نواده
امین السلطان را اینطور
معرفی میکند - جدش بنام
زال از آرامنه سلماس
بود و آقا محمد خان
قاجار او را جزء اسیران
گرجستان بایران آورد
بعد ها زال در منزل
میرزا گرگیت خان
گرجی از منسوبان
منوچهر خان معتمد -
الدوله خواجه باشی
فتحعلی شاه خانه شاگرد
شد . سپس بمنزل امیر

سلیمان خان اعتضاد الدوله قاجار واقع در ارك رفت و بحکم امیر سلیمان خان زال را ختنه کردند و بکیش مـلـمانیش در آوردند و در زمره غلامان امیر قرار دادند . زال در منزل خان زنی گرفت و از او فرزندی آورد که دو پسرش را بنام ابراهیم و اسکندر خواندند مدت‌ها این دو برادر در خانواده اولاد امیر سلیمان خان بسمت خانه شاگردی و شاگرد آبداری زندگی میکردند تا هنگامی که ناصرالدین میرزا ولیعهد به حکمرانی آذربایجان منصوب شد مهد علیا مادر ولیعهد نوه امیر سلیمان خان که به همراه ناصرالدین میرزا به تبریز میرفت این دو برادر را نیز با خود برد . اسکندر بسمت آبداری ولیعهد انتخاب و برادرش که با اسم ابراهیم خوانده میشد شاگرد او شد موقعی که ناصرالدین شاه بسلطنت میرسد اسکندر بیک بعنوان سقا باشی در رأس آبدارخانه در بار ناصرالدین شاه بخدمت مشغول بود و ابراهیم نیز نزد برادر بسر میبرد هر چند ابراهیم مدتی از برادر جدا شده و در دکان کفش دوزی شاگرد شد ولی باز نزد برادر آمده در جزء سقایان آبدارخانه دربار داخل میشود .

اسکندر بیک سفری بمکه میرود و در بازگشت فوت میکنند - جا نشین اسکندر بیک قاعدتاً باید فرزندش یوسف خاں باشد - یوسف نیز باین سمت انتخاب شد ولی چون هنوز طفل بود عمویش آقا ابراهیم عملاً آبدار باشی و همه کاره آبدارخانه شد . باری این آقا ابراهیم از اشخاص با استعداد و باهوش و زرنگ و عاقل بشمار میرفت سواد خواندن و نوشتن نداشت ولی حافظه خدا داد و لیاقت و کار دانی و پشتکارش او را بجائی رساند که در اندک مدتی «امین السلطان» و همه کاره ناصرالدین شاه یعنی همه کاره ایران شد .

آقا ابراهیم امین السلطان کم کم اداره آبدارخانه و صندوق خانه و شتر خانه و قاطر خانه و انبار غله مرکزی و ضرابخانه و ساختمانها و باغات و قنوات و وزارت گمرک و خزانه را تحت نظر خود در آورد و کمتر کاری در دستگاه دولت میگذشت که او در آن مداخله نداشته باشد .

کارها مطابق میل «شاه» و تمام افکارش برای جلب رضای او بود .

آقا ابراهیم امین السلطان در سال ۱۳۰۰ هجری قمری موقعی که ناصرالدین شاه بمشهد میرفت در قریه داور زن بدروند زندگی گفت و پسر دوش بنام میرزا علی اصغر خان که لقب امین الملکی داشت در سن بیست و پنج سالگی صاحب تمام مشاغل و مناصب پدر گشت و بلقب امین السلطان خوانده شد .

مرحوم عبدالله مستوفی در کتاب شرح زندگانی خود راجع بمیرزا علی اصغر

خان مینویسد .

«امین السلطان دوم بقدریکه پدری مانند آقا محمد ابراهیم در فکر تحصیل پسرش میتواند باشد در کودکی وجوانه مردی تحصیلانی البته نه چندان عمیق کرده بود ولی در مقابل هوش و حافظه و زیرکی بزرگی داشت که هر چه میدید و میشنید فرا میگرفت و محفوظات خود را بسیار بموقع بکار میانداخت در ضمن کمک‌هایی که بپدر میکرد چنان بکار ماهر شده بود که بایک نظر بهر عریضه بدخطی نقطه حساس آنرا مییافت و باچند

کلمه که حاشیه آن مینوشت از رد و قبول تکلیف را بخوبی میتوانست معین کند - بلند نظر و با گذشت - کریم و بزرگوار و کشاد بازو در این زمینه بسیار بی پروا بود. اوقات خود را بین تفریح و کار تقسیم مینمود وقتی بکار مشغول میشد ده پانزده الی بیست ساعت بدون هیچ وقفه و تنفس کار میکرد و همینکه بخلوت میرفت يك شبانه روز و گاهی زیاد تر بتفریح وقت میگذاشت و همه چیز حتی اوامر شاهانه را هم پشت گوش میانداخت صورتاً زیبا و بسیار خوش محضر و مرد مدار بود چون برادر بزرگتر خودش که امین حضرت لقب داشت و بعباشی عمر میگذاشت از باقی برادرها دو نفر رسیده و کار آمد آنها را کمک گرفت شیخ اسمعیل را که از این بعد میرزا اسمعیل خان شد بالقب امین الملك از طرف خود بریاست خزانه گماشت و محمد قاسم برادر دیگرش را بالقب صاحب جمعی رئیس شترخانه و قاطر خانه کرد و کمرکزا به معز الملك دائی خود داده کار آبدار خانه را به آبدار باشی سابق محول داشت انبار غله را به سقاباشی پدر زنش سپرد و ضرابخانه را بجای محمد حسن مشهور بکمپانی وا گذاشت صندوق خانه را بامین السلطنه منسوب دیگرش داد. و در این وقت برای اشتغال بکارهای صدارتی بدون اینکه لقب صدراعظمی داشته باشد مهیا و آماده بود.

باین ترتیب امین السلطان که بعد از فوت پدرش جانشین او میشود پس از مدت کمی کلیه کارها را قبضه کرده و هیچ امری نبود که بدون نظر و موافقت او انجام شود. این مرد بتدریج رقبای خود را مغلوب و تحت سلطه خویش در آورده و یا از میدان بدر میکند چنانکه وسائل عزل ظل السلطان که از نیرومند ترین مخالفین محسوب میگشت بدست او تهیه شد و در حقیقت امین السلطان بود که فرزند خونخوار ناصر الدین شاه را با خدعه و ونیرنگ از حکومت پهناور قسمت های مرکزی و جنوبی ایران بجز اصفهان عزل کرد و همچنین دیگران مثل سید جمال الدین اسد آبادی و ملکم و غیره هیچیک نتوانستند حریف او بشوند.

پروفسور ادوارد برون در کتاب انقلاب ایران مینویسد

«امین السلطان مردی باادب خوش خوی و در چاره جوئی و انجام نقشه خود بس زیرک و ماهر و در استقار اعمال سوء نیت بسیار تودار و با احتیاط بود.»

ناظم الاسلام کرمانی در تاریخ بیداری ایرانیان راجع بامین السلطان نوشته.

«خواست نامحیوب القلوب عامه گردد و جذب و جلب نفوس همه را بطرف خود نماید با همه کس بطور تدلیس اظهار دوستی

و هم مشربی میکرد در نزد متصوفه اظهار درویشی مینمود با طبعی دهری بود با عاقلان تدلیس میکرد و حسن عقیدت بخرج میداد متعلقین را هم اطراف خود داشت و لقمه نانی بنزد آنها میانداخت»

لرد کرزن راجع بامین السلطان مینویسد.

«نخست وزیر کنونی که میرزا علی اصغر خان نام دارد بامین السلطان ملقب است مرد جوانی است که در این

تاریخ (۱۸۹۱) سی و چهار سال دارد و بدون استفاده از موقعیت خانوادگیش بانکاء لیاقت و استعداد ذاتی خود را

بعالیترین مقامات ایران رسانیده و در سال ۱۸۸۹ که شاه اروپا مسافرت کرد یکی از ملتزمین مهم او بود امین السلطان نوه يك ارمنی و پسر یکی از درباریان بود که نخست سمت آبدار باشی شامرا در مسافرت و گردش و شکار

داشت و بعد ببالا ترین مقامات رسید. این شخص اکنون وزارتخانه های داخله، دادگستری، کمرک و دارائی را عهده

دارد و بعلاوه رئیس ضرابخانه و مدیر بنارر خلیج فارس میباشد و همچنین عملاً وزارت خارجه را هم اداره میکند

من با او چند بار ملاقات کرده و بشدت تحت تأثیر هوش انرژی و قدرت اخلاقی محسوسش قرار گرفتم امین السلطان

ظاهری گیرنده و روشی جذاب و بی پرده داشت و سخنان خود را باروانی و سرعت و مؤثر ادا میکرد او مانند دیگر

درباریان که از طبقات بالا بودند تمول سرشاری بدست آورده بود که نیمی از آن موروثی و نیمی اکتسابی بود و

در منزل زیبایی در پایتخت عمر میگذاشت.

او به پیچوجیه در بیان عقایدش که مشحون از آزادی و نمایلات انگلو فیللی بود اختفا روا نمیداشت و بامین تقریباً با آزادی در باره سیاست کشورش مذاکره میکرد او میگفت که در انگلستان بیش از هر چیز ثروت هنگفت نجبا که هر يك پادشاهی بودند و دانش و فرهنگ مردم که بتمامی فهمیده بودند و تراکم و انبوهی جمعیت بطوریکه هر دهگده شهری و هر شهر استانی بود نظر ابراً جلب کرده است .

درباز گشت بوطنش منظره رقت بار جاده‌های ایران او را تقریباً بگریه آورده بود و چنین اندیشید که بهترین طریق برای ادای دین خود با اروپا ایجاد و مرمت جاده‌ها و تاسیس راه آهن است .

اواظهار داشت که مایل است دوپسرش که بزرگترین آنها ۱۲ سال داشت در انگلستان تربیت شوند اما مادرشان تحمل دوری فرزندان خود را نداشت . مادر باره بعضی مطالب سیاسی بایکدیگر مذاکره کرده ایم و اکنون نمیخواهم از آن مطالب سخنی بگویم اما همیشه من تحت تأثیر او در تشخیص موقعیت و درك کامل و فوری نقشه و نظریات رفمایش قرار میگرفتم .

امین السلطان که اکنون بادسیسه‌های پی در پی و ضدیتهای آشکار درباریان قدیمی هم مواجه است و او را توطئه کننده و تازه بدوران رسیده میدانند برای چند سال توانسته است خود را حفظ کند دولت او بطور کلی ار خود قدرت و موفقیت نشان داده است و اگر بتواند همواره از حمایت شاه استفاده کند و از خرابی و فساد زندگی درباری ایران خود را برکنار دارد و هم اگر بتواند از میان طوفانها و گردابهای دسیسه‌ها و فتنه‌ها که در اطراف يك پیشوا در ایران موج میزند سربلند کند ممکن است در زندگی خویش يك خیر خواه واقعی برای کشورش باشد .

در این موقع - سال ۲ - ۱۸۹۰ - که وضع هر روز وخیم تر و فشار بیشتر میشود بنظر میرسد که هنوز موقعیت او استوار و با برجاست و گمان نمیرود حسادت رقبايش بتواند در اطمینان قلبی و عافاته‌اش در مورد صدارتش لطمه‌ای بزند .

هر چند امین السلطان تا سال ۱۳۱۰ هجری قمری عنوان صدر اعظمی نداشت ولی بنام وزیر اعظم در واقع تنها «همه کاره» ایران و مالک الرقاب این کشور بود .

بعد از قتل ناصرالدین شاه باز امین السلطان صدر اعظم مظفرالدین شاه بود تا در اواخر سال ۱۳۱۴ قمری که از این سمت عزل و بقم میرود و میرزا علیخان امین الدوله بجای او انتخاب میگردد .

صدارت امین الدوله چندان طول نکشید که بتحریرك عده‌ای (مخصوصاً خود امین السلطان) در سال ۱۳۱۷ قمری عزل و دوباره امین السلطان بجای او بصدارت میرسد و بلبق اتابك اعظم نیز ملقب میشود و تا ماه جمادی الثانیه ۱۳۲۱ هجری قمری در کمال اقتدار حکومت میکند .

امین السلطان در اوایل زمامداری تاهنگام واقعه تحریم تنباکو کاملاً انگلوفیل و روابط صمیمانه‌ای با انگلیس‌ها داشته مخصوصاً با سردرومند و لف‌وزیر مختار زیرك و فعال انگلیس چنان نزدیک شده بود که هیچوقت کاری از امور مملکتی را بدون مشاوره و

روابط امین السلطان با

انگلیسها و روسها

استجازه او انجام نمیداد . - وزیر مختار انگلیس مستشار صدیق و دلسوز و معلم دانای وزیر اعظم ایران بشمار میرفت - انگلیس‌ها نیز برای منافع خودشان با جدیت کامل از او پشتیبانی میکردند و چند دفعه که بعلمی مورد خشم «شاه» واقع گردید وزیر مختار انگلیس تلگرافاتی مبنی بر پشتیبانی و تقویت از امین السلطان جل کرد که لرد سالیسبوری نخست وزیر انگلستان آنها را مخابره نموده و جدا مایل است امین السلطان سر کار خود باشد .

امین السلطان همیشه تمام کوشش خود را بکار میبرد که فقط سر کار بماند و برای

انجام این منظور از هیچ اقدامی ولو نیستی و نابودی کشور هم باشد خود داری نداشت -
امین السلطان در راه دوستی با انگلیسها از هیچ سعی و فداکاری امتناع نکرد . امتیازات
بی شماری با ثمن بخش و با گرفتن رشوه‌هایی برای - خود و اطرافیان بآنها داد که اگر واقعه
روزی پیش نیامده بود و امتیاز نامه‌ها بمرحله اجرا در می‌آمد ایران چون هندوستان ولی
بدون خونریزی و خیلی سهل و آسانتر تحت سلطه انگلیسها رفته بود .

این مرد ناصرالدین شاه را برای بار سوم بارو پابرد و در انگلستان پذیرائی شایانی
که انگلیسها از «شاه ایران» بعمل آوردند شاید تا آن موقع سابقه نداشته‌است و در همین
سفر نشان معروف «حمام» را که هنوز بهیچ خارجی داده نشده بود برای اولین بار به وزیر
اعظم ایران می‌دهند .

امین السلطان رویه دوستی با انگلیس را تا واقعه تحریم تنباکو و شورش مردم ایران
و شکست سیاسی انگلیس در این کشور ادامه میداد ولی از آن بی‌بعد باز برای حفظ مقام
خود تغییر روش داده و در دامن روسها می‌آفتد . دوستی امین السلطان با روسیه تزاری
روز بروز محکم تر میشد و علت اصلی قتلش نیز همین طرفداری از روسها بود .
دکتر فوریه پزشک فرانسوی ناصرالدین شاه در یادداشت روز ۱۰ فوریه ۱۸۹۲ پس از شکستی
که سیاست انگلیسها در موضوع امتیاز دخانیات و تحریم تنباکو خورد راجع به تغییر روش
امین السلطان مینویسد .

«جمع کثیری عقیده دارند که در حوادث اخیر انگشت روسیه سخت دخیل و این حادثه هم يك فصل از
داستان رقابت دیرینه روس و انگلیس بوده‌است - این دفعه غلبه کلی با روسیه شده‌است تا آنجا که امین السلطان
پس از شکستی که در تعقیب سیاست سابق خود خورد برای آنکه از صادرات نیفتد بازیر کی مخصوص خود را روسها
تزدیک کرده‌است و همین امروز پس از آنکه انحصار دخانیات از میان رفته و امید برگشت آرامش در مملکت زیاد
تر شده‌است امین السلطان تغییر سیاست خود را علنی کرد باین معنی که سفارت روس رفت و نامدتی قریب سه
ساعت - با دو بوتزوف وزیر مختار مشغول صحبت بود و با او اطمینان داد که از روش سابق برگشته سپس او را مخاطب
ساخت و گفت ممکن است شما بول من اعتماد نکنید ولی عملیات من در آینده صدق این مقال را ظاهر خواهد
ساخت (روسها طبعاً باید از این پیش آمد خوشحال باشند زیرا که درست داشتن امین السلطان برای ایشان از
اصرار در عزل او که طرف علاقه کلی شاه‌است به مراتب بهتر است بهمین جهت وزیر مختار از مصمم قلب بامین السلطان
اطمینان داد که اگر چنانکه میگوید عمل کند مورد حمایت دولت روسیه و شخص او خواهد بود .

یکی از علل پیشقدمی امین السلطان در این راه اخباری بود که نمایندگان ایران از پترزبورگ و استانبول
بشاه داده و لطف امپراطور روسیه را باور ساندند بودند باین مضمون که امپراطور وعده داده‌است که دریاب حل اختلافات
سرحدی بین ایران و عثمانی و موضوع صدور تنباکوی ایران با سلطان عثمانی داخل مذاکره شود ،
سیاست امین السلطان از این تاریخ نزدیک شدن با دربار روسیه تزاری بود و تا
پایان عمر از این روش دست بر نداشت چنانکه پس از عزلش در سال ۱۳۲۱ روزنامه‌های
روسیه از او طرفداری میکردند و وجود او را در رأس حکومت ایران لازم می‌شمردند .
برای نمونه ترجمه يك مقاله از روزنامه نیم رسمی دربار تزار روس بنام «نویه -
وریمیا» را نقل میکنم .

روزنامه «نویه وریمیا» (عصر جدید) چاپ پترزبورگ در شماره ۹۸۸۱ مورخ ۷

سپتامبر ۱۹۰۳ (مطابق ۲۷ جمادی الثانی ۱۳۲۱ قمری) تحت عنوان «عزل صدراعظم» چنین مینویسد.

شبهه نیست که سبب عزل صدراعظم مجتهد کربلا شد (۱) کلیه برای آزادی در حرکات خود یکی از مجتهدین شیعه از مملکت ایران خارج شده و در کربلا که خاک عثمانی است اقامت مینماید و از آنجا بتمام مردم و علمای ایران راه نمائی مینماید ولی از قرار معلوم آنوقت که مجتهد کربلا تمام خیال خودش را برای محافظت و قوت اسلام صرف میکرد گذشته - از اتفاقات آخری چنان معلوم میشود که این مجتهد محترم مداخله بکارهای پولتیکای شاه که در واقع کارهای صدراعظم باشد میکند و اسلحه برای ممانعت دسته‌های درباریهای طهران شده است و از آنجائیکه دول ذیمدخل باین دسته‌ها هم پول میدهند و هم از آنها حمایت میکنند مجتهد مذکور ندانسته آلت فتنه انگیزیها شده است و بهترین دلیل این مطلب کاغذ آخری است که مجتهد کربلا بشاه نوشته . رئیس مجتهدین اسلام در این کاغذ بشاه ایراد میکند که چرا از اهالی خارجه حمایت میکند و چرا ایران را بروسیه فروخته است حتی مجتهد مزبور میخواهد بکارهای خانوادگی سلطان هم مداخله بکند جواب سخت و شایانی که شاه بمجتهد داد دلیل این شد که مجتهد کربلا بعلمای ایران مخفیانه حکم کرد که شاه را از شورش مردم بترسانند و شاه بواسطه آرام کردن علمای مقتدر اسلام صدراعظم را که بعقیده آنها آزادی طلب بوده وجه المصلحه قرارداد معزول کرد .

البته خیلی جای تاسف است که سفارت مادر طهران نتوانست اقداماتی برضد رفتار مجتهد کربلا بکند گویا مامورین مادر ایران مثل مامورین متیمین چین بعد از وقوع از کارها خبردار میشوند بطور تحقیق می‌توان گفت کسی که بتواند کارهای صدراعظم را از پیش ببرد نیست و پنج وزیر که علی‌الحساب کارهای صدارت به آنها راجع است اسباب تزلزل اساس متلاشی شده ایران خواهند شد کسی که امروز بتواند بکارهای دولتی ترندی بدهد وزیر خارجه مشیرالدوله است

ولی چون مشیرالدوله سالها با صدراعظم هم قدم بوده است مشکل است که شاه این شخص کار آمد کار دوست را مصدر این خدمت بکند و حال آنکه این شخص در مدت سنوات متمادیه که در خدمت دولت است هیچوقت بهیچوجه منافع شخصی خود را در نظر نداشته است و این صفتی است که در مستخدمین دولت ایران خیلی کم و به ندرت دیده میشود.

کارهای امین السلطان
او را منظور عامه ساخته بود
امین السلطان یک مرتبه ناصرالدین شاه و دوبار مظفرالدین شاه را بارو پا برد و بادادن امتیازات بی شماری بانگلیسها و روسها کشور را بسراشویی نیستی میکشاند و چیزی نمانده بود که

همین استقلال ظاهری نیز از بین رود و ایران رسماً مستعمره بیگانگان شود .
امین السلطان در مدتی که سیاست انگلیسی «مآبانه» داشت امتیازات زیادی به انگلیسها داد چنانکه خواهیم دید فرمان اجازه کشتی رانی رود کارون (که قریب نیم قرن دولت ایران از اعطای آن بانگلیسها خودداری کرده بود) در دوران صدارت او صادر شد و همچنین امتیاز بانك شاهنشاهی و امتیاز انحصار دخانیات و امتیاز ساختن راههای متعدد در جنوب و امتیاز استخراج معادن نفت بداری و غیره که هر يك كمندی برای اسارت ملت ایران بود بدست این شخص داده شد .

بعد از آنکه امین السلطان سیاست روسها متمایل میشود و با آنها طرح دوستی میریزد در این راه نیز امتیازات بسیاری بآنها میدهد .

۱ - ظاهراً منظور از مجتهد مرحوم آخوند ملا محمد کاظم خراسانی باشد که از مخالفین جدی امین السلطان بود و برای عزل او نامه‌هایی به تهران مینوشت .

گذشته از امتیازاتی مثل ایجاد بانک استقراضی روس امتیاز ساختن راههای شوسه و راه آهن و استخراج معادن شمال و استفاده از جنگلها و غیره که در مقابل امتیازات اعطائی بانگلیسها و برای حفظ توازن بین دورقیب در نتیجه خبطها و اشتباهات این مرد بروسها داده شد در اواخر با گرفتن وامهای سنگین و شرایط کمر شکن از روسیه و گروگذاشتن گمرکات شمالی نزد آنها و مخصوصا با عقد معاهده ننگین گمرکی ۲۶ رجب ۱۳۱۹ که شرح آنها خواهد آمد چنان ضرباتی با استقلال ایران زد که گمان نمیرود هیچ مرد وطن دوستی مرتکب این اعمال نسبت بکشور خود بشود .

کسروی در تاریخ مشروطه ایران میفریسد .

« این مرد یکانه آرزو و خواستش این بود که بسر کار باشد و بمردم سروری فروشد و دستش بگرفتن و دادن باز باشد و همه هوش وزیر کی خود را در این راه بکار میبرد و برای نگهداری خود در سر کار کردن بخواهش های بیگانگان می گذاشت .

نتیجه خیر کی و ناتوانی شاه و نادرستی و بدخواهی امین السلطان آن بود که در سالهای بازپسین پادشاهی ناصرالدین شاه امتیازهایی به بیگانگان بویژه بانگلستان داده شد که شناخته ترین آنها امتیاز تن و تنباکو بود و اینها مردم را بشورانید .

میرزا ملکم خان در شماره ۶ روزنامه قانون مورخ ۱۸ ژوئیه ۱۸۹۱ از قول یکنفر تاجر قزوینی راجع بامتیازاتی که توسط امین السلطان بخارجی ها داده شده می نویسد :

« کسی نیست از این جوان شریف (امین السلطان) پیرسد شما بچه قانون حقوق روستائیان مملکت ما را با جانب ماجراجو میفروشید - بر طبق قانون مقدس اسلام و همه قوانین دول این وسائل و روابط بازرگانی حق مسلم مردم این کشور است اینها اسباب و سرمایه ای هستند که ماروی آن ارتزاق مینمائیم چگونه شما جرئت و جسارت مینمائید که این وسائل حیاتی مسلمین را بمشترکین بفروشید آیا مردم ایران در واقع مرده اند که شما میراث آنها را بحراج گذاشته اید ؟

مدیر روزنامه قانون جواب میدهد .

« آقای تاجر محترم این اشخاص حق دارند ما را مرده پندارند در کشوری که روزندای از حیات پدیدار است و در میان مردمیکه اعصاب زنده باقی است - کدام وزیر شریف میتواند باری چنین ننگین و پست بردوش مردم تحمیل نموده و اینطور بی پروا باشد ! »

معروف است در اواخر در زمان محمدعلی شاه که امین السلطان از اروپا بازگشته و بریاست وزرائی انتخاب میشود از روش خرابکاری و اشتباهات خویش در موقع صدارت ناصرالدین شاه و مظفرالدین شاه پشیمان و نادم بوده و میگفت هنگامی که در کمال اقتدار و قدرت بر کرسی صدارت ایران نشسته بود بواسطه جوانی و ناپختگی قدمی برای بهبود کشور برداشت ولی بعدها که در اثر تجربه و مسافرتها ی خارج علم و اطلاع کافی پیدا کرده دیگر مجالی برای کار باو داده نمیشود .

بهر حال اقدامات امین السلطان و روش او که نتیجه آن محو استقلال ایران بود نفرت و بغض و کینه عامه را باو جلب میکرد و کم کم سروصدای مردم از اطراف بلند شد و

بخصوص در هنگام گرفتن و ام دومی در سال ۱۳۲۰ هجری قمری از روسها اعتراضات زیادی باتابك میشد و شبنامه های مختلفی علیه او منتشر می گشت .

در یکی از شبنامه ها قصیده ای که فخرالواعظین کاشانی سروده و چند بیت آن بشرح ذیل است درج شده بود .

بکف کفرمده سلطنت ایمان را
پس چه حاجت که بافلاک کشی ایوانرا
پاک از لوٹ وجود تو کند بستانرا
کاین سیه کاسه در آخر بکشد مهمانرا

ارمنی زاده میازار مسلمانانرا
عاقبت خانه ظلم تو کند شاه خراب
داس غیرت چو شود در کف ملت ظاهر
کاسه لیلی تو از روس ندارد ثمری

سرپرستی سایکس مینویسد

در این دوره امین السلطان با مخالفت شدید مردم مواجه گردید که چرا مملکت را از لحاظ مالی گرفتار کرده است لکن هنوز شاه بطور ثابت و دائم پول طلب میکرد که جهت در راه بی ارزش ترین مقاصد آنرا تلف کند «پول میخواهم» کلمه ای بود که شاه طوطی وار فریاد میکرد زیرا صدر اعظم برای او توضیح داده بود که گرفتن قرضه جدید غیر ممکن است .

اتابك از هرزگی هولناك و دائم التزاید شاه هراسناك گردید و این امر موقعیت وی را نزد شاه ضعیف کرد همچنین اغتشاشاتی که در غالب نقاط کشور بروز کرد موجب تضعیف حیثیت وی شد .

از طرف دیگر علمای تهران مثل میرزا سید محمد طباطبائی و شیخ فضل الله نوری با علمای نجف مثل آخوند ملا محمد کاظم خراسانی و حاجی میرزا حسین تهرانی در برانداختن میرزا علی اصغر خان امین السلطان (اتابك عظم) هماهنگ شده با نوشتن نامه هائی مظفرالدین شاه را مجبور ساختند تا در ماه جمادی الثانی ۱۳۲۱ اتابك را معزول و عین الدوله را بجای او بنشانند .

مقارن همین اوقات تکفیر نامه ای از طرف علمای عتبات منتشر شد که در آن امین السلطان را کافر دانسته و بارتداد او حکم میکرد . هر چند که بنا به گفته بعضی این تکفیر نامه جعلی است ولی برای مزید اطلاع متن آنرا در ذیل نقل مینمایم .

«بسمه تبارك و تعالی

بر قاطبه اهل اسلام سیما ساکنین ایران مخفی نمائد که تسلیط کفر و استیلاء اجانب بر نفوس محترمه اسلامی و بخشیدن حریت بفرقه ضاله بابیه خذلهم الله و اشاعه منکرات و اباحه بیع مسکرات در ایران بحدی رسیده که جای توقف و مجال تأمل باقی نمائده و بومافیوما در تزیید و آنچه در مقام تدبیر و دفع این غوایل هائله شده اثری ندیده ایم و این نیز بر ماثبات و محقق گردید که تمام این مفاسد مستند بشخص اول دولت علیه ایران میرزا علی اصغر خان صدر اعظم است و پادشاه اسلام اعلیه حضرت مظفرالدین شاهنشاه ایران خدا الله ملکه در نهایت دین داری و رعیت پروری و غایت اهتمام را در حفظ حدود مسلمین داشته و دارد و تمام این مفاسد را این شخص خائن دولت و ملت اسلام بر آن ذات اقدس اغفال نموده چاره جز اظهار مافی الضمیر ندیدیم - لهذا بر حسب تکلیف شرعی و حفظ نوامیس اسلامی که بر افراد مسلمین فرض عین است به خیانت ذاتی و کفر باطنی و ارتداد ملی او حکم نمودیم تا قاطبه مسلمین و عامه مؤمنین بدانند که از این و بعد مس بار طوبت میرزا علی اصغر خان جایز نیست و او امر و

نواهی او مثل اوامر و نواهی جبت و طاغوت است و در زمره انصار یزید بن معاویه محشور خواهد بود قوله تعالی لن
 يجعل الله للكافرين على المسلمين سبيلا اللهم انا شکو اليك فقد نبينا و غيبة ولینا۔ بتاريخ ۲۱ جمادی الثانی
 سنه ۱۳۲۱

الاحقر محمد الشریانی (مهر) الاحقر الجانی محمد کاظم الخراسانی (مهر) محمد حسن المامقانی (مهر)
 الجانی نجل المرحوم میرزا خلیل (مهر)

قتل امین السلطان

امین السلطان پس از عزل از صدارت بطرف اروپا عزیمت
 مینماید

در هنگامی که امین السلطان در خارج کشور بود در ایران فرمان مشروطیت صادر
 شد و بعد از فوت مظفرالدین شاه محمدعلی شاه بسلطنت رسید.

محمدعلی شاه در سال ۱۳۲۵ هجری قمری امین السلطان را برای ریاست وزرائی بتهران
 احضار میکند و با وجود مخالفت آزادیخواهان بالاخره بایران میآید و در تاریخ بیستم
 ربیع الاول ۱۳۲۵ کابینه خود را بمجلس شورای ملی معرفی مینماید.

ظاهراً با سوابقی که امین السلطان داشت علت موافقت مجلس با زمامداری او چنانکه
 گفته شد بواسطه ندامت و پشیمانی از کارهای گذشته خود و فعالیت طرفداران او در
 طهران بود و مخصوصاً نامه میرزا ملکم خان که در آن نوشته بود:

«امین السلطان آن امین السلطان نیست. با تجارتي که حاصل کرده بوجود امر خوشبختی ایران را باید
 تبریک گفت».

خلاصه مدت زمامداری این شخص چندان طول نکشید و در تاریخ شنبه ۲۱ رجب
 ۱۳۲۵ هجری قمری ساعت هشت و نیم بعد از ظهر هنگامی که از مجلس شورای ملی خارج
 میگشت بضرب گلوله عباس آقا جوان آذربایجانی کشته شد.

در علت کشته شدن امین السلطان (اتابک) و شخص قاتل تعبیرات و اقوال متعددی هست
 چنانکه بعضی مانند مخبر السلطنه هدایت قاتل را موقر الدوله و محرز را محمدعلی شاه و بعضی
 دیگر قاتل را یحیی میرزا و محرکین او را الیدران حزب سوسیال دموکرات مثل مستوفی
 الممالک و سلیمان میرزا و تقی زاده میدانند.

بخش دوم

۱

روابط ایران و انگلیس

و

امتیازاتی که انگلیس ها در ایران تحصیل کرده اند

شاید در دسامبر سال ۱۶۰۰ میلادی که الیزابت ملکه انگلستان فرمان انحصار تجارت شرق را برای کمپانی هند شرقی بمنظور تسخیر هندوستان امضاء کرد سیاستمداران انگلیسی هم نقشه شوم اسارت ملت ایران را طرح نمودند.

بهر حال مدت سیصد و پنجاه سال است که انگلیس ها چشم طمع بکشور ایران دوخته و برای تسلط بر آن واز بین بردن استقلال سیاسی و اقتصادی ملت ما از هیچ عمل خلاف انسانیت خودداری نکرده اند.

اهمیت هندوستان برای بریتانیای کبیر معلوم و بگفته لرد کرزن امپراطوری انگلیس بدون هند نمیتوانست دوام بیاورد - ایران گذشته از آنکه خودبازار خوبی برای تجارت انگلستان بود کلید هند نیز بشمار میرفت و مخوف ترین و آسانترین راه حمله بهند محسوب میشد بنابراین حفاظت هندوستان و تسلط بر خلیج فارس واقیانوس هند لزوم در دست داشتن ایران را ایجاب میکرد.

تازمانیکه پادشاهان صفویه در این سرزمین حکومتی نیرومند داشتند برای انگلیسها دست اندازی بایران میسر نبود و بعد از آن در دوره نادرشاه نیز نمیتوانستند کاری انجام دهند.

انگلیس ها با آنکه در دوران سلطنت کریم خان زند در تاریخ ۲۳ ذی الحجه ۱۱۷۶ فرمانی برای تجارت در ایران بدست آوردند ولی عمده نفوذشان از زمان فتحعلی شاه و مخصوصا از هنگامی است که ناپلئون امپراطور فرانسه باتفاق پل اول امپراطور روسیه میخواست با کمک ارتش ایران بتسخیر هندوستان اقدام نماید.

از این تاریخ با آمدن سر جان ملکم و سپس سرهارفورد جونز مامورین سیاسی انگلیس روابط ایران بادولت انگلستان وارد مرحله تازه ای میشود. از این موقع انگلیس ها مطابق مقتضیات روز روش های گوناگونی پیش میگیرند و برای حفظ منافع امپراطوری بریتانیا و بمنظور برده و بنده ساختن ایرانی و رسوخ در کلیه شئون اجتماعی این ملت جدا مشغول اقدام میگردند و با دادن رشوه و هدایا و ترویج فساد و پراکندن تخم نفاق و تقویت از خیانت کاران و بیگانه پرستان تیشه بریشه هستی مردم ایران میزنند

تازمانی که خطر ناپلئون هندوستان را تهدید میکرد باتدلیس و خدعه و فریب و دادن رشوه چند معاهده (در سالهای ۱۲۱۵ و ۱۲۲۴ و ۱۲۲۷ قمری) با دولت ایران منعقد ساختند و بموجب آنها دولت ایران از يك طرف متعهد شد که «هر عهد و شرطی که باهر يك از دولتهای فرنگ بسته اند باطل و ساقط سازند و لشکر سایر طوایف فرنگستان را از حدود متعلقه بخاک ایران راه عبور بطرف هندوستان و سمت بنادر هندنه دهند» و نیز از طرف دیگر دولت ایران قبول کرد که «هر گاه پادشاه افغانستان تصمیم بگیرد که به هندوستان حمله نماید چون سکنه هندوستان رعایای اعلیحضرت پادشاه انگلستان می باشند يك قشون کوه پیکر باتمام لوازم و مهمات آن از طرف کار گزاران اعلیحضرت قدر قدرت شاهنشاهی ایران با افغانستان مامور خواهد شد که آن مملکت را خراب و ویران نماید و تمام جدیت و کوشش را بکار خواهند برد که آن ملت بکلی مضمحل شده و پریشان گردد.»

هنگامیکه ناپلئون شکست میخورد سرگور او زلی مأمور سیاسی انگلستان در ایران بدولت انگلیس مینویسد.

«چون ناپلئون بجزیره الب تبعید شد و سرحدات هندوستان تأمین گردید و خطری متوجه آنجا نیست بهتر است ایران در همان حال توحش و بربریت باقی بماند»

بعد از آنکه از سال ۱۲۱۹ هجری قمری جنگهای ایران و روس شروع میگردد فتحعلی شاه برای مقابله با قشون روسیه بموجب معاهدات سابق مکرر تقاضای کمک از انگلیسها مینماید ولی مقارن این اوقات چون روابط حسنه بین دولتین روس و انگلیس برقرار بود دولت ایران از این در خواستها نتیجه ای نمی گیرد و انگلیسها بیپایانه های مختلف نه تنها از هر کمک و مساعدتی خودداری میکنند بلکه با اقداماتی که بنفع روسها و بضرر ایران انجام میدهند واسطه صلح میشوند و ابتداء عهدنامه گلستان و سپس معاهده تنکین و اسارت آمیز ترکمانچای را بایران تحمیل میکنند.

این در موقعی است که این دودولت باهم نزدیک میشوند و بعدها که باهم رقابت میورزند و هر يك برای عقب زدن حریف و بلعیدن کشور ایران دندان طمع خود را تیز می کنند با اقدامات وحشیانه دیگری دست میزنند که کمابیش در این کتاب خواهید دید.

در زمان محمدشاه که دولت ایران برای تنبیه حاکم یاغی هرات بدانصوب لشکر میفرستد و هرات را محاصره میکند با آنکه بموجب عهدنامه سال ۱۲۲۷ هجری قمری مقرر بود که «اگر جنگ و نزاعی فیما بین دولت علیه ایران و افغان اتفاق افتد اولیای دولت بیهیبه انگریز را در آن میان کاری نیست و بیهیچ طرف کمک و امداد نخواهند کرد مگر آنکه بخواهدش طرفین واسطه صلح گردد.» انگلیسها با اعزام قشون و فرستادن کشتی جنگی بجنوب ایران و تهدید محمد شاه را مجبور میسازند دست از هرات بردارند و از تسخیر آن شهر چشم پپوشد.

هنگام سلطنت ناصرالدین شاه که مجدداً ارتش ایران بفرماندهی سلطان مراد میرزای حسام السلطنه هرات را محاصره میکند انگلیسها به بیپایانه های مختلف و معاذیر غیر موجه دولت ایران را تهدید و بمنوان حمایت از یک نفر مرد خائنی بنام میرزاهاشم خان با دولت ایران قطع رابطه مینمایند و بالاخره وقتی که ارتش ایران در ماه صفر ۱۲۷۳ شهر هرات

را تصرف میکنند انگلیس‌ها باز بجنوب کشتی جنگی و نیرو میفرستند و پس از تصرف جزیره خارک پنج هزار نفر سرباز به بوشهر پیاده کرده و بطرف محمره میرانند و سرانجام مابعد ننگین پاریس رادر ماه رجب ۱۲۷۳ (ماه مارس ۱۸۵۷) بایران تحمیل می کنند . دولت انگلستان در آن موقع برای قطع رابطه و روشن کردن شعله جنگ بین ایران و انگلیس‌ها به بهانه‌های بیگانه متوسل میشد و بی فایده نیست برای مزید اطلاع نامه میرزا آقاخان نوری صدراعظم ایران را که به «کنیاز کرچکوف» وزیر امور خارجه روسیه در آنوقت نوشته و از رفتار ناهنجار انگلیس‌ها شکایت کرده و برای مقابله با نیروی انگلیس از دولت روس تقاضای کمک میکند در حاشیه نقل نمایم (۱)

۱ - نامه میرزا آقاخان نوری به کنیاز کرچکوف وزیر امور خارجه روسیه :

«مقرب الخافان قاسم خان وزیر مقیم آن دربار شو کتمداراز نصایح مشفقانه آنجناب جلالتمآب که از جانب اعلیحضرت امپراطور ولینعمت همایون خود در عالم خیرخواهی درخصوص برودت حاصله مابین ایران و انگلیس بمشارالیه اظهار داشته اند شرحی باولایای دولت علیه عرض نموده بود مقارن آنجناب شارژدفر آندولت نیز طالب ملاقات دوستدار شده از جانب دولت متبوعه خود اظهار مودت و اینطور ادای ماموریت کرد که جنگ با انگلیس برای ایران مظنه خطر و خسارت عمده است دولت متبوعه من از راه دوستی میخواهد اولیای دولت ایران را باین معنی ملتفت سازد تا هرچه زودتر صرف نظر از هرات کرده نگذارند که کار دولتین بخصومت باشد اولیای این دولت مراتب راجه از کاغذوزیر مقیم و چه از بیانات شارژدفر بسمع رضا گوش دادند . و اعلیحضرت ولینعمت همایون من هم دلالت مشفقانه اعلیحضرت امپراطوری را که محض جمعیت برادرانه و خیرخواهانه بود بقدری عزیز و مغتنم شمردند که بلاد نک از متابعت آن دریغ نداشته و ندارند و برای حفظ مسالمت مابین ایران و انگلیس بهمه قسم و همه طور حاضرند و از هرات اگر گرفته باشند کف بر خواهند نمود و اگر نگرفته باشند پس از اطمینان مراجعت خواهند کرد و بافاغنه هراتی و خواهند گذاشت اما کمال افسوس حاصل است که نیت اولیای دولت ایران و دلایل واضحه بر حقیقت خود که در این مسئله حاضر دارند بالمره در پرده خفا مانده ثالثی نیست که بمقام تحقیق و چاره برآید و نیز نهایت تاسف دارند که صرف نظر از هرات و پس خواندن قشون از آنجا بلا شرط همان خطری را برای ایران دارد که از جنگ با انگلیس متصور است .

مع شئی زاید و آن گرفتار شدن بدست افغان بی تربیت است در حالتیکه هر سه حکومت هرات و کابل و قندهار متحد و یکی و در حقیقت سلطنتی عمده شود . اگر چه همه اینها مفصلاً بشارژدفر اظهار شد ولی مناسب دانستند و از شرایط تعظیم نصایح دولت دوست خود شمردند که در این مقام بلا واسطه نیز منحصرأ باطلاع آنجناب رسانده باشند اولیای ایران از بدو استقرار مرآوده فیما بین خود و انگلیس در مراسم خاطر خواهی و مدارا بشهادت دول همجوار و غیر همجور هرگز در حق دولت انگلیس کوتاهی نکرده اما اولیای این دولت افسوس دارند از مشاهده و بیان اینکه بواسطه بد کمائی و خیالات دور و دراز آندولت و بسبب زود رنجی و توقعات بی اندازه مامورین انگلیس که مختصری از آن در روزنامه دار الخلافه مشهود شده مدارا و خاطر خواهی و حسن سلوک اولیای دولت علیه ثمره منتظره رانه بخشید هر چه ملاحظه میشود خلاقی نسبت با انگلیس تشده که مایه فهور این حالات باشد اگر عهد تجارنی با دولت فرانسه را چنانکه بارها سفیر انگلیس بزبان آورده باطناً سبب رنجش ازین دولت قرار داده اند اولاً مرآوده مابین ایران و فرانسه تازگی نداشته

ثانیاً در وقتی منعقد شد که کمال اتفاق مابین فرانسه و انگلیس بود عوض دولت روس چرا باید دولت انگلیس بر نچد و اگر گذارش مستمر و رادست آویز کرده اند سفرای سه دولت شاهد بر کمال مدارای دولت علیه میباشد

بقیه در حاشیه صفحه بعد .

انگلیس ها بعد از معاهده پاریس دارای همان امتیازاتی شدند که روسها بعد از جنگ های طولانی و بموجب عهدنامه تر کمانچای بدست آورده بودند و بعلاوه ایران از حق حاکمیت خود بر افغانستان برای همیشه صرف نظر مینماید چنانکه در فصل ششم عهد نامه پاریس مینویسد «اعلیحضرت پادشاه ایران قبول میفرماید که از هر نوع ادعای سلطنت به شهر و خاک هرات و ممالک افغانستان صرف نظر نموده و بهیچوجه از روسای هرات و

بقیه از حاشیه صفحه قبل

در ایران میرزا قحط نبود که حکما بایستی آنکه را دولت علیه بدلائل حقه منکر است سفارت انگلیس بنوکری قبول نماید و اگر حرکت دولت ایران را در باب هرات در نظرها نقض عهد وانمود کرده اند قرار نامه که جناب شیل صاحب باولایای ایندولت در باب هرات قرار داد این بود که دولت ایران از تملک هرات با حقوقی که دارد محض رضا جوئی انگلیس صرف نظر کند و اما هر گونه مراوده و مداخله را که از قدیم چه در عهد کامران و چه در عهدیار محمد خان داشته است کماکان داشته باشد و اگر مدعی از سمت کابل و قندهار و خارج دیگر برای هرات بهم برسد دولت ایران قشون فرستاده دفع نماید و مراجعت کند و بخصوصه قید صریح شد از طهران شیل صاحب بهرات یکسر آدم نفرستد بلکه آدمی که متوقف مشهود باشد روانه نماید که مضمون قرار نامه را بحاکم هرات حالی سازد و نیز انگلیس وجها من الوجوه مراوده و مداخله با هرات و هراتی ننماید و اگر خلل در یکی از شرایط مقررده حاصل شود آتقرار نامه کان لم یکن و ننوشته انگاشته شود .

شیل صاحب اولاً چنانچه فی مابین دول رسم است قرار نامه که فی مابین دو دولت منعقد میشود باید از طرفین مبادله شود این رسم را عمل ننمود قرار نامه این طرف را گرفت که بدولت خود بفرستد و باذن اولیای دولت خودش نسخه بمهر خود باولایای دولتش باینطرف بدهد تا حال قرار نامه مزبوره بمهر آنطرف باولایای این دولت نرسیده و رسم مبادله بعمل نیامده است .

ثانیاً شیل صاحب اول کاری را که اقدام کرد فرستادن سلطان خان نویسنده سفارت یکسره از طهران بهرات بود هر چه اولیای ایران موافق مکاتبات رسمیه باو اعلام کردند که خلاف نص قرارنامه نکنند و بدست خود در ابطال آن نکوشد گوش نداد و صریح در ضمن کاغذ رسمی باولایای دولت نوشت که من خود را در هر نوع مراوده یا هرات آزاد میدانم و سلطانخان را برخلاف قرار نامه از طهران بهرات فرستاد سوادسؤال و جوابی که در این باب مبادله شده واصل همه در وزارت امور خارجه این دولت ضبط است و بعینها بملاحظه شارژر فر رسید ارسال نزد وزیر مقیم شد که باطلاع آنجناب برساند . شیل صاحب فرصت نداد که قرار نامه هرات معمول شود و خود علاینه در ابطال آن کوشید و علاوه بر این سند مداخلات دیگر که از مستر طامسن شارژر فر انگلیس و دیگران در مداخله بهرات اتفاق افتاد و کاغذ انگلیسی مستر استیونس قونسول که بقندهار فرستاد همه موجود و حاضر است باین احوال برای اولیای این دولت شکی باقی نماند که آنها خود نخواستند این قرارنامه بین الدولتین معمول شود اولاً قرارنامه باقی نماند که نقض از اینطرف بشود .

ثانیاً بر فرض که باطل نشد و برقرار ماند فرستادن قشون از جانب این دولت کاملاً مطابق مدلول قرارنامه بود زیرا وقتی قشون مامور شد که امیر دوست محمد خان از کابل آمده قندهار را تصرف کرد و اولاد کهندهلخان را که در زیر حمایت ایندولت بودند از خانواده پدری خودشان فراری ساخت و از اینجا عزم تصرف هرات را جزم نمود و حاکم هرات و کل اعیان و روسای افغان و هراتی عریضه بدربار دولت علیه نوشته بجهت رفع تعرض امیر دوست محمد خان استمداد نمودند که الان همه آن عریضجات موجود است بعد از آنکه قشون دولت بغوریان رسید برای هراتی باغواهی دوست محمد خان منحرف شد بنای مخالفت با قشون دولت و دست بمحاربه گذاشتند و از آنطرف کاغذها بامیر دوست محمد خان نوشتند که بتعجیل بیاید هرات را تصرف او بدهند بخود امیر دوست محمد خان کاغذ نوشت که خود داری نمائید اینک آمدم همانکاغذها بدست نواب حسام السلطنه والی خراسان افتاد که الان موجود است و آنوقت موافق همانقرارنامه سه تکلیف بر عهده این دولت وارد آمد اولاً دفع امیر دوست محمد خان که مدعی و ماخل استقلال هرات بود.

بقیه در حاشیه صفحه بعد

ممالك افغانستان هیچگونه علامت اطاعت از قبیل سکه و خطبه یا باج مطالبه ننمایند و نیز اعلیحضرت پادشاه ایران متعهد میشوند که منبعد از هر گونه مداخله در امورات داخله افغانستان احترام کند و قول میدهند که هرات و تمام افغانستان را مستقل شناخته و هرگز در صدد اخلاص استقلال این ولایات برنمایند.....»

بقیه از حاشیه صفحه قبل

ثانیا دفع همان حاکم هرات و متابعان اوزیرا که مقصود حفظ استقلال خاک هرات بود نه شخص حاکم هرات همینکه عیسی خان یا حاکم دیگر هرات مغل استقلال آن ملک واقع شد دفع خود او نیز بعینه در حکم مدعی خارج مثل امیر دوست محمد خان بر ذمه دولت لازم بود پس در این صورت نه ماموریت قشون به راه و نه توقف در آنجا بسا بودن مثل دوست محمد خانی در کمین وقت و نه محاصره هرات بجهت دفع خود عیسی خان که الان مغل استقلال حکومت و امنیت هرات و منتظر وقت و فرصت برای تسلیم آن ملک بدست غیر است هیچکدام برخلاف حق و قراردادها نبود. و نیست و اگر عهدهی هم بر فرض بوده است بهیچوجه تصور نقض آنرا نمیتوان نمود.

ثالثا رفع بدنامی و حفظ شان دولت چرا که قشون را باصرار از دولت خواستند و بعد از مخارج گزاف و خواهش نمودن قشون بعجز و انکسار توپ و تفنگ بهمان قشون بستند سواره هراتی و افغان تابغوریان بتاخت اردوی همایون آمد علاوه بر اینها شکی نیست که بمحض مراجعت قشون از هرات امیر دوست محمد خان آمده هرات را تصرف خواهد شد آنوقت با داشتن کابل و قندهار و هرات و بلخ قطع نظر از تفصیل مزبوره گویا نزد هیچ عاقلی جای تشکیک نباشد که اگر جناب مستر موره وزیر مختار انگلیس مقارن ظهور این حوادث بدون جهت قطع مراوده با دولت ایران نمیکرد و دوستی دولتمین را بناگاه در مخاطره نمی انداخت با حضور او ممکن بود که اولیای این دولت از طرف امیر دوست محمد خان و بقای استقلال قندهار و هرات و خطرات سمت خراسان و کرمان و بلوچستان اطمینان حاصل کرده عجله واضطراب در فرستادن و تحمل مخارج گزاف ننمایند و دوست محمد خان نمیتوانست همه جا شهرت بدهد که حرکات من با اشاره دولت انگلیس است اما بر عکس این معنی قطع مراوده خود را در چنان وقت خطرناک نموده بنای آسودگی این دولت را متزلزل ساخت و هر روز و هر ساعت خبری در افغانستان و خراسان و داخله این دولت پیچید که وزیر مختار انگلیس عاودا در این هنگام اقدام باین عمل نمود میرزا هاشم خان قابل آن نبود که وزیر مختار بیدق سفارت رادر سر آن پائین بیاورد خیالات دور و نزدیک قوت تمام گرفت که البته در باطن خیالی عمده داشته و این فقره از راه بهانه جوئی بوده است در این صورت آیا تکلیف اولیای دولت ایران چه بود جز اینکه در حفظ مقام احتیاط کار دولت خود بر آیند علاوه بر اینها شکی نیست که بمحض مراجعت قشون از هرات امیر دوست محمد خان آمده هرات را تصرف خواهد شد آنوقت با داشتن کابل و قندهار و هرات و بلخ و مضافات و بستگی آشکارا و بانگلیس و تقویت های باطنی و ظاهری که باو میشود چنانکه استعداد های کامله برای افرستاده تا در کارند بفرستند کیست که دولت ایران را از شر افغان محافظت نماید آیا کی ضامن حفظ خراسان و کرمان و بلوچستان بلکه داخله ایران از صدمات و تاخت و تاز افغان خواهد شد از انصاف اولیای دولت اعلیحضرت امیراطوری سؤال میشود که اولیای ایران دست بر روی دست گذاشته علاینه و آشکار منتظر ورود هر نوع صدمات افغانستان باشند که همیشه در حین فرصت بدولت ایران زده اند و نیز بسیاری نگذاشته است که دولت صفویه بدست محمود اشرف افغان بر چیده شد از خانواده سلطنت صفویه از زن و مرد باقی نکردند مقابر آنها که صدوسی نفر رادر یکجا در بقعه متبر که قم دفن کرده اند در مد نظر است دولت ایران طالب تصرف هرات نیست و مقصود مملکت گیری ندارد همان طالب حفظ انتظام داخله خود و آسودگی از بقای این سلطنت است اگر امروز دولت انگلیس اطمینان بدهد که امیر دوست محمد خان بکابل برگردد - قندهار بدست اولاد کهندل خان برسد هرات در حکومت مستقله خود باقی باشد خود انگلیس هم حالا و مالا بمقام تصرف افغانستان نخواهد برخواست همان آن حکم باحضار قشون و صرف نظر از ملک هرات میشود اما اولیای دولت ایران نمیدانند که ذول بزرگ با انصاف که اینهمه خسارت گزاف این دولت رادر عهده کی قرار خواهند داد اولیای دولت ایران از بد و ظهور این حالات بهرزبانی که بود حالی دولت انگلیس کردند

بقیه در حاشیه صفحه بعد .

و بقول ویکتور برار [Victor Berard] نویسنده فرانسوی در کتاب انقلاب ایران
«این مسئله دیگر وحدت ایران را یکباره از میان برد.»

☆☆☆

انگلیس‌ها از همان اوایل قاجاریه به بهانه‌های مختلف و دست‌آویزهای گوناگون
چه بوسیله قراردادهای عهدنامه‌ها و چه بازور و تهدید باغلب جزایر مهم خلیج فارس و سواحل
جنوبی ایران دست یافتند چنانکه مثلاً در سال ۱۲۳۶ بنام جلوگیری از دزدان دریائی
پادگانی در جزیره قشم تمرکز دادند و سپس شیوخ آن نواحی را که تابعیت ایرانی داشتند
مانند عمان و بحرین و مسقط و کویت و غیره در زیر حمایت خود گرفتند و با بعضی مثل شیخ محمره
(خرمشهر) مستقیم و اردمذا کره و معامله شدند تا بدین ترتیب حکومت‌های نیمه مستقل که دست‌نشانده
خودشان باشد تشکیل داده و گاه و بیگاه اسباب زحمت و دردسر دولت ایران را فراهم بیاورند.
خلیج فارس حکم یک خلیج انگلیسی را پیدا کرده بود که هر چند بچند یک دسته کشتی
جنگی دولت انگلستان بادیده و شکوه مخصوص وارد آن شده و شیوخ ساده لوح آن
نواحی را بالقب و نشان و حمایل می‌فریفتند و میخ تسلط خود را در آن نقاط محکم‌تر و پاییه
اقتدار دولت ایران را سست تر می‌ساختند.

انگلستان نمیتوانست علناً ایران را با نیروی نظامی تسخیر کند زیرا این عمل گذشته
از اشکالات زیاد بواسطه رقابت شدید موجود بین روسیه و انگلستان بقول لرد کرزن اگر
انگلیس‌ها در ایران یک قدم برمیداشتند روسها دو قدم جلو می‌آمدند و چون پیشروی روسها
در ایران برای امنیت هند خطرناک بود مامورین سیاسی انگلستان برای رسیدن به هدف
و منظور خود دستور داشتند با ترویج فساد و تحمیل یک عده مردم پست و نالایق و دست‌نشانده بعنوان
هیئت حاکمه و ترویج فقر و مرض و جهل ایران را بقبرستانی مبدل سازند که ساکنین آن را یک
عده مردگان متحرک تشکیل دهند تا هیچوقت برای مقاصد پلیدشان رادع و مانعی در بین نباشد.
بعد از جنگهای ایران و روس و شکست ایران و عقد معاهده ترکمانچای «شاهان
قاجاریه» بدربار تزاران روس متمایل شده و بواسطه چشم زخمی که از آنها دیده بودند
بیشتر ملاحظه همسایه شمالی را مینمودند.

انگلیس‌ها برای آنکه این نفوذ را خنثی کنند سعی میکردند حتی المقدور صدراعظم

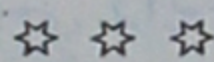
بقیه از حاشیه صفحه قبل

و در روزنامه دولتی نوشتند که شاید اقدامی در حصول اطمینان این دولت نمایند نشد در این احوال حاضر و اطلاع
بر نصایح مشفقانه دولت بهیه روسیه نیز باشد رضا و بکمال شوق طالب شدند و آرزو نمودند که چه میشد در همین
آن قرار حصول این اطمینان داده میشد و فوراً حکم باحضار قشون صادر میگشت و دوستی قدیم این دولت با
انگلیس در مخاطره نمی‌افتاد اما چه فایده که مامول اولیای دولت ایران بحصول نرسید در همان مخاطره و تشویش
باقی ماند اگر مقصود دولت انگلیس مراجعت قشون این دولت از هرات است باینکه حق ندارد به آن تفصیلاتی که
در فوق نوشته شد مراجعت می‌شود و اگر مقصودش زور آزمائی است البته دولتهای منصف بزرگ در روی زمین
هستند که قراری بجهت آسودگی دول دیگر که بایشان تعدی و ظلمی از دولتهای زوردار نشود داده‌اند و هیچوقت
خود را از اصلاح و میانجی‌گری منصفانه کنار نگرفته‌اند اکنون حالت انگلیس از این قرار است که نوشته شد
ناحق مودت و همراهی دولت روس و غیرت منصفانه اعلیحضرت امپراطوری چه اقتضا نماید شان خطیر آن اعلیحضرت
زیاده بر آنست که فقط بنصیحت و تجدید اکتفا فرمایند و اسباب اصلاح نچینند در هر حال دولت ایران بهمه‌جهت
در نصیحت شنوی و سلوک جاده استقامت حاضر و مهیا است زیاده چه زحمت دهد حوره فی ۲۴ شهر صفر المظفر سنه ۱۲۷۳

های ایران و رجال موثر دیگر و حاکم ایالات ایران اشخاصی باشند که نسبت به سیاست همسایه جنوبی همراه و وابسته و دست نشانده آنها باشند و اغلب نیز در این منظور باروش خدعه و تزویر و سیاست ماهرانه خود توفیق حاصل میکردند.

میرزا آقاخان نوری - میرزا حسین خان سپهسالار - میرزا علی اصغر خان امین السلطان مخصوصا از اشخاصی بودند که با کمک و مساعدت انگلیس ها بمنصب صدارت ایران رسیدند.

با این ترتیب انگلیس ها بادر دست داشتن مؤثرترین اشخاص، دربار و دولت ایران را تحت اختیار خود در میآوردند و آنوقت زمانی بآ دادن پول و وعده مقام و پشتیبانی و گاهی باتهدید بعزل و خلع و حقه بازی هرچه میخواستند میگرفتند و هر کاری را که اراده میکردند انجام میدادند. (۱)

انگلیسها از اواسط نیمه دوم قرن نوزدهم برای بسط نفوذ مادی و معنوی خود در ایران با تزویر و «پشت هم اندازی» بگرفتن يك سلسله امتیازات اقتصادی و تجارتي اقدام نمودند ولی همیشه از این امتیازات برای پیشرفت امور سیاسی خودشان حداکثر سوء استفاده را میکردند.

بعد از عقد معاهده پاریس (مورخ بسال ۱۲۷۳) انگلیسها بواسطه احتیاج بداشتن يك وسیله ارتباط سریع و مخابراتی بین انگلستان و هندوستان اقدام بکشیدن سیم تلگرافی بین لندن و کراچی میکنند و چون میبایست این سیم از ایران نیز بگذرد مامورین انگلیسی درصدد گرفتن اجازه و امتیازی برای ایجاد سیم تلگراف و تاسیس تلگرافخانه در ایران بر میآیند و بالاخره بامذاکرات زیاد و دادن رشوه بدرباریان موفق میشوند که در تاریخ ۶ فوریه ۱۸۶۳ (۱۲۸۰) اولین باری امتیازی برای کشیدن سیم تلگراف از خاناتین بطهران و از طهران بهوشهر درشش فصل تحصیل نمایند و سپس با گرفتن امتیازات بعدی عده زیادی از افسران و افراد و نظامیان انگلیسی بقصد کشیدن سیم تلگراف و تشکیل تلگراف خانه و اداره تلگرافخانهها بایران اعزام میگرددند.

لرد کرزن در کتاب خود مینویسد.

«انگلیسها که در تمام ایران برای سرپرستی تلگرافخانهها متفرق شده اند با تمام طبقات مردم تماس دارند و با آنها همیشه در آمیزش هستند از حاکم محل گرفته تا برزگرو دهاتی باهمه آنها مراوده دارند. مامورین دولت انگلیس همیشه در امتداد سیمها حرکت کرده با اطلاع مختصری که از طبابت دارند بامیل مفرط بمعالجه بیماران و دادن داروی مجانی به آنها اقدام میکنند

..... این صاحب منصبان غالبا در نزاعهای محلی بین ایرانیها حکم واقع میشوند اغلب اوقات اشخاص

۱ - در کتاب زندگی جرج کانینگ نوشته «جرج چهارم پادشاه انگلیس (۱۸۲۰-۱۸۳۰) به جرج کانینگ صدراعظم انگلستان خطاب کرده میگوید - مطلبی را که زمانی یکی از پادشاهان جدا بمن اظهار نمود هرگز فراموش نمیکشم آن مطلب این است - دولت انگلیس شما فقط برای این خوب است که از اراذل و اوباش حمایت کند و رجال درست و امین را تهدید نماید

آقای کانینگ عقیده شما در این باب چیست آیا گنجینه مهمی از حقیقت در این گفتار نیست. کانینگ جوابی نداد.

مظلوم و آنتهاییکه در تحت فشار و تعدی متنفذین واقع میشدند فرار کرده به تلگرافخانه انگلیس پناهنده میشدند و همینکه چنین شخصی وارد محوطه تلگرافخانه میشد از تجاوزات مصون بود. حال تلگرافخانه‌های انگلیس حکم يك بست ایمنی رایپدا کرده و صاحب منصبان عالی درجه تلگرافخانه‌ها در شهرهای بزرگ مشیروه‌شار حکام و شاهزادگان و طرف شور و مشورت آنها میباشند

منافعی که از این موسسات و از حضور عمال انگلیس عاید ایران شده آن اطلاعات محلی است که صاحب منصبان انگلیسی بدست آورده‌اند

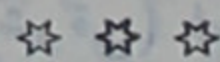
لرد گرزن در جای دیگر اظهار تاسف میکند و میگوید .

«..... از این همه نفوذهای محلی و اطلاعات تاریخی این مردان لایق و قابل و در حقیقت فداکار که در این

قسمت‌ها و نواحی سالها سربرده‌اند از وجود آنها بقدری کم استفاده شده است که در واقع میتوان گفت هیچ‌بوده و بسیار اسباب تاسف است که هیچ نوع سعی و کوشش از طرف دولت انگلستان نشده است که از اطلاعات و خدمات و نفوذ این اشخاص استفاده کنند و اگر هم شده بسیار کم و اندک بوده است .

در یکی دو محل‌های مهم اولیای امور محلی روسای تلگرافخانه‌ها را در امور سیاسی طرف اعتماد خودشان قرار داده‌اند

فردریک گلد اسمید Sir Frederic John Goldsmid که در سال ۱۸۷۲ بین ایران و افغانستان حکمیت میکند و قسمتی از سیستان و بلوچستان را از ایران مجزا میسازد از همین مامورین انگلیسی بود که برای ایجاد سیم تلگراف و تاسیس تلگرافخانه سابقا بایران آمده بود

تحصیل امتیاز برای استفاده از منابع حیاتی ایران با اعطای امتیاز بیارون ژولیوس رویتر سرمایه‌دار انگلیسی در سال ۱۸۷۲ شروع میگردد .

قبل از این تاریخ گفتگو و مذاکرات زیادی برای اعطای امتیاز استخراج معادن ایران و ایجاد راه‌ها و تاسیس بانک و غیره بین اولیای دولت ایران و انگلیس‌ها و دیگران بعمل آمده بود ولی هیچ يك به نتیجه‌ای نرسید تا میرزا حسین‌خان سپهسالار بر کسی صدارت ایران قرار گرفت و امتیازی که ایران را بصورت مستعمره انگلستان در می‌آورد بيك نفر انگلیسی بنام رویتر داده شد هر چند بطوریکه بعدا بتفصیل شرح داده خواهد شد امتیاز نامه رویتر جامه عمل نپوشید و لغو شد ولی از آن تاریخ بپس اروپائیان مخصوصا انگلیس‌ها و روس‌ها با استظهار و تقویت دولتهای متبوع خود برای تحصیل امتیاز و بهره برداری از منابع حیاتی ایران و ضمنا توسعه اقتدار و نفوذ سیاسی خود باین کشور متوجه و با استفاده از حق کاپیتولاسیون بيك سلسله اقدامات خلاف اخلاق و انسانیت دست زدند .

تحصیل امتیاز توسط انگلیس‌ها مخصوصا از سال ۱۳۰۶ هجری قمری (۱۸۸۸) که فرمان اجازه کشتی رانی رود کارون صادر می‌گردد و امتیاز تاسیس بانک شاهنشاهی بجای امتیاز ۱۸۷۲ بر رویتر داده می‌شود توسعه پیدا میکند و تمام منابع مختلف ثروت کشور ما با سهم امتیاز با ثمن بخش با جانب و اگذار میگردد .

نظری بامتیازات متعددی که انگلیس‌ها با کمک رشوه از ایرانیان گرفتند هدف شوم آنها را بخوبی معلوم مینماید و اگر آنها موفق باجرای آن امتیاز نامه‌ها می‌شدند

هیچیک از منابع حیاتی و اقتصادی ایران در دست خود ایرانیان نبود و بطور کلی مالک تمام منابع ثروتی این کشور (بجز قسمت‌های شمالی که در دست روسها بود) انگلیس‌ها بودند.

در امتیازاتی که انگلیسها در ایران تحصیل مینمودند دولت انگلستان مستقیماً با ایران طرف نبود بلکه اشخاص سرمایه‌دار و شرکت‌های تجارتی باراهنمائی و پشتیبانی دولت انگلیس و احیاناً با زور و تهدید آن دولت امتیازی بدست می‌آوردند و امتیازنامه را پادشاه و صدراعظم و وزراء و رجال دیگر دولت ایران و صاحب امتیاز تبعه انگلیس در حضور وزیر مختار انگلستان امضاء میکردند و سپس بمهر سفارت مهور میشد.

در اغلب مواقع که نمایندگان کمپانی‌ها و سرمایه‌داران آن کشور برای تحصیل امتیازی بایران می‌آمدند و بجهاتی دولت ایران بتقاضای آنها ترتیب اثر نمیداد یا شرایطی که مورد موافقت آنها نبود پیشهاد میکرد و موجبات عدم رضایت این اشخاص و موسسات فراهم میشد مثل آن بود که دولت انگلستان را از خود رنجانده است و غالباً با تهدید و اعتراض شدید سفارت انگلیس مواجه میگشت.

شاید اولین موسسه‌ای که سرمایه خود را در ظاهر برای گرفتن امتیازات اقتصادی و در حقیقت در راه انجام مقاصد سیاسی دولت انگلیس در ایران بکار انداخته است موسسه [New Oriental Bank] (بانک جدید شرقی) است که بیارون ژولیوس روتر بجهت بهره‌برداری از منابع ایران پول قرض میدهد و بعداً همین بانک قبل از ایجاد بانک شاهی شعبه‌ای در تهران تاسیس مینماید.

در سالهای آخر سلطنت ناصرالدین شاه و دوره پادشاهی مظفرالدین شاه که کار عمده هیئت حاکمه ایران باسم اعطای امتیاز فروش منابع حیاتی کشور ما با جانب بود از سرمایه‌داران و صرافان انگلستان شرکت‌ها و کمپانی‌های زیادی بنام‌های مختلف برای بدست آوردن امتیاز و تاسیس موسسات با اصطلاح تجاری و اقتصادی در کشور مادر انگلستان تشکیل میگردد مثل کمپانی همایونی ایران و انگلیس

Societe Imperiale Anglo Persane .

Persian Investment Corporation.

Anglo—Asiatic Syndicate .

Franco Persian Company.

State Lotteries

Imperial Bank Of Persia

Persian Bank Mining Rights Corporation.

The Imperial Tobacco Corporation In Persia.

موسسه بهره‌برداری از سرمایه در ایران

سندیکای آسیائی انگلیس

کمپانی ایران و فرانسه

بخت آزمائی‌های دولتی

بانک شاهنشاهی ایران

مؤسسه حقوق استخراج معادن بانک ایران

مؤسسه شاهنشاهی دخانیات در ایران

First Exploitation Company Limited.

شرکت استخراجات اولیه

Bakhtiari Oil Company.

شرکت نفت بختیاری

Anglo Persian Oil Company

و بالاخره - شرکت نفت ایران و انگلیس

در امتیازاتی که به بیگانگان داده میشد هیچوقت رعایت منافع ایران و مقتضیات مملکت را نمیکردند زیرا دهندگان امتیازات فقط بفکر دریافت حق الامتیاز و در آمدی که بعداً از آن حاصل میشد بودند و گیرنده نیز در پی منافع خود و دوشیدن مردم ایران و پیشرفت مقاصد سیاسی و بالاخره تصاحب و تملک مورد امتیاز میرفت.

اعطای قسمتی از امتیازات به بیگانگان تنها با زور و تهدید نبوده و نمیتوان عاملین آنرا بی تقصیر و مجبور قلمداد کرد بلکه اغلب با دادن مختصری لیره طلا به رجال خائن و بی اطلاع بگرفتن امتیاز طویل المدة توفیق حاصل میکردند. (۱)

رقابت روسها با انگلیسها در تحصیل امتیازات
چنانکه گفتیم بزرگترین رقیب انگلیسها در ایران روسهای تزاری بودند.

رقابت این دو دولت نیرومند استعماری در قرن نوزدهم برای کشور ما متضمن لطمات و صدمات زیادی بود که گمان نمیرود سالها آثار شوم آن از بین برود.

در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم بواسطه شدت فساد دستگاه اداری مملکت و وجود هیئت حاکمه بی اطلاع و نالایق که منابع ثروت کشور ما را بمعرض حراج گذارده بودند و امتیاز پشت سر امتیاز بروسها و انگلیس و دیگران میدادند رقابت دو دولت نامبرده نیز به منتهای درجه رسیده بود و بقول لرد کرزن صحنه ایران مانند صفحه شطرنجی

۱ - ممکن است پرسیده شود که چرا در آنوقت باتباع ایران و سرمایه داران ایرانی انحصار و امتیازی داده نمیشد یا چرا ایرانیها باین کارها تن در نمیدادند یا اگر امتیازی ایرانیان میگرفتند چرا پیشرفتی نمیکرد - علت اصلی این امر را باید در روش فاسد حکومت ایران دانست.

در سابق تجار و سرمایه داران ایران حاضر نمیشدند برای تشکیل شرکت های بزرگ یا گرفتن امتیاز به منظور ایجاد کارخانجات و استخراج معادن و کشیدن راه آهن و ساختن راه و غیره سرمایه های خود را بکار بیندازند زیرا بواسطه نبودن قانون و عدم حمایت از آنان و بعبارت دیگر عدم امنیت قضائی هیچگونه ضمانت اجرایی برای ایشان وجود نداشت. مثلاً امتیازی برای دایر کردن فلان کارخانه یا بهره برداری از فلان معدن از دولت می گرفتند و قرار دادی منعقد می ساختند - اگر روزی «شاه» هوس میکرد بدون هیچ عذرو بهانه ای آن قرار داد را بهم بزند و صاحب امتیاز بدبخت را بروز سیاه اندازد چه کسی میتواند حرفی بزند؟ یا اگر زحمات و کوششهای او بجائی میرسید و محصول کارش مورد توجه واقع میشد و «شاه» میل میکرد آنرا مالک شود آیا آن شخص می توانست از پیشکش سرمایه خویش خودداری کند؟

بهین جهات فقط خارجیان میتوانستند بواسطه استفاده از حق کاپیتولاسیون و حمایت دولت متبوعشان از گرفتن امتیاز و بکار انداختن سرمایه شان در ایران برخوردار شوند و چنانکه دیدیم تقریباً در ذیل اغلب امتیازنامه ها امضاء نماینده سیاسی دولتی که صاحب امتیاز تبعه آن است دیده میشود.

شده بود که حرکت یک طرف با حرکت و اقدام طرف دیگر مواجه میگشت و این دور قیاب استعماری میکوشیدند تا یکدیگر را «مات» سازند و حریف را از میدان بدر کنند تا هنگام خنثی شدن فرمان اجازه کشتی رانی رود کارون (۲۴ ماه صفر ۱۳۰۶ هجری قمری) با آنکه قبلاً امتیازاتی بمنظور ایجاد راه آهن و غیره به بیگانگان داده شده بود ولی هنوز چندان زیان و صدمه ای برای استقلال کشور نداشته و غالباً امتیازی که انگلیسها میگرفتند بواسطه عملیات روسها از بین میرفت و یا بالعکس اگر روسها بتحصیل امتیازی موفق میشدند بواسطه اقدامات انگلیسها بجائی نمیرسید چنانکه بهترین نمونه در این موارد همان امتیاز بارون ژولیوس وویتر را باید ذکر کرد که مخالفت روسها از علل مهم لغو آن بود و اغلب در این مواقع ناصرالدین شاه حد اکثر استفاده را از رقابت و مخالفت های این دو حریف میکرد.

اما بعد از آنکه سر درومندولف وزیر مختار ژیرک انگلستان با کمک میرزا علی اصغر خان امین السلطان صدر اعظم وقت فرمان آزادی رود کارون را که انگلیسها قریب پنجاه سال برای تحصیل آن میکوشیدند بدست میآورد جریان صورت دیگری پیدا میکنند.

پس از آن روسها و انگلیسها بجای آنکه عملیات یکدیگر را خنثی کنند بجبران امتیازی که بر قیاب داده میشد تقاضای اعطای امتیاز دیگری برای خودشان مینمودند امتیازی روسها میگرفتند عین همان را چندی بعد انگلیسها تقاضا میکردند و یا بالعکس در جنوب امتیازی با انگلیسها داده میشد روسها مانند آنرا در شمال میخواستند نوکران چیره خوار ایرانی نمای آنها هم در نزد «شاه» مسابقه وطن فروشی و حراج مملکت را گذارده و با گرفتن مزد خود در محو استقلال کشور میکوشیدند. در تحصیل امتیازات تا اوایل سال ۱۸۹۲ (۱۳۰۹ هجری قمری) که امتیاز نامه انحصار دخانیات بواسطه شورش مردم ایران لغو میگردد با اصطلاح ابتکار عمل در دست انگلیسها بود ولی در این موقع که سیاست انگلستان در ایران شکست سختی میخورد امین السلطان وزیر اعظم دولت ایران بسفارت روسیه میرود و بقول اعتماد السلطنه با دپوتروف وزیر مختار روس عهد و پیمان می بندد و چنین میگوید: «..... میدی و مولائی دولت روس از من چه میخواهد اگر با انگلیسها چندی راه نمودن نمیتوانم بحبط کردم خطا نمودم عفو کنید بعذر خواهی آمده ام حالا راهی که با انگلیسها میروم ظاهر سازی است بعدها متفاد شما خواهم بود امتحان کنید تجربه نمائید ببینید آنچه میگویم قول است یا فعل گفتار است یا کردار»

امین السلطان همانطور که گفته بود به از این جریان سیاست روسها متمایل نمیشود و هر چه میخواستند بی مضایقه در اختیارشان میگذاشت و تا پایان عمر از این رویه دخت بر نداشته مخصوصاً در اواخر دوره سلطنت مظفر الدین شاه با گرفتن قرضهای کمر شکن و تغییر تفرقه کمر کی نفوذ روسهای تراوی را در این کشور چنان بسط و توسعه داد که در هیچ تاریخی این اعمال سابقه ندارد.

در سالهای آخر دوران سلطنت ناصر الدین شاه که امتیازات بیشماری به بیگانگان داده میشود «محض اطمینان دولت علیه از حسن جریان امور امتیازات بکمپانیها» مقرراتی تحت عنوان «دستور العمل مجلس تدقیقات امتیازات» تهیه نمودند که متن آنرا در کتاب «اولین مقاومت منفی در ایران» صفحه ۶۴ نقل کرده‌ام برای اینکه کار اداره ای بریاست هوتم شیندلر (۱) تشکیل دادند وعده‌ای بعنوان مهندس و مترجم و محرر نیز انتخاب کردند تا هر کسی از اتباع بیگانه بخواهد امتیازی از دولت ایران بگیرد باین اداره رجوع نماید تا گزارش امر توسط شیندلر با اطلاع صدر اعظم برسد.

ناصرالدین شاه و مظفر الدین شاه تمام پولهایی را که از این راه حاصل میشد صرف هزینه‌های بیپوده سفرهای اروپا نمودند و بطوریکه خواهیم دید بیشتر در مواقعی که «شاه» هوس دیدن «فرنگستان» را میکند بفروش منابع مختلف کشور بنام امتیاز بائن بخش دست میزنند و بعداً در اواخر که چیزی باقی نماند یا خریداری نبود با گرفتن قرض‌های کمر شکن از دولت تزاری روسیه و انگلیسها و گرو گذاردن کمر کات شمالی و جنوبی در محو و نابودی ایران قدم برداشتند.

وضع کشور مادر آرمووقع و رقابت‌های خانمانسوز و لتهای روسیه تزاری و انگلیس در بدست آوردن امتیازات در ایران که سرانجام منجر بقرار داد تقسیم مملکت در ۱۹۰۷ میشود داستانهای جانخراشی دارد که کم و بیش در این کتاب بآنها اشاره خواهد رفت و می بینیم که این دو دوات نیرومند استعماری بادست رجال خائن و بی اطلاع این مملکت مرتکب چه جنایات نابخشودنی شده‌اند.

در پایان این قسمت بی‌مناسبت نیست که برای مزید اطلاع از نظریات دولتهای روس و انگلیس و چگونگی رقابت آنها در دوره سلطنت مظفر الدین شاه نمونه‌هایی از مقالات جراید آنروز اروپا را نقل کنم.

بدین لحاظ ذیلا ترجمه مقاله يك روزنامه فرانسوی و مقاله از يك روزنامه روسی و يك مقاله هم از يك روزنامه انگلیسی را از میان ترجمه مقالات جرایدی که در دسترس داشته‌ام انتخاب و درج مینمایم.

روزنامه فرانسوی «ژورنال ددبا» چاپ پاریس در شماره مورخ دو شنبه ۵ فوریه سال ۱۹۰۰ تحت عنوان «روس و ایران» مینویسد.

۱- هوتم شیندلر Houtum Schindler اصلاً آلمانی وای تبعه انگلیس و ظاهراً از اجزای

تلگرافخانه بوده که در سال ۱۲۹۴ در دوره صدارت میرزا حسینخان سپهسالار بایران آمد و سالهای متعددی در دستگاه دولتی سمت‌های مختلفی داشته است.

شیندلر مردی بلندقد با سبیل‌های مخصوص که بچند زبان خارجی مخصوصاً زبان فارسی آشنائی کامل داشت از فلسفه قدیم بی اطلاع نبود و مثنوی مولوی را بآنگلیسی ترجمه کرده است.

«شیندلر صاحب» که مدت‌ها در وزارت معادن ایران و اداره تذکره و سایر دوائر دولتی خود را خدمتگذار صدیق دولت میخواند در باره معادن و منابع زیرزمینی نقاط مختلف کشور مابرسی‌های زیادی کرده و اطلاعات جامعی برای استفاده بیگانگان کسب نموده است - فوتش در حوالی سال ۱۳۳۰ قمری اتفاق افتاد.

1900

PRIX DE L'ABONNEMENT

	TROIS MOIS	SIX MOIS	UN AN
France et Alsace-Lorraine.	10 fr.	20 fr.	40 fr.
Étranger.....	12 fr.	25 fr.	50 fr.

ON S'ABONNE :

En province et à l'étranger dans tous les bureaux de poste

Les annonces et réclames sont reçues directement dans les bureaux de JOURNAL DES DÉBATS

LA RUSSIE ET LA PÉRSE

C'est admirable à quel point la presse anglaise a l'art d'ignorer, à de certains moments, ce qui lui est désagréable. La Russie, par une série d'arrangements de nature diverse, vient d'avancer extrêmement ses affaires du côté de la Perse. L'Angleterre n'a pas eu l'air de s'en apercevoir; c'est à peine si ses journaux ont reproduit les dépêches qui mentionnaient, au jour le jour les progrès russes et aucun commentaire ne les a accompagnées; aucun article n'en a fait ressortir la singulière importance aux yeux du public. Si les « agents secrets » de lord Salisbury ne l'ont pas renseigné, il peut, lui aussi, ne pas savoir que la Russie a, en réalité, mis la main sur la Perse.

La lutte d'influence s'était poursuivie de longues années, à Téhéran, entre les deux légations d'Angleterre et de Russie, et, il y a quel que temps encore, tout semblait faire croire que l'avantage demeurerait du côté britannique. Les Anglais avaient obtenu l'établissement de banques, la concession de routes, dans le sud de l'empire, naturellement, le monopole de la navigation de Karoun, cette rivière qui, du golfe persique, pénètre profondément dans le pays et qui devait être la grande voie du commerce anglais; des chemins de fer étaient projetés, et sir Henri Drummond Wolf, le ministre britannique auprès du shah, était bien persuadé, quand, en 1892, il quitta la Perse, qu'il l'avait mise sous l'absolue domination de l'Angleterre.

Mais c'était la première manche seulement. Sir H. Wolf, peu avant son départ, avait cru faire un coup de maître en obtenant pour une Compagnie anglaise le monopole de la vente du tabac dans l'empire; les conditions que le shah avait acceptées étaient vraisemblablement favorables pour les Anglais; et, en peu de temps, tout un réseau d'employés britanniques, inspecteurs, contrôleurs, vendeurs et autres, avait enserré la Perse. Mais cette pénétration quotidienne de l'Européen dans leur vie privée irrita les Persans; car c'était aux Anglais seuls qu'on pouvait vendre le tabac; c'était de leurs mains qu'il fallait l'acheter; et par leur seul contact il devenait impur. Un sourd mécontentement se produisit; les prêtres se mirent à la tête du mouvement, le ministre de Russie le seconda, et, au bout de peu de mois, la révolte, née d'abord à Tauris, assiégea Nassr-ed Din lui-même dans son palais. L'émeute de Téhéran, que le docteur Feuvrier, médecin du shah, a fort bien racontée dans son curieux *Journal*, qui vient de paraître, marque le commencement de la décadence de l'influence anglaise en Perse; le gouvernement en vint aisément à bout, mais il accepta dorénavant le « dévouement » que lui offrait un habile ministre de Russie, M. de Hutzow, et sir F. Lascelles, le successeur de sir H. Wolf ne put jamais reconquérir la situation perdue.

En quelques années, le système des douanes du côté de la Russie fut modifié de telle façon que le commerce de Moscou vint faire sur le marché de Persé une concurrence victorieuse aux produits anglais; les routes du Nord

« جراید انگلیس در فن تجاھل مخصوصاً در موقعیکه
اخبار موافق طبع آنها نیست ید طولائی دارند .

روسیه با وسائل و اقدامات مختلفی موفق شد که در ایران پیشروی فوق العاده کند . انگلستان خود را از جریان بی - اطلاع نشان میدهد و فقط گاهی روزنامه ها بدرج اخباری که حاکی از پیشرفت روسها در این منطقه است بدون هیچگونه اظهار نظری مبادرت کرده اند .

اگر جاسوسهای لرد سالیزبوری (نخست وزیر وقت انگلستان) او را از جریان مطلع نکرده باشند البته او نیز نمی توانست اطلاع داشته باشد که در حقیقت روسیه دست روی ایران گذاشته است .

سالهای متمادی است که از طرف سفارتین روس و انگلیس برای بدست آوردن نفوذ در تهران مبارزه میشود؛ چندی قبل ظواهر امر نشان میداد که موفقیت انگلیس ها در این زمینه بیشتر است .

انگلیس ها موفق شده بودند اجازه تاسیس بانک ها امتیاز ساختمان جاده های جنوب کشور و طبعا انحصار کشتی رانی در رود کارون را بدست آورند . این رودخانه متصل به خلیج فارس است و نامقدار زیادی در خاک ایران پیش میرود و در نظر است راه اساسی تجارت انگلستان باشد .

طرح ساختمان راه آهن های نیز ریخته شده و سرهانی
دروموندولف وزیر مختار انگلیس در تهران وقتی در سال ۱۸۹۲
تهران را ترك كرد خاطرش جمع بود كه ایران در تحت تسلط
كامل انگلستان قرار گرفته است .

لکن موفقیت‌های بالا ابتدای کار بود چه‌ولف قبل از حرکتش بخیال خود با گرفتن امتیاز انحصار فروش تنباکو در ایران برای یک کمپانی انگلیسی شاهکار سیاست خود را بخرج داده و شرائطی که مورد قبول شاه واقع گردید ظاهراً بدلتخواه انگلیس‌ها بوده و در خلال مدت کمی یک‌عده کارمند - بازرس فروشنده - بازمین و غیره از افراد انگلستان بایران روی آوردند. لکن نفوذ مستمر اروپائی‌ها در زندگی خصوصی مردم، ایرانیان را برآشفته زیرا ایرانیان مجاز بودند مواد دخانیه را فقط با انگلیس‌ها بفروشند و مردم مجبور بودند مواد دخانی مورد احتیاج خود را از انگلیس‌ها بخرند و بدین ترتیب مواد مزبور با تماس با آنها نجس میشد - این عمل نارضائی تولید و علماء در رأس مخالفین قرار گرفتند - روسیه هم با این عده کمک کرد و در ظرف یکی دو ماه انقلاب که ابتدای آن از تبریز شروع شده بود بتهران سرایت کرد و ناصر الدین در کاخ خود محصور شد.

دکتر فوریه طبیب مخصوص شاه در یاد داشت های روزانه خود که اخیرا انتشار یافته شورش تهران را بخوبی توضیح داده و احتیاط نفوذ انگلیس را در ایران نشان

دولت ایران به آسانی توانست این شورش را بخواباند ضمناً از این تاریخ بیحد دوستی وزیر مختار زیرک روسیه موسوم به بوتسف را قبول کرد و لاسل جا نشین ولف وزیر مختار زیرک انگلیس دیگر نتوانست موفقیت از دست رفته انگلستان را بدست آورد.

در عرض چند سال سیستم کمرکها از طرف روسیه طوری تغییر داده شد که بازار محصولات انگلستان در نتیجه رقابت تجارت روسیه شکست خورد. جاده‌های شمال توسط روسها بجاده‌های روسیه متصل و بیشتر از سابق رسیدگی و مرمت میشد.

يك بانک استقراضی توسط روسها تاسیس و دیری نگذشت که بانک نامبرده شعبه‌ای از وزارت دارائی روسیه گریبند. لازم بتوضیح نیست که در مسکو از موفقیت‌های اکتسابی زیاد ننالیدند - روسیه ملایم‌ولی مطمئن کار می‌کند - بدین ترتیب فهم اینکه وضعیت فعلاً از چه قرار است مشکل است.

بالجود این در روزهای اخیر اطلاع حاصل شد که در فاصله چند ساعت بانک استقراضی اجازه چاپ اوراق قرضه‌ای بمبلغ ۲۲ میلیون روبل که دولت ایران آنرا انتشار خواهد داد و دولت ایران در مقابل باستثناء بعضی از حقوق‌های مختصر کمرکی که در اختیار انگلستان گذارده شده بود عایدات تمام کمرکات ایران را در گرو روس گذارد. ضمناً روسها موفق شدند اجازه عبور آزاد ارتش را از طریق سیستان از شاه بگیرند - اگر این خبر اخیر صحیح باشد اهمیت آن فوق‌العاده است چه سیستان در منتهی‌الیه ایران واقع و در داخل افغانستان و بلوچستان پیش‌رفته است و چون این ایالت بارام‌آهن بترکستان روس ارتباطی ندارد لذا برای رسیدن باین منطقه باید تمام ایالت خراسان را طی کرد.

حق عبور از سیستان طبعاً متضمن حق عبور از خراسان هم خواهد بود و بالتبع نتیجه تسلط روسیه بتمام این ناحیه از ایران محرز خواهد بود - باضافه بروسها اجازه میدهد که رشته کوه‌های افغانستان را بدین ترتیب دور زده و فاصله آنها با هندوستان فقط دشتهای بدون سکنه باشد.

ممکن است خبر مربوط به سیستان عاری از حقیقت باشد لیکن اگر این خبر حقیقت داشته باشد بلاشک روسها با استفاده از گرفتاری انگلستان در این موقع وبامهارت هرچه تمامتر قدم بزرگی بطرف هندوستان برداشته‌اند بطوریکه یکی از خبر نگاران ساده تایمز این موفقیت روسها را « فقط وحشتناک » تلقی نموده است.

روزنامه نیمه رسمی دربار روسیه تزاری موسوم به « نووییه وریمیا » (عصر جدید) چاپ پترزبورگ در شماره ۹۳۵۷ مورخ ۲۳ ماه مارس ۱۹۰۲ (۲۵ ذی الحجه ۱۳۱۹) تحت عنوان « انگلیس‌ها در ایران » مینویسد

« بازخبر نامطبوعی که برای منافع روسها در ایران مضرات رسیده از قرار اخباری که بروزنامه (مورنینگ پست) از بغداد نوشته‌اند یکی از متمولین اهل استرالیا موسوم به (دارسی) از دولت ایران امتیازی گرفته که معادن نفت در دره رودخانه کرخه در امتداد خط جنوبی رودخانه مزبور الی بندر بوشهر را استخراج نماید - دادن چنین امتیازی به میلیونر استرالیائی یعنی انگلیسی برای ما اسباب اضطراب است و جهت این اضطراب نه این است که استخراج این معادن نفت بتواند بتجارت نفت مانعان وارد بیاورد بلکه اضطراب ما از آنجاست که دادن این امتیاز در آن محال اسباب این میشود که نفوذ مدعی مادر این نقاط استحکام پیدا خواهد کرد - بحال سعی ما این بود که ایران را از اینکه اهالی خارجه در آنجا دخالت در کاری داشته باشند محافظت نمائیم و شرط آن این بود که امتیاز راه آهن در ایران بامان باشد و در آن صورت ما میتوانستیم بمقصد خودمان نائل بشویم اما در باب کارهای دیگر ایران که چندین مرتبه امتحان کرده‌ایم و معلوم شده است چندان اهمیت و منفعت ندارد باین ملاحظات ما خیال داشتیم پولتیک واقعی خودمان را در ایران بکار ببریم و ایران را بگذاریم برای وقتی که قوه و وسایل ما بدرجه که لازم است برسد.

از قرارنامه خط جدید تلگراف که فیما بین ایران و انگلیس منعقد شده است بمامعالم شد ترتیباتی که مابرای محافظت ایران از-رایت نفوذ خارجه بکار برده بودیم کامل نبوده و نتیجه مطلوبه حاصل نشد این قرارنامه ضرر کثی بمصالح ما وارد آورده و ما ابدا حرکتی نکردیم که ممانعت از اجرای این قرارداد بنمایند حالا باید منتظر قرارنامه های دیگر شد.

ثروت طبیعی ایران خیلی زیاد است و اشخاصی که میل بانتفاع از آنها دارند کم نیستند آنوقت ایران چه خواهد شد و ز نفوذ مادر ایران چه باقی خواهد ماند عمل داری خیلی اهمیت دارد زیرا این نقاط ثروتمندترین نقاط ایران است محل استخراج این معادن متصل است بامعبر خط آهن بغداد در این نقاط هم سرمایه داران انگلیسی که پول خود را صرف راه بغداد مینمایند و هم اشخاصی که در جنوب ایران استخراج نفت خواهند کرد منتفع خواهند شد.

همینکه نفوذ خارجی ها در دره رود کرخه و کارون برقرار بشود مانع از پیشرفت نفوذ مادر قسمت جنوبی راه آهن بغداد خواهد شد البته این اوضاع خیلی نامطبوع است ولی چه کنیم دولت ایران ذوات مستغنی است و بهرطور که میل داشته باشد میتواند در داخله مملکت خود رفتار میکند نمیشود که بایرانیها گفت اجازه باهالی خارجه ندهید که ثروت طبیعی ایران را استخراج نمایند و صبر کنید تا ما روسها خوب فوه خودمان را تکمیل بکنیم و فکر خودمان را بنمائیم آنوقت شروع باینکارها خواهیم کرد.

چندی قبل بارون روتیر از ایران امتیاز کشیدن چند راه آهن گرفت بعد چون طوفانهای بحر خزر مانع شد از اینکه لوازم راه سازی بانزلی برسد و در موعده مقرر نتوانست شروع بکار کند صاحب امتیاز مجبور شد از این امتیاز استعفا بدهد اگرچه پیش از وقت بارون روتیر راملفت آن طوفانها کرده بودند ولی مشاوریه اعتنا نکرده امتیاز را گرفت و خوب تنبیه شد در صورتیکه وضع ایران باما مساعد است. برای دیپلوماتهای ما با وسائلی که در دست داریم خیلی سهل است که برای پیشرفت نفوذ مادر ایران خدمت بکنند هرگاه بامساعدتی که ایرانیها بامادارند مامیخواستیم از وضع خودمان منتفع بشویم این اخباریکه در این اواخر میرسد و در مقابل جنگ افریقا اسباب تسلی انگلیسهاست بگوش مانمیرسد.

روزنامه انگلیسی تایمز چاپ لندن در شماره مورخ ۲۳ ژانویه ۱۹۰۲ راجع به مذاکراتی که در مجلس عوام انگلستان راجع بایران شده چنین مینویسد.

«دیروز در پارلمان در خصوص مسئله که اهمیت نامه دولتی دارد مذاکراتی که حاوی اطلاعات مفیدی بود بمیان آمد.

مستروالتن که غیرت و وطن خواهی اواز این حیث که ایام تعطیل خود را در بررسی مصالح انگلیس در نقاط دور بمصرف رسانیده موجب تمجید و تحسین است برای آنکه خاطر عموم را باوضاع فعلی ایران متوجه سازد در مورد خطابه همایونی بتوضیح ایرادی قیام نمود.

مشاورالیه اهمیت ایران را از لحاظ سیاسی و تجاری برای انگلستان در نطق مهمی که متضمن ملایمت و ملاحظه بوده تشریح و توضیح نمود که چگونه دولت روس بوسیله تغییرات گمرکی و تعرفهای جدید تجارنی که از راه قارس و باطوم انگلیس با شمال ایران داشت از پادار انداخت و ناچه اندازه تجارت مهمی که در جنوب ایران داریم در معرض خطر قرار گرفته است. علت این امر بواسطه مداومت در سیاست قدیمی است. در ازمنه سابق چون کلیه تجارت مشرق منحصر بما بود این سیاست پیشرفت داشت ولی حالا آن ترتیبات در مقابل تدابیری که دول معظمه برای ترقی تجارت خود و تنزل تجارت غیر دارند بی اثر است.

امتناع دولت انگلیس از ضمانت پنج کرور لیره که ایران در سال ۱۸۹۸ لازم داشت که ما در همانوقت کوشش خود را بانتشار سوء نتایج آن گماشتیم نمونه خوبی است از وضع پلتیک اسقاطی که اکثر اوقات دولت انگلیس در میالک مشرق رویه خود قرار داده. لرد کران بورن در مذاکرات پارلمان باین عذر که و ثیفه ایران

برای اطمینان معامله کافی نبود سعی کرده است دولت را از سوءتأیج این عمل معذور دارد و متأسف داریم از اینکه مشارالیه در خصوص راه آهن و ساختمان راه نیز از این قبیل بیانات نموده اند.

مسئو بیت (وزیر مالیه روس) با وضع دیگر باین مسائل نظر انداخته است.

روس که نسبت بمابیی پول است پولی را که مازاد آن احتیاط کردیم پرداخت و بوسیله این معامله يك مقام جدید رفیعی در دربار ایران برای خود تدارك نمود و آن را سریعاً اسباب تخریب تجارت ما قرار داد. در خلیج فارس تجارت ماهنوز نفوذ دارد ولی از سال گذشته دولت روس چند جهاز تاسیسی و محض رقابت با تجارت مازادها را وادار انداخته و مبلغی وجه اعانه به آنها میدهد و روسها اظهار اطمینان میکنند از این که غایت بمقتضود خود نایل خواهند شد.

هرگاه ما باینگونه اقدامات تاسی نکنیم رقبای ما بقت خواهند گرفت.

فعلاً روس سه خط راه در داخله خاک ایران احداث نموده است. لردپرسی و مستروالتن که هر دو بواسطه مسافرت در ایران از روی اطلاع صحبت میدارند مصلحت دارد این می بینند که بر طبق اقدامات روس عمل تمائیم ولی بدون اینکه مثل آنها اسباب منع تجارت سایر ملل را فراهم بیاوریم.

يك مطلب دیگر هم که بدولت تکلیف شده و ما مشغوف هستیم از اینکه مورد توجه دولت است مسئله ازدیاد عده قنسولهاست. بموجب اظهارات لرد کران بوزن معلوم می شود که در این باب اقدامی شده و عده هم داده اند که متوجه این مطلب باشند تمام اشخاصی که در مذاکرات راجعه بایران شرکت نموده اند کمال احتیاط را منظور داشته اند چیزی که مخالف دوستی بادولت روس باشد بزبان نیاورند. خود مستروالتن و سرادوارد کری ولردپرسی تصویب نموده اند که قراری دوستانه باروس بایستی داده شود همه کس باین مطلب مایل است در صورت اینکه به ترتیبی صورت بندد که منافی مصالح مهمه مادر آسیا نباشد. بعقیده سرادوارد کری قراری که فقط مخصوص بمسئله ایران باشد غیر ممکن است و حال آنکه مسئله پامیر منفرداً مطرح مذاکره و متمرکز واقع شد.

مشارالیه میگوید در کلیه مسائل آسیا باید باروس مذاکره بمیان آورد و در مصالح طرفین قراری باهم داد در هر حال میگوید امتحان این مطلب ضرری ندارد زیرا که اگر غیر از این باشد باید در هر کاری یا باروس مخالفت و ضدیت ورزید و یا اعتنان امور را از کف داده من بقضایا سپاریم.

در این دورای ما با سرادوارد کری هم عقیده هستیم که ضدیت مناسب نیست و آن شوق دیگر از قوه محمل مایرون است چنانچه در مسئله اقصای مشرق بر ما معلوم شد نتیجه هر دو شوق این است که هم دچار سوء نتایج ضدیت میشویم و هم ضرر تسلیم بربار ما وارد می آید در حالتی که فایده از هیچکدام نمی بریم.

چنانچه سرادوارد کری میگوید دولت روس از این وضع رفتار ما همیشه فایده میبرد ولی بدون اینکه اسباب دوستی و رضای خاطر او بشود زیرا که از اول طوری رفتار نمی کنیم که مایه امتنان او بشود بعضی اظهارات سرادوارد کری در باب حقوق مادر خلیج فارس و بی اعتنائی ما بمقامات مهمه استراتژی سایر دول بی اساس و موجب خیرات ماست ولی اظهارات صریحه لرد کران بوزن مانع است که کسی بتصورات غلط بيفتد.

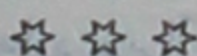
سرادوارد کری میگوید ما نباید ساکت و صامت بنشینیم روس در حفظ مصالح خود سعی وافی دارد ما هم باید جهد کنیم اکثری را عقیده این است که دولت انگلیس نمی تواند همیشه در راه و راهات سیاسی بینگرویه و مسلک مداومت نماید بجنب این که بعضی اوقات اقدامات منته به میل جمهور است و کسی نمیداند که در حوادث آتی رای جمهور چه اقتضای این عقیده تا یکدرجه واقعیت دارد و خالی از خطر هم نیست رای جمهور حالت پادشاه متصرف را دارد از اقدامات این و نه از آن کسی میتواند قبل از وقت خبر بدهد ولی جمهور انگلیس مستعد تعلیم و تربیع القبول است و حاضر نیست نصیحت آنهایی را که مسئول امور اند بسمع رضای پذیرد و از راه صواب منحرف نمیشود و هرگاه مردمان سیاسی بزرگ این معتنکت در امور خارج فکر صحیح بنمایند و طرح پلتیک ثابتی بریزند و مجمل آن را بمرم حالی کنند در وقت لزوم

خواهند دید که مردم هم در اجرای پلتیک دولت همراهی دارند وقتی که مهدی پیش می آید و بختاً بمردم تکلیفی می شود معلوم است که برای مردم نرید حاصل میگردد و این نیست مگر باین سبب که روسای ملت قبل از وقوع واقعه بامردم مذاکره نکرده اند و کویا سبب هم این باشد که خودروسا هم فکر نمیکنند که چه پیش خواهد آمد لرد کران بورن دیروز در مجلس پارلمان با کمال استقامت رای و بطور صریح سخن گفته اند بنا بقول ایشان مبنای پلتیک انگلیس در آسیا حفظ وضع حالیه آنجاست که بهیچوجه تغییری در آن حاصل نشود از قراریکه میگویند منظور از این پلتیک نه این است که زمام امورات را بدست قضاو قدر واگذاریم که هرچه خواهد بشود اگرچه بعقیده ما نتیجه این پلتیک غالباً همین بوده است جهات و دلایل مخصوصی دارد که مانمی خواهیم در ایران تغییری روی دهد گذشته از مصالح تجارتی که حفظ آن بر ذمه ماست مصالح پلتیکی عمده در آنجا داریم .

در این مصالح هیچ چیز نیست که ما را از دوستی با روس مانع شود ولی چنانچه لرد کران بورن اظهار داشت دوستی روس را نباید بر حقوقی که بموجب عهدنامهجات داریم تقدم بدهیم چنانچه ایشان که نایب وزارت خارجه هستند گفتند با وضع نامناسب نیست که دست بسینه در مقابل روس ایستاده تمنی نمائیم که باما قراری بگذارد .

اطمینانات لازمه بین ما و روس مبادله شده است در خصوص اینکه حفظ استقلال ایران اساس پلتیک دولتین است ما از این پلتیک انقطاع نجستهایم ولی بی ملاحظه سایر دول هم نمیتوانم بلوازم آن عمل کنیم با استقلال ایران مایل هستیم ولی بتعدیل میزان اقتدار در ممالک شرق بیشتر میل داریم .

لرد کران بورن اظهار داشته که ممکن نیست از مقام حقه که در ایران تحصیل نموده ایم خصوصاً در خلیج فارس و ممالک جنوب و خطه که بخاک هند منتهی میشود دست برداریم حقوق و تفوقی که داریم از دست نمی دهیم سعادت ما در این است که تفوق ما بتفوق قوه بحری مابسته است نمی گذاریم در چنین حدود عمده بندر گاهی برای تاسیس قوه بحری تحصیل شود که زیانی بقوه بحری ما برساند بقول لرد کرزن تحمل چنین اقدامی خیانت است و خائن مستوجب توبیخ و ملامت - سببی هم ندارد که لرد مشارالیه از نوشتن این عبارت پشیمان شده باشد .

در این بخش امتیازات مهمی را که انگلیسها تا قبل از مشروطیت در ایران تحصیل نموده اند بترتیب شرح خواهم داد .

راجع بامتیاز نفت و سوابق آن که باید در یک بخش جداگانه و بتفصیل نوشته شود چون اخیراً کتب و مقالاتی در آن موضوع انتشار یافته هر چند که نواقص بسیار در آنها دیده شده ولی فعلاً از بحث در آن صرف نظر میشود .

راجع بامتیاز انحصار دخانیات نیز که چگونگی آنرا بتفصیل در کتاب « تحریم تنباکو » یا « اولین مقاومت منفی در ایران » نوشته ام و در سال ۱۳۲۸ بچاپ رسیده باید بآن کتاب مراجعه شود .

در مورد امتیازات متعدد راه آهن چون مناسب بود که چگونگی اعطاء تمام امتیازاتی که برای ایجاد راه آهن بدول مختلف داده شده در یک بخش جداگانه نوشته شود از شرح آن در این قسمت صرف نظر گردید و امیدوارم جریان اعطاء تمام امتیازات راه آهن و سوء استفاده بینگانگان را که داستان جانخراشی دارد بتوانم بتفصیل در جلد دوم این کتاب شرح دهم .

۲

امتیاز بارون جولایوس رویتر

امتیاز بارون جولایوس رویتر که ایران را بصورت مستعمره انگلستان در میآورد یکی از بزرگترین اشتباهات ناصرالدین شاه و میرزا حسین خان سپهسالار است.

لرد کرزن در کتاب «ایران و مسئله ایران» مینویسد «کاملترین و عجیبترین امتیازی که در طول تاریخ کمتر دیده شده و بموجب آن تمام منابع صنعتی کشوری بیک خارجی تسلیم و تفویض گشته این امتیاز بوده است» نویسنده دیگر انگلیسی بنام گراهام استوری در کتاب «رویت در یک قرن» نوشته بموجب این امتیاز برویتر اجازه داده شد که به تمام منابع اقتصادی ایران و اکثر افراد آن در مدت هفتاد سال حکومت واقعی کند و همچنین این امتیاز بود که دروازه های کشور ایران را بروی دنیای غرب گشود.

هرچند امتیازنامه رویتر بطوریکه گفته خواهد شد بمرحله اجراء در نیامد ولی چون موجب دادن امتیازات دیگر بانگلیس ها و روسها و موجب مفاسد زیادی برای ایران گردیده که هنوز هم اثرات آن زائل نگشته است قابل اهمیت و توجه مخصوصی است زیرا چنانکه خواهیم دید اعطای امتیاز بانك شاهنشاهی برویتر بعنوان جبران خسارت این امتیاز نامه بود و اعطای امتیاز بانك استقراضی روس در مقابل بانك شاهنشاهی و برای تعادل و توازن دو سیاست استعماری روس تزاری و انگلیس و بهمین ترتیب اغلب از امتیازات دیگر که بخارجیها داده شده از همینجا سرچشمه میگردد مثل امتیاز انحصار دخانیات و غیره.

قبل از آنکه جریان اعطاء این امتیاز و چگونگی آنرا شرح دهم بی فایده نیست برای آشنائی خوانندگان این کتاب مختصری از زندگی و کارهای جولایوس رویتر صاحب این امتیاز و مؤسس خبرگزاری معروف رویتر را در اینجا بنگارم.

این قسمت از کتاب «رویت در یک قرن» (Reuters, Century—1851—1951)

تألیف گراهام استوری Graham Storey اقتباس شده است.

«اسرائیل بیر» (۱) سومین فرزند «ساموئل لوی ژوزافات» (۲) در تاریخ ۲۱ ماه ژوئیه سال ۱۸۱۶ در شهر «کاسل» (۳) در آلمان غربی در یک خانواده یهودی متولد گردید.

1—Israel Beer

2—Samuel Levi Josaphat

3—Cassel

ساموئل لوی پدر اسرائیل بیر که سمت مشاور قضائیه، اقلیت یهود را داشت در سال ۱۸۱۴ یعنی يك سال قبل از جنگ وانرلو از دست سپاهیان ناپلئون فرار کرده به شهر کاسل آمده بود .

مرک ناگهانی ساموئل لوی در سال ۱۸۲۹ باعث شد که اسرائیل در سن سیزده سالگی بشهر «کوتینگن» (۱) نزد ، یکی از خویشانش که در آنجا بانکدار بود برود ولی تاده سال بعد از آن نیز اسرائیل نتوانست شغل ثابتی برای خود پیدا نماید .

شهر «کوتینگن» در آن موقع مرکز فعالیت های «الکترو تلگرافی» بود و در سال ۱۸۳۳ «کارل فردریک گاس» (۲) یکی از زبردست ترین ریاضی دانها و فیزیک دانهای عصر خود که در این شهر میزیست با کمک و همکاری «وهر» (۳) موفق شد که الایم الکتریکی را بوسیله سیمی که روی یکی از برجهای شهر بسته بود یکی از شهرهای همسایه بفرستد .

اسرائیل که در آن هنگام در بانک پسر عموی خود کار میکرد بواسطه تذکر دادن يك اشتباه ریاضی بزرگ که در حساب بانکی «فردریک گاس» پدید آمده بود موفق شد توجه او را بخود جلب نماید .

«گاس» تلگراف الکتریکی و آینده درخشان این اختراع را برای اسرائیل شرح داد .

اسرائیل مدتی در این باره فکر کرد که اگر دفتر تلگرافی تأسیس کند ممکن است نتایج خوبی از آن برگیرد ولی در آن موقع چون هنوز اهمیت کبوتر نامه برایش از تلگراف بود این فکر بزودی جامه عمل نپوشید .

در سال ۱۸۴۰ اسرائیل به برلن رفت و در سال ۱۸۴۴ بدین آباء واجدادی خود پشت پازد و بکیش مسیحی درآمد و نام «پل جولیوس رویتر» (۴) را برای خود انتخاب نمود و سپس با دختر یکی از بانکداران برلین بنام «ایدا ماریا ماکنوس» ازدواج کرد .

با آنکه این زن از لحاظ ظاهر نقطه مقابل رویتر بود ولی او را در فعالیت هایش خیلی کمک کرد و رویتر پیشرفت کار خود را تا اندازه زیادی مرهون این زن بود .

بعدها رویتر با شخصی بنام «استارگارت» (۵) شریک شد و يك موسسه مطبوعاتی دایر کردند و چند بولتن سیاسی نیز چاپ و منتشر ساختند .

این موسسه هنوز هم در شهر هامبورگ وجود دارد و بنام بنگاه «رویتز و استارگارت» نامیده میشود . از همین موقع بود که رویتر زندگی مطبوعاتی خود را شروع کرد و بفکر جمع آوری و پخش اخبار افتاد .

رویتز از آلمان بیاریس رفت و در يك موسسه خبرگزاری که توسط شخصی بنام «هاواس» (۶) تشکیل شده بود بسمت مترجم استخدام شد .

موسسه هاواس ابتدا يك خبرگزاری کامل نبود بلکه فقط مطالب جالب توجه مطبوعات مهم اروپا را اقتباس میکرد و روزانه برای روزنامه های فرانسه میفرستاد بعدا این موسسه کارش بالا گرفت و نمایندگان در پایتخت کشورهای اروپا تاسیس کرد .

رویتز از کار کردن در موسسه هاواس چندان راضی نبود و میل داشت در کار خود مستقل باشد و این تصمیم خود را در بهار سال ۱۸۴۹ با انتشار اولین نشریه خبری در بیاریس عملی کرد .

با آنکه رویتر برای پیشرفت این موسسه خیلی فعالیت کرد ولی با عدم موفقیت مواجه گشت و در سال ۱۸۴۹ موسسه مطبوعاتی او تعطیل شد .

رویتز سپس به آتن رفت و در آنجا يك دفتر کوچکی دایر کرد و کم کم در غالب شهرهای مهم اروپا نمایندگی

1—Gottingen

2—Karl Friedrich Gauss

3—Weber.

4—Paul Julius Reuter.

5.—J.A. Stargardt.

6—Charles Havas

بارون جولوس روبرت

هائی تاسیس نمود و بالاخره در تابستان سال ۱۸۵۱ عازم انگلستان شد.

رویتر در لندن دو اطاق اجاره کرد و تلگرافخانه خود را در ۱۴ اکتبر ۱۸۵۱ افتتاح نمود. علت آمدن

رویتر بلندن بواسطه توسعه کابل کشی بود که در آنجا این عمل رواجی پیدا کرده بود. در این موقع با سرمایه‌ای که رویتر در دست داشت و دوستایی که بین اعیان و اشراف و هیئت حاکمه در اروپا پیدا کرده بود و نمایندگان وی که در شهرهای مختلف پخش شده بودند پیشرفت و موفقیتش حتمی بنظر میرسید.

در آن زمان مدت زیادی طول میکشید تاخبر بروزنامه‌ها برسد چنانکه خبر فوت ناپلئون دوم ماه پس از وقوع آن بلندن رسید مهذا جراید انگلستان از این طریق جدید چندان حسن استقبال نکردند مخصوصاً روزنامه تایمز لندن که طریقه قدیمی را که عبارت از بکار بردن قایق بود ترجیح میداد.

بدینجهت رویتر ابتدا بابورسهای لندن تماس حاصل کرد و با توسعه نمایندگی‌های خود چندی بمبادله اخبار بین بازرگانان اروپا مشغول بود.

رویتر بعداً دفتری در شهر کاله (فرانسه) تاسیس کرد و در سال ۱۸۵۶ با آژانسهای هاواس و ولف برای اخذ خبر قرارداد هائی منعقد نمود.

مقارن این زمان در فرانسه در ایام سلطنت ناپلئون سوم حوادثی بوقوع پیوست که در انگلستان سر و صدای زیادی راه انداخت و چون پارلمان برای پخش اخبار محدودیت هائی قائل شد روزنامه‌های لندن و بخصوص تایمز با اعتراضات شدیدی پرداختند.

در این وقت که مردم تشنه اخبار سیاسی و جرائد ارزان شده بودند چون رویتر میتواند اخبار را سریع و ارزان بدهد بتوسعه و موفقیت او کمک زیادی میکرد و بالاخره روزنامه‌های مختلف که طریقه رویتر را مقرون بصرفه و صلاح خود میدیدند مجبور شدند مشترک رویتر شوند و حتی روزنامه تایمز که بارویتر شدیداً مخالفت میکرد ناچار شد در اکتبر ۱۸۵۸ اخبار رویتر را منتشر کند ولی هنوز قبول نمیکرد که اسم رویترا در روزنامه خود درج سازد بدینجهت قیمت اخبار را دو برابر می پرداخت.

در سال ۱۸۵۹ موقعی که ناپلئون سوم نطق نهید آمیز خود را علیه اطیش ایراد کرد یکساعت بعد این نطق مانند برق در لندن منتشر گردید و باعث پیروزی قطعی رویترا شد.

در هنگام جنگ میان فرانسه و اطیش خبرنگاران رویتر که مورد اعتماد طرفین محاربه قرار گرفته بودند توانستند اخبار را مرتب و منظم در اسرع اوقات بفرستند و این امر بیش از پیش باعث موفقیت موسسه رویتر شد بنحوی که دیگر کسی نمیتوانست با او رقابت نماید رویتر روز بروز بتوسعه و بسط شبکه‌های خود در جهان می پرداخت. در هنگام جنگ‌های داخلی امریکا موسسه رویتر مردم اروپا را زودتر از همه از اخبار جنگ مطلع میساخت.

در سال ۱۸۶۶ هنری کولینز Henry Collins از همکاران نزدیک و فعال رویتر به بمبئی رفت و پنج شش سال بعد که بانگلستان بازگشت شبکه‌های رویتر در تمام مناطق خاور و اقیانوس هند و خاور دور مستقر گردیده بود.

رویتر بعد از توسعه دامنه عمل و بسط شبکه‌های خود در جهان با موسسه هاواس در فرانسه و ولف در آلمان برای رد و بدل اخبار قرارداد هائی بست و این موسسات مناطق نفوذ و میدان فعالیت خود را معین کردند ولی رویتر ضمناً با اقداماتی که مستقیم و غیر مستقیم انجام میداد میخواست که دو موسسه رقیب را از بین ببرد و یا ضمیمه موسسه خود کند رویتر باین طریق موسسه خود را توسعه داد و هنگامی که پخش اخبار در انحصار او درآمد توانست حق اشتراک را افزایش دهد و منافع سرشاری ببرد.

بواسطه فعالیت‌های فوق العاده رویتر در تاریخ ۷ سپتامبر ۱۸۷۱ ارنت دوم دوک ساکس کوبرگ گوتا (۱) در قلمرو حکومت خود به پل جولوس رویتر عنوان بارونی داد.

ولی مدت بیست سال طول کشید تا رویتر توانست از تمام مزایای بارونی در بریتانیا استفاده نماید.

ویکتور یاملکه انگلستان علاقه زیادی به رویتر نشان میداد و درجه اعتماد ویکتوریا را باین شخص از ذکر تلگرافات رویتر در دفترچه خاطرات ملکه میتوان استنباط کرد و حتی در سال ۱۸۷۸ نامه شدیداللحنی به دیسرایلی نخست وزیر انگلستان که به اخبار رویتر دایره پیشرفت نفوذ روسها در استانبول توجهی نکرده بود نوشت. هنگامی که لرد سالیسبوری نخست وزیر انگلستان شد از رویتر تعریف و تمجید بسیار کرد و در ژوئن سال ۱۸۹۱ ضمن نامه‌ای به ملکه نوشت:

«بارون رویتر چندین سال است که برای دولت فعلی خدمات مهمی انجام داده است و کوششهای وی برای تهیه اطلاعات جهت علیاحضرت شایسته قدر دانی است»

در ۶ نوامبر همان سال بموجب فرمانی ملکه انگلستان امتیازات نجای خارجی Foreign Nobility به رویتر و وراث او اعطا کرد.

خلاصه دستکاه خبر گرلری رویتر وسیله مؤثری بمنظور کسب خبر برای پیشرفت نفوذ دولت انگلستان در نقاط مختلف دنیا شده بود و در سال ۱۹۱۶ یعنی اواسط جنگ بین المللی اول آلمانها رفتند که رویتر با وجود آنکه آلمانی است بامؤسسه خبر گذاری خود چه کمک بزرگی به انگلستان و سایر دشمنان آلمان کرده است فوت بارون جولیس رویتر در ۲۵ فوریه ۱۸۹۹ در شهر نیس اتفاق افتاد.

توجه اروپائیان
سالها قبل از آنکه امتیاز رویتر داده شود مخصوصا از هنگامی که در سال ۱۲۷۹ میرزا حسین خان سپهسالار با سمت وزیر مختاری باستانبول میرود و بکمک و دستگیری مستشار خود میرزا ملکم خان ناظم الدوله گزارشهای متعددی مبنی بر لزوم آوردن کشفیات و اختراعات مردم اروپا و بکار انداختن سرمایه های «فرنگستان» در ایران برای ناصر الدین شاه میفرستاد زمامداران ایران باین فکر میافتاد که باید با کمک اروپائیان از منابع مختلف ثروت مملکت استفاده کرد.

بدین لحاظ در سال ۱۲۸۰ هجری قمری (۱۸۶۴) بدستور ناصر الدین شاه میرزا محمود خان ناصر الملک وزیر مختار ایران در لندن و حسنعلی خان وزیر مختار مقیم پاریس در این باب با کمپانی های مختلف اروپائی وارد مذاکره میشوند و از طرف آنها پیشنهادهایی برای تاسیس راه آهن - استخراج معادن - ساختن راه شوسه - ایجاد کارخانه - بانک و غیره بدولت ایران تسلیم میگردد.

در آن موقع چون دولت انگلستان بخیال ایجاد راه آهنی بین دریای مدیترانه و هندوستان بود که قسمتی از آن از ایران میگذشت از طرف کمپانی های انگلیسی مخصوصا برای تاسیس راه آهن در ایران علاقه و تمایل زیادی ابراز میگشت. ولی اگر در این میان پیشنهاد مفیدی هم دیده میشد بواسطه رقابت دولتهای روسیه و انگلیس و نظریات سوء این دولت ها از یکطرف و بی اطلاعی و طمع ورزی رجال ایرانی و تعصب و کینه پرستی علمای روحانی از طرف دیگر بجائی نمیرسید.

گراهام استوری در کتاب «رویتر در يك قرن» مینویسد:

«پنج سال پیش (از امتیاز رویتر) دکتر استرونسبرگ (۱) از اهالی پروس چهار هزار لیره انگلیسی وجه الضمان خود را بزرگ امتیازی که تاحدی مشابه امتیاز رویتر بود از دست داده بود. صاحبان امتیاز اطریشی و فرانسوی نیز ضررهائی مانند آن داده بودند.

همه اینها اظهارات وزیر مختار انگلیس مقیم تهران نشان میداد که گفته بود تمام نقشه و پروژه‌های اروپائیان اصولاً فقط وسیله انتفاع و سودجویی وزیران ایرانی یا عمالی است که آنها دارند .

سرهای ری راولینسون در کتاب « انگلیس و روسیه در شرق » مینویسد :
« وقتی که سیم تلگراف در ایران دایر گردید بعضی نقشه‌های مفید طرح شد که دامنه عملیات را بفتح ایران وسعت میداد مخصوصاً رشته‌های صنعتی و اقتصادی اروپا که در ایران باید از آنها استفاده شود »

در این زمینه‌ها طرح‌های زیادی برای استفاده از منابع مختلف پیشنهاد شده بود بعضی از آنها از طرف اشخاص ماجراجو و بی اعتبار بود این پیشنهادها بمنظور استفاده‌های شخصی بود که اغلب بایکدیگر مخالف بودند . پس از مطالعات دقیق در هر يك از این پیشنهادها صلاح در این دیده شد که امتیاز تمام آنها بیک کمپانی داده شود که رئیس آن بارون جولوس روتربعه انگلیس است .

بارون روتربه
از سال ۱۲۸۸ که میرزا حسین خان سپهسالار روی کار می‌آید با کم کم میرزا ملکم خان مستشار خود برای انجام نقشه‌های تحصیل امتیاز می‌کند سابق و نظریات قبلی خویش دستور میدهد که مامورین ایران در کشورهای مختلف اروپا برای جلب سرمایه‌های خارجی بمنظور بهره برداری منابع ایران و تاسیس راه آهن و کارخانجات و غیره در این کشور اقدامات جدی بعمل آورند . میرزا حسین خان که در ابتدا سیاست يك طرفه و « انگلیسی مآبانه » داشت در این مورد از « راهنمایی » و « نصایح » سفارت انگلیس در تهران و وابستگان آنها کاملاً برخوردار بود .

قبلاً دیدیم سرهنری راولینسون در شرح حال میرزا حسین خان سپهسالار نوشته است :

« دوماده مهم اساسی در پروگرام میرزا حسین خان سپهسالار بود یکی دادن امتیاز بهره برداری از تمام منابع ثروت سرتاسری ایران و دیگری بردن ناصرالدین شاه باروپا .
نقشه‌ای که انگلیسها در این باره طرح کرده بودند خیلی ماهرانه بموقع اجراء گذارده شد .

ناصرالدین شاه ترقیات و پیشرفت‌های مردم ممالک اروپا را زیاد می شنید . گزارش‌های نمایندگان ایران را راجع بایجاد راه آهن و استخراج معادن و اختراعات مختلف بسیار خوانده بود و خیلی میل داشت بدون آنکه از اقتدار و اختیارات مطلقه اش ذره ای کاسته گردد یا پولی از خزانه دولت بمصرف برسد تمام این اختراعات بکشور ایران بیاید - مخصوصاً راه آهن یا « کالسکه بخار » .

گذشته از آنکه نمیخواست چیزی در این راه از « خزانه عامره اعلی » پرداخته شود میل داشت اگر ممکن باشد پولی هم از این طریق بدست آورد .

مسافرت اروپا و دیدن تمدن غرب برای « شاه » و درباریان نیز امری حتمی و واجب بود !

در آنوقت فقط يك اشکال بنظر میرسید و آن مخارج گزافی بود که انجام این امور لازم داشت .

پرداخت این مخارج هنگفت در آنوقت بواسطه کثرت مستمری بیکاره ها و وظیفه

دعاگویان و چاکران درباری و تهی بودن خزانه امری ممتنع مینمود .
درچنین موقعی بارون جولوس رویترباشاره دولت انگلستان برای تحصیل امتیاز استخراج معادن و تاسیس راه آهن و ایجاد کارخانه و غیره با حاجی محسن خان معین الملک وزیر مختار ایران در لندن وارد مذاکره میشود .

بارون رویتر گذشته از فعالیتی که برای توسعه و پیشرفت خبرگزاری خود میکرد در ضمن با اقدامات دیگری هم که برای خودش از لحاظ مادی و برای انگلستان از لحاظ سیاسی مفید باشد دست میزد .

رویتر به وزیر مختار ایران میگفت اگر پیشنهادهای او مورد موافقت دولت ایران قرار گیرد سرمایه زیادی قریب به « پنجاه کروور » در ایران بکار انداخته و در ظرف چند سال در این کشور راه آهن کشیده و راه شوسه خواهد ساخت معادن استخراج و بانک و کارخانجات متعدد تأسیس کرده و کمرکات نظم و ترتیبی خواهد یافت که نظیر آن فقط در متمدن ترین کشورهای اروپا ممکن است وجود داشته باشد علاوه براین ما بم تازهای برای عایدات دولت ایران مجانی ایجاد میگردد که باور نکردنی است . مخارج سفر « شاه و ملتزمین رکاب » هم که در مقابل این عواید سرشار هرچه باشد از همین محل پرداخت خواهد شد !

جملات فریبنده ای که رویتر برای « شاه » ایران و رجال طماع و بی اطلاع اوضمن پیشنهاد خود میگفت تقریباً بهمین مضامین بود بالاخره ناصرالدین شاه که در این مورد محرك اصلی او میرزا حسین خان سپهسالار و دلال و واسطه آنها میرزا ملکم خان ناظم الدوله بود با علاقه زیادی این موضوع را استقبال میکند و دستور میدهد نماینده رویتر را بتهران دعوت نمایند و پیشنهادات او را مورد مطالعه قرار دهند

گراهام استوری در کتاب « رویتر در يك قرن » مینویسد

« متجاوز از دو سال قبل از اعطای امتیاز در سال ۱۸۷۰ ژنرال محسن خان وزیر مختار ایران در لندن توجه رویتر را برای بکار انداختن سرمایه غرب در کشور ایران جلب کرد .
کشوری باستانی که با وجود حکایات عجیب درباره ثروت سرشارش هنوز مراحل اولیه تمدن را می پیمود .
موقعیت ایران برای تجارت انگلستان زیاد مهم بود - وضع سوق الجیشی ایران از آن نظر که شاهراه هند محسوب میشد اهمیت فوق العاده ای داشت . بدین جهات رویتر در نهایت اطمینان مصمم باین کار شد و در اواخر بهار سال ۱۸۷۲ محرمانه نماینده ای بدربار شاه در تهران فرستاد تا امتیازی را که محسن خان با و وعده داده بود بدست آورد »

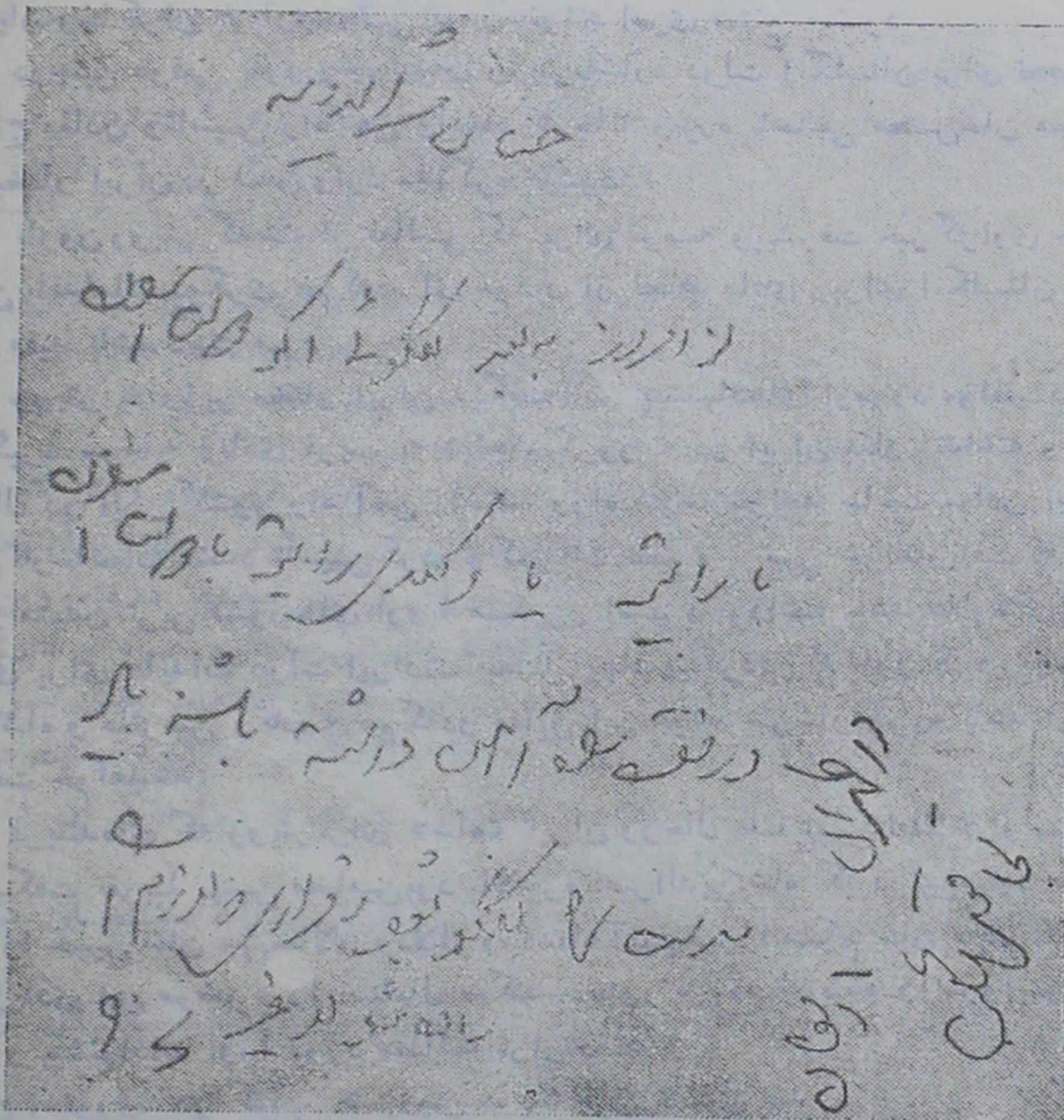
بالاخره نماینده رویتر بنام مستر کوت وارد تهران میشود و برای تهیه متن امتیازنامه بمذاکره می پردازد .
ناصرالدین شاه نیز اختیارنامه ای بشرح زیر بعنوان سپهسالار صدر اعظم که ملقب به مشیرالدوله بود مینویسد .

**نماینده رویتر برای
مذاکره
بتهران میاید**

جناب مشیرالدوله

از امروز به بعد گفتگوئی اگر دولت ایران با رایترو یاوکلای رایترو بابت دولت ایران در فقره راه آهن داشته باشد بدست شما گفتگو شود وقراری که لازم است داده شود لاغیر . در طهران ۱ رمضان تخاقوی ثیل .

عین این نامه در صفحه بعد گراور شده است

بین سپهسالار و مستر کوت تامدتی مذاکراتی بعمل میآید - ناصرالدین شاه که جریان این مذاکرات را بادقت و علاقه مخصوصی تعقیب میکرد از دخالت دیگران که ممکن بود از ان مقام قرار داد جلوگیری نمایند میترسید و در نامه ای به سپهسالار اینطور مینویسد .

جناب صدر اعظم

انشاء الله تعالی اینکار را خوب انجام بدهید خدماتی بدین و دولت کرده آید که مافوق ندارد اما همان اشخاصی که تعجب از قبول کمپانی اینکار را باین آسانی کرده اند بسیار میترسم که تهل کوت را از خارجه و داخله خودمان خالی بکنند که اشکالات بیاورد و اینکار نگذرد این مردم را خوب شناخته ام و در این چند روز مراقب کوت باشید که با مردم ایرانی و فرنگی کمتر مراجعه کند .

تلگراف رئیس کوت هر وقت برسد زود تر بعرض رسانید خیلی مراقب باشید که کوت را تترسانند و بواهمه بیندازند بر پدر خائن لعنت

خلاصه بعد از آنکه در شرایط و مواد امتیاز نامه بین طرفین موافقت حاصل میگردد بدستور ناصرالدین شاه مجلسی از وزراء و رجال دولت تشکیل میشود تا آنرا بررسی و نظر خودشان را گزارش دهند اعضاء این مجلس بعد از مطالعه گزارشش بشرح ذیل تهیه و برای ناصرالدین شاه میفرستند .

«قربان خاکپای جواهر آسای اقدس همایونت کردم (کذا) ماجان نثاران بقدری که درقوه عقل و اطلاعات شخص خودبود درباب راه آهن مذاکره و گفتگو نمودیم هرگاه بخواهیم معظمت نتایج آن کار و کثرت غبن و ضررهای تاخیر اینعمل راشرح بدهیم درخاکپای همایون کمال جسارت و عنتهای بی ادبی خواهد بود دراین عصر کدام ذی شعور است که فواید راه آهن را مثل آفتاب معترف و بر اعجاز آن مقرر نباشد بنابراین از ازوم و منافع اینعمل هیچ عرض نخواهیم کرد .

مطلبی که درپیش روی خود مجسم می بینیم این است که بجهت ساختن راه آهن درایران اقلا پنجاه کرویر پول نقد لازم داریم بدیهی است که دولت علیه اصلا قادر نخواهد بود که چنین مخارجی را متحمل بشود و این نیز روشن است که هیچ دولت و هیچ کمپانی این پنجاه کرویر را مجانا بمانخواهند داد و اگر يك کمپانی این مبلغ را از برای ما خرج بکند باین امید و باین اطمینان خواهد بود که در آخر علاوه بر مخارج خود منافع کل تحصیل نماید الان يك کمپانی پیدا شده می خواهد پنجاه کرویر را از برای ما خرج بکند آیا در مقابل این پنجاه کرویر چه باید بدهیم و چه میتوانیم بدهیم . پس از لازمه تاملات و تدقیقات آنچه بمقل فدویان رسید که میتوانیم بدهیم همه را مشخص کرده ایم دور نیست که در اولین ملاحظه آنچه را داده ایم بنظر گزاف بیاید اما اگر بخاطر بیاوریم که ما این چیزها را در مقابل پنجاه کرویر میدهیم خواهیم دید که هیچ حقالدعای غبنی نداریم و این را هم باید ملاحظه فرمود که ما هیچ نداده ایم که از مداخل حالیه دولت یکدینار کم بکند آنچه داده ایم منحصر عبارت است از بعضی مواد عاقله که تا امروز هیچ منفعتی از برای دولت نداشته اند و اگر در دست ما بمانند بعد از این هم فایده نخواهند بخشید در صورت عوض پنجاه کرویر پول چیزی که باید بدهیم و میتوانیم بدهیم همین فقراتی که در امتیازنامه معین شده است مانده از اینها کمتر میتوانیم بدهیم نه بی عیب تر از اینها چیزی میتوانیم پیدا کنیم ملاحظه دیگری که محل کمال احتیاط بود فقره ضمانت است بجهت درك این مطلب باید عرض بکنیم که این پنجاه کرویر راهیچکس و هیچ کمپانی حاضر نکرده است که بمادهد باید اصحاب امتیاز بروند و از خلق فرنگستان پنجاه کرویر پول قرض کنند تا فرنگستان از يك دولتی حمایت نبینند به اصحاب این امتیاز يك پول نمیدهند اصحاب این امتیاز بواسطه حسابی که کرده اند یقین دارند که باوجود منافع معادن و جنگلها و آبها و مداخل راه آهن دیگر بهیچوجه احتیاج بضامت دولت نخواهد بود .

اما این حساب را فقط موسسین این کمپانی میتوانند بفهمند آن اشخاص متفرقه عامه که باید این پنجاه کرویر را بدهند از دقایق چنان حساب بکلی بری هستند و تاضامنت آشکار نبینند يك پول نمیدهند در مقابل این حالت تدبیری که کرده ایم اینست که بخلق فرنگستان میگوئیم دولت ضامن است و از طرف دیگر کمپانی در قرارنامه دیگر تعهد میکند که هیچ ضمانتی برعهده دولت ایران وارد نخواهد آمد بواسطه این تدبیر هم خلق فرنگستان به اطمینان پول میدهند و هم دولت ایران اطمینان کامل دارد نه تحت هیچ ضمانت و خسارتی نخواهد بود تفصیل این تدبیر در امتیازنامه و در آن ورقه جداگانه که جزو قرارنامه مخصوص خواهد بود خوب آشکار و روشن شده است بندگان اقدس همایون شاهنشاه روحنا فداء باندك ملاحظه درك خواهند فرمود که در این باب تدبیر دقیق و راه بی عیبی اخذ کرده ایم این فقره ضمانت که حقیقه سد مهیبه بود باین طور از بخت بلند شاهنشاهی در کمال درستی و سادگی رفع شده است حال دیگر بنظر این جان نثاران هیچ عیب و محذوری نمی آید و یقین دارند که هرگز از برای دولت علیه مناسبتر از این شرایط بدست نخواهد آمد .

اکنون انجام این مطلب بزرگ که بلاشك اسباب احیای جمیع این صفحات خواهد بود منوط بیک اشاره شاهنشاهی است هرگاه اسم مبارک همایون خود را بر این امتیاز نامه مرقوم فرمایند بهمین گردش يك قلم بیش از جمیع خدماتی که سلاطین ایران در این چند هزار سال بملت خود کرده اند به این خاک و ملت مرحمت و احسان و عطای حیات حقیقی فرموده اند و اگر خدا نخواسته از عدم مساعدت بخت این ملك در بذر چنان مكرمت تا ملی فرمایند این موقع مساعد فوت و تابیست سال امید های ایران عقب خواهد ماند و خدا میداند که در این بدست سال چه نوع اسباب تاسف و حسرت باقی خواهد ماند تکلیف بندگی و دولت خواهی و وظیفه سلطان پرستی و جان نثاری ما این بود که عرض کردیم حال امر و اراده باحضرت ظل اللهی روحنا فداء است .
محل مهرها

ناصر الملك (میرزا محمودخان قراکوزلو)
نظام الدوله (دوستعلی خان معیرالممالک وزیرمالیه)
قوام الدوله (میرزا محمد خان وزیر محاسبات)

از دین چن صاحب کجاست از دین چن صاحب کجاست از دین چن صاحب کجاست
همین زنستان یکم دست خاست از دین چن صاحب کجاست از دین چن صاحب کجاست
دارد کفایت در اینجه پرم حق زنستان پسین پسین و هم است اینجه پسین پسین و هم است
در رت کفایت در اینجه پرم حق زنستان پسین پسین و هم است اینجه پسین پسین و هم است
شده است به آن پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین
افزوده ام اینجه خاست و همینه پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین
حال کبر پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین
است کفایت پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین
شمارت پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین
فدانه پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین
زمینه و کفایت پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین
فوت پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین
فدانه کفایت پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین پسین

وزیر دول خارجه (میرزا سعید خان)

محمد علی بن امامتلی (شاهزاده عمادالدوله)

یحیی (یحیی خان معتمد الملك)

اعتضاد السلطنه

امین الملك (پاشا خان وزیر عدلیه)

دبیر الملك (میرزا محمد حسین وزیر رسائل و وزیر داخله)

صفحه آخر این گزارش در صفحه مقابل گراور شده است

این گزارش را میرزا حسین خان سپهسالار مهر نکرده است.

تحصیل این امتیاز نامه توسط انگلیسها در آنروزها از شاهکارهای سیاسی انگلستان بشمار میرفت و هنگامیکه امتیاز نامه منتشر میشود در تمام ممالک اروپا اسباب تعجب مردم گردیده بود و همه میپرسیدند چگونه زمامداران کشوری باین آسانی حاضر شده اند مملکت خود را این چنین تحت سلطه و اختیار اجانب قرار دهند.

انگلیسها این نقش را چنان ماهرانه بازی میکردند که ناصرالدین شاه از عدم انجامش آنطور نگران بود و رجال و وزرای دولت نیز آنرا اینطور خدمت و اسباب احیای مملکت میشمردند. ناگفته نماند که مستر کوت نماینده رویتز برای تسریع و تسهیل کار مبالغی بر رجال و وزراء ایران رشوه میداد و اگر کسی جرأت مخالفتی میکرد با دادن پول دهانش را می بست چنانکه اعتماد السلطنه در کتاب خود مینویسد.

«پنجاه هزار لیره میرزا حسینخان صدراعظم گرفته همینطورها هم میرزا ملکم خان بیست هزار لیره حاجی محسن خان معین الملك - بیست هزار لیره منیر الدوله - مبلغی هم اقبال الملك مبلغی هم مردم دیگر که دست اندر کار بوده اند مختصر قریب دویست هزار لیره تعارف داده است و صد هزار لیره هم خرج کرده.»

امضای امتیاز
بهر حال بعد از آنکه متن امتیاز نامه تهیه میشود سپهسالار آنرا بضمیمه نامه ای بشرح ذیل برای ملاحظه و امضای ناصرالدین شاه میفرستد.

«قربان خاکپای جواهر آسای اقدس همایون مبارک شوم دبروز پس از آنکه پاکت عرایض بصحابت معتمد الملك بسته و مهور شد و بعد از آنکه قرارنامه راه آهن در مجالس متعدده با حضور اولیای دوات ساخته گردیده و بامسیو کوت اتفاق آراء حاصل نمودند نوشته و مهر کرده در شرف تقدیم بخاکپای مبارک شاهنشاهی روحانفداه بودند که تلگرافی از بارون رایتر بعنوان مسیو کوت رسید و اصرار در فقره ضمانت دولت نموده بوده و جب اوقات تلخی همه گردید فدوی خانه زاد تعطیل فرستادن لایحه را بخاکپای مبارک جایز نشمردم و گفتم اگر چنانچه فقرات مسطوره در لایحه مقبول خاطر همایونی گردید و امضاء فرمایند و بارون رایتر قبول نکند کمپانی دیگر بهمین شرایط بهر قسم است فدوی بجهت انجام این مقصود حاضر خواهم کرد و همان دقیقه تلگرافی بحاجی محسن خان زدم که بابارون رایتر مذاکره نموده و بگوئید کار تمام شده بود که تلگراف اخیره شما بابت مایوسی ما گردید اگر بهمان شرایط سابق قبول دارید بسیار خوب والا کمپانی دیگر هست با او قرار اتمام عمل را خواهم داد مسیو کوت را نیز وادار نمودم تلگرافی بهمین مضامین ببارون رایتر کند و تلگراف اخیره بارون رایتر را با ترجمه معتمد الملك آورد که از لحاظ انور مبارک شاهنشاهی روحانفداه بگذراند هنوز جواب تلگراف فدوی خانه زاد از محسن خان نرسیده است لکن الان مسیو کوت آمد و جواب بارون رایتر که بمشارالیه نوشته است آورد و به او اجازه داده است که قرار نامه رابطوری که الان در خاکپای مبارک است امضاء نماید و اشکالاتی وارد نیآورد.

اصل تلگراف نامه وارده از بارون رایتر که مسیو کوت بزبان فرانسه بخط خودش ترجمه نموده و نوشته است

از د معتمد الملك فرستادم که بفارسی ترجمه کرده از لحاظ انور اقدس اعلى روحنا فداء گذراند بعد از آنکه ذات اقدس ملوکانه به نفس نفیس مبارک خودشان تفکر و تعمق در اطراف کار و مضامین مندرجه در لایحه فرمودند و با آن بصیرتی که خداوند در وجود مسعود همایون عطیه ازلیه قرارداد است مطالعه نمودند تا هر چه امر قدر قدرت همایونی شرف وقوع یابد بر ما بندگان اطاعت فوری لازم است. اخباره تازه رسید است که جسارت بعرض نمایم الحمد لله امنیت و فور نعمت در همه جا هست. تلگرافی از مویدالدوله و روزنامه مدرسه دارالفنون رسیده بود تقدیم خاکپای مبارک شد. الامر الاقدس الاعلى مطاع مطاع مطاع «

ناصرالدین شاه در حاشیه این نامه اینطور نوشته است.

« جناب صدراعظم معتمد الملك وارد شد عرایض را کاملاً رساند جواب از فراری است که نوشته شد ملاحظه خواهید کرد. قرارنامه راه آهن را که بمهر شما و سایر وزراء مهور بود ملاحظه شد بسیار خوب و بقاعده بود در دو فصل که ۲۴ و ۱۸ باشد تعرض کرده ام ملاحظه و فرانسوی و فارسی هر دو را بر طبق آن بنویسید بطور وضوح دیگر هیچ عیب و نقصی ندارد بلکه همه محسنات است و قرار نامه بمبارکی بامضای مارسید و مهور شد بصحابت محمد آقا فرستادم نگرانی که بود از تلگراف سابق رایتی بود که آنهم برسیدن تلگراف شما الحمد لله رفع شد اما گویا فراموش شده تلگراف رایتی در جوف نوشته است معتمد الملك و عرایضی که بمن نوشته بودید نبود دوباره بفرستید ملاحظه شود انشاء الله طوری بکنید که این کار بشود و نتیجه بهم برساند مثل کمپانیها و قزار سابق نباشد انشاء الله «

متن امتیاز نامه متن امتیاز نامه
رویتر بشرح ذیل است (۱)

اعطای امتیازات حقوق

از جانب اعلیحضرت همایون شاهنشاهی به بارون جولی یوس دروئر
کمپانی همایونی ایرانی و انگلیسی بجهت راه آهن و اعمال

مفیده عامه در ایران

عطای امتیازات حقوق از جانب اعلیحضرت همایون شاه ایران به بارون جولی یوس دروئر
فیما بین دولت اعلیحضرت همایون شاه ایران و بارون جولی یوس دروئر مقیم لندن فقرات ذیل متعهد و برقرار است.

فقره اول - دولت علیه ایران بحکم این قرارنامه به بارون جولی یوس دروئر اجازه و اختیار تام میدهد که در فرنگستان بهر اسم و بهر شرایطی که خود مشخص نماید یکی یا چندین کمپانیها تاسیس و احداث بکند که در تمام خاک ایران به آن کارهای مفیده که در این امتیازنامه مذکور است اقدام بکند و آنهارا مجری دارد.

فقره دوم - دولت علیه ایران از برای مدت هفتاد سال امتیاز مخصوص و انحصار قطعی راه آهن بحر خزر الی خلیج فارس را به بارون دروئر و بشرکاء یا بواکلاء اعطاء و واگذار مینماید و همچنین بایشان حق مخصوص و انحصاری و قطعی میدهد که هر شعبات راه آهن که مناسب بداند خواه بجهت اتصال ولایات و شهرها در داخله خاک ایران خواه بجهت اتصال راههای ایران براههای آهن ممالک خارجه از هر نقطه از نقاط سرحدات ایران رو بفرنگستان و هندوستان سازند و بکار بیندازند.

(۱) اصل نسخه امتیازنامه رویتر که بفارسی و فرانسه نوشته شده در بایگانی وزارت

امور خارجه موجود است و بطوری که ملاحظه میشود بارون نوشت امتیازنامه مزبور که در بعضی کتب اخیراً منتشر گردیده تفاوت زیادی دارد.

فقره سیم - و نیز دولت علیه ایران باصحاب این امتیاز حق مخصوص و امتیاز انحصاری داده است در هر نقطه که مناسب بدانند تراموای ها بسازند خواه بجهت اتصال شهرها و قصبات و بلوکات باهم دیگر خواه بجهت اتصال این اماکن براههای آهن یا به آن نقاطی که کمپانی در آنجاها کار دارد کمپانی از برای ساختن و بکار انداختن این تراموایها همان امتیازات و حقوق را خواهند داشت که بجهت راه آهن در فقرات چهارم و پنجم و ششم داده است .

فقره چهارم - هر قدر که بجهت ساختن خطوط آهنها و شعبه های آنها و راههای جفت (۱) و راههای گریز (۲) و تخلف و راههای احتیاط و سراهای خروج و ورود و منازل و منزلگاه و اماکن سکونی از برای مأمورین و کارخانجات آهنگری و نجاری و ملحقات اینها لازم شود دولت علیه ایران همه آنها را اگر از املاک خالصه باشد مجاناً باصحاب این امتیاز میدهد . در خصوص اراضی که تعلق باشخاص داشته باشد باید کمپانی باصحابان آن اراضی با رضای طرفین قراری بگذارد اما دولت علیه ایران بانام وسایل کمال سعی و اهتمام خواهد کرد که این اراضی را بقیمت جاریه مملکت از برای کمپانی خرید و تحصیل شود و اگر لازم شود اصحاب این اراضی را موافق قاعده مجبور نمایند که اراضی خود را بکمپانی بفروشند علاوه بر عرض مقرر راههای آهن دولت علیه ایران از هر طرف خطوط راه آهن هر قدر که طول آنها باشند از املاک خالصه و از آن اراضی که این اوقات زراعت نکرده باشند مقداری متر بکمپانی مجاناً میدهد هر گاه علاوه بر شهرها و دهات که کمپانی باقتضای مصلحت خود مختار است از برای راههای آهن منازل قرار بدهد مصلحت کمپانی مقتضی باشد که در بعضی نقاط دور دست و ام یزرع منازل بسازد و دولت علیه ایران در همان جاهائی که کمپانی بخواهد بکمپانی مجانی چهار هزار ذرع مربع زمین خواهد داد که بجهت مأمورین خود که در آنجاها باشند بتوانند اسباب گذران امن و سهل فراهم بیاورند .

فقره پنجم - کمپانی اختیار و اجازه نام دارد که بجهت ساختن و حفظ تعمیر راههای خود هر مصالحی که لازم داشته باشد از قبیل ریگ و سنگ و آهک و غیره از املاک خالصه مجاناً بگیرد و بجهت مصالح تفرعانی از قبیل آلات و افزار و آذوقه و دواب و غیره که کمپانی بخواهد در جاهائی که کار دارد بخرد دولت قدغن خواهد کرد که بیش از قیمت رواج مملکت چیزی و رسومی نگیرند .

فقره ششم - هر نوع مصالحی بجهت ساختن و بکار انداختن طرق آهن لازم باشد داخل خاک ایران خواهد شد بی آنکه هیچ رسومی بدهد نه رسوم گمرکی نه رسوم دریا بجهت خروج امتعه نه رسوم دخول نه رسوم انبار و نه هیچ رسوم دیگر که در عرض راه چه از جانب دیوان و چه از جانب اشخاص مطالبه شود و گمرک حق مواظبت خواهد داشت اما بطوری که سرعت و درستی ورود مصالح را بمحلی که مقصود است بهیچوجه بتأخیر نیندازد و همین حق معافیت از هر نوع رسوم از برای هر قسم مصالحی که بجهت اقدامات و کار کردن و تحصیل تمتعات کمپانی لازم بشود از جانب دولت معهود و برقرار است مأمورین و عمال کمپانی از هر نوع مالیات داخله معاف خواهند بود و همچنین کل اراضی کمپانی هر قبیل و هر قدر که باشند از هر نوع مالیات و رسوم بکلی معاف خواهند بود و محصولات کل عمال و هر قبیل امتعه کل تصرفات و اعمال کمپانی به آزادی از تمام خاک ایران عبور و مرور خواهند کرد و به آزادی از خاک ایران خارج خواهند شد و در حین خروج از خاک ایران از هر رسوم و مالیات معاف و آزاد خواهند بود .

فقره هفتم - طرز ساختن راه آهن و موعدی که باید بر سر آن هر نقطه راه آهن بکار افتد با موافقت دولت معین خواهد شد و در دفتر حمل ملحق خواهد شد با این امتیازنامه حاضر .

فقره هشتم - روزی که این قرارنامه ممضی شود چهل هزار لیره انگلیسی با اسم دولت ایران و اصحاب این امتیاز در بانک انگلستان رهن گذاشته خواهد شد هر گاه از تاریخ این قرارنامه الی پانزده ماه دیگر شروع بکار نشود این مبلغ ضبط خواهد شد مگر اینکه تاخیر شروع کار بحکم اسباب مهمه بواسطه چنان موانعی باشد که از اراده

کمپانی خارج شود از قبیل جنک و غرق و تعطیل حمل و نقل در ممالك خارج در مقابل قبض حاکم رشت مشعر بر اینکه بقدر کفایت ساختن راه آهن از رشت الی طهران میلهای آهن وارد اترلی شده است این مبلغ چهل هزار لیره به کمپانی رد خواهد شد .

فقره نهم - کمپانی تعهد میکند که در تمام مدت این امتیاز از منافع خالص عمل راه آهن صد بیست بدولت ایران بدهد .

فقره دهم - بر سر انقضای مدت این امتیاز که عبارت از هفتاد سال است باید اصحاب این امتیاز قبل از وقت در باب اینکه تصرف و تمتع این راههای آهن در دست ایشان باقی بماند و امتداد بیابد با دولت گفتگو بکنند و قراری بگذارند در صورتیکه در این باب فیما بین دولت و اصحاب امتیاز قرار تازه میسر نشود جمیع خطوط راه آهن که بحکم این امتیاز و قرارنامه ساخته شده باشد با مصالح ثابت و دوازه خود مال دولت علیه ایران خواهد بود . در باب ابنیه و توابع خط راه آهن رجوع خواهد شد به آن قواعدی که عموماً سایر دول رعایت کرده اند و شروط آن در این باب برای دولت مساعدتر از همه باشد اصحاب این امتیاز در عوض راه آهنی که بدولت واگذارند حق مطالبه هیچ تنخواه و هیچ تلافی نخواهند داشت .

فقره یازدهم - دولت علیه ایران بحکم امتیازنامه و قرارنامه حاضر با صاحب این امتیاز حق مخصوص و امتیاز انحصاری و قطعی میدهد که در مدت طول این امتیاز در تمام ممالك ایران معادن ذغال سنگ و آهن و مس و سرب و پترویل و غیره را و هر چه دیگر که ایشان مناسب بدانند کار بکنند و از آنها تمتع بردارند بغیر از آن معادنی که ملک مردم است و صاحبان آنها در آنها کار میکنند - در خصوص این نوع معادن هر گاه کمپانی بخواهد آنها را بخرد باید با صاحبان آنها برضای طرفین معامله نماید بطور وضوح مقرر است که هیچیک از کار گزاران و مامورین دولتی و مذهبی و هیچیک از رعایا و تبعه و اشخاص نمی توانند در خصوص يك معدن ادعای حق تصرف نمایند مگر در صورتیکه مدت پنج سال قبل علناً و با معرفت و تصدیق عامه در آن معدن کار کرده باشد خارج از این شرط است .

هر معدنی که کمپانی پیدا بکند مثل زمین ساده و عادی محسوب خواهد شد و از جانب کمپانی بقیمت متداوله آن ولایت خریده خواهد شد و اگر لازم شود دولت صاحب یا اصحاب آن زمین را مجبور خواهد کرد که آنرا بقیمت متداوله آن ملک بکمپانی بفروشد دولت معادن طلا و نقره و جواهر را برای خود نگاه میدارد .

از برای کار کردن این نوع معادن دولت میتواند با کمپانی قرار دادهای مخصوص بگذارد . فقره دوازدهم - از محصولات خالص هر معدنی که کمپانی بکار بیندازد دولت ایران از منافع خالص آن سالی صد و پانزده مرسوم و مقرر خواهد داشت :

فقره سیزدهم - از برای کار کردن معادن و اتصال آنها براههای آهن و تراموای و طرق دیگر هر قدر زمین که لازم میشود از املاك خالصه مجاناً بکمپانی داده خواهد شد . بجهت این معادن کمپانی بهره یاب خواهد شد از همان امتیازاتی که در فقره ششم برقرار است و همچنین محکوم همان تعهدی خواهد بود که در فقره دهم معین است .

فقره چهاردهم - دولت علیه ایران بحکم این قرارنامه با صاحب این امتیاز حق مخصوص و امتیاز انحصاری قطعی میدهد که در مدت طول این امتیاز در جنگلهای تمام ایران کار بکنند و این جنگلها را بکار بیندازد و از آنها تمتع بردارند این کار کردن و تحصیل تمتع کمپانی در جنگلهای ایران بهترتر کیبی که باشد در هر زمینی که تالاهای این قرارنامه زراعت نشده باشد جائز و معمول خواهد بود .

در هر جائیکه کمپانی درختهای آنجا را بریده باشد هر اراضی که دولت بخواهد بفروشد کمپانی قبل از همه کس حق خواهد داشت که آن اراضی را از دولت بقیمت متداوله بخرد دولت ایران از منافع خالص این جنگلها سالی صد و پانزده قسمت خواهد برد .

فقره پانزدهم - دولت علیه ایران باصحاب این امتیاز حق مخصوص و امتیاز انحصاری میدهد که در مدت این امتیاز در تمام مملکت ایران بجهت برگردانیدن رودخانهها و مجاری آنها و ساختن بندها و سدها و استخرها و کندن چاههای سیاله و مجراهای مصنوعی و بجهت آوردن آبهای که دولت بر آنها حق یکسخت داده باشد و جاری کردن آن آبها بنقاط مختلفه که خود اصحاب این امتیاز مصلحت بدانند و هر عمل و کاری و اقدامی که لازم باشد بکنند مجری دارند.

و هیچ صاحب ملکی با عبور این آبها هیچ نوع مخالفتی نکند یا عبور آنها موانع و عوائقی نگذارند و از آن طرف هم بهر صاحب ملکی که عبور این آبها خسارتی وارد ییاورد کمپانی تلافی خواهد کرد.

دولت ایران بجهت کارها و بندهای آب کشی و هر نوع احداثاتی که تعلق بآب داشته باشد هر قدر زمین که لازم بشود بکمپانی مجاناً خواهد داد و علاوه بر این دولت ایران از هر طرف جوهائی که ساخته باشد مقدار بیست متر زمین بطول آن جویها مجاناً بکمپانی خواهد داد و هر زمین بایری که کمپانی بواسطه آبهای که آورده شده دایر بکند تصرف اختیاری در زراعت آن زمین حق کمپانی خواهد بود کمپانی قیمت آبهای که بخواهد بفروشد باتفاق دولت با رضای طرفین معین خواهد کرد.

دولت ایران از منافع خالص این آبها سالی صد پانزده قسمت خواهد برد.

فقره شانزدهم - بجهت ساختن راه آهن که امتیاز آن بحکم این قرارنامه به اصحاب این امتیازنامه واگذار شده است و بجهت اجرای اعمالی که مقتضی کارها و اقدامات دیگری است که در فوق ذکر شده است دولت علیه ایران بیارون درویش کاه یا بوکلاء او اجازه و اختیار تام میدهد که بحکم این قرار نامه ابتدا یک سرمایه اولیه که عبارت از صد و پنجاه میلیون فرانک یا شش میلیون لیره انگلیسی باشد برسم حصه های شرکت یا سندهای قرض صادر نمایند منفعت و قیمت و شروط و طرز صدور این مبلغ را خود اصحاب این امتیاز بعد مشخص خواهند کرد.

فقره هفدهم - دولت ایران بحکم این قرارنامه بجهت هر سرمایه که صادر شده باشد یا بعد صادر شود سالی صد پنج منفعت و علاوه بر آن صد و هم بجهت ادای سرمایه بکمپانی ضمانت میکند.

فقره هجدهم - این ضمانت صد هفت بر عهده مداخل معادن و آبها و جنگلها و کمرک های دولت علیه ایران است.

این ضمانت حکمی نخواهد داشت مگر پس از اتمام خط راه آهن از بحر خزر الی اصفهان مطابق همان طرز و ترکیب که در دفتر حمل معین باشد تا آنوقت کمپانی منفعت سالیانه را از روی آن سرمایه اولیه که صادر شده است یا از روی آن سرمایه جدید که اجازه و اختیار دارد که موافق مصلحت خود صادر نماید بحصه داران ادا خواهد کرد.

فقره نوزدهم - دولت علیه ایران بحکم این قرارنامه تعهد میکند که اجازه کمرک های ایران را از تاریخ ماه مارس سنه ۱۸۷۴ تا مدت بیست و پنج سال باصحاب این امتیاز بدهد بجهت اجازه این کمرکها اصحاب این امتیاز مبلغ اجازه را بدولت خواهند داد و علاوه بر آن سالی هم مبلغ پانصد هزار فرانک یا بیست هزار لیره انگلیسی باسم اضافه خواهند داد این شرایط از برای پنج سال اولی مقرر است - از ابتدای سال ششم در عوض این پانصد هزار فرانک مبلغ اضافه از روی کل منفعت خالص سالی صد شصت بدولت داده خواهد شد بغير از قیمت اجازه فقره بیستم - در صورتیکه دولت علیه ایران بعد از این مصمم بشود که امتیاز بانک را یا امتیاز یک دستگاه اعتباری را از هر قبیل که باشد بدهد آن امتیاز از امروز بحکم این قرار نامه محفوظ و معهود و مخصوص است از برای این کمپانی که بر جمیع اشخاص و کمپانیهای دیگر حق رجحان خواهد داشت.

فقره بیست و یکم - از برای هر نوع کارها و تلهگرافها و آسیاها و کارخانهجات آهن آلات و سایر کارخانهها و غیره که بعد از این امتیازی بخواهند اصحاب این امتیاز حاضره در جمع این مواد و امتیازها حق رجحان بر جمیع اشخاص و کمپانیهای دیگر خواهند داشت.

فقره بیست و دوم - اصحاب این امتیاز در هر وقت مختار خواهند بود که کل این حقوقی که بواسطه این امتیازنامه داده شده است یا یک جزو این حقوق را بهر طور که بخواهند بکمپانی دیگر یا بمشتری دیگر بدهند یا

بفروشد با تعهداتی که کرده‌اند .

فقره بیست و سیم - اصحاب این امتیاز نامه تعهد میکنند که این اعمال را یعنی اعمال معادن و آبها و جنگلها را با اعمال راه آهن با هم شروع نکنند و با هراهتمامی که ممکن باشد اجرای آنها را پیش ببرند .

دوات علیه ایران نیز از طرف خود علاوه بر آن عملجات خارجه که کمپانی مختار است بمیل خود اجیر نماید هر قدر عمله که کمپانی بجهت اجرای این اعمال مختلفه لازم داشته باشد بقیمت متداوله مملکت از برای کمپانی پیدا خواهد کرد .

دولت علیه ایران از برای حفظ امنیت هر زمین و هر محل که بجهت هریک از این اعمال بکمپانی داده‌است و همچنین از برای اكمال امنیت هریک از وکلاء و کار گزاران و مامورین و عملجات کمپانی هر قواعدی که لازم باشد اعلام خواهد کرد و هر تدابیری که واجب باشد حکم باجرا آنها خواهد نمود

فقره بیست و چهارم - این امتیاز نامه بزبان فارسی ترجمه خواهد شد اما در صورت ظهور مشکلات فیما بین طرفین متعهد تین مضمون فرانسه تنها سند خواهد بود .

در طهران بیست و پنج ژولیه سنه ۱۸۷۲ عیسوی مطابق هیجده شهر جمادی الاولی سنه ۱۲۸۹ هجری در دو نسخه نوشته شده .

جناب اشرف امجد صدر اعظم دولت علیه ایران به حکم اختیار نامه نامه که بایشان از جناب اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاه ایران داده شده‌است باتفاق جمیع وزرای دولت این قرار نامه را امضاء و تصدیق داشتند و اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاهی نیز این قرار نامه را به امضای همایون خود ممضی و تصدیق فرمودند .

محل مهر «الملك لله السلطان ابن السلطان ناصر الدین شاه قاجار» .

محل امضاء ناصر الدین شاه «السلطان ناصر الدین شاه قاجار»

محل امهار بترتیب ۱ پاشا خان امین الملك وزیر عدلیه اعظم - حسنعلی خان وزیر فواید عامه - عماد الدوله محمد بن امامقلی میرزای وزیر - میرزا سعید خان وزیر امور خارجه دولت علیه ایران - اعتضاد السلطه دوستعلی خان نظام الدوله وزیر مالیه - حاجی محسن خان وزیر مختار مامور دربار دولت انگلیس - ناصر الملك این يك شرحی است که بجهت توضیح فقره هجدهم باید در دفتر حمل ثبت شود .

بطور صریح مقرر است که حتی در آن وقت اتمام خط راه آهن از رشت الی اصفهان دولت علیه ایران بجهت ادای منافع صد هفت سؤال نخواهد بود اما بر کمپانی لازم خواهد بود که تا آنوقت معادن و آبها و جنگلها و گمرکها را به حالتی رسانده باشد که اضافه دخل آنها به منفعت آن سرمایه که ضمانت شده مساوی باشد . در صورتی که اصحاب این امتیاز در آنوقت چنان نتیجه بدست نیاورده باشند از دولت هیچ مطالبه نخواهند کرد و در ادای تمخواهی که بجهت اجاره گمرکها و مبلغ اضافه که در فقره نوزدهم مقرر است هیچ تغییر و تاخیری جایز نخواهند داشت . و بر آنها لازم خواهد بود که منافع مزبوره را از روی سرمایه اولی بدهند یا اینکه بمیل و اختیار خود سرمایه دیگری صادر نمایند یا همانطور ضمانت ها که در این امتیاز نامه مقرر شده‌است بطور صریح مقرر است که بارون جولیدوس روتر بمحض قبول این امتیاز نامه حاضره بدون هیچ استثناء امضاء و تصدیق میکند جمیع آن تعهداتی که مسیو کوت در خصوص این امتیاز نامه در طهران بر عهده گرفته‌است بتاريخ ۲۴ ماه اغوت سنه ۱۸۷۲ (در ذیل متن فرانسه امتیاز نامه مسیو کوت نماینده روتر این عبارت را با خط خود نوشته و سپس آنرا امضاء کرده‌است «چون ساوالان خان ادعا میکند که از جانب دولت ایران باو بعضی حقوق داده شده است بارون رایتز بی آنکه ادعای او را اعتراف نماید تعهد میکند»)

(در اینجا دوباره همان اشخاصی که قبلا مهر کرده‌اند مهر نموده‌اند.)

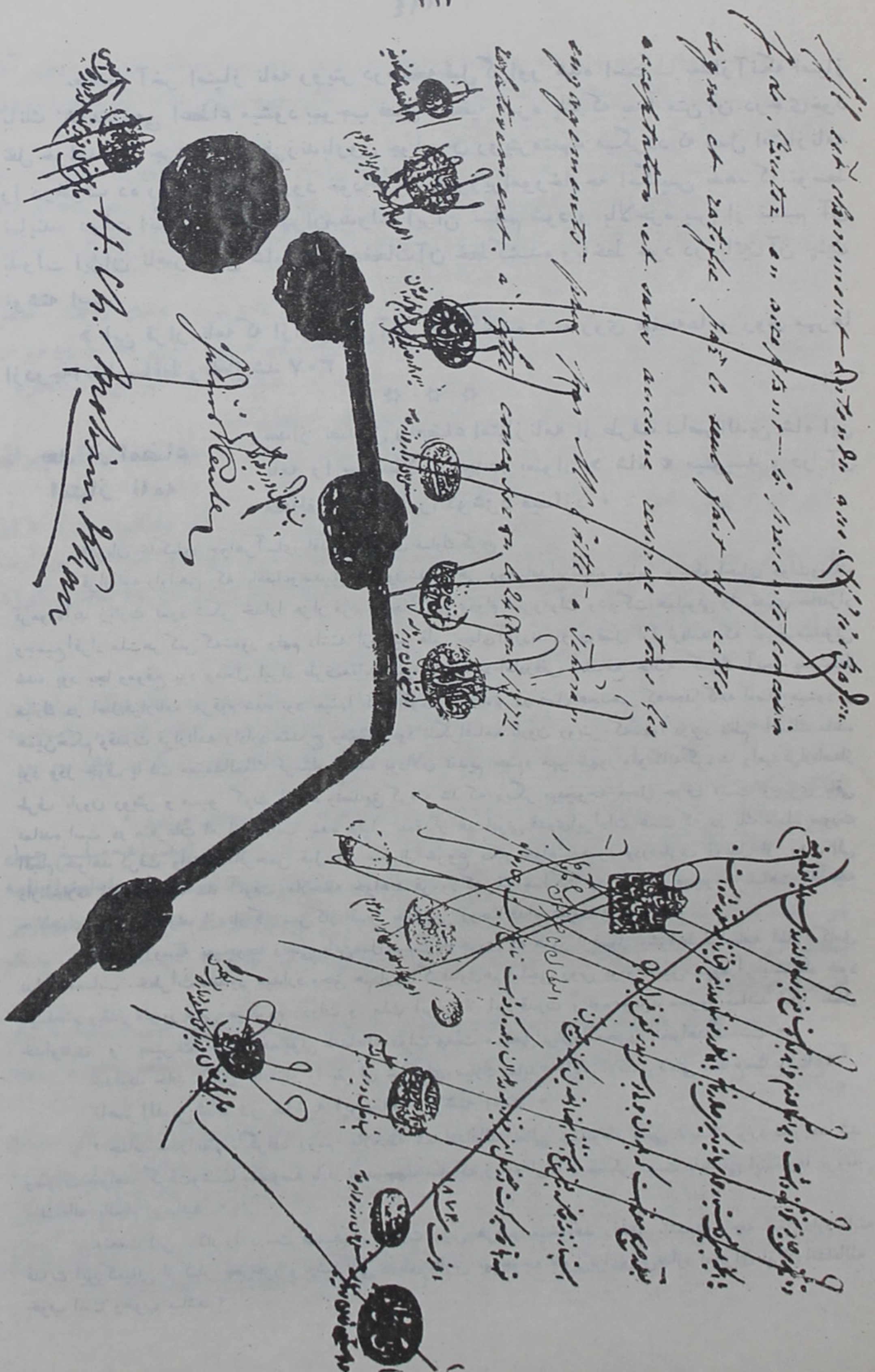
محل امضاء و مهر ژولیدوس روتر

در ذیل متن فرانسه میرزا حسین خان سپهسالار با خط خود نوشته

«هو این نسخه قرار نامه راه آهن بخط فرانسه مطابق است با نسخه خط فارسی که بدستخط مبارک همایون شاهنشاهی خلد الله ملکه و سلطانه مشرف و بمهر مبارک ملوکانه مزین شده‌است و اختلافی ندارد مورخه ۲۷ جمادی

الاولی ۱۲۸۹ «محل مهر صدر اعظم»

هجدهم اشخاص مزبور مهر کرده‌اند

L'arbre de la vie
L'arbre de la vie
L'arbre de la vie

درخت زندگی
درخت زندگی
درخت زندگی

صفحه آخر امتیاز نامه رویت در صفحه قبل گراور شده است - بعد از آنکه امتیاز بانك شاهنشاهی اعطاء میشود بموجب فصل ملحقیه امره يك که بعداً متن آن درجی خود نقل خواهد شد جرج رویت فرزند بارون جولیس رویت متعهد میگردد که اصل امتیاز نامه را در ظرف ده روز پس از ورود خودش بلندن بوزیر امور خارجه انگلیس بدهد که توسط نماینده دولت انگلستان در تهران بدولت ایران تسلیم شود و بالاخره پس از تسلیم آن بدولت ایران ناصرالدین شاه روی صفحات آن خط کشیده و باخط خود در پائین آن چنین نوشته است.

« این قرار نامه که از اول الی آخر خط کشیده شده روی صفحه ها و روی مهرها از درجه اعتبار ساقط و باطل شد ۳۰۷ »

☆☆☆

بعد از تصدیق و امضاء امتیاز نامه از طرف ناصرالدین شاه این نامه را سیپهسالار مجدداً بعنوان « شاه » مینویسد و در آن مخالفت روسها را گوشزد میسازد.

بعد از امضاء
امتیاز نامه

« قربان خاکپای جواهر آسای اقدس همایون مبارک کردم .

قرارنامه راه آهن که بامضاء و تصدیق همایون شاهنشاهی روحانفادامزسیده و باین واسطه احیای دولت و ملک فرموده اید زیارت نمود شکر خدا را هزار مرتبه بجای آوردم و دوام عمر و دولت و شوکت همایونی را فدوی خانه زاد و جمیع افراد ملت هر کس که شعور و فهم داشته از صمیم قلب بجای آوردم در دو فصل از قرارنامه که تصرف همایونی شده بود بجا و موقع بود و محل ایراد طرف مقابل نمیتواند بشود اما در فقره منافع حالیه گمرک آنچه بدستخط مبارک در اصل قرارنامه مرقوم شده بود بعینها بلکه قوی و شدیدتر در فصل هجدهم که جداگانه امضاء میشود و همین حکم و قدرت قرارنامه را دارد مندرج و منظور بود تلگرافنامه بارون رویت که سهوا در نزد ناظم الملك مانده بود و در جوف پاکت معتمد الملك فرستاده شده بود الان تقدیم حضور مهر ظهور ملوکانه گردید و امر قرارنامه از طرف بارون رویت و مسیو کوت امضاء و تصدیق گرفته شد که دیگر بهیچوجه محل حرف نیست و چیزی باقی نمانده است در متفرعات امر از جانب بنده ذلیل بيمقدار همایونی قدری ایرادات هست که در يك مجلس صورت انجام خواهد گرفت و انشاء الله الرحمن قبل از یکسال شروع بکار خواهند نمود و در ظرف دو سال از رشت الی دارالخلافه تمام خواهد شد آنوقت ملاحظه خواهید فرمود که يك مملکت و دولتی که بهیچوجه شباهت به آنچه حالا هست ندارد خداوند از تازگی بسر کار اقدس همایونی روحنا فداه عنایت فرموده است .

سفارت روسیه بهیچوجه راضی باین عمل نیست باوجودی که هنوز از فصول و شرایط قرارنامه اطلاع کامل ندارد معایب خطرات معدود میدارد و حق هم دارد اگر فدوی هم ایلچی روس بود همین شیوه را پیشنهاد خود میساختم و بقدر مقدور سعی میکردم دولت و ملت ایران از این قدرت و نفع جدید محروم نبمانند لکن تفضل خداوندی و بصیرت کامله همایونی انشاء الله دولت و ملت مستحق ایران را محروم نخواهد گذاشت .

خداوند جان ناقابل خانه زاد را بقربان خاکپای مبارک نماید . الامر الاقدس الاعلی مطاع مطاع »

ناصرالدین شاه در حاشیه این نامه نوشته است .

« جناب صدراعظم تلگراف رویت ملاحظه شد انشاء الله تعالی بهیچوجه نقصی باینکار وارد نخواهد شد و صورت خواهد گرفت و شما بخصوصه باید بجو جهد تمام که زیاده از آن ممکن نیست باید پی اینکارها بروید و انشاء الله بانجام برسانید .

منفعت این کار را درست فهمیده ام سفارت روس هر قدر میخواهد دلخور باشد بشود چه حقی دارد البته قدرت این کمپانی از کنار بحر خزر و رشت الی دریای فارس بهیچوجه خوبی برای روس ندارد اما برای ایران انشاء الله خوب است و خوب باشد »

این امتیازنامه را ابتدا مستر کوت از طرف رویتز قبول و امضاء نموده و سپس آن را توسط میرزا ملکم خان وزیر مختار جدید ایران در انگلستان بلندن فرستاده اند و خود بارون جولیس رویتز نیز آنرا تائید کرده است .

در موقع امضاء امتیازنامه مستر کوت متعهد میشود که رویتز اعتباری بمبلغ دو بیست هزار لیره برای ناصرالدین شاه تهیه نماید . این پول برای پرداخت قسمتی از هزینه های شاه و همراهان باروپا بود که وجه آنرا رویتز باید در شهرهای مسکو - پترزبورغ - برلن - لندن - پاریس - وین - استانبول ورم پردازد .

و بموجب همین تعهد هنگام توقف ناصرالدین شاه در لندن قرار دادی درشش فصل بتاریخ ۶ آوریل ۱۸۷۳ بین میرزا ملکم خان و کالت از طرف ناصرالدین شاه و ژولیوس رویتز منعقد میگردد که در شهرهای مزبور پول لازم را در اختیار شاه ایران بگذارد . راجع باین وام در قسمت مربوط باستقراض باز صحبت خواهیم کرد .

روز بعد از امضاء امتیازنامه متن آن از طرف مستر کوت برای رویتز بلندن مخابره میگردد .

رویتز آماهه
اجراء امتیازنامه

وقتی رویتز از شرایط این امتیازنامه مطلع میشود « از خوشحالی در پوست خود نمی گنجید » و این تلگراف مستر کوت نماینده خود را بوزارت خارجه انگلیس میبرد و از اینکه توانسته باین آسانی سند اسارت ایران را بدست آورد دولت انگلستان را مطلع میکند .

گراهام استوری در کتاب « رویتز در يك قرن » مینویسد .

« این امتیاز جاه طلبانه و نهور آمیز به موسسه خبرگزاری رویتز داده نشده بود بلکه دولت ایران این امتیاز را بشخص وی اعطا کرده بود . مشارالیه بطور واضحی به تقویت مقامات مهمی اتکاء داشت و با مساعدت موثر یکی از شرکاء شرکت (جاردین متیسان و کمپانی) (۱) که يك شرکت بزرگی در خاور دور بود بکار پرداخت .

بقدری رویتز بموفقیت خود اطمینان داشت که حتی بفکر ایجاد شرکت خاصی هم نبود .

چون مطابق ماده هشتم امتیازنامه میبایست در موقع امضاء مبلغ چهل هزار لیره بحساب مشترک دولت ایران و صاحب امتیاز بعنوان وجه الضمان اجراء امتیازنامه در بانک انگلستان سپرده شود فوراً رویتز حساب مشترکی بنام خود و حاج محسن خان وزیر مختار ایران در بانک انگلستان (۲) باز میکند و چهل هزار لیره به آن حساب در بانک مزبور میگذارد .

و نیز چون بموجب همان ماده هشت بایستی ۱۵ ماه پس از تاریخ امتیازنامه بکار شروع کند - رویتز از همان موقع بدون آنکه فرصت را از دست بدهد مشغول تهیه مقدمات و سائل اجراء مواد امتیازنامه میشود .

بدین منظور به همکار صمیمی و قدیمی خود هنری کولینز که قبلاً ذکری از او بمیان آمد دستور میدهد که برای استخدام مهندسین و کارشناسان لازم اقدام نموده و خود را آماده عزیمت بایران بنماید . باوجود آن برای اقدام بکارهای اساسی میبایست رویتز منتظر شود تا میرزا ملکم خان که بجای میرزا محسن خان بسمت وزیر مختاری ایران

در انگلستان تعیین شده بود امتیاز نامه را بلندن ببرد و بعد از تسلیم آن به رویتر قرار حمل اسباب و لوازم مورد احتیاج را با او بدهد - گراهام استوری مینویسد .

«مع الوصف شروع کار واقعی راه آهن بدون موافقت بین دولت ایران و بارون رویتر درباره دفاتر حساب و تجویز خرید مواد مورد نیاز امکان ناپذیر بود .

شاه در این موقع عقیده داشت که قبض و اقباض این سند باید وضع مناسبی داشته باشد و اصرار میکرد که وزیر مختار جدید وی در انگلستان ملکم خان دفاتر را با خود بیاورد و شخصاً به رویتر تسلیم نماید .

با ضرب الاجل رسمی شروع کار راه آهن که شش ماه آن منقضی شده بود در این هنگام وقت ، امر حیاتی بود نظر باینکه وزیر مختار جدید در بهار سال ۱۸۷۲ بسمت مغرب حرکت میکرد رویتر یسائماندگان او وزیر مختار رادروین و بران و بروکسل و پاریس و بالاخره لندن ملاقات و احاطه کردند .

هنگامی که عاقبت رویتر موافقت وزیر مختار را در مورد دفاتر جلب کرد معلوم شد که وضع نا مناسبی بمیان آمده است .

چنین بنظر میرسید که ملکم خان یک ربع امتیاز اصلی رادرحق خود محفوظ داشته بود که البته می توانست بروسها یا دیگران واگذار نماید .

این امر برای بارون رویتر به بیست هزار لیره و تعهدی دایر بر پرداخت سهمیه ای در کلیه منافع آتی تمام شد تا توانست مالکیت امتیاز نامه خود را بدست آورد .

برای اجراء امتیاز نامه کار عمده که البته رویتر هم از ابتدا هیچوقت از آن غافل نمی شد جلب موافقت و پشتیبانی کامل دولت انگلستان بود زیرا رویتر میدانست که اجراء این امتیاز نامه با مخالفت شدید روسیه روبرو خواهد شد و تا دولت انگلیس از او کاملاً حمایت و پشتیبانی نکند با اجراء آن موفق نخواهد گردید .

گراهام استوری راجع باین موضوع مینویسد .

«در عین حالی که رویتر مقدمات و سائل اجراء امتیاز نامه را فراهم میکرد افکار وی متوجه مسئله دیگری بود . گذشته از آنکه در نتیجه آشنائی مردم ایران بتمدن غرب و ترقی سطح زندگی مردم آن بازار فروش برای امتعه های انگلیسی در آن کشور پیدا میشود این موضوع منافع سوق الجیشی فوق العاده ای برای دولت بریتانیا خواهد داشت . او فکر میکرد که ارتباط ایران با هندوستان بوسیله ایجاد راه آهن سرتاسری ایران مسئله ایست که عموماً با آن نظر موافقت داشته اند بعلاوه باین ترتیب همانطور که در نامه خود در ماه سپتامبر ۱۸۷۲ به ارد کرانویل وزیر خارجه کابینه کلاستون نوشته بواسطه این راه آهن و پیشروی بطرف دریای خزر از پیشرفتهای روسیه جلوگیری بعمل خواهد آمد .

با نوشتن این نامه رویتر امیدوار بود که لااقل دولت بریتانیا معناً از او حمایت خواهد کرد . در نامه مزبور رویتر مینویسد «من مایلم که باین کشور خوانده خودم (انگلستان) خدمت کنم و خدمات من صرفاً تحت توجهات دولت بریتانیا صورت خواهد گرفت و اfdامانی که در این مورد مینمایم از نقطه نظر علاقه ایست که شخصاً در این مورد دارم و از دولت علیا حضرت ملکه کمک مالی نمیمخواهم ولی در عین حال بایستی مطمئن باشم که چنانچه اشکالاتی بین من و دولت ایران پیدا شود دولت علیا حضرت ملکه با پذیرش طرح و نقشه کارهای من حقوق مرا بعنوان یک تبعه بریتانیا تا آنجا که در قدرت دولت باشد محفوظ بدارد »

اما نظریات رویتر و قضاوت او درباره امور سیاسی مسلم نبود و دولت کلاستون بیم داشت از اینکه خود را در اجراء نقشه رویتر متعهد بنماید و برای انجام آن از خزانه دولت وجوهی مصرف کند . از طرف دیگر وزارت هندوستان در عین آنکه پروژه و نقشه رویتر را نمی پسندید جدا آنرا مورد انتقاد هم قرار داده بود زیرا بموجب اظهارات متخصصین و کارشناسان ، ایران «بی قابلیت و حتی درافتباس و پذیرفتن عادت اروپائی مبنی بر طرز تفکر زنده یا حس اخلاق از ترکیه نیز نا توان تر است »

بعبارت دیگر ایرانیها بنحو تغییر ناپذیری محکوم بنفا میباشند و حتی اشاره ای که در پروژه رویتر راجع

بجاء گیری از پیشرفت روسها شده بود مسموع واقع نشد
 جواب وزارت امور خارجه ماه بعد رسید وزارت امور خارجه نوشتند بود که البته دولت علیا حضرت ملکه
 اقدامات دولت شامرا جهت ازدیاد منابع ایران از طریق افزایش راه آهن و طرق شوسه براضایت تلقی می نماید اما
 دولت علیا حضرت ملکه نمیتواند رسماً خود را ملزم به حفظ منافع شما که ناشی از اجرا، تعهداتی است که در قبال
 آن دولت دارید بداند.

این موضوع صحیح بود و در عین حال پاس آور

ناصرالدین شاه ناصرالدین شاه تقریباً ده ماه بعد از تاریخ امتیاز نامه یعنی در ۲۱
 صفر ۱۲۹۰ هجری قمری برای اولین بار عازم اروپا میشود قبل
 امتیاز نامه منتشر میشود از حرکت «شاه» میرزا ملکم خان ناظم الدوله را گویا به پاس
 خدمات مهمی که در تهیه و تنظیم امتیاز نامه برویتر انجام داده بود با سمت وزیر مختاری
 بلندن میفرستند تا ضمن تسلیم امتیاز نامه برویتر و قرار اجراء آن مقدمات پذیرائی شاه را هم
 در انگلستان فراهم کند.

مسافرت ناصرالدین قریب پنجم ماه بطول انجامید و در این مدت کشورهای روسیه و
 آلمان و بلژیک و فرانسه و انگلستان را دیدن کرد و در تاریخ ۱۴ رجب ۱۲۹۰ با ایران بازگشت.
 میرزا حسین خان سپهسالار صدر اعظم وعده دیگری از رجال دولت ایران در این
 سفر همراه «شاه» بودند.

ناصرالدین شاه میل داشت انیس الدوله سوگلی حرم خود و چند نفر از زنان دیگر هم
 در همه جا همراه او باشند و تا روسیه هم آنها را با خود برد ولی ظاهراً در آنجا مناسب می
 بیند که ادامه سفر انیس الدوله و زنان «حرم سرا» صلاح نیست و آنها را بایران باز میگردانند.
 انیس الدوله که در ناصرالدین شاه نفوذ فوق العاده ای داشت این نظرو تصمیم را از
 ناحیه سپهسالار می داند و از همان موقع کینه او را در دل می گیرد.

در غیاب ناصرالدین شاه فرهاد میرزا معتمد الدوله بآوان نیابت سلطنت عهده دار
 انجام امور کشور میشود و بر تق و فتق کارها می پردازد.

در موقعی که ناصرالدین شاه در انگلستان بود رویتر کوشش می کرد که خود را
 با او نزدیک سازد مخصوصاً که احساس می کرد ناصرالدین شاه آن شوق و ذوقی را که در اول
 مرحله داشت دیگر ندارد و همچنین میدانست که دولت روسیه جدا با اجراء این امتیاز نامه
 مخالف است و دولت انگلستان هم مایل نیست بواسطه حمایت از وی با روسیه بمبارزه برخیزد
 گراهام استوری می نویسد.

در ضمن این مدت رویتر مساعی بسیار بعمل می آورد که روابط خود و شاه را بر اساس شخصی و مفید تری بر
 قرار سازد برای جلوگیری از اشکالات ارزی و رستن از دشواری حمل و نقل مسکوکات سنگین وزن ایرانی وی
 مبلغ بیست هزار لیره جهت ساختن تری سلطنتی که بایست در پایتخت های اروپائی فراهم می آمد بشاه و ام داد. هنگامی
 که در ازاء قرضه دیگری رویتر سعی کرد تضمینات معین دیگری در مورد امتیاز خود تحصیل نماید شاه مودبانه
 عرضه او را رد کرد.

ناصرالدین شاه حتی در مجلس ضیافتی که ژولیوس رویتر بافتخارا و در لندن تهیه دیده
 بود نرفت و با آنکه ولیعهد انگلیس را هم واسطه قرار داد باصرار و ابرام او ترتیب اثر نداد.
 با آنکه روسها از همان موقعی که صحبت اعطای این امتیاز برویتر بود از جریان آن

کاملاً اطلاع داشتند معهد دولت ایران و نماینده روترس می زیادی در مکتوم داشتن آن بکار بردند .
 هنگامیکه ناصرالدین شاه در انگلستان بسر میبرد روترس موقع را مناسب دانسته
 و متن امتیاز نامه را در روزنامه ها منتشر می کند ♦

گراهام استوری مینویسد ♦

«موقعی که سفر پیروزمندانه شاه مشارالیه را بانگلستان کشیده بود و وسائل پذیرائی شاهانه وی نقل محفل
 لندن بود خرامتیا از بارون روترس منتشر گردید ♦ وقت خوبی انتخاب شده بود .

مردم انگلیس با شوق و شعف از آن استقبال کردند و خرسند بودند که رشته های ارتباط تازه ای بین این شاه
 مستبد شرقی و ایشان ایجاد میگردد ♦

میان جراید فقط مزاح مقفای روزنامه «پانچ» اثری از شك و تردید داشت (۱)

«روترس را بیا - دلمان میخواد بجای روترس بی عرضه روترخان بشود ♦

و ینك او بتوزین آب خلیج پرداخته که از ابتدای حکومت قاجار آن بآن وسیع تر شده است ♦

و اکنون میان طبیعت خشک شده و مردم سرگردان جریان طلا - (بخاطر نادرشاهی که رفت) دو باره تجداعلای

خود رسیده است»

مع الوصف پارلمان مکران بود .

در مجلس عوام ناطقین شرافت و هوش و «اصول کاملاً انگلیسی» بارون روترس را تائید میکردند لیکن در مورد
 اختیاراتی که طبق این امتیاز بوی اعطاشده بود کلمات فوق العاده و خطرناک را بکار میبردند .

روبرت لائو (۲) وزیر دارائی به ترتیب اداری معمول بایشان جواب میداد که «ما در این امر هیچ نفعی نداریم»

در مجلس اعیان هنگامی که از لرد گرانویل (۳) وزیر خارجه سؤال کردند آیا امتیاز بنفع ایران و مطابق سیاست

انگلستان هست یا نه ؟ مشارالیه بهمین اکتفا کرد که اعلام کند چنین امتیازنامه موجود است . در این مجلس نیز

نمایندگان این خبر را با کلمه خطرناک استقبال کردند ♦

وقتی خبر امتیازنامه روترس در روزنامه های ممالك اروپا منتشر گشت بقول لرد

کرزن «بهت و حیرت خارق العاده ای به مردم اروپا دست داد .

هیچ کس فکر نمیکرد که يك چنین امتیازی با این شرایط بیک بیگانه داده شود

امتیازنامه ای که ایران را در بست بانگلیس ها و گذار مینمود و آنها میتوانند تا مدت

هفتاد سال کلیه منابع حیاتی کشور را تحت اختیار و سلطه خود گرفته آنرا بصورت يك مستعمره

انگلیسی در آورند ، مستعمره ای که بدون جنگ و خون ریزی و بدون رنج و زحمت و فقط

با دادن چند لیره رشوه به هیئت حاکمه ایران بدست آمده بود .

شاید هم بقول ساده لوحان کسانی که این امتیاز را بانگلیس ها داده اند هدف و

منظورشان آبادانی ایران و استخراج معادن و ایجاد راههای مختلف در این کشور بوده

است و فکر میکرده اند انگلیس ها بخاطر آنها یا بواسطه زرنگی و سیاست آنان بانجام

چنین نقشه ای مبادرت میورزیده اند در این صورت آیا نباید پیرسیم بر ملت بدبخت ایران

چه مردان نادان و بی اطلاعی حکومت میکرده اند و آیا تاریخ این اشخاص را میتواند

بیگناه بخواند ؟

۱- روزفکاهی «پانچ» Punch از روزنامه های معروف انگلستان است که از اوضاع سیاسی و مسائل روز

در لفافه کنایه و اشاره انتقاد میکند - بفارسی در آوردن عباراتی را که راجع بر روترس نوشته خالی از اشکال نمی باشد

و نمیتواند منظور نویسنده آنرا برساند

2—Robert Lowe

3—Lord Granville

سوهنری راولینسون انگلیسی می نویسد .

«وقتیکه این امتیاز بطبع رسید و در دنیا منتشر گشت و دیده شد که دارای این مزایای بیشمار است و تمام منابع ثرونی و صنعتی و فلاحی سرانجام ایران بدست انگلیسها افتاد است هیچکس قادر نبود این موضوع را پیش بینی کند که روزی يك چنین امتیاز مهمی بدست یکی از اتباع دوات انگلیس بیفتد - علاوه بر تمام خطوط راه آهن ایران و ترموای که انحصار آن ناهفتاد سال بیارون رویتز واکذار شده بود تمام معادن ایران نیز جز معادن طلا و نقره و سنگهای قیمتی در اختیار صاحب امتیاز قرار میگرفت بعلاوه کمرکات و آبیاری اراضی و احداث قنات و کانالها بر ویتز واکذار گردیده بود .»

انگلیسی دیگر یعنی لرد کرزن می نویسد .

«يك چنین امتیاز عظیم و بی سابقه يك بخشش نامه بود از طرف کشور ایران و باید اعتراف کرد که اگر بریتانیا توانسته بود این بازی را به آخر برساند نه تنها شاه ایران مات شده بود بلکه تزار روسیه هم بجای خود میخکوب میشد .»

خود ناصرالدین شاه و سپهسالار نیز بعدها که بمعایب و مضار امتیاز نامه پی بردند همیشه اعطای آنرا از بزرگترین اشتباهات خویش می شمردند .

در مدتی که ناصرالدین شاه در اروپا بسر میبرد در خارج و داخل ایران حوادثی روی میداد که «شاه» و «صدر اعظم» ایران کم کم با شتباه خود در مورد اعطای امتیاز رویتز پی میبردند و نظرشان نسبت بآب تغییر میکرد و بالاخره تصمیم بلغو امتیاز نامه میگیرند .

از جمله این حوادث یکی مخالفت شدید روسیه و دیگر مخالفت بعضی از رجال و روحانیون ایران بود .

مخالفت روسها بعد از آنکه ناصرالدین شاه در ماه صفر ۱۲۹۰ بقصد گردش اروپا

تهران را ترک میکنند باتفاق سپهسالار در ۲۴ ربیع الاول ۱۲۹۰ وارد پترزبورگ میشود و با الکساندر دوم امپراطور روس و پرنس کورچاکوف صدراعظم روسیه ملاقات مینماید . برخورد «شاه ایران» و امپراطور روس چندان گرم نبود و در ملاقاتها امپراطور روسیه عدم رضایت خود را از تمایلی که دولت ایران بانگلستان ابراز داشته بود و اقداماتی که برای بسط نفوذ انگلیسها مخصوصاً با اعطای امتیاز رویتز بعمل میآمد اظهار میدارد . البته روسها از همان هنگامیکه صحبت اعطای امتیاز رویتز بمیان آمد مخالفت خود را با آن آشکار کردند زیرا آنها نمیتوانستند به بینندگان ایران بدست انگلیسها افتاده و نفوذ آن دولت تا پشت دروازه های روسیه استقرار پیدا کرده است و سپهسالار نیز در نامه ای که بناصرالدین شاه نوشت و قبل آنرا نقل کردم باین موضوع اشاره کرده بود ولی ناصرالدین شاه ذیل آن نوشته است «منفعت اینکار را درست فهمیده ام سفارت روس هر قدر میخواهد دلخور باشد بشود چه حقی دارد.»

میرزا حسینخان سپهسالار در نامه ای که بعدها به ساعدالملک وزیر مختار ایران در پترزبورگ در تاریخ ۲۴ جمادی الثانی ۱۲۹۱ هجری و اجماع بشرایط سخت پیشنهادی ژنرال فالکن-هاگن روسی درباره راه آهن نوشته و باو دستور مذاکره با وزیر امور خارجه روسیه را در این موضوع میدهد جریان ملاقات و مذاکره ناصرالدین شاه و خود را

باپرس کورچا کوف صدر اعظم روسیه راجع بامتیاز نامه رویترا اینطور شرح داده .

«..... شما باید خیالی از اطلاع نباشید روزی که سرکار اقدس همایون شاهنشاهی خلدالله ملکه و سلطانه بوزارت امور خارجه امپراطوری بافتخار پرنس مشارالیه تشریف بردند کنیاز قارچاقوف مبادرة به ترجمانی خود من از قرار نامه منعقدہ بارون رویترا شکایت نمود و او را مخل شان و استقلال دوات علیه شمرد سرکار اقدس همایون روحناه فداه فرمودند بهرطور بوده است حالا قرار نامه امضاء شده مادر دست مومی الیه است اگر از عہدہ مواعید و تعهدات خود بر آید که کاری است گذشته و چاره ندارد اگر اندک غفلت و قصور از جانب او بعمل آید در آئید بهیچوجه مساعدت و موافقتی با او نخواهیم فرمود و این قرار نامه را لغو و باطل خواهیم کرد لکن شما میدانید که در عصر حاضر امورات دول بقدری ترقی نموده است که دولت ایران بدون راه آهن نمی تواند زیست نمود آنوقت لا بدیم که با کمپانی دیگر قراری بگذاریم بر شماست که در آن صورت بمعاونت نمائید پرنس مشارالیه در جواب گفتند ما هم سعی مینمائیم که کمپانی معتبری بجهت شما پیدا کنیم مجلس همینقدر ختم شد پس از آن مذاکره سرکار اقدس شاهنشاهی بقدری بوعده ملوکانه خود وفا فرمودند که بارون رویترا در ایام مسافرت همایونی بلندن مورد هیچگونه تلاف و مساعدت نشد سهل است انواع بی اعتنائی دید و مبالغه کزافی خرج نموده و تهیه و تدارک مجلس بالی دیده بود و ولیعهد دوات انگلیس را واسطه خود قرار داد که ولینعمت همایون اجابت استدعای او را فرموده بمجلس بال تشریف ببرند محض همان وعده که به پرنس مشارالیه داده بودند قبول نفرموده و او در شهر لندن خجل و سرشکسته شد»

گراهام استوری راجع بمخالفت روسها مینویسد *

آن عده از مردم انگلیس که از روسها وحشت داشتند همواره آماده بودند که هر گونه شکستی را که متوجه یک موسسه انگلیسی در راه دهند میشد نتیجه دسیسه روسها بدانند و شاه نیز شهرتی بهم زده بود که روسها و انگلیسها را بجان یکدیگر می اندازد و از آب گل آلود ماهی میگیرد . اما در این مورد فشار روسیه به شاه ایران مسلم بود سفیر کبیر انگلیس در روسیه گزارش داده بود که شاه از پذیرائی خود در سن پترزبورغ در مدت سفر اروپا بسیار خرسند و خوشنود شده بود . سعی بعدی سفارت روسیه در تهران برای تحصیل امتیاز جدیدی جهت یک شرکت روسی بطور کافی خوشنودی شاه را میرساند .

صرف نظر از این قیمت پرنس کورچا کف صدر اعظم تزار بعداً در ملاقاتی که در دهکده انترلاکن (سویس) با رویترا کرد اعتراف نمود که از امتیاز نامه شدیداً نزد تزار تکذیب کرده بوده و بهیچوجه محتمل بنظر نمیاید . که این تکذیب بگوش شاه نرسیده باشد . بعدها در نوامبر ۱۸۷۴ وزیر مختار ایران صریحاً تزار تفتردن (۱) معاون دائمی وزارت امور خارجه انگلیس اعتراف کرد که اصرار روسیه موجب لغو امتیاز نامه شده بود . برای روسها وجود هر گونه منافع انگلیس در ساحل بحر خزر یعنی دریای مسدود روسیه وحشت آور بود و نمیتوانستند تصور کنند که امتیاز رویترا تا کنون از پشتیبانی دولت انگلیس برخوردار نبوده است .

ظاهراً انگلیسها در ابتدا امتیاز نامه رویترا را وسیله ای برای نزدیک شدن با روسها قرار داده بودند و میخواستند مقدمات انعقاد قرارداد را که بعدها بنام « قرارداد کورچا کف و گرانویل » معروف شد تهیه نمایند .

در آنوقت در مرکز اروپا اتحاد مثلثی از روسیه و اطریش و آلمان تشکیل میگردد و از طرف دیگر روسیه در نواحی ترکستان و سرحدات افغانستان به پیشروی خود ادامه میداد و امنیت هندوستان را بمخاطره انداخته بود .

انگلیسها برای جلوگیری از دست اندازی روسها در آسیا مشغول اقداماتی شدند تا از ممالک ایران و عثمانی و افغانستان جبهه متحدی برای تهدید دولت روسیه ایجاد نمایند قرار داد کورچا کف و گرانویل شش هفت ماه بعد از امضای امتیاز نامه رویترا در

فوریه سال ۱۸۷۳ بین روسیه و انگلیس منعقد گردید و بموجب آن افغانستان از منطقه نفوذ روسیه خارج شد. هر چند اعتبار این قرار داد چند ماه بیشتر طول نکشید ولی تحصیل امتیاز روتر و بردن ناصر الدین شاه ب انگلستان برای تحریک روسها و اظهار تمایل آنها در انعقاد آن وسیله مؤثری بود.

ناصر الدین شاه بعد از لغو امتیاز روتر همیشه بروسها میگفت که این عمل فقط بواسطه قولی بود که در پترزبورغ بصدر اعظم روسیه داده و باخط خود در نامه ای به میرزا حسین خان سپهسالار اینطور نوشته است.

سرانی گرامی و شریف
 از جانب وزیر امور
 در وقت آشنی در پترزبورگ
 و بهار و صرام و قریه ها و کبیله
 و متراد و در قریه خف و کیم
 تعلیم آن در صدر و کمال آن
 و بهرام و کمال و از جانب
 در پترزبورگ و قریه خف و کیم
 و بهرام و کمال و از جانب

ناصر الدین شاه
 در پترزبورگ
 و بهرام و کمال و از جانب

«جناب مشیر الدوله

درفقره راه آهن باید ملتفت صحبت های بطرزبورغ بافرچکوفرا باشید که چه نحاشی داشت ازاینکار و وعده صریح باو داده شد که ما اینکاررا Prolonger نمیکنیم اگر خلاف آن وعده بشود دولت روسیه از ایران و ازما بسیار رنجش حاصل خواهد کرد و رنجش روسیه چقدرها ضرر بایران دارد از همه عمده تر رنجش روسیه است.»

عین این نامه در صفحه قبل گراور شده است

در مدتی که ناصرالدین شاه در «فرنگستان» بود عده ای

مخالفت بعضی از رجال و علماء

از رجال و علماء موقع رامفتنم شمرده و امتیاز نامه رویترا «پیراهن عثمان» کردند و آنرا وسیله ای برای عزل میرزا حسین خان

سپهسالار قرار دادند.

در شرح زندگانی سپهسالار گفتیم که وقتی او بصدارت ایران رسید چون سایر رجال را در کارها دخالت نمیداد و همچنین مانع ترقی و یاسوء استفاده دیگران بود عده زیادی در گوشه و کنار باوی دشمن شدند.

در این موقع فعالیت مخالفین بتحریر روسها زیاد میشد و نامه های زیادی مینویسند و مردم را مجبور بمهر آنها مینمایند و خلاصه جریان را برای ناصرالدین شاه با روپا تلگراف میکنند که تمام مردم ایران علیه میرزا حسین خان سپهسالار که میخواهد در ایران راه آهن بکشد و «کفار فرنگ» را بایران بیاورد قیام کرده اند و باید این شخص از صدارت عزل شود. محرکین مردم و مخالفین عده عبارت بودند از انیس الدوله سوگلی حرم ناصرالدین شاه که بواسطه ممانعت سپهسالار از ادامه مسافرت او با روپا باوی دشمن گردیده بود و سردسته رجال مخالف فرهاد میرزا معتمد الدوله که در غیاب «شاه» نیابت سلطنت را بر عهده داشت و سلسله جنیان علماء حاج ملاعلی کنی (۱) را باید نام برد.

(۱) مرحوم حاج ملاعلی کنی در سال ۱۲۲۰ هجری قمری در قریه کن از قرای حومه غربی طهران متولد شد و پس از تحصیلات ابتدائی در سن بیست سالگی به عتبات رفت و نزد سید ابراهیم موسوی قزوینی صاحب کتاب ضوابط الاصول و شیخ محمد حسن نجفی صاحب کتاب جواهر الکلام به تحصیل فقه و اصول پرداخت. در سال ۱۲۴۴ بر اثر بروز طاعون در عراق عرب مدتی در مهاجرت و مسافرت بود تا بار دیگر بعتبات برگشت و به تکمیل معلومات پرداخت و پس از نایل بدرجه اجتهاد بعزم زیارت حضرت رضا و دیدار پدر بایران آمد و در طهران اقامت گزید.

تالیفات مرحوم حاج ملاعلی کنی عبارت است از رساله در موضوع اوامر و نواهی و مفاهیم و استصحاب و کتاب تحقیق الدلائل فی شرح تلخیص المسائل و کتاب توضیح المقال در علم رجال. حاج ملاعلی کنی از اواسط سلطنت ناصرالدین شاه در طهران بواسطه توجه مردم باو نفوذ فوق العاده ای پیدا نمود و ناصرالدین شاه از وی ملاحظات بسیار میکرد و رعب و هراسی فراوان داشت در کتاب المآثر و الآثار راجع بمرحوم حاج ملاعلی کنی مینویسد.

«..... اهل دیوان وی را رئیس المجتهدین مینوشتند و حق تعالی آن عالم عامل و فقیه کامل را بفرط ثروت و طول عمر و نفاذ امر اختصاص بخشیده بود اکثر علماء و رؤساء طهران بتربیت و ترویج او اعتبار یافتند و بمدارج و مقامات رسیدند جمعی از معاصرین در حق وی گستاخی میکردند و بی باکی میورزیدند که او را مالا و حالا هر گونه قدرت مزید ترویج شریعت و خدمت ملت بوجه کامل حاصل است و مع ذاک همی جز جم اموال و جمع املاک ندارد.....» فوت حاج ملاعلی کنی در روز پنجشنبه ۲۷ محرم سال ۱۳۰۶ هجری قمری اتفاق افتاد و در حضرت عبدالعظیم مدفون گشت سنش قریب ۸۶ سال بود

خود سپهسالار علل مخالفت این اشخاص را در نامه ای که بناصرالدین شاه نوشته و متن آنرا در صفحه ۴۳ نقل کرده ام تا اندازه ای شرح میدهد .

بهر حال قبلاً دیدیم پس از آنکه «شاه» و «صدر اعظم» از اروپا باسپان باز میگردند بواسطه پافشاری مخالفین و تقاضای عزل صدر اعظم - ناصرالدین شاه در ماه رجب ۱۲۹۰ سپهسالار را در انزلی از صدارت عزل و خود بتهران میآید .

تقریباً يك هفته بعد از ورود ناصرالدین شاه بخاک ایران حاج ملاعلی کنی مجتهد متنفذ تهران نامه ای مبنی بر مخالفت با امتیاز نامرویترو ملکم دلال و واسطه آن بناصرالدین شاه مینویسد که متن آن در اینجا نقل میگردد .

این نامه که تلویحاً در آن به میرزا حسین خان سپهسالار حمله شده باعث عزل او از صدارت و ماندن در رشت شد و ناصرالدین شاه که معجلاتها بتهران مراجعت میکند تصمیم میگیرد که امتیاز نامه را لغو نماید .

بسم الله الرحمن الرحيم

در حال ادای تشکرات و اقره بر اجابت دعوات متکثره داعیان و عموم اهل ایران سلامتی ذات اقدس شاهنشاه اسلام و اسلامیان پناه از سفر فرنگستان بشرف عرض اقدس ارفع همایون اعلی میرساند .

از آنجائیکه عقیده جمیع اهل اسلام این است که حضرت ختمی مرتبت پس از ریاضات کافه چهل ساله مبعوث بجهت قاطبه عباد و انتظام بلاد و رفع هر گونه خلل و فساد شدند لهذا مصدر و مظهر مقامات علم و سلطنت و اجراء قوانین و احکام متعلقه بدتیا و آخرت بودند و از جانب خداوند متعال ابلاغ رسوم و قواعد و تهذیب و تکمیل نفوس بر ریاضات و عبادات و نظم ابواب معاملات و معاشرت و حفظ نفوس و اعراض و اموال بحدود سیاسیات مجاهدت فرمودند فجزا الله عن جمیع الجزاء و بعد از خود همه مقامات را تفویض وصی و نایب خود فرمود الی حضرت حجة عجل الله فرجه که دارای جمیع مقامات هستند درازمنه غیاب آن حضرت خداوند متعال برای هر منصب و مقامی از مقامات آن جناب نایب و مظهری مقرر فرمودند علمای اعلام را نایب و مظهر علم و تکمیل نفوس و تطهیر اموال و انصاب مقرر فرمودند که بیان طریق آنها را از معاملات و مناکحات و غیر ذلک بفرمایند و سلاطین اسلام را در هر عصری از اعصار مصدر و مظهر تنظیم امور عباد و رفع ثقل متقلبین و امنیت طرق و بلاد مقرر داشتند تا ایادی اقویا از سر ضعفا کوتاه فرمایند و ساکن بلاد اسلام را از و با طریق خدعه و تدویر مخفی از انظار محفوظ دارند از بیان این مقدمه مختصر که شرح وجوه و نکات و مویدات آن را درین ساعت نمیتوانم واضح و لایح میشود اینک بهیچ وجه دولت و ملت را از یکدیگر جدا نمیتوان نمود چه فی الحقیقه هر دو یکی و از جانب یکی میباشند اگر چه کافل و حامل هر مقامی متعدد باشند در معنی باریست که هر يك بقدر قوه خود کناری از آن بار را گرفته بمنزل میکشند و می برند پس از اختصار این مقدمه مرقومه اگر باعث حصول کلال و عروض غباری بر خاطر مبارك نباشد عرض میشود اگر علمای اعلام در مسائل دولتی اختلالی خدای نخواسته مشاهده فرمایند و بخاکپای مبارك بر حسب رضای آقا مخدوم عرض کنند فضولی نکرده بلکه فضول باید کسی باشد که این را فضولی بنامد بر علماء و غیر علماء لازم است عرض کنند پسند خاطر مبارك بشود یا نشود در مقام اصلاح آن بر آیند یا نیایند .

بناء علی ذالک همه ما دعاگویان بلکه عموم اهل ایمان عرض میکنیم که شخص میرزا ملکم خان را ما دشمن دین و دولت دانسته ایم و بهیچ وجه صلاحیت و کالت از دولت و سلطنت و انتظام ملک و مملکت ندارد که بخطاب و لقب ناظم الملکی مخاطب و ملقب باشد و هر کس باعث این امر شده است خیانت کلی بدین و دولت

نموده است که چنین دشمن جانی را مداخله در کارهای بزرگ دولت داده است .

مدت زمانی نگذشته که دردارالخلافة ابراز شعبده‌های زیاد نموده و مجلس فراموشی ترتیب داده بود و باین تذویر و شعبده درخیال تصاحب ملك و دولت و اضمحلال مذهب و ملت بود و الزام مواسات و يك جهتی و هم عهدی که هر يك درپای دیگری در مقام تمام مال و جان بایستد و تايكی آوازی برآورد همه حاضر و نظر باشند و در وقت اجراء شروط و فرصت و جمیع اسباب نهضت و حرکت همگی يك دفعه حمله ور شوند و بر غیر هر که باشد بتازند و هر چه بخواهند بگیرند و ببرند گویا از خاطر مبارك نرفته باشد حاصل گذارشات فراموشخانه و نتیجه محتمله بلکه مطمئنه آنرا وقتی بخاکپای مبارك معروض داشتم حکم جهان مطاع بر دفع و اخراج ایشان شرفصدور یافت بحمدالله این دشمن دین و دولت ازین توجّهات اعلیحضرت همایون شاهنشاهی مسکوت و مایوس گرد لکن برای ما این اوقات از راه محکم دیگری که خیلی محکمتر و واضحتر و شدیدتر است در همان خیالات افتاد که احداث راه آهن بفرمائید با شروط و تعهدات و موافق چندی از قرار مسموع و مکتوب در عهد نامه آنکه جمیع خلق مجبور بر تسلیم اموال و املاک خود باشند از قبیل جنگلها و معادن و قنوت بلکه سلطان با اقتدار نیز در این اجبار داخل باشد که املاک خالصه و زرخریدی و معادن و رودخانهها را بتوانند باجبار ببرند بحدی که اگر پس از زمانی دولت بخواهد رفع آنهارا بکند جمیع نقود خزانه عامره و نقود اجناس متداوله موجوده در دست رعایا و فاداء تاوان و زیان آن ننماید و اگر جسارت نباشد گوینده را میرسد که بگوید و پیرسد دولت را چه تسلط است بر املاک و اشجار و آب و اراضی رعایا که حتماً بفروشند ، کمان ندارم در شرع خود بلکه سایر ادیان تجویز این قسم اجبارها شده باشد . مسموع شد از آن شخص فرانسوی که در جنگ مرو اسیر شده بود و امپراطور آن دولت با اهتمام که بقیمت تمام بلکه الوف و آلف در خریداری و استرداد او مصرف داشت او گفته بود که مقام عدل و مهربانی دولت ما بحدی است که باین همه التفات و در حقیقت خریداری من حق اینرا ندارند بگویند چرا دستکش دست چپ را بدست راست کرده‌ای کمپانی هند تمام هند بآن وسعت و مکنّت را بخیریداری و تملك يك جریب زمین مخصوص سکونت خود برد کمپانی معاصر ما بانصرف آن همه اراضی متعلقه براه آهن استحقاق انتفاع جمیع معادن و رودخانهها و اراضی با حق بکار و اداشتن جمیع کارکنان ار رعایا چگونه ایران را نبرد و چرا نبرد خوب پس از آنکه رعایا بر ضایا بحکم کارکنان ایشان شدند و ازدادن منال دیوانی معاف ماندند آیا بخزانه عامره از کجا و کدام مالیات و کدام نسق از زراعات چیزی بیاید یا اینطورها در عهد نامه نیست و یا هست و نخواهد آید و بمال کار بر نخورده‌اید اگر خدای نخواستہ کارم لازم افتد دفع طغیان و تعدی همجوار با اقتداری را از سرحدات خود نمائیم اولاً با کدام مال که عرض شد كذلك با کدام رجال حکم جنگ بکدام فوجی داده شود که مواجب و جیره چند ساله ایشان نرسیده و هر چند فوجی که هستند در بستند و اگر از همه مایوس شده در خیال اجماع و بلوا برآمده باشیم کدام عالم محترم مسموع الکلام مانده با هجوم عموم فرنگیان در بلاد ایران از راه آهن کدام عالمی در ایران خواهد ماند و اگر بماند جانی و نفسی داشته باشد که یک دفعه و ادینا و املتا بگوید از جناب میرزا ملکم خان یاسر کار کمپانی با این همه اموال و این همه رجال و داشتن راهی باین سهل بیلاذعظیمه ایران بخصوص بیایتخت سلطنت و دولت بکدام قلب و اطمینان چه اطمینان داریم که در طول یک ساعت پرنکند اطراف مارا از رجال و توپ و تفنگ و غافلگیر شویم زیاده جسارت نمیشود مجال هم نیست .

اما اعلیحضرت شاهنشاهی را به باطن همان امام عصری که محل و مظهر اقتدار و سلطنت ایشان می باشند قسم می دهم که اهتمام بر حفظ دین و دولت و دفع هر خائن از مملکت و ملت بفرمائید بخصوص همین شخصی را که قرار راه آهن داده و عهد نامه آنرا بر وفق صلاح دشمن دین و دولت نوشته بدون اینکه از عقلا و خیر خواهان دولت اجازت و مشورتی نمایند .

چون فقره خیانت دیگر از این شخص بزرگ بواسطه اشغال بدکر معایب آوردن میرزا ملکم خان و او را و کالت سلطنت دادن در باب راه آهن فراموش کرده بودم و خیال ختم عرایض داشتم حال که متذکر شدم لازم دانستم از آن خیانت نیز اشاراتی بنحو اجمال معروض دارم و آن فقره کلمه قبیحه آزادی است که بظاهر خیلی خوش نداشت و خوب و در باطن سراپا نفس است و عیوب این مسئله برخلاف جمیع احکام رسل و اوصیاء و جمیع سلاطین عظام و حکام و الامقام

است باین جهت در نوشته دیگری نوشته بودم علی الاسلام والسلام و دولت را وداع نام و تمام باید نمود بواسطه اینکه اصل شرایع وادیان در هر زمان خود قید محکم سخت و شدیدی بوده و می باشد که ارتکاب مناهی و محرمات نمایند متعرض اموال و قاموس مردم نشوند و هکذا برخلاف مقاصد و انتظام دولت و سلطنت است که هر کس هر چه بخواهد بگوید و از طریق قلب و فساد نهب اموال نماید و بگوید آزادی است و شخص اول مملکت همه را آزاد کرده است و در معنی بحالت وحوش بر گردانیده معلوم است نفوس بالطبع طبیعت شیطانی مایل بهوی و هوس و بر آوردن مشتهیات خودند همین مایه بی نظمی و زیادی تاخت و تاز شده و هیچکس نمی تواند چاره کند اینست که قاطبه علماء و فضلاء را بصدا در آورده حکام و داروغه را خانه نشین و عاجز نموده - زیاده جسارت است جز تعلق گرفتن خاطر مبارک بر رفع فساد و اصلاح امور عباد و انتظام بلاد ، مناس و مخلصی بنظر نمی آید دعا میکنم که تاثیر در قلب مبارک نماید و رای جهان آراء بر آن قرار یابد .

فان قلب السلطان بین یدی الرحمن فی ۲۲ شهر رجب ۱۲۹۰

بعد از ورود ناصرالدین شاه به تهران اشخاصی هم که واقعا با اعطاء امتیاز نامه مخالف بودند کتباً و شفاهاً معایب امتیاز نامه را بناصرالدین شاه گوشزد میکنند .
یکی از نامه هائی را که بتفصیل معایب و مضار امتیاز نامه را شرح داده و در تاریخ سوم ماه شعبان ۱۲۹۰ (سه روز بعد از ورود به تهران) بنظر ناصرالدین شاه رسیده ذیلا نقل میکنم .

متأسفانه نویسنده این نامه که معایب و مضار امتیاز نامه را بخوبی شرح میدهد بواسطه نبودن مهر و امضای او در ذیل آن نتوانستم دقیقاً بشناسم . (۱)
«قربان خاک پای جواهر آسای همایون شوم مقرب الخاقان منشی حضور همایون فرمایش جهان مطاع اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی روحناده را باتلغراف بچاکر جان نثار ابلاغ کرده بود که سواد قرار نامه راه آهن را برای عرض حضور مراحم ظهور ملوکانه بفرستد .
چون نسخه فارسی قرار نامه را که میرزا ملکم خان بخط خودش نوشته است با نسخه خط فرانسه که از راه گیلان بتوسط مقرب الخاقان معاون الملك برای ثبت دفتر وزارت خارجه فرستاده بودند این غلام فدوی بمالیجه میرزا هارطون داده ترجمه کرد در بعضی فقرات تفاوت و اختلاف داشت و همچنین در آخر نسخه فارسی پاره منضمات و ملحقات بود که در نسخه خط فرانسه نبود لهذا چاکر داد هر دو نسخه را نوشتند نواب مستطاب معتمد الدوله بالطاف الله بیک فرستادند البته تابحال از عرض پیشگاه مقدس اعلیحضرت شاهنشاهی روحناده گذشته است اگرچه جمیع نکات و دقائق امور و معایب و محسنات و منازم و مصالح کارها بعون اله تعالی رای حقایق پیرای اقدس اعلی احاطه دارد .

و این معنی واضح و هویداست که راه آهن برای آبادی مملکت و رواج تجارت و زراعت و رونق کسب و حرفت و منافع عامه اهالی ایران و صرفه و صلاح دولت و ملت خیلی خوب است و نزد دول و ملل متحابه که خیر خواه دولت و ملت ایران هستند پسندیده و مطبوع می باشد .
ولی در همه کارهای که دایر بمنافع عامه مردم و صرفه و صلاح دولت و ملت و آبادی مملکت و رونق تجارت و زراعت و سایر کارهای عمده و معظم است اگر از هر طبقه دولت و ملت مجالس شور و مشورت و صلاح و مصلحت میشد جمیع معایب و محاسن اینکار غورها و دقتها و تحقیقات و همگی اطلاع و استحضار میرسانیدند .
خدا فرموده است به پیغمبر خود و شاور هم فی الامر ولو کنت فظا غلیظ القلب لا تضوا من حولک .
یا اگر بحرف کسی از اشخاص عظام که کرها و عنفا قرار نامه را مهر کردند گوش میدادند و مردم را بی اطلاع نمی گذاشتند چرا بعد از اطلاع از عیوب آن که راجع بدولت و ملت دیدند محض غیرت دین و دولت بجنبش می آمدند .

۱ - ممکن است نویسنده این نامه اعتماد السلطنه که با سپهسالار میانه خوبی نداشته و در آنوقت رئیس «دارالطبایع» بوده ، باشد و میرزا هارطون در آن موقع مترجم «دارالطبایع» بوده است .

علاوه بر اینکه به همه مردم ایران معلوم شده است جمیع فقرات این قرار نامه بصره و صلاح کمپانیها نوشته شده است .

شارژدفر دولت اطریش و مجارستان میگفت شنیدیم دولت ایران میخواهد قرار آهه را بدهد چه قدرها دولت ماوسایر دولت های خیرخواه مشعوف شدند ولی بعد از دیدن قرارنامه و اطلاع از فقرات آن که دیدند همگی صرفه و مصلحت با کمپانیها و در حقیقت با دولت انگلیس است دولت ما و سایر دول نمیکخواه را نهایت تاجر حاصل گشت که چقدر تنزل کرده است - معایب آن که بمردم اثر کرده است و راجع بدولت و ملت میباشد از اینقرار است :

اول - در فقره ۴ و ۱۵ البته اعلیحضرت شاهنشاهی روحانفاده غور فرموده اند که در باب املاک و آبها به طوری که نوشته اند برای کسی ملك و زمین و آب نخواهد ماند و مثل حکایت هندوستان خدا نکرده خواهد شد .

ثانیا - موافق فقره ۶ عملجات کمپانی از هر نوع مالیات داخله معاف خواهند بود و موافق فقره ۲۳ که کمپانی مختار است از خارجه هر قدر عمله بیاورد و هر قدر هم از هر جای ایران خواسته باشد می تواند بگیرد در اینصورت اولاً از فرنگی ایران را پرمیکند ثانیاً نه رعیت برای کسی میماند نه نوکر ثالثاً نه زراعت میماند نه تجارت برای اهالی ایران رابعاً برای دولت هم مالیات نمی ماند چرا که همگی عمله آنها میشوند و از همه چیز معاف .

ثالثاً - موافق فقره ۱۴ که اختیار جنگلها را بکمپانی داده اند مطلقاً قید و شرطی برای مایحتاج ملت و دولت از قبیل ذوغال و هیزم و اسباب و ادوات نجاری و سایر در قرارنامه مندرج نکرده اند کمپانی مختار است بهر قیمت بخواهد بخارجه بفروشد و با اهالی ایران تنگ بگیرد و همه را مستاصل نماید .

رابعاً - موافق فقره ۱۱ که اختیار جمیع معادن ممالک ایران را بکمپانی داده اند باز مشروط ننموده اند بجهة ضروریات و مایحتاج دولت و ملت از قبیل نمک که محتاج الیه عامه است و همچنین ذوغال سنگ و آهن و مس و سرب و سایر و کمپانی اختیار دارد بهر قیمت بفروشد و مردم را پیریشان کند .

یابد خله نفروشد و بخارجه بفروشد .

خامساً - در فقره ۱۷ و ۱۸ که ضمانت صد و هفت برای دولت قرار داده است صد و پنج برای منفعت سرمایه و صد و دو برای ادای سرمایه .

فرضا اگر کمپانی صد و دو برای راه آهن خرج نماید هر ساله برای ادای سرمایه دو و دو بگیرد در مدت هفتاد سال یکصد و چهل و دو میشود چهل و دو اصل سرمایه اضافه خواهد شد .

سادساً - موافق فقره ۱۹ که اجازه کمرکها را بکمپانی وا گذاشته اند ظاهراً برای دولت منفعت قرار داده اند ولی در معایب آن غور فرمایند چه ضررها برای دولت و ملت حاصل است چرا که اختیار جمیع ماکولات و مشروبات و امتعه و حبوبات و بقولات و سایر دست آنهاست کیف بپاش ویرید .

سابعاً - موافق فقره ۲۲ که کمپانی را مختار کرده اند حقوق خود را بهر طور بخواهد بکمپانی دیگر یا مشتری دیگر بدهند یا بفروشند .

کمپانی حقوق خود را بدولت انگلیس میدهد یا می فروشد آنوقت کار املاک و آبها و جنگلها و معادن و کمرکها و سایر از تجارتی گذشته دولتی خواهد شد .

ثامناً - در فقره ۲۴ که اشاره کرده است در صورت ظهور مشکلات فیما بین طرفین مضمون فرانسه تنها سند خواهد بود .

خط فرانسه را هم با خط فارسی مطابق ننوخته اند و حال آنکه خط فارسی را که میرزا ملکم خان بخط خود نوشته است بایستی خط فرانسه را هم مطابق آن بنویسد دیگر چه لزوم داشت که قید و شرط نماید در صورت ظهور مشکلات فیما بین طرفین مضمون فرانسه تنها سند خواهد بود از همین شرط معلوم میشود که باید اختلاف داشته باشد اکثر اهالی ایران خط فرانسه را چه میدانند و انگهی بکسی هم اطلاع نداده اند آنوقتها .

تاسعاً - در نسخه خط فارسی میرزا ملکم خان در فقره ۸ نوشته اند در مقابل قبض حاکم رشت مشعرباینکه بقدر کفایت ساختن راه آهن از رشت الی طهران میل های آهنی وارد اتزلی شده است این چهل هزار لیبره رهن به

کمپانی رد خواهد شد .

در نسخه فرانسه) در وقتی که اسباب میلهای راه آهن حمل بکشتی وارد باترلی بشود که حکومت رشت رسیدگی اسباب را بنویسد همین وجه معین محجز بکمپانی داده میشود که بمخارج راه آهن رسانیده باشد .
عاشرا - در آخر فهرست شرایط مهندسین که باید در اختیار نامه ثبت شود مشتمل بر دوازده فقره که در آخر قرارنامه خطفارسی نوشته شده در فقره ثامن خواهید دید که نوشته است تعیین قیمت اراضی از روی قیمتی خواهد بود که در وقت اجاره کردن به آن قیمت بوده است وجه اجاره که در این مدت داده است از قیمت ملک کسر خواهد کرد .

اولا قیمت ملک را کمپانی با اختیار خود کرده که صاحب ملک نتواند موافق قیمت روز حرف بزند ثانیاً چه ظلمی است که وجه اجاره از قیمت ملک کسر شود .

یازدهم - در فقره ۱۲ شرایط فهرست مهندسین نوشته اند و نیز مباشرین ولایات ونواب محال عرضدها مجبورند که برای قطع اشجار وانهدام دیوارها و بادفع هر نوع سدی که در جلوراه واقع شود هر قدر عمله که مهندسین را لازم باشد بدون مضایقه بدهند و اجرت عمله را بقانون متداوله از مهندسین راه گرفته عاید دارند .

البته در فصل بهار بعرض خاکپای همایون اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی روحناده رسیده است که از رعایای دهات برای بنائی مردم عمله می آیند بشهرها وقتی که حاصل رامیخواهند درو نمایند همگی آنها باز میروند بدهات برای درو کردن و جمع کردن خرمنها عمله چقدرها کم میشود و اکثر بنائیها میماند وقتی که کمپانی همه مردم ایران را مجبور کرد که عمله بجهة راه آهن از همه جا بدهند آنوقت دیگر برای مردم رعیت و زراعت و تجارت و کسب و حرفت و نوکر میماند یا برای دولت مالیات چرا که همه مردم عمله میشوند دیگر عقب زراعت و کسب و حرفت و نوکری نمیروند چرا که معاف هستند از مالیات وسایر تحمیلات و قس علی هذا سایر فقرات قرارنامه را که در وقت غور و تأمل و امعان نظر معلوم خواهد شد که بصرفه و صلاح کمپانیها نوشته شده .

نکته و دقایقی که برای رفع این معایب بنظر قاصر چاکران آمده است در آخر نسخه قرارنامه فارسی از عرض لحاظ انور اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی روحناده خواهد گذشت که نوشته است .

سواد شرحی است که مسبوکوت و کیل و مامور بارون جولی یوس در و تر در طهران نوشته و داده است .

مشتمل بچهار فقره

در ضمن فقره دوم نگاشته است - دفتر حملول جمیع کارها و اقداماتی که بسته بامتیاز نامه مزبور باشد باید قبل از وقت و پیش از اجرای مامور دولت مذاکره شود و بتصدیق او برسد .
و همچنین در فقره ۴ بنظر مبارک خواهد رسید که نوشته است این مقرر است که بجهت این فقرات مذکوره يك امضای مامور دولت بجهة اجرای آن قواعد کافی خواهد بود .

و نیز مقرر است که دولت ایران هیچ تکلیف مخصوص بر عهده مامور نخواهد گذاشت که اختیار احتیاطی او را بجهة تعیین این قرارها برهم بزند - حکم این قرارنامه مثل این خواهد بود که لفظ بلفظ در امتیازنامه اصلی مندرج است .

از این شروط همچو معلوم میشود که باید دفاتر حملول بنویسد و بامامور دولت که در ضمن فقره اول نوشته است ناظم - الملك خواهد بود مذاکره خواهند کرد .

و بیک امضای مامور دولت که او باشد کافی خواهد بود و شرط هم کرده اند که حکم این قرارنامه مثل این خواهد بود که لفظ بلفظ در امتیازنامه اصلی مندرج باشد ،

برای عرض خاکپای همایون اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی روحناده این تفصیلات و نکات و دقایق را جسارت کرد چنانچه رای حقایق پیرای ملوکانه که دارای جمیع حکمتها و مصلحتها و نکات و دقایق امور است قرار بگیرد و صلاح دانند حکم تفرافی بمیرزا ملکم خان شرف صدور خواهد یافت که بی اجازه و استحضار و امضای دولت و ملت دفاتر حملول و این فقرات و شرایط را که مسبوکوت و مهندسین راه آهن در طهران داده اند باتمام و اعضاء نرسانند .

والا بهرطوری که رای مبارک اعلیحضرت اقدس شاهنشاه عالمیان پناه روحنا وروح العالمین فداء اقتضا
کند امر امرسرکار اقدس ارفع اعلی است و مطاع و مطاع
گفتیم معتمدالدوله فرهاد میرزا که از سران مخالفین بشمار میرفت و با سپهسالار
خصوصیت میورزید شب و روز بناصرالدین شاه میگفت اعطای امتیاز رویتر خیانت بمملکت
بوده و عامل آن باید مجازات شود.

در اینجا يك نامه از فرهاد میرزا را که بعد از لغو امتیاز رویتر بناصرالدین شاه نوشته
نقل میکنم و بطوری که ملاحظه میشود در آن نامه میخواند «هر که خائن دولت پادشاه و
ملت پادشاه است بغضب اعلیحضرت شاهنشاهی گرفتار شود»

«قربان خاکپای جواهر آسای مبارک شوم در روزنامه مبارک که بتاريخ ۱۹ رمضان انتشار موقوفی راه آهن را
دیدم خداوند وجود مسعود همایون روحافداه را در آنکه جهان داری مستدام بدارد که براهالی ایران بشارتی مقرر شده
بود انشاءاله تعالی از اقبال همایون روحنا فداء و از باطن اسلام به آن قرارنامه خطبطلان کشیده خواهد شد و هر که
این کار را کرده باید بانجام برساند و اگر رای همایون قرار بگیرد در مناشیر و فرامین دولتی نیز حکمی صادر بشود که
در منابر بخوانند بتاج و تخت همایون قسم است که از این روزنامه مردم چقدر امیدوار و دعاگو شده اند.
انشاءاله تعالی بحسن تدبیر ملوکانه باید قبض يك کرور استقراض که پول آورسیده است گرفته شود و حساب
بیست هزار تومان پول ملکم خان هم پرداخته شود و امیدوارم که بزودی انشاءاله تعالی بشارت و اشارت این فقرات در
روزنامه مبارک که کوش زد خاص و عام بشود و بخط مبارک این بنده را بشارت داده سرافراز فرمایند که
خیالات خالص بشود.

بتاج و تخت همایون قسم است که این بنده در گاه بعقل قاصر خود همه چیز را يك توجیه و دلیلی قرار میدهد
ولی این يك کرور استقراض که بی جهت باید نمسك داد نفع میدهد و نخواهد فهمید و این مسئله مسلم بود که در هر نقطه
فرنگستان برای اعلیحضرت همایون روحافداه پول ضرور بود از هر که هر قدر میخواستند میدادند دیگر قبل از
وقت و ضرورت قرض کردن که حالانمسك را برحمتی که باید پس گرفت چه معنی داشت خداوند انشاءاله تعالی هر که
خائن دولت پادشاه و ملت پادشاه است بغضب اعلیحضرت شاهنشاهی گرفتار نماید
زیاده جسارت است امر همایون مطاع مطاع مطاع
در پشت نامه محل مهر «فرهاد».

بطوریکه دیدیم بعد از امضای امتیاز نامه چوت مطابق فصل
شروع بکار
هشتم میبایست پس از پانزده ماه از تاریخ آن رویتر بکار شروع
نماید به هنری کولینز دستور میدهد مهندسین و کارکنان لازم را استخدام کند و بطرف
ایران حرکت نماید.

امتیازنامه در تاریخ ۱۸ جمادی الاولی ۱۲۸۹ (۲۵ ژوئیه ۱۸۷۲) امضاء شده بود
و بنا بر این در مدت ۱۵ ماه بعد از آن یعنی تا تاریخ شنبه ۲ رمضان ۱۲۹۰ (۲۵ اکتوبر ۱۸۷۳)
میبایست بکار شروع کرده باشند.

کولینز در ماه فوریه ۱۸۷۳ با عده ای مهندس و کارگر از انگلستان بطرف ایران
حرکت میکند و در ماه مارس باستانبول میرسد و بعد از يك ماه توقف در آنجا در ماه مه
وارد تهران میگردد.

در اینکه کار از جنوب شروع بشود یا از شمال بین رویتر و کولینز بناصرالدین شاه
و سپهسالار مذاکراتی بعمل میآید و چون ناصرالدین شاه اصرار داشت که باید ابتدا

راه آهن تهران و بندر انزلی ایجاد شود مقدمات شروع بکار در رشت فراهم میگردد .
گراهام استوری مینویسد .

«مباحی بکصدونجاء میل راه رشت و تهران انجام شد و نقشه بریدن هشت هزار فوت از کوه البرز تکمیل گردید
و اولین محمولات ریل از انگلستان بکارگیری شد .

معهدا شروع بکار واقعی راه آهن بدون موافقتنامه بین دولت ایران و بارون رویتر در باره «کایه دوشارز»
ممکن نمود زیرا برای خرید اجناس و لوازم ، مشخصات آن نیز مورد احتیاج بود .
و سپس راجع بشروع کار نوشته .

«بالاخره در پنجم ژوئیه (۱۸۷۳) رویتر اجازه تحصیل نمود که مهندسین از رشت مشغول ساختن راه بشوند
در این موقع فقط سه ماه ونیم برای شروع کار وقت باقی بود .

شش هفته قبل از انقضای ضرب الاجل یعنی در اوایل سپتامبر تشریفات ایجاد راه آهن در حضور قنصل بریتانیا
و اتباع خارجی مقیم محل بعمل آمد .

رویتر در این هنگام که زمزمه مخالف ها را می شنید و مخصوصاً از تصمیم اولیای دولت
ایران دایره به افوا امتیاز نامه با اطلاع بود به گولینز نماینده خود دستور میداد که در کار
تسریع نمایند و بهانه ای بدست دولت ایران ندهند .

گولینز و سایر مهندسین با کمک قریب هزار نفر عمله در رستم آباد ۱۶ کیلومتری
منجیل در حدود نیم فرسنگ درخت های جنگل را بریده و زمین را مسطح و هموار میکنند و موقعی
که ناصرالدین شاه از اروپا باز میگشت در انزلی از او تقاضا مینمایند که برای باز دید
عملیات به محل مزبور برود و از آنجا نیز سپهسالار که گفتگو از عزل او میرفت تلگرافی
بر رویتر متغایره میکند و او را بواسطه شروع بکار تبریک میگوید و چند روز بعد از آن هم حسنعلی
خان وزیر فواید عامه با اشاره سپهسالار که در این وقت از صدارت عزل شده بود در تاریخ
۱۱ سپتامبر ۱۸۷۳ نامه ای بشرح زیر بعنوان «گولینز سرمهندس و نماینده رویتر» مینویسد
«آقای من»

سرکار اعلیحضرت شاهنشاهی ایران استعفای جناب صدراعظم را قبول فرموده اند و میل خاطر آن اعلیحضرت
آنست که جناب مشارالیه را مجدداً بصدارت منصوب دارند من از جانب جناب مشارالیه مامور هستم که بمقام اظهار
تشکر برآیم که فی الحقیقه در موقع شروع بکار را کرده اید و بخصوص جناب جلالتماب صدر اعظم بسیار از شما
راضی است که شما را در کار کردن می بینند امیدواریم که انشاء الله بروفق معاهده قراردادیه رفتار نموده باشند
را مشغوف و مسرور خواهند ساخت و الان از محمد آقا سرتیب بکمال خوشوقتی شنیدم که از امروز ابتدای شروع
کار کرده اید من از این جهت از شما راضی هستم و حاجت تکرار و زحمت دادن نیست بهر حال آقای من حاضر هستم که
جمیع امورات شما و اسهولت بگذرانم و بهر نوع اعانت و تقویتی که احتیاج داشته باشند بعمل خواهد آورد
امضاء حسنعلی خان»

بهر حال با تمام جدیتی که رویتر و نماینده او برای اجراء شرایط امتیاز نامه بعمل
آوردند نتوانستند آنطور که باید و شاید اقداماتی بنمایند که بهانه ای بدست دولت
ایران داده نشود .

چنانکه گفته شد از موقع امضاء امتیاز نامه روسها اظهار نارضائی
نمودند و هنگامی هم که ناصرالدین شاه به پترزبورغ رفت امپراطور

اقدام برای
افزایش امتیاز نامه

روسیه حضوراً عدم رضایت خود را از این موضوع باو گفت و بهمین جهت از همان موقع دیگر

آن میل و علاقه اولی را باجرای امتیازنامه نداشت و در انگلستان نیز چندان اعتنائی به رویت نکرد و حتی به تقاضای مکرر او در مورد تمدید ضرب الاجل مقرر ترتیب اثر نداد. يك موضوع دیگری که باعث یاس و دلسردی ناصرالدین شاه و سپهسالار از انگلیس شد قرارداد گرانویل و کورچاکف بود که قبلاً ذکر از آن رفت و گفتیم بموجب آن دولت انگلیس و روس مناطق نفوذ خود را در آسیا معین کردند و این امر برای «شاه» و «صدر اعظم» ایران خیلی غیر منتظره بود.

ناصرالدین شاه وقتی بایران آمد مخالفت علماء و رجال را هم که دید مخصوصاً با اخباری که از گوشه و کنار کشور دایر بمخالفت مردم با امتیازنامه باو میرسد جدا تصمیم میگیرد که امتیازنامه را لغو کند با آنکه بعد از ورود ناصرالدین شاه به بندر انزلی بواسطه نامه‌هایی که علمای متنفذ روحانی مثل حاج ملاعلی کنی و سید صالح عرب و همچنین انیس-الدوله و فرهاد میرزا معتمدالدوله باو نوشتند سپهسالار یعنی کسی را که عامل اعطاء امتیازنامه میدانستند از صدارت عزل میکنند و خود بتنهایی بتهران می‌آید معیناً اوضاع و ضم عادی نداشت و در همه جازمه‌های مخالفت با امتیازنامه بلند بود و ناصرالدین شاه از این موضوع زیاد وحشت داشت - در يك گزارش که در تاریخ سوم رمضان ۱۲۹۰ بنابرالدین شاه داده‌اند نوشته شده.

«..... ملاها بعضی خیال داشتند ایام رمضان بمسجد نروند بعضی خیال داشتند بعد از چهار پنج روز در مسجد بنشینند و عریضه کنند میرزا عیسی از جانب سنی الجواب بآنها اطمینان داد علی الحساب آسوده هستند نرفتن به مسجد و عریضه نوشتن گفتگوی خودشان با محارم خودشان بود»
گراهام استوری مینویسد.

«..... عذری که برای وزیر مختار انگلیس در تهران آورده این بود که از ملاها وحشت داشتند دولت شاه چنین اظهار میداشت که «ایشان (ملاها) مشغول تشویق يك بحران سیاسی میباشد» و ثبات تاج و تخت در خطر بود و تنها راه جلوگیری از آن فدا کردن امتیازنامه بنظر میرسد»
خلاصه ناصرالدین شاه از همان بدو ورود بتهران باتمام مخالفین و موافقین بمشاوړه پرداخت تا شاید راهی برای حل این مسئله غامض پیدا کند اما کسی را بهتر از خود میرزا حسین خان سپهسالار برای انجام این منظور نمیدید.

سپهسالار نیز که وحشت ناصرالدین شاه را مشاهده میکرد با و قول میداد که بهتر ترتیبی باشد این مسئله را بخوبی حل خواهد نمود.

با آنکه آمدن سپهسالار بتهران با وجود آنکه مخالفتها از کارهای خطرناک بود و همه مخالفین او را منشاء و موجد این گرفتاریها میدانستند بطوری که در شرح حال او دیدیم (صفحه ۴۶) ناصرالدین شاه باز حمت بسیار او را برای حل این موضوع بتهران احضار می‌کند و با سمت وزیر امور خارجه مامور فسخ و لغو امتیازنامه رویتر مینماید.

سپهسالار نیز فوراً مشغول اقدام میشود و در نامه‌هایی که بناصرالدین شاه مینویسد اشکال کار و غامض بودن این مسئله را گوشزد می‌سازد ولی وعده میدهد هر چه قدر هم

سپهسالار بتهران
احضار و مامور لغو
امتیازنامه میشود

جان ناقابل خانه زاد راهر آنی هزار مرتبه تصدق وجود مبارک نماید آمین امر الاقدس الاعلی مطاع مطاع مطاع،
نامه دیگر از سپهسالار در همین مورد که بتاریخ ۱۲ رمضان ۱۲۹۰ بنظر.

ناصرالدین شاه رسیده است

«قربان خاکپای جواهر آسای اقدس همایون مبارک شوم بزیارت دستخط مبارک جهانمطاع همایونی روحنا
فداء که در جواب عریضه عبیدانه این غلام خانه زاد شرف صدور یافته بود مشرف ومباهی گردیدم انشاءاله در خاکپای
انوراعلی بدرجه نبوت رسیده است که حتی المقدور حرف بی و بی ماخذ کمتر میگویم خاصه در خاکپای مبارک امیدوارم
که انشاءاله عنقریب خاطر مبارک را از این فقره آسوده دارم و اعلان ابطال این امر را نمایم لکن در اول عرض نمودم که
شکل های مهیب بنظر خواهد آمد اما بالاخره خالی از ضرر است انشاءاله در همین روزها یعنی بعد از فرستادن چند تلغراف
بفرنگستان که از فردا شروع خواهم نمود و دو مکاتبه با کلتس استدعای شرفیابی بحضور مهر ظهور ملوکانه در خوانده
خواهم نمود و بعد از عرض عرایض واستحصال رای انور فوراً شروع با اجرای منظورات همایونی خواهم نمود در آخر
عریضه بازجسارت نموده عرض میدارم که خاطر مبارک را از این فقره آسوده دارید و خیال همایونی را صرف مرمت و تعمیر
سایر کارهای دولت بفرمائید خداوند جان ناقابل خانه زاد را بتصدق وجود مسعود مبارک نماید آمین ثم آمین
الامر الاقدس الاعلی مطاع مطاع مطاع»

سپهسالار با آنکه جدا برای لغو امتیاز رویت اقدام میکرد ولی گویا خود عقیده
باینکار نداشت و بکسانی که «خیالات عالیه ملوکانه» و او را بر عکس جلوه داده اند لعنت
میفرستاد و نفرین میکرد.

سپهسالار در نامه ای که مقارن همان تاریخ بنظر ناصرالدین شاه رسانده اینطور مینویسد
«قربان خاکپای جواهر آسای اقدس همایون مبارک شوم بزیارت دستخط مبارک همایون شاهنشاهی روحنا
فداء مشرف ومفتخر گردیدم و بر حسب اراده همایونی دستخط مبارک را در جوف عریضه عبودیت فریضه اعاده بحضور
مبارک دادم خدای وحده لا شریک له شاهد کافی این غلام خانه زاد است که قدم و قلمی بر نداشت و نخواهم برداشت مگر
این که رضای خاطر مبارک همایونی روحنا فداه را در او داشته باشم انشاءاله به لعنت خدا و سخط پادشاه بیایند اشخاصی
که از باب غرض و خودخواهی و جهل این حرکت را نمودند و خیانت بدولت و ملت کردند و در انظار ملل فرنگستان
که امروز بقا و دوام دول موقوف بدرجه اعتباری است که در آن انظار دارند پنجاه سال افلا ما را عقب انداختند و آن
خیالات عالیه ملوکانه را بر عکس جلوه دادند غلام خانه زاد اهتمام داشت که اسم مبارک شاهانه سر صفحه سلاطین
بزرگ فرنگستان بشود آنها سعی کردند که بجهت نسبت بی قدرتی و عدم استیلا و اختلال در شعب امور اسم مبارک همایونی
را داخل اسامی سلاطینی که مملکت آنها قابل هیچ نوع ترقی و تمدن و اعتنا نیست نمایند والله بنمک مبارک قسم
است سفیر اطیش از افکار اروپا بعد از این حرکت فاسده و جهال چیزهاییان کرد که قدوی خانه زاد بعد از رفتن او
گریست انشاءاله بتدایر صائبه همایونی نوعی خواهد فرمود که رفع این تاثیر بد که مفهوم مصرح سلب اقتدار و
اختیار سلطنتی است بشود اما در فقره راه آهن همان عرضی است که از شش ماه قبل نموده ام و امروز چون میل مبارک را
قوی تر ملاحظه مینمایم قوی تر عرضه می دارم که خاطر مبارک را مطمئناً آسوده بدارند و این عمل را باطل شده بدانید
انشاءاله بعد از یک دو مجلس دیگر مذاکره با وکیل رایتز یک روزی بعد از تحصیل اجازه شرفیاب خاکپای مبارک
گردیدم بتفصیل آنچه باید عرض نمایم نموده بعد اعلام در طهران و ولایات بطور دلخواه همایونی خواهد شد خداوند
جان و مال مرا به تصدق وجود مبارک نماید آمین ثم آمین الامر الاقدس الاعلی مطاع مطاع مطاع»

عین دو نامه فوق در صفحه بعد گراور شده است

هر چند سپهسالار در اقدامات خود تعجیل نمیکرد و هیچ غفلت زوا نمیداشت مع هذا
ناصرالدین شاه بواسطه وضع غیر عادی که در نتیجه اقدامات مخالفین پیش آمده بود و ناراحتی
خیال خود عجله فراوانی در اینکار بخرج میداد چنانکه در نامه ای به سپهسالار اینطور مینویسد.
«جناب مشیرالدوله اگر چه از عرایض شما در فقره ابطال راه آهن کمال اطمینان را دارم اما دیروز نوشته بودم

که نمی‌دانم در ماه رمضان میتوان اعلام رسمی کرد یا نه بعلت اینکه موقع رمضان بهتراست مردم در منابر و مساجد می‌شنوند و دیگر اینکه بعد از رمضان میخواهم جاجرود بروم انشاءاله - این اعلام رسمی نشده و لایمی‌توان به آسودگی بشکار رفت ثابا موقع احکام لازمه میگردد گیرمن در همین اعلام رسمی ابطال راه آهن است در پشت همین دستخط جواب بده.

سپهسالار در پشت نامه اینطور نوشته

«قربان خاکپای مبارکت شوم انشاءاله روز پانزدهم این ماه بشرف زیارت خاکپای مبارک همایونی روحنا فداء مشرف شده و اعلان رسمی ابطال راه آهن را در همان تعیین خواهم نمود و انشاءاله قلب مبارک به آسودگی به شکارگاه تشریف خواهد برد و احکام مبارک اجری خواهد نمود خداوند جان و مال خانه زاد را به تصدق وجود مبارک نماید آمین نم آمین»

عن رشاد

عن رشاد کنتم

نزد مارت سارک دارد و در روز...

در منبر...

و به این...

و این...

و این...

اگر...

کمال...

مزد...

صبت...

در...

ای...

نزد مارت سارک دارد و در روز...
در منبر...
و به این...
و این...
و این...

تعیین ناصرالدین شاه بواسطه اقدامات مخالفین بود که تاخیر در لغو امتیاز نامه را جایز نمیدانستند و میخواستند هرچه زودتر اعلان بطلان آن منتشر گردد.

گفتیم با آنکه رویتر و نماینده او میل داشتند قبل از انقضاء موعد مقرر (شنبه ۲ رمضان ۱۲۹۰ - ۱۲۵ اکتوبر ۱۸۷۳) و اقامت بکارهای اساسی شروع کنند تا بهانه ای بدست دولت ایران برای لغو امتیاز نامه ندهند با همه جدیتی که بکار بردند نتوانستند و تسلیم و هموار کردن مقداری از جنگل نزدیک رستم آباد رشت نیز برای انجام منظور کافی نبود.

عدم اجراء
امتیاز نامه
در موعد مقرر

بعلاوه در این مدت میبایست بر طبق فصل بیست و سوم بکارهای دیگر مثل استخراج معادن و غیره نیز اقدام کرده باشند و حال آنکه برای این امور هیچ اقدامی بعمل نیامده بود.

بالاخره بعد از خاتمه تاریخ مزبور سپهسالار شفاها بمستر کولینز نماینده رویتر عدم اجراء شرایط امتیاز نامه و بالنتیجه بطلان آن را اعلام میکند ولی مثل آنکه مستر کولینز

موضوع را تصدیقه انگاشته و در تاریخ چهارم نوامبر ۱۸۷۳ (۱۲ رمضان ۱۲۹۰) در مورد کایه دوشارژ (۱) که قبلاً نیز به آن اشاره ای شد این نامه را بعنوان «جناب سپهسالار اعظم» مینویسد.

«از بارون روتر تلگرامی دریافت نموده ام بموجب آن که اومیکوید غیبت جناب ملکم خان از لندن حقیقتاً اسباب منع اجرای امتیازنامه است جناب ملکم خان از جانب دولت متبوعه خود مامور است که در باب کایه دوشارژ بآبارون روتر قراری بدهد.

بارون روتر بدین دستور العمل داده است که از جنابعالی استفسار نمایم که در این موقع تکلیف چه بوده و اطلاع حاصل نمایم که جناب ملکم خان چه وقت بلندن مراجعت مینمایند.

سپهسالار روز بعد در جواب کولینز اینطور مینویسد

«بتاریخ پنجم نوامبر ۱۸۷۳ مطابق سیزدهم رمضان ۱۲۹۰

مسیو.

در جواب مراحمه دیروز شما بانسلف بامعان نظر شما میرسانم که کمپانی که شما مأمور آن هستید چون در ایفای شرط وعهد خویش چنین که در فصل هشتم قرارنامه مشروط است باعتقاد ما قصور کرده دوات ایران نیز بحکم همین واقعه خود را از عهد و شروط خویش نسبت به بارون روتر آزاد میگذارد و در اینصورت نمیتواند پیامور لندنی خود احکاماتی که شما خواهش میکنید برای فقره دفتر محاسبات همین قرارنامه که در لفظ و معنای معیوب گشته صادر نماید پس قبل از اینکه طرفین دوباره متفق الرای باشند نه تنها هر حکمی که سابقاً صدور یافته به نسخ آن هم اشاره خواهد کردید بلکه خود قرارنامه در نظر ما ملغاً و کان لم یکن خواهد بود در این موقع مسیو بیان احترامات مرا بپذیرند حسین.

بعد از این نامه مستر کولینز شروع با اعتراض میکنند و بانوشتن نامه هایی دلائلی برای اینکه بکار شروع کرده و امتیاز نامه باعتبار خود باقی است اقامه مینماید از جمله دلائلی که بآن استناد میکرد تلگراف تبریک میرزا حسینخان به رایتور و همچنین نامه حسنعلی خان وزیر فواید عامه بعنوان کولینز بود که در آن صریحاً شروع کار را تبریک گفته بود و نماینده روتر میگفت اگر بکار شروع نکرده چگونه صدر اعظم و وزیر فواید عامه به روتر و او تبریک گفته اند؟

از طرف سپهسالار به تمام نامه های کولینز و دلائل او جوابهای لازم داده میشد.

سپهسالار در دنباله اقدامات خود در ۱۶ ماه رمضان ۱۲۹۰ مستر طامسن وزیر مختار انگلیس را بمنزل خود دعوت میکند و موضوع فسخ امتیاز نامه روتر را با او در میان میگذارد جریان این مذاکرات را خود سپهسالار بناصرالدین شاه چنین گزارش میدهد.

ملاقات سپهسالار

با

وزیر مختار انگلیس

«قربان خاکپای جواهر آسای اقدس همایون مبارک شوم. روز شنبه ۱۶ شهر حال بر حسب امر قدر قدر همایون شاهنشاهی روحنا فداه مستر طامسن وزیر مختار انگلیس را نزد خود احضار نمودم دو ساعت بغروب مانده آمد بمشار الیه گفتم سر کار اقدس همایون ملوکانه روحنا فداه از آنجائیکه دوات انگلیس را حقیقه دوست صمیمی و آقایی خودشان میدانند و شخص شمارا خیر خواه و صدیق میشمارند به من فرمودند که شمارا نزد خود خواسته فرمایشات آتی را بشما بگویم و جواب تحصیل نموده بعرض آستان مبارک برسانم.

میفرمایند هیچکس بقدر خود من فطرتاً طالب انتظام و اصلاح در امور و ترقی دولت نیست و باز هیچکس بقدر من نمیداند که وسیله ترقی پیروی بهمان قواعدی است که در ممالک فرنگستان از روی علم و بصیرت و حکمت

مجری نموده اند که اعظم آنها راه آهن و تلگراف و تسهیل تجارت و مراودات و اجرای عدل و انصاف و تأمین مال و جان است قلم از آنکه سفر فرنگستان بروم و اینهمه اعمار و ثروت و انتظام را برای العین مشاهده نمایم همیشه طالب و راغب این امور بودم چنانچه قرار نامه راه آهن قبل از عزیمت فرنگستان انعقاد یافت حالا که خود همه آنها را مشاهده نمودم و بدقت حکمت همه را مطالعه کردم بمراتب میل و شوق من در اجرای قواعد حسنه بالهضاعف شده است و باچه خیالات عالیّه معاودت میکردم که بعد از ورود بمقر سلطنت فوراً در صدد اجرای آنها برآیم بفته در اول ورود بخاک ایران این مقدمه روی داد و ما را مجبور کرد که چندی خیالات خود را تاخیر انداخته باندبیر در اصلاح امور داخله برآئیم از جمله مقدمه راه آهن را بقدری در اذهان علما و عموم ملت مضر و مخرب دین و دولت و تمامی ملت به قلم داده اند که هر قدر بخواهیم این فقرات را از ذهن آنها بیرون بیاوریم و محسنات و منافع اینکار را تعداد دهیم عجالة امکان نخواهد داشت تنها به اختلال افکار علمای دار الخلافه اکتفا نکرده اند بجمع علمای ولایات شروحات نوشته اند و بر آنها یقین نموده اند که این عمل مخرب جمیع قواعد دینیّه و قدیمه دولت است و هر روزه از حکام ولایات راپورتهای موحشه میرسد از برای رفع و دفع این خیالات و تصحیح افکار عامه عجالة چاره بجز الغا و ابطال قرار نامه چیزی بنظر مبارکشان نمیرسد در صورتیکه شرایط خود قرار نامه این حق را بطور تصریح بدولت می دهد و صاحب امتیاز به آنچه وعده نمودند و فائز کردند و باز فرمودند که بشما اطمینان بدهم که در محسنات راه آهن بهیچوجه تغییر اعتقاد فرموده اند و میدانند که قوه و قدرت آتیّه دولت منوط براه آهن است پس از آنکه این قرار نامه حاضر که موجب اینهمه گفتگو شده است لغو و باطل شد و اذهان آرام گرفت آنوقت بفاصله دو یا سه ماه با همین بارون رایتز یا کمپانی دیگر مضایقه ندارند سهل است اصرار خواهند فرمود که قرار مجددی از روی اساس تازه در ایجاد راه آهن بدهند حالا رای و سلیقه شمار آنچه از اول تا آخر گفتم چه چیز است بیان کنید تا عرضه دارم گفت از روزی که گفتگو و مذاکره راه آهن با بارون رایتز بمیان آمده است دولت انگلیس کلیة بیطرف مانده است یعنی که تا امروز يك كلمه بادوات ایران مذاکره در این فقره نکرده است نه اعانت و تشویق و نه اهانت و ممانعت کرده است رسماً من هم باید بدولت خود تاسی نموده بیطرف و ساکت بماتم گفتم البته در نظر دارید که دولت شما در مجلس پارلمنت حمایت خود را از این امتیاز نامه به بارون رایتز دریغ داشت و امروز در این مسئله بارون رایتز در تحت حمایت انگلیس نیست گفت از جمیع مذاکرات در پارلمنت و جوابی که به رایتز داد اند اطلاع دارم بعد شرح مفصّلی از وخامت نتیجه این حرکت که بوقوع رسیده است و سوء تأثیر او در جمیع فرنگستان خاصه در انگلیس بیان کرد و گفت حقیقه امر را محرمانه بتو میگویم اعلیحضرت شاهنشاهی آن قبول عامه که در لندن تحصیل فرموده بودند غیب کردند و دولت انگلیس امروز از دولت ایران مایوس است و چه قدر بائیت خوب حاضر شده بود که تقویتها و معاونت های کلیه از دولت ایران نماید در جواب او گفتم بهترین و بزرگترین صفات ملت انگلیس در دنیا انصاف و حقانیت است اما در این موقع چه بحثی بر شخص همایونی میتوانید وارد آورد که قبول عامه در لندن را غیب فرموده باشند امر ناگواری برخلاف میل و رضای مبارک ایشان بوقوع رسید و هر قدر تصور نمائید متغیر شدند و راه خبر را به اردوی متوقفین دار الخلافه مسدود نمودند و هر چه نوشتند انحصار بخودشان داشت و کار را بقدری بزرگ قلم دادند که باز میتوان گفت سر کار اقدس همایونی کمال قوت قلب را بعمل آوردند گفتم يك فقره بشما میگویم یقین بدانید که در مسائل داخلیه ایران و استعمال تدابیر لازمه بجهة تحصیل مقصود هیچکس را بقدر ذات اقدس ملوکانه روحنا فدا مهارت نامه ندارند و خدا میداند خیالی خوب و باندبیر و عقل کامل حرکت میفرمایند و آنچه شما منظور دارید که استقلال کلیه اوامر سلطنتی باشد بعمل آمده و عنقریب تکمیل خواهد شد

بعد فصلی راجع بشخص فدوی خانزاد و خیالات و پولتیک عاقلانه خانزاد بقول او بیان و اظهار تاسف و ملالت زیاد از پاره حالتهای بیان کرد که عرض آنها از طرف خانه زاد بهیچوجه مناسب نیست خوبست

بوسایل دیگر بعرض خدام آستان مبارک برسد همینقدر فدوی در جواب گفتم که من کمال تشکر و خاکساری را از آنچه تابحال در باره من فرموده‌اند دارم و خود برای العین مشاهده مینمایم که جمیع اوقات مبارکشان مصروف تقویت و اصلاح کار من است که از آنجمله همین فقره راه آهن و اصراری که میفرمایند بازجزء اعظم اواز برای خود من است حالا اگر واقعا شما بطوری که میگوئید وجود نابود مرا از برای پیشرفت خدمات و اوامر همایونی لابد مندمیدانید پس تقویت و معاونت نمائید تا این فقره راه آهن لغو و باطل شود و امورات بروفق مرام صورت گیرد گفت در آخر فصل هشتم من یکفقدری اشتباه دارم به این معنی که اگر در راس وعده پانزده ماه شروع بکار نکنند شما حق ضبط آن چهل هزاره لیره انگلیسی را دارید لکن بعدا اگر اوباز میل های آهنی از رشت الی طهران را آورد آنوقت بازمی‌تواند مشغول کار شود فدوی خانهازاد قرارنامه را آورد و فصل هشتم را مجددا مطالعه نمود رفع اشتباه از او کردم بعد خود او بفدوی گفت فصل ۲۳ قرارنامه هم مقوی خیال و رای شما میتواند شد او را هم مراجعت کردم دیدم واقعا اسلحه خوبی است گفت حالا که میل همایونی بر این است و شما هم میگوئید الغاء ابطال این فقره موجب تقویت شماست شخصاً آنچه در قوه داشته باشم معاونت روحانی در تقویت خیال شما خواهم نمود گفتم عجلاله بزرگ ترین تقویت‌ها عدم حمایت از صاحب امتیاز است گفت آن فقره را در پارلمنت جواب داده‌اند تا امروز هم من بهیچوجه مداخله و اظهار حمایتی از کمپانی مزبور نکرده‌ام بعد گفت آیاسر کار اعلیحضرت شاهنشاهی تجویز می فرمایند که در میان فرنگستان امروز خیوه را مقدم تر و باتریت تر از ایران تصور نمایند گفتم چنین امری به تصور احدی نیامده و نخواهد آمد گفت در خیوه از برکت قشون روس اساس اسارت و نده فروشی را موقوف کردند و دولت ایران از این فقره بهتر و بیشتر از همه نفع برد و اسرای چندین ساله او از خیوه آزاد شدند و آمدند و بلکه چند سال است که در خصوص منع اسارت سیاه‌ها سعی و اهتمام دارد و با جمیع دول و امارت‌ها عهدنامه منعقد کرده است مثل دولت عثمانی و خدیو مصر و امیرزنگبار و امام مسقط و غیره و غیره لکن دولت ایران هنوز داخل عهدنامه نشده است این اوقات سواد عهدنامه بسیار مختصر از دولت بمن رسیده است که ترجمه نموده نزد شما میفرستم که به ملاحظه همایونی برسانید گفتم مطلبی که هنوز اظهار نموده‌اید و نمیدانید رد میشود یا قبول هیچ حق نداشتید و ندارید که اسباب کله و شکایت خود قرار بدهید یا خیوه را بجهت تربیت مستعد تراز ایران بگوئید همینقدر بشما میگویم نه خودتان تغییر اعتقاد در باره ایران بالخاصه در باره ذات مقدس همایونی روحنا فداء بدهید و نه بگذارید از برای دولت و ملت خودتان تغییر اعتقادی بشود زیرا که عظمت و قدرت و درست قولی و حسن وفای دولت انگلیس بخوبی بالا تر از آنچه شما میل داشته باشید مشهود خاطر مبارک گشته و اطمینان تمام بشما دارند و با سایرین مماشاة میفرمایند چنانکه خود شما هم مماشاة می کنید خلاصه صحبت خیلی زیاد تر از این شد که بعرض خاکپای مبارک روحنا فداء رسانیدم در حضور انور مشهود است که از برکت تربیت همایونی در صحبت و مذاکره امکان ندارد که اهالی خارجه بتوانند بر فدوی تفوق حاصل کنند . الامر الاشرف الاقدس الاعلی مطاع غلام خانه زاد حسین .

اعلان بطلان امتیاز نامه

بعد از این ملاقات و اقدامات دیگر و خواستن نظر مأمورین ایران مقیم کشورهای بیگانه مخصوصاً ملکم وزیر مختار ایران در لندن چون ناصر الدین شاه میل داشت که برای آراهش مردم و آسایش فکر خود هرچه زود تر موضوع لغو امتیاز نامه اعلان و در مجامع عمومی برای مردم خوانده شود مجلسی باصوابدید سپهسالار مر کب از کامران میرزا نایب السلطنه - میرزا یوسف خان مستوفی الممالک - حسام السلطنه مراد میرزا - اعتضاد السلطنه و خود سپهسالار تشکیل میشود و موضوع را مطالعه و سپس گزارشی بشرح ذیل برای ناصر الدین شاه تهیه مینمایند .

« بتاریخ شب چهارشنبه بیستم شهر رمضان المبارک (۱۲۹۰) حسب الامر الاقدس الاعلی در مجلس خاص

در بار اعظم دستخط همایون درباب اعلان بطلان و فسخ امر راه آهن زیارت شد. صورت منظورات ملوگانه در این مساله بیان شد. بالضروره تفصیل اقدامات باین امر هم که موافق امر ملوگانه جناب جلالت‌آب مشیرالدوله متصدی بوده اند برای مزید اطلاع اعضای مجلس شرح داده هیئت امروزه اینکار را که درجه نقطه است توضیح نمودند.

معلوم شد که عجله در ملاقات سفیر انگلیس و سؤال وجوابها که به میرزا ملکم خان و کلنس وکیل رایتز شده است تنها دلایل نسخ و ابطال قوتی یافته است نه اینکه هنوز از ختم و قطع کار اطمینان حاصل شده باشد و اگر در این حالت با اعلان و انتشار امر اقدام شود شاید باز زحمتی حادث شود و وسیله حرف و ادعائی بدست رایتز و وکلای او بیفتد صلاح در این است که اولاً چند روز تأمل شود تا جواب تلگرافها که بلندن گفته شده است برسد و یکباره از اسکاوت و یلر رایتز مطمئن شویم.

ثانیاً بعد از اختتام امر و اطمینان از گذشتن کار اعلان و بطلان راه آهن را لازم نیست فرمان بنویسند و در مجمع عوام بالای منبر خوانده شود همین قدر با شرح مقدمات مساله بطوریکه قصور و کوتاهی را منحصرأ بر رایتز و وکلای او بگذارند شرحی در روزنامه دولتی چاپ شود و بعضی ولایات هم مختصرأ با تلگراف اخبار کنند بشر از این ضرورت ندارد.

رای مجلس این است که معروض افتاد تا مقتضیات رای آسمان آسای اعلیحضرت همایون ارواحنا فدا چه باشد نایب السلطنه امیر کبیر - یوسف بن محمد حسن - حسام السلطنه اعتضاد السلطنه - غلام خانه زاد حسین .
و برای اطلاع مردم در روزنامه رسمی ایران مورخ ۱۹ رمضان ۱۲۹۰ این اعلان منتشر میگردد

« مطالعه کنندگان روزنامه ایران البته دانسته اند که سابقاً فیما بین اولیای دولت ایران و بارون ژولیس رایتز در امتداد راه آهن از رشت بیوشهر شده قرارنامه منعقد شده بود و چون تا این تاریخ که قریب یکماه از موعد شروع حقیقی بنصب و امتداد راه آهن منقضی شده و علامات قصور و عدم تمکن بارون مزبور بوفای عهد و حفظ اصول قرارنامه خود شایع و معلوم شد .

آنچه بر ما محقق و معلوم شد دولت ایران قرارنامه مزبور را کان لم یکن فرض کرده و رأی خود را بواسطه تلگراف بخود بارون رایتز و بموجب تحریرات رسمیه بوکیل مشارالیه در دار الخلافه اعلام نمودند که دیگر قرارنامه مزبور لغو و باطل و از درجه اعتبار ساقط است .

و چند روز بعد از آن از طرف حسنعلی خان وزیر فواید عامه بطلان امتیازنامه رسماً به کولینز نماینده ویترو از طرف وزارت امور خارجه به سفارت انگلیس اطلاع داده میشود و نیز اعلان رسمی بشرح زیر صادر میشود :

هو

اعلان رسمی

چون بارون ژولیس رایتز در ماده قرارنامه راه آهن که بادولت علیه ایران منعقد کرده بود وفای بوعدهای صریحه مندرجه در قرارداد خود ننموده و شروع بعمل در مدت معینه نکرد لذا دولت علیه ایران بموجب حقیقه بمدلول فصول قرارنامه بجهت خود باقی گذارده بود قرارنامه مزبور را الغاء و ابطال نموده و در حکم کان لم یکن گذارد و این رأی ثابت خود را بموجب تحریرات رسمیه بوکیل مشارالیه در دار الخلافه معلوم ساخت و از تاریخ امروز قرارنامه راه آهن منعقد بابارون مشارالیه و امتیازاتی که باوداده شده بود باطل و باطل و از درجه اعتبار ساقط است .

و همچنین در تاریخ پنجم دسامبر ۱۸۷۳ (جمعه ۱۴ شوال ۱۲۹۰ هجری) تلگرافی بشرح

ذیل بسفارتخانه های ایران در لندن و پاریس و پترزبورغ و استانبول مخابره میکنند.

«چون بارون روتیر از عهد، تعهدات خود بر نیامد و مخصوصاً شرایطی که در فصل هشتم و بیست و سه مقررات پیش از انقضای مدت مجری نشد در اینصورت که امتیازی باقی نماند و مثل این است که کان لم یکن است برای آگاهی خودتان اطلاع داده شد.»

در تلگراف به سفارت لندن این مطلب هم اضافه شده است.

«وجهی که بر رسم ضمانت در بانک گذاشته شده باید ضبط نمائید بهیچوجه اجازه ندارید در باب قرارنامه مخصوص راه آهن گفتگو نمائید. طهران پنجم دسامبر ۱۸۷۳»

ملاقات سپهسالار

با

وزیر مختار روس

ناصرالدین شاه و مخصوصاً میرزا حسین خان سپهسالار که بعد از بازگشت از سفر اروپا بعلمی و از جمله نارضائی دولت روسیه از کار برکنار شده بود پس از آنکه دوباره روی کار آمد و امتیازنامه رویترا لغو کرد و بر روسها میگفتند امتیازنامه رویترا بخاطر دولت روس باطل کردند و این امر را وسیله ای برای نزدیکی دولتین ایران و روس قرار داده بودند. میرزا حسین خان سپهسالار بعد از لغو امتیازنامه مزبور در این باب با «مسیو بکر وزیر مختار وایلچی مخصوص» روسیه ملاقاتی مینماید و جریان آنرا در گزارشی که بتاريخ ۱۲ شوال ۱۲۹۰ هجری در جاجرود بنظر ناصرالدین شاه میرساند اینطور شرح میدهد.

«قربان خاکپای جواهر آسای اقدس همایون مبارکت شوم. بر حسب امر و اراده ملوکانه روحنا فداه روز شنبه ۸ شهر حال در سفارت خانه دولت بهیه روسیه با وزیر مختار دولت مشارالیه ملاقات نموده بعد از تعارفات رسمیه بر حسب مطلب رفتم و وزیر مختار شرحی از مضراتی که این راه آهن بجهة دولت روس داشت بیان نمود فدوی خانه زاد گفتم از دقیقه که پرنس قارچاقوف اظهار مطلب در خاکپای همایون نمود و اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاهی روحنا فداه دریافت فرمودند که اعلیحضرت امپراطور و اولیای دولت روس مایل بعمل راه آهن نیستند بر خود مخمر فرمودند نه اینکه تنها در این عمل مساعدت لازم را بعمل نیاورند بلکه بطور حتم قرار نامه حاضره را لغو و باطل بفرمایند و از همان روز تا این دقیقه فرمایشات و دستورات ملوکانه بمن در این امر بوده است و متصل تا کیدات همایونی بوقوع میرسد تا اینکه دیدند و الان بمشاهده شما میرسانم که ابطال و القای قرارنامه را بموجب تلگراف بخود بارون روتیر و بموجب نوشتجات رسمیه بوکیل او در دار الخلافه اعلان نمودیم و مصنف روزنامه ایران هم این اعلان را بجمع اهالی داخله و خارجه اخبار نمود و همه روزه هم من مشغول مبادله نوشتجات با وکیل رایترا هستم و هر کاغذ را از کاغذ اول سخت تر و اثبات تر مینویسم و خیال دارم در این روزها برشت تلگراف نمایم اگر چند نفر عمه در راه کار مینمایند مانع شده و نگذارند. از این بیانات ظاهر و باطناً سرور شد و گفت اگر دولت روس راضی و مایل به این راه آهن نبود از برای دولت ایران هم نافع نبود فدوی گفت این مسئله ایست طویل الذیل عجاله مجال دخول در این مبحث نداریم لکن بطور یقین اعلیحضرت ملوکانه روحنا فداه محض عدم میل امپراطور این قرارنامه را برهم زدند نه خیال و تصور دیگر. بعد گفتم شبهه شما در کجا بوده است بگوئید تا من بقدری که فهمیده ام در صد رفع او توانم برآمد. گفت در فصل هشتم مینویسد اگر تا پانزده ماه از تاریخ امضای قرار نامه شروع بکار نشود یکصد هزار تومان مرهونه ضبط خواهد شد بارون رایترا بهمین کاری که کرده است خواهد گفت من شروع کرده ام فدوی گفتم در آخر فصل میگوید که اگر تاخیر در شروع از بابت جنک در ممالک خارجه و غرق و تاخیر در حمل و نقل بهم نرسیده باشد اگر مقصود از شروع همین تسطیح یکربع فرسنگ زمین بود که حالا کرده اند از برای همینقدر کار بهیچوجه محتاج بفرنگستان نبودند که از آنجا چیزی حمل و نقل نمایند که غرق و تاخیر حمل و نقل آنها را معاف تواند داشت و وزیر مختار مشارالیه بهیچوجه ملتفت این فقره نشده بود از استماع و دریافت این دلیل خیلی مشغوف شد و گفت

خوب عذرو بهانه بدست آورده اید گفتم همینقدر نیست از بارون رایتز نوشته دارم که در ایام مسافرت همایونی در فرنگستان با کمال اصرار ششماه دیگر از من تمدید مدت میخواست اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی روحانفاده بنا بر فرمایشی که به پرنس قارچاقوف فرموده بودند راضی نشدند و مدت مرحمت فرمودند اگر مقصود از شروع همین است و بود که بعمل آورده اید خواستن مهلت ششماه دیگر از برای چه بود آشکار است که مقصود از شروع گذاردن میل های آهنی است که نمی توانست در مدت معینه در قرارنامه برساند و ششماه دیگر مدت میخواست علاوه بر این دو دلیل فصل بیست و سیم صراحة میگوید که کمپانی مجبور و متمد است که شروع به راه آهن و معادن و میاه و جنگل را دفعه واحده نماید و به اقرار و اعتراف خودش به آن سه فقره اخیر بهیچوجه شروع نکرده است همینکه در یکی از چهار امر شروع نکرده باشد مثل اینست که در هیچیک شروع ننموده است و مقصود ما حاصل است علاوه بر آنچه شفاهای شما گفتم نوشتجاتی که در این ماده فیما بین من و وکیل رایتز مبادله شده است و ادله را واضحاً و مشروحاً در آنجا نوشته ام همراه خود آورده ام که اگر بخواهید ملاحظه نمائید از این فقره زیادتر ممنون شد و از من خواهش کرد که نوشتجات را نزد او بگذارم امشب بدقت درست ملاحظه نموده گفت خودم برداشته بیاورم و بشما تسلیم مینمایم و گفت در روز شرفیای قرار شد که بعد از ملاقات با شما اعلیحضرت همایون شاهانه دستخطی مرتوم فرمایند که از روی او من تلغراف رهز به پرنس قارچاقوف بفرستم گفتم از این فقره من اطلاعی ندارم فرمایشی بمن نشده است خواهش کرد که در غرض و تقدیم راپورت عاجزانه بخاک پای اقدس اعلی این فقره را نیز عرض نموده و جواب بمشارالیه بدهم بهرچه امر قدر قدر همایونی شرف صدور بابت اطاعت خواهد شد.

در همان روز بر حسب امر همایونی روحانفاده از وزرای مختار انگلیس و عثمانی و اطیش و فرانسه هم بازدید نمودم چون امر فرموده بودید که صورت مجلس ملاقات با وزیر مختار روس را بواسطه عریضه عرضه دارم جسارت نمودم. الامر اقدس الاعلی مطاع مطاع مطاع غلام خانه زاد حسین

بعدها نیز هر وقت اقدامی در این موضوع بعمل میآمد بمنظور فوق الذکر کم و بیش جریان آنرا بروسها اطلاع میدادند چنانکه ساعدالملک وزیر مختار ایران در بطرز بورغ در گزارشی که بتاريخ ۲۹ ذی الحجه ۱۲۹۱ به تهران فرستاده مینویسد:

«خدایگان! سؤال و جوابی که فیما بین حضرت اجل و وزیر مختار دولت انگلیس در باب امر بارون رطرد و بدل شده بود سوادی از آنها را از برای استحضار این بنده ایفا فرموده بودند در نهایت بوقت و بموقع رسید زیرا که همان روزها روزنامه های خارج و روسیه دایر باین فقره تفصیلات زیاد چاپ و منتشر می کردند این بنده بدون فوت فرصت و موقع کار هر دو مراسله را با کمال دقت ترجمه کرده خود برده بوزارت خارجه داد و خواهش کرد که همان روز بملاحظه پرنس شانسلیه برسانند آنچه که لازم میداشت شفاهام در این باب بیان نمود و خواست بهر راهی که بتواند همان ترجمه ها را بنظر اعلیحضرت امپراطور هم برسانند از توجه بندگان مستطاب اجل نوعی اسباب فراهم آورد که همان روز در جزو راپورت های وزارت خارجه بنظر امپراطور هم رسید اعلیحضرت امپراطور زیاد تحسین کرده بودند بالجمله همان مراسله جناب عالی خیلی موثر آمد دیر قطر میگفت يك فقره این کاغذ را که این امر داخله است و سفارت حقی ندارد مداخله نماید جناب حسین خان (منظور سپهسالار است) خوب ملتفت شده اند گفتم جناب دیر قطر این مراسله بندگان حضرت اجل که در جواب وزیر مختار انگلیس نگاشته شده باعتقاد من متضمن زیاد عبارات سخت است میتواند بلباس دیگر هم جواب بنویسند لیکن من محض از برای اینکه بوزارت خارجه اینجاد درست مشخص شود که جناب اشرف مانع احداث راه آهن نیست و نمی خواهد که این فقره بارون رطیر دوباره بمیان آید این کاغذها را ترجمه کرده بوزارت نشان دادم تا شمار دست ملتفت شوید با اینکه حال دولت انگلیس راه - سؤال و جواب تازه باز کرده است باز کمال ایستادگی از طرف جناب مستطاب اجل مرعی است و مانع این خیالات نیستند و من بعد بشمار درست معلوم خواهد شد کسی که در ایران طالب راه آهن است و محسنات او را بهتر از سایرین ملتفت میباشد جناب مشیرالدوله است و بس و چون استحضار بندگان حضرت اشرف امجد دام اجلاله العالی از این تفصیل لازم بود جسارت بعرض مراتب نمود زیاده چه جسارت نماید ۲۹ شهر ذی الحجه الحرام سنه ۱۲۹۱» (محل مهر ساعدالملک) در حاشیه نامه خود ساعدالملک با خط خود نوشته «تصدیق

شوم اعلیحضرت امپراطور شقاها بخود این بنده فرمودند که جواب وزیر مختار انگلیس را در باب امر بارون روتر که بوزارت خارجه داده بودی دیدم اولیای دولت ایران خیلی خوب جواب داده اند هر گاه تا آخر بهمین سلك بروند خوب است بنده عرض کردم همیشه همان جواب را خواهیم داد

اقدامات روتر

بعد از

لغو امتیاز نامه

بعد از آنکه بطلان امتیاز نامه از طرف دولت ایران اعلان میگردد باوجود مکاتبات و مذاکرات مستر کولینز چون نتیجه ای نمیگیرند روتر و نمایندگان او در کشورهای مختلف اروپا با وسائلی که در اختیار داشتند سر و صدای زیادی در -

روزنامه های اروپا راه انداختند و دولت ایران را به بدقولی و بی اعتباری متهم کردند . در تهران نماینده روتر بدولت ایران اخطار میکرد که امتیاز نامه بقوت خود باقیست و هر خسارتی که بواسطه انتشار خبر لغو امتیاز نامه متوجه آنها گردد بعهده دولت ایران است.

پس از لغو امتیاز نامه مهمترین اقدام بارون جولیس روتر مسافرت بروسیه بود . ظاهراً منظور روتر از این سفر آن بود که قسمتی از امتیاز نامه را به عده ای از سرمایه داران روسی بفروشد و آنها را در اینکار شرکت دهد تا ضمن تهیه سرمایه ای شاید بدین وسیله بتواند موافقت دولت روسیه را هم برای اجرای امتیاز نامه در ایران جلب نماید

میرزا عبدالرحیم خان ساعدالملک قائم مقام ، وزیر مختار ایران در روسیه بقاریخ ۴ ذی القعدة ۱۲۹۰ از پترزبورغ گزارشی راجع باین موضوع بشرح زیر بتهران فرستاده است .

سفارت ایران در پترزبورغ .

خدایگانا اگرچه تفصیل حالت بارون روتر را بتوسط تلغراف عرض کرده بودم حالاهم مجدداً عرض می نماید این مرد در ماه شوال به پترزبورغ باعیال خود آمد دوسه هفته به آمدورفت از خود مشارالیه غیر از اینکه خود ستائی نماید و جلال و جبروت تحویل بدهد این بنده چیزی نفهمید لیکن در باطن امر مراقب حالت او بوده که اصل نیت و منظور او را از آمدن روسیه بداند از قراریکه این بنده فهمید در همه ممالک اروپا در جمیع پایتخت های سایر دول این مرد قدم زده است بلکه بتواند کمپانی و پولی پیدا نماید مقدور نشده در هر جا عذری شنیده بالاخره اینجا آمده عمده مقصودش این بوده است که هر گاه بتواند بدولت روس حق خودش را بفروشد درحالتی که این فقره سر نگرفت با اشخاص صاحب مکنت بنای شراکت گذارده و حتی چند نفر را در قلوب (کلوب) انگلیس که هر شب آنجا میرفت قدری هم نرم کرده بود همینکه کار گذاران اینجا این مسئله را فهمیدند در باطن بهمان اشخاص رسانیدند که از او دوری نمایند و در روزنامه پترزبورغ هم مجملاً همینقدر اعلام کردند بارون روتر که راه آهن ایران را برداشته است بسازد و ابداً این فقره سر نخواهد گرفت به پترزبورغ آمده است این انتشار هم نکث کلی بحالت او رسانید از آن طرف هم که از جانب بندکان جناب مستطاب عالی تلغراف اخبار رسید که روتر شروط قرارداد نامه را در مدت معینه نتوانست بجای آورد باطل شد این بنده اخبار داد دیگر در اینجا بنده نشد گویا بلند رفتن رفت از قراریکه این بنده شنیده در روزنامه های مشهور آنجا پروتست کرده است که هر گاه دولت ایران بخواهد قرارداد نامه را باطل نماید مسئولیت آن بپای دولت ایران خواهد آمد اگرچه وقت رفتن گفته است بعد از دوماه باز مراجعت بروسیه خواهم کرد گویا بی اصل باشد دیگر نخواهد آمد چرا که فهمید فایده مترتب نخواهد شد زیاد مسافرت کرده معروضه ۴ ذی قعدة ۱۲۹۰ محل مهر ساعد الملک

ساعدالملک در تاریخ دهم ماه ربیع الاول ۱۲۹۱ در گزارش دیگری راجع بر روتر

اینطور مینویسد .

«راپورط - از بارون روتر و از راه آهن بهیچوجه در اینجا خبری مذکور نیست حتی در روزنامه‌های خارجه هم که هر روز بسفارت می‌آید دایر باین فقره چیزی دیده نمیشود لیکن بالقطع بارون روتر در باطن مشغول کار است می‌خواهد بادستی‌ای بعضی اشخاص که در اینگونه امورات مسائل شرعی و عرفی درست می‌کنند لباس باینکار بپوشاند بدبمیدان بیاید چنانکه مسیوکوت در کاغذ خود که بدیر قطر ژورنال پترزبورغ نوشته بود در آنجا صراحتاً ذکر کرده است از آورد کانه‌های مشهور انگلیس تحقیق مسئله را کرده‌ایم حق را بطرف بارون روتر میدهند فقط دولت ایران در صورتیکه دلایل او موافق قانون دولت انگلیس باشد مستحق همان چهل هزار لیره گروی خواهد بود نه اینکه می‌تواند قرارنامه شومن دفر را بالکلیه بهم بزند لیکن جای هزار افسوس است که این عمل شومن دفر از اول اینگونه ابتدا شد و ناقص ماند این مرد بدون اینکه امورات خود را اول محکم نماید و کمپانی از برای خود پیدا بکند خواست کار باین معظمی رانها خود از عهده برآید هر ذی شعوری این مسئله را بعد از جزئی غور ملتفت میشد که از قوه بفعل نخواهد آمد کاری که نتوانست صورت بدهد سهل است سرمشق بدی هم بسایرین داد مکرر بعضی اشخاص نزد این بنده می‌آیند می‌روند تحقیق بعضی فقرات را مینمایند عمده منظورشان این است که هرگاه در ایران بخواهند راه آهن بنامیند همه امتیازات بارون روتر را باید به آنها نیز بدهند این بنده غیر از اینکه جواب شافی بدهد که اینکار دخل بسفارت ندارد در طهران باید با اولیای دولت علیه مذاکره بشود خود را دخیل کاری نمیکند و تاحالا هیچکس را هم دعوت نکرده است که بطهران برود صریح میگوید هرگاه مثل سیاح کسی برود مختار است در آن ضمن میتواند خیالات خود را هم در خدمت اولیای دولت علیه اظهار و بیان نماید این شده تاحالا مستحضرنشد که بندگان حضرت اجل بجناب وزیر مختار اسلامبول در باب همان شخصی که جنرال اغناطیف (سفیر روس در استانبول) مدعی بر این بود که راه آهن در ایران بنا خواهد کرد حکمی مرقوم فرمودند و جواب یافایده از آنجا بعرض بندگان حضرت اجل رسیده یاخیر زیاده از این چه جسارت نماید .

معروضه دهم شهر ربیع الاول سنه ۱۲۹۱ محل مهر ساعد الملك .

اختلاف بارون جولیس روتر و دولت ایران قریب هفده سال بطول انجامید و در این مدت روتر با تثبیت بدولت انگلستان اقدامات زیادی برای اثبات دعاوی بی اساس خود بعمل آورد و با مکر و حيله نقشه هائی طرح کرد و پیشنهادهائی به دولت ایران داد .

کراهام استوری اقدامات و نقشه های روتر را بعد از لغو امتیازنامه در کتاب «رویتر در یک قرن» اینطور شرح میدهد .

«از آنجا که استدعاها و اعتراضاتی که در مورد لغو امتیاز بعمل می‌آمد متساویا بلا اثر بود در بهار سال ۱۸۷۴ کارگران مرخص و متخصصین نیز باز خوانده شدند . عجز دولت ایران در مطالبه مبالغ چهل هزار لیره وجه سپرده از بارون روتر نیز وضع دولت ایران را محکمتر نمی‌کرد . سر ویلیام هارکورت (۱) که در این موقع مدعی العموم بود اظهار عقیده کرد که لغو امتیازنامه قانوناً بهیچوجه قابل توجیه نبود .

نتیجه انتخابات فوریه ۱۸۷۴ برای روتر امیدبخش بود محافظه کاران با اکثریت معنی‌بھی فائق شدند و سیاست خارجی دیسرایلی بسیار بیش از سیاست خارجی گلاستون با ایران سروکار داشت . اما اعضاء دائمی وزارت امور خارجه انگلیس بجای خود مستقر بودند ولرد نفتردن (معاون دائمی وزارت خارجه) که از روتر ظنین بود در این موقع نزد وزیر خارجه روتر را متهم می‌کرد که «برای دولت دام میگسترد و سعی دارد دست و پایی دولت را در آن گیراندازد» و وزیر خارجه جدید لرد دربی (۲) مانند سلف خود از پنجه در پنجه شدن انگلیس و روسیه وحشت داشت .

1— Sir William Harcourt

2— Lord Derby

هنگامی که رویتر تقاضا کرد که وزیر مختار انگلیس در تهران نفوذ خود را بکار برد تا این بستی را که بوجود آمده بود مرتفع کند به او جواب دادند که وی می تواند توقع داشته باشد که همان مساعدتی را که در باره هر فرد انگلیسی دیگر در این مورد بعمل می آید، در باره او هم میتوان مرعی داشت.

مع الوصف سر نوشت امتیاز نامه از این پس در تهران و در کاخ ابیصر انگلستان پکسان تعیین میشد مبارزه برای تحصیل حقوق آینده صنعتی ایران شدت پیدا کرده بود این مبارزه دیگر بین يك بازرگان هوشیار و مشاورین يك شاه حيله کار بعمل نمی آمد آتش مبارزه بدامن دولت ها کشیده بود.

در سال آخر دولت گلادستون، رویتر دوباره سعی خود را بعمل آورده بود که دولت انگلیس را بنقشه خود علاقمند کند. در بهار آن سال رویتر طعمه جدیدی به قلاب دام خود آویخت - بجای خط آهن از شمال به جنوب بوزارت هند پیشنهاد کرد که از شرق بغرب ایران راه آهن بکشد در این باره به لرد گرانویل نوشت که در قبال تضمین احتمالی دولت جهت نصف منافع بر اساس يك قرضه ده میلیون لیره از قرار صدی شش که مورد ضمانت ترکیه باشد رویتر حاضر است يك راه آهن دیگر از استانبول بسرحه ایران بکشد سپس راه آهن ترکیه را بر راه آهن ایران منضم میساخت و بدین ترتیب يك راه آهن سراسری از کاهه بایران از طریق استانبول ایجاد می کرد که همواره ممکن بود بطرف مشرق امتداد یابد در این مورد وزارت هند دچار اضطراب شد چنانکه در يك یادداشت محرمانه مذکور است نفع و ضرر از هر دو طرف زیاد بود - رویتر تقاضا داشت که سالی ۳۰۰۰۰۰ لیره تضمین بشود و این مبلغ بسیار خطیر بود اما رد این این تقاضا ممکن بود ایران را بکلی از چنگ انگلیسها بیرون بکشد و در چنگال روسها بیندازد (وزارت هند در این مورد زیاد واقع بین شده بود) از این بدتر ممکن بود رویتر بکلی مایوس شود و از تابعیت انگلیس دست بکشد و خود را تحت حمایت روسیه قرار دهد بعقیده تهیه کننده یادداشت نتیجه نامطلوب بود.

در همان هفته کلیه مسئله مرابطات بوسیله راه آهن در مجلس عوام مطرح شد از گلادستون خواسته شد که در سیاست منفی سابق خود تجدید نظر کند.

اگر انگلستان با ترکیه همکاری و خطر نزدیکتری به هندوستان ایجاد نمی کرد فردیناند دولسپس (۱) که اکنون از کارهای کانال سوئز رهائی یافته بود آماده این کار بود.

وی پیشنهاد ایجاد راهی از روسیه کرده بود. اما در این موقع دولسپس دیگر دولت انگلیس را تهدید نمی کرد زیرا گلادستون از پرداخت پول خزانه بیشتر میترسید.

در هر حال گلادستون اکنون عقیده يك متخصص را در دست داشت که هر گونه امیدی به پیشرفت در ایران «خواب و خیال» بود گلادستون هیچ قصد تجدید نظر در سیاست خود را نداشت. مجلس اعیان نیز که با مخالفت نخست وزیر مجهز بود بطور خلاصه بوسیله لرد گرانویل برویتر جواب داد که «این امر برای دولت علیا حضرت ملکه خلاف سنت جاریه است که منافع مخارج کاری را که در يك کشور خارجی تعهد شده است تضمین نماید» دولت بطور خونسرد بی اعتنا ماند.

پیشنهاد دائر بر جنبه بین الملل دادن بامتیاز نامه نیز بی جواب ماند. در این مورد رویتر حتی توانست بالرد گرانویل مصاحبه کند. رویتر در این هنگام تازه از ملاقات بیسمارک و وزیر امور خارجه اطریش و پرنس کورچاکوف (۱) باز میگشت آلمان و اطریش و از همه مهمتر روسیه حاضر بودند از امتیاز نامه برای احداث خط آهنی که از ترکیه و ایران بگذرد و جنبه بین الملل داشته باشد پشتیبانی کنند این پیشنهاد زیاد مآل اندیشانه بود و چنان لرد گرانویل راجع تاثیر قرارداد که مشارالیه گزارش بملکه و گلادستون داد. اما قیل و قالها و معاملات و کشمکشهایی که راجع بشرکت بین الملل کانال سوئز دست داده بود درس عبرت عظیمی بشمار میرفت دولت علیا حضرت ملکه آشکارا میدید که کابوس از نو پیش می آید و يك بار دیگر از دادن هر گونه کمک دولتی به رویتر استنکاف شد.

1- Ferdinand De Lesseps

1- Prince Gortschakoff

نقشه‌های مثبت بمنظور مفید واقع شدن امتیازنامه برای منافع انگلستان مورد بی‌اعتنائی واقع شده بود نخستین اثری که از ورود يك دولت رقیب بصحنه مشهود شد وزارتخارج را بكار انداخت . در ماه اوت سال ۱۸۷۴ چندماه پس از لغو امتیازنامه روتر ، ناگهان خبری تلگرافی به لرد دربی رسید که شخصی بنام ژنرال فالکن هاگن (۱) که يك افسر مهندس بازنشسته روسی بود موفق بتحصیل امتیازراه آهن در ایران شده و بر اثر فشار شدید سفارت روسیه این امتیاز بامضاء وزیر فواید عامه نیز رسیده بود شاه بیشتر از آن با وزیر مختار روسیه زدوبند داشت که از امضاء آن خودداری کند . این وضع که بکلی از نظر عامه مخفی بود وخیم شده بود . هیچ دولتی در انگلستان نمی‌توانست اجازه دهد که ایران بصورت يك ایالت روسیه درآید . راه علاج ظاهراً همان امتیاز روتر بود . وزارت امورخارج به نیازی به تغییر سیاست خودو پشتیبانی از روتر نداشت .

لرد دربی می‌توانست مانند همیشه خود را دورنگاه دارد . اما امتیازنامه روتر سلاح مفیدی بود که بوسیله آن می‌توانست با سایر امتیازخواهان در ایران مقابله کرد . اعطاء حقوق راه آهن بيك صاحب امتیاز دیگر باشکایت حق روتر مواجه می‌گشت و چنین شکایتی البته از طرف دولت علیاحضرت ملکه پشتیبانی میشد این ترتیب مورد آرزوی وزارت خارج بود اما از يك لحاظ این روش برای روتر از بی اعتنائی سابق وزارت امور خارج نیز بدتر بود .

روتر بالفعل لرد دربی را از پیشنهادهایی که شرکت روسی قبلاً باو کرده بود مطلع ساخته بود . روسها حاضر بودند در ازاء امتیازنامه روتر کلیه مخارج اوبائنصام بیستدر صد از منافع خود را در مدت هفتاد سال از راه آهن وجنگلها ومعادن و کمرکات چهارولایت شمالی ایران بوی بپردازند روتر این پیشنهاد را رد کرده بود زیرا آنطور که به لرد دربی می‌گفت «هنوز امیدوار بود که امتیازنامه را برای حفظ منافع انگلستان عملی کند» بحران فالکن هاگن هر نوع شك وتردید را از ذهن لرد دربی دور ساخت ومشارایه برای اولین بار دست با اقدام شدید زد . دربی اعتراض رسمی روتر را بدولت ایران در باره اعطاء امتیاز جدید در حالی که حقوق خود او محفوظ بود تقویت کرد وبوزیر مختار انگلیس در تهران دستور داد که کلیه نفوذ خود را بکاربرد تاشاه را وادارد در مقابل فشار روسیه مقاومت کند این خشونت جدید تأثیر خود را بخشید . علیرغم کلیه وعده‌های ایران در ماه بعد ژنرال فالکن هاگن بالاخره پیشنهاد خود را مسترد داشت و هر گونه خطر بر خورد روسیه وانگلیس منتفی گردید .

در این هنگام روتر در صدد تصفیه دعاوی خود بنحومساعد برآمد . در صورت لزوم حاضر بود امتیاز خود را بدولت ایران واگذار نماید وغرامت مخارج خود را بگیرد . اما باز هم امیدوار بود که نقشه عظیم تراو جامه عمل بیوشد . در تابستان سال ۱۸۷۵ روتر با سماجت تمام منافع عظیمی را که يك راه آهن بین بغداد و ایران برای انگلستان وهم برای هندوستان داشت به لرد دربی عرضه می‌کرد . وی به وزیر امور خارج گفت که می‌تواند تعهد کند که ترکیه کاملاً همکاری خواهد کرد دربی میدید که این نقشه نیز بیش از آنچه که دولت مایل بود دولت را دست اندر کار می‌کرد پیشنهادها یکی متعاقب دیگری میرسید ومسترد میشد وتلگرافها و نامه‌های واصل از تهران بلندن انباشته شده بود بالاخره يك نقشه تعدیل شده بین روتر وشاه ایران مورد موافقت قرار گرفت - نقشه این بود که بین سرحد ایران وترکیه تا اصفهان پایتخت سابق ایران راه آهن کشیده شود و از بعضی جنگلها ومعادن بهره‌برداری شود و يك بانک در ایران تاسیس گردد . وزیر مختار انگلیس در تهران موکداً از این قرار پشتیبانی کرد و عملیات آبیاری وتجديد ساختمان يك سد قدیمی را نیز به آن علاوه نمود . روتر از نو کولینز را بتهران فرستاد ولرد دربی بطور غیررسمی نقشه جدید را مورد تأیید قرار داد ظاهراً بالاخره چیز محسوسی از امتیازنامه حاصل می‌شد در همین موقع جنگ بین روسیه وترکیه آغاز شد شاه از مذاکره وحشت داشت خصوصاً

که جنگ در سرحد غربی ایران بود و پس از فتوحات روسیه شاه بیشتر ترسید. تاروپود شکست کامل شده بود کولینز در تابستان سال ۱۸۷۸ یعنی شش سال پس از نخستین بار که بایران آمده از تهران باز خوانده شد در همان سال آتش امید رویتز مجدداً زبانه کشید. در ماه مارس لرد دربی از سمت وزارت امور خارجه استعفاء کرد زیرا که سیاست مهاجمه آمیز دیسرایلی نسبت به روسیه او را ناراحت کرده بود جانشین دربی که لرد سالیزبوری بود و تقریباً همان نظریات امپریالیستی دیسرایلی را داشت فوراً بامتیاز رویتز علاقه نشان داد. اعتقاد رویتز و کولینز دایر باینکه کشیدن راه آهن در ایران بنفع انگلستان خواهد بود باطلاع وی رسید.

در ماه نوامبر دولت ایران اظهار علاقه کرد که حاضر است ببارون رویتز راجع بساختن راه آهن از خلیج فارس بتهران مذاکره کند واضح بود که سالیزبوری فعالیت می کرد.

نامه های خصوصی دیسرایلی به ملکه نیز در آن موقع نشان می دهد که چگونه مشارالیه بطور کلی امید وار بود ایران را تقویت کنند در ماه اکتبر سال ۱۸۷۹ (مربوط به تصرف افغانستان و سیله انگلستان) دیسرایلی به ملکه نوشت «ممکن است ترتیبی بایران بدهیم که موجب بازگشت سلطه آن کشور در آسیا شود و ایران را از دهان حریص روسیه نجات دهد».

امتیاز رویتز چیزی بود که دیسرایلی می پسندید. مع الوصف از لحاظ سیاست این امر مربوط به وزارت هندوستان بود و آن اداره هنوز نسبت به تغییر در وضع موجود درجاده هندوستان ظنین بود بتقاضای رویتز در باب مساعدت برای منافع بر اساس سرمایه لازم همان جواب مجلس اعیان داده شد. وزارت هندوستان حاضر بمساعدت نبود.

آخرین امید امتیاز راه آهن رویتز در ایران از میان رفت...

همانطور که گراهام استوری نوشته باوجود توسل و
مکاتبات سفارت انگلیس
 تشبث بارون جولیس رویتز، دولت انگلیس بتقاضاهای مکرر
 او مبنی بر پشتیبانی و تقویت برای اجراء امتیاز نامه ترتیب
وزارت امور خارجه
 اثر نداد.

ولی وقتی که اتباع سایر دول برای تحصیل امتیازی در ایران اقداماتی بعمل می آورند دولت انگلیس بمنظور خنثی کردن این اقدامات دعاوی و اعتراضات رویتز را وسیله فشار بایران قرار میداد و رسماً بدولت ایران اعتراض میکرد.

اولین مرتبه ای که سفارت انگلیس در تهران از رویتز پشتیبانی و رسماً بدولت ایران اعتراض میکند هنگامی است که ژنرال فالکن هاگن روسی برای تحصیل راه آهنی بین جلفاء و تبریز و بین رشت و تهران بایران می آید - راجع به فالکن هاگن و پیشنهاد او بعداً در جای خود بحث خواهد شد و در اینجا یاد داشت اعتراضیه سفارت انگلیس و جواب آن نقل میگردد.

جناب مستطاب اشرف امجد ارفع رازحمت می دهد چون عالی جاه مجدت و نجات همراه مستر کالینس و کیل بارون روطر در این مملکت در مقابل قرار دادی که بیک کمپانی روسیه داده شده برای ساختن راه آهن مابین تبریز و جلفاء پروتست رسمی نموده است دوستدار از جانب اولیای دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان مامور است که پروتست مذکور را بموجب اظهار رسمی بدولت ایران رسماً تقویت نماید آنجناب مستطاب اشرف ارفع قبل از وقت مطلع بودند که اولیای دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان عمداً تا بحال خود را نگاهداری نموده اند از این که بدستدار پیش از این دستورالعملی بدهند که من غیر رسمانه اقدامات مستحسنه بعمل بیاورد که بادعای بارون روطر استماع منصفانه حاصل نماید چرا که اولیای دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان مایل بودند که از هر چیزی که شبیه بمداخله در امور داخله ایران بود اجتناب نمایند آنجناب مستطاب اشرف ارفع نیز در خاطر خواهند داشت که در چند

ماه قبل دوستدار بر حسب دستور العمل از اولیای دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان به آن جناب مستطاب اشرف ارفع حالی نمود که اگر چه اولیای دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان نمی توانستند از قرارداد بارون روتر در حالتی که داشت تقویت نمایند لکن خوشوقت میشدند اگر گذارده شود بارون روتر از هر جزو قرارداد مذکور که دولت ایران آنرا فارغ از ایراد بدانند بهره ور شود * اولیای دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان قلیا معتقد هستند که بارون روتر حق صحیحانه در شکایت نمودن دارد اگر چنانچه دولت ایران بخواهد راه آهن به تبریز ساخته شود و با اجازه ساختن آن یکسی دیگر داده شود لهذا دوستدار مامور است که با ولیای دولت علیه ایران اصرار نماید مصلحت موقوف داشتن هر نوع اقدامی را در خصوص اجازه نامه بکمپانی روسیه مادامی که ادعاهای بارون روتر درست سنجیده نشده و با ایشان ختم عمل نشود زیاده زحمتی ندارد فی ۳ شهر شوال ۱۲۹۱ مطابق ۱۴ نوامبر ۱۸۷۴ محل مهر وزیر مختار انگلیس طیلور طامسن .

در پاسخ نامه سفارت انگلیس اینطور نوشته اند .

« مورخه ۱۷ شهر شوال ۱۲۹۱ (نمره ۱۸) »

وصول مراسله ۲ شهر شوال ۱۲۹۱ و ۱۴ نوامبر ۱۸۷۴ آنجناب جلالتماب را با کمال شرف اعتراف مینمایم و متأسفم که اولیای دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان به آن جناب ماموریت داده اند در تقویت امری که در نظر اولیای دولت ایران کان لم یکن و در حکم معدوم است زیرا که دوستدار با اعتقاد خود مد دولت علیه ایران آنچه لازمه مساعدت و موافقت بود تا بدرجه که در قوه داشت درباره بارون رایتر بعمل آورد که شاید مومی الیه بتواند شرایط امتیازی که باو داده شده بود بعمل آورد پس از آنکه بارون مومی الیه ظاهراً و علناً از عهده تعهدات خود نتوانست بیرون بیاید و از تحقیقات خارجی که در کمال دقت کار گزاران دولت ایران درباره بارون مومی الیه بعمل آوردند و مایوس شدند که اوقوه و ممکنات انجام تعهدات خود را داشته باشد و یقین کردند که منظور و مقصود مومی الیه کار کردن و با تمام رسانیدن امورات متعلقه بمنافع عامه چنانچه در قرار نامه قید و درج است نبود بلکه می خواهد در فرنگستان این امتیاز را وسیله يك معامله (؟) بجهت خود قرار بدهد آنوقت بدلا یلی که در مکاتبات فیما بین دوستدار و عالیجاه مستر کالینس (کولینز مندرج است و در موقع خود سواد جمیع آنها بسفارت اعلیحضرت پادشاه انگلستان داده شده است امتیاز مزبور را بنسبه قصورانی که از بارون رایتر بوقوع رسیده بود لغو و باطل نمودند و اولیای دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان این حرکت اولیای دولت ایران را عاقلانه معدود نموده رفتار ما را تصدیق و تحسین نمودند و اگر دولت ایران ذره حق از برای بارون رایتر تصور میکرد هرگز هیچ امتیازی بکمپانی دیگر نمی داد و در این موقع بخاطر محترم آن جناب جلالتماب می آورم اظهاراتی که در باره بارون رایتر وزیر مالیه و وزیر امور خارجه اعلیحضرت پادشاه انگلستان در پارلمنت ماتی انگلیس نموده اند با کمال احترام معذورم از اظهار این که دوستدار هیچ راهی بجهت مداخله رسمانه سفارت سپرده به آنجناب فیما بین دولت ایران و بارون رایتر نمی آید صورت جوابی که به پروتست مستر کالینس از جانب دوستدار نوشته شده است لفا بجهت استحضار آن جناب جلالتماب فرستادم

همواره دوستدار را نسبت بخودتان در احترام فائقه بر قرار دارند .

همچنین هنگامی که چند سال بعد یک نفر فرانسوی بنام فایوس بواتال امتیازاتی در ایران تحصیل می نماید مجدداً سفارت انگلیس اعتراض بارون جولیس روتیر را ضمن نامه ای بوزارت امور خارجه می فرستد - راجع به فایوس بواتال بعد از جای خود شرح داده خواهد شد و در اینجا فقط نامه سفارت انگلیس و جواب آن آورده می شود .

نامه سفارت انگلیس بوزارت امور خارجه

« تاریخ ۲۰ جمادی الثانی ۱۳۰۰ »

دوستدار استماع نموده که عالیجاه موسیو بواتال در این تازگی با اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاهی و اولیای دولت علیه ایران عرض و اظهار نموده که با بارون رایتر قراری داده که از روی آن بارون مزبور نمی تواند ایرادی

وارد آمد بکنسیون که اولیای دولت ایران در این اواخر بجهت کشیدن خطر آه از رشت بپهران داده اند لهذا دوستدار لازم میداند که به آن جناب جلالتماب اظهار نماید که این مطلب دور از صحت است چرا که بارون رایتز متصل در باب دعاوی خود نزد اولیای دولت انگلیس اصرار مینماید و باز هم در این روزها تجدید اظهار نموده و ایرادات او در اینکه کنسیون باتال نقض حقوق اوست باعث شده که از جناب جلالتماب وزیر امور خارجه انگلستان تلگرافا دستور العمل بدو ستدار داده شده که به پروتست او در این موارد تقویت نماید و بدولت علیه ایران تکلیف کند که قبل از دادن اینگونه کنسیون بکسان دیگر اول قرار امر بارون رایتز را بدهند

زیاده زحمت ندارد محل مهر (رائلدطامسن)
فهرست عرض وزارت جلیله راجع بفقره فوق و دستخط همایونی -

در فقره رایتز جواب آخری همان است که چند روز قبل اعلیحضرت اقدس همایونی روحنا فداء در باغ امین حضور فرمایش فرموده اند داده شد و دیگر هیچ مذاکره در این خصوص نشده است این رقعہ را که لفا از عرض خاکپای همایونی می گذرد بقتة وزیر مختار انگلیس فرستاده است چیزی شنیده است ولی بتحریر اصل مطلب را بدست نیاورده و این رقعہ را نوشته خواسته است وسیله و بهانه در اظهار مطلب قرارداد باشد یکی هم میخواهد اینطرف را بحرف بیاورد بالجمله چون استحضار خاطر مهر مظاهر ملوکانه از مضمون رقعہ اول لازم بود بحضور مرحمت ظهور همایونی روحنا فداء تقدیم نمود امر الاقدس مطاع

ناصرالدین شاه در حاشیه آن نوشته

« شما از همان ترتیب و همان ادله که در دست دارید خارج نشده تغییری بخمال و عقیده خود ندهید هر چه از سفارت انگلیس در این باب اظهار شود همان جواب هارا تکرار نمائید .»

و چندی بعد این نامه را هم در تعقیب آن می نویسند .

نامه سفارت انگلیس بوزارت خارجه

بتاریخ ۲۲ شعبان ۱۳۰۰

نظر بمراسله دوستدار بتاریخ بیستم شهر جمادی الثانیه راجع به پروتست بارون رایتز و اینکه موسیو باتال باعلیحضرت اقدس شاهنشاه و اولیای دولت علیه ایران عرض و اظهار نمود که بابارون رایتز قرار داده که از روی آن بارون مزبور نمی تواند ایرادی وارد آورد بکنسیون که اولیای دولت ایران در این اواخر جهت کشیدن خط راه آهن از رشت بپهران داده اند زحمت افزا می شود که از قرار تلگرافی که از جناب بارون رایتز بتاریخ پیرروز رسیده است این اظهار مزبور موسیو باتال که باوقراری داده بکلی بی اصل است چنین قراری بهیچوجه داد نشده است زیاده چه زحمت افزاید . محل مهر رائلدطامسن

وزارت امور خارجه در جواب نامه های سفارت انگلیس این یادداشت را مینویسد .

«نمره ۲۷۱ - مورخ ۳ رمضان ۱۳۰۰

پس از ملاحظه رقعہ محترمه آن جناب جلالتماب مورخه ۲۲ شهر شعبان ۱۳۰۰ مشعر بوصول تلگراف از بارون رایتز مبنی بر تکذیب مسیو بو اتال در اقدام بقراری بابارون رایتز مشارالیه که ذکر می هم از مراسله خود مورخه ۲۰ شهر جمادی الاخره ۱۳۰۰ دایر به پروتست بارون رایتز فرموده بودند لازم شد با غایة القصوی احترام جوابا باحضر دومیستله بخاطر آن جناب جلالتماب بپردازند تا بالکلیه در خاطر عاظر سفیرانه آن جناب جلالتماب جای تصور شبه و حاجت قبول زحمت مجدد در این مسئله باقی نماند یکی آنکه هرگاه بو اتال بابارون رایتز قرار داده باشد یا نداده باشد در هر گونه اقدام تکلیف خود مختار خواهد بود و صدق و کذب قرار مشاورالیه با یکدیگر از لوازم اطلاعات تکلیفیه اولیای دولت علیه ایران نمی باشد دیگر آنکه اولیای دولت علیه نظر بمراسله وزارت خارجه مورخ ۱۰ شهر ربیع الثانی ۱۲۹۹ که حاوی دلایل قاطعه صحیحہ مشروعه و در دفاتر آن سفارت فخیمه ضبط است پروتست بارون رایتز را بلا محل و باطل دانسته بالکلیه خود را از این مناکرات فارغ میدانند .»

باوجود مکاتبات زیادی که بین سفارت انگلیس و وزارت امور خارجه در باره دعاوی

رویتز بعمل می آمد نتیجه ای حاصل نمی گردید .

در يك نامه كه تقريباً پانزده سال بعد از تاريخ امتياز نامه ، سفارت انگليس بوزارت خارجه نوشته از دولت ايران مي خواهند كه ترتيبی برای حل اين موضوع بدهند و «بدینوسیله از زحمت كثیره صداع افزا تبری جویند» نامه مزبور باین شرح است .

جناب مستطاب اشرف امجد ارفع وزير امور خارجه دولت عليه ايران .
چند روز قبل شارژدفر اعلیحضرت پادشاه انگلستان را مستحضر فرمودند از اینکه اعلیحضرت اقدس شهرباری مایل می باشند صحت وعدم صحت ادعای بارن رابتر را مطرح مذاکره فرمایند یقین است كه شارژدفر انگلیس همیشه حاضر خواهد بود كه بروفق میل مبارك اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی حرکت نماید اما لازم است اظهار شود كه این مسئله پانزده سال الی الان مابین دولتين علیتین ایران و انگلیس مطرح گفتگو است مقصد اصلی آن است كه رفع این گفتگو بشود چنین گمان میشود كه اسلم و بهترین چیزها این است كه مسئله اینکه حق با کدام طرف است بجای خود گذاشته سعی بعمل آید كه قرار مصالحه حقه درستی كه بكلی ادعای بارون رابتر را تمام نماید داده شود و این قسمی است كه مصالح طرفین منظور شده است و امیدوار است كه اعلیحضرت اقدس شهرباری جناب مستطاب اشرف امجد ارفع وزير امور خارجه را مختار سازند كه با شارژدفر انگلیس در اصول مصالحه ممكنه در این باب گفتگو نمایند و بدینوسیله از زحمت كثیره صداع افزا تبری جویند لازم نمی داند تكرار نماید كه مقصود کلی این است كه دولت علیه ایران را از این ادعای سخت پرمشقت مستخلص نماید فی ۱۲ شهر ربیع الثانی ۱۳۰۴ ، محل مهر (آرترنیکلسن)

در روی پاكتی كه محتوی یادداشت سفارت انگلیس بوده و روی آن چنین نوشته شده «یادداشت سفارت انگلیس بشرفعرض حضور باهرالنور اقدس اعلی روحنا فداء خواهد رسید» ناصرالدین شاه باخط خود نوشته است .

«عمل رابتر مثل سایر قراردادهای راه آهن كه در میان دولتين ایران و سایر دول اروپا برقرار شده و بالاخره بواسطه عمل نکردن بشروط از طرف مقابل باطل و عاقل شد اینهم باطل و لغو شد بدلائل موجه حالا چیزی كه مانده این است كه رابتر تنخواهی را كه باسم دولت ایران در بانك انگلیس رهن گذاشته است دولت ایران باو مجانی می بخشد و مطالبه نمی كند غیر از این هیچ راه دیگری برای انجام حرف رابتر بنظر اولیای دولت ایران نمی آید كه اقدام نماید از همین قرار جواب صریح بدهید لاغیر»

منظور از تنخواه چهل هزار لیره وثیقه اجرای امتياز نامه بود كه در ابتدا بیانك انگلیس سپرده شده بود و دولت ایران حاضر بود این مبلغ را در صورتی برویتر مسترد دارد كه رویتر اصل امتياز نامه را بدولت ایران بدهد و چون این عمل تصدیق ضمنی بر بطلان امتياز نامه بود رویتر حاضر باسترداد امتياز نامه نشد و این مبلغ تاخاتمه اختلاف همان طور در بانك مانده چنانكه گفته شد اختلاف بین دولت ایران و بارون رویتر قریب هفده سال طول كشید و سر انجام بعد از آنكه انگلیس ها اجازه كشتی رانی در رود كارون را بدست می آورند و روابط ایران و انگلیس وارد مرحله تازه ای می شود مسئله دعاوی رویتر نیز حل می گردد و در ماه جمادی الاولی سال ۱۳۰۶ هجری قمری (ژانویه ۱۸۸۹ میلادی) امتیازی برای ایجاد «بانك شاهنشاهی» و همچنین استخراج و بهره برداری معادن ایران برویتر داده می شود و اصل امتياز نامه سال ۱۸۷۲ را مسترد می دارند چنانكه شرح آن بیاید و باین ترتیب يك پرده از این صحنه ملال انگیز پایان می پذیرد .

گراهام استوزی در پایان فصل مربوط بامتیاز رویتر در كتاب خود می نویسد .
«اگر بگویم این نتیجه نقشه وسیع رویتر در ایران شكست محسوب نمی شود بیهوده است . اینکه برای سیاست انگلستان نیز این نتیجه شكست محسوب می شود یانه موضوع قابل بحثی است . اگر دولت انگلیس

قویاً از رویتر پشتیبانی میکرد نفوذ آن دولت در ایران بلامعارض میشد اما آن طوری که بود امتیاز رویتر توانست با توفیق کامل سایر دول را از ایران دور نگاهدارد.

دکتر طلوزان
امتیازنامه رویتر را
خیانت میداند

دکتر طلوزان فرانسوی پزشک مخصوص ناصرالدین شاه که سالهای متمادی در ایران اقامت داشت و باغلب اسرار زندگی خصوصی ناصرالدین شاه واقف و در دربار مورد اعتماد و اطمینان خاص بود نامه ای در معایب امتیازی که انگلیس ها برای کشتی رانی رود کارون و سد اهواز میخواستند بنابرالدین شاه نوشته و ضمن آن بمفاسد امتیاز رویتر اشاره کرده است. بدینست که در خاتمه این قسمت ترجمه فارسی نامه دکتر طلوزان را نقل نمایم

«اعلیحضرتا»

ابلاغ امر همایون را در باب نرفتن فدوی باهواز بواسطه کمال مرحمت و اطمینان قلبی که اعلیحضرت شاهنشاهی بخدمات طبی فدوی دارند صنیع الدوله (میرزا محمد حسنخان که بعدها اعتماد السلطنه لقب یافت) نمود نهایت تشکر را دارم که در این بیست سال چاکری لیاقت و صداقت من در آستان اعلی ظاهر شد. باتشکر زیاد قبول فرمایش همایونی را نموده فسخ عزیمت نموده در رکاب مبارک خواهم بود و همانطور که مکرر عرض کرده ام امیدوارم تاجان دارم از خدمت مثل آن اعلیحضرت پادشاه قدر دانی تغافل نورزم مقبره خود را دولاب دانسته و میدانم اما در این ضمن خیالی برایم آمده استدعا دارم که اجازه فرمایند بدون پرده با صداقت کاملی که دارم خیال خود را محرمانه بعرض برسانم امیدوارم این عرض فدوی را که بخط خود بفراشه عرض کرده ام و صنیع الدوله بخط خودش بفارسی ترجمه کرده است جز وجود مبارک احدی ملتفت نشود و مقصودم از این عرض دو چیز است اولاً اینکه بندگان اعلیحضرت همایون چون فدوی را در ظرف این بیست سال تجربه کرده اند که دولت خواه و محرم هستم بالصراحه بدون اطلاع احدی بفدوی بفرمائید که از صرافت عمل اهوازاگر افتاده اند و میل باجرای این کار ندارند فرمایش فرمایند این فدوی فلان کومپانی یا فلان شارلاتان نیستم که قصدی جز میل باطنی و مخصوص پادشاه داشته باشم شاهد بر این عرض سکوت فدوی بود باوجود چندین مرتبه تاکیدات پادشاهی از بعد از سفر مازندران که بدوا فقره اهواز گفتگو شد تا در بادن باد و هنگام توقف پاریس و تا مراجعت از سفر ثانی فرنگستان که بدون عرض فدوی خود پادشاه بالصراحه طبع همایون در این مسئله جدا اصرار کردند و با کمال میل قلبی باوجود هزار قسم موانع اقدام باین عمل فرمودند حالا هم اگر تردیدی پیدا نشده بالصراحه فرمایش بشود خود فدوی باوجود تقریباً هشتصد تومان مخارج که تابحال نموده است اقامه بعرض ادله نموده در عدم اجرای آن قرار نامه که بحسب ظاهر نقصی برای امضای پادشاهی و اعتبارشان قویشوکت دولت وارد نیاید و آن قرارداد و نوشته را باطل دانسته امضاء و صح همایون را بحضور مبارک بیاورم که بدست مبارک محو فرمائید.

ثانیاً همین قدر خوش بختم مسئله که جمعی اصرار در کتمان و اخفای آن در خاکپای همایون داشته و دارند بر بندگان پادشاهی مسلم گردد و این فقره عمل (روتر) است که کراراً عرض کرده اند ما این ماجرا را خوابانیده ایم و این عمل را تمام کرده ایم اگر چنین بود پس چرا در یاد داشت که مسیو طومسون شارژدافر انگلیس تقریباً بیست روز قبل بوزارت امور خارجه دولت علیه ایران فرستاده است بالصراحه در یکی از فصول آن نوشته تصریح بلکه تشریح کرده است که عمل (روتر) را نه تنها فورنک اوفیس (وزارت خارجه انگلیس) بلکه خود شخص ملکه باطل ندانسته برقرار میداند و هنوز رقبه دولت ایران را مرهون (روتر) تصور میکنند سواد آن نوشته نزد فدوی حاضر است اگر ملاحظه فرموده اند هر وقت مقرر بشود بنمایم.

بندگان پادشاهی در نیاوران بلفظ مبارک فرمودند فواید این سه زیاد است من جمله سدی است برای خیالات آتیه انگلیس مشعوفم که این قرار نامه اهواز عجاله این قدر فایده بخشید که این مسئله مکتوم (روتر) در آستان مبارک ظاهر شد درست ملتفت شوید اگر هم عرض کنند دولت انگلیس درخفا بطلان قرارنامه (روتر) را بما وعده کرده است کذب محض است از خاکپای همایون سؤال میکنم حالت انگلیس ها مگر نمیدانند که هرگز چنین قرارنامه معتبر که همه اش سراپا خیانت بود که فی الواقع تمام ایران را به آنها داده بودند درخفا باطل نکرده سهل است ظاهر او باطن ساختن نمیکنند. حال بسته بمیل مبارک است فدوی حاضر هر نوع احکام و فرمایش است. دکتر طلوزان»

فرمان آزادی کشتی رانی در رود کارون

اهمیت رود کارون
برای انگلیسها
وسایه آن

یکی از فرامینی که در حقیقت اعطای امتیازی بانگلیسها بود فرمان اجازه آزادی کشتی رانی در رود کارون است که توسط ناصرالدین شاه در سال ۱۳۰۶ هجری قمری صادر شد.

این اجازه که انگلیسها مدت نیم قرن برای بدست آوردن آن میکوشیدند متضمن مفاسد و لطمات شدیدی برای استقلال ایران بود زیرا گذشته از توسعه نفوذ انگلیسها در سر تا سر جنوب ایران توازنی را که از لحاظ بیطرفی ایران تا آنوقت تقریباً بین دو رقیب نیرومند برقرار بود بهم زد و باعث شد که برای جبران آن امتیازاتی که حق حاکمیت و استقلال ایران را از بین می برد بروسها و دیگران داده شود بنا براین تاریخچه اقداماتی که در این باب شده شایان دقت و توجه مخصوصی است.

از نظر دفاع سرحدات هندوستان در دست داشتن و نفوذ در سواحل خلیج فارس و جنوب ایران برای انگلیسها اهمیت حیاتی را داشت.

تسلط بر رود کارون گذشته از توسعه نفوذ سیاسی و نظارت بر نواحی جنوبی ایران از جهت منافع تجارتي و استفاده از این راه طبیعی برای حمل و نقل مال التجاره انگلیسی و هندی شهرهای مرکزی ایران دارای اهمیت فوق العاده ای بود.

ارد کرزن در سال ۱۸۹۱ در کتاب خود راجع برود کارون و اقدامات انگلیسها برای آزادی کشتی رانی در آن مینویسد.

«تقریباً پنجاه سال قبل اهمیت فوق العاده این وسیله تجارت یعنی رود کارون که مال التجاره مارا شهرهای داخله ایران برساند و بامراکز گندم خیز مربوط کند و تجارت انگلستان و هندوستان را رونق دهد بتوسط سر هنری لایارد و لیونتنان سلمی شناخته شده سر هنری لایارد بواسطه دوستی که بارئیس ایل بختیاری آقا محمد تقی خان ایجاد نموده بود و هم چنین رابطه و آشنائی که با تاجار عمده شوشتر داشت توانست اهمیت تجارت با ایران را نشان بدهد و در همان اوقات گزارش جامعی برای دولت انگلستان فرستاد و یک مراسله نیز با طاق تجارت بمبئی ارسال داشت و به آنها تأکید نمود نگذارند یک چنین فرصت از دست برود و از موقع استفاده کنند.

اما مناسبات سیاسی آنروز انجام این عمل را بتأخیر انداخت دیگر در این باب اقدامی بعمل نیامد تا اینکه بعد از گذشتن سی سال مجدداً موضوع استفاده از رود کارون و بکار انداختن این مجرای تجارت مطرح گردید و بار دیگر باب مکاتبات سیاسی راجع برود کارون بین دربار لندن و دربار تهران مفتوح شد.

در سال ۱۸۷۸ (۱۲۹۵ هجری قمری) حسین قلیخان بختیاری که یکی از خوانین بانفوذ این طایفه محسوب میشود باب مذاکره راجع بتجارت رود کارون را بامستر مکنزی نماینده کمپانی کری و پول که در بوشهر اقامت داشت باز و مشغول مذاکره شد.

موضوع مذاکرات درست همان بود که در سابق بین محمد تقیخان ولایارد مطرح شده بود و باهمان صمیمیت چندی جریان داشت و کمپانی مزبور حاضر شد چند کشتی تجارتی در آن رودخانه بکار اندازد این مذاکرات و این عملیات باعث شد که حکومت مرکزی در طهران باین پیش آمد رضایت نشان نداد و حسادت ورزید و از اجرای آن جلوگیری کرد دوست لایارد در طهران در حبس مرد و دوست مکزی در اصفهان بحکم ظل السلطان بقتل رسید .

باز لازم بود هفده سال دیگر از این موضوع بگذرد تا اعمال سیاسی در نتیجه پشت هم اندازیهای خود که با انواع دسایس و تملل شرقی مصادف میشد بمقصود برسند .

در ضمن مذاکرات گاهی فرانسویها داخل میشدند و کار را چندی بتأخیر میانداختند و با امتیاز آنرا برای کشتی رانی فرانسه میگرفتند و بالاخره وسایل دیگری پیش میآمد که امتیاز فرانسویها لغو میشد . سرانجام سر درومند ولف در صحنه سیاست ایران وارد گردید و در اکتبر سال ۱۸۸۸ موفق شد که فرمان آنرا از شاه بگیرد و بانگلیسها اجازه داده شد که تا اهواز در رود کارون کشتی رانی کنند .

نویسنده دیگر انگلیسی سروالنتین چیرول (۱) در کتاب خود بنام (موضوع خاور میانه یا بعضی مسائل سیاسی دفاع هند) مینویسد

«از اواسط قرن نوزدهم پیدا نمودن يك راه تجارتي نزدیک بين خليج فارس از راه رود کارون باصفهان مورد توجه سیاح جوان آن تاریخ بوده که بعدها این سیاح باعزم با اسم سرهزری لایارد معروف شد بموجب توصیه او این مسئله نیز یکی از مسائل مهم سیاست شرق نزدیک بشمار رفت و در حقیقت در آن تاریخ از بین رفتن محمدتقی خان بختیاری این موضوع را مسکوت گذاشت زیرا که لایارد يك دوستی بسیار نزدیکی با محمدتقی خان بختیاری ایجاد نموده بود همینکه او از بین رفت این فکر نیز در آن زمان دیگر دنباله پیدا نکرد در صورتیکه محمدتقی خان برای ایجاد این راه و عملی نمودن آن نهایت میل را نشان میداد .

هنگامیکه قشون دولت انگلیس در سال ۱۸۵۷ (۱۲۷۳ هجری قمری) محمره و تواخی اطراف آنرا اشغال کرده بود بار دیگر فرصت مناسبی بدست آمد و ممکن بود این فکر عملی شود اما فرصت فوت شد بیست سال بعد سر جورج مکزی که یکی از شرکاء فعال شرکت گری و پولو نماینده چند کمپانی دیگر بود از بوشهر بتهران رفت و در این باب پیشنهادهای تازه ای نمود .

این بار نیز باوجود مساعدت رئیس دیگر ایل بختیاری از مذاکرت تهران نتیجه ای گرفته نشد و موضوع مسکوت ماند تا اینکه در این اواخر یعنی در سال ۱۸۸۸ درومند ولف وزیر مختار انگلیس توانست موفقیت حاصل نموده فرمانی از ناصر الدین شاه بدست بیاورد که راه رود کارون برای تجارت انگلستان مفتوح گردد .

این شرح مختصری از اقدامات انگلیسها است برای

هرات بجای

رود کارون

افتتاح رود کارون که این دو نفر نوشته اند .

در اینجا راجع بفرصتی که در موقع اشغال محمره در سال ۱۸۵۷ پیش آمده بود و چیرول بآن اشاره کرده باید اضافه شود که آن در هنگامی است که هرات از طرف ارتش ایران محاصره شده بود و انگلیسها برای تهدید دولت ایران بسواحل خلیج فارس نیرو پیاده میکنند و بالاخره ناصر الدین شاه را مجبور میسازند که دست از هرات برداشته و معاهده پاریس را منعقد نماید .

ضمن مذاکراتی که در این باب بعمل میآمد از طرف ایران پیشنهاد میشد که هرات بایران واگذار گردد و در مقابل ورود کشتی های انگلیس برود کارون آزاد باشد و این موضوع را ناصر الدین شاه بخط خود نوشته است که عین آنرا ذیلا نقل

مینمایم و بنا بر این با آنکه ارزش اجازه کشتی رانی در رود کارون در نظر ناصرالدین شاه ارزش تصرف هرات را داشت چند سال بعد آنرا برای کان و با مفاسد بیشتری در اختیار انگلیسها میگذارد

« بعد از جنگ ایران و انگلیس در مسئله هرات اولین یادداشتی را که سفارت انگلیس راجع برود کارون بوزارت امور خارجه میدهد میرزا سعید خان وزیر خارجه آنرا در پاکتی گذارده روی آن مینویسد .

« یادداشت سفارت انگلیس در باب رود کارون و روزنامه مذاکرات با وزیر مختار »
« در این فقره از عرض خاکپای مبارک اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاهی روحنا فداه »
« خواهد گذشت .

ناصرالدین شاه پس از ملاحظه یادداشت سفارت انگلیس در پشت پاکت با خط خود چنین مینویسد
جناب وزیر

اولاً فقره رود کارون و ساختن راههای عراده از بوشهر به طهران در وقتی طرح شده بود که مسئله هرات در میان بود که دولت ایران در ازای تصرف هرات این کار را قبول کند و واضح است این دو کار چقدر عمده بوده است که در مقابل تصرف هرات جزء قرار نامه و عهدنامه کرده بودند بعد از آنکه آن قرارنامه صورت نگرفت و ممضی نشد این دو شرط هم با آن قرارنامه امضاء نشده موقوف شد حال چه شده است که بدون هیچ شرط عمده که در مقابل این قبول ایران از طرف دولت انگلیس باشد باید دولت ایران مجاناً و بلا عوض این کار عمده را قبول نماید و حال آنکه يك فقره آنرا که ساختن راه عراده از بوشهر به طهران باشد شروع کرده و مشغول است البته چاپاران انگلیس ملاحظه کرده اند که راه از طهران الی کنار کرد رسیده است و در اصفهان هم و شیراز هم ظل السلطان با تاجار مشغول حرف و قرار داد است که تاجار را شريك این کار نماید و خود هم شريك باشد و دولت هم امداد کند و راه تمام شود .
ثانیاً چون فقره رود کارون جزء عمل و کارهای داخله و ملتی است من بتنهائی نمیتوانم در این فقره کاری کنم و رای بدهم مگر به اطلاع و آرای مردم و رجال دولت اگر راجع به کار داخله بود البته میتوانستم خود برای خود تنها قبول یابد نمایم چون کار عمده راجع بداخله مملکت است من قدرت ندارم که خود به شخصه رای بدهم والا در دوستی با دولت انگلیس از هیچ چیز خدا شاهد است مضایقه ندارم اگر مورد بحث مردم نمی شدم باید رای عامه را در این کار ملاحظه کرد ۸۹

بهر حال هنگامی انگلیسها جدا در صدد بدست آوردن فرمان اجازه کشتی رانی رود کارون میافتند که میرزا حسین خان سپهسالار بر کرسی صدارت ایران جلوس میکند .
از این تاریخ (۱۲۸۸ قمری) تا سال (۱۳۰۶) هجری قمری که فرمان مزبور صادر میگردد انگلیسها هر وقت فرصتی بدست میآوردند این موضوع را بمیان میکشیدند و هر چند یکبار یادداشت تهدید آمیزی بدولت ایران میدادند و لزوم این عمل را بنابر ناصرالدین شاه گوشزد میکردند .

برای اطلاع از تهدیدات و مطالبی که انگلیسها راجع
نامههای سفارت
باین موضوع اظهار میکردند متن بعضی از یادداشتهای سفارت
انگلیس را که در سالهای متمادی برای دولت ایران فرستاده اند
عیناً بترتیب در ذیل نقل میکنیم .
یادداشت سفارت انگلیس بعنوان میرزا حسین خان سپهسالار وزیر امور خارجه .

محرمانه

«جناب مستطاب اشرف امجد ارفع را زحمت میدهد .

«بدوستدار تعلیم شده است که مسئله رود کارون را باز بنظر اولیاء دولت ایران»

«بیاورد و بملاحظه اینکه معلوم سازد چه قدر متناسب بل لازم است که دولت ایران»

«دفع الوقت را جایز ندارد و در اجرای داشتن اقداماتی برای وسعت تجارت و بهبودی»

«حال اهالی مملکت خود در جنوب ایران که بدانوسیله قادر خواهد شد در برابری»

«کردن باحالت ترقی که حال در مملکت عثمانی همجوار پیشنهاد شده است دوستدار»

«ترجمه مطلب بعضی از کاغذی که در این تازگی در انگلستان بطبع رسانیده اند»

«بجهت تفکر همه آنجناب مستطاب اشرف امجد ارفع محرمانه تقدیم مینمایم مریوط»

«بتفاوتی که در امر زراعت و عدم اطمینان در ولایت های ایران و عثمانی واقع در کنار»

«شط العرب حاصل است و نیز ترجمه برخی از مراسله عالیجناب مجدت و نجت همراه»

«ماژور اسمیت را انفاذ میدارد که چندی قبل با نصفحات رفته بود حاوی بر باز شدن»

«تجارت در بصره و شط بغداد در این اوان باعتقاد اولیای دولت اعلیحضرت پادشاه»

«انگلستان خیلی مصلحت دولت ایران است که در تشویق تجارت در اطراف جنوب»

«غربی ایران اقدامی شود و بجهت حصول این منظور بنظر اولیای دولت معزی الیها»

«واجب و لازم است باز کردن رود کارون برای کشتی های بخار و این یکی از اقدامات»

«مؤثره میباشد که میتوان برقرار نمود . در آوردن مسئله رود کارون را بنظر اولیای»

«دولت ایران بدوستدار نیز تعلیم شده است که کلیه فقره برقرار داشتن اقدامات برای»

«تحصیل مکنت ولایت و ترغیب تجارت خارجه را بمیان بیاورد دوستدار خواهشمند است»

«که آنجناب مستطاب اشرف ارفع مهربانی فرموده این مراسله محرمانه را تقدیم»

«حضور اعلیحضرت اقدس شهرباری سازند و در ضمن این خواهش مخصوصاً خاطر»

«نشان میسازد حالت ترقی شط بغداد را نسبت بحالت حالیه غفلت آمیز رود کارون»

«که فقط رودی میباشد در ایران که میتوان در آن کشتی راند در باز کردن رود کارون»

«برای کشتی ها و منافعی که از آن حاصل میشود فقط اعتقاد واحدی باید داشت»

«و با اطمینان آنکه حال وقت آن رسیده است و دیگر تاخیری در اجرای داشتن این»

«اقدام نباید روا داشت دوستدار امیدوار است که آنجناب مستطاب اشرف ارفع»

«قویا اقدام نمائید و تکلیف کنند که بدون معطلی بموقع اجرای گذارده شود این اقدام»

«بلا حرف و بدون تاخیر نه تنها بر مالیات خواهد افزود بلکه وجوه کثیره را وارد»

«ولایت خواهد نمود که مایه متمول شدن و رضا مندی و بهبودی حال رعیت خواهد»

«بود و بدین جهت سبب نظم و استحکام بنیان دولت .»

«بر هر نیکخواه دولت ایران باید واضح باشد که هر روزی بگذارید از میان»

«برود بدون اینکه این اقدام را اجرای بدارند روزی ست زایل گشته و بغفلت گذشته»

«دوستدار ممنون خواهد شد اگر آنجناب مستطاب اشرف ارفع مهربانی فرموده»

«بهرزودی که ممکن باشد از قرار بکه اعلیحضرت اقدس شهرباری در این باب بدهند»

«دوستان را مستحضر سازند تا بدون تاخیر آنرا با اطلاع اولیای دولت متبوعه خود»
 «برسانند چرا که ایشان بطوریکه آنجناب مستطاب اشرف ارفع البته درك فرموده اند»
 «این مسئله را با کمال رغبت ملاحظه نموده نهایت اهمیت را بآن میگذارند.»
 «زیاده زحمتی ندارد فی ۲۲ شهر رمضان سنه ۱۲۹۰ محل مهر و انلد طامسن»

یاد داشت دیگر

« مدت وقتی است که دوستان در خصوص انداختن کشتی بخار برود کارون با اولیای
 « دولت ایران مشغول اظهارات و گفتگو است اولیای دولت علیه مرا مستحضر ساخته
 « اند که تا آن درجه که باصل مسئله رجوع شده است قبول این فقره را نموده اند
 « و این اراده را دوستان با اولیای دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان اطلاع داده
 « است و نوشتجاتی که دوستان تازه از وزارتخانه های امور خارجه و هند و جناب
 « مستطاب جانشین هندوستان وصول کرده است لزوم و مناسبت قطعی را هم برای
 « فواید تجارت انگلیس و هم برای فواید تجارتنی و مالیاتی دولت اعلیحضرت اقدس
 « شهرباری را در اجرای داشتن اراده مذکور بدون معطلی در کمال تاکید و اصرار
 « اظهار شده است تعجب و افسوس خود را نیز بیان ساخته اند از اینکه اولیای دولت
 « علیه انجام امری را که تأخیر آن بخیریت و صلاح ایران و فواید دول متحابه که
 « رابطه تجارتی با دولت ایران دارند خلل عمده وارد است اینقدر بتمویق انداخته
 « باشند لهذا از جانب اولیای دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان تعلیم شده است
 « که بلا تأخیر این مسئله را در تحت تفکر اهمه اعلیحضرت اقدس شهرباری و اولیای
 « دولت اعلیحضرت ایشان بیاورد.

« هیچ خیر خواه حقیقی ایران نمی تواند مسجل بدارد امکان آنرا که در اقدام باین
 « امر برای دولت مذکور ضرری متصور است بلکه برخلاف آن بهر شخص باهوش
 « و فراستی باید ظاهر و هویدا باشد که بخود ولایت و اهالی و حکومت آن مضر و
 « فواید عمده معنوی میباشد کانیونی یا اجازه نیست که بیک کمپانی داده شود و یا
 « يك دولت فردی آنرا تصاحب نماید فقط باز نمودن جاده ایست بتجارت عالم که
 « قبل از وقت طبیعی بوده و حاوی فایده دادن بتوسط کشتی بخار بدون مخارج بدولت
 « علیه فقط رود کشتی رو ایران را چون حالت امر اینطور است تردیدی که اولیای
 « دولت ایران تا بحال ظاهر نموده اند در تحصیل این منافع مخصوصاً با اولیای دولت
 « اعلیحضرت پادشاه انگلستان که در هر چیزی که مایه ترغیب و وسعت تجارت باشد
 « کمال مواظبت را دارند باید بکلی غیر مفهوم باشد تراید کمی نقود در ایران
 « مشهور است و اشکالاتی که از این نایابی الی مدتی معین بمیان خواهد آمد اگر رفع
 « آن نشود میتوان قبل از وقت دریافت نمود لهذا چیزی که حال مقتضی این مملکت
 « است متوالیا مدخول وجوهات میباشد و دولت ایران میتواند آنرا بدون احتمال
 « ضرر و مخارج حاصل نماید بتوسط صادر نمودن فرمانی یا حکم دولت مبنی بر اذن
 « اینکه کشتی بخار برای تجارت در رود کارون کار نماید باین واسطه مقدار زیادی

« از محصول ولایات اطراف علاوه بر مصارف اهالی آنجاها است و از اینجهت در محل »
 « بقیمت نازل است میتوان عوض نمود و متصل بخارج حمل کرد در ازای وجوه نقدینه »
 « این مطلب خود معلوم است که تأخیر در اجرای داشتن چنین اقدامی بعبارت آخری »
 « باز داشتن دولت زیادی است از مملکت و مالیات علاوه از دیوان . »
 « بر حسب اعتقادی که اولیای دولت انگلیس در این فقره اظهار داشته اند اظهارات »
 « فوق بطور یاد داشت بزبان انگلیسی قلمی شده و باتفاق ترجمه ایرانی بتوسط »
 « جناب مستطاب اشرف ارفع وزیر امور خارجه بدولت ایران تقدیم میشود با خواهش »
 « آنکه آنجناب مستطاب اشرف ارفع مهربانی فرموده آثر این نظر ملاطفت اثر »
 « اعلیحضرت اقدس شهرباری برسانند تا اراده و حکم همایون در این مسئله برای »
 « اظهار با ولیای دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان بسفارت اعلام شود فی ۲۳ شهر »
 « شوال المکرم سنه ۱۲۹۳ »

بعد از ارسال این یاد داشت چون کتبا جوابی از طرف ایران بآن داده نمیشود
 یکسال بعد مجدداً رونوشت آنرا ضمن یادداشت دیگری برای دولت ایران میفرستند و
 مطالبه جواب میکنند

دولت ایران نیز در جواب چنین مینویسد.

« مراسله آنجناب جلالتمآب مورخه ۱۶ شهر شوال ۱۲۹۴ که دایره آوردن »
 « کشتی بخار تجارتنی برود کارون اظهار داشته و سواد فارسی از یاد داشت خود »
 « مورخ ۲۳ شوال ۱۲۹۳ ارسال فرموده بودند و اصل ایادی توقیر گردیده با کمال »
 « احترام جواب با زحمت افزایی شود که اولیای دولت علیه ایران همواره از خیر خواهی »
 « و دوستی حقیقی دولت انگلیس قرین امتنان و زاید الوصف مایلند که حتی المقدور »
 « اظهارات آنسفارت را به احترام و اجرای مقرون دارند لیکن در باب رود کارون »
 « و راه انداختن کشتی بخار در آنجا بملاحظه موانع پللیکی که بالفعل موجود است و ذکر »
 « آنها لازم نیست عجمالتاً بالکلیه معذور و از عدم امکان اجرای این کار در این اوقات قرین »
 « افسوس میباشد. همواره احترامات فائده دوستدار را نسبت بخود برقرار دارند »
 « زیاده زحمت افزا شد ۲۰ شهر رجب ۱۲۹۴ »

فرانسویها و امتیاز
 کشتی رانی رود
 کارون

موضوع کشتی رانی در رود کارون بواسطه اصرار و ابرامی
 که انگلیسها در تحصیل آن بعمل میآوردند و تهدیداتی که گاه و
 بیگاه در این باب بدولت ایران میشد مسئله بغرنجی را برای
 ناصرالدین شاه بوجود آورده بود «موانع پللیکی» یا اشکالات

سیاسی که در یاد داشت مزبور ذکر گردیده همان بهم خوردن توازن و بی طرفی ایران و
 مخالفت روسها میباشد. اگر اجازه کشتی رانی رود کارون با انگلیسها داده شود روسها همان
 اجازه و امتیاز را در شمال ایران با شرایط سنگین تری تقاضا خواهند کرد و اگر از انجام این
 امر سر باز زنند انگلیسها را چگونه راضی نمایند؟
 چون دولت ایران همیشه مانع عمده اینکار را مخالفت روسها ذکر میکرد انگلیسها

میگفتند رود کارون برای کلیه ملل جهان مفتوح شود و اختصاصی بیک ملت نداشته باشد بدیهی است در آن صورت نیز فقط انگلیس ها بواسطه نفوذ و داشتن وسائل حمل و نقل دریائی عملاً میتوانند از رود کارون استفاده نمایند .

بهر حال از جمله نقشه‌هایی که برای حل این مسئله طرح میکنند اعطای این امتیاز بفرانسوی‌هاست ولی از این اقدام هم نتیجه‌ای نگرفتند .
لرد کرزن راجع باین موضوع مینویسد .

« امتیاز کشتی‌رانی رود کارون از سال ۱۸۷۶ تا ۱۸۷۸ دومرتبه داده شد و لغو گردید این امتیاز که توسط دکتر طولوزان پزشک فرانسوی ناصرالدین شاه بانفوذ روسها برای فرانسویها گرفته شد در آن قید شده بود سد اهواز را نیز باید ببندند و دولت فرانسه فقط انحصار کشتی‌رانی رود را داشته باشد و اراضی مجاور را بیکاراندازد و از معادن و جنگلهای آنها استفاده کند یک نفر مهندس فرانسوی بمحل اعزام شد که در باب تنده‌های آب در اهواز مطالعه کرده گزارش دهد و برای همین مقصود یک دسته کشتی از ماری تابره معین شد رفت و آمد کنند و یک نفر نماینده فرانسه هم در محمره مقیم باشد »

طرح اعطای امتیاز کشتی رانی رود کارون به فرانسویها توسط دکتر طولوزان و هنگامی تهیه شد که ناصرالدین شاه در سفر دوم اروپا در شهر بادن باد (در آلمان) مشغول استحمام در آبهای معدنی بود .

علت لغو امتیاز فرانسویها مخالفت انگلیسها بود که این عمل دولت ایران را غیر دوستانه تلقی کرده و آنرا برخلاف نظر اولیای دولت انگلستان می‌شمردند .

یاد داشتی را که سفارت انگلیس در این باب در تاریخ ۱۰ ژانویه ۱۸۷۹ (۱۵ محرم ۱۲۹۶) به میرزا حسین خان سپهسالار صدر اعظم ایران نوشته باین شرح است .

« جناب مستطاب اشرف امجد ارفع را زحمت میدهد »
« دیروز شرف ملاقات آنجناب مستطاب اشرف ارفع را درك نمودیم: منظور آنکه »
« تحصیل جواب کند باظهارات مجددی که در دو سفر ملاقات قبل از بابت باز نمودن »
« رود کارون را بکشتی بخار بر حسب دستورالعمل تازه اولیای دولت اعلیحضرت »
« پادشاه انگلستان مصرا کرده بود و این مسئله میباید که لازم نیست یاد آور خاطر »
« آنجناب مستطاب اشرف ارفع سازد که در این مدت سه سال گذشته از قرار تعلیمات »
« اولیای دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان بکرات و مراتب اولیای دولت ایران »
« موکداً اصرار شده و خود آنجناب مستطاب اشرف ارفع مستحضرنند که مغزی الیهم »
« کاملاً متوجه و عازم هستند که اجازه اولیای دولت اعلیحضرت اقدس شهر یاری »
« را بامری حاصل نمایند که بالسویه بدولت ایران و تجارت دولت انگلیس مفید »
« فایده است . »

« جواب آنجناب مستطاب اشرف ارفع این بود که اراده اقدس همایون بر این است »
« که شخصاً بطرف شوشتر و رود کارون در يك زمانی سفر فرمایند و هیچ قرار - »
« داد یا اذنی که دولت انگلیس مطالبه دارد تا بعد از وقوع سفر مذکور داده »
« نخواهد شد . »

« دوستدار نمیتواند از آنجناب مستطاب اشرف پوشیده بدارد مراتب تأمل و یاس »
 « خود را از وصول چنان جواب غیر مرضیه از طرف اولیای دولت ایران که فی الحقیقه »
 « و واقعاً مبنی است بر انکار قبول نمودن خواهش منصفانه و موکده دولت دوستی. »
 « پس از مراجعت موکب همایون از اروپا دوستدار در هنگامیکه شرف اظهار عقاید »
 « اولیای دولت متبوعه خود را در اینخصوص حضوراً خدمت اعلیحضرت اقدس شهر یاری »
 « میکرد فرمایش همایون چنین شد که قراردادی در میان است که باز نمودن رود »
 « کارون را بگشتی های بخار نیز متضمن آن خواهد بود بنا بر این بیک نفر رعیت فرانسه »
 « قرار نامه عطا شد که در معنی تجارت رود کارون منحصرأ با و واگذار گردید و »
 « این بکلی بر عکس نتیجه می بخشد و ضد منظور اتی میشد که اعلیحضرت اقدس شهر یاری »
 « در نظر آورده و وعده فرموده بودند و بعلاوه جای اظهار این نکته را هم دارد که »
 « دولت ایران از یکطرف خواهش دولت انگلیس را که متضمن انحصار تجارت »
 « نبود فقط خواهش باز کردن رود کارون را بگشتی های بخار برای عامه بودرد »
 « مینماید و از طرف دیگر به یک نفر از ملت خارجه دیگری امتیازاتی می بخشید بیشتر »
 « از آنها که دوستدار طی اظهارات خود خواهش نمود با وجود اینکه این سبب اختلال »
 « خواهش اولیای دولت انگلیس میشد دوستدار وضع عمل را بقسمی دید که نتیجه »
 « دیگری را منتظر بود و در حین تقدیم این اعتقاد با اولیای دولت انگلیس سعی بود »
 « که مراتب همراهی و دوستی دولت ایران را خاطر نشان ایشان سازد لکن قرار حالیه »
 « را اولیای دولت انگلیس بلا حرف بهیچ قسم ملاحظه نخواهند کرد مگر بطور رفتار »
 « غیر مودتی نسبت بدولت انگلیس علی الخصوص چون دولت ایران برای انجام دادن این »
 « رفتار غیر دوستانه نسبت بخود ضرر وارد می آورد. »
 « دولت ایران در وقتی که اسباب تسهیل تجارت با دولت روس را از قبیل ساختن »
 « راه شوسه و اقدامات دیگر در طرف شمال مملکت خود فراهم میآورد از طرف »
 « جنوب برای تسهیل تجارت با دولت انگلیس و ترقی دادن راه عبور و مرور ابدأ »
 « اقدامی نکرد - نه فقط اقدامی ننمود بلکه حال را مایل است که يك راه طبیعی »
 « تجارتی که فقط از يك رودخانه ایران میسر است مسدود بسازد و بدین سبب تجار »
 « انگلیس را لابد نماید که مال التجاره خود را از راه ممتد مخوف سخت بامخارج »
 « گزاف حمل نمایند بعوض اینکه خود را از شاه راه طبیعی که نزدیک تر و امن و کم »
 « خرج و آسان تر است بهره ورسازند. »
 « دولت ایران برای انکار غیر مفهوم خود بامری که از و ما مفید فایده کلی برای »
 « آن دولت است بدون اینکه بهیچوجه خسارتی مخارجی برایشان وارد شود تا بحال »
 « هیچ دلیلی اقامه نکرده است در صورتی که خود را در این عقیده مصمم بدارند »
 « از آنجناب مستطاب اشرف ارفع ممنون میشود دوستدار را از دلایلی که این انکار از روی »
 « آن احداث شده مستحضر فرمایند که یحتمل اثر نامطبوعی را که از رفتار غیر مودت »
 « آمیز مبهمه اولیای دولت ایران در خاطر اولیای دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان »

« پیدا خواهد شد تخفیف دهد . زیاده زحمتی ندارد »

« فی ۱۵ شهر محرم الحرام سنه ۱۲۹۶ - محل مهر (شارژدفر اعلیحضرت پادشاه »

« انگلستان در دربار دولت ایران رانلد طامسن »

سفارت انگلیس چون از دولت ایران جواب قانع کننده ای نه کتبا و نه شفاهاً دریافت نمیکند دوبار داشت ذیل را در دنباله نامه فوق بعنوان میرزا حسین خان سپهسالار رسال میدارد .

« مورخ ۱۷ ژانویه ۱۸۷۹ »

« جناب مستطاب اشرف امجد ارفع را زحمت میدهد »

« نظر بصحبتی که پریروز در خصوص تردد کشتی در رود کارون با آنجناب مستطاب »
 « اشرف ارفع داشت و بخواهش دوستدار تعهد فرمودند که صحبت مذکور را خدمت »
 « اعلیحضرت اقدس شهر یاری را پرت نمایند حال زحمت اظهار میدارد که چون در تدارک »
 « فرستادن چاپار انگلستان میباشد و سواد مراسله که در همین مسئله بتاريخ ۱۵ »
 « شهر حال شرف ارسال با آنجناب مستطاب اشرف ارفع داشت برای استحضار خاطر »
 « جناب جلالتمآب مارکیس آف سالزبری وزیر امور خارجه اعلیحضرت پادشاه »
 « انگلستان روانه میدارد از آنجناب مستطاب اشرف ارفع ممنون میشود اگر عقیده »
 « اخیره اولیای دولت ایران را در خصوص باز کردن رود کارون را بکشتی های بخار »
 « چه موافق باشد چه مخالف بدو ستاد اعلام فرمایند تا اولیای دولت انگلیس کاملاً »
 « بتوانند قدر حالت و رفتار دولت ایران را در این مسئله درک نمایند »

« زیاده زحمتی ندارد فی ۲۳ شهر محرم الحرام سنه ۱۲۹۶ »

« محل مهر (شارژدفر اعلیحضرت پادشاه انگلستان در دربار دولت ایران »

« رانلد طامسن) »

نامه دیگر

« جناب مستطاب اشرف امجد ارفع را زحمت میدهد »

« چون موکب همایون تشریف فرمای شهر گردیده است یقیناً تا کنون بر حسب »
 « وعده مهر بانی فرموده تحصیل جواب اخیره رود کارون را نموده اید هر گاه تا حال »
 « تأخیر افتاده باشد از آنجناب مستطاب اشرف امجد ارفع خواهشمند است که »
 « امروز جواب اعلیحضرت اقدس شهر یاری را در این خصوص تحصیل نمایند که بچاپار »
 « سفارت برسد و نیز مایل است که امروز عصر بجهة ابن عمل و کار دیگر شرف ملاقات »
 « مسرت دریاب آنجناب مستطاب اشرف امجد ارفع را درک نماید خواهشمند است »
 « اگر فراغت حاصل است دوستدار را مستحضر فرمایند که یک ساعت بغروب مانده تا غروب »
 « وقتی را از فیض ملاقات بهجت علامات مستفیض گردد زیاده زحمتی ندارد »

« فی شنبه دوم شهر صفر المظفر سنه ۱۲۹۶ محل (مهر رانلد طامسن)

چنانکه قبلاً گفته شد بالاخره ناصرالدین شاه مجبوراً امتیاز نامه فرانسوی هارا

باطل میسازد ولی بانجام درخواست انگلیس ها دائر بدادن اجازه کشتی را بآنها نیز تن در نمیدهد.

روش مناسبی را که اولیای دولت ایران در برابر فشار دولت انگلستان پیش گرفته بودند گذراندن وقت و امروز و فردا کردن بود و اغلب مواقع نامه های سفارت انگلیس را در این باب بدون جواب میگذارند چنانکه سفارت انگلیس در نامه ای که در تاریخ ۱۶ اوت ۱۸۸۱ شرح ذیل به میرزا سعید خان وزیر امور خارجه نوشته مطالبه جواب یادداشت های خود را مینماید.

« جناب جلالت و نبالت نضا با فخامت و مناعت انتسابا دوستان استظهار امشفا »
« مکرما مهربانا. »

« در ۲۱ شهر شوال دوستدار شرف آنرا داشت که یادداشتی بآنجناب جلالتمآب »
« بنگارد حاوی بر فرایده عمده که بدولت ایران و همچنین بدولت انگلیس حاصل خواهد »
« شد چنانچه رود کارون برای عبور و مرور کشتی تجارتي بازو آزاد بشود و در پنجم »
« شهر حال نیز شرف آنرا داشت که مراسله بآنجناب جلالتمآب بنویسد که در آن مصلحت »
« انعقاد عهدنامه فیما بین دولتین ایران و انگلیس برای دفع معامله عبید را تکلیف »
« کرده بود تا بحال جواب نوشتجات مذکور را وصول نکرده است و چون اولیای »
« دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان هر دو فقره را با نهایت اهمیت ملاحظه می »
« نمایند و توجه مخصوص دارند دوستدار ممنون خواهد شد اگر آنجناب جلالتمآب »
« مهربانی فرموده جواب را کتباً مرقوم میفرمودند تا از منظور و اراده اولیای دولت ایران »
« در این دو ماده واقف و آگاه باشد و بتواند همان را تقدیم اولیای دولت اعلیحضرت »
« پادشاه انگلستان بسازد و همچنین در صورت لزوم قادر بر آن باشد که بعضی »
« توضیحات و اظهارات دیگر را مجدداً مذکور بدارد زیاده زحمتی ندارد فی ۲۲ شهر »
ذی قعدة الحرام سنه ۱۲۹۸

« محل مهر (وزیر مختار و ایلچی مخصوص اعلیحضرت پادشاه انگلستان رانلد طامسن) »
با این حال انگلیسها دست بردار نبودند و مرتب این موضوع را تعقیب میکردند.
در ملاقاتهایی که وزیر مختار انگلیس در این باب با اولیای دولت ایران بعمل می آورد جز وعده های « سرخرمن » نمی توانست جواب صریحی دریافت کند.
میرزا سعید خان وزیر امور خارجه در گزارشی که راجع بملاقات خود و وزیر مختار انگلیس در باب رود کارون برای ناصرالدین تهیه کرده می نویسد.

« وزیر مختار انگلیس را ملاقات نموده و اشکالات را گفتم قبول نکرد و گفت این کار برای ایران منافع زیاد دارد و بعلاوه نباید يك دولت دوست را رنجاند و اینکه یکی از اشکالات را مرداب انزلی میدانند صحیح نیست زیرا این اجازه یعنی استفاده از مرداب انزلی توسط روسها مدتها قبل داده شده و کشتی های كوچك می توانند به آنجا رفت و آمد کنند بهر حال وزیر مختار انگلیس تهدید می کند که صریح بگوئید که نمی خواهید خواهرش دولت دوست یعنی انگلیس را بپذیرند »

با این اصرار و تهدیدات معینا میرزا سعید خان این موضوع را قابل مطالعه بیشتری

دانسته و انجام آنرا بوقت دیگری موکول می سازد .

ناصرالدین شاه رانلد طامسن وزیر مختار سمج انگلیس در تاریخ دوم ماه
عصبانی است جمادی الاولی سال ۱۲۹۹ قمری هنگامی که ظل السلطان در

تهران است یادداشت ذیل را بمیرزا سعیدخان وزیر امور خارجه می نویسد .

« جناب جلالت و نبالت نصایب فخرامت و مناعت انتسابا دوستان استظهار را مشفقا »
« مکرما مهربانا . »

« در خصوص باز و آزاد کردن رود کارون بجهت عبور و مرور کشتی های تجارت داخله »
« و خارجه آنجناب جلالتاب خوب مستحضرنند که دولت انگلیس بجهت صرفه تجارت باین »
« کار بسیار اهمیت داده اند و چه قدر ملاحظه و اصرار در اتمام و انجام این امر دارند و »
« چون اعلیحضرت اقدس شهر یاری انجام این امر را موقوف و منوط بتشریف آوردن حضرت »
« مستطاب اشرف ارفع امجد و الا ظل السلطان دامت شو کته فرموده اند که بعضی تحقیقات »
« لازمه با حضور حضرت مستطاب معظم الیه بشود و احتمال میرود که نواب مستطاب معظم الیه »
« چند روز دیگر بمقر حکمرانی خود مراجعت فرمایند لهذا محترما خواهش می نماید که »
« حسب الامر اعلیحضرت اقدس همایونی با حضور حضرت مستطاب معظم الیه اقدامات لازمه »
« را بموقع اجری گذارند که زیاده از این این امر بطول نینجامد که مزید امتنان دوستدار »
« خواهد بود . فی ۲ شهر جمادی الاولی سنه ۱۲۹۹ محل مهر (رانلد طامسن)

ناصرالدین شاه که از دیدن این نامه عصبانی می شود با خط خود بمیرزا سعید
خان وزیر امور خارجه چنین مینویسد .

« جناب وزیر امور خارجه »

رقعه ایلچی انگلیس را در فقره رود کارون دیدم خیلی عجیب است که آب و ملک مال دولت ایران
و این نوع امور مهمه در نظر ما باید اهمیت نداشته باشد و در نظر دولت انگلیس اهمیت دارد و باید فوراً تا
ظل السلطان اینجاست قرار این کار را بدهد .

صریح می نویسم که دولت ایران نمی تواند اذن بکشتی های خارجه بدهد که در رودخانه کارون تردد نمایند .
اگر برای تسهیل تجارت است دولت ایران خود اسباب حمل و نقل مال التجاره را از کشتی و غیره باید
فراهم بیاورد رقعہ وزیر مختار انگلیسی و این جواب مارا فردا در مجلس وزراء قرائت کرده باطلاع ظل السلطان
همینطور جواب صریح آخری بدهد ۹۹

ساعتی بعد در دنباله آن این نامه را هم می نویسد .

« جناب وزیر امور خارجه »

امشب ملکم خان را بیاور منزل خودت در فقره خواهش انگلیس ها در فقره کشتی رانی در رود کارون از
او سؤالات چندی بکن آنچه او در این مدت از انگلیسها فهمیده باشد که اصل منظور و مقصود از این خواهش چه
چیز است و نفع و ضرر این کار را بتفصیل از ملکم خان سؤال کن و فردا صبح بعرض برسان لیکن جواب ما
همان است که ساعتی قبل در جواب رقعہ وزیر انگلیس نوشته ام حقیقتاً اینجا همان مثل قدیم خیلی مناسب
است که بی گذار نمی توان بآب زد و غور و تدقیق نکرده چیزی را قبول کرد و بالمآل خدا می داند که چه
ضررها را در پی داشته باشد فهمیدن عقیده ملکم خان نیز لازم است ۹۹

دو نامه فوق که ناصرالدین شاه بخط خود نوشته عیناً در صفحات ۱۶۲ و ۱۶۳ گراور شده است

۵/۶

باز کجاست

چگونه است

آرامش

در این

روزها

و این

روزها

و این

روزها

ص ۵ در دست

رشته ای که در فقه و کلام

در علم و ادب و کلام و فقه

و این نوع از هر که در این

روزها و این نوع از هر که

تا قبل از این ایام در علم و ادب

و این نوع از هر که در این

روزها و این نوع از هر که

تا قبل از این ایام در علم و ادب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

راجع به کارهای میرزا ملکم خان (ناظم الدوله) وزیر مختار ایران در لندن در بخش اول کتاب کم و بیش اشاراتی شد و گفتیم این شخص در غالب موارد برای حفظ منافع انگلستان در ایران با اصطلاح «دایه دلسوزتر از مادر» بود و مثل آنکه ناصرالدین شاه هم او را خوب می شناخت که برای دانستن مقصود انگلیس ها می نوشت «فهمیدن عقیده ملکم خان نیز لازم است».

در سال ۱۳۰۱ هجری قمری میرزا ملکم خان تلگراف رمزی از لندن بوزارت امور خارجه مخابره می کند و ضمن آن در مورد نظر انگلیس ها در باره رود کارون می نویسد «وزرای انگلیس محققا از روی دلسوزی و محض مصلحت ایران نوشته اند» متن این تلگراف بشرح زیر است.

«استخراج تلگرام رمز جناب ناظم الدوله

حالا که کتابچه مفصل بنده باید رسیده باشد یعنی جزء ثانی سند انطکر بطه خوب معلوم خواهد شد این جزء ثانی را وزیرای انگلیس محققا از روی دلسوزی و محض مصلحت ایران نوشته اند شرح مقدمات و معانی آنرا بعد عرض خواهم کرد مضامین آن جزء ثانی سند مزبور لفظا بلفظ از این قرار است.

۲ ولکن دولت انگلیس نمی تواند این معنی را از دولت ایران مخفی بدارد که مقدار تقویت و اعانت دولت بریتانیای عظیم نسبت بدولت ایران بیشتر بسته به آن مقدار دوستی و میل باطنی است که ملت انگلیس نسبت بدولت ایران باید داشته باشد از برای ازدیاد این دوستی و میل باطنی ملت انگلیس بی شك يك سدی در میان هست و آن اینست که امروز میانه انگلیس و ایران مراودات تجارنی بغایت کم است و مثل اینست که هیچ نباشد و سد مزبور بخصوص در آن موانعی است که برای تجارت جنوب ایران برقرار کرده اند و اگر این موانع رفع میشد تجارت انگلیس دهند در آنصفحات بسهولت وسعت می یافت اهتمامات متواتره وزیر مختار انگلیس در طهران بجهت افتتاح رود کارون برای کشتی های تجارنی تابحال بجائی نرسیده و نیز عدم راههای مناسب و امن از داخله ایران بخلیج فارس بجهت اقدامات تجارنی مانع کلی شده است اگر اعلیحضرت پادشاهی بلاتامل و از روی جد تدابیر موثر می فرمودند که راه تجارنی انگلیس و سایر ممالك خارجه در سمت خلیج فارس بکلی باز شود مصالح و بستگی بریتانیای عظیم و سایر ممالك فرنگستان در ایران خیلی زیاد و زود وسعت می یافت و از اجرای این نوع تدابیر علاوه بر آبادی ایران و کثرت کلی مالیات پادشاهی برای رفاه و سعادت ملت ایران منتها درجه حسن نتیجه را می بخشید (نمره ۷۷) ملکم ۱۳ - پتامبر (۱۸۸۴) ۲۲ ذی قعدة (۱۳۰۱)

بعضی از نامه های سفارت انگلیس که در اینجا آورده

شد نمونه هایی است از زیاد داشت های بسیار که بدولت ایران نوشته شده و متاسفانه تمام آنها در دسترس نگارنده نیست.

قبلا گفتم با همه این تهدیدات و فشارها ناصرالدین شاه

در مقابل انگلیسها مقاومت کرد و این موضوع را با امروز و فردا گذراند.

در سال ۱۳۰۵ هجری قمری سرهنگری درو موندولف با سمت مامور فوق العاده بوزیر

مختاری در دربار تهران منصوب میگردد.

راجع باین مرد زیرك و منظور دولت انگلستان از اعزام او بایران در قسمت های مختلف این کتاب گاهی توضیحاتی داده شده و فقط لازم است در اینجا گفته شود مسئله ای که مدت

تاه سال انگلیس ها را بواسطه مقاومت و پایداری دولت ایران بخود مشغول کرده بود

تهدیدات

سر درو موندولف

وزیر مختار انگلیس

بالاخره بدست سرهنگری درومندولف حل میشود و انگلیسها بمقصود خود میرسند .
 صدر اعظم ایران در این وقت میرزا علی اصغر خان امین السلطان بود که در
 آنموقع روابط صمیمانه ای با سفارت انگلیس داشت و بطوریکه معروف بود امین السلطان
 هیچ کاری را بدون مشورت باولف انجام نمیداد از جمله مسائل عمده ای را که ولف مامور
 حل آنها گردیده بود یکی موضوع اختلاف بین دولت ایران و بارون جولوس رویترو
 دیگر اجازه کشتی رانی در رود کارون بود .

ولف این دو موضوع را با کمال زبر دستی بکمک میرزا علی اصغر خان امین السلطان
 صدر اعظم ایران بطور دلخواه دولت انگلستان بانجام میرساند .

در ملاقاتها و مذاکراتی که بین صدر اعظم ایران و وزیر مختار انگلیس بعمل
 میآمد امین السلطان قول میداد که ناصرالدین شاه را وادار خواهد کرد که فرمان اجازه
 کشتی رانی رود کارون را مطابق میل ولف صادر کند .

در دنباله مذاکرات امین السلطان و ولف سفارت انگلیس یاد داشتی بشرح زیر بعنوان
 قوام الدوله وزیر امور خارجه میفرستند .

« قلهک مورخه ۱۱ محرم الحرام سنه ۱۳۰۶ (۱۸ سپتامبر ۱۸۸۸) »

« جناب مستطاب اجل اکرم اشرف عالی را تصدیق افزاست . »

« بنابدستور العمل وزیر امور خارجه اعلیحضرت پادشاه انگلستان باید بنظر اولیای
 « دولت اعلی حضرت شاهنشاهی ایران برسانم که اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی از
 « سابق همیشه اطمینان و وعده مشعر بر اینکه کشتی رانی رود کارون بتجارت تمام
 « عالم مفتوح خواهد شد و اینکه اقدامات از برای تکمیل وسهوات مراوده ما بین عمان
 « و ممالک شمالی آندولت بعمل خواهد آمد مکرر بدولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان
 « بتوسط نمایندگان آندولت مرحمت فرمودند . علاوه بر این بنا بدستور العمل باید
 « بنمایم که هیچ اقدامی در اجرای آن وعده ها بعمل نماند و باید سؤال کنم که اولیای
 « دولت علیه ایران وعده های خودشان را کی خیال دارند بموقع اجرای بگذارند . »

« راههای منظوره از برای آزاده تکمیل تجارت ممالک خارجه با ایران خیلی
 « واجب است و فعلا آن تجارت بنا بموانع طبیعی عقب مانده فقط راههای دیگر
 « پیایتخت شما بتوسط ممالک دول دیگر است و تجارتی که بواسطه آن ممالک عبور
 « میکند مادام عبور از آن ممالک خارج از تحت قوانین ایران است اما در اشاره و سائل
 « از برای سهولت تجارت بسمت شمال مقصود دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان این
 « نیست که فائده ببرد بنفی دیگران و امتیازی که منحصر بخود دولت انگلستان یا ملت
 « انگلیس باشد نمیطلبند بواسطه اینکه دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان دوست
 « و متعهد با ایران و بواسطه اینکه عهدنامه مشعر بمودت بادولت ایران امضاء
 « کرده و بواسطه اینکه بادولت روسیه اطمینان در حفظ و آزادی ایران داده اند دولت
 « اعلیحضرت پادشاه انگلستان تصور میکند که حق دارد در این باب نصایح خودشان را
 « بدولت اعلیحضرت همایونی تقدیم نماید . یحتمل اجرای فوری اقدامات عظیم در تکمیل
 « »

«مرادوات این مملکت از قبیل اقدامی در راههای آهنی و آبی مشکل است ولی در»
 «صدور يك اعلان مبنی بر اعلام اینکه کشتی رانی در رود کارون حالا و تا ابد از برای»
 «تجارت تمام ملل آزاد است و اینکه دولت ایران قلیل مبالغی از برای راه انداختن»
 «کارهای لازمه رودخانه و ساختن راههای لازمه بسمت شمال مصروف خواهد نمود نباید»
 «اشکالی داشته باشد لهذا دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان از آنجائیکه دوست»
 «و متعهد با ایران است بدو ستدار دستور العمل دادند که سؤال کنم که کی باید منتظر»
 «اجرای اطمینان و وعده های سابقه ملوکانه شاهنشاهی بشوند و امیدوارند که جواب»
 «رسمی که وصول خواهند نمود کاملاً مطابق آن اظهارات مودت و دوستی بین دو اتین»
 «که تکمیل و بقاء آن مقصود دولت انگلیس است خواهد بود دوستدار این موقع را»
 «مفتنم شمرده احترامات خود را نسبت بآنجناب تجدید مینماید محل مهر (وزیر مختار»
 «و ایلچی مخصوص اعلیحضرت پادشاه انگلستان هنری درامندواف)

این ایام مقارن با سالی است که ناصرالدین شاه بسفر سوم
 اروپا میرود ولی قبل از رفتن بسفر فرنگستان باید درخواستهای
 وزیر مختار انگلیس و مقدم بر همه موضوع افتتاح رود کارون برای
 ورود و خروج کشتی های خارجی انجام پذیرد با وجود این ناصر-
 الدین شاه از عواقب این عمل سخت بیمناک بود و از انجام آن امتناع داشت اما بالاخره
 بواسطه فشار و تهدیدات وزیر مختار انگلیس و نظر موافق و میل باطنی امین السلطان
 تسلیم میشود و دستور میدهد مجلسی از رجال و اعیان دولت تشکیل و ترتیب اینکار را
 بدهند و سرانجام بعد از مذاکراتی که بعمل میآید تصمیم میگیرند کشتی رانی در رود کارون
 برای عموم دول بدون استثناء آزاد باشد و این تصمیم را در تاریخ سه شنبه ۲۴ صفر
 ۱۳۰۶ (۳۰ اکتوبر ۱۸۸۸) به تمام نمایندگان سیاسی مقیم تهران بموجب یادداشتی بشرح
 ذیل اطلاع میدهند.

بفرای دول متحابه

دولت علیه ایران نظر بوسعت تجارت و آبادی مملکت خود و ترقی فلاح و خوزستان و اهواز قرار داده است
 که کشتی های بخاری تجارتنی عموم دول بدون استثناء علاوه بر کشتی های بادبانی کسه سابقاً در رود کارون عبور
 و مرور می کردند در رود کارون از محمره الی سد اهواز بحمل و نقل مال التجاره مشغول باشند ولی مشروط است
 بر اینکه از سد اهواز بیلا تجاوز نکنند زیرا که از سد بیلا مخصوص کشتی های بادبانی و تجارتنی خود دولت
 ایران و تبعه دولت ایران است و حق العبوری هم که دولت ایران قرار داده است در محمره ادا کنند و حامل اشیائی
 که قدغن دولت ایران است نباشند و بیشتر از اندازه که برای گرفتن و گذاشتن بارهای تجارتنی لازم است توقف
 نکنند بجهة استحضار خاطر آنجناب زحمت داد مورخه ۲۴ شهر صفر ۱۳۰۶

دروموندولف وزیر مختار انگلیس که انجام این کار را برای خود موفقیت بزرگی
 میدانست روز بعد وصول یادداشت مزبور را اینطور بوزارت امور خارجه اطلاع میدهد.
 «(۳۱ اکتوبر ۱۸۸۸)»
 «جناب جلالت و نبالت نصایب افغامت و مناعت انتسابا دوستان استظهاراً مشفقاً مکرماً»

«مهربانا دوستدار بدون هیچ تعویق جناب جلال‌آب وزیر امور خارجه اعلیحضرت»
 «پادشاه انگلستان را از وصول مراسله آنجناب جلال‌آب مورخه بیست و چهارم شهر»
 «حال مشعر بر اعلام افتتاح رود کارون الی اهواز بکشتی‌های بخاری و بادی عموم ملل»
 «متحابه با ایران مطلع ساخت .

«بنا بدستورالعمل جناب جلال‌آب مارکیوس آف صالیسبوری باید قدر شناسی»
 «صمیمی اولیای دولت اعلیحضرت پادشاه انگلیس را از این صلاح دید لامحرك منور»
 «اعلیحضرت اقدس شهریار باولیای دولت علیه ایران اظهار نماید . زیاده مصدع»
 «نمیگردد فی ۲۵ صفر سنه ۱۳۰۶

«محل مهر (وزیر مختار وایلچی مخصوص اعلیحضرت پادشاه انگلستان»
 «هنری درامندولف)

بعد از چندی شرایط و مقررات کشتی‌رانی رود کارون را تهیه و بصورت اعلان چاپ و بشرح زیر منتشر می‌سازند .

(اعلان دولتی)

دولت علیه ایران برای تسهیل تجارت و مزید ثروت و انتفاع ملکیه رود کارون ز در تحت شرایط مشروحه ذیل مفتوح و آمد و شد کشتی‌های تجارتی عموم ملل را از محمره الی اهواز مجاز و ماذون داشته است کشتی‌ها در رود مزبور سیر و مرور کرده مقررات دولت را لازم الاجراء خواهند شمرد و این قرار داد در ظرف ده سال بلا تخلف مجرا و پس از این مدت باقتضای وقت تغییرات لازمه خواهد یافت .

۱- کشتی‌های دوز متحابه زیاده بر ضرورت بارگیری و باراندازی و حمل آذوقه مسافرت در اسکله ورودخانه توقف ننمایند .

۲- در کشتی‌ها اشخاصی که وجود آنها مضرت نظم و باعث گفتگو و زحمت بشود نباید باشند هر کس می‌آید باید تذکره از دولت متبوعه خود داشته باشد زیرا که اگر تذکره نداشته باشد فهمیده نمی‌شود که کارش چه چیز است .

۳- هیچ کشتی حق هیچگونه حمایت بهیچ اسم و رسم از رعایای دولت ایران نخواهد داشت .

۴- حمل اسلحه مطلقاً قذغن است و اگر بخلاف قذغن دولت در کشتی‌ها اسلحه حمل شده باشد ضبط خواهد شد .

۵- اشیاء محترقه و ترکنده بهیچوجه در کشتی‌ها حمل نخواهد شد .

۶- صاحبان کشتی و جهان‌الوجوه ایجاد هیچگونه ابنیه از قبیل انبار ذغال و مال‌التجاره و دکان و کاروانسرا و کارخانه و غیره هادر اطراف رود کارون نخواهند کرد .

۷- از برای وضع مال‌التجاره و ذغال کشتی‌ها از طرف دولت یا تجار ایران انبار و مکان اسکله بقدر کفایت ساخته خواهد شد .

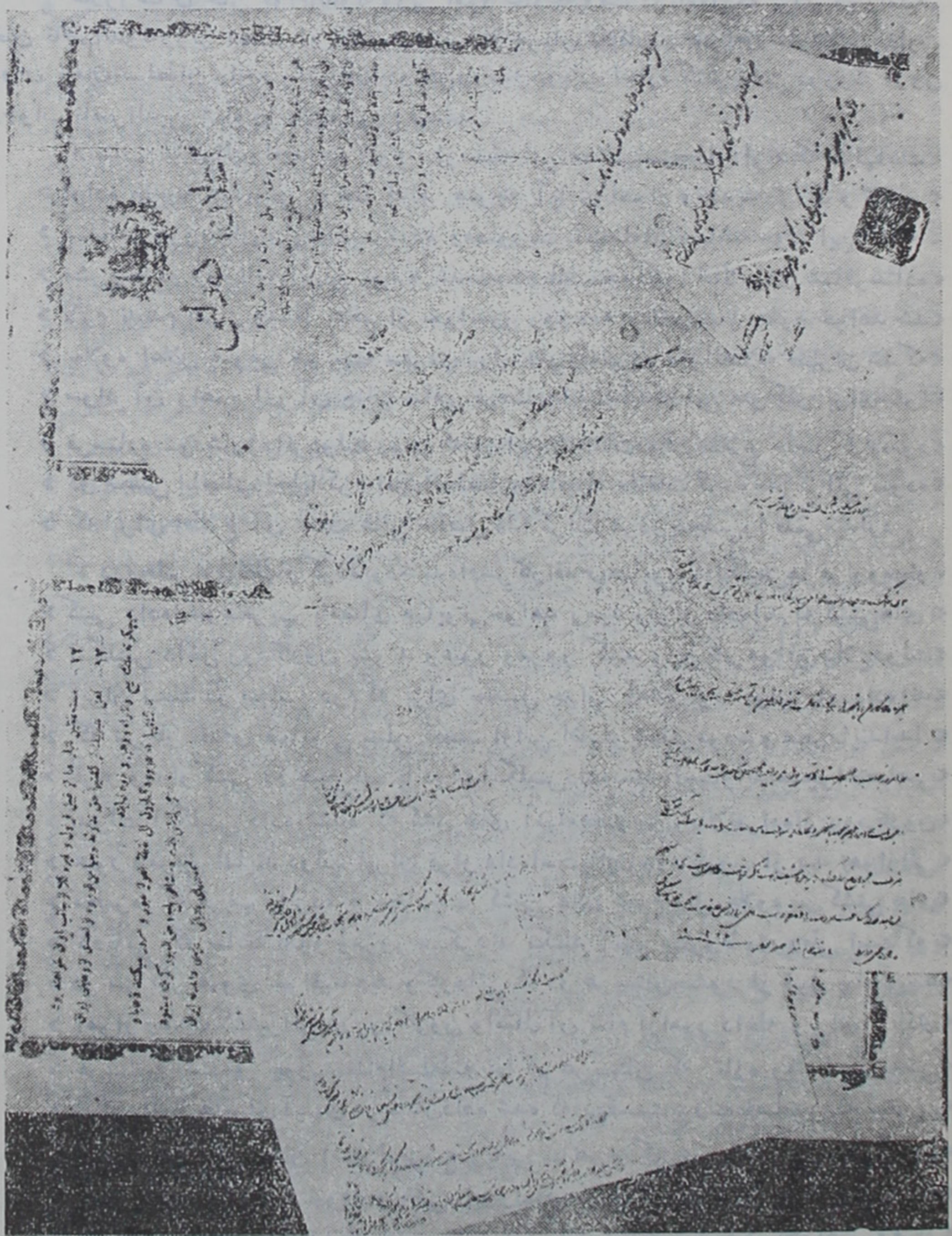
۸- از برای انبارهای مال‌التجاره و ذغال يك مبلغ معتدل معمولی اجاره معین خواهد شد که صاحبان کشتی ادا خواهند کرد .

۹- تحویلدار انبار ذغال از رعایای ایران خواهند بود .

۱۰- کشتی‌ها از بند اهواز تجاوز بیلا نخواهند نمود .

۱۱- از برای انبار مال‌التجاره يك امین از ایران منتخب خواهد شد و یکنفر هم از جانب کل صاحب کشتی‌ها و کالنا مشخص خواهد شد که متفقاً مراقب باشند .

- ۱۲- مستحفظین انبارها از قبیل قراول و غیره کلاً از جانب ایران خواهند بود .
- ۱۳- اهل هیچیک از کشتی ها حق ندارند وجهاً من الوجوه از احدی از رعایای ایران هیچگونه ملك بیع و شراء و رهن و غیره نمایند .
- ۱۴- از کشتی‌هایی که در رود کارون الی نقطه اهواز عبور و مرور میکنند ذهاباً و ایاباً اگر کشتی بخار است بهترتن یکقران و اگر بادبانی باشد ده‌شاهی باج و حق‌العبور گرفته میشود اگر بی‌بار باشد نصف باج از آنها گرفته خواهد شد و کشتی‌های بادبانی رعایای داخله ایران که از سی تن کمتر باشد از رسوم مزبور معاف خواهند بود .
- ۱۵- حمالها برای حمل مال‌التجاره از اسکله بکشتی و از کشتی با اسکله باعلامت و ثبت مخصوص از جانب دولت معین خواهند شد .
- ۱۶- در صورتی که در کشتی‌ها با اجازه دولت ایران عملیات ایرانی استخدام شوند از زمانی که تحت محاکمات بیایند یا متهم شوند محاکمه و مجازات آنها مستقیماً بدون مداخله احدی با مأمورین ایران خواهد بود .
- ۱۷- در باب بیرق کشتی‌ها تحت قانون کلیه بحریه خواهند بود .
- ۱۸- اهل کشتی‌ها بعموم رعایای ایران باستانی‌های عمل داد و ستد تجارت زیاده از دو تومان قرض نخواهند داد والا حق مطالبه نخواهند داشت .
- ۱۹- هیچیک از دول متحابه حق ندارند مداخله در عمق و طرح و مجرای رودخانه وجهاً من الوجوه نمایند .
- ۲۰- عدد و اسم و رسم اشخاص که باذن و اجازه دولت داخل خدمت کشتی‌های دول متحابه می‌شوند باید در دفتر حکومت مقید باشد و تذکره از ایران داشته باشند والا نمی‌توانند مستخدم شوند .
- ۲۱- چون این اجازه عبور و مرور کشتیهای تجارتی دول متحابه در رود کارون منحصرأ و مخصوصاً محض ترویج و تسهیل تجارت است و لا غیر باستناد این عمل بهیچوجه من الوجوه مذاکره پلتیکی و غیره قبول نخواهد شد .
- ۲۲- در وقتی که يك کشتی غرق بشود همان معامله که در عموم سواحل دریاها معمول است حق خلاص مال و نفوس را باهل ساحل رودخانه ادا خواهند نمود .
- ۲۳- اهالی کشتیها اشیاء مضره از قبیل اسلحه و غیره بهیچیک از رعایای ایران و ایالات و عشایر نخواهند فروخت والا اسلحه ضبط و قیمت مسترد خواهد شد .
- ۲۴- هرگاه هریک از کشتیهای یکی از دول متحابه برخلاف این شروط و قرارداد رفتار نماید اگر کشتی بخار است ششصد تومان و اگر بادی است سیصد تومان جریمه گرفته خواهد شد و آن کشتی تا دو سال ممنوع از آمدن خواهد بود .
- مقررات بیست و چهار گانه فوق رانیز در تاریخ ۱۳ ماه ربیع الثانی ۱۳۰۶ ضمن مراسله مختصری بسفارتخانه‌های خارجی اطلاع میدهند و همچنین برای استحضار عامه متن اعلان مزبور را در روزنامه رسمی ایران شماره ۶۷۷ مورخ یکشنبه نهم ماه جمادی‌الثانیه ۱۳۰۶ (دهم فوریه ۱۸۸۹) درج میکنند .
- مخالفت‌روسها
قبلاً گفتیم که علت عمده امتناع دولت ایران در دادن اجازه کشتی‌رانی در رود کارون مخالفت‌روسها بود زیرا این امر هم از لحاظ سیاسی و از هم جهت اقتصادی لطمه شدیدی بمنافع آنها در ایران میزد .

بعضی از یاد داشت های سفارت انگلیس و اعلان آزادی کشتی رانی در رود کارون که رویم
از آنها عکس گرفته شده است

میرزا عباس خان قوام الدوله وزیر امور خارجه وقت در نامه ای که برای میرزا ملکم خان ناظم الدوله وزیر مختار ایران در لندن نوشته جریان ملاقات و اعتراض شارژدافر سفارت روس بامین السلطان راجع بنظریات دولت روسیه در باب اجازه کشتی رانی در رود کارون وجواب ناصرالدین شاه را چنین شرح میدهد

- «جناب ناظم الدوله فدایت شوم از سابقه این مطلب استحضار دارید که سالهاست»
 «اراده مقدسه همایونی روحنا فداه متوجه آبادی اهواز و تجدید ثروت و تمول»
 «مملکت خوزستان و ازدیاد مراوده و معموریت آن سامان میباشد چون این مسئله»
 «مشروحا در روزنامه ایران نوشته شده است و یک نسخه آن را حالا برای شما فرستاده»
 «لازم ندیدم شرح و بسط بدهم از خواندن روزنامه مطلب بشما معلوم خواهد شد»
 «بعلاوه اعلان عمومی هم بهمه سفرای دول خارجه مقیمین دارالخلافه طهران شد که»
 «سواد آن راهم برای آن جناب سامی فرستادم قبل از آنکه این سرکلر برای سفر»
 «فرستاده شود شارژدافر دولت روس که از این اقدامات دولت اطلاع حاصل کرده بود»
 «دو مجلس باجناب اجل اکرم امین السلطان دام اقباله ملاقات کرده مذاکراتی نموده»
 «که برای اطلاع آن جناب عالی حاصل مذاکرات هر دو مجلس را قلمی میدارد»
- «در مجلس اول اظهار کرده بود شنیده ام سرکار اقدس همایون با انگلیس ها قرار و مدار»
 «کتبی داده اند و عنقریب بامضای همایونی خواهد رسید و قرار داده اند که کشتی های»
 «انگلیس داخل رود کارون بشوند و عبور و مرور کنند و این کار موافق صلاح دولت»
 «ایران نیست در مجلس دوم که برای تحصیل جواب آمده بود جواب باو داده اند»
 «که سرکار اقدس همایونی خیلی تعجب از این اظهار شما فرموده و میفرمایند ابد»
 «قرار و مدار کتبی در هیچ باب با دولت انگلیس داده نشده است و ابد هم چو اختصاصی»
 «بدولت انگلیس داده نشده که کشتی های آنها مخصوصا و بالانفراده از رود کارون»
 «عبور و مرور نمایند دولت ایران قرار داده است پائین رود کارون از سد اهواز الی»
 «محمره که قریب پانزده فرسخ است کشتی های عموم ملل علاوه بر کشتی های»
 «بادبانی که سابقا عبور و مرور میکردند بکنند آنها هم مشروط بشروطی است که»
 «در سرکلر عمومی خواهید دید و کارهایی که در عربستان میشود از قبیل ساختن سد»
 «اهواز و همین کشتیرانی در رود کارون و امثال آن تمام از امور داخله و برای آبادی»
 «عربستان است و چون بنظام السلطنه حاکم عربستان که تازه رفته است بعضی»
 «دستور العمل ها برای آبادی عربستان داده شده که این قسمت بزرگ حاصلخیز که بهترین»
 «قسمت های خاک ایران است لم یزرع و بایر نماید حاکم عربستان هم بعد از ورود»
 «آنجا ملاحظات لازم نموده و بعضی را پورتهای فرستاده که اینها هم از جمله همانهاست»
 «و دولت ایران هر کاری را بخواهد در خاک خود بکند نباید شما حمل بخواهش و قرار»
 «و مدار بادولت انگلیس بکنید ابد بخواهش دولت انگلیس این کار نشده است»
 «پس از این اظهارات، شارژدافر میگوید راست است که باظهار دولت انگلیس نشده»
 «است ولی باظهار حاکم عربستان هم که شده باشد بالاخره نفع آن عاید دولت»

« انگلیس خواهد شد و آرزوی دولت انگلیس بعمل آمده است و دولت روس نمی تواند این را ببیند و بهتر این است اینکار را ترك كنید . »

« جواب داده اند كه اگر باین تصور باید اقدام بكاری نکرد پس چون هر کاری بشود تصور میشود كه خیال یكی بعمل آمده است باید تمام كارها را بهمین خیال ترك كرد و اقدام بهیچ نوع اسباب آبادی و ترقی نکرد و این هم غیر ممكن است »
 « بر ما همینقدر است كه بشما بگوئیم و اطمینان بدهیم كه این كار ابتدا باظهار دولت انگلیس نشده است و اطلاع هم نداشته است و قرار و مداری هم با او در این مسئله »
 « داده نشده است اینكار محض ترقی فلاح و زراعت و خرما فروشی و متاع خارج كردن و بفروش رسانیدن از عربستان و اهواز است و اگر از آمد و شد كشتی ها »
 « فایده ملحوظ است آن فایده را دولت ایران بعموم ملل داده است و یكی هم دولت انگلیس و یكی هم دولت روس است بفاصله چند روز كه آن اعلان عمومی را بسفر افرستادیم »
 « از من وقت ملاقات خواست و آمد اظهار حیرت و تعجب از این فقره نمود كه دو مجلس »
 « باجناب امین السلطان در این باب حرف زدیم قرار بود اظهارات ما را بخاك كپای »
 « همایونی عرض کرده جواب بدهد منتظر آن جواب بودیم كه كاغذ رسمی وزارت »
 « امور خارجه رسید من گفتم اینكار اهمیتی ندارد و هیچ خیال و تصور نمیرفت كه »
 « محل حرف و گفتگو بشود و كار معتنا به نبوده و نیست . »

« آنچه لازم بود از بابت عدم سنگینی این كار باو بیان كردم خواهش كرد كه »
 « بعرض خاك كپای مبارك برسانم كه كشتیرانی در مردابها و رودخانهائی كه از خاك »
 « دولت ها میگردد باختیار آن دولت و منافع آن عاید رعایای آن دولت میشود »
 « مثل مرداب انزلی و سایر و علاوه همینكه انگلیس ها حق عبور و مرور كشتی در »
 « رودكارون بهم رسانیدند طولی نمی كشد كه اراضی دو طرف نهر را بهر وسیله و »
 « بهانه باشد تصرف خواهند كرد و چون دولت روس در حفظ منافع ایران نهایت »
 « اهتمام را دارد این است كه لابد این بیانات را مینمائیم و نیز اظهار كرد كه چون »
 « باولیای دولت خودم هنوز نرساندم و ماموریت و دستور العملی ندارم شرفیابی »
 « خاك كپای مبارك را استدعا نكرده ام دور نیست مرا مامور نمایند شرفیاب شده »
 « بعضی عرایض لازمه را در این باب بكنم . »

« این اظهارات شارژدافر روس را من بعرض خاك كپای همایون روحنا فداء »
 « رسانیدم فرمایشات ملوكانه باینطور صادر شد كه صورت آن در ذیل نوشته میشود »
 « ولی برای شارژدافر قرائت كردم و صورتی از آن خواست و نوشته برای او »
 « فرستادم و بجهت استحضار جناب شما هم عینا قلمی می شود » اظهارات شما را »
 « بتفصیل بعرض خاك كپای مبارك همایون شاهنشاهی رسانیدم فرمودند اولاً فقره رود »
 « كارون بخواهش و میل انگلیس نشده است در این مسئله تفصیلی در روزنامه رسمی »
 « ایران كه در طهران باسمه میشود نوشته شده است كه البته ملاحظه کرده یا »
 « خواهند كرد و علاوه اعلان رسمی بتمام سفارتخانه های دول متحابه كه سفرای »

« آنها در پای تخت ایران توقف دارند نوشته ایم هیچ اسم اختصاصی دولت انگلیس »
 « در آنها ذکر نشده است محض رواج تجارت و حمل و نقل متاع و غلات ایران »
 « بخارج و آبادی ولایت چنین اعلامی و چنین اذنی بدخول و خروج کشتی های تجارتی »
 « بخاری و غیر بخاری جمیع ملل روی زمین داده ایم و همه کشتی تجارتی دارند »
 « چرا پای انگلیس را بمیان می آورید شاید انگلیس هم از این اعلام خوشحال بشود »
 « خوشحالی او باید حالی او دلیل نمیشود که ما از صرفه و صلاح و نفع و ضرر »
 « خودمان و آبادی ولایت ایران صرف نظر نمائیم و دست بروی دست گذارده »
 « حالت وحشی های ینگی دنیا را بهم برسانیم .

« روز بروز جمیع ممالك روی زمین در ترقی است ما چرا اسباب ترقی و آبادی »
 « مملکت خودمان را فراهم نیاوریم چرا باید راه نسازیم و کارخانه جات احداث »
 « نمائیم که از هر چیز محتاج بممالك خارجه باشیم اگر تا حالا اقدام بساختن »
 « بعضی راهها کرده بودیم دو سال یکمرتبه سه سال یکمرتبه غلا و قحطی بعضی شهر - »
 « های ایران خاصه طهران را مستاصل و مردم آنرا پریشان نمیکرد جمیع دول روی »
 « زمین یا سلطنت مستقله هستند یا سلطنت مشروطه یا جمهوری در میان دول روی زمین »
 « پاره دولت ها بهم میرسد که خیلی کوچک میباشند همه در مملکت و ولایت و خاک »
 « و زمین و امور داخله خودشان مستقل و مختارند که هرقراری در داخله خودشان »
 « میل دارند و صرفه و صلاح خود را در آن می بینند میدهند دولت ایران که از همه »
 « قدیمتر و همیشه سمت استقلال را داشته و دارد چرا باید باندازه يك دولت پست »
 « كوچك هم استقلال در داخله خود نداشته باشد هرقراری را که مقرون بصرفه و »
 « صلاح و آبادی مملکت خود میبیند ندهد .

« وضع دولت ایران طوری شده است که هیچ دولتی باین حالت نیست دولت »
 « ایران میان رقابت دولتین روس و انگلیس گیر کرده است هر کاری مبنی بصرفه و صلاح و »
 « آبادی مملکت خودمان در جنوب ایران بخوایم از ساختن راه و سایر بکنیم دولت روس »
 « میگوید برای منافع انگلیس میکنند چنانکه در مسئله رود کارون همین طور میگویند راه »
 « هم بخوایم بسازیم همین طور میگویند در شمال و مغرب و مشرق ایران اگر بخوایم چنین »
 « کارها بکنیم انگلیس ها میگویند بملاحظه منافع روس اقدام باینکارها کرده و میکنند »
 « چنانکه در ساختن راه قوچان و راه آهنی که حاجی محمد حسن در کار ساختن »
 « در محمد آباد کنار بحر خزر است مکرر همین اظهارات را کرده اند تکلیف ما »
 « مشکل شده است و روز بروز مشکل تر خواهد شد پس یکمرتبه روس و انگلیس »
 « بیایند و بگویند دولت ایران دولت مستقل نیست هرچه بگوئیم باید آن طور بکنید »
 « آبادر میان دول روی زمین از بزرگ و کوچک حتی بلغاری که تازه سری میان »
 « سر ها بیرون آورده و صرب و یونان يك دولت هست که زیر بار این »
 « حرفها برود .

« دولت خودمان را میخواستیم آباد کنیم کارخانه بسازیم قرارهائی بصرفه و صلاح »

« دولت و ملت خودمان بدهیم دولتین انگلیس و روس چه حقی دارند بکارهای داخله ما که »
 « این حرفها را بمیان بیاورند و این سئوالات را نمایند کشتیهای جنگی و تجارتی »
 « انگلیس سالیان دراز است که از بندر عباس و سواحل بلوچستان که بسته بسند است که »
 « آن سواحل کلا تعلق بایران دارد الی محمره همیشه در گشت و گذار است تا امروز »
 « چه خلائی از آنها ظهور کرده است که بعد از این در دخول و خروج یکی دو تا »
 « کشتی تجارتی در رود کارون ظهور نماید کشتیهای تجارتی جمیع ملل روی »
 « زمین و کشتیهای روس هم گشت و گذار خواهد کرد اگر خلائی از کشتیهای انگلیس »
 « و سایر ظهور نماید چطور ممکن است مامورین و حکام ایران باولیای دولت ما »
 « اطلاع ندهند و چطور ممکن است در مقام ممانعت بر نیائیم و ساکت بمانیم هر »
 « پادشاهی مسئول است که پی منافع و ترقی دولت و تربیت ملت و آبادی ولایت خود »
 « برود اگر نکند خلاف مسئولیت کرده و بتکلیف پادشاهی خود رفتار نکرده است »
 « بنابراین مسئله را مکرر میکنیم رقابت روس و انگلیس طوری شده است که »
 « مثلاً اگر بسمت شمال و مشرق و مغرب مملکت خودمان بخواهیم بگردش و شکار »
 « برویم باید بادولت انگلیس مشورت بکنیم چون سمت سرحدات روس است شاید »
 « او خیالی بکند و برنجد و همچنین بسمت جنوب اگر میل بکنیم باید از دولت روسیه »
 « مشورت بکنیم . »

« شما تصور نکنید که هیچ دولتی در روی زمین از بزرگ و کوچک این حالت »
 « حالیه مارا دارد آیا مایک دولت مستقله نیستیم که اختیار محوطه مملکت خودمان »
 « را داشته باشیم و با آزادی بتوانیم حرکت مصالح دولت خودمان را بنظر بیاوریم »
 « البته ایران مستقل است و آنچه صلاح وقت مملکت و داخله خود را بدانند بدون »
 « اینکه منتظر باشد از دولت دیگری مشورت بکند یا منتظر سؤال و کله آنها بشود »
 « البته باید بکند و اگر نکند خیانت بدولت و ملت خود کرده است . »
 « اظهاراتی هم که بجناب امین السلطان کرده بودند همه را بعرض رسانده »
 « بودند جواب آنها را در مجلس ثانوی بشما اظهار کرده بودند که حالت انتظاری »
 « برای شما باقی نمانده باشد این بود که دیگر شمارا زحمت نداده بودند تمام این »
 « فقرات را برای استحصار آن جناب سامی نوشته که مستحضر باشند زیاده »
 « زحمت است . فی شهر ربیع الاول ۱۳۰۶ مهر قوام الدوله »

روزنامه‌های روسیه نیز پس از انتشار فرمان آزادی رود کارون حملات شدیدی بدولت ایران میکردند و مقالات زیادی راجع باین موضوع مینوشتند و برای اطلاع بیشتر باید به بخش سوم مراجعه شود و در اینجا برای نمونه مقاله ای را که روزنامه روسی بنام «قفقاز» در شماره مورخ بیست و هفتم ماه نوامبر سال ۱۸۸۸ درج کرده نقل مینمایم «ترقی نمایان سر درو موندواف (وزیر مختار انگلیس) در طهران در امور دیپلوماسی که اختیار سوق کشتی رانی در نهر رود کارون را بانگلیسها بخشیده در عالم مطبوعات پایتخت ما انقلاب عظیمی پیدا کرده است و این

یکی جای خرسندی است زیرا که از وقوع این فقره بطور یقین مشهود میشود که مطبوعات ما نیز در خصوص موانع پیشرفت تجارت روسیه در بازار ایران که اهمیتش زیاد از آن است که تا حال تصور نموده اند سخن میرانند ولی جای افسوس این است که در این واقعه ما بمثل مشهور خود که میگویند (عقل پسین روسها) برخوردیم .

نویسندگان مطبوعات پایتخت پی در پی مقابل یکدیگر ایستاده با کمال گرمی بتصریح اهمیت نهر کارون برای پیشرفت تجارت انگلیس در بازار ایران میکوشند در صورتی که این احوالات نازکی نداشته و قریب است که اولیای دولت انگلیس در این صدد بودند و درین باب روسیه هم زحمات زیاد کشیده و اوراق بی شماری نوشته شده و حتی خود اولیای دولت انگلیس مطبوعات ما را بامسئله نهر کارون آشنا نمودند منتها اسم نهر را فقط در آن وقت ذکر نکرده و بادولت عثماني بنای محاجه گذاشتند که تعمیر قلاع و غیره در حدود ایران که مانع آزادی سفاین تجارتی در شط العرب و فرات و دجله تواند بود باید موقوف بشود اگر ما هم از اوضاع مکانیت آنجا بموجب تحقیقات خود و نه بموجب اطلاعات مأخوذه از روزنامه های انگلیسی باخبر بوده و از ترقیات و پیشرفت تجارت انگلیس در خلیج فارس و امکان سوق کشتی در نهر کارون مطلع میشدیم آنوقت البته که ما هم با کمال عجله برای سد جلوی ایشان تدابیر لازمه بعمل آورده نمیکذاشتیم که بازار ایران را غصب نموده و تجارت روسیه را تهدید نمایند و حال اینگونه تدابیر و ترقیات دیپلوماسی سردرومندولف که دفعه بظهور رسیده ما را مشوش و پیریشان نموده و موجب این همه مقالات پریشان و بی ثمر که صحایف روزنامه های پایتخت را پر کرده نمی شد بنگمان ما و ا همه ما که بسبب این ترقی جزئی که فی الجمله موجب تسهیل امور حمل و نقل امتعه انگلیس بی بازار ایران گردیده نباید بداند قدرها باشد که تصور مینمایند زیرا این یکی خود مایه شر بزرگی نیست اما شر بزرگ را قدری در آن طرف تر از غصب امتیاز سوق کشتی در نهر رود کارون یعنی در مقابل اوضاع عمومی تجارت انگلیس در خلیج فارس با تجارت عمومی روسیه در شمال مملکت دولت متحابه ما باید جست در اینجا يك جمله معترضه که نیز کاشف مسئله عمده همین فصل است عرض می شود ما بارها نوشتیم این را که اگر چه روسیه در ترویج و تکمیل صنایع و غیره از مغرب اروپا خیلی عقب مانده لیکن بعد از جنگ قدیم آنقدر قوه بهمرسانیده است که بدون اینکه زحمات مقدمات را بمرور رود هور متحمل شود یکدفعه می تواند نتیجه تمدن مغرب را باینجا بیاورد و خاطر جمع شود اگر روی قاعده نتیجه را تحصیل نماید در همه جا بیکدفعه شکوفه تمدن شکفته خواهد گردید چنان که بحکم قانون کلیه طبیعت در سایر جاها اول ریشه و بیخ بزمین رفته و استحکام یافته و شاخ و برگ پیدا نموده بعد شکوفه داده است در مملکت ما هم میبایست اینطور بشود تا مشمر ثمر گردد و چنانکه کلمه آخری علم فلاح هم همین را بیان مینماید اما در اینجا اینطور باید گفت که ما شکوفه های تمدن را از ممالك مغرب اروپا مانند بعضی چیزهای دیگر اخذ نمودیم

راجع بمخالفت روسها میرزا محمود خان علاءالملک وزیر مختار ایران در پترزبورگ گزارشی در تاریخ ۸ ربیع الثانی ۱۳۰۶ هجری قمری بتهران فرستاده است که برای مزید اطلاع متن آنرا عینا در زیر نقل میکنم .

نمره ۵۷

سفارت دولت علیه ایران در پترزبورگ

۸ ربیع الثانی ۱۳۰۶

ایلچی کبیر آلمان دیدن این بنده آمده بود بفاصله مهمان دیگری وارد شد مومی الیه صحبت مختصری کرده رفت چند روز دیگر که بنده باز دید کرد مومی الیه صحبت از انتشارات روزنامه ها بمیان آورده از بنده تحقیق مسئله رودخانه کارون و ماموریت و لاصوف را بمشهد بسمت جنرال قونسولگری و غیره نمود گفتم در همه اینها هر چه روزنامه بنویسند و اغراق گوئی و بدزبانی می کنند از روی بی اطلاعی و اغراض نفسانی پاره کسان است که مهیج خیالات هستند و در باز کردن کارون دولت علیه ایران ابداء خیال تحقیر و یا نقص وارد آوردن بروسیه یا بدوستی دولت روس نداشت مسئله داخلی و محض برای آبادی مملکت و صلاح و سعادت معاش مملکتی خودش است که عبارت از اکوئومی پولطیک داخله باشد هیچ دولتی را بدیگری در دخول به آن رودخانه ترجیح نداده است گفت این فقره راست است گفتم این فقره که روسها میگویند مانعی توانیم بهره از آنجا ببریم تقصیر وضع

جغرافیائی مملکت است انگلیسها هم در مغرب و شمال در کنار دریای خزر و غیره نمی توانند بهره ببرند پس آنها نیز باید از ما ناراضی بشوند شماعر باطوم بقدر عثمانی و فرانسه بهره نمی برید پس باید با این دول دشمن باشید گفت حقا است من ابد حق نکدري در این باب بروسها نمی بینم گفتم مسئله جنرال قونسولی و لاسوف را نیز دولت ایران از راه دوستی صلاح ندانست اولاً قبل از مامور نمودن این شخص ابداً بدولت ایران خبر نکردند نگفتند ما چنین خیالی داریم تا آنهم موافقی را که در نظر دارد شمرده اتفاق رای حاصل گردیده از آن رو رفتار شود یکدفعه گفتند فلان آدم را بفلان سمت بمشهد روانه کردیم دولت علیه هم جواب داد که میدانید مشهد مثل کربلا و نجف و مدینه و مکه جای مقدس مسلمانهاست در آن جاها مامور غیر مسلم تا حال دول خارجه معمول نشده بفرستند وانگهی اگر شما فرستید انگلیسها هم می فرستند گفت مامور انگلیسی مگر مسیحی نیست گفتم خیر مسلمان است حتی چون او خان بود و مامور روس بکودر ایران لقب خانی در نظر ملت عظمی بیشتر است برای دوستی خالصانه بموجب خواست روسها دولت علیه بمامور روس کریم بیک لقب خانی داد گفت پس می گویند انگلیسها بکنفر جنرال و چند نفر آدم دارند و مدتها است در مشهد میباشد گفتم اگر هم باشند سمت ماموریت به آنجا ندارند شاید عبور آنجا باشند چنانچه شنیده ام در سرحدات ایران و افغانستان يك مسئله متنازع فیه بوده و دولت علیه مامور معین کرده است که بمامور انگلیس که حکمیت خواهد کرد بروند در میانه قطع نزاع نمایند شاید همان مامورین باشند که عبور آنجا هستند و باید باهنه وستان و طهران سؤال و جواب نمایند و کار طول کشیده تا حال آنجا مانده اند چنانچه مامورین تحدید حدود روس و ایران هم باخال تکه رفته بودند سه ماهه عمل را تمام نمایند سه سال کشید و اینکه می گویند کندی از لطف آباد قدغن شده بروسیه ندهند اینفره را هم کارگذاران روسیه خوب می دانند گاهی آنجاها زراعت بدست و ماراه دریا و راه آهن نداریم که از جای دیگر کندی بیاوریم اگر آذوقه خودمانرا بهمسایه بدهیم قحطی می افتد لهذا اگر زراعت خوب است زیاده رامی فروشند اگر کم است حکومت حمل غله را قدغن می کند و تازکی ندارد باز هم سه سال قبل اتفاق افتاده بود و هرگز روسها رنجش حاصل نکردند حالاهم اگر غله قدغن شده باشد از این بابت است خیلی تعجب کرد گفت من در این باب هنوز با مسیو غرس هیچ صحبت نکرده ام ایندفعه آکادمیک مان صحبت میکنم به بینم چه میگوید گفت حالا چه می خواهند گفتم بنده که نمی فهمم همانهاست که در روزنامه می خوانید میگویند درودخانه کارونرا باید دوباره بست خیلی خندید گفت هرگز چنین کار ممکن نیست که اسباب خنده عالم میشود گفت شنیدم اعلیحضرت همایونی خیال سفر فرنگستان را دارند گفتم سابق مینوشتند که تشریف خواهند آورد هنوز تکذیب این خبر نشده است گفت دیگر چه بهتر از این میشود که اعلیحضرت همایونی آستینهارا باز کرده (۱) قبول نمایند و رفع این ماجراها بشود خیلی غریب است که اینها آسوده نمی توانند به نشینند گفتم اینهمه از خوبیهای خودشان در حق مانقل کرده در روزنامه ها بنویسند آیا ما کمتر کرده ایم در جنگ سواستاپول که همه در ضد روسیه بودند آیا در کمال دوستی بروسها راه نرفتیم مگر نمی توانستیم که با عثمانی ها باشیم آنوقت قفقاز بهمین حالت میماند در جنگ آخری روس با عثمانی ده هزار قشون درخوی جلو قشون روس گذاشتیم زور مختار پاشا را ضعیف نمود آذوقه بروس دادیم اگر اداها را مانع از چپاول شدیم بیست هزار در سرحدات بغداد و کردستان لشکر گذاشتیم بعد از جنگ کردها که بما چپاول آوردند نوعی انتقام کشی از ما بود آنهارا هم قشون خودمان دوانید و سر کرده های شانرا گرفت بسزا رسانیده ما گناه نکردیم بروسها در عالم دوستی اطلاع دادیم آنها هم برای حفظ سرحدات خودشان بقدر چهار هزار قشون نزدیکی نخجوان که نزدیک سرحدات جلفای ایران است فرستادند .

در مسئله آخال تکه با اینکه تراکمه نه اسلحه داشت و نه صاحب منصب شنیدید و دیدید چه قدر روسها بخرج و خسارت افتادند اگر دولت ایران عوض اینکه بروسها آذوقه و شتر داد کمک کرد و تراکمه را ناچار به تسلیم نمود بالعکس پروطست بیاره حقوق خود کرده و کمک بتراکمه می کرد کار اینطور سهل تمام نمیشد فقط گناه ما يك چیز است که روسیه را دوست خود دانسته قشون خودمانرا بدو کرور رسانده ایم و همیشه بمراقبت

و موافقت راه رفته ایم گفت همه اینها راست است در هر موقع خیلی روسیه از شما مساعدت دیده است گفت شما در انزلی رودخانه ندارید گفتیم يك رودخانه کوچکی است تابه پیره بازار گفت آنجا کشتیهای روس می آیند بانه گفتیم خیر اجازه دخول کشتی خارجه بآنجانست گفت آنجا را اجازه بدهید کشتیهای روس بیایند گفتیم اولاً دولت ایران به تصور شما می آید که برخلاف دوستی روسها در نقص آبروی او کاری کرده باشد تا بمقام تدارك او بر آید ثانیاً هم اگر چنین چیزی باشد تادولت ایران اظهار چنین چیز کند توقع روسهای بیشتر میشود صحبت اینجا تمام شد . همچنین پاره اشخاص معتبر مملکت از بنده تحقیقات که می کنند مسئله را بطور حقانیت بیان کرده است امروز هم روزنامه نووی ورمیا طرز خود را عوض کرده و یکدرجه تکذیب گفته های سابق خود را می کند .

بروزنامه نووسی هم میرزا رضا خان مستشار را فرستاد مطلب را حالی کرد آنهم خیلی خوب و بطور انصاف نشر اخبار میکند و تکذیب اخبار بعضی روزنامه ها را می کند و از دوستی دولتین ایران و روس سخن میراند روزنامه های خارجه هم بضد روزنامه های روسیه فصلها مینویسند آنچه که از روزنامه ها ممکن بود با ترجمه فرستاد باقی را بدون ترجمه فرستاده و قید کرده است که معلوم شود کدام یکی ترجمه نشده است . امیدوار است بمرور اصلاح خیالات بشود تمام این آبها را یکنفر گل آلود می کرد که ماهی بگیرد هر وقت هم روزنامه ها ساکت بود باز فصلی بروزنامه نویسانده همراه بهیجان می آورد الامر الاقدس العالی مطاع محمود طباطبائی «

گر چه فرمان آزادی رود کارون برای تمام دول جهان بود ولی فقط انگلیسها بودند که مستقیم و غیره مستقیم از این اقدام بهره مند میشدند زیرا گذشته از داشتن وسائل حمل و نقل بحری بواسطه نفوذی که انگلستان در خلیج فارس داشت بازار تجارت این ناحیه منحصر بآنها بود و کمپانی های مختلف انگلیسی مثل کمپانی زیگلر (۱) و کمپانی لینچ و برادران (۲) به تجارت اشتغال داشتند

سرپرسی سایکس در کتاب «تاریخ ایران» مینویسد .
«در میان امتیازاتی که ناصر الدین شاه اعطاء کرد یکی موضوع افتتاح رود کارون برای تجارت است . این امتیاز مورد استقبال شایان مطبوعات انگلیس قرار گرفت ولی وقتی دریافتند آنقسمت از رودخانه که افتتاح گردیده فقط در حدود ۱۱۷ میل دریائی یعنی تقریباً کمتر از ۸۰ میل زمینی است کمی اهمیت این مسئله روشن شد .

در عهدنامه ترکمانچای باروپائیان اجازه داده شده است «منازلی برای سکونت و مغازه هایی برای عرضه کالای خود داشته باشند» لکن «نظامنامه کارون» از حدود فوق عقب رفته بطوریکه میگوید «ساختن بناهایی از قبیل انبارهای ذغال ، مغازه های کالا ، کاروانسرا و کارگاهها و غیره در کنار رودخانه ممنوع است» و باین ترتیب معلوم میشود که شاه گمراه شده و میخواست آنچه را بادت خود داده بادت دیگر پس بگیرد .
جای خوشوقتی است که کمپانی لینچ تحت چنین شرایط نامساعدی در اقدام باین کار پیشقدم شده است

اشکال عمده در رود کارون سد طبیعی است که در اهواز وجود داشت و غالب اوقات سال مانع عبور کشتیهای بخاری است . از بالای اهواز تا شوشتر هشتاد میل بوسیله رودخانه و ۶۰ میل راه خشکی فاصله دارد . این راه آبی بی اهمیت را شاه تصور میکرد که دارای فوائد زیادی است و آنرا برای بهره برداری اتباع ایرانی نگاهداری نموده بود و انتظار داشت از این بابت وجوه هنگفتی بخزانة شاهنشاهی عاید خواهد شد . شرکت لینچ که اطلاعات زیادی راجع بوضع ایران داشت موفق شد با هدیه يك فایق موتوری بشاه این خارا را از میان بردارد .

از سال ۱۸۹۶ که من جایگاه کارون را باز دیدم تاکنون پیشرفت های زیادی در این نقطه حاصل شده است عملیات مهم مربوط باستخراج نفت دریای سلسله کوه های بختیاری منافع سرشاری را باعث گردیده

ويك جامعه انگلیسی در آن محل ایجاد کرده و بر وسای محلی از طرف کمپانی منافعی داده میشود به علاوه اتمام ساختمان راه شوسه بین اهواز و اصفهان توسط شرکت لینچ باعث پیشرفت های زیادی در حمل و نقل گردیده است پس از افتتاح رود کارون انگلیس ها برای تکمیل اجرای نظریات خود با اقدامات دیگری دست میزنند از جمله ساختن راه شوسه تهران و اهواز که بعدا شرح آن خواهد آمد و دیگر اجازه کشتی رانی در بقیه رود کارون یعنی از اهواز بیابا و همچنین ساختن انبار تجارت خانه و اسکله و غیره - در این باره مذاکراتی بین دولت ایران و سفارت انگلیس بعمل میآید و یک کشتی کوچک بخاری هم بنابرالدین شاه تعارف داده میشود و سرانجام امتیاز کشتی رانی در رود کارون علیا به حاج آقامحمد معین التجار دهدشتی بعنوان نماینده کمپانی ناصری اعطا میگردد و در ماه شعبان ۱۳۰۷ هجری قمری فرمانی بشرح زیر بنام این شخص صادر میشود.

فرمان

« بتاریخ شهر شعبان ۱۳۰۷ آنکه چون در این عهد فرخنده همیونی و وجبات ترقی و آبادی مملکت بتوجهات مخصوصه آفتاب مظاهر ملوکانه فراهم آمده و در این سال فرخنده فال اوئیل که رود کارون الی زیر سد اهواز را برای عموم ملل آزاد و محل کشتی رانی تجارت شده محض افتخار ملت ایران و ترویج تجارت رعایای مخصوصه دولت علیه بالای سد را تا شوشتر و دزفول مخصوص رعایای این دولت علیه قرار دادیم چون مقرب الخاقان حاجی آقامحمد معین التجار ترتیب یک کمپانی المسمی ناصری داده است لهذا امتیازات مندرجه در فصول پنجگانه ذیل بمشار الیه مفوض و واگذار شد.»

بموجب فصل اول در نقطه محمره ده هزار ذرع زمین متصل بگمر کخانه جدید که در محمره بنا میشود بکمپانی ناصری مجاناً داده خواهد شد که در آن یکدست عمارت موافق نقشه که کمپانی لینچ داده است بنا نماید و بکمپانی لینچ از قرار ده یک و نیم در سال ده ساله اجاره دهد.

بموجب فصل دوم کمپانی ناصری باید یک اسکله و یک کاروانسرا و دکانین بقدر ضرورت و برای سد که قریب نیم فرسخ است یک راه شوسه برای آمد و رفت گاریهای بار کش بسازد و اگر لازم باشد باید راه آهنی ایجاد کند که مال التجاره معطل نشود.

بموجب فصل پنجم امتیاز استخراج معادن ذغال سنگ واقع در خاک جانکی بختیاری بکمپانی ناصری داده شده که از منافع خالص صدی بیست بدولت بدهد.

امتیاز بانك شاهنشاهی ایران

یکی از موسسات انگلیسی که تقریباً مدت نیم قرن زنجیر اسارت اقتصادی بدست و پای ملت ایران افکنده بود «بانك شاهنشاهی ایران» است .
دیدیم بعد از آنکه ناصر الدین شاه در دادن امتیاز ۱۸۷۲ رویتر باشتباه خود پی برد بواسطه مخالفت روسها و از ترس وطن پرستان ایرانی بیپناههای مختلف متوسل و قرارداد را لغو کرد .

بارون رویتر باآسانی دست از دعاوی خویش برنمیداشت و در همه جا این موضوع را تعقیب میکرد و لای حرفش بجائی نمیرسید تا تقریباً پس از ۱۷ سال بارون جولیس رویتر مذکور بااستظهار دولت انگلیس تقاضای خود را تجدید و رسیدگی باین اختلاف و جبران خسارت راجدا درخواست نمود و برای این منظور جرج رویتر فرزند خویش را بتهران فرستاد .
و بطوریکه خواهیم دید بعد از مذاکرات مفصل در ۲۷ جمادی الاول ۱۳۰۶ هجری قمری (مطابق ۳۰ ژانویه سال ۱۸۸۹ میلادی) با مداخله سر درومندولف وزیر مختار زیرك انگلیس امتیازی برای ایجاد «بانك شاهنشاهی ایران» به رویتر داده میشود .

سابقه

بانك در ایران

وصف بانكهای اروپائی و نقشی را که اینگونه مؤسسات در پیشرفت امر بازرگانی داشتند شنیده بود و بی میل نبود که يك چنین مؤسسه ای هم در ایران تشکیل گردد . بدینجهت از سال ۱۲۸۰ هجری قمری که میرزا محمود خان ناصر الملك وزیر مختار ایران درلندن و حسنعلی خان وزیر مختار ایران در پاریس برای ایجاد راه آهن در این کشور با سرمایه داران اروپائی مذاکراتی میکردند در ضمن گفتگوی تاسیس بانك را هم بمیان میآوردند .

در این زمینه پیشنهادهایی چند بدولت ایران داده میشود از جمله ژان ساوالان نامی بنمایندگی عده ای از سرمایه داران و صرافان بزرگ فرانسه در رمضان سال ۱۲۸۱ هجری قمری (۱۸۶۴ میلادی) برای تاسیس يك بانك با سرمایه دو میلیون لیره انگلیسی پیشنهادی بدولت ایران میدهد - ژان ساوالان بتهران میآید و طرح امتیاز نامه را تهیه میکند - با آنکه این طرح مورد موافقت ناصر الدین شاه هم قرار گرفت ولی بعنوان آنکه فعلاصلاح دولت نیست جامه عمل نپوشید فقط بموجب فرمانی در تاریخ ۲۴ ژانویه ۱۸۶۵ حق تقدیمی برای ژان ساوالان جهت ایجاد بانك و راه آهن قائل میشوند که بعداً نیز بآن ترتیب اثر نمیدهند .

راجع به ساوالان و امتیازاتی که او تحصیل کرده است بعداً در جلد دوم این کتاب

باز گفتگو خواهیم کرد و در اینجا برای مزید اطلاع متن پیشنهاد او را برای تاسیس بانک در حاشیه نقل مینمایم (۱)

بهر حال تا سال ۱۸۸۸ که بانک جدید شرقی شعبه‌ای در ایران دایر مینماید در این کشور موسسه‌ای که شباهت با بانکهای اروپائی داشته باشد تاسیس نشد. لرد کرزن در کتاب خود راجع به احتیاج ایجاد بانک در ایران و تاسیس بانک جدید شرقی مینویسد.

۱ - صورت فصول قرارنامه بانک

فصل اول - دولت علیه بعالیجه مسیو ساوالان و کومپنی اجازه خواهد داد که يك بانک دولتی بسازند و اسم آنرا بانک ایران بگذارند.

فصل دوم - بانک امتیاز خواهد داشت که در زیر حمایت اعلیحضرت شاهنشاهی بوده باشد و در معاملات و محاسبات خودش تابعه دولت علیه رجوع بهیچ سفارت نخواهد کرد و سفارت هیچ دولتی هم در عمل آنها مداخله نخواهد داشت و حقوق بانک را دولت علیه مانند تبعه و رعیت دولت علیه مجری خواهد داشت و دولت علیه تعهد میکند که از جانب دولت و ملت در حق بانک بهیچوجه ظلم و تعدی وارد نیاید تا اگر ظلمی در حق آن وارد آید و دولت علیه رفع آنرا نکند آنوقت بانک حق خواهد داشت که بسفارت خود رجوع نماید.

فصل سیم - اصل سرمایه بانک پنجاه ملیان فرانک فرانسه یا دو ملیان لیره انگلیسی و یا تخمیناً هشت کرو و نیم اشرفی ایران خواهد بود و این تنخواه بصد هزار حصه تقسیم خواهد شد که هر يك حصه چهل و چهار تومان پوز ایران میشود در اول کار دولت علیه و تجار و غیرها هر قدر خواسته باشند از برای خود سهمی قرار بدهند تا در این معامله سهم و شریک باشند آنوقت هر کس که صاحب هر قدر حصه هست از هر يك حصه پانزده از صد باید بدهد تا از برای شروع کردن بانک هفت ملیان و نیم عدد فرانک یا سیصد هزار لیره یا ششصد و شصت هزار تومان تنخواه جمع شود و بعد نسبت به پیشرفت امر بانک مابقی تنخواه بدون تقسیم مجدد باندریج از صاحبان حصه مطالبه خواهد شد.

فصل چهارم - این اذن از جانب دولت علیه الی مدت سی سال خواهد بود بعد از انقضای این مدت اگر دولت علیه مطلقاً رسم بانک را موقوف بدارد آنوقت کومپنی بانک باید در مدت یکسال مطالبات خود را وصول کرده و قروض خود را ادا نموده برود اما اگر دولت بخواند مجدداً بنای وضع بانک بگذارد در آنحال اگر منظور دولت اشتراك و مداخله تبعه دول خارجی باشد کومپنی این بانک بر سایرین مقدم است که قرار مجدد برضای طرفین بگذارد و اگر منظور دولت در وضع بانک بدون مداخله خارجی باشد آنوقت کومپنی این بانک حق خواهد داشت که الی مدت ده سال برضایت طرفین با بانک دولت شراکت نماید.

فصل پنجم - اصل محل بانک در دار الخلافه خواهد بود اما کارگذاران بانک اختیار خواهند داشت که در هر يك از ولایات ممالك محروسه مصلحت دانند بانک کوچک قرار داده بکنفر مأمور معین نمایند.

فصل ششم - روسای بانک مرکب از چند نفر خواهند بود که شش نفر آن از جانب صرافان بزرگ فرانسه معین خواهند شد و از جانب دولت علیه هم بقدریکه در شراکت سهم قبول کرده‌اند اختیار خواهند داشت که چند نفر را ضمیمه اجزای روسای بانک کنند که در کل معاملات و داد و ستد بانک با آن شش نفر متفقاً رسیدگی نمایند و از عمل گردان استحضار بهمرسانیده متوجه باشند که کارگذاران بانک از حد خود تجاوز نکنند و بعد از انقضای شش سال اول عموم صاحبان حصه نظر بتقاضای وقت و پیشرفت عمل اگر بخواهند در تبدیل روسا مختار خواهند بود.

فصل هفتم - بانک اذن خواهد داشت که بمردم قرض بدهد بطوریکه اطمینان حاصل کند از گرفتن رهن و با معاملات دیگر بجز بیع شرط و خریدن املاک و نیز بانک متعهد میشود که تجارت غله و سایر حبوبات مایحتاج ارزاق عامه را ننماید

بقیه در حاشیه صفحه بعد

بدی و بیفایده کی سیستم پولی ایران و در واقع کلیه نقل و انتقالات بازرگانی آن کشور از مدها پیش تاسیس بانکی را که با روش اروپائی اداره شود شرط لازم هر نوع توسعه و ترقی امور اقتصادی کرده است. درباره ترقی و تنزل ارز و کمپایی پول قبلا صحبت نموده ام - يك عمل مضر دیگر توزیع غیر متساوی فلزات گرانبها در هر لحظه مورد نظر و مخارج کزاف حمل پشیز بود که فقط با تحمل مخارج سنگین بوسیله حیوانات بارکش میسر میشد

بازرگانان برای ارسال وجه به اروپا با اشکالات و خطرات عظیم مواجهه میشدند. دسته های کوچک مردمی که کارشان داد و ستد پولی است در شهرهای کوچک و قصبات در بازارها وجود دارند. سرمایه های داخلی بر اثر عدم اطمینانی که لازمه هر گونه بکار انداختن سرمایه است در هیچ عملی که سود عمومی در آن باشد بکار نمیروند. و از این همه بدتر ترتیب پس انداز کردن بود که از شاه تا کدا همه بدان پابند بودند هیچ چیز بهتر

بقیه از حاشیه صفحه قبل

فصل هشتم - بانک امتیاز خواهد داشت که بلیت رواج بدهد و اسم آنرا بلیت بانک بگذارد و رواج یافتن آن بلیت بطوری باشد که دارند آن در هر شهر ممالك محروسه که مامور بانک در آنجا باشد بلیت خود را نزد آن ببرد و بمجرد نشان دادن وجه نقد بگیرد و مباشرین مالیات دولت علیه این بلیت بانک را در دست هر کس که باشد مانند وجه نقد بدون کسر قبول خواهند کرد.

فصل نهم - این بلیت بانک در زبان فارسی خواهد بود و نشان ایران را خواهد داشت و هر يك کمتر از پنج تومان نخواهد بود و برای اطمینان که مبدا بدون اذن دولت این بلیت بانک را زیاد کنند یک نفر از جانب دولت مامور خواهد بود که مهر دولتی که بروی این بلیت ها زده میشود در نزد او باشد و در روز رواج دادن این بلیت ها باید جمعی از اعیان دولت و وزراء حضور بهم رسانیده هم بلیت های بانک را بامهر دولتی مزین کنند و هم هر يك از ایشان نشانی بر روی بلیت بگذارد تا بعد اگر در دست یکی بلیتی ابراز شود که یکی از نشانهای وزراء و اعیان که در روز رواج دادن بلیت بانک بر روی بلیت گذارده اند کم داشته باشد خالی از اعتبار و مانند پول قلب خواهد شد.

فصل دهم - بانک متعهد میشود که در دو سال اول بمقابل بلیت هایی که رواج خواهد داد با اطلاع اشخاصی که برای شراکت دولت علیه جزء روسای بانک خواهند بود پول نقد در خزانه خود موجود داشته باشد و بعد از انقضای دو سال که اعتبار بانک معلوم شد و مردم آموخته گردیدند بانک مختار خواهد بود که بقدر يك ثلث این بلیت های رواج شده را وجه نقد و بقدر دو ثلث آنها را با گروارزنده و بضامات نامه معتبر در خزانه خود موجود داشته که آن اشخاص ایرانی که در جزء روسای بانک برقرارند تصدیق نمایند.

فصل یازدهم - دولت علیه متعهد میشود که احیانا اگر شخصی پیدا شود که بخواهد کارخانه راه بیندازد یا بمردم قرض بدهد یا راه آهن بکشد یا کار دیگر کند اولیای دولت باید حالت معامله آن شخص را ببانک اظهار نمایند اگر بانک معامله آن شخص را با همان قراردادی که با اولیای دولت علیه داده قبول کرد آن عطیه را ببانک واگذار نمایند والا با همان شخص معامله را بگذارند

فصل دوازدهم - در هر يك از شهرهای ممالك محروسه از برای بانک مکانی لازم شود کرایه خواهند کرد لکن در دار الخلافه دولت علیه قرار خواهد داد که مکان بانک در ارك باشد و در سایر شهر های دیگر دولت قرار خواهد داد که بانک را برای مکان معطل نگذارند و بطور معمول کرایه بدهند.

فصل سیزدهم - دولت علیه از برای حفظ و حراست بانک اسباب و اوضاع لازمه را در دار الخلافه یا در شهرهای دیگر حسب اللزوم فراهم خواهد آورد بدون ضمانت لکن در صورتیکه بانک خواسته باشد تنخواهی را از ولایتی بولایت دیگر حمل و نقل کند هر گاه این تنخواه را شمرده بمباشرین دولت تحویل کند دولت ضامن آن تنخواه خواهد بود که بدون عیب برساند و اگر شمرده و آدمی هم از خود همراه تنخواه روانه بدارد که حفظ آن بعهده مباشرین دولت خواهد بود بدون ضمانت ولی کرایه مالی را که برای حمل و نقل تنخواه لازم خواهد شد بانک باید از عهده برآید.

بقیه در حاشیه صفحه بعد

از نرخ فاحش ربح که با گشاده رویی به ربا خواران محلی پرداخته میشد وضع عقب مانده ایران را نشان نمیدهد ربح قانونی راقرآن به صدی دوازده محدود ساخته است (بدیهی است که لرد کرزن در این مورد سخت در اشتباه است) اما در اواسط قرن حاضر (نوزدهم) خانم شیل مینویسد نرخ ربح ندره کمتر از صدی بیست و پنج است و اغلب به صدی پنجاه یا شصت و حتی صدی صد میرسد بانگهای محلی تا یکی دو سال پیش در مورد پول نقد نمیتوانستند بر اساس ماهانه تاصدی دو یعنی بر اساس سالانه : صدی بیست و نه پول تهیه کنند اما افرادی که پول به قرض میدهند ربح کزافتری میکردند .

هنگامی که در سال ۱۸۸۸ شرکت بانك جدید شرقی مصمم شد ایران را نیز مشمول حدود عملیات خود در آسیا کند و شعب و نمایندگیهای در تهران ، مشهد ، تبریز ، رشت ، شیراز و بوشهر افتتاح نماید وضع مالی ایران بطور خلاصه بدین نحو بود . این بانك بعنوان يك شرکت بازرگانی که بکاری که برای عموم آزاد است مشغول بود و احتیاجی به تحصیل امتیاز خاصی از دولت ایران نداشت پس از یکسال که از ایجاد آن

بقیه از حاشیه صفحه قبل

فصل چهاردهم - بانك بزرگ ایران و بانكهای كوچك از هر قسم مالیات و عوارضات دیوانی معاف خواهد بود
فصل پانزدهم - بانك حالت منفعت خود را در هر سه ماه هم در روزنامه های طهران و هم در روزنامه های بزرگ فرنگستان ثبت و اعلان خواهد نمود که معلوم خاص و عام شود که در چه حالت است و در بیستم ماه مارس هر سال که عبارت از شب عید نوروز سلطانی باشد حساب سالیانه خود را پرداخته منافع سالیانه هر حصه را هر قدر شود در روزنامه های مزبور استحضار خواهند داد و صاحبان حصه در بردن منفعت پول خود مختار خواهند بود .

فصل شانزدهم - بانك همانوقت که پانزده از صد هر حصه که داده شد شروع بعمل خواهد کرد و اگر تا آخر ماه سپتامبر هزار و هشتصد و شصت و شش تاریخ عیسوی کل آن تنخواه که صاحبان حصه مقیم یورپ بهمان قدر که در فصل سیم ذکر شده و باید بدهند وارد دارالخلافه نکرده دولت علیه در دادن این امتیاز بدیگری مختار خواهد بود .

فصل هفدهم - از برای اعتبار بانك دولت علیه متعهد میشود که تقویت لازم را در انضباط هر گونه امورات بانك بعمل آورد و مطالبات او را از هر کس که باشد مانند مطالبات خود که از تبعه و رعیت غیر مقصر دولت علیه مطالبه میکند وصول نماید .

فصل هیجدهم - مرافعاتیکه در میان بانك و سایرین اتفاق میافتد در اول مرحله رجوع بمحکمه شرع انور خواهد شد بهرچه از محکمه شرع حکم صادر شود دولت اجرای خواهد داشت اما اگر در نزد حاکم شرع رفع گفتگو نشد آنوقت آن مرافعه را بمجلس آنچند نفر اشخاص بیغرض که از جانب دولت برای طی مرافعه معین خواهد گشت برتد تادر حضور آنها اجلاس شود هر حکم که از آن مجلس در این باب صادر شود حکام دولت اجرای خواهند داشت .

فصل نوزدهم - بجهت اعتبار بانك ایران اعلیحضرت شاهنشاهی هر قدر حصه بخواهند بگیرند و پانزده از صد هر حصه را چنانکه در فصل سیم ذکر شده بعد از وصول تنخواه حصه های فرنگستان و ورود آن بطهران از جانب سنی الجواب بکار گذاران امر شود کارسازی کنند .

فصل بیستم - بانك تجارت جزء نخواهد کرد باین معنی که اشیاء محصول این مملکت را از تجارت مملکت نخواهد خرید و متاع تجارتي خارج را بتجار نخواهد فروخت مگر در صورتیکه محصول مملکت را بانك با صرفه تر و بیشتر از تجارت این دولت اشیاء کند در اینصورت اذن خواهد داشت که از اربابان و رعیت این دولت هم بخرد لکن در خرید و فروش بعضی اشیاء متفرقه منقوله از قبیل شال ترمه یا جواهر آلات و مس و فرش و غیره که مال تجار نباشد و مردم متفرقه خواسته باشند رهن بگذارند یا بفروشند بانك برضای مالک بخردن آن اجناس مأذون خواهد بود .
بقیه در حاشیه صفحه بعد

میگذشت هنگامیکه من به تهران رفتم بانك بااجاره عمارتی کاخ مانند که يك سمت میدان توپخانه را گرفته بود هم در تهران وهم در ولایات خیلی خوب کار میکرد. ایرانیان تازه معنی حساب سپرده و ارزش ربح ثابتی که به سپرده ایشان پرداخته میشد می فهمیدند. بانك ربیعی معادل صدی دو و نیم به حساب جاری و صدی چهار به سپرده هائی که شش ماه در بانك میماند و صدی شش به سپرده هائی که يكسال در بانك میماند منفعت میداد بانك تا آن موقع نرخ تنزیل را تا صدی دوازده پائین آورده و بطوریکه میگفتند به شخص شاه قرضی باریج صدی شش تا صدی هشت داده بود. بانك شرقی ضمناً مردم را بانوعی پول کاغذی بصورت حواله خزانه دار برای مبالغ از پنج قران به بالا قابل پرداخت در وجه حامل آشنا ساخته بود و این پولها در پایتخت زواج بسیار داشت. پس از دو سال که از ایجاد بانك میگذشت شعبه ایران آن را بانك شاهنشاهی ایران به مبلغ هنگفتی خریداری نمود.

پس از لغو امتیاز نامه ۱۸۷۲ - بارون جولیس رویتر که

خود را ذیحق میدانست هر چند وقت یکبار توسط سفارت انگلیس بدولت ایران اعتراضی میکرد و ادعای خسارت خویش را ضمن پیشنهاد های مختلفی تجدید مینمود چنانکه در قسمت مربوط بامتیاز

بانك شاهنشاهی
بجای
امتیاز ۱۸۷۳ رویتر

رویتر قبلاً دیدیم.

پس از روی کار آمدن امین السلطان و مامور شدن ولف نماینده انگلیس بتهران و روابط صمیمانه ای که بین این دو نفر برقرار شد وقت آن رسیده بود که انگلیسها منظورهائی را که ازمدهتها قبل داشتند انجام دهند. از جمله این مقاصد یکی اجازه کشتی رانی در رود کارون بود که سابقاً دیدیم در ۲۴ صفر ۱۳۰۶ فرمان آنرا بدست آوردند و دیگری رفع اختلاف دولت ایران و رویتر بود که از سال ۱۲۹۰ هجری تا این تاریخ به طول انجامیده بود.

بقیه از حاشیه صفحه قبل

فصل بیست و یکم - بانك در استیفاء مطالبات خودش از تبعه و رعیت دولت علیه با سایر طلب کارهای این دولت حالت مساوات خواهد داشت و بطور شرع رفتار خواهد نمود و دولت علیه هم در استیفاء مطالبات خود بابانك مساوات را منظور خواهد نمود مگر از اربابان و رعایای مالیات بده که ادای مالیات مقدم بر سایر مطالبات خواهد بود.

فصل بیست و دوم - بانك متعهد میشود که از ابتدای شروع کردن بعمل بانك الی زمانیکه کل سرمایه مسطوره فصل سیم تحویل بانك نگردیده حاضر باشد از برای اینکه همیشه معادل صد هزار تومان بادولت داد و ستد نماید باین معنی که هر وقت دولت را هر قدر پول لازم شود از يك تومان الی صد هزار تومان از قرار صد شش قرض بدهد بوعده معینی و هر وقت که تنخواه دولت از باب مالیات و غیره عاید شد طلب بانك را برساند و در وقت ضرورت باز قرض کند که داد و ستد شود و پس از رسیدن کل سرمایه همین معامله را که عبارت از صد شش باشد تا يك کروار تومان با دولت خواهد نمود بشرطی که هر وقت تنخواه دولت برسد طلب بانك را برساند و فرضاً اگر تنخواه دولت موجود باشد و در ادای طلب بانك کوتاهی کند آنوقت بانك حق خواهد داشت که وجه تنزیل طلب خود را بالمضاعف مطالبه نماید و احیاناً اگر اتفاقی بیفتد از قبیل ساختن راه آهن و در آوردن معدن و راه انداختن کارخانجات یا دعوا کردن با سایر دول و برای دولت بیشتر از يك کروار تنخواه لازم شود مثلاً الی پنجاه کروار بانك حاضر خواهد بود که بدولت قرض بدهد لکن يك کروار تومان تنزیلش ب همان قرار مسطور الفوق میباشد و تنزیل علاوه بر از يك کروار تومان نسبت بتقاضای وقت و نيك و بد بودن عمل که آن تنخواه استقراض صرف آن عمل خواهد شد تفاوت پیدا خواهد کرد یعنی کم و زیاد خواهد گردید.

هنگامی که ولف وزیر مختار انگلیس با امین السلطان صدر اعظم ایران درباره خاتمه دادن این اختلاف مذاکره میکند ناصر الدین شاه در صدد تهیه مقدمات سفر سوم اروپا بود و میخواست برای بار دوم با انگلستان برود.

باز مسافرت و عیاشی‌ها و مخارج بی‌هوده «شاه» و ملتزمین رکاب پول لازم داشت و راهی بهتر از دادن امتیاز بانک برویتر بنظر نمیرسد که در ضمن هم بدعاوی او خاتمه داده شود و هم پول برای مخارج اروپا تهیه گردد و بطوریکه بعد خواهیم دید بهمین منظور بود که برویتر متعهد شد پس از تشکیل بانک مبلغ چهل هزار لیره انگلیسی (یک میلیون فرانک) بمدت ده سال با تنزیل صد شش بناصر الدین شاه قرض بدهد و اصل و فرع این پول را از منافعی که بانک باید بایران بدهد محسوب دارد. (۱)

روزنامه اقتصادی آلمان «برلین تا گبلات» (۲) چاپ برلین در شماره ۱۳۶ سال هیجدهم مورخ ۱۵ مارس ۱۸۸۹ یعنی ۴۵ روز بعد از امضای امتیازنامه بانک شاهنشاهی تحت عنوان «اهالی اروپا در ایران» راجع باعطای این امتیاز برویتر مینویسد:

چندی است که دولت ایران به بارون رویتر صاحب امتیاز قدیم تمام راههای آهن ایران امتیاز مخصوصی از برای یک بانک داده است.

میدانیم که بارون رویتر در قرارنامه ۱۸۷۲ مسیحی متعهد شده بود که بحر خزر را باراه آهن بخلیج فارس متصل سازد و معادن را دایر نماید و جنگل‌ها را بمصرف برساند و اقدام در کارهای بزرگ دیگر نیز بکند و ای این را هم میدانیم که بعد از امضای امتیازنامه مزبور کار بر بارون رویتر سخت گردید زیرا که از برای او محال بود از عهده تقبلات خود برآید از یکطرف بواسطه اینکه کارهاییکه بمعهده گرفته بود بسیار بزرگ بود و از طرف دیگر بواسطه اشکالاتیکه در لندن برای او فراهم آمدند. چرا که در آنجا خط رشت به بوشهر با منافع انگلیس مطابق و ملحوظ نیفتادند و نیز مذکور گردید که امتیاز مزبور باعث ناخوشنودی دولت روس گردیده امپراطور الکسندر ثانی اعلیحضرت شاهنشاه ایران را در سفری که در سنه ۱۸۷۳ به پترزبورگ کردند از این صرافت انداختند بی شک امپراطور روس به میهمان همایون خود گفته است که امورات و اقداماتی که برعهده بارون رویتر واگذار شده اند فوق قوه یک شخص میباشد و بارون مزبور هرگز نخواهد توانست آنکارها را باتمام برساند و این عمل میتواند برای دولت ایران مایه اشکالات دائمی گردد.

در هر صورت امتیازنامه مزبور مجری نگردید و پیوسته بین دولت علیه ایران و بارون رویتر در اینباب قیل و قال بود خصوصاً در این اواخر وقتیکه بندگان اعلیحضرت شاهنشاهی امتیاز یکراه آهن را بیک کمپانی بلژ و اجازه کشتی رانی آزادانه را روی رود کارون مرحمت فرمودند سفیر انگلیس تمام هم خود را مصروف بطرفداری بارون رویتر گماشته و بارون مذکور پسر خود را برای ادعای حقوق خود به تهران کسب ساخت. بالاخره برای ختم این معارضه دولت علیه ایران امتیاز یک بانک بعارض داد و مشار الیه متعهد گردید که صرف نظر از حقوق سابقه خود نماید.....

گراهام استوری در کتاب «رویتر در یک قرن» بعد از آنکه پیشنهاد های بارون رویتر را برای جبران خسارت امتیاز سال ۱۸۷۲ شرح می دهد مینویسد:

«بالاخره در سال ۱۸۸۸ پسردوم خود جرج دور رویتر را با اختیارات تامه بتهران فرستاد تا دعاوی او را

۱- این چهل هزار لیره را از محل همان پولی که جولوس رویتر بابت وجه الضمان امتیاز ۱۸۷۲ در بانک انگلستان بنام دولت ایران سپرده بود استفاده نمودند.

تصفیه کند. باز هم ظاهر ا مذاکرات دنباله پیدا می کرد اما سر انجام یکسال بعد قرار دادی منعقد گردید. در آراء دعاوی بارون حق ناسیس بانك شاهنشاهی در ایران بوی تفویض شد. این بانك بموجب فرمان سلطنتی در همان سال تشکیل گردید و مرکز آن در تهران و لندن بود و بارون جرج دو روتر عضو هیئت مدیره آن بود.

مذاکره برای تهیه امتیاز نامه

بعد از آمدن جرج روتر به تهران برای تهیه متن امتیاز نامه جلساتی تشکیل می گردید و مذاکرات مفصلی بعمل می آمد اعتماد السلطنه وزیر انطباعات ناصرالدین شاه که خود در جلسات مذاکرات حضور داشته جریان اعطای امتیاز بانك شاهنشاهی را بروتر از قول امین السلطان در کتاب خلسه اینطور شرح میدهد. (۱)

«روزی در اثنای صحبت ولف وزیر مختار انگلیس صاف و ساده بدون پیرایه بمن (یعنی امین السلطان) گفت مسئله امتیاز روتر که میرزا حسینخان قزوینی در صدارت خود داده بود همانطور لاینحل مانده و بعقیده من این تاخیر و تعویق عاقبت برای دولت ایران خالی از ضرر نباشد چه عیبی دارد کاری که اسلاف شما نتوانستند انجام دهند شما درست کنید و این نیکنامی باسم شما بماند اگر اینکار را صورت بدهید بدوات متبوعه و پادشاه خود خدمت کرده اید و دولت انگلیس را هم بخود رایگان نموده ضمناً فایده کلی هم مالا خواهید برد از آنجا که من هنوز دو اتخواهی پدرم را نسبت بشخص اعلیحضرت و وطن پرستی او رابه مملکت در نظر داشتم و یکباره آنرا در طاق نسیان نگذاشته بودم با بعضی از ثقات دولتیان بمشورت پرداختم در یکی از مجالس مشاوره حکیم طلوزان فرانسوی حکیمباشی مخصوص اعلیحضرت همایونی که سالها در ایران مستخدم بوده و هست حضور داشت مشارالیه که باروتر خصوصیت و رابطه دارد ملافت شده و دانست که وقت کار است و موقع را نباید از دست داد ولف را با اجرای این قصد تحریض و تحریک نمود معجلاً تلگرافی بلندن کرد و روتر را بر آن داشت که بی تعلل ماموری بطهران بفرستد دوسه ماهی طول نکشید که پسر روتر باجیمی پراز بلیطهای بانك انگلیس بدارالخلافت رسید سفارت انگلیس برای اینکه پادشاه و رجال دولخواه ایران را سوء ظنی حاصل نشود بر حسب ظاهر او را نپذیرفت انگلیسها چندی بود یکنوع صرافخانه باسم بانك شرقی در تهران دایر و برقرار کرده بودند شخص مودب و خوشروئی موسوم به دوئیل را در آن بانك ریاست داده و دوقیل مرد زیرکی بود با شروط خیلی آسان بمردم کرسنه و گدای تهران از رجال دوات و کسبه و اعیان پول قرض میداد و مردم از این بانك نهایت خورسند و راضی بودند پسر روتر بعد از ورود بطهران و ملاقات بادکتر طلوزان و غیره عریضه بحضور همایون عرض و انجام و اتمام کار گذشته را استدعا نمود.

اعلیحضرت شاهنشاهی زاید الوصف تعجب کردند که قریب ۱۷ سال از این مقدمه میگذرد و در این مدت هیچ حرفی از روتر شنیده نشده مگر بعد از مراجعت موکب اقدس از سفر اول فرنك روتر چند بار پروست کرد و از دولت ایران شکایت نمود جوابهای سخت از دولت انگلیس شنید حالا چه شده که باز شیر یاد هندوستان کرده

۱ - مرحوم محمد قزوینی در مجله یادگار راجع باعتماد السلطنه مینویسد.

«محمد حسنخان مقدم پسر حاجی علیخان مقدم مراغه ای ملقب سابقاً بصنیع الدوله مترجم مخصوص ناصرالدینشاه و وزیر انطباعات در دوره آن پادشاه صاحب تالیفات کثیره منسوب باو که در حقیقت جمیع آنها (با استثنای یکی دواز آنها که از جمله کتاب خلسه اوست) تألیف دیگران است و این امری است که در عصر ما مستفیض بلکه اجماعی است و شاید بعد از ما خلاف آتیه گمان کنند که از خود اوست پدرش حاجی علیخان از جمله میر غضبان ناصرالدینشاه بود و هم اوست که مامور قتل امیر کبیر میرزاتقی خان گردید و همچنین گویا مامور قتل باب در تبریز بود یعنی حکم قتل را او از طهران به تبریز برده است

محمد حسنخان اعتماد السلطنه در ۱۴ حمل یعنی روز بعد از سپرده نوروز سال ۱۳۱۳ هجری قمری مطابق نوزدهم شوال فجأة در گذشت. وفات او قریب یکماه قدری کمتر قبل از قتل ناصرالدینشاه بود که در ۱۳ ذی القعدة سال ۱۳۱۳ قمری رخ داد.

اعتماد السلطنه در کتاب خلسه (خوابنامه) از زبان بعضی رجال معروف دوره قاجاریه شمه ای از اقدامات و کارهای خلاف آنها را بیان میکند.

ملک‌خان ارمنی وزیرمختار ایران درلندن چون ابتدا یعنی وقت دادن امتیاز بروتر مبلغ‌ها از او رشوه گرفته بود و این دفعه هم که پسر روتر بطهران می‌آمد برای آنکه پشت‌بند برای خود درست کند باز باوجهی سبیل ملک‌مراچرب کرد آن ارمنی آستان هم نوشتجات زیادی از لندن بپایتخت ایران فرستاد که دولت انگلیس چنین و چنان میگوید و مطالب چند اظهار مینماید و درباب حقوق ثابت روتر جدا ایستادگی دارد بیطرفی ظاهری من و حیل و لف و سوسه سایر وزراء بواسطه پسر روتر اعلیحضرت پادشاه را بر آن داشت که حکم بانعقاد مجلس فرمایند و اینمطلب را در مجلس مذاکره نمایند و جوابی که لازم است به پسر روتر بدهند از خوشبختی های من پرنس دالفور کی سفیر روس هم موقتاً مرخصی حاصل کرده به پطرزبورغ رفته از جانب دولت خود جوان بی حال و بی قابلیت که هم مقهور خیالات زنانه حیل و کر خود گردیده و هم دچار دسایس غری صاحب مترجم سفارت روس که سمت شارژدافری دولت معزی الیهارا در تهران داشت حکیم طاولوزان را هم باغری صاحب سابقه مودتی بود میدانست که او در مسئله پول حریص است شبی دوست قدیم خود را با پسر روتر دعوت کرد شامی خوردند شامپنی زدند سکوت موقتی دولت روس را در مسئله روتر از غری صاحب در همان مجلس بمبلغی نقدی خریدند اما معین و معلوم نشد که این بیع و شری بیچند صورت گرفت خلاصه مجلس شورائی هم بحکم همایونی منعقد شد و اشخاص مسطور ذیل اجزاء آن بودند .

(نایب السلطنه) (عضدالملک) (صاحب دیوان) (مشیرالدوله) (امینالدوله) (مخبرالدوله) (قوامالدوله) (امین حضور) (اقبالالملک) (حکیم الممالک) (اعتماد السلطنه نویسنده این سطور) و خود چاکر و سیاه (امین السلطان) (۱) هنوز گفتگوئی در مجلس نشده بود که اعلیحضرت شاهنشاهی ورود فرموده نطقی در افتتاح ایراد فرمودند که

۱- اعتماد السلطنه در جای دیگر اعضاء این مجلس را چنین معرفی میکند
«رئیس این هیئت نایب السلطنه شاهنشاهزاده است متصف بصفات ظاهری و باطنی از اسنه خارجه زبان آلمانی و فرانسه میداند در زن پرستی و شاهد بازی سرآمد روزگار خود است و با هر مردی که معاشرت کند او را بدرجه سرهنگی یا سرتیپی میرساند .

امینالدوله میرزا علیخان مردی دانا و ماهر در کلیه امورات درپلٹیک نسبت بملک‌خان ارمنی شاگردی دارد گرچه خود ملک‌حاکم بی عمل و زنبور بی عمل است در صورتیکه متصف است بصفات رذیله پلٹیک دانی او را انکار نمیتوان کرد در وقتی که غرض و مرض نداشته باشد راهنمای ماهر است اما چون پای فایده و تصور بعضی منافع به میان آمد علمش نیز چون عملش هیچ میشود .

سوم عضدالملک علیرضاخان است از منسوبان پادشاه است خوشبخت و مالدار درخت و امساک باعلی درجه اشتها اما متدین و ظاهرالصلاح و پاک فطرت و پاکیزه سیرت در راه خدمت پادشاه از بذل جان و مال عزیز مضایقه ندارد صرف در راه خدا و خداوند پرستی میسپارد بتمام معنی شخص نازنینی است .

اما عامی و بسیط است در بیسوادی و بی خبری بدرجه افراط و تفریط - متشرعی است که نه اصول میداند نه فهم مسائل فروع میتواند حتی قرآن و دعا را غلط میخواند .

از پلٹیک و علم روابط خارجی بی بهره است و بی اطلاع فقط دلش باین خوش است که مردم باو احترام زیاد نمایند و ویرا بزرگی و شأن بستانند .

چهارم - میرزا فتحعلیخان صاحب دیوان است که مال و مکنّت بی حساب دارد تنباکو و آبلیموی معطر شیراز خاصه شراب خلر که هوش از سرمهتر و کهتر میرباید شال کشمیری و زر جعفری میدهد و هرچه میخواهد میگیرد خوان و خانه اش نیز آراسته و گسترده است هفتاد سال عمر خود را در حکومت و ماموریت های بزرگ گذرانده .

پنجم - میرزا عباسخان قوامالدوله در محاسبه و سئوای و جواب باحکام مهارت و سر رشته دارد لیکن طبع لئیم و نفس خسیس طوری او را پست کرده که ابداً قابل اعتماد نمی باشد زنده است و هست اما چنان است که نیست هر قدر پیرتر می شود بر خست و لثامتش می افزاید طمعش نیز از کرامت حضرت مرتضی علی زیادت می باشد هر روز رو به

از اول خلافت آدم تا کنون هیچ پادشاهی مستقل چنین عبارات بر زبان نیاورده بلکه روسای ملل جمهور هم این قسم تقریرات ننموده پادشاه کار آگاه فرمودند شمارا امروز برای این مطلب باین مجلس احضار فرموده ام که گوش به عرایض روتر بدهید به یقین چه میگوید ذبحواست یا بوحق اگر حق دارد چاره چیست و اگر حق ندارد جواب شافی صریح باو بدهید مخصوصا بهر يك از شماها میسپارم که عداوت و غرضی هم که باهم دارید کنار بگذارید فقط صرف دولت و منفعت قاطبه ملت را منظور و ملحوظ دارید طوری کنید که بعد از ده سال دیگر بیوه زنان ایران بمن که پادشاه شما هستم نفرین نکنند و پیرمردها لعنت ننمایند.

بقیه از حاشیه صفحه قبل

تزیید است و حرصش همواره در تصاعد از چنین کسی هیچکس را باک نیست

ششم - یحیی خان مشیرالدوله است این یحیای ازوینی در بذل از یحیای برمکی گرو ممبرد امار طمع هم آنقدر علویا غلو دارد که دست عباس دوس به آن بلندی که میداند بدامنش نمیرسد به پرونی و زور میگیرد بابر ام و التماس میدهد سر تا پا غلط و در يك گام سه مرحله خط مینماید فرانسه خوب می داند و در کلیه کارها زرنگی دارد.

هفتم - علیقلی خان مخبرالدوله وزیر علوم است که بوئی از علم بمشامش نرسیده و ذائقه اش مطلقا این طعم رانچشیده برای سلطنت مستقله و مملکت مستبده چنین وزیر علومی هم لازم است از وجودش نه شری حاصل شود نه خیری مطلقا بهیچ چیز مستعد نیست می خواهد آسوده و بی دردسر فارغ از زحمت و ضرر در عمارت مزین خود به نشیند خوش بخورد و خوش بنوشد نرم بیفتد و گرم بپوشد اندوخته و اقرو مال و مایه متکاثر خود را بعیش صرف نماید نه عقب کسی برود و نه کسی دنبال او بیاید.

هشتم - میرزا محمد خان اقبال الملك او شخصی است مداهن و چاپلوس مفسد و مدبر و مفتن و مزور - نه در امور و ماموریت خارجه کاری کرده و نه در خدمات داخله راه آوردی دارد مثل او مثل خس و موج دریاست از هر طرف که او را بر دبرده

نهم - آقاعلی امین حضور است که از بی حیائی و بی تعصبی ضرب المثل است و در وفا و انسانیت از هر قلبی اقل پایه بی شرمی را بجای بلند گذاشته و رایت بد عملی را از بالای ثریا و فرقدین افراشته خیلی حالات او بشخص امین السلطان شبیه است در حقیقت برادر دینی و روحانی اوست.

دهم - میرزا علینقی حکیم الممالك پسر حاجی اسمعیل جدید الاسلام است او مردی است طیب و امینی حبیب رفیق شفیق مهربان نزدیک بدل و خوش زبان چنانکه در تملق و مداهنه مشهور است و اسمش در طومار خوش آمد گوین مذکور برای خدمتگذاری هر کسی ازاعلی تا ادنی و برای هر خدمت از علیا تا سفلی حاضر است از جاروب کش تارتبه امارت و مقام صدارت هر چه باو رجوع شود حرفی ندارد و انکار را بوجهی می گذارد دشمن ترین مردم بشخص وی خود اوست چه از بی مبالائی کارش بقدری تو در تو است که با مواجب گزاف و دخل کلی هرگز نشده که چیزی داشته باشد در تحصیل نتود در هر راه میدود و هر کاری میکند با وجود اغلب گرسنه و پریشان است احتیاج او را بکردن کارهای ناشایسته و امیدارد از بیچارگی برخلاف خود و رسم انسانیت راه میرود هر بیوه زنی متمولی را برای خوردن مال خواستگار است و هر چه یتیم و بیمار با مکننتی را پدر و پرستار.

یازدهم - اعتماد السلطنه محمد حسن خان دارای همان صفات است که معاویه در تعریف عبدالله بن زبیر به پسر بد گوهر خود یزید پلید بیان کرده و گفته مثل روباه فرار میکند و مثل شیر حمله مینماید.

دوازدهم - امین السلطان نمیدانم طاعون مصرش خوانم یا وبای هند بلائی بود که بجان دولت و ملت افتاد و ایران را بیاد فساد جامع تمام رذائل و فاقد کلیه فضائل است.

من شمارا در حل و عقد این کار امین و مختار نموده‌ام شما هر يك مسئول هستید مجبور نیستید که همین امروز جواب بدهید و رای خود را ظاهر کنید مسئله مهم است عجله لازم نیست امروز تفصیل بشنوید درست بخاطر نگاهدارید بخانه‌های خود که رفیق بادوستان و آشنایان بلکه با بقال و عطار سر محله خود در این باب سؤال و جواب و مشاوره نمائید پس از اینکه خیالات پخته شد هر چند بنظر تان آمد بنویسید و اوراق مستوره را ده پانزده روز دیگر با خود باینجا بیاورید و بمجمع ارائه دهید تا صحیح از سقیم جدا شود و مسئله بدرستی حل گردد اعلی حضرت همایونی بعد از تقریر این خطابه شاهانه مراجعت فرمودند

اجزای مجلس شوری در اطاق آبدار خانه که منزل رسمی من بود جمع شدند من با وجود شأن صدارت و کمال قیدی که در بطن دارم ظاهرا در نظر شاهنشاه همیشه خود را رئیس آبدارخانه بخرج میدهم در سفر و حضر هرگز این محل را ترك نمیکنم اما باین اظهار بی قیدی از تمام صدور ماضیه حتی میرزا تقیخان بیشتر توقع خدمت و ادب از مردم دارم چنانکه هر يك از ارکان دولت از دخول و خروج به من تعظیم نکنند در همان مجلس آنها را بی آبرو و خفیف میکنم و به منشی‌های خود دستور دادم که بمردم عموماً اعلان و اعلام نمایند که در عنوانها و مراسلات به من همان نویسند که بحضرت ولیعهد و نایب السلطنه می نویسند اما مجلس شوری در باب انجام کار رو تر قبل از همه من پاکتی از کیف خود در آورده پیش از آنکه نوشتجات را بحضار نشان دهم مختصر تقریری کرده گفتم بر تمام اهل مجلس معلوم باشد که من در این کار مطلقاً و اصلاً مداخله ندارم بکلی بی غرض و بی طرفم اوقاتی که در جاجرود بودم پسر روتر بتوسط حکیمباشی طلوزان عریضه‌ای بخاکپای همایونی ایصال و استدعای اتمام کار گذشته در خود را نمود عریضه آن اینست که می بینید و ادعایش در سر امتیاز راه آهن است صورت حساب با عریضه فرستاده و مبلغی را که بجهت امتیاز خرج کرده و بمصرف لوازم اسباب راه آهن رسانیده و آنچه را که بمردم تعارف و تکلف داده در آن معین ساخته آن مبالغ را هم که داده حساب کرده و بر اصل افزوده است موافق این صورت دولت ایران قریب يك كرور تومان پول این مملکت به روتر مقروض است باید تنخواه و طلب او را داد و سندی که در دست دارد از او گرفت و باطل نمود و نابود ساخت در صورتیکه دولت ایران برای این طلب و وجه خسارت روتر حاضر نباشد خود روتر چاره دیگری بدست آورده و فکر کرده که برای دولت ایران سنگینی و سختی ندارد بلکه فایده و منفعت عاجل هم دارد و آن فکر و چاره این است که باو اجازه داده شود بانکی در ایران دایر نماید اگر این امتیاز باو داده شود امتیاز نامه اولی خود را که سند دعاوی او است بدون اینکه مطالبه دیناری کند رد مینماید و سلب هر نوع حقوق خود را نوشته میدهد بلکه مبلغی بعنوان مسئله تقدیم خواهد نمود بانکی که میخواهد دایر نماید آنرا بانك امپراطوری ایران مینامند فصول شرایط آنرا هم نوشته ملاحظه فرمائید آراء بر هر چه قرار گرفت بحضور شاهنشاه معروض دارید تا امر اعلی صادر شود

مقصود این است که من در این کار ملاحظه ندارم فقط حامل نوشتجات پسر روتر و مبلغ امر همایون هستم پاکت نوشتجات را یحیی خان مشیر الدوله کشوده آنها که بزبان فرانسه نوشته بود خود نگاهداشت و فارسیها یعنی ترجمه آنها را به میرزا علیخان امین الدوله داد مشغول خواندن گردید و مشیر الدوله با اصل آن که بزبان فرانسه بود مقابله و تطبیق نمود باقی اهل مجلس نشسته و هیچ نمیگفتند تا قرائت قرار نامه بانك بانجام رسید و نوبت اظهار رای شد از حضار آنها که چیزی از مسائل بانك و ثروت ملت نمی فهمیدند و از این علم بهره نداشتند بعضی خرافات که ابداً ربطی نداشت بهم بافتند برخی که اندك باخبر بودند چون پسر روتر بلا واسطه یا مع الواسطه یا بوسیله حکیم طلوزان بآنها وعده کرده و آنها را بطمع انداخته بودند به تمجید پرداختند گفتند برای دفع شر روتر بهتر از امضای امتیاز نامه بانك چیزی بنظر نمیاید اعتماد السلطنه گفت اولاً باید دانست که ترجمه این قرار نامه با اصل مطابق است یا نیست زیرا در جزئی تفاوت و اختلاف ترجمه با اصل بسیار اتفاق افتاده که خسارت کلی وارد آمده زبان ما چندان بسطی ندارد و ایجاد لغات مخصوص هنوز ننموده ایم خوب .

است ابتدا ترجمه را با اصل استکتاب نمائیم چنانکه اعلیحضرت فرمودند هر يك از حضار نسخه از آن با خود بمنزل ببرد و در خانه بفراغت فقرات آنرا ملاحظه کند و مطالب آنرا بسنجد بعد هفته آینده باز جمع شده هر کس را هر چه بنظر آمده در مجلس اظهار نماید بر حسب اتفاق روزی چند بود که من بظاهر اظهار لطف با اعتماد السلطنه مینمودم بعد از آنکه این حرف را از او شنیده زائد الوصف از او رنجیدم و پشیمان شدم که چرا او را باین مجلس راه دادم بتصور اینکه چون قبل از وقت او را از منظور و مقصود خود خبر نداده بودم خیلی ملالت حاصل نمودم ظاهرا تصدیق قول او را کردم قرار شد تمام نوشتجات را از اصل و ترجمه در آن روز که پنجشنبه بود با اعتماد السلطنه بدهم او ببرد و مقابله و مطابقه و تنقیح و تصفیه نماید و صبح شنبه بمجلس بیاورد در همان روز بعد از خوردن ناهار باز مجلس منعقد شد اعتماد السلطنه گفت مطلبی که صبح در اینجا مطرح و مذاکره کردید دو فقره بود یکی آنکه به بینم روتر حق مطالبه خسارت امتیاز نامه ۱۷ سال قبل را دارد یا ندارد

فقره ثانی این است که باصل ترجمه و شرایط قرار نامه او رسیدگی شود و بوجه صحیحی دولت از این مخمسه فارغ گردد و ما اصل کار را کنار گذاشته خود را مشغول فرع مینمائیم و این کار ظاهرا صحیح نباشد نایب السلطنه فرمود من پسر شاهر و هیچکاری باین کارها ندارم بلکه حضور من در این مجلس لازم نبود تکلیف حاضرین است که در مسائل مشکلیه دقت کنند رای و عئیده خود را به پیشگاه همایونی معروض دارند هر طور میل و رای انور اقتضا کند من تابع و مطیعم و از خود رای مخصوصی ندارم صاحب دیوان گفت ما بمطالب امتیاز نامه اولی مربوط نیستیم پس با وجود بی خبری چگونه میتوانیم رای بدهیم و عرضی در این باب بکنیم چه میدانیم چه بوده و چه شده امین الدوله در کشف این مطلب و حل این مسئله تقریبا یکساعت حرف زد خلاصه گفتار او این است در زمان صدارت میرزا حسینخان امتیاز راه آهن بروتی داده بودند بعد از مراجعت از فرنك که وقت و موقع اجرای آن امتیاز نامه بود چون مردم بر ضد میرزا حسین خان شورش نمودند علماء و مجتهدین در فرسخ و نسخ این امتیاز نامه مصر شدند در منجیل از منازل کیلان حسنعلی خان که آنوقت وزیر فواید بود تلگرافی بروتی کرد که چون از موعد اجرای فصول امتیاز نامه شما گذشته و هنوز اقدام جدی از طرف شما نشده دولت ایران آن امتیاز نامه را باطل میداند از آنجا که در فرنك رسم و معمول است امور متعلقه بطرق و شوارع هر سؤال و جوابی دارد با وزیر فواید است و او دخالت مینماید تلگراف مزبور را حسنعلی خان وزیر فواید بروتی مخابره کرد اما افسوس که از طرف دیگر عیب بهم رسانید یعنی عملیات ایرانی بدستور العمل معلمین و چند نفر صاحب منصب انگلیسی در آن حوالی نیم فرسخ از جنگل را بریده و راهی مسطح کرده بودند و آنها از روتر رشوه گرفته تدلیس نمودند در دوسه روز توقف رشت به تقریبی بندگان همایونی را بحوالی آن نیم فرسخ از جنگل برده و میرزا حسینخان که هنوز خود را از صدارت معزول نمیدانست بواسطه پنجاه هزار لیره دیگر تلگرافی بروتی زده او را تبریک از شروع شدن کار او گفت و اظهار داشت که بندگان شاهنشاهی شخصا با تشریفات سلطنتی بسر کار رفته و خیلی تمجید فرمودند تلگراف صدر اعظم مشعر بر اجرای امتیاز نامه روتر و تلگراف وزیر فواید در انکار شروع شدن کار بفاصله چهار روز در لندن بروتی رسید و از آنجا که روتر بحسب ظاهر شروع بکار نموده و از صدر اعظم ایران هم سندی در دست داشت لهذا معین است تلگراف حسنعلیخان وزیر فواید خالی از اهمیت مینمود لهذا روتر همان وقت در روزنامه های انگلیس پروتست کرد که من مبلغها خرج کرده ام و شروع بکار نموده سند صحیحی که مصدق من است از شخص اول دولت دارم حالا یکی از وزرای نمره سوم ایران که وزیر فواید است چنین تلگرافی بمن مینماید پروتست روتر را ابتدا تمام اهالی انگلیس صحیح و درست دانستند و او را محق شمردند در همه روزنامه های انگلیس نوشتند دولت ایران یا باید امتیاز نامه راه آهن روتر را معتبر بداند و در اجرای فصول آن امتیاز نامه و کار خود با او همراهی نماید و یا باید مبلغی را که او خرج کرده با منافع آن مسترد کند و امتیاز نامه خود را بگیرد این روزنامه ها بتواتر بطهران رسید بعضی از نظر همایون گذشت و برخی را ملاحظه نفرمودند سفارت انگلیس هم در آنوقت بواسطه تغییر صدارت و شورش اهالی و علماء دانست صلاح در تصویب روتر نیست.

يك دوسال از اين مقدمه گذشت ماموری كه همیشه از جانب روتر در طهران بود و سالی هفت هشت هزار تومان از او مواجب دریافت مینمود بهر مجلس و محفلی ورود میکرد اول حرف پروتست و دادخواهی روتر بود بیشتر از پنجاه مرتبه اين تفصيل بعرض حضور مبارك شاهنشاهی رسید و من خودم كه امين الدوله هستم چندین بار گفتم كار روتر را بايد يكطرفی كرد سهل و معوق نباید گذاشت از آنجا كه تعلق و شارلاتانی یکی از كوك كارهای ميرزا حسين خان بود هر وقت بندگان همایون چیزی در اين باب باو میفرمودند او هر دو دست را بسینه گذاشته عرض مینمود خاطر مبارك در مسئله روتر آسوده باشد و هیچ از اين فقره چیزی نفرمایند طرف روتر مطلب خود را به پارلمان انگلیس عرض و رجوع كرده اجزای پارلمنت صورت امتیازنامه را خواسته و بدقت ملاحظه كردند دیدند روتر في الحقیقه دولت را قریب داده اين بود كه جمعی از معتبرين رجال دولت انگلیس از اجزای پارلمان مثل لرد دربی و غيره گفتند دولت و ملت ایران در امضای اين قرارنامه منتهای بلاهت را داشته چون كوری كه هیچ نه بیند و كری كه هیچ نشود اين تصدیق اجزای پارلمنت سبب شد كه پروتست روتر در انگلیس قابله تبخثید و مایوس صرف گردید ماموری كه در طهران داشت و هر سال مبلغی باو میداد بلندن طلبیده و از خيال افتاد اينك ده سال است كه حرفی در اين باب زده نمیشود دیگر اين ایام كه مطلب را تجدید نموده اند من جهة اين تجدید را نمی دانم .

حرف امين الدوله باينجا ختم شد باز من بسخن آمده گفتم اگر چه من فرنك را ندیده و معرفتی در حق فرنگیها ندارم اما از قراريكه چند نفر بمن گفته اند رسم و عادت انگلیسها اين است كه در مطالبه حقوق خود عجله نمینمایند صابرند میدانند با آن قوت كامالی كه آنها دارند هر وقت باشد حق ثابت خود را دریافت میکنند بلكه منافع آنها هم میگیرند قرضا كه حالا هم جواب صریح به پسر روتر ندهید و ابی نیل مرام بلندن مراجعت كند باز پس از چندی بتجدید مطلب و طرح مسئله خواهد پرداخت و شمارا بزحمت خواهد انداخت ادعای روتر باخكري ماند كه زیر خاكستر باشد بمجرد وزیدن بادی روی آن باز شده شعله می كشد حضار همه تصدیق كردند .

اعتماد السلطنه گفت چه ضرر دارد ما بدانیم اين مبلغی را كه روتر اصلا و فرعا مطالبه میکند صرف چه كرده جواب دادند پنجاه هزار لیره ميرزا حسين خان صدر اعظم گرفته همینطورها هم ميرزا ملنك خان بیست هزار لیره حاجی محسن خان معین الملك بیست هزار لیره منیر الدوله حاضر مبلغی هم اقبال الملك حاضر مبلغی هم مردم دیگر كه دست اندر كار بودند مختصر قریب دویست هزار لیره تعارف داده است و بكصد هزار لیره هم خرج كرده اعتماد السلطنه گفت از ميرزا حسین خان مكنت زیادی مخلف مانده آنچه از روتر گرفته و ربه پس بدهند سایرین هم كه اين رشوه را خورده اند و حاضرند رد كنند باقی را دولت در ظرف چهل پنجاه سال به قسط بپردازد كلا كار روتر كنده میشود من از اين حرف خیلی بدم آمد و مشیر الدوله و اقبال الملك و بعضی از حضار دیگر كه حضور داشتند نیز هیچ خوششان نیامد و همه در مخالفت با اعتماد السلطنه با من موافقت كردند و به همین حال آنروز مجلس بهم خورد .

روز شنبه باز مجلس منعقد شد اعتماد السلطنه ترجمه قرارنامه روتر را صحیح و با اصل مطابق كرده به مجمع اظهار داشت چون در اين ترجمه راه هر نوع تدلیس بسته شده بود ما علی الظاهر هیچ تكفیم و در باطن همان ترجمه اولی را كه ميرزا نظام مهندس الممالك كرده و سرا پا غلط بود چنانكه بعد از طبع و نشر آن عالم وعامی صدا در آمدند و گفتند ما هیچيك از مطالب اين امتیاز را ندانستیم و نفهمیدیم ماخذ قرار دادیم

مختصرا ما در همان مجلس قرأر نامه را مهر كردیم و عاجلا بامضای همایونی رسانیدیم و بانگی در ایران ایجاد كردیم كه هیچ خائنی ایجاد نمیکرد وزیر این بار بصیرت حقیقتا ماشوكت و ثروت و سرمایه دولت و رعیت را محضا المشیطان باو دادیم و از آنروز كمر عداوت با اعتماد السلطنه را جدا بمیان بستم و من قسم خوردم تا او را بخاك سیاه نشانم دست از سرش برندازم زیرا در این خیال این شخص را با خود ضد و مخالف دیدم و بس نمیدانم اگر پیش از این او را دیده و با او گفتگو كرده یا پیغام داده بودم كه من در این فقره حاضر مبلغی از پسر روتر برای تو میگیرم طمع پول و میل سازش با من او را ساكت میكرد یانه در هر حال ضدیت او با من مرا دشمن ابدی وی ساخت خلاصه چون بانك سر گرفت من و وافت سفیر انگلیس بمقصود خود نائل شدیم .

امضای امتیاز نامه بانک

بالاخره بعد از مذاکرات مفصل متن امتیاز نامه بانک شاهنشاهی برای امضاء حاضر می شود ولی قبل از مبادله آن ناصرالدین شاه توسط امین السلطان از سر هنری درومندولف وزیر مختار انگلیس و جرج روتر حل چند مسئله را می خواهد که مهمتر از همه یکی تعهد پرداخت یکصد هزار تومان (چهل هزار لیره انگلیسی) و ام بود که برای مخارج سفر اروپا نهایت ضرورت را داشت و دیگر تعهد استرداد اصل امتیاز نامه ۱۸۷۲ روتر که مدت ۱۷ سال وسیله ادعا و اعتراض انگلیسها بر دولت ایران بود.

این نظرها با نوشتن چند تعهد نامه بعنوان منضمات و ملحقات امتیاز نامه بانک شاهنشاهی تامین میگردد. نوشته های مزبور که تاریخ امضای آنها ۲۷ روز قبل از تاریخ امضای متن امتیاز نامه میباشد بشرح ذیل است.

«امضاء کننده ذیل متعهد میشود مبلغ چهل هزار لیره انگلیزی فوراً برود خودش باندن»
«بحضور اعلیحضرت اقدس همایونی کار سازی نماید در صورتیکه بتوسط حکم دولت علیه»
«ایران و بتوسط جناب جلالتمآب محسن خان اختیار لازمه از برای بیرون آوردن مبلغ مذکور»
«از بانک انگلستان بدستش بیاید چنانچه در شرط ملحقیه ذکر شد»
«تسلیم این مبلغ بحضور اعلی حضرت اقدس همایونی بواسطه حواله تلگرافی از طرف»
«امضاء کننده ذیل بیکى از تجار که اعلیحضرت اقدس همایونی معین خواهند فرمود»
«خواهد شد»

«تحریر ادر طهران بتاريخ سیم جانویه هزار و هشتصد و هشتاد و نه ۱۸۸۹ (محل امضاء و مهر جارج روتر)»

«در حضور من امضاء شد (محل مهر و امضاء هنری درامندولف ایلچی مخصوص و وزیر مختار اعلیحضرت پادشاه انگلیز به دربار ایران) (محل مهر سفارت انگلیس)»
«فصل ملحقیه امتیاز بانک شاهنشاهی نمره یک»

«امضاء کننده ذیل متعهد میشود اصل امتیازیکه بیارون جولوس دور ویتز»
«بتاریخ بیست و پنجم جولیه سنه هزار و هشتصد و هفتاد و دو مرحمت شده در ظرف ده»
«روز بعد از ورود خودش بلندن بوزیر امور خارجه انگلیز تسلیم نماید»

«این نوشته باسم نماینده اعلیحضرت پادشاه انگلیز در طهران عنوان خواهد شد»
«وجناب معزی الیه متقبل میشود که نوشته مزبور را بدولت علیه ایران تسلیم نماید»

«تحریراً در طهران بتاريخ سیم جانویه هزار و هشتصد و هشتاد و نه ۱۸۸۹ (محل امضاء و مهر جارج دور ویتز)»

«امضاء شده است در حضور من (محل مهر و امضاء هنری درامندولف ایلچی مخصوص و وزیر مختار اعلیحضرت پادشاه انگلیز به دربار ایران) (محل مهر سفارت انگلیس)»

«فصل ملحقیه نمره دویم»
«مقرر است که بانک شاهنشاهی مواجب مامور مخصوص مذکور در فصل چهارم»

« این امتیاز را بدولت علیه ایران ادا نماید . این موجب مذکور که عبارت است »
 « از سه هزار تومان در آخر هر سال مالیه یعنی در بیستم مارس بانك باید »
 « کارسازی نماید .

تحریراً در طهران مورخه سیم جانویه هزار و هشتصد و هشتاد و نه ۱۸۸۹ (محل مهر و امضاء جارج دور و یتر)

« در حضور من امضاء شد (محل مهر و امضاء هنری درامند ولف ایلچی مخصوص و »
 « وزیر مختار اعلیحضرت پادشاه انگلیز به دربار ایران) (محل مهر سفارت انگلیس)
 « فصل ملحقیه نمره سیم

« واضح و معلوم می باشد که وجه الضمانه چهل هزار لیره انگلیسی که بموجب فصل »
 « هشتم امتیاز نامه چه باید بدولت علیه ایران داده شود تسلیم بندگان اعلیحضرت اقدس »
 « شهر یاری خواهد گردید - این تنخواه برای بندگان اعلیحضرت همایونی قرض »
 « دو کروفرانك یعنی چهل هزار لیره خواهد بود که در فصل ششم ذکر شده و باین »
 « نحو از پیش تسلیمش وقوع بهم میرساند بناء علیه فردای روز تشکیل بانك بندگان »
 « اعلیحضرت اقدس شهر یاری بعوض این که از برای دولتشان قرض مذکور دو کروفر »
 « فرانك قید شده در فصل ششم را بخواهند بمدیرهای بانك شاهنشاهی امر خواهند »
 « فرمود که این مبلغ را چون رد وجه الضمانه بیارون ژولیوس رویتز بدهند این مضاف »
 « همان اعتبار را خواهد داشت که هر گاه کلمه بکلمه در خود امتیاز نامه چه »
 « درج شده می بود .

« محل امضاء جارج دور و یتر

« در حضور من امضاء شد (محل امضاء و مهر هنری درامند ولف ایلچی مخصوص »
 « و وزیر مختار اعلی حضرت پادشاه انگلیز .)

« در یک هزار و هشتصد و هشتاد و نه در دارالخلافه طهران قلمی گردید . .

پس از امضای این تعهدات از طرف ژرژ رویتز امتیاز نامه بانك شاهنشاهی که در چهارده فصل تهیه شده بود با امضاء میرسد و بین طرفین مبادله میگردد .

« امتیاز نامه چه »

بانك شاهنشاهی ایران

« مقدمه - اشکالاتی که مدتها بین دولت بندگان اعلیحضرت شاهنشاه ایران و »
 « بارن ژولیوس رتر معلق بودند چون آخر الامر بر طرف گردیدند و امتیاز نامه چه »
 « که بیارون ژولیوس رتر مذکور در بیست و پنجم ژوئیه ماه یک هزار و هشتصد و هفتاد »
 « و دو عیسوی عطا شده بود چون معدوم گردید باتفاق طرفین م - راتب مفصله »
 « ذیل بر قرار شدند .

« فصل اول - امتیاز نامه چه - بموجب این امتیاز نامه چه دولت بندگان اعلیحضرت »
 « اقدس شهر یاری بیارون ژولیوس رتر و بشرکاء یا عاملین او در مملکت ایران حق »
 « احداث يك بانك دولتی موسوم بپانك شاهنشاهی ایران می دهد .

Acte
de
Concession
de la
Banque Impériale Russe

امتیاز نامه
بانک شاهنشاهی ایران

Préambule Les difficultés de finances auxquelles
peuvent être exposés le Gouvernement
La Banque Impériale Russe et le Gouvernement
de la Banque Impériale Russe ont
déterminé d'établir et de con-
cessionner au Gouvernement
Impérial Russe le droit de
mettre en circulation des
billets, et de les émettre
pour le compte du
Gouvernement.

Article 1.
Le Gouvernement de la Banque Impé-
riale Russe a le droit de
mettre en circulation des
billets de banque et de les
émettre pour le compte
du Gouvernement Impérial
Russe.

مقدمه
بانک شاهنشاهی ایران و دولت
بانک شاهنشاهی ایران و دولت
بانک شاهنشاهی ایران و دولت
بانک شاهنشاهی ایران و دولت
بانک شاهنشاهی ایران و دولت
بانک شاهنشاهی ایران و دولت
بانک شاهنشاهی ایران و دولت
بانک شاهنشاهی ایران و دولت

ماده اول
دولت شاهنشاهی ایران و دولت
دولت شاهنشاهی ایران و دولت
دولت شاهنشاهی ایران و دولت
دولت شاهنشاهی ایران و دولت
دولت شاهنشاهی ایران و دولت
دولت شاهنشاهی ایران و دولت
دولت شاهنشاهی ایران و دولت
دولت شاهنشاهی ایران و دولت

- « مدت - حق مزبور برای مدت شصت سال ابتداء از تاریخ امضای این امتیازنامهچه »
- « بتوسط بندگان اعلیحضرت شاهنشاهی عظامی شود . »
- « مرکز بانك - مرکز ومقر بانك در طهران خواهد بود و بانك مزبور خواهد »
- « توانست در شهرهای دیگر ایران و در خارجه شعبات برقرار سازد . »
- « اقدامات مختلفه - محض بسط تجارت و ازدیاد ثروت ایران بانك شاهنشاهی گذشته »
- « از اعمالی که متعلق بصرافی می باشند با خرج خود یا بخرج ثالثی اقدام در تمام کارهای »
- « محاسبه و صنعتی و تجارتی که برای این مقصود نافع بداند خواهد کرد مشروط بر »
- « اینکه هیچیک از آن اقدامات مخالف عهدنامه ها و قوانین دولت و ملت و مذهب ایران »
- « نباشد و قبل از شروع اطلاع بدولت ایران داده شود . »
- « تقیدات - بانك حق نخواهد داشت در قلمرو دولت علیه ایران گرو بیع شرطی »
- « قبول کند و غیر منقول از قبیل املاك و اراضی و دهات و غیرها خریداری نماید مگر »
- « اراضی که برای يك بنای کافی در طهران و شعباتش در سایر ایالات لازم میباشند و نیز »
- « قدغن اکید است که بانك مزبور بروات دولتی را که حواله با و نشده اند تنزیل کند »
- « و یا باعتبار آنها وجهی بکسی قرض بدهد . »
- « فصل دوم - سرمایه بانك مبلغ دو بیست و کرور فرانك یعنی هشت کرور ایره انگلیسی »
- « خواهد بود لهذا تعدادی اسهام احداث خواهند شد که بانك آنها را بدفعات نشر »
- « خواهد داد هر وقت که تقبل قسمت اول سرمایه یعنی پنجاه کرور فرانك یا دو کرور »
- « ایره انگلیسی امضاء شد بانك مزبور تشکیل شده ملاحظه خواهد گردید محل امضای »
- « تقبل سرمایه در پایتخت های مختلفه خصوصا در طهران و برلن و لندن و پاریس و »
- « پترزبورغ و وینه در صورت اجازه دول متبوعه آن ممالك وضع خواهد شد . »
- « اسهام باسم حامل خواهند بود و بانك اسهام اسم دار هم میتواند نشر بدهد بانك »
- « مزبور میتواند هر وقت مفید بداند سرمایه و عدد اسهام خود را بماتفاق »
- « دولت علیه زیاد کند . »
- « فصل سیم - نشر بلیط های بانك - بانك شاهنشاهی چون بانگی است دولتی حق »
- « مانع لغیر نشر بلیط های بانك بی اسمی خواهد داشت که بمحض رویت قابل الاداء »
- « خواهند بود و هرگز متجاوز از چهل کرور فرانك که هشتصد هزار ایره انگلیسی »
- « باشد بلیت بانك نشر نخواهد داد مگر اینکه بدولت اطلاع بدهد . »
- « برای مساعدت بسط اعتبار عامه و محض تحدید جریان مسكوكات نقره و ازدیاد »
- « نشر مسكوكات طلا بانك دولتی من حیث القاعده قبول وضع يك عیاری میکند مبنی »
- « بر تومان طلا - در مدت ده سال اول تشکیل بانك دولت بندگان اعلیحضرت شهرباری »
- « و مدیر های بانك بین خود قرار و مدار های لازمه را برای وصول باین مقصود خواهند »
- « داد معینا نظر باقتضای وضع حالیه مسكوكات نشر بلیت های بانك شاهنشاهی بدوا »
- « مبلغی بر پایه قران نقره خواهند بود . »

«این بلیت‌ها را تمام عمال و مأمورین دولت علیه قبول خواهند کرد و در تمام معاملات
ایران رواج خواهند داشت ولی هر آنی که بانك نتواند قیمت یکی از بلیت‌های
خود را ادا نماید نشر بلیت‌های بانك در تمام مملکت ایران منع خواهد گردید و بانك
مجبور خواهد بود که قیمت تمام بلیت‌های خود را ادا کند.»

«ضمانت اداء - محض اطمینان ادای بلیت‌ها بانك مزبور صریحاً متقبل میشود که
در دو سال اول ابتداء از شروع به کار اقلانصف قیمت بلیت‌های منتشر شده خود را
و پس از انقضای دو سال اقلانثلث قیمت آنها را نقداً موجود داشته باشد.»

«تفاوت بین وجه نقد موجودی و سرجمع بلیت‌های منتشر شده بتوسط اسناد منقولات
و غیر منقولات متعلقه به بانك که آنها را در ایران موجود خواهد داشت ضمانت
کرده می‌شوند.»

«بانك شاهنشاهی مجبور است که قیمت بلیت‌های خود را به محض رویت در هر کجا
نشر شده‌اند ادا کند مع هذا بلیت‌های شعباتش خواهند توانست در طهران اداء شوند
بلیت‌های بانك بزبان ایرانی خواهند بود و بانك نخواهد توانست بدون اذن
دولت علیه ایران بلیت کمتر از دو تومان نشر بدهد.»

«بلیت‌های بانك علامت یا مهری خواهند داشت که مبین ثبت دفتری ایران باشد
و ممضی خواهند بود بامضای يك مدیر یا مدیر و بامضای تحویلدار عمده تاسیس که
در آنجا نشر شده‌اند.»

«دولت بندگان اعلی حضرت اقدس شهر یاری متقبل میشود که در طول مدت این
امتیاز نامچه هیچ نوع مسکوکات کاغذی نشر ندهد و احداث هیچ بانك تأسیسی را
که صاحب این گونه امتیاز باشد اجازه ندهد.»

«فصل چهارم - دولت علیه ایران سرمایه بانك را ضمانت نمی‌کند و خواهد توانست
بمیل خود خریدار سهام شود و یا در خرید سهام مساعدت به خود گردد تا به حد
خمس سرمایه منظوره و یا بهیچوجه مداخلت نکند.»

«اداره بانك - تقسیم سرمایه با سهام و عدد و قیمت بلیت‌های بانك مطابقاً
بمدلولات فصل سیم این امتیاز نامچه و نظم و نظارت بانك و تعیین روساء
و اجزاء چه در ایران و چه در خارجه و اداره کردن و جوهات بانك یا منافع
که حاصل کند یا خساراتیکه ممکن است عایدش گردد بکلی بر عهده دارای این
امتیاز و شرکاء و عمال آن خواهد بود و هر نفع و ضرری باو مدخلیت دارد.»

«مأمور محترم مخصوص - دولت علیه ایران مراقبت تامه خود را در بانك بتوسط
يك مأمور محترمیکه خود معین کند جاری خواهد ساخت و این مأمور حق خواهد
داشت از نظارت بانك اطلاع تحصیل کند و مواظب باشد که امورات بانك بر وفق
این امتیاز نامچه بگذرند مأمور مزبور هر وقت دعوت شود بر حسب تکلیف در
مجالس عمومی سهام داران و همچنین در مجالس شورای مدیران در طهران حضور
بهم خواهد رساند و نشر بلیت‌های بانك را و ارسای خواهد کرد و مواظبت تام خواهد داشت»

« که مدلولات فصل سیم این امتیازنامهچه رعایت شوند و مراقبت روابط بانك با »
 « خزانه دولت علیه برعهده او است و نخواهد توانست در تدبیر و نظارت اعمال بانك »
 « خود را داخل سازد و مأموریت او بهیچوجه اسباب مسئولیت دولت علیه ایران »
 « نخواهد گردید . »

« فصل پنجم - حمایت دولت - چون غرض این بانك که تأسیسی است ملتی خیر »
 « عامه و خیر دولت میباشد دولت بندگان اعلیحضرت اقدس شهر یاری حمایت عسکریه »
 « خود را که برای حفظ امنیت مقر اصلی و شعباتش لازم است دریغ نخواهد داشت »
 « دولت علیه ایران امتیاع اراضی و امکنه را که برای بنای مقر اصلی بانك و »
 « شعباتش لازمند حتی الامکان سهل و بوجه عادلانه و حامیاً لبانك خود را بین بانك و صاحبان »
 « اراضی ثالث خواهد ساخت . »

« معاف بودن از مالیات - خود بانك و بناهای او و شعباتش بکلی از هر نوع عوارضات »
 « و مالیات معاف میباشند و همچنین اسهام و بلیت ها و قبوضات و بیجکها و جمیع اسنادی »
 « که در باب امورات و داد و ستدهای او از طرف خودش صادر میشوند نیز معافند »
 « ولی هرگاه دولت در ملك خود مالیات تمر را قرار بدهد بانك هیچ برآه و سندی را »
 « نخواهد گرفت که تمر دوات علیه را نداشته باشد . »

« فصل ششم - اداره و جهیه - بانك شاهنشاهی در سهوت تأدیه جات خزانه عامره »
 « چه در ایران و چه در خارجه کوتاهی نخواهد کرد و برای هر خدمتی که دولت علیه »
 « باور جوع کند گماشته گان دولت و روسای بانك حقی که باید در این باب به بانك داده »
 « شود معین خواهند نمود . »

« قرض دو کرو و فرانك - پس از تشکیل و تهیه سرمایه خود بانك شاهنشاهی تعهد »
 « میکند که مبلغ دو کرو و فرانك یعنی چهل هزار لیره انگلیسی برای مدت ده سال »
 « سالی صد شش تنزیل به بندگان اعلیحضرت شهر یاری قرض بدهد و اصل آن تنخواه »
 « و منافعش بموجب میل بندگان اعلیحضرت اقدس شهر یاری از بابت صد شش منافع »
 « خلص که بر حسب فصل هفتم این امتیازنامهچه به پیشگاه سلطنت تعهد شده است »
 « محسوب خواهد گردید . »

« پیشگی - علاوه بر آن بانك شاهنشاهی پیوسته پس از تشکیلش حاضر خواهد »
 « بود از برای تمام وجوه پیشگی و استقراضاتی که دولت علیه لازم داشته باشد و از او »
 « طلب نماید و در هر وجه قرار رها این آن و استقراض بین دولت و بانك داده خواهد شد و یا »
 « اینکه آن وجوه پیشگی یا استقراضات بمعادل خودشان يك ضمانتی خواهند بود از »
 « برای سر جمع بلیت های نشر شده این وجوه پیشگی و استقراضات را دولت علیه در »
 « رأس مواعدهای مقرر اداء خواهد نمود - سر جمع تنزیلات منظم در آخر هر سال »
 « مالیاتی ایران یعنی در آخر حوت داده خواهد شد . »

« ده کرو و فرانك - اولین این وجوه پیشگی که غیر از مبلغ دو کرو و فرانك »
 « فوق الذکر میباشد تدریجی و تاده کرو و فرانك یعنی دوست هزار لیره انگلیسی »

«و در سالی با صد هشت تنزیل خواهد بود .

«فصل هفتم - حصه منافع - در آخر هر سال مالیاتی ایران یعنی آخر حوت بانك»
 «شاهنشاهی باید صد شش منافع خالص آن سال خود را بدولت بندگان اعلیحضرت»
 «اقدس شهر یای بدهد و یا بجمعش بیاورد در صورتیکه حصه منافع صد شش مذکور»
 «در يك سال کمتر از صد هزار فرانك یعنی چهار هزار لیره انگلیسی بشود بانك»
 «مجبور است که این مبلغ را کامل نماید از اینکه کسر آنرا هر چه خواه باشد در جزء»
 «مخارج خود محسوب بدارد و بدون اینکه حق داشته باشد وجهان الوجوه آنرا»
 «بخرج حصه منافع که نتیجه عمل سال بعد است بیاورد .

فصل هشتم - ضمانت - وجه الضمانه چهل هزار لیره انگلیسی که در هزار و هشتصد»
 «و هفتاد و دو عیسوی بارون ژولیوس ریتز در بانك انگلیس گذارده بود برای»
 «ضمانت تشکیل بانك شاهنشاهی بدولت علیه ایران تسلیم خواهد شد فردای تشکیل»
 «بانك دولت علیه ایران مبلغ مزبور چهل هزار لیره انگلیسی را به بارن مذکور پس»
 «خواهد داد هر گاه ابتداء از تاریخ امضای این امتیاز نامه چه بتوسط بندگان اعلیحضرت»
 «اقدس شهر یاری تا مدت نه ماه بانك شاهنشاهی دایر نشود وجه الضمانه مزبور»
 «بدولت ایران منتقل خواهد شد و این امتیاز نامه چه معدوم و ساقط الاعتبار خواهد بود»
 «مگر در صورتیکه بین بعضی دول بزرگ اروپا جنگی برپا شود و یا در صورتیکه دولت»
 «ایران در آن جنگ دخالت بهمرسانند و یا در وجه هر اتفاق فوق العاده .

فصل نهم - قوانین - در حین تشکیل بانك شاهنشاهی بانیهای او قواعدی را که»
 «بموجب آنها باید بانك دایر شود نشر خواهند داد و آن قواعد باید مطابق مدلولات»
 «این امتیاز نامه باشند پس از تشکیل بانك قواعد مزبوره متغیر نخواهند شد مگر»
 «بموجب قرار داد مجلس عمومی صاحبان اسهام و مجلس مزبور باید در تغییراتی که»
 «جاری میسازد حفظ و رعایت این امتیاز نامه را بنماید .

«فصل دهم - حمایت - برای جراء و حفظ حقوقیکه بموجب این امتیاز نامه داده»
 «شده بانك مزبور در ظل حمایت بندگان اعلیحضرت شهر یاری و دولتشان خواهد»
 «بود و بانك هم متقبل میشود که قوانین عمومی مملکت را از جمیع جهات محترم»
 «دانسته اطاعت نماید .

«حکمت - در صورتیکه بین دولت و بانك و یا بین بانك و سایر مردم اختلافی»
 «ظاهر گردد هر يك از طرفین يك یادو حکم منتخب خواهد نمود و قرار داد آن حکمها»
 «قاطع خواهد بود و در صورت عدم توافق بین حکمها آن حکمها حاکمی دیگر»
 «منتخب خواهند نمود که حکمش بدون برگشت اطاعت خواهد شد .

«فصل یازدهم - معادن - از آنجائیکه بانك شاهنشاهی حاضر است که برای احیاء»
 «تمام وسائل استخراج ثروت های طبیعی مملکت فوراً کمال فدویت را بجا بیاورد»
 «دولت علیه به بانك مزبور و در تمام مدت این امتیاز نامه مانع لایق قطعی»
 «میدهد که در تمام وسعت مملکت ایران معادن آهن و مس و سرب و ذغال سنگ»

« و نفط و مانگانز و بورق و آمیانتر را که متعلق بدیوان میباشد و قبل از وقت بدیگران »
« واگذار نشده اند دایر نماید . »

« چون مصادف این امتیاز نامچه دولت علیه ایران در روز امضای این امتیاز نامچه »
« به بارون ژولیوس ریتز صورت رسمی معادنی را خواهد داد که قبل از وقت بدیگران »
« داده شده اند - معادن طلا و نقره و جواهریات و آت فلزاتیکه در فوق ذکر »
« نشده اند متعلق بدیوان میباشد لاغیر و مهندسین بانک که آنها را کشف کنند مجبورند »
« فوراً کشف آنها را بدولت بندگان اعلیحضرت شهر یاری اطلاع بدهند . »

« دست مزد - غیر از مهندسین و سرکارهائیکه ضروری میباشد تمام عماله جات »
« معدنچی که برای دایر نمودن معادنش بانک اجیر نماید از میان تبعه بندگان اعلیحضرت »
« اقدس شهر یاری منتخب خواهند شد . »

« دولت علیه ایران به تمام وسائلی که در دست دارد بانک را اعانت خواهد کرد از »
« اینکه دست مزد عماله جات لازمه به نرخ عادله وقت برایش میسر شود . »

« تمام معادنیکه بانک ده سال بعد از تشکیل خود شروع در دایر نمودن آنها »
« ننموده باشد مثل این ملاحظه خواهند شد که بانک مزبور صرف نظر از آنها »
« نموده است و دولت علیه خواهد توانست هر نوع تصرف در آنها بکند بدون اینکه بانک »
« صاحب امتیاز بتواند مانع شود . »

« فصل دوازدهم - اراضی مجانی - اراضی که برای دایر نمودن آن معادن و برای »
« ساختن يك راه مراوده با طرق حمل و نقل اقرب یا اسرع لازم میباشد آنچه متعلق »
« بدیوان است از جانب دولت علیه مجاناً به بانک داده خواهد شد هر گاه در معبر این »
« راه مراوده املاکی یافت شوند متعلق به اشخاص متفرقه دولت علیه ایران بانک »
« را در خرید آن املاک از صاحبانش به تمام وسائلی که در دست دارد اعانت »
« خواهد نمود . »

« معاف از خراج - ادوات لازمه برای دایر نمودن معادن بختاک ایران داخل خواهند »
« شد بدون اینکه هیچ حقی بدهند اراضی وابنيه متعلقه به آن اداره جات معدنی معاف »
« از هر مالیات و عوارضی خواهند بود . »

« فصل سیزدهم - منفعت دولت - از منافع خلص تمام معادنیکه بانک دولتی دایر »
« نموده است دولت علیه ایران سالی شانزده درصدش را اخذ خواهد نمود . »

« رجعت بدولت - در انقضای مدت این امتیاز نامچه اراضی معادن با ابنیه آنها و »
« ادوات و متعلقات بدولت علیه ایران تعلق خواهند گرفت موافق قوانین کلیه که دول »
« آنها معمول داشته اند و در این باب شرایط بسیار مساعد را برقرار ساخته اند . »

« فصل چهاردهم - صرف نظر از حقوق سابقه - بازای حقوقیکه بموجب این امتیاز »
« نامچه به بارون ژولیوس ریتز واگذار شده اند باری مذکور صریحاً اقرار بر ترك »
« کامل بلا استناد تمام حقوق و امتیازاتی را مینماید که بر حسب امتیاز نامچه قدیم مورخه »
« بیست و پنجم ژوئیه ماه یک هزار و هشتصد و هفتاد و دو عیسوی که بتوسط این شروط »

«معدوم و ساقط الاعتبار گردیده بمشار الیه عطا شده بودند.

«این قرارنامه در طهران نسختهان نوشته شد و آن دو نسخه یکی به قبول و صحه»

«مبارك بندگان اعلی حضرت اقدس شهرباری و بمهر وزارت امور خارجه رسیده و»

«دیگری را مسیو بارن جرج ریتز از جانب مسیو بارن ژولیوس ریتز امضاء کرده در»

«بیست و هفتم جمادی الاول یکهزار و سیصد و شش هجری مطابق سی ام ژانویه یکهزار»

«هشتصد و هشتاد و نه میلادی مبادله شدند.

«محل امضاء جارج دور و ریتز (محل مهر و ریتز)

«در حضور من امضاء شده (محل امضاء هنری درامندولف ایلچی مخصوص و وزیر»

«مختار اعلی حضرت پادشاه انگلیس بحضور اعلی حضرت اقدس شاهنشاهی ایران)

«محل مهر سفارت انگلیس» (۱)

اعتماد السلطنه وزیر انطباعات ناصرالدینشاه که همیشه متمایل

بسیاست روسها بود قبل از آنکه امتیازنامه با امضاء برسد نامه ای به

ناصرالدینشاه نوشته ضمن انتقاد از امتیازنامه بانك شاهنشاهی

معایب و مضار آنرا شرح میدهد و در اینجا متن آنرا نقل مینمایم.

انتقاد از

امتیازنامه

«بسم الله تعالی

اعتراضات ثروتی و تجارتنی

شهادت قرارنامه های بانكهای متعدد که فعلا در مدنظر این غلام است هیچیک در سهولت شرایط و ملاحظات

دولتی باین قرارنامه نمی رسد ولی اگر این اعتراضات و ایرادات ذیل هم دفع و رفع شود بهترین جمیع قرارنامه های بانكهای دنیا

خواهد بود و عمده جهت این سهولت و ترجیحی که این قرارنامه بر شرایط بانكهای دول سایره دارد از اینجاست که در

ممالك دیگر دولتها خود طالب ایجاد و تشکیل بانك شده اند پس هر تکلیف که اداره بانك در ملاحظه جانب خود

نموده است دولت قبول کرده ولی در این قرارداد بانك طالب تشکیل گردیده لهذا در همه جا رعایت مصلحت دولت را

نموده است تا اینکه دولت بمیل تمام رد ننماید و قبول بفرماید.

در فصل اول که متعلق است بمرکز و شعب عباراتی مجمل آورده است و اجمال این مطالب اختیار را از دولت

سلب میکند باید در این مقام صریحا افزود که اداره بانك در تعیین مستقر مرکز و مواقع تشکیل شعب باید

مخصوصا اذن مجدد از جانب کارگذاران دولت علیه تحصیل بنماید

و هکذا در اقداماتی که زیاده بر تکلیف اصلی خود خیال دارد از قبیل تسهیل طرق تجارت و تکمیل جهات

از دیاد ثروت و امثالها مختار مطلق نیست و باید در هر يك از این خیالات اطلاع مخصوص بدولت بدهد و اجازه

خاص تحصیل نماید و نیز در فصل اول سرمایه بانك معین شده است اما مقدار قبوض بانك که در عوض مسكوك رواج

خواهد گرفت معین نیست و ممکن است که بانك چند مقابل علاوه بر سرمایه خود قبوض بانك انتشار بدهد

پس لازم است که معین بنماید.

۱- روزنامه رسمی دولت ایران در شماره ۶۷۸ مورخ یکشنبه شانزدهم جمادی الثانیه ۱۳۰۶ هجری

قمری (هفدهم فوریه ۱۸۸۹) مقدمه ای بشرح زیر راجع ببانك شاهنشاهی انتشار داده و بعد متن امتیازنامه را

درج نموده است.

«چون همواره همت اعلی نهمت بندگان اعلی حضرت اقدس همایون شاهنشاهی خدای تعالی ملکه و دولته

مصرف آبادانی مملکت و مزید سود و ثروت و ترویج کلیه شعب صناعت و تجارت دولت علیه ایران است در این

ایام امتیاز ایجاد بانك بسیار معتبری موسوم ببانك شاهنشاهی به بارون ژولیوس ریتز که از کمپانی معتبر با مکن

فرنك است مرحمت فرمودند که بموجب قرارنامه و شروط مفصله ذیل بانك مزبور را در مملکت ایران ایجاد و دایر نمایند»

وهم در مسئله امتیاز معادن که نوشته است اگر اداره بانک آن امتیاز را بهمان شرایط قبول بکند بر غیر مقدم است باید قید شود که) اگر اشکالات پلتیکی در میان نیاید) چرا که ممکن است بانک آن امتیاز را بهمان شرایط که غیر قرار میدهد قبول بکند ولی یک ملاحظه دولتی و مصلحت پلتیکی آن غیر را ترجیح بر بانک بدهد و در فصل چهارم که قراردادها اند یک نفر مامور محترم از جانب دولت علیه تفتیش بکند یک نفر مفتش محترم کم است زیرا که ممکن است که یک نفر عمدا یا سهوا در تکلیف مخصوص خود اشتباهی بکند پس باید قرار داد که سه نفر از طبقات مختلفه رجال دولت بر تکلیف تفتیش اقدام و مراقبت داشته باشند در کمال اتحاد بمثابه وجود واحد و آیا حق الزحمه مامورین تفتیش را کی خواهد داد بدانکه نباید رجوع کرد اگر هم فی الواقع بر عهده بانک قرار بگیرد در ظاهر را باید دولت خود در بابت نماید و بمامورین برساند که مامورین رسماً مواجب خواری بانک نموده باشند.

و در فصل ششم نوشته شده است که در ات علیه معادل یک ملیان فرانک بطور استقراض از قرار صد شش منفعت از بانک دریافت خواهد داشت جهت لزوم این استقراض معلوم نیست فی الحقیقه منت بیهوده ایست و الا ضرری که دارد این است که اولاً در سایر شصت هزار فرانک باید منفعت بدهد و بانک در ظرف ده سال تقریباً معادل دو ثلث یک ملیان استقراض را باسم منفعت دریافت کرده است علاوه همینکه باب استقراض مفتوح گردید حدیقف نخواهد داشت و خدا نکرده مثل دولت عثمانی و مصر و تونس مقهور اجانب خواهد گردید.

در فصل نهم این عبارت را باید افزود که اداره بانک باید متعهد شود که در آخر هر ماه صورت معاملات آن ماه را بتوسط روزنامهجات مرکزی انتشار بدهد و همچنین در آخر هر سال شمسی معامله دوازده ماهه را اعلان نماید تا تمام مردم از دادوستد بانک مطلع بوده باشند.

در فصل یازدهم اضافه شود که بانک در مقام استکشاف معادن اگر معدنی در اراضی بایره و بلا مالک احتمال میدهد بدون استحصال اذن مخصوص از دولت میتواند در آنجا کاوش بکند ولی اگر در املاک مزرعه و آباد معدنی احتمال میدهد باذن و رخصت و رضای صاحب ملک کاوش بنماید خواه اراضی دیوانی باشد و خواه رعیتی.

در صورتیکه این قید بطور نا کید نشود مفسد کلی بظهور خواهد رسید چنانکه در ممالک عثمانی از اهمال این قید چه املاک عامر و اراضی دایر بیوتات مسکون خراب شد و زیانهای بی حد و احصاء بر رعایا وارد آمد (اما از حیث پلتیک)

در ظرف چهل و دو سال سلطنت بندگان اعلی حضرت قدر قدرت همایون شهریاری ارواحنا فدا بواسطه حسن تدبیر و اجراء پولتیک سالم و تعدیل در مهربانی بدو دولت رقیب بدون هیچگونه درد سر و زحمت خاطر بحمد الله تعالی سلطنت و حکمرانی فرموده اند و انشاء الله تعالی دو چهل سال دیگر هم بخواست خدا با کمال قدرت پادشاهی خواهند فرمود در این چند ماه بواسطه مسئله کارون خاطر مبارک فی الجمله مشغول است باز می توان متعذر گردید بر اینکه مسئله کارون اثر ناسیونال یعنی عمومی بود ولی دادن امتیاز به روطر ثابت می کند که اولیای دولت کلیه طرفدار یک سمت میباشند و بسمت دیگر چندان واقعی و اعتنائی نمیکنند آیا مصلحت اولیای قاهره است که از جاده تسویه و تعدیل که در این مدت متمادی راه سلامت پیموده اند انحراف بورزند و بیطرفی را کنار بگذارند نه والله.

دولت آلمان با قرب چهار کرور سر نیزه محض اثبات بی طرفی خود با نهایت مخالفتی که بعد از جنگ عثمانی و روس مابین آلمان و روس بروز کرد و ماده طوری غلیظ شد که هر ساعت انتظار اعلان جنگ بین دولتین مشارالیه بود امپراطور حالیه با سر پر شور که لازمه جوانی و مقتضای سن اوست به نصیحت وزیر اعظمش پرنس بیژمارک ملاحظه تعزیه داری جد و پدر خود را که در ظرف چهار ماه پی در پی مردند نکرد بمحض جلوس تخت سلطنت هنوز تعزیت و تهنیت نامه تاجداران و روسای دول کاملاً باو نرسیده است سفری بروسیه کرد و اظهار خصوصیت بامپراطور روس نمود بلکه برای تشید خصوصیت و جاب قلوب معاندین آلمان علی الخصوص امپراطور روس روسیه به دانمارک که

در جنب آلمان نسبت پشه و عقاب دارد مسافرت نمود باسم اینکه من صلح طلب هستم و جنگجو نیستم فی الواقع اتمام حجت کرد که اگر مجادله مابین او و دولت روس واقع شود در انتظار عامه ملل و اعم روی زمین علی الخصوص اهالی مملکت خود مسئول نباشد که مبادرت بمخالفت نموده است نمیدانم مصلحت است که رجال دولت باین شدت بهانه بدست همسایه معتبر خودشان بدهند که از سه طرف حدود ایران وصل بخاک اوست و ایلات و بادیه نشین های ماز ترک و تات لاعلاج باید با سرحد نشین های آن مرابطه داشته باشند روز چهارشنبه گذشته در مجلس مذکور شد که قرارنامه اولی روطر مظموس و معلول نشد مگر بواسطه خواهر شخص امپراطور ماضی روس آیا ممکن نیست در این سفرسیم که بدو ات و اقبال بفرنگ تشریف خواهند برد امپراطور حالیه نیز همین خواهر را بکند و در آن صورت بجای يك سند معلول که حالا در دست روطراست دو سند صحیح در يك ورقه که هم اعتراف بصحت سند اول است و هم امضای سند ثانی بچنگ او خواهد آمد و هر دو معلول و غیر معمول خواهد ماند و تکلیف رجال دولت بین المحذوزین خواهد بود نه انکار و نکول سندی که بدست تبعه انگلیس سپرده اند میتواند کرد و نه اجراء و قبول و راه عذری در مقابل کله روسها خواهند داشت.

این خانه زاد بیمقدار اطلاع و ربطی از پولتیک دولت علیه ندارد زیرا که در امورات دخالتی و راهی تحصیل نکرده است مثل يك اعمی نادانی عرض میکنند که نه میبیندونه میداند.

اما بواسطه بصیرت و اطلاعات کاملی که در زیر سایه بلند پایه اروا خنای فدا از پولتیک سایر دول دنیا دارد معروض میدارد که رجال دولت بواسطه این همسایه شمال و مشرق و شمال غربی خیلی ممکن است طرف زحمت و گرفتاری خیال بشوند و از همسایه جنوبی ظاهراً اینقدرها که تعدیل زحمت و فایده تواند شد منتفع نکردند پس موافق عقل قاصر و فکر فاجر این خانه زاد خوبست که راه حرف روسهارا به بندند و در مسئله که روتر بعد از چهارده سال مجدداً عنوان کرده است از آنها استشاره نمائیم و استمداد کنیم اگر چاره کردند نعم الاتفاق والا هیچوقت لامجاله حق کله از ما نخواهند داشت انگلیسها باید از افتتاح کارون بجهت کشتی های عمومی تهازار سال دیگر ممنون رجال دولت علیه بوده باشند و سکوت کنند و بطلان قرارنامه اولی روطرا را اگر هم بقول اینها صحیح است پیشکش رجال دولت نمایند.

این فقره پر روشن و مبرهن است که این خانه زاد بیمقدار هر چه از این قبیل عرایض بکند اسم آنها را فضولی گذاشتن انساب است تا دولتخواهی گفتن.

ولی محض تذکار خاطر خاطر رجال دولت جسارت ورزیده عرضه میدارد که بر آحاد و افراد ملت ایران واجب است که اول ملاحظه قدرت سلطنت و حفظ شوکت و ناموس دولت و آسایش خاطر مبارک شخص شاهنشاه گیتی پناه خلداله تعالی سلطانه و آرامش قلوب کافه اهالی وطن را که از نعمت های بزرگ الهی است بنمایند و بعد رعایت حقوق ثابته حالیه و مالییه دولت علیه را بوجه کامل منظور دارند.

و اگر در مقام دولتخواهی هر ادنی رعیتی عرض بکنند چنانچه قابل قبول ندانند تخفیف نیز ننمایند و نوهین نفر نمایند که آن بیچاره باعتقاد خود در مقام اداء تکلیف است نه استحقاق تخفیف جناب ولایت مآب صلوٰة الله و سلامه علیه دستور العمل بزرگی داده اند که انظر الی ما قال ولا تنظر الی من قال والسلام خانه زاد بی مقدار محمد حسن مترجم

۲۳ جمادی الاول ۱۳۰۶

دوماه بعد از اعطای این امتیازنامه ناصر الدین شاه و امین السلطان عازم اروپا میشوند و از طریق روسیه بانگلستان میروند.

ضمائم امتیازنامه
بانک
شاهنشاهی

پذیرائی شایانی که در انگلستان از «شاه» ایران و همراهان او بعمل میآید تا آنوقت شاید سابقه نداشته است چنانکه اعتماد السلطنه که در این سفر همراه ناصر الدین شاه بود در کتاب خلسه خود مینویسد.

«طوری دولت انگلیس موکب اقدس را پذیرائی نمود که گویا هیچ پادشاهی را از سلاطین اروپا و آسیا تا آنروز اینطور محترم نه پذیرفته بودند - واف و سالزبوری صدراعظم انگلیس و جمعی از وزراء آندولت و وکلای ملت بایکدیگر همدست شده و آن تشریفات فوق العاده را فراهم آورده که از این راه تغییری در پلتیک اعلیحضرت بدهند و ایران را بلع نمایند .

پلتیک اعلیحضرت همایون پیش از این بیطرفی بود هیچیک از دول روس و انگلیس بلکه عثمانی و غیره را بر دیگری ترجیح نمیدادند آقایان میخواستند با تعارف و تکلف اینوضع را بهم زنند دولت ایران را تابع و دست نشانده انگلیس کنند پادشاه حالیه و سلاطین آتیه مملکت را مثل صوبه دارهای هند در تحت اقتدار بریطانیای کبیر قرار دهند و شان شهر یاری ایران را از امارت افغانستان و خدیو مصر نازل تر سازند»

در همین چند روزه اقامت در انگلستان که ناصرالدین شاه سرمست خوشی ها و عیاشی ها و محو جمال و زیبائی های جزیره بریتانیا بود انگلیسها بدست یاری امین السلطان و ملکم با گرفتن چند امضاء از او و اوراق تازه ای بر دفتر اشتباهات و خطاهایش میافزایند. از جمله این اوراق یکی هم «ضمیمه چهار امتیاز نامه بانك شاهنشاهی» است . بعد از اینکه جرج رویتر امتیاز نامه بانك شاهنشاهی را بلند برد نواقص و معایبی در آن مشاهده میکنند و بودن ناصرالدین شاه را در انگلستان بهترین موقع برای رفع این معایب میدانند .

بالاخره متن اصلاحیه را تهیه و بامختصر جرح و تعدیلی در یکی از روزهای آخر توقف ناصرالدین شاه در انگلستان (روز شنبه ۲۸ ذی القعدة ۱۳۰۶) در شهر برایتن بامضاء میسازند این ضمیمه اصلاحیه شامل نه فصل و بابت شرح است .

ضمیمه چهار امتیاز نامه بانك شاهنشاهی

«این فصول ذیل هر گاه با شرایط امتیاز نامه چه و ضمیمات آن تفاوت دارند برقرار» و قاطع خواهد بود .

«فصل - ۱ مرکز معاملات در تهران خواهد بود و نشر اصلی همه بلیت بانك در همانجا» خواهد بود در سایر جاها نخواهد بود

«فصل - ۲ بانك شاهنشاهی بدون اجازه دولت علیه ایران حق نخواهد داشت در قلمرو» دولت علیه ایران گرو بیعشرطی از قبیل املاك و اراضی و دهات و غیره کند و هم بدون» اجازه حق نخواهد داشت بروات دولتی را تنزیل کند یا باعتبار آنها وجهی بکسی» قرض بدهد غیر از برواتی که ببانك حواله شده باشد

«فصل - ۳ سرمایه بانك میتواند منقسم شود با سهام و استا کو که مناسب باشد بانك میتواند» تشکیل شود مطابق قانون آنولایت که سرمایه یا قسم اکبر آن در آن تحصیل شده باشد» محل امضاء فقط در مکان یا مکانهای مناسب وضع خواهد شد اسهام بانك ا.م.د.م.د. خواهد بود .

«فصل - ۴ ضمانت اداء بلیتها از قرار ذیل خواهد بود .

«بانك صریحا متقبل میشود که اقلا يك ثلث از وجه بلیتهای منتشر شده خود را نقد»

«موجود داشته باشد و دو ثلث از این وجه نقدی میتواند قرض طلا و نقره باشد تفاوت»
 «مابین وجه موجودی نقدی و وجه بلیتهای منتشر شده هرگز زیاد تر از وجه سرمایه»
 «اداء کرده نخواهد بود .

«فصل ۵- دولت علیه ایران مراقبت تامه خود را در بانك بتوسط مأمور محترمی که خود»
 «معین کند جاری خواهد ساخت حقوق این مأمور را قرار ذیل خواهد بود .

«بر حسب حق در مجالس عمومی بانك و همچنین در مجالس شورای روسا در طهران»
 «حضور بهم خواهد رسانید و دولت علیه را از هر تغییر و تبدیل فصول امتیازنامهچه»
 «مطلع خواهد ساخت و مخصوصاً مراقبت تمام خواهد داشت که مدلولات فصل سیم»
 «از امتیازنامهچه که در این فصول بیان شده است رعایت شوند و مراقبت روابط بانك»
 «با خزانه دولت علیه بر عهده اوست چون نخواهد توانست در تدابیر و نظارت اعمال»
 «بانك خود را داخل سازد و مأموریت او بهیچوجه من الوجوه اسباب مسئولیت دولت»
 «علیه نخواهد گردید .

«فصل ۶- علاوه بر چهل هزار لیره انگلیسی که قرار شده است بانك شاهنشاهی بدولت»
 «علیه بدهد استقراضات و پیشکی دیگر را بدون ضمانت پسندیده نخواهد داد و جوه»
 «کل این پیشکی و استقراضات هیچوقت زیاد تر از يك ثلث وجه سرمایه ادا کرده»
 «بانك نخواهد بود .

«فصل ۷- ادای حق سالیانه بدولت علیه که در فصل هفتم از امتیازنامهچه مقرر است در»
 «آن بیستم ماه مارس یعنی آخر حوت خواهد بود که بعد از انقضای یکسال میباید»
 «بعد از شروع بکار بانك در ایران .

«فصل ۸- در صورت عدم توافق بین حکمیکه مطابق فصل دهم از امتیازنامهچه مقرر شده اند»
 «برای انتخاب حکم آخری جهت قطع اختلاف که مابین بانك و اشخاص مختلف»
 «ظاهر گردد آن حکم آخری بتوسط سفیری از دول فرانسه یا آلمان یا اطریش یا»
 «ایطالیا مقیم طهران انتخاب خواهد شد و باید اختلافاتی که در ممالک ایران خارج»
 «از دارالخلافه مابین بانك و اشخاص مختلف ظاهر گردد میتواند قطع شود بتوسط»
 «حکمیکه در خود محل اختلاف بتوسط قنصل یا وکیل قنصلگری دول مزبوره برضای»
 «طرفین انتخاب شده است هر گاه اختلافی مابین دولت علیه و بانك ظاهر گردد بانك»
 «حق دارد که شخصی از اهل خبره جهت حکمیت بخواهد و این شخص باید ساکن»
 «اروپ باشد و بتوسط روسای کل از بانکهای دولتی دول فرانسه و آلمان و اطریش»
 «و ایطالیا یا بتوسط یکی از آنها انتخاب خواهد شد و دولت علیه رای حکم اولی را و»
 «یارای حکم آخری را فوراً جاری خواهد ساخت .

«فصل ۹- خود بانك معادن و کارهای دیگر مذکور در فصل یازدهم و دوازدهم و»
 «سیزدهم از امتیازنامهچه و ایضا کارهای تجارتی مذکور در فصل اول از امتیازنامهچه دائر»
 «نخواهد نمود اما بانك حق خواهد داشت یا همه یا یکی از حقوقیکه مطابق فصول»
 «مزبور عطا شده اند بکسی یا بکسان بفروشد یا واگذار نماید و این فروش یا واگذاری»

«مطابق فصول امتیاز نامه چه خواهد بود مشروط بر اینکه آنکس یا کسان را جهت اجازه»
 «بدولت علیه معرفی کند و بدون چنین اجازه از جانب دولت علیه چنین واگذاری یا فروش»
 «کامل نخواهد بود».

«و هر گاه دولت علیه این اجازه را بدون اظهار سببی که صحیح باشد بتعویق بیا نداد»
 «یا هیچ ندهد بانك حق دارد فقره را بحکمی رجوع نماید مطابق فصل دهم از»
 «امتیاز نامه چه که در فصل هشتم این اصلاحات بیان شده است و حق سالیانه فصل»
 «سیزدهم از امتیاز نامه چه آنکس یا کسان که معادن را دائر نمایند ادا خواهند نمود»
 «و بانك ضامن صحت حساب و ساینیدن آن حقوق دولت است که در فصل سیزدهم»
 «اصل امتیاز نامه چه مقرر است و بانك حق دارد معادن یا کارهای دیگر را تصدیق و عموماً»
 «اعتبار آنها را تحقیق کند».

«بتاریخ ۲۸ ذی قعدة الحرام سنه ۱۳۰۶ هجری مطابق ۲۷ جولای سنه ۱۸۸۹ در برایتان»
 «امضاء و بدو نسخه متساوی مبادله شد».

محل امضاء جولیس رویتزر محل امضاء درو مندولف

باین ترتیب بموجب این امتیاز نامه اجازه تأسیس يك
 بانك مرکزی بنام «بانك شاهنشاهی ایران» با داشتن حق انحصاری

تشکیل بانك

انتشار اسکناس برای مدت شصت سال بیارون ژولیوس رویتزر داده میشود.
 این بانك گذشته از اعمال راجع بصرافی میتواندست بخرج خود یا بخرج ثالثی اقدام
 در تمام کارهای محاسبه و صنعتی و تجارتي که برای این مقصود نافع بداند بنماید و علاوه
 حق استخراج و بهره برداری تمام معادن ایران بجز معادن فلزات قیمتی و معدنی که قبلاً
 بدیگران واگذار شده است متعلق بصاحب امتیاز بود.

ژولیوس رویتزر پس از تحصیل امتیاز نامه شرکتی مرکب از عده ای از سرمایه داران
 انگلیس مثل بارون شر ویدر - روبن ساسون و جفری کلین که همه از بانكداران معروف
 انگلیس بودند برای تأسیس بانك شاهنشاهی با سرمایه چهار میلیون لیره انگلیسی (صد میلیون
 فرانك فرانسه) تشکیل میدهد.

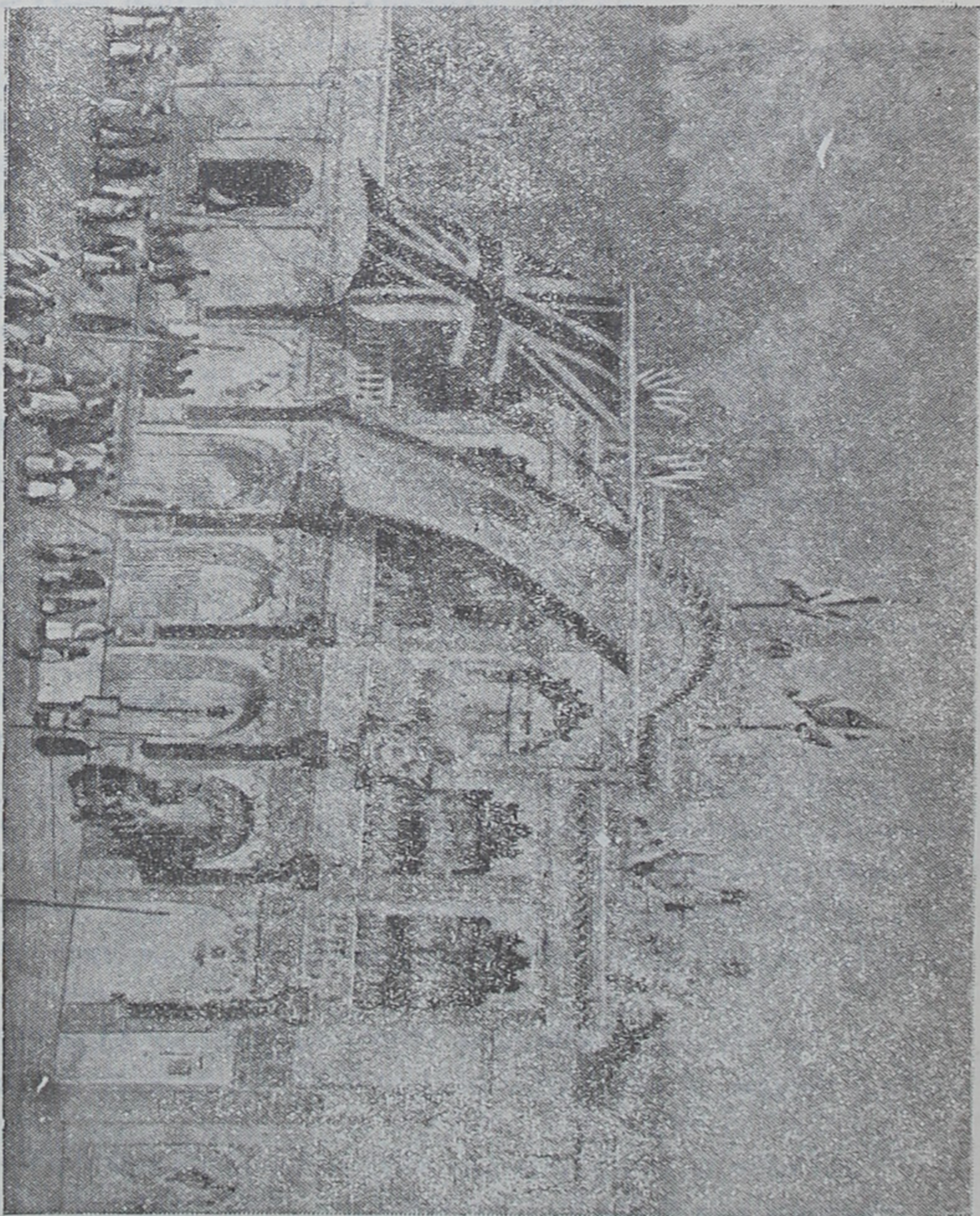
قسمت اول سرمایه بانك يك میلیون لیره و به صد هزار سهم ده لیره ای تقسیم شد
 که ۲۰۰ سهم آن «سهم موسس» و بقیه اسهام عادی بود و هر وقت سهام موسس بفروش
 میرسید بانك تشکیل مییافت.

ارد کرزن مینویسد.

«در ماه اوت ۱۸۸۹ دولت انگلستان يك منشور ملوکانه شرکت بمدت سی سال به بانکی که بدین نحو
 تشکیل شده بود اعطا نمود».

در ماه اکتبر اعلام نامه تأسیس بانك در لندن منتشر شد و در آن خرید سهام با اطلاع عموم رسید اطمینان
 عمومی باین موسسه چنان بود که چند ساعت پس از انتشار اعلام نامه ۱۵ برابر سرمایه که يك میلیون لیره
 بود تعهد گردید».

بواسطه این استقبال بی سابقه مردم هر سهم ده لیره ای تا ۱۲ لیره بفروش رفت.
 تفاوت بهای اصلی و بهای فروش سهام که به دو یست هزار لیره بالغ میشد بنام

عمارت قدیم بانک شاهنشاهی ایران که به سبب جشن تولد «شاه» با پرچم های ایران و انگلیس تزئین شده است

حق الزحمه و قیمت امتیاز نامه به بارون ژولیوس روتتر داده شد .

بعد از این جریان هیئتی بریاست مستر را بینو (۱) برای افتتاح بانک تهران میآیند .
لرد کرزن راجع با افتتاح بانک شاهنشاهی مینویسد .

بانک شاهنشاهی هنگام سفر من به تهران پس از بدست آوردن بنائی در خیابانی که سفارت انگلستان در آن واقعست تازه شروع بکار کرده بود .

مدیر لایق بانک آقای را بینو بود که سالها در قاهره بکار بانک لیون مشغول بود و روابط بانک با دولت ایران در دست ژنرال هوتن شیندلر بود که خوانندگان این کتاب از مدتها پیش باید بنام او عادت کرده باشند که در اکثر مسائل مربوط بایران مشار الیه بطور خارق العاده در آن شرکت داشته است .

در اوائل سال ۱۸۹۰ هیئت مدیره بانک با شرکت بانک جدید شرقی که ذکری از آن بمیان آمد کنار آمده و ساختمان بانک شرقی را در تهران با تمام اثاثیه و حسن شهرت و ارتباطات آن به ۲۰۰۰۰ لیره خریداری کرد .

بموجب فصل سوم امتیاز نامه حق صدور اسکناس در

حق انحصاری انتشار اسکناس

تمام ایران منحصر به بانک شاهنشاهی بوده و مقدار آن نباید از ۸۰۰۰۰۰ لیره انگلیسی (۲۰ میلیون فرانک) تجاوز نماید

بانک متعهد بود که در دو سال اول شروع بکار اقلاً نصف قیمت اسکناسهای منتشر شده خود را و پس از انقضای دو سال لا اقل ثلث قیمت آنها را نقداً موجود داشته باشد .
بانک ابتدا حق نداشت اسکناسهای کمتر از دو تومانی منتشر کند ولی بعدها بموجب اجازه نامه ای بشرح ذیل اجازه نشر اسکناسهای یک تومانی را هم بدست میآورد .

«سواد دستخط مبارک همیونی در باب نشر بلیت یکتومانی

«بموجب فصل سیم از امتیاز بانک شاهنشاهی ایران حق ندارد بدون اذن دولت علیه»
«بلیت کمتر از دو تومان نشر بدهد ولی چون در این اوقات معلوم کار گذاران ابد»
«مدت گردید که نشر بلیت های یکتومانی اسباب سهولت معاملات و داد و ستدهای»
«بانک مزبور میشود با اهالی ایران لهذا بموجب این نوشته دولت بندگان اعلیحضرت»
«شاهنشاهی اجازه میدهند که بانک شاهنشاهی از بابت آن اندازه بلیتی که بموجب»
«امتیاز نامه چه حق نشر دارد و قسمتی از آنرا که صلاح بداند بلیت یکتومانی»
«نشر بدهد .

«بتاریخ ۲۲ شهر رجب المرجب ۱۳۰۷ محل صحه مبارک»

قبل از این تاریخ پول کاغذی در ایران رواج نداشت و بطوریکه لرد کرزن

مینویسد

«هنگامیکه موقرن حاضر (نوزدهم) روبل کاغذی روسی بایران آورده شد طبقه حاکمه ایران با سوء ظن بسیار بدان نگر بستند و وحشت داشتند که منظور از آوردن روبل بایران بردن طلا و نقره ایران بخارج است . این سوء ظن چندان دامنه گرفت که در ۱۸۸۳ شاه فرمانی صادر کرد که در آن اعلام شده بود (مردم بسیار احمقند که قطعات نجس کاغذ را بجای طلا و نقره میپذیرند و در آتیه کلیه اسکناسهای روبل روسیه ضبط خواهد شد) این فرمان مانند اکثر فرمانهای شاهانه بلا فاصله پس از انتشار خوشبختانه بلا اثر ماند»

لرد کرزن در دنباله این مطلب مینویسد .

«در برابر چنین علائم شوم تاریخی و میان مردم و درباری که اطلاعات مالی ایشان بکلی بدوی بود بانك شاهنشاهی شروع بانشار اسکناس نمود .

مدتی صرف انتخاب نقش زیبایی شد و در ۱۸۹۰ اسکناسهای جدید بایک سرلوحه فارسی باعلامت شیر و خورشید در يك طرف و يك سرلوحه انگلیسی باتمثال شاه در طرف دیگر باز کر ارزش اسکناسها از يك تاهزار تومان منتشر گردید . یکی از اکتشافات بانك در همان ابتدا آن بود که اسکناسها را مردم نروتمند میخریدند و پنهان میکردند زیرا اینگونه مردم که باندوختن پول عادت کرده بودند اسکناس را که يك و کم حجم بود بیول فازی ترجیح میدادند . این يك توسعه غیر منتظره علاقه مردم ایران باحتکاز پول بود . هنوز برای اظهار نظر در باره اینکه تجربه پول کاغذی بکجا خواهد کشید بسیار زود است . اینطور شنیده‌ام که اسکناسهای شهرهای کوچک فقط در محل قابل پرداخت است و قابل معاوضه در سایر شهرها نیست دلیل آن این است که بانك بابت این نقل و انتقال حق العمل دریافت میکند . شاید این عمل مانع رواج وسیع و فوری اسکناس شود .»

هنری ساوج لندور (۱) انگلیسی در کتاب خود بنام ACROSS COVETED LANDS مینویسد .

«دولت ایران اسکناس منتشر نمیکند زیرا که میان مردم باطن و تردید تلقی خواهد شد اما این نکته جالب توجه است که انحصاری که جهت انتشار پول کاغذی ببانك شاهنشاهی ایران اعطا شده خصوصاً در تهران که بانك مورد علاقه بسیار میباشد و از اسکناسها بخوبی استقبال شده نتایج عالی داشته است مع الوصف در شهرهای دیگر ایران که من سفر کردم اسکناس رواج نداشت و فقط در شعب بانك و در بازار از طرف بعضی تجار بزرگ با کسر مقدار جزئی پذیرفته میشد .»

حق انحصاری انتشار اسکناس تا تاریخ ۲۳ اردیبهشت ۱۳۰۹ شمسی (۱۹۳۰ میلادی) بایانك شاهنشاهی بود - در این تاریخ بموجب قرار دادی که بین دولت ایران و بانك مزبور منعقد میگردد حق انحصاری انتشار اسکناس باشرایط ذیل از این بانك سلب و ببانك ملی ایران واگذار میشود

- ۱- دولت ایران مبلغ دو بیست هزار لیره ببانك شاهنشاهی پرداخت
- ۲- دولت ایران از حق بازرسی حسابهای بانك شاهنشاهی محروم شد
- ۳- دولت ایران از دریافت حق الامتیاز ۶ درصد سود و بهره محروم گردید
- ۴- ببانك شاهنشاهی اجازه داده شد در مقابل رهن املاك غیر منقول بمردم وام بدهد و حتی برای وصول طلب خود اموال غیر منقول را به تملك خود درآورد

لرد کرزن راجع به پیشرفت و منافع این بانك در سال اول منافع بانك مینویسد :

در انتهای سال نخستین تاسیس بانك (سپتامبر ۱۸۹۰) هیئت مدیره بانك توانستند گزارش مقننی به سهامداران بدهند . منافع خالص پس از کسر مالیات و برداشت ربح قروض بالغ بر ۶۸۰۰۰ لیره گردید و هیئت مدیره توانست سود سهامی را برصدی هشت سرمایه‌ای که تا آن وقت پرداخته شده بود بپردازد . شعب نمایندگی های بانك اضافه براندن و تهران در تبریز و رشت و مشهد و اصفهان و شیراز و بوشهر و کرمانشاه و بغداد و بصره و بمبئی افتتاح شد و بانك جای خود را بعنوان يك موسسه ملی باز کرده در مالیه ایران موثر و آثرابخود جذب میکند ، بانك از طرف

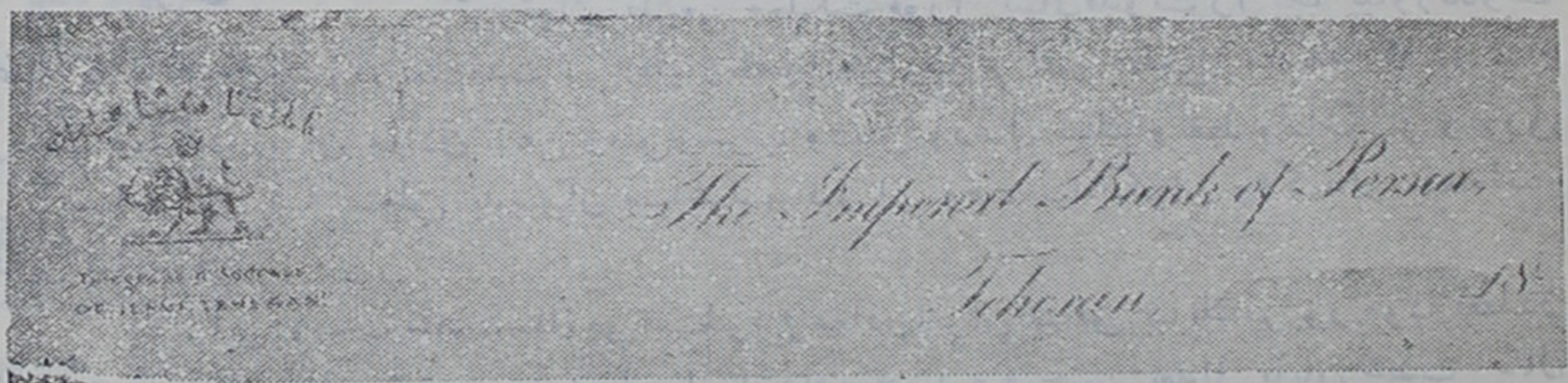

نمونه ای از اسکناسهای منتشره بانک شاهنشاهی ایران

دولت ایران برای وصول درآمد و پرداخت مخارج و اجرای امور مالی عمومی و همچنین از طرف بسیاری از دول خارجی که با ایران روابطی دارند برای انجام کارهای لازم ایشان استخدام شده است مردم ایران از بانک برای نقل و انتقال کالاهای بازرگانی خود زیاد استفاده میکنند و بانک با دادن مساعده جهت بازنامه کشتی و کالای بازرگانی - تجارت ایران فایده بسیار رسانده است . وجوه امانی که در بانک گذاشته اند در شش ماه نخستین دو برابر وجوهی شد که در یکسال در بانک جدید شرفی متمرکز شده بود و از آن وقت تا کنون پنج شش برابر شده است . همچنین پرداخت قروض بمردم در آراء

وثیقه در هشت ماه نخستین دو برابر شد و نرخ عادی ربح بنصف نرخ سابق تقلیل یافت. تاثیر بانک در ترقی و تنزل پول که از تغییر نرخ ارز ناشی میشود نیز کمتر از تاثیر آن در نرخ ربح نبوده است. در کشوری که سکه نقره در آن رایج است همواره بر اثر صعود و نزول قیمت نقره تغییری در ارزش پول حاصل میگردد اما تغییرات شدیدتر که ناشی از احتکار پول بوسیله دلالهای ارز و بعضی علل دیگرست علاج شده و بطور کلی ثبات بیشتری در وضع بازار پول ایران پیش بینی میشود.

گزارش هیئت مدیره در پایان سال دوم (سپتامبر ۱۸۹۱) شاید بطور کامل انتظارات سهامداران را بر نیاورد اما مع هذا پیشرفت اساسی بعمل آمده بود و در هر صورت سود سهام برای سهامداران توزیع گردید. باید امیدوار بود که بانک بمنظور تحصیل يك پول رایج صحیح و خاتمه دادن به سیستم ارتجاعی فعلی در مدت قلیلی بتواند بر ضرابخانه نظارت کند.

مارك نامه های بانک شاهنشاهی در اوایل تأسیس بانک

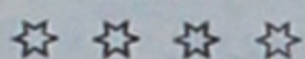
این بود تاریخچه مختصری از تأسیس بانک شاهنشاهی ایران این بانک در مدت شصت سال مخصوصاً چهل سالی که حق انحصاری صدور اسکناس را داشت بادر دست گرفتن امور ضرابخانه در کلیه شئون اجتماعی و اقتصادی و سیاسی ایران دخالت های موثری مینمود و هر وقت میخواست به ناوین مختلف بنفع سیاست انگلستان و برای منظورهای سیاسی، دولت ایران را در مضیقه می گذارد و گاه و بیگاه با خریدار زاق و خوار و بار و ذغال و سایر مایحتاج اولیه و ضروری مردم قحطی های مصنوعی ایجاد میکرد. بانک شاهنشاهی به متنفذین دربار، دولت، روحانیون و غیره به ناوین متعدد رشوه می داد و آنها را میخرید و یا هر وقت قرضی میخواستند با شرایط ساده و مدت طولانی بآنها وام میداد و باین وسیله در دستگاه دولتی اعمال نفوذ و دخالت های نامشروعی میکرد و در حقیقت این بانک خزانه و صندوق خانه سفارت انگلستان بود و همیشه از حمایت دولت انگلیس برخوردار میشد.

تنها رقیب بانک شاهنشاهی بانک استقراضی روس بود که گاهی بواسطه رقابت بکارهای خطرناک و زیان آوری برای ملت ایران دست میزدند و زمانی هم عملیات یکدیگر را خنثی میساختند.

بالاخره مدت امتیاز نامه بانک شاهنشاهی بعد از شصت سال در تاریخ ۳۰ ژانویه ۱۹۴۹ (۱۲ بهمن ۱۳۲۷) خاتمه یافت و بانک نام خود را به «بانک انگلیس در ایران و خاور میانه» تغییر داد.

مقارن این احوال چون دولت ایران برای بانکهای خارجی مقرراتی وضع نمود که

بواسطه پیروی این مقررات از عملیات بانک انگلیسی مزبور نیز بمقدار زیادی کاسته میشد و دامنه آن محدود میگردد ناچار بانک کم کم شعب خود را در شهرهای ایران برچید و سرانجام از ساعت ۱۲ روز چهارشنبه هشتم مرداد ۱۳۳۱ تعطیل شعبه مرکزی هم اعلام و برای همیشه بانک شاهنشاهی و جانشین آن یعنی بانک انگلیس در ایران و خاور میانه از ایران رفتند .

امتیاز معادن ایران

چنانکه دیدیم مطابق فصل یازدهم امتیازنامه « از آنجائیکه بانک شاهنشاهی حاضر است که برای احیاء تمام وسائل استخراج ثروت های طبیعی مملکت فوراً کمال فدویت را بجا بیاورد دولت علیه به بانک مزبور در تمام مدت این امتیازنامه چه امتیاز مانع لغیر قطعی میدهد که در تمام وسعت مملکت ایران معادن آهن و مس و سرب و ذبیق و ذغال سنگ و نفت و مانگاز و بورق و آمیانیت را که متعلق بدیوان میباشند و قبل از وقت بدیگران واگذار نشده اند دایر نماید » .

بنابر این در مدت شصت سال حق استخراج معادن ایران متعلق ببانک مزبور بود و فقط در این مدت از منافع خالص ۱۶ درصد بدولت ایران داده میشد و همچنین بعد از پایان شصت سال تمام ابنیه و ادوات و متعلقات معادن مذکور بایران تعلق خواهد گرفت .

چون بموجب فصل نهم ضمیمه چهارم امتیازنامه بانک میتواند تمام یا قسمتی از حقوق استخراج و بهره برداری معادن ایران را « بکس یا بکسان بفروشد یا واگذار نماید این فروش یا واگذاری مطابق فصول امتیازنامه خواهد بود مشروط بر آنکه آن کس یا کسان را جهت اجازه دولت معرفی کنند و بدون چنین اجازه از جانب دولت چنین واگذاری یا فروش کامل نخواهد بود » .

در تاریخ ۱۱ جمادی الاول ۱۳۰۷ قمری از امین السلطان تقاضای اجازه واگذاری معادن را بکمپانی انگلیسی باین شرح مینماید .

« بحضور مبارك جناب مستطاب اجل اکرم اشرف عرضه میدارد مطابق فصل نهم »
 « از ضمیمه چهارم امتیازنامه که اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاه ببانک شاهنشاهی »
 « مرحمت فرموده اند با کمال شرف و افتخار بدولت علیه عرض مینماید خیال دارد »
 « حقوق دائر نبودن عمل معادن را بکمپانی انگلیسی واگذار نماید که مدیری آن »
 « کمپانی بیکی از روسای بانک شاهنشاهی باشد و از روسای دیگر سه نفر از روسای »
 « بانک مذکور خواهد بود و چون این قرار مذکور بدولت علیه ضمانت کلی خواهد بود »
 « که نصفه از معادن بدستی کارسازی خواهد شد . محترماً از جناب مستطاب اجل »
 « اکرم اشرف استدعا مینماید که از دولت علیه ایران اذن و اجازه حاصل نماید که »
 « این واگذاری مذکور قبول بشود (رایینو) فی ۱۱ جمادی الاول ۱۳۰۷ - »
 « ۳ ژانویه ۱۸۹۰ »

ودو روز بعد این اجازه نامه برای رایینو رئیس بانک شاهنشاهی نوشته میشود .

« مقرب الخاقان دوستان استظهار مشفق مكرم مهربان مسيو را بينو رئيس بانك »
 « شاهنشاهی ایران »

« در خصوص واگذار کردن حقوق دایر نمودن عمل معاون را بکمپانی انگلیسی که »
 « بانك شاهنشاهی ایران بموجب فصل نهم ضمیمه چهارم امتیاز نامه مجاز گردیده »
 « کاغذی در تاریخ یوم جمعه سوم ژانویه ۱۸۹۰ میلادی مطابق یازدهم جمادی الاول »
 « ۱۳۰۷ هجری نوشته بودید ملاحظه گردید از خاکیای مبارک همایونی »
 « روحنا فداه گذراندم مقرر فرمودند در صورتیکه بانك شاهنشاهی متقبل اجرای »
 « تمام شرایط مندرجه در فصل مزبور ضمیمه یازدهم و دوازدهم و سیزدهم امتیاز نامهچه »
 « و ضامن صحت حساب و رسانیدن تمام حقوق دولت علیه ایران است که در فصل سیزدهم »
 « اصل امتیاز نامهچه قید شده است اجازه باو میدهیم که واگذاری مذکور را جاری سازد »
 « و البته در صورتیکه شرکت معدنی باین ترتیب تشکیل شود از جانب دولت علیه »
 « کمال تقویت باو خواهد شد فی ۱۳ جمادی الاولی ۱۳۰۷ مطابق ۵ ژانویه ۸۹۰ »
 چندی بعد بانك شاهنشاهی بموجب این اجازه نامه حقوق استخراج و بهره برداری
 معادن ایران را بیک کمپانی انگلیسی که بنام « بانك تعاونی معادن ایران » تشکیل شده
 بود بمبلغ ۱۵۰ هزار لیره انگلیسی میفروشد و در تعقیب آن نامه ای در این باب بدولت
 ایران مینویسد و نیز اعلانی بشرح ذیل برای اطلاع مردم منتشر میکند

« موافق اجازه که چندی قبل از طرف دولت علیه بیانك شاهنشاهی ایران مرحمت »
 « شده کمپانی بجهت دایر نمودن معادن ایران عما قریب در لندن تشکیل خواهد یافت »
 « سرمایه این کمپانی يك ملیون لیره انگلیسی خواهد بود که منقسم است بدویست »
 « هزار سهم و هر سهمی پنج لیره - از این دویست هزار سهم صدوسی هزار سهمش رسمی »
 « خواهد بود و هفتاد هزارش مقدمی و آن یکصدوسی هزار سهم رسمی را خود بانك »
 « نگاه میدارد و علاوه بر آن یکصد و پنجاه هزار لیره نقد هم بیانك داده خواهد شد »
 « از این هفتاد هزار سهم که هر يك پنج لیره و نیم قیمت دارد چهارده هزارش باهل »
 « مملکت ایران داده میشود . »
 « قبل از آنکه بجهت سهام دیگر منفعتی منظور شود اسهام مقدمی حق سه عشر »
 « از منافع دارند . »

« و در صورتیکه باقی منفعت از بابت تمام سرمایه بصد هفت برسد علاوه بر آنچه »
 « ذکر شد منفعتی دیگر هم برای سهام مقدمی منظور خواهد شد هر کس که طالب »
 « اسهام باشد قبول زحمت نموده بیانك شاهنشاهی ایران بنویسد که چند عدد از »
 « اسهام را میخواهد و برای هر سهمی از تحریر این ورقه در عرض يك هفته باید مبلغ »
 « سه لیره بیانك شاهنشاهی ایران بدهد و دو لیره و نیم باقی را سه ماه بعد اداء کند »
 « بتاریخ شعبان ۱۳۰۷ »
 « محل مهر بانك شاهنشاهی ایران »

کمپانی « بانك تعاونی معادن ایران » که عده ای از سرمایه داران روسی و بلژیکی هم
 در آن شرکت داشتند پس از تشکیل شروع بعملیات مقدماتی نموده و مهندسینی با وسائل
 و ماشین آلات بنواحی جنوبی مخصوصا کرمان اعزام میدارد .

نکته قابل توجه در اینجا آنست که از طرف کمپانی مزبور مقادیری لوازم و ماشین های مخصوص استخراج نفت ببوشهر و جزیره قشم ارسال میشود و بعدها که کار کمپانی پیشرفتی نمیکند تمام آنها را در همانجا بفروش میرسانند

ویگام (۱) در کتاب « مسئله ایران » راجع بعدم پیشرفت این کمپانی مینویسد « علل اصلی عدم موفقیت شرکت این بود که اولانیروی مالی شرکت بر منطقه وسیعی تقسیم شده بود که اداره نمودن آن فوق العاده دشوار بود و ثنیا حمل و نقل در ایران هزینه زیادی در داشت پس از آنکه ماشین آلات گران بها وارد و باز حیات فراوان بمعدن مانگا نزد کرمان حمل گردید معلوم شد که هزینه حمل و نقل يك تن سنگ مانگانز از کرمان به بندر عباس مابین ۶ و ۱۰ لیره انگلیسی می باشد در صورتی که همان سنگ در لندن تنی ۴ لیره بفروش میرفت »

هنگامی که از طرف کمپانی معادن عده ای بعنوان مهندس و کارگر از انگلستان بایران اعزام میشوند در ایران بواسطه قضیه رژی و واقعه تحریم تنباکو و شورش و مخالفت مردم با امتیاز انحصار دخانیات تنفر و بدبینی فوق العاده ان نسبت بانگلیس ها وجود داشت که بهمین جهت مردم با مهندسین انگلیسی بد رفتاری میکردند و عده ای از آنها را نیز مضروب و مجروح ساختند

میرزا محمد علیخان علاء السلطنه وزیر مختار ایران در لندن در ماه جمادی الاولی ۱۳۱۱ تلگراف رمزی بشرح ذیل بتهران مخابره میکند که راجع باین موضوع نیز در آن اشاره کرده است *

استخراج رمز از لندن

بجناب مستطاب اجل اشرف اکرم افخم صدراعظم روسای کمپانی امتیاز معادن ایران کاغدی بشرکاء نوشته و در روزنامه های اینجا منتشر شده است که بواسطه بعضی اشکالات وعدم تقویت حکام محل و مخصوصا بملاحظه تعدی که در ایالت کرمان و ضرب و شکنج و حبس مهندس معادن روی داده مجبور شده اند که دست از کار معادن برداشته و ادعای خسارت ازدولت علیه نمایند کیفیت را بوزارت خارجه هم اطلاع داده اند و مشغولند باوجود بی اطلاعی از چگونگی باوزارت خارجه مذاکره مطلب و سؤال و جواب لازم شد جوابی هم در مقابل اعلان روسای کمپانی باید جهة اطلاع مردم نوشت مستدعی است مقرر فرمائید حقیقت مطلب را با آنچه که بنظر مبارك صلاح بیاید باتلگراف اطلاع بدهند که از روی بصیرت جواب داده شود محمد علی ۶ جمادی الاولی ۱۳۱۱ *

علاء السلطنه در گزارشهای دیگری که بتهران میفرستد مینویسد .

« سرلپل گریفین (۲) مباشر رتق و فتق عمل کمپانی معادن » ادعا میکند که بواسطه عدم حمایت دولت ایران کار کمپانی پیشرفتی نکرده و دولت ایران باید خسارت کمپانی را بدهد و برای انجام این منظور از دولت انگلیس تقاضا کرده است که در این باب بدولت ایران تکلیف شود که برای رفع اختلاف به حکمیت مراجعه گردد ولی لرد کیمبرلی وزیر امور خارجه انگلیس گفته است که نمیتواند از این پیشنهاد او طرفداری کند زیرا دولت ایران در امتیازنامه حق حکمیت را فقط بپانك داده است

بهر حال کمپانی مزبور با تقاضاهای مکرری که مدتها برای گرفتن خسارت ازدولت ایران میکرد نتیجای نگرفت و بالاخره مطابق فصل یازدهم امتیازنامه حق استخراج معادن در سال ۱۸۹۹ خود بخود از بین رفت .

امتیاز لاتاری

امتیاز نامه لاتاری

در اواخر دوره سلطنت ناصرالدین شاه که زمامداران وقت با اسم «اعطای امتیازات» منابع مختلف کشور را در «بازار استعمار» بمعرض حراج گذارده بودند امتیازی نیز برای انحصار عمل لاتار و بخت آزمائی و بازیهای مربوط بآن داده میشود.

مثل آنکه ناصرالدین شاه در سالهای آخر سلطنت که حب مال براو غلبه تامی یافته بود اگر پیشنهاد فروش قطعه‌ای از خاک ایران را هم باو میکردند در مقابل گرفتن پول حاضر بواگذاری آن میشد مخصوصاً در سفر سوم فرنگستان که «ملتزمین رکاب» باهم مسابقه فروش وطن را باجانب گذاشته و گاه و بیگاه هر يك فقط برای منافع شخصی راههای مختلف خیانت را به «شاه» نشان میدادند.

ملکم خان ناظم الدوله بهتر از هر کس در این موارد ابتکار بخرج میداد و در حقیقت دلال ماهری برای فروش منابع ایران. بیگانگان و وسیله خوبی برای توسعه نفوذ آنان در این کشور بود.

در ماه ذی القعدة ۱۳۰۶ هجری قمری که ناصرالدین شاه در اسکاتلند در شهر «اگوستا» مشغول سیرو تماشا بود و کاملاً مجذوب زیبایی پروریان انگلیسی شده و دختران قشنگ جزیره بریتانیا و زنان شیک پوش لردان انگلستان دل و دین «شاه ایران» را برده بود «پرنس ملکم خان» وزیر مختار ایران در لندن يك هزار لیره طلا «تقدیم حضور مبارک» کرده و «امتیاز دائر کردن لاتری را در ایران» برای منشی خود تقاضا مینماید.

متن این امتیاز نامه که اصل آن بخط ملکم نوشته شده بود بشرح ذیل است

«امتیاز لاتری»

«نظر بدولت خواهی و خدماتی که عالیجاه مسیو بوزیک دو کاردوال نسبت بدولت»
«علیه ایران ابراز نموده اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاه کل ممالك ایران امتیاز»
«کل معاملات باللاتری و استقراضهای عمومی باللاتری و ترتیب کمپانیهای لاتری و»
«فروش بلیطهای باللاتری و بازیهای عمومی باللاتری از قبیل چرخ رولت در کل»
«ممالك ایران از تاریخ امروز الی هفتاد و پنج سال مخصوصاً و منحصرأ با شرایط ذیل»
«به عالیجاه مشار الیه دادند و او هم با شرط ذیل این امتیاز را قبول کرد»

«در جمیع این معاملات و ترتیبات و استقراضهای باللاتری که بحکم این امتیاز حق»
«مخصوص و انحصاری عالیجاه مسیو بوزیک دو کاردوال است عالیجاه مشار الیه»
«هر سال از منافع خالص که بعد از وضع مخارج و ادای صد پنج منفعت سرمایه مصروف»
«شده حاصل بشود صد بیست و نه هزاره دولت علیه کارسازی خواهد کرد که اولیای دولت»

«علیه باختیار خود صرف امور خیریه ایران نمایند .
 «دولت علیه ایران حق خواهد داشت که بتوسط یکی از مأمورین خود هر سال
 «حساب منافع خالص صاحب این امتیاز را تحقیق نماید اعلیحضرت اقدس همایون
 «شاهنشاه ایران این امتیاز را در حق عالیجاه موسیو بوزیک دو کاردوال و در حق
 «صاحبان حقوق او بامضای ملوکانه خود تصدیق و مقرر فرمودند و از تاریخ امروز
 «عهده دولت علیه ایران واجب است که حقوق این امتیاز را برای صاحب این امتیاز
 «بدرستی محفوظ و مجری بدارند .

«و این معنی بطور صریح مقرر است که دخیل این معاملات و بازیهای لاتری شدن
 «و خرید و فروش بلیطها و نمرهای قرعه و لاتری در ممالک ایران از برای احدی
 «بهیچوجه مجبوری نخواهد بود و در کل ممالک ایران هر کس خواه تبعه ایران و
 «خواه تبعه خارجه کاملاً مختار خواهد بود که بمیل خود داخل این معاملات لاتری
 «بشود یا نه .

«فی تاریخ ۲۲ ذی قعدة ۱۳۰۶ بدو نسخه مبادله شد در ملك اگوس
 «این قرارنامه که بزبان و خط فارسی نوشته شده است برای اجرای عمل لاتری
 «و قرعه در ایران صحیح است سنه ۱۳۰۶ هجری ۲۲ ذی قعدة در ملك اگوس امضی شد
 «ناصرالدین شاه قاجار

«ملاحظه شد بدست خط همایون روحنا فداه است شرف امضی یافته و صحیح است
 «امین السلطان .»

بوزیک دو کاردوال (Buzic de Cardoel) صاحب امتیاز منشی سفارت ایران
 در لندن تبعه فرانسه بود که سابقاً کلنل و درمونت کارلوزندگی میکرد است .
 این شخص بامیه ئیل خان برادر ملکم و خود ملکم در منافع این امتیازنامه
 باهم شریک بودند و معلوم است در حقیقت دارنده اصلی امتیاز شخص ملکم بود و اینها
 واسطه‌ای بیش نبودند

ناصرالدین شاه از انگلستان بطرف فرانسه مراجعت مینماید و ملکم نیز همراه او
 به پاریس میرود بالاخره بعد از چندی بامذاکرات قبلی امتیازنامه مزبور توسط ملکم بمبلغ
 چهل هزار لیره به دو کمپانی انگلیسی بنام «پرشن اینوستمنت کورپریشن» (۱) و «انگلو
 اشیاتیک سندیکت» (۲) فروخته میشود .

گفتیم این امتیازنامه هر چند با اسم منشی سفارت ایران در لندن
 بود ولی صاحب حقیقی آن میرزا ملکم خان وزیر مختار ایران
 محسوب میشد .

بد نیست برای اطلاع از نظر ملکم در باره این امتیازنامه و بطور کلی عقیده او
 راجع به «سفر آخر همایونی» باروپا نامه‌ای را که بعد از مراجعت ناصرالدین شاه از
 اروپا بعنوان قوام‌الدوله وزیر امور خارجه نوشته ذیلاً نقل نمایم .

« لندن - بتاريخ سوم او کتوبر ۱۸۸۹
 « فدایت شوم سردر ومون وولف (وزیر مختار انگلیس در تهران) چند روز »
 « دیگر از لندن حرکت خواهد کرد .
 « چند روزی در برلین و چند روزی هم در اسلامبول توقف کرده روانه طهران »
 « خواهد شد .

« ارد سالسبوری که مدتی است بآبهای گرم رفته بود این روزها بجنوب فرانسه »
 « رفته تاچندی در آنجاها خواهد ماند نسخه قرارنامه امتیاز لاتری که بیک ملاحظه »
 « میخواستم تاچندی در این سفارت نگاه بدارم برحسب اشاره اعلی درجوف این پاکت »
 « بتوسط چاپار سفارت انگلیس فرستادم گمان بنده این است که این عمل بی آنکه هیچ »
 « زحمتی برای دولت علیه داشته باشد از جمیع امتیازات دیگر زودتر و بیشتر منفعت »
 « بخزانه دولت علیه برساند .

« میگویند یهودیهای اصفهان اذیت میکنند ولیکن قطعاً دروغ است و بنده بهر »
 « زبان این شهرت لغورا تکذیب میکنم .

« اعتبار و نیک نامی و امیدهای ترقی ایران این اوقات روز بروز زیاد تر میشود »
 « عموم مردم بر این اعتقاد هستند که دولت ایران پس از تعقل و تأمل زیاد در این سفر »
 « آخر همایونی کاملاً معتقد وجوب ترقی شده و جاده ترقیات را بدرستی باز کرده و شکمی »
 « ندارند که عقل و قابلیت ایرانی دولت علیه را بیشتر و زودتر از هر ملک مظهر ترقیات »
 « بزرگ خواهد ساخت - ملکم »

ناصرالدین شاه وقت
 به تهران میآید
 امتیاز نامه را لغو میکند
 ناصرالدین شاه بعد از گردش در کشورهای اروپا در
 تاریخ ۲۴ صفر ۱۳۰۷ وارد تهران میگردد .
 امین السلطان صدر اعظم که بجبهاتی چند با میرزا
 ملک خان کدورتی پیدا کرده بود در صدد عزل او از سفارت میافتد

میگویند یکی از علل مخالفت امین السلطان با ملکم بواسطه عدم وفای ملکم به
 قول و پیمان خود بود - ملکم در موقع تحصیل امتیاز لاتاری با امین السلطان وعده داده بود
 که پول گزافی که از محل فروش امتیاز نامه تحصیل میشود برای او خواهد فرستاد اما
 ملکم باین وعده خود عمل نکرد .

از طرف دیگر وقتی خبر اعطای امتیاز لاتاری در ایران منتشر شد علماء مذهبی
 بمخالفت با آن برخاستند و امین السلطان نیز به تحریک و تشویق آنان پرداخت تا فتوای
 حرام بودن این امتیاز را گرفت .

عاقبت چون ناصرالدین شاه می بیند که علماء باین کار عنوان مخالف شرع و عرف
 داده و اجراء آن باشکالات زیاد بر میخورد فسخ امتیاز نامه را اعلام و به میرزا عباس خان
 قوام الدوله وزیر امور خارجه دستور میدهد در تاریخ ۱۱ ربیع الثانی ۱۳۰۷ (۵ دسامبر
 ۱۸۸۹) تلگرافی بشرح زیر برای ملکم بلندن مخابره نماید .

« بجناب ناظم الدوله سفیر دولت ایران - لندن

« فقره لاتری چون در ایران خلاف شرع و اسباب فتنه و فساد میشد بحکم دولت موقوف شد . »

« قرارنامه امتیاز آن باطل است از درجه اعتبار ساقط بسفارت انگلیس مقیم طهران »
 « هم رسماً اطلاع داده شده است ۱۱ ربیع الثانی ۱۳۰۷ نمره - ۷۷ »
 نامه ای که در این خصوص بسفارت انگلیس در تهران نوشته شده باین شرح است .
 « بر حسب امر اقدس اعلی زحمت افزا میشود که امتیاز لاتری که بجناب ناظم الدوله »
 « داده شده بود بعد از آنکه معزی الیه صورت قرارنامه آنرا فرستاد و در مضمون »
 « آن دقت شد معلوم شد که بازی های دیگر هم داخل امتیاز نامه آن کرده است که مخالف »
 « قانون شریفه شریعت اسلام و اجرای آن در ممالک محروسه ایران متحمل ظهور بسی »
 « مفاسد است لهذا از و مآقرار نامه مزبور فسخ و ابطال شده بجهة اطلاع و استحضار »
 « سفارت محترمه و آگاهی دادن هر عملی که لازم دانند زحمت اظهار داد مورخ ۱۶ »
 « ربیع الثانی ۱۳۰۷ »

ضمناً به ملکم دستور میدهند پولی را که از بابت فروش امتیاز نامه گرفته بصاحبانش مسترد دارد . تلگراف ابطال امتیاز نامه را وقتی در هولاند پارك (محل سفارت ایران در لندن) به ملکم ارائه میدهند ملکم پاکت تلگراف را باز کرده و آنرا میخواند و سپس مجدداً تلگراف را در پاکت گذارده به پیشخدمت خود میدهد که بآورنده بدهد و بگوید وزیر مختار بمسافرت رفته و در سفارت نیست و فوراً خودش از لندن به بورن موت از شهرهای جنوبی انگلستان میرود .

هنگامیکه اعلان بطلان امتیاز نامه در لندن منتشر میگردد
 دعاوی خریداران
 کمپانی های خریدار امتیاز نامه توسط سفارت انگلیس در طهران
 بدولت ایران اعلام میکنند که دولت ایران نمیتوانسته است
 امتیاز نامه را باطل سازد و اگر اجراء آن باشکالاتی بر میخورد باید خسارت آنها را بپردازد
 از طرف دولت به میرزا ملکم خان مجدداً دستور داده میشود که تمام پولی را
 که از کمپانیها گرفته زود تر پس بدهد ولی ملکم به بهانه های مختلف متعذر شده و
 میگوید معامله ای بوده که قبل از وصول تلگراف انجام شده و فسخ آن ممکن نیست و
 پول آنها بمصرف رسیده است .

بالاخره چون ملکم از امر دولت خود داری میکند بر حسب دستور ناصر الدین شاه در ۱۶ ماه مارس ۱۸۹۰ اعلامیه ای دایر بر عزل ملکم از وزیر مختاری ایران در انگلستان و منع استعمال القاب و عناوین او در لندن منتشر میکنند و چند روز بعد هم ملکم جواب تند و زننده ای با اعلامیه دولت در روزنامه های انگلیس منتشر مینماید .

چنانکه گفته شد دعاوی کمپانی ها ابتدا آن بود که
 دلاکمه دریک
 دولت ایران حق لغو امتیاز نامه را نداشته است و اگر اجرای
 امتیاز نامه اشکالی دارد لااقل خسارت آنها پرداخت شود .
 ولی دولت ایران ادعای آنها را رد میکند و میگوید جبران خسارت آنها مربوط

بدولت ایران نیست و باید خود آنها پولی را که به ملوکم داده اند پس بگیرند.

بنا بدستور دولت سفارت ایران در لندن برای تهیه پاسخ کمپانیهای « پرشن اینوسمنت کور پرشن » و « انگلو اشیاتیک سندیکت » ورد دعاوی واهی آنها و کیلی استخدام میکند و قبلا نظریه علمای حقوق انگلستان را هم در این باب استعلام مینمایند.

ترجمه نامه ای که ویلسون بریستوهارپونل (Wilson Bristow Harpunel) وکیل ایران در این مورد بزبان فرانسه به میرزا محمد علی خان علاء السلطنه وزیر مختار ایران در لندن (که بعد از عزل ملکم باین سمت انتخاب میشود) نوشته بشرح زیر است
« لندن ۲۱ ژانویه ۱۸۹۱ »

« جنابا بموجب دستور العمل جناب شما از سیر والتر فیلیمر

(Sir Walter Phillimore)

« که از اجزاء عدالت خانه ویکی از معتبرین و کلااست استعلامی تحصیل نمودیم »
« در باب این مسائل که اولاً آیا دولت ایران مجبور است اعتنا به پرتست هائی بکند »
« که صاحب امتیاز یا انگلو ازیاتیک سندیکا و پرشیان انوستمان کور پوراسیون در »
« باب ابطال امتیاز لاتاری اظهار داشته اند یاخیر و ثانیاً آیا میتوانند هیچ ادعائی »
« بدولت ایران از بابت جبران خساراتی که بواسطه ابطال امتیاز وارد شده »
« بکنند یا نه ؟ »

« شرح واقعی که در آنها امتیاز عطا شده بود و اعمالی که منوط بآنها بودند و »
« ابطال آنها به سیر والتر فیلیمر اظهار داشتیم و با کمال شرف سواد جوابهائی »
« که برای این مسائل داده افا ارسال حضور جنابعالی میداریم ما هم ضمیمه میکنیم »
« که خود ما نیز بهمین عقیده هستیم چنانچه سابقاً هم بجناب شما عرضه داشته بودیم »
« این خود واضح است که وقتی سیر والتر فیلیمر میگوید نه انگلو ازیاتیک سندیکا »
« و نه پرشیان انوستمان کور پوراسیون حق ندارند هیچ ادعائی بدولت ایران بکنند »
« مقصودش این است که ادعای آنها ابداً شرعی نمیتواند بود یقیناً است هیچ مانعی نیست »
« از اینکه صاحب امتیاز یا انگلو ازیاتیک سندیکا یا پرشیان انوستمان کور پوراسیون »
« عریضه بدولت ایران عرض کنند و استدعای جبرانی نمایند و یا باعلیحضرت امپراطوری »
« پادشاه عرغنی در باب خسارات وارد شده بکنند »

« ویلسن بریستوهارپونل »

ترجمه رای والتر فیلیمر

« بتاریخ ۱۷ ژانویه ۱۸۹۱ - لندن »

« لولا عقیده من این است که دولت ایران مجبور نیست اعتنا به پرتست هائی بکند »
« که در باب ابطال امتیاز باو عرضه شده اند پرتستهای مزبور صاحب هیچ قوه »
« قانونی نیستند . »

«ثانیا انگلو آزیاتیک سندیکا و پرشیان انوستمانت کورپراسیون نمیتوانند هیچکدام»
 «هیچگونه ادعائی بدولت ایران بکنند برای جبران خساراتی که میگویند از بابت ابطال»
 «امتیاز بآنها وارد شده پادشاه ایران بحکم قدرت سلطنتی میتواند امتیاز خود را هر»
 «طور و هر وقت دلش بخواهد بدهد و پس بگیرد. والتر فیلیمر»

ظاهرا چون کمپانیهای مزبور در میابند که نمیتوانند علیه دولت ایران در محاکم انگلستان اقامه دعوی نمایند و جبران خسارت خود را بخواهند ناچار علیه مقصر واقعی یعنی میرزا ملکم خان ادعای نامہ تنظیم میکنند و از دولت ایران نیز میخواهند که مدارك لازم را در اختیارشان بگذارند تا شاید بتوانند خسارات خود را از ملکم وصول نمایند.

در این مورد میرزا محمد علی خان علاء السلطنه که بعد از ملکم بسمت وزیر مختار ایران در لندن انتخاب شده گزارش میفرستد که متن آن و دستور ناصرالدین شاه را ذیلا نقل مینمایم

«از لندن نمره ۴۵۰»

«قربانت شوم لکیدا ترهای کمپانی پرشن اینوستمنت کورپراسیون مسوده در زبان»
 «انگلیسی نزد فدوی فرستاده و خواهش کرده اند که آنرا بطهران بوزارت جلیله»
 «خارجہ بفرستد که از طرف جناب مستطاب وزیر امور جلیله خارجہ رسماً بفدوی نوشته»
 «و بفرستند و عین آن بمشارالیهام داده شود که هنگام مرافعه و محاکمه باملكم خان در»
 «دستشان سند باشد اگر چه مطالب آن که دایر بصدور تلگراف از جانب وزیر امور»
 «جلیله خارجہ در ابطال امتیاز لاتری بملكم خان و نبودن بانك مخصوص سفارت و غیره»
 «است سابقاً و متدرجاً حسب الامر از طرف سفارت رسماً بایشان داده شده است ولی»
 «حالا محض استحکام عمل این مسوده را فرستاده و این خواهش را نیز کرده اند.»
 «اینك سواد مطابق با اصل مسوده ایشان که در زبان انگلیسی است با ترجمه آن»
 «بزبان فرانسه در عریضه ارسال حضور مبارک میشود که بعد از گذشتن ترجمه آنها»
 «در زبان فارسی از لحاظ وقادانور بهر چه رای اصابت پیرای مبارک علاقه گرفته حکم»
 «و مقرر فرمایند از آنقرار اطاعت شود زیرا ده جسارت است معروضه ۱۹ جمادی الاولی ۱۳۰۹»
 ناصرالدین شاه در حاشیه نامه اینطور نوشته است.

«البته باید آنچه بر ضد ملکم در باب لاطری و تقویت به صاحبان سهام است بنویسند خوب است لیکن طوری باید نوشته بشود که ریش درات بگیرد و رود همه اش طوری باشد که ریش آن پدر سوخته را لای نخته گذارده شود و پولشان را از آن پدرسك بگیرند و پدرش را بسوزانند.»

بازرسی از
 ملکم خان
 بالاخره بعد از آنکه کمپانیهای سابق الذکر در يك دادگاه انگلیسی در لندن علیه میرزا ملکم خان وزیر مختار سابق ایران اقامه دعوا مینمایند و ادعای جبران خسارت میکنند از طرف دادگاه

مزبور میرزا ملکم خان احضار و ابتدا از او بازپرسی میشود برای مزید اطلاع از جریان اعطاء امتیاز لاتاری و چگونگی انتقال و بعد لغو آن بی فایده نیست که خلاصه قسمتهائی از صورت جلسه بازپرسی و بیانات شهود و نمایندگان کمپانیها و همچنین ملکم رادر اینجا نقل نمایم.

جریان این بازپرسی که بزبان انگلیسی بود در همان موقع بفارسی ترجمه و بتهران فرستاده شده است .

تقریرات شهود در عدالتخانه دولتی لندن

تقریرات (لارنس و دبین کلوت) در مقابل استنطاق (مستر بولارد) دوم مارچ ۱۸۹۱
يك عده اشخاص از محترمین که وجهی معین نموده و منتظر بودند که هر وقت کمپانی تشکیل یابد پولی بدهند و سند اسهام بگیرند و من نیز یکی از این اشخاص بودم .

(کارجیل) و (ماكدونالد) از اجزای بانك جدید شرقی و (فردريك بورك) صراف و (كورن هیل) و (دانيل كنیک) شركت داشتند ولی این دو نفر آخری قبل از تشکیل کمپانی کنار رفتند .
مقصود ما این بود که بعضی امتیازات از دولت ایران حاصل نمائیم و از برای کسانی که درصدد استحصا و قرار داد این امتیازات باشند تنخواهی تهیه نمائیم قبل از تشکیل کمپانی قریب بیست و یاسی هزار پوند بجهت این مقصود در عهد بعضی اشخاص قرار گرفت .

جنرال میکائیل خان واسطه از برای تحصیل اطلاع و استحصا امتیازات بوده ملکم خان نیز برای تحصیل اطلاع و یکی از وسائط استحصا امتیازات بود و بعضی اشخاص در ایران بودند که بالاطراف در این مرافقت علاقه داشتند چه از صاحبان مناصب و چه غیره .
امتیازاتی که می بایست حاصل شود ساختن راه آذربایجان و امتیاز جنگل های آن مملکت و دریاچه ارومیه بود .

بعضی امتیازات دیگر و امتیاز تنباکو از برای (کردیت فنیر) و سایرین در ایران استدعا شده بود این امتیازات حاصل گشت اما تحصیل آنها قبل از درج شدن سندیکت در دفتر کامل نشده بود و من از امتیاز قرعه ایران از طرف شاه اطلاع داشتم که هنگامی که شامدر اسکاتلند بود در ۲۰ جولای ۱۸۸۹ واقع گشته بود لیکن این اطلاع بعد از عزیمت شاه از انگلیس و پاریس بود و تحصیل این خبر را من از کاغذی که (کلنل و سچامیس) از پاریس بمن نوشته بوده نمودم باین مضمون که قرارداد فروش امتیاز قرعه در میان است و این امتیاز بصاحب منصبان سفارت ایران داده شده بمحض شنیدن این خبر من خواهش نمودم که (انگلو ایریا تیک سندیکت) از این مطلب مطلع شده و آنها موافق قراردادی که قبل از تشکیل کمپانی داده شده بود حق اولی در خریدن این امتیاز داشتند و قرار داد مزبور در میان (کلنل و سچامیس) و میکائیل خان و اجزای سفارت بانضمام خود پرنس داده شده بود و مخصوصا این امتیاز یکی از امتیازاتی بود که من قدر و قیمت آن را بصاحب منصبان سفارت القاء نموده بودم و من در آن وقت در لندن از طرف دولت ایران جنرال قنصل بودم در اواسط ماه سپتامبر ۱۸۸۹ من از این امتیاز قرعه اطلاع حاصل نمودم و کاغذی که من در این باب به (و سچامیس) نوشته بودم جوابش بواسطه تلگراف این شد که او و پرنس ملکم خان بزودی بانگلیس مراجعت خواهند نمود و پس از آن بانك فاصله با باتفاق یا بانفراده وارد انگلیس شدند .
خلاصه کیردول و من از طرف (اینوستمنت کمپانی) و پرنس ملکم خان از طرف فروشنده در ۳ اکتوبر ۱۸۸۹ قراردادی منعقد نمودیم .

وبابت قسط اول بیست هزار پوند از بانك جدید شرقی قرض نمودیم و امتیازنامه را نزد آن بانك رهن گذاردیم .

بعد من و (مستر کارجیل) و (مستر ماكدونالد) برات بانك شرقی را که محتوی مبلغ مزبور بوده در (هولاند پارک) که محل سفارت ایران بود به پرنس ملکم خان داده امتیازنامه اصلی که مهور به مهر شاه بود گرفتیم .

قسط دوم که میبایست قبل از دویم نوامبر داده شود چهل هزار پوند بود ولیکن بواسطه نارسائی وعدم کفایت شرکای (پرشن اینوستمنت کورپوریشن) از طرف عامه به بیست هزار پوند تبدیل یافت .

وقتی که ملک‌خان را ملاقات نمودم که بیست هزار پوند تخفیف داده شود او مرا ملامت کرد و بالاخره راضی شد و این مبلغ را که نصف مبلغی بوده که میبایست داده شود از طرف (پرنس اینوستمنت کورپوریشن) به ملک‌خان داده شد.

سر مایه که شرکای (پرنس اینوستمنت کورپوریشن) بعهده گرفته بودند عبارت بود از یکصد و چهل هزار پوند.

وقتی در ماه جنیوری ۱۸۹۰ پرنس ملک‌خان از سفارت معزول شد من از او استفسار نمودم که آیا عزل او باعث تعرض و مزاحمتی باین امتیاز خواهد بود یا نه او بواسطه نمودن بعضی تلگرافات و مخابرات بمن مدلل نمود که او هنوز در نزد شاه مورد عنایت و دارای افتخار است و عزل او و نصب محمدعلی‌خان (علاءالسلطنه) بسفارت بواسطه مخالفت شخصی او با وزیر اعظم است که در نزد شاه مقتدر است.

چنان بخاطر دارم که در شانزدهم دسامبر در هولاند پارك محل سفارت ایران مجالس ملاقاتی با حضور (سیر کورهایتر) و (مستر اریک) از جانب (اینوستمنت کورپوریشن) و پرنس ملک‌خان و مستر میکائیل ابراهام و کلنل وسچامیس و میکائیل‌خان تشکیل شد من از ملک‌خان خواش نمودم که تنخواهی را که گرفته مسترد دارد او گفت که تنخواه بمصرف رسیده و معامله گذشته و امتیازنامه بقوت خود باقی است.

وقتی که با پرنس ملاقات نمودم خیلی تاکید در ادای وجه امتیاز نمود که آن وجه بایستی در ایران به بعضی از ایرانیها عاید شود این واقعه وقتی اتفاق افتاد که تشکیل کمپانی بتاخیر افتاد و او بعقب من فرستاد و همچنین در موقعی که من دیدن او رفتم که چهل هزار پوند را تخفیف به بیست هزار پوند بدهم نیز این صحبت واقع شد.

خلاصه تمه استنطاق (لارنس و دبین کلوت) در سیم مارچ
 «تمام مطالب راجع است باینکه من دارای تلگرافات و امتیازات دیگر هستم و امتیازاتی که توسط من حاصل میگشت به (انگلوایزیاتیک سندیکت) منتقل میگشت و به ملاحظه یکی از آنها به تشکیل يك کمپانی در تحت این اسم (فرنکو پرنس کمپانی) اقدام شد که دارای يك ملیون لیره استرلین سرمایه بود این کمپانی نه تنها بآن امتیازات بلکه بامتیاز قرعه نیز باید عمل نماید. ملک‌خان نیز از جمیع مطالب با اطلاع بود و سندیکت از ملک‌خان خواش نموده است که لفظ (استیت لائرنز) باین کمپانی اطلاق شود و من ملک‌خان را ملاقات کردم او راجع به تشکیل این کمپانی خیلی تاکید میکرد زیرا که وجه قیمت امتیاز میبایست بایران از برای اشخاصی که مربوط باین عمل بوده اند فرستاده شود»
 تقریرات ملک‌خان بعد از ادای قسم در مقابل استنطاق مستر بولارد (مستر کامبل از جانب پرنس ملک‌خان و کالت نمود)

«من پرنس و خان و ناظم الدوله دولت ایران هستم تمامه جنیوری ۱۸۹۰ چند سال بود که از طرف دولت ایران در دربار لندن سفیر بودم و پس از آن از این عمل انفصال یافته لیکن حفظ افتخارات خود را نموده‌ام و اکنون نمیدانم که سفیر هستم یا نه.

مسافرت شاه در این مملکت و سایر بلاد فرنگستان را در سال ۱۸۸۹ بخاطر دارم. قبل از آن بجهت استحصال امتیازات از دولت ایران توسط مردمان دیگر اطلاعی نداشتم ولی مناکراتی در افواه بود که امتیازاتی داده شده و سابق نیز از من تقاضائی برای این امتیازات شده بود و من امتناع میکردم بالاخره صدر اعظم بمن اصرار نمود که برای منافع مملکت آنچه در قوه دارم امتناع نکنم تا اینکه خود شاه تاکید بلیغ نمود که حتی المقدور در این مطلب بوزرای او کمک کنم اگر چه از اول جزئی مددی در این باب بانها مینمودم لیکن بعد از اصرار شاه بجد و جهد عمل نمودم و اگر چه قبل از آن از توانگران انگلیس در این فقره تمنا نموده بودم لیکن از روی اطمینان نبود اما پس از فرمایش شاه بکوشش و اطمینان در این باب ایستادگی نمودم.

در موسم تابستان ۱۸۸۹ من باشاه باسکاتلند رفتم از جمله امتیازاتی که سلبا از من درخواست شده بود

یکی امتیاز قرعه ایران بود راجع باین امتیاز باشاه و صدر اعظم گفتگو نمودم .
 شاه و صدر اعظم هر دو گفتند که در همان لحظه اعطا شود نظر بمراتبی که در میان ما گفتگو شده بود شاه
 میخواست امتیازات دیگری نیز بمن بدهد لکن در آن مطالب قدری فکر و تأمل لازم بود .
 موجب این شد که در همان وقت امتیاز نامه را که سابق در میان من و کسانی که استدعای آنرا نموده بودند
 ترتیب یافته بود بشاه تقدیم نمودم .

شاه و صدر اعظم آنرا در ۲۰ جولای ۱۸۸۹ در حضور خود من مهر و امضاء نمودند
 امتیاز نامه بخط من و بنام (بوزی دو کاردوال) بود شاه و صدر اعظم در آن رسیدگی و دقت نمودند
 و درباره این عبارت

«ده دو آن بخزانة دولت ایران رسیده و دولت ایران آنرا بطیب خاطر در راه نیکیبختی مملکت صرف
 نماید» شاه از من سؤال نمود که بچه سبب این عبارت نوشته شده است من ایشانرا مطلع نمودم که در بعضی ممالك
 نظر بدیانت و تقوی بعمل قرعه اعتراضی وارد میآوردند . شاه بطرف وزیر اعظم برگشت و گفت «خیر این قرعه را
 فهمیده ام و این مطلب در دین ما نامشروع نیست»

بوزی دو کار دوال نویسنده سفارت ما و کلنل فرانسه و مدتها در مونت کارلو بود .
 این شخص در منفعت این امتیاز نامه با اشخاص دیگر از جمله میکائیل خان برادر من شراکت دارد
 حقیقت مطلب این است که بعضی از مردم ایران قبل از آنکه اعطای این امتیاز از روی حقیقت صورت گیرد
 منفعتی از آن بردند و بعضی دیگر بواسطه قرار و مدار مخفی که با صاحب امتیاز داده بودند بعد از فروش امتیاز
 حصه و قسمتی از منفعت به آنها عاید گشت .

امتیاز را طوری نوشتم که بعدها جای حرفی باقی نباشد .

میرزا ملکم خان در جلسه بعدی استنطاق که در ششم ماه مارس منعقد میشود راجع
 باین که دادن امتیاز در ایران بموجب میل شاه است و چون قانون حمایت اتباع خارجه در
 ایران هست فقط اتباع بیگانه میتوانند امتیازات بهره مند شوند و اتباع ایران اگر امتیازی
 بگیرند چون کسی از آنها حمایت نمیکند در هر آن ممکن است فسخ شود صحبت میکند .
 جلسات مدتها بطول انجامید و سر انجام محکمه میرزا ملکم را محکوم به
 کلاهبرداری کرد ولی چون ملکم در همان محکمه ادعای افلاس نمود کمپانیهای خریدار
 موفق نشدند خسارات خود را از او بگیرند

این جریان یعنی تحصیل و لغو امتیاز لاتاری بشرحی که گذشت
 مخصوصا که مقارن همانوقت امتیاز انحصار دخانیات (رژی) نیز
 لغو شده بود گذشته از زیانهای مادی برای دولت ایران لطمه

بی اعتباری دولت ایران

شدیدی به حیثیت و آبروی ایران در خارج وارد ساخت و مدتها باعث بی اعتباری و عدم اعتماد
 بدولت ایران شده بود البته این وضع یعنی بی اعتباری دولت ایران از آن جهت که تاچندی
 مانع اعطاء امتیازات تازه ای به بیگانگان بود برای ملت ایران نتیجه بهتری داشت ولی
 ظاهرا چون دولت ایران میخواست برای جبران خسارات کمپانی انحصار دخانیات (رژی)
 از سرمایه داران انگلیس پولی قرض بگیرد ناچار برای اعتبار خود خسارت کمپانی های
 «پرشن اینو ستمنت کور پریشن» و «انگلو اشیاتیک سندیکت» رامی پردازد .

«میسوار نستین» که مدتها با سمت کنسول افتخاری مستشار امور اقتصادی و سیاسی
 ایران در لندن بوده گزارشی راجع باین موضوع برای میرزا علی اصغر خان امین السلطان
 صدر اعظم بتهران فرستاده که متن آنرا در پایان این قسمت نقل مینمایم .

حضرت اشرف بسیار عزیزم

سابقا عرض کرده بودم که بانك شاهنشاهی از انجمن «سنگ اکس شانتر» خواهش کرده بود اجازه بدهد اسناد استقراض دولت ایران را در بازار لندن بعیار معینی رواج بهمرساند با کمال تاسف عرض میکنم که این خواهش بانك مقبول نیفتاد و انجمن مزبور بدون اینکه جواب یاس بدهد رای خود را در این باب بوقتی دیگر موکول ساخته است با اینکه از برای من محال است بتوانم علت عدم موافقت انجمن را باین خواهش بانك تحقیق کنم چرا که انجمن حق دارد بدون اقامه دلیل در اینگونه امورات رای بدهد معذرتش بر هیچکس پوشیده نیست و آن علت این است که چندین نفر از اجزای معتبر آن انجمن اشخاصی هستند که برای امتیاز لاتری مبالغها پول بملکم خان داده اند و پول آنها از میان رفته است و تا عمر دارند مدعی عدم اعتبار دولت ایران خواهند بود و اشخاص مزبور بودند که انجمن را مانع قبول خواهش بانك شدند و من بعد هم در هر عملی که راجع بایران باشد تا قوه دارند کار شکنی و خرابی خواهند کرد.

ناچار شدم باجمعی از آنها ملاقات کردم و آن چه در قوه داشتم کردم که بلکه به آنها ثابت کنم که در این عمل لاتری دولت ایران بجز راستی و حقگوئی کار دیگری نکرده است و تمام ثقل از طرف ملکم بوده است نتوانستم خیال و عقیده آنها را تغییر بدهم حرف آنها این است که ما پول خود را باعتبار امضای اعلی حضرت شاهنشاهی بسفیر ایران دادیم نه باعتبار شخص ملکم خان و در حقیقت هم در طی مرافعه ثابت شد که بیست هزار لیره اولی را در وقتی ملکم گرفت که هنوز سفیر ایران بود و امتیاز را دولت ایران باطل نکرده بود و بیست هزار لیره ثانوی را در ۱۳ دسامبر سنه ۱۸۸۹ دادند یعنی هشت روز بعد از تاریخ ابطال امتیاز و ابطال مزبور در ماه اول سال بعد باطلاع آن هارسید باینکه حرف آنها و ادعائیکه از دولت ایران میکنند صحیح نیست و بدولت ایران حقی ندارند و ملکم خان بتقلب پول آنها را خورده است معذرتا چون اشخاصی هستند که در همه جا نفوذ بسیار دارند و تا عمر دارند باعتبار دولت ایران ضدیت خواهند کرد بعقیده من بهترین است آنها را بیک طوری راضی باید کرد و از ضدیت با دولت ایران و اعتبارش در بازارهای لندن و فرنگستان انداخت اعتقاد من این است که اگر از جانب دولت ایران بمن ماموریت داده شود می توانم بنصف پولی که آنها خرج کرده اند راضیشان نمایم و آن هم نه پول نقد بلکه با اسناد استقراض دولت ایران باین معنی که از روی تحقیق صحیح و اسنادیکه بعین مشاهده کرده ام مبلغ پنجاه و نه هزار لیره اشخاص مزبور خرج امتیاز لاتری کرده اند میشود آنها را بدادن سی هزار لیره اسناد استقراض دولت ایران قانع ساخت و از ضدیت انداخت و برای خریدن این سی هزار لیره اسناد استقراض تقریبا نوزدهالی بیست هزار لیره پول نقد لازم است چرا که در این تازگیها بانك شاهنشاهی معادل بیست و پنج هزار لیره اسناد مزبوره را از قرار ۶۰ و نیم درصد خریداری کرده و دولت ایران می تواند از بانك خواهش کند بیست و پنج هزار لیره اسناد مزبوره را بهمان قیمت که خریداری کرده است بدولت واگذار نماید باقی میماند پنج هزار لیره دیگر که باید اسناد خریداری کرد.

این پنج هزار لیره اسناد را هم می شود از قرار صدی ۶۵ خریداری نمود بناء علی هذا سی هزار لیره اسنادی که لازم است میشود بمبلغ بیست هزار لیره نقد خریداری نمود هر گاه این اسناد را بانك بدست من بدهد امیدوارم بتوانم تمام آن اشخاص را راضی نمایم و من بعد بر عکس گذشته در هر مقام حامیهای معتبر اعتبار دولت ایران باشند.

شکی نیست که یک چنین عدالت و درست کاری دولت ایران اسباب شهرت او در تمام روی زمین می شود و اعتبار رفته اوصد مقابله بجای خود برمی گردد و در کارهای راجع بدولت ایران اعتماد در قلوب مردم جاگیر می شود و سرمایه های خارجی که بدون آنها هیچ کار بزرگی نمی شود کرد رو بایران میکنند.

خیلی افسوس دارم که وقت عزیز کران بهای حضرتعالی را مصروف باین گونه کارهای دل ناپسند مینماید ولی یقین دارم وقتی بقصد باطنی من برخورد از این زبان درازی معفوم خواهید فرمود از حضور مبارك استدعا دارم مراتب معروضه را بنظر دقت ملاحظه فرمائید و آن چه در این باب رای مبارك همایونی علاقه گرفت بمن اطلاع بدهید.

با کمال شرف فدوی صدیق دواتخواه حضرتعالی

ارستین

امتیاز ساختن راه طهران

بسواحل خلیج فارس

علاقه انگلیس ها به
ایجاد این راه و
مکاتبات مربوط بآن

انگلیس ها از همان هنگامیکه در صدد بدست آوردن اجازه کشتی رانی در رود کارون افتادند ساختن راه طهران و سواحل خلیج فارس را نیز از نظر دور نداشتند چنانکه در فصل مربوط برود کارون دیدیم ناصرالدین شاه نوشته بود موضوع ساختن راه طهران و محمره و کشتیرانی رود کارون در موقع جنگ ایران و انگلیس بر سر هرات در میان بود که در عوض واگذاری هرات بایران کشتیرانی در رود کارون برای انگلیسها آزاد و راه طهران و محمره ساخته شود بهر حال سا لها این موضوع از طرف انگلیسها جدا تعقیب میشد و برای انجام آن دوات ایران را مورد تهدید و فشار قرار میدادند - رویا دوات ایران در مقابل انگلیسها مانند قضیه رود کارون با دادن وعده و بامروز و فردا گذراندن بود تا بالاخره هنگام صدارت امین السلطان امتیاز این راه توسط یحیی خان مشیرالدوله با انگلیسها داده میشود.

لرد کرزن در کتاب خود مینویسد .

..... مدتهاست که احساس شده ایران محتاج براه می باشد . هر کسی در آن مملکت مسافرت نموده بخوبی می داند که عبور از آن راهها با اسب های چاباری و کاروان چقدر مشکل است و چه مقدار باید وقت تلف کرد و مخارج آن چه اندازه زیاد است . هوش سرشار سرجان ملکم در اوایل قرن فعلی (۱۲۱۵ قمری - ۱۸۰۱ میلادی) این مسئله را خوب درک کرده بود و بشاه وقت (فتحعلی شاه) پیشنهاد نمود و چه خوب از آن استقبال شد و صدای شادی به آسمان رسید و فرمان شاهنشاهی برای ساختن آن ها صادر گردید و در آن نوشته بود (طوری که ایلمچی محترم اظهار داشته است) اما امین الدوله وزیر مالیه آن عصر دستهای خود را بهم مسالید و گفت آقای ایلمچی این جا ایران است .

حال قریب هشتاد سال متجاوز است که از زمان سرجان ملکم میگذرد و موضوع راه حل نشده است هنگامی که من در ایران مسافرت می کردم فقط دوراه شوسه موجود بود یکی راه طهران بقم و دیگر راه طهران به قزوین - برای ساختن راه قزوین هشتاد و هفت هزار تومان خرج شده و برای راه قم قریب سی و پنجهزار تومان قبل از آوردن متن امتیاز نامه اعطائی بمشیرالدوله و چگونگی جریان بعدی آن برای مزید اطلاع از مذاکرات دولت ایران و سفارت انگلیس در این باب بعضی از نامه ها و مکاتباتی را که بدست آورده ام بترتیب تاریخ ذیلا نقل مینمایم .

رانلد تامسن شارژ دافر انگلیس در تاریخ ۲۸ محرم ۱۲۹۶ هجری قمری هنگامی که برای گرفتن اجازه کشتیرانی در رود کارون بدولت ایران فشار می آورد در خصوص ساختن راه طهران بیوشهر این نامه را بمیرزا حسین خان سپهسالار صدراعظم ایران مینویسد .

« جناب مستطاب اشرف امجد ارفع رازحمت میدهد
 « امروز صبح شفاها از آنجناب مستطاب اشرف امجد ارفع خواهش شد که در
 « خصوص ساختن راه از اینجا بیوشهر قرار یکده داده شده رسماً بدوستان نگاشته که
 « بلندن فرستاده شود چون چاپار سفارت روز دوشنبه آینده عازم است مجدداً با کمال احترام
 « خواهش میشود که فقره مزبور را ازودتر محبت فرموده بسفارت انفاذ فرمایند که به چاپار
 « مذکور برسد و همچنین فقره رود کارون را از آنجناب مستطاب اشرف امجد ارفع
 « خواهشمند است که چنانچه وعده فرمودند بعرض مبارک اعلیحضرت اقدس شهرباری
 « رسانیده جواب اخیره را حاصل و دوستدار را مستحضر فرمایند که آنهم بانوشتجات
 « سابق در این خصوص بتوسط چاپار سفارت فرستاده شود در باب فقره که صبح مذاکره
 « شد تفصیل صحبت خود را اعلیحضرت نگاشته و ارسال داشت ولی در خصوص تلگرافی
 « که اظهار داشت که از جناب جلالتمآب وزیر امور خارجه از لندن رسیده لازم دانست
 « که خاطر مودت مظاهر را باین نکته ملتفت سازد که دوستدار تلگراف خود را دیروز
 « سه ساعت بغروب مانده کرد و چون بمحض رسیدن پیش از غروب جواب فرستادند این
 « فقره دقت جناب جلالتمآب وزیر امور خارجه اعلیحضرت پادشاه انگلستان را در
 « این خصوص ظاهر میسازد زیاده زحمتی ندارد .

فی ۲۸ شهر محرم ۱۲۹۶ مهجّل مهر را نلدطامسن

در چهارم ماه شوال ۱۳۰۲ هجری قمری ناصر الدین شاه به میرزا محمود خان ناصر الملک وزیر امور خارجه مینویسد .

« جناب وزیر امور خارجه در باب راه محمره که بشما دستور العملی داده بودم که با وزیر مختار انگلیس
 حرف بزنید فراموش کردم که از شما تحقیق کنم در این باب چه کرده اید البته تفصیل اقدامات و مذاکره خودتان را
 که چه گفتید و چه جواب داده اید بعرض برسانید که اطلاع حاصل شده لازم است ۴ شوال ۱۳۰۲
 ناصر الملک جریان ملاقات خود را با وزیر مختار انگلیس اینطور شرح میدهد .

« قربان خاکپای جواهر آسای مبارک اقدس همایونت شوم

در باب راه محمره خانه زاد حسب الامر قدر قدرت همایونی وزیر مختار انگلیس را ملاقات کرده گفتگو
 نمود جواب مشارالیه این شد که دولت انگلیس چندی قبل در باب راه برای ازدیاد مراوده این دولت که حالاً روسها
 اسباب قطع آنرا فراهم آورده اند تمنائی کردند بمذاکرات زیاد قبله عالم بمن وعده صریح داده و مرا مامور
 فرمودند که وعده ملوکانه را به اولیای دولت انگلیس بنویسم و تا بحال در باب قرار با رایطریا استقرار یافتن
 مهندس از جانب دولت انگلیس امر و فرمایشی نشده بود و حال که امر و مقرر شده است اما در باب مهندس یک نفر مهندس
 مستخدم دولت که محل وثوق دولت و عامه است چندی قبل رفته و این راه را دیده است خلاصه راپورت یا تصنیف او را
 که از لندن فرستاده اند میدهم تقدیم خاکپای مبارک کنید در همان مجلس ترجمه خلاصه آنرا نموده و بعد برای
 خانه زاد فرستاد خانه زاد گفت در این خلاصه اسمی از مخارج راه برده نشده و مقصود این است که مخارج معین
 شود همان مبلغ را استقرار فرموده و بهمان خرج به انگلیس مقاطعه بدهند جواب داد که مخارج را هم نمیتوان
 بسهولت معلوم کنم و وعده کرد که معلوم نموده بفرستد ترجمه خلاصه راپورت مهندس که وزیر مختار بخانه زاد داده
 در جوف عریضه چاکرانه از لحاظ انور همایونی خواهد گذشت استدعا دارد چون نسخه منحصر بفرد است مجدداً
 بچاکر مرحمت شود که برای گفتگوی مجدد حاضر باشد اما در باب قرار با رایطریا و استقرار گفت چون فرمایش نشده
 بود تا حال سئوالی نکرده ام حال که فرمایش شده است هر دو فقره را با چاپار مخصوص مقرر خودمان مینویسم و زود

جواب تحصیل میکنم لیکن این مسئله را باید بداید که دولت هیچوقت قرض نمیدهد رسم نیست اگر بدهند ملت و بانکیه های معتبر میدهند این امر را باید من بمجلس تجارت (شامبر دو کمرس) بنویسم و خواهم نوشت چه بلندن و چه بهندوستان جواب زود میرسد عجلتا چنانچه خانه زاد بخاکپای مبارک عرض کرد این فقره مسکوت عنه میماند تا جواب برسد دیگر هر روز نخواهند گفت چه شده محض امتثال فرمایش جهانمطاع همایونی خلاصه گفتگو اینست که بعرض رسید تا خود خانه زاد شرفیاب خاکپای مبارک همایونی شده مراتب معروضه را مفصلاً بعرض برساند و همچنین جسارت ورزیده در تمام فقرات رای قنصر چاکرانه خود را معروض خواهد داشت که در استقراض چه ملاحظاتی است و قرض دادند در باب راه کیلان که اگر اقدام بساختن آن نشود روسها خیلی بصدا در می آیند چه باید کرد .

در باب فقره حرکت پاترویل (۱) یا قراول روس امروز ترجمه کغذ محرمانه از وزیر مختار انگلیس بعرض رسانید بعد از مرخصی از خاکپای مبارک و مراجعت بمنزل مراسله رسمی راجع بهمین فقره از وزیر مختار رسید لازم بود ملفوف عربضه چاکرانه تقدیم نماید و مقصود جز اطلاع خاطر مبارک نیست چون جواب همان است که امر ومقرر گردیده و خانه زاد همانطور خواهد نوشت و باید منتظر جواب صریح قطعی از جناب آصف الدوله شد الامر الاقدس الاعلی مطاع مطاع مطاع .

در حاشیه این گزارش ناصرالدینشاه نوشته است .

« جناب وزیر امور خارجه جواب بکاغذ وزیر مختار بنویسد که هرگز دولت ایران اجازه این نوع تخطی هارا بدولت روس نداده است و اگر بداند که حقیقتاً آنها این نوع رفتار کرده اند البته پروتست سخت خواهد کرد بدولت روس از حاکم خراسان تحقیق بعمل خواهد آمد جناب وزیر .

در فقره راه انشاء الله در مراجعت خود بصاحب قرانیه بتفصیل بعرض برسانید حکمش میشود همراهی دیگر از این بیشتر نمی شود اگر احوال کنند خود کرده اند دیگر بمابھیچوجه دخلی نخواهد داشت در باب پاترویل روسها امروز تلگراف مفصلی بداری به آصف الدوله کردم باید منتظر جواب آن بشویم هر وقت رسید بشما اطلاع میدهم حالا ما خودمان در حقیقت خبر صریح نداریم .

نامه سفارت انگلیس مورخ ۴ محرم ۱۳۰۳ هجری قمری بناصر الملک وزیر امور خارجه
« جناب جلالت و نبالت نصایبنا فخرامت و مناعت انتسابا دوستان استظهرا مشفقاً
« مکرما مهر بانا

« خاطر محترم آنجناب بخوبی مستحضر است که حال تقریباً سه سال متجاوز است
« که در باب افتتاح راه از دارالخلافه طهران الی شوشتر و محمره از طرف بروجرد
« کراراً دوستدار با وزارت جلیله امور خارجه در این خصوص کتباً و شفاهاً و پیغاماً
« مذاکرات نموده و به علاوه عرایضی که در این باب بتوسط وزارت جلیله امور خارجه
« بحضور مکرمت ظهور اعلیحضرت اقدس همیون شاهنشاهی معروض افتاد و دوستدار هم
« بلاواسطه چند فقره از فواید و منافع افتتاح این راه در پیشگاه حضور مبارک اعلیحضرت
« همیون شهریاری عرض نمود و پس از توجهات کامله و مذاکرات عدیده در مجلس
« شورای اعظم رای انور ملوکانه بر احداث و افتتاح این راه قرار گرفت و مکرراً از
« جانب سنی الجوانب همیونی و وزرای معظم دولت علیه ایران با ولیای دولت انگلیس
« بتوسط دوستدار اطمینان داده شد که یقیناً راه تجارت از این طرف مفتوح خواهد

« گردید لکن بعد در خصوص مخارجی که برای افتتاح این راه لازم بود مذاکرات عدیده بمیان
 « آمده تا اینکه در آخر بجناب جلالتمآب فرمودند که آیا ممکن است دولت هندوستان
 « در باب مخارج این راه همراهی نمایند و تنخواهی که برای این کار لازم است موجود
 « کنند آنوقت قراری داده میشود که دولت علیه ایران تاوقت پرداختن اصل تنخواه
 « منافع آنرا برساند دوستدار هم این مطلب را بدولت متبوعه خود راپورت نمود
 « اوقاتیکه آنجناب جلالتمآب عزیمت بآبگرم فرموده بودند جناب دبیرالملک چند
 « فقره ابلاغ فرمایشات اعلیحضرت اقدس همیونی را در اینخصوص بدوستدار نمود
 « مبنی براینکه رای انور همیونی جدا بر افتتاح این راه قرار گرفته است که همان
 « طوری که با آنجناب جلالتمآب قبلاً مذاکره شده بود دوستدار اقدام نموده تمام
 « نمایند لکن از آن وقت تا کنون دیگر هیچوجه مذاکره در این باب بادوستدار نشده
 « و مکنون خاطر مهر مظاہر ملوکانه در اینخصوص برای دوستدار معلوم نیست و از
 « آنطرف هم این اوقات گفتگوی سرحدی باتمام رسیده و یقیناً دولت هندوستان
 « در مقام اظهار این مطلب برآمده وجهه تعویق را از دوستدار مستفسر خواهد شد و
 « دوستدار هم در حقیقت نمی داند که بعد از آن اطمینان نهائی که سابقاً داده است حال
 « چه نوع این مطلب را بیان نماید لهذا در این وقت با کمال احترام خواهشمند است که
 « عیناً همین مراسله را بطوری که مقتضی میدانند بحضور مراحم ظهور اعلیحضرت
 « اقدس همیونت شاهنشاهی تقدیم نمایند و هر جوابی که مقرر فرمودند برای اطلاع
 « دوستدار مرقوم و ارسال فرمایند که منظور و مقصود اصلی دولت علیه ایران در این
 « باب مفهوم و توضیحا مراتب را بدولت متبوعه خود اطلاع بدهد

« زیاده تصدیق نمی افزاید فی ۴ شهر محرم ۱۳۰۳ محل مهر (رانلد طامسن)

دولت ایران در جواب سفارت انگلیس این موضوع را موکول بآمدن ظل السلطان
 بتهران مینماید و موقعی که ظل السلطان بتهران میآید سفارت انگلیس اینطور مینویسد
 « جناب جلالت و نبالت نصاباً فخامت و مناعت انتساباً دوستان استظهاراً مشفقاً
 « مکرماً مهرباناً

« آنجناب جلالتمآب بموجب مراسله که مورخه بیست و چهارم شهر محرم سنه ۱۳۰۳
 « جواباً باین سفارت ارسال فرموده بودند مرقوم شده بود که بعد از ورود حضرت
 « مستطاب اشرف ارفع والا ظل السلطان گفتگوی راه شوشتر و محمره را با حضور
 « حضرت مستطاب معظم له مطرح مذاکره نمایند این خبر بهجت اثر همان وقت
 « بدولت انگلستان و هندوستان اطلاع داده شد و حال چون حضرت مستطاب معظم له
 « ورود بدارالخلافه طهران نموده اند لهذا دوستدار در این وقت با کمال احترام از
 « مضمون مراسله مزبور خاطر مودت متأثر آنجناب جلالتمآب را یاد آور میگردد و
 « امید دارد که در انجام این مسئله که برای دولت علیه ایران تجارتاً و هم منفعتاً
 « مفید است اقدام شایسته بعمل آورند بنا بر این دولت انگلستان و هندوستان در اتمام
 « این مطلب کمال شوق و میل را دارند و امیدوارند که این مسئله با رقت تمام بطبوعی

« بطور خوشی اتمام و انجام پذیرد و از این گذشته جناب جلالتمآب سیر رانلد طامسن »
 « چندین فقره اظهارات مرحمت آمیز اعلیحضرت اقدس همیون شاهنشاهی را در »
 « اینخصوص مبنی بر اتمام این عمل بدولت متبوعه خود را پرت نموده اند لهذا کمال »
 « تأسف و تأثر حاصل خواهد شد اگر این موقع حالیه از دست برود در صورتیکه »
 « آن نتیجه که منظور و مقصود است از میانہ فوت شود . »
 « زیاده تصدیع نمی افزاید همواره احترامات فائقه را نسبت بآنجناب جلالتمآب »
 « تجدید مینماید . »

« فی ۸ شهر صفر سنه ۱۳۰۳ محل مهر (نیکلسن) »

سفارت انگلیس چند روز بعد در دنباله نامه فوق مجدداً در تاریخ ۲ دسامبر ۱۸۸۵
 چنین مینویسد .

« جناب جلالت و نبالت نصایباً و غنایاً انتساباً و دوستانت استظهاراً »
 « مشفقاً مکرماً مهرباناً . »

« چند روز قبل دوستدار شرف آنرا داشت که مراسله مبنی بر افتتاح راه محمره »
 « و شوشتر بطهران نزد آنجناب جلالتمآب ارسال نمود که در مراسله مزبور خواهش »
 « شده بود که آنجناب جلالتمآب حال که حضرت اشرف والا ظل السلطان در اینجا »
 « تشریف دارند قبول زحمت فرموده این مسئله را در مجلس شورا مطرح مذاکره »
 « نمایند - دوستدار از قراریکه استماع نموده است چندین دفعه در مجلس شورا در »
 « این باب مذاکرات بعمل آمده است لهذا کمال امتنان را حاصل خواهد نمود اگر »
 « آنجناب جلالتمآب دوستدار را مستحضر فرمایند که آیا قراری در اینکار داده شده است »
 « یا خیر چنانچه خاطر محترم آنجناب جلالتمآب مستحضر است اعلیحضرت اقدس شهرباری »
 « بجناب جلالتمآب وزیر مختار اعلیحضرت پادشاه انگلستان وعده فرموده بودند که »
 « حکم اجازه ساختن این راه را مقرر خواهند داشت که صادر نمایند . بنا بر این چنین »
 « گمان میکنند که مذاکرات در مجلس مزبور در باره جزئیات این مطلب وده است لکن »
 « خود مسئله چنانچه جناب جلالتمآب وزیر مختار اعلیحضرت پادشاه انگلستان بدولت »
 « متبوعه خود اطلاع داده اند اصلاً از جانب سنی الجوانب اعلیحضرت همایونی قبول »
 « شده است و از مضمون مراسلاتی که دوستدار از جناب جلالتمآب مارکو بوزاف سالزبری »
 « وزیر امور خارجه دولت متبوعه خود وصول نموده است چنین استنباط مینماید که »
 « مسئله افتتاح این راه عبور میان جنوب ایران و پای تخت این مملکت بجهاتی که »
 « بر خود آنجناب جلالتمآب واضح است بنظر اولیای دولت اعلیحضرت پادشاه »
 « انگلستان و هندوستان کار عمده میباشد و خیلی مسرور خواهند شد که بدانند انگلی »
 « در این کار نیست و شروع بساختن راه تجارت مزبوره در جنوب ایران شده است و نیز »
 « دوستدار لازم میدانند که خاطر محترم آنجناب جلالتمآب را مطلع سازد »
 « از اینکه اگر چه قبول ساختن راه مزبور که اول قدمی است بجهت مطلبی که »
 « منظور است ولی بنفسه نمیتواند مایه ترقی و پیشرفت تجارت ایران شود و اعلی درجه »

«آنها متحقق سازد پس چیزیکه بجهت این مقصود لازم است باز کردن راه جهازات»
 «تجارتی است درروی رود کارون فقط مقصود دولت انگلیس در اصرار این مطلب»
 «ترقی رشته تجارت است مابین دولین ایران و انگلیس و بر خاطر محترم آنجناب»
 «جلالتمآب واضح است که هر قدر رشته تجارت میانه این دو دولت علیه بیشتر باشد»
 «اهالی مملکت انگلستان توجهشان بترقی دائمی و پایداری مملکت ایران زیاد خواهد»
 «بود در این موقع احترامات فائقه را نسبت بآنجناب جلالتمآب تجدید مینماید»
 «زیاده زحمتی ندارد فی ۲۴ صفر ۱۳۰۳»

«محل مهر شارژ دافر اعلیحضرت پادشاه انگلستان آرتر نیکلسن»
 (جواب نامه بسفارت انگلیس)

«جناب مجدت و فخامت همراه نجدت و نبالت پناه دوستان استظهار ارامشقا مهر بانا»
 «از مضمون مراسله مورخه ۲۴ شهر صفر آنجناب مجدت همراه دائر بقره»
 «راه محمره استحضار حاصل نموده لازم میداند بخاطر محترم آنجناب اخطار نماید»
 «که فقره راه محمره یا سایر راهها و کلیه اموری که اسباب ترقی و رواج تجارت»
 «باشد همیشه ملحوظ نظر اولیای دولت اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی دام سلطانه»
 «بوده و خواهد بود و تاحال هم تمامی مذاکرات جاریه در این باب مبنی بر همین»
 «اساس عمومی بوده و بعد از این نیز هر مذاکره بشود باز از بابت اجراء»
 «این حسن نیت و مقصود مقدس عمومی خواهد بود»
 «نه اینکه رسماً اختصاص باین راه مخصوص داشته باشد در این صورت میتواند»
 «خاطر محترم آنجناب را مستحضر سازد از اینکه اولیای دولت علیه کمال سعی و»
 «اهتمام را برای رسیدن باین مقصود که سبب آبادی مملکت است دارند و بر حسب»
 «اقتضای وقت آنچه لازم و مقدور باشد معمول خواهد داشت اگر در بعض موارد»
 «تاخیری در ملزومات حصول این مقصود بنظر رسیده است از بابت بعضی موانع است»
 «که من جمله عدم اطلاع بر مخارج ساختن طرق است که موقوف بیک بر آورد (اطود)»
 «کاملی است که تاحال نشده است احترامات فائقه خود را نسبت بآنجناب مجدت همراه»
 «تجدید مینماید زیاده چه زحمت دهد»

شارژ دافر انگلیس بعد از دریافت جواب دولت ایران چون نتیجه عملی بدست
 نمیآورد در تاریخ ۱۶ ربیع الاول ۱۳۰۳ نامه ذیل را بنابر الملک مینویسد.

«جناب جلالت و نبالت نصا با فخامت و مناعت انتسابا دوستان استظهار ارامشقا»
 «مکرما مهر بانا»

«دوستان در مراسله قبل اظهار داشت که با حصول اجازه از آنجناب جلالتمآب»
 «بعضی ملاحظات و اظهارات درخصوص راه تجارت مخصوص در جنوب ایران خواهد»
 «نمود لہذا در اینوقت در مقام زحمت بر آمده اظهار میدارد که اول چیزی که لازم است»
 «این است که همین طرق حالیه طوری ساخته شود که بارکش و عرابه بسهولت بتواند»
 «از آن عبور نماید و بدینجهت حمل و نقل متاع زودتر و ارزانتر از حالیه شود»

« آنجناب جلالتمآب خوب مستحضرند که آلان باری که منتها پنجاه من بوزن تبریز »
 « باشد بمدت پنجاه روز و کرایه خرواری دوازده الی هیجده تومان از بندر بوشهر »
 « بدار الخلافه میتوان حمل نمود اگرچه دور نیست آنجناب جلالتمآب اعتقاد نفرمایند »
 « لاکن بدبختانه وضع چنین است که از لندن ببوشهر که مسافت راه چند هزار میل »
 « است زودتر متاع میرسد تا از بوشهر بطهران که چند صد میل است در صورتی که »
 « کرایه این مسافت قلیل تقریباً سه برابر آن مسافت کثیر است با این احوال محل تعجب »
 « نیست که تجارت روبه تنزل و عمل مالیات این قسم مغشوش و درهم باشد .

« پول در ایران بی نهایت کم و تجارت روبه تناقص و انحطاط است بنا بر این خیلی »
 « لازم است که نزدیکتر و اسهلترین راه در جایی که حاصل خیزترین اقطاع مملکت »
 « است باز گردد و جای شبهه و تشکیک نیست که بهترین طرق راه محمره بطهران است »
 « که از شوشتر و دزفول و خرم آباد و بروجرد و سلطان آباد و قم بگذرد و در هیچ »
 « راه دیگر فواید این راه متصور نیست و از بروجرد شعبات دیگر از این راه میتوان »
 « منشعب کرد و باصفهان و کرمانشاهان و همدان برد .

« طریق مزبور کوتاه و سهل ترین طرق است و اگر بجهت اطلاعات وضع طبیعی »
 « و جغرافیای آن باشد دوستدار از روی خرسندی و میل خاطر حاضر است که تقدیم »
 « نماید از همه گذشته این راه که از عراق که حاصلخیزترین اقطاع مملکت است عبور »
 « مینماید و زراعت این قطعه که بواسطه نقص راه و لزوم حمل بدون ترقی مانده در »
 « وقتی که این سبیل احداث شود معلوم خواهد شد که چقدر بر حمل آن سریعاً »
 « افزوده میشود .

« ممکن است که تا حال يك راه سهل آسان از محمره بمبلغ پنجاه هزار تومان »
 « احداث کرد که اشخاص بصیر معتبر در اول سال افتتاح منفعت آن را بجهة شرکاء صد »
 « بیست بر آورد کرده اند و در سنوات بعد که تجارت رونق گرفت علاوه گذشته از اینها »
 « متاع از طرف جنوب به طهران بعوض پنجاه روز یا نوزده روز به مقدار زیادتر و خروار »
 « شش تومان کرایه در عوض دوازده و هیجده تومان حالیه خواهد آمد و جوهات فوق »
 « چنان مبرهن است که زیاده بر این اظهارات دوستدار را لازم ندارد .

« چنانچه آنجناب جلالتمآب اطلاعات دیگری در اینخصوص از قبیل مخارج احداث »
 « یا کلیه تخمینات در این باب بخواهند دوستدار با کمال شوق در ارسال آن حاضر »
 « خواهد بود مطلب دیگری است که توضیحا آنجناب جلالتمآب را از مفاد آن مستحضر »
 « میسازد افتتاح راه محمره که قابل عبور عرابه و بارکش باشد اول گامی است بجهة »
 « حصول بمقصد ولی آنچنان مفید است که جمیع مقتضیات را در بر داشته یا تمام فواید را »
 « از حیثیت زود رسیدن و ارزانی حمل جنس شامل باشد .

« از محمره بشوشتر يك رودخانه که میتوان در روی آن جهاز انداخت جاری است »
 « که بهیچ وجه سزاوار نیست که از چنین راه طبیعی خدا داد اخذ و درك »
 « فواید ننمود .

« دوستدار استنباط کرده است که دولت علیه ایران در مذاکرات انبیا يك تردید »
 « خیال و بی میلی دارید چرا چنین است با اشکال میتوان باور کرد که دولت علیه گمان »
 « کند که دولت انگلیس از اصرار در اینخصوص بجز اعانت و کمک تجارت وفایده »
 « عاید بدولت علیه ایران منظور دیگری دارد اگر ممکن باشد بر خیال کسی خطور »
 « نموده باشد دوستدار آن جناب جلالتماب را اطمینان میدهد که خیال آن شخص باطل »
 « و عاطل است بهیچوجه خیال و مقصود نهائی نیست فقط صادقانه و خالصانه منظور »
 « این است که رود کارون را معبر تجارت بیند مثل شط العرب که چه اندازه مایه »
 « وسعت معاش و سعادت مردم آن نواحی شده است چر اراضی نمیشوند به عوض این منازل »
 « دور و دراز امتعه بتوسط کشتی حمل با هواز و شوشتر شود قائق های اهالی این »
 « مملکت بجهة اینکار کافی نیست و لابد جهازات بخار باید در کار آورد و باینطور هم »
 « صرفه وقت و هم صرفه وجه ملحوظ است مقدور نیست که تمام نکات و محاسن »
 « افتتاح رود کارون را در يك مراسم اظهار داشت و اگر بیش از این اطلاعات لازم بود »
 « ممکن بود که تقدیم دولت علیه ایران نمود محل شبهه نیست که این کاری است که »
 « سبب فواید کثیره بجهة عموم مملکت است و دوستدار نمیتواند اعتقاد نماید که رای »
 « گیتی آرای اعلیحضرت اقدس شهریاری منکر اجرای این عمل گردد.

« اگر سخن دوستدار بسمع قبول اصغاء میشد هر آینه اصرار بلیغ می نمود که دولت »
 « علیه ایران بنحو حالیه خود را از جمیع ملل دور و تنها نگذارد و قطع مراوده عملی »
 « از سایر جاها ننماید . يك ملت بمنزله شخص مفرد است که نمیتواند از دیگر مخلوق دور »
 « باشد از جناب عالی استفسار میشود که آیا ممکنست شخصی در خانه خود نشسته ابواب »
 « را از همه جانب بروی خود بسته و از انباری که گرد کرده و جمع آورده مزروع کرد و »
 « بر آن انبار نقصان روی ندهد زود باشد که اتمام آن انبار را ملاحظه و خورد را در »
 « ورطه جوع مشاهده نماید و خائف است که هر گاه در باز شود دوست و دشمن هر دو داخل »
 « میشوند و حال آنکه اگر دشمنی بخواهد داخل شود درها باز یا بسته باشد جبراً و عنفا راه »
 « خود را باز کرده داخل خواهد شد و آن شخص از روی بدبختی می بیند فرصتی نمانده »
 « است که ابواب دیگر را گشاده که دوستان او داخل شوند بلکه آن دوستان هم »
 « بواسطه عدم مراوده رفته رفته سرد و بی میل شده اند و با این حال در کمک و امداد او »
 « دستی دراز نمیشود .

« و اگر دوستدار معذور باشد که اظهار اعتقاد خود را نماید اظهار خواهد داشت که »
 « دولت علیه ایران خوبست بدون بیش از این تعویق کلیه این خیرخواهی و صوابدید »
 « دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان را در خصوص طرق جنوب ایران قبول فرمایند »
 « و اگر این منظور صورت گیرد سختی در قرار دادن اجرای این مطلب با آنهائی »
 « که مایلند دولت علیه ایران را در اینکار کمک نمایند نخواهد بود دوستدار خواهش »
 « مینماید که این مطلب را نگذارند که در میان مذاکرات و راپرتیهائی که منتج هیچ »
 « نتیجه نیست فقدان پذیرد یا اینکه بگویند باید درست از حالات راههائی که باین مشهور است »
 « اطلاع نمائیم که این قسم گفتگوها را فقط عنر بجهة تعویق میداند و آنهائی که مایل »

«اینکار میباشند بواسطه تاخیر و تعطیل زیاد از این خیال منصرف خواهند شد و اگر»
 «صورت گیر داشخاصیکه بنای اینکار را گذارده اند چنانچه دوستدار اظهار داشته کمال»
 «فایده را خواهند برد و مصرانه بدولت علیه ایران اظهار مینماید که از هر جهت»
 «اینکار از حیث پولتیک و تجارت و مالیات بجهة دولت علیه فواید کثیره دارد در صورتی»
 «که نگذارند فرصت حالیه از دست برود در اینوقت احترامات فائقه و دوستانه صادقانه»
 «خود را بآنجناب جلالتمآب تجدید مینماید.

» زیاده چه تصدیع افزایش فی ۱۶ ربیع الاول ۱۳۰۳

محل مهر (آرتر نیکلسن)

باین ترتیب همانطور که گفته شد این موضوع سالها بطول انجامید تا میرزا علی اصغر خان امین السلطان بصدارت ایران رسید و درو مندولف بسمت وزیر مختاری انگلیس در تهران منصوب گردید و امتیاز رود کارون و امتیاز تاسیس بانک شاهنشاهی داده شد و سپس امتیاز ساختن راه تهران بسواحل خلیج فارس توسط یحیی خان مشیرالدوله بپانك شاهنشاهی واگذار گردید. لرد کروزن در این باب در سال ۱۸۹۱ مینویسد.

امتیاز را
بمشیرالدوله
داده میشود

«حال بانک شاهنشاهی در صد است که راه محمره بطهران زانه تنها برای عراده رانی دایر کند بلکه میخواهد يك راه شوسه درست و حسابی که شاهراه باشد بایرانی ارزانی دارد این راه طوری خواهد بود که جنوب ایران را به طهران وصل کند و یگانه طریق ارتباط باشد نقشه اینکار در زمانهای قبل تهیه شده بود و حال شروع بکار نموده اند که راه بین طهران و نوشتر یا اهواز را که در کنار رود کارون واقع است از راه قم، سلطان آباد، بروجرد و خرم آباد شوسه نمایند.

امتیاز این راه را برای مدت شصت سال در ۱۸۸۹ میرزا یحیی خان مشیرالدوله از شاه گرفت بعد بانك شاهی این امتیاز را از ایشان بدست آورد و اینك مهندسین آن مشغول ساختن این راه میباشند و ممکن است در همین روزهایك موسسه مالی مخصوص برای عملی نمودن آن دایر گردد و منافع زیادی برای آن متصور است زیرا که این راه خلیج فارس را بمرکز ایران نزدیک خواهد نمود و همچنین قسمتهای فوق العاده حاصل خیز را که تا حال از آنها غفلت شده است آباد خواهد کرد.

علاوه بر این وسایل حمل و نقل مال التجاره انگلستان و هندوستان را سهل و آسان خواهد نمود بالاتر از اینها بزوار اماکن متبرکه که که از اطراف وجوانب سالیانه قریب یکصد هزار نفر میشود و مقصد آنها قم و مشهد در شرق و کربلا و نجف و کاظمین و سامره و مکه معظمه در قسمت غربی است کمک فوق العاده خواهد کرد.

در قسمت های هموار آن وسایل حمل و نقل با دستگاه سهوات برای مسافرین برقرار خواهد شد

روخوانهای عرض راه در صورت لزوم سد بندی میشود کاروانسراها و باراندازها و بناها برای مستحفظین راه تهیه خواهد شد همچنین از بروجرد يك راه فرعی باصفهان ساخته میشود. بین این دو شهر قریب ۲۱۰ میل راه است. تقریباً شصت فرسنگ باین وسیله شهرهای جنوبی شهرهای مرکزی وصل خواهد گردید. و مراکز پر جمعیت و شهرهای تجارتی بهم مربوط خواهند شد از این شهرها يك مخرج صحیحی بخلیج فارس مفتوح خواهد گردید. چنانکه مشاهده شده بوسیله این راه تمام این شهرها برای کشتی رانی رود کارون وصل میشود و از این راه در مدت

۱۲ روز از خلیج فارس میتوان با کاروان بپهران رسید در صورتی که امروزه از راه بوشهر و شیراز در مدت چهل الی پنجاه روز باید آن راه را طی نمود .

امتیاز نامه راه عربستان

هتن امتیاز نامه

« این امتیاز نامه برای ساختن راه فیما بین دارالخلافه الی »

« اهواز برای حمل مال التجاره بتوسط عراده بایک شعبه از راه بروجرد باصفهان
 « فصل اول - اولیای دولت علیه بچا کرد دولتخواه این امتیاز را مرحمت خواهند فرمود »
 « و مدت آن از روز تاریخ صدور فرمان الی انقضای شصت سال تمام میباشد این چا کرد دولت
 « خواه حق آنرا خواهد داشت که راه فیما بین اهواز و طهران را با انضمام راه فیما بین
 « بروجرد و اصفهان بسازد .

« و حق دیگر چا کر آنستکه در عرض راه در هر نقطه و مکانی که صلاح بدزند
 « کاروانسرا و پل و خانه از برای سکونت عملجات و انبار و اصطبل و لوازمات دیگر و
 « کارخانجات نجاری و حدادی که برای راه ضرورت دارد بسازد و حق دیگر چا کر
 « این است که حمل و نقل مال التجاره و سیاح را بوقت و قرار معین تجدید نماید و در
 « عرض راه حق آنرا خواهد داشت که در هر جا لازم است مجرای آب قنات احداث
 « نماید ولی فقط برای منزلگاههایی که آب نداشته باشد و در هر منزلگاهی اراضی
 « بایره که مال دولت باشد باندازه چهار هزار ذرع منزلگاه اعطاء خواهند فرمود
 « که بجهت قوت خود کشت و زرع نمایند .

« و مجاز خواهد بود که محصول آنرا اگر بخواهد بفروشد یا بخارجه حمل نماید
 « و همچنین مجاز خواهد بود اراضی که بتوسط صاحب امتیاز دایر شده است اجاره بدهد
 « ولی بر عیت ایران و دیگر چا کر خانه زاد متعهد است که حق عبور از دواب و مکاری
 « و مسافر دریافت نکند مگر در سر پلها که مخصوص ساخته شده است و قرار آن
 « را باید قبل از وقت با اولیای دولت بدهد .

« فصل دوم - برای ساختن ابنیه مفصله فوق در عرض راه اراضی که متعلق بدولت
 « باشد باید بقدر لزوم مجاناً مرحمت شود و اگر متعلق بمردم است چا کر خانه زاد یا
 « اجاره خواهد کرد یا خریداری خواهد نمود .

« فصل سوم - راه ابنیه در هر قریه که ساخته خواهد شد آلات و ادوات و اراضی
 « ابتاعی در تحت حمایت اولیای دولت خواهد بود و محض ازدیاد تجارت و امنیت
 « مال التجاره و سیاح در عرض راه چا کر خانه زاد حق آنرا خواهد داشت که اولیای
 « دولت حمایت کامل فرموده بحکام و ضوابط ولایات عرض راه که خط راه عبور میکند
 « احکام موکد صادر فرمایند که از اجزاء و اعضاء راه حمایت نموده و حفظ و حراست
 « کند تا تعهدات چا کر بموقع اجرای برسد و اگر در ضمن این حفظ و حراست گاهی
 « احتیاطاً محتاج بقوه عسکریه بشود دریغ نکنند و بهیچگونه عذری متعذر نشوند .

« فصل چهارم - چا کر دولتخواه برای اجرای این مقصود مجاز خواهد بود که
 « از خارجه از سر مایه داران خارجه کمک بخواهد و مهندسین و عملجات خارجه اجیر نماید تا
 « بعون الله این خدمت بزرگ انجام پذیر شود .

« فصل پنجم - اعلیٰ حضرت اقدس شاهنشاهی حق مخصوص بچا کر میدهند که »
 « ساختن راه ابنیه از قبیل پلها و منزلگاهها و قنات و مجاری آب و آلات حمل و نقل »
 « رامحض اطمینان سرمایه داران داخله و خارجه که پولشان بمصرف کلیه راه میرسد »
 « بضمانت بدهد و این امتیاز در مدت شصت سال از چا کر گرفته نخواهد شد مادامیکه »
 « تمام پول که بمصرف اینکار رسیده است بمسرمایه داران رسیده باشد و با کارهای »
 « این راه با تمام نرسیده باشد و اتمام این کار باید در دو سال و نیم بعد از »
 « شروع باشد . »

« فصل ششم - ششماه بعد از صدور فرمان باید شروع بکار شود والا این امتیاز نامه »
 « از درجه اعتبار ساقط است . »

« فصل هفتم - یکسال بعد از دایر شدن اداره حمل و نقل مال التجاره و مسافری در »
 « آخر هر سال از منافع حاصله این اداره چا کر خانه زاد ده دو بخزانه دولت تقدیم »
 « خواهد کرد و اولیای دولت بهیچ اسم و رسم مالیات و راهداری و صادر و عارض از »
 « اراضی مزروع و غیر مزروع و مستغلات و متعلقات باین اداره مطالبه نفرموده کلیه »
 « را معاف خواهند فرمود و نیز ادواتی که از هر قبیل برای این راه لازم باشد از دادن »
 « گمرک معاف خواهد بود و مباشرین گمرکخانه حق تجسس در بارها خواهند »
 « داشت که معلوم شود مال متفرقه داخل آن نباشد . »

« فصل هشتم - خانه زاد متعهد است که حمل و نقل پست دولتی را در خط این راه بنصف »
 « نرخ برد و نیز این چا کر دولتخواه متعهد است که در حمل و نقل مال التجاره ها یا کرایه »
 « تقدم و تأخر باشخاص ندهد و یا ملاحظه رعایتی نموده اشخاص را بدیگری اختصاص »
 « و ترجیح بدهد و با تمام مردم در این مسئله بمساوات حرکت خواهد نمود که »
 « اسباب رنجش احدی نشود . »

« فصل نهم - چا کر خانه زاد برای انجام این مقصد منتهی سی نفر عمله و اجزاء خارجی »
 « لازم خواهد داشت و آنها در تحت قان-ون و آداب دولت علیه ایران »
 « خواهند بود . »

« فصل دهم - برای تحصیل ده دو منافع معروضه اولیای دولت علیه حق خواهند داشت »
 « که هر ششماه بواسطه مامور مخصوص دفاتر کسان چا کر را ملاحظه و رسیدگی نمایند این »
 « مامور باید دائما در آنجا باشد . »

« فصل یازدهم - محض اطمینان خاطر اولیای دولت که این راه مسلما با تمام خواهد »
 « رسید چا کر خانه زاد مبلغ ده هزار لیره انگلیسی در بانک شاهنشاهی برده بطور »
 « ضمانت خواهد گذاشت و قبض بانک را تسلیم اولیای دولت خواهد کرد و اینوجه »
 « ضامن اتمام راه در مدت سه سال ابتداء از تاریخ صدور فرمان خواهد بود و این »
 « مبلغ وجه ضمانت که ده هزار لیره انگلیسی است بچا کر خانه زاد رد نخواهد شد مگر »
 « وقتی که يك خمس از راه ساخته شد يك خمس از آن وجه مسترد گردد باین ترتیب »
 « که هر يك خمس از راه که ساخته شد يك خمس آن مسترد گردد و قس علیهذا »

« اگر در مدت سه سال راه تمام نشد هر قدر از وجه ضمانت که باقی است حق » دولت خواهد بود.

« فصل دوازدهم - در آخر شصت سال که مدت امتیاز نامه از تاریخ صدور فرمان است »
 « در صورتیکه این امتیاز نامه تجدید شود تمام آلات و ادوات و مستغلات غیر منقول »
 « مال دولت و منقول را در صورت لزوم خریداری خواهند فرمود انشاء الله تعالی در »
 « سایه عدالت پیرایه اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی روحنا فداء بموجب شرایط دوازده »
 « گانه این خدمت را انجام خواهد نمود فی ۷ ربیع الثانی سنه ۱۳۰۸ محل مهر »
 « یحیی خان مشیر الدوله .

انتقال امتیاز نامه به

بانک شاهنشاهی

وسپس بکمپانی لینگ

از ابتدا این امتیاز نامه را به یحیی خان مشیر الدوله (۱) دادند که او به انگلیسها واگذار نماید زیرا بواسطه مخالفت روسها نمیخواستند دولت ایران مستقیماً این عمل را کرده باشد چنانکه در مورد رود کارون هم دیدیم باینکه افتتاح آن رود برای انگلیسها بود معیناً عنوان « کلیه ملل » را روی آن نهادند .

یحیی خان مشیر الدوله در ۱۴ جمادی الثانی ۱۳۰۷ هجری قمری یعنی همانسال اعطای امتیاز نامه براهنمائی سفارت انگلیس در تهران و با اجازه دولت ایران امتیاز نامه را بیک عده از سرمایه داران انگلیسی میفروشد و امین السلطان صدر اعظم برای تأیید این امر تحت عنوان « فصل الحاق بر امتیاز راه شوسه عربستان » شرح ذیل را بامضای ناصرالدین شاه بسفارت انگلیس میدهد .

« نظر باینکه جناب اشرف مشیر الدوله بتصدیق دولت علیه تمام حقوق خود را »

۱ - یحیی خان مشیر الدوله برادر کوچکتر میرزا حسین خان سپهسالار متولد بسال ۱۲۴۳ هجری قمری در قزوین است .

یحیی خان پس از تحصیلات ابتدائی بابرادرش میرزا حسین خان باروفا رفت و وقتی بتهران بازگشت وارد مشاغل درباری شد و چون زین فرانس را خوب می دانست ناصرالدینشاه او را بالقب معتمد المملک بسمت آجودان مخصوص خود انتخاب نمود .

یحیی خان مانند برادرش مردی زیرک و باهوش و کارداران بود - دکتر فوریه پزشک مخصوص ناصرالدینشاه علت ترقی او را در یادداشت های خود اینطور شرح می دهد

« در سال ۱۲۷۵ موقعی که ار وی شاه در منزل حوض سلطان بود و یحیی خان در جلو چادر پادشاه قراول می داد و دستور داشت که احدی را نگذارد بچادر داخل شود حاجی مبارک خواجه سرا خواست بزور بداخل چادر سلطنتی قدم گذارد و یحیی خان مانع شد . حاجی مبارک قمه خود را کشید و چنان ضربتی به صورت یحیی خان زد که بینی او را شکافت . شاه از این سروصدا از چادر بیرون جست و چون برجین قضیه اطلاع یافت امر داد تا فی المجلس کردن حاجی مبارک راز دهند و تمام دارائی او را به یحیی خان بخشید . بعد از چندی ناصرالدینشاه خواهر تنی خود را به یحیی خان بزوجهیت داد و باو مشاغل عمده از قبیل حکومت های مهم وا گذاشت و او را بالطاق جزیل سرافراز ساخت . »
 یحیی خان معتمد المملک بعد از فوت سپهسالار در سال ۱۲۹۹ ملقب بمشیر الدوله شد .

مشاغل عمده یحیی خان عبارت و داز مدیر مشورت خانه شاهی - وزیر مخصوص و سر کشیکچی باشی اردو - والی فارس - والی مازندران - وزیر امور خارجه و وزیر عدلیه و تجارت .

یحیی خان در ماه جمادی الثانی سال ۱۳۰۹ هجری قمری هنگامی که در طهران مرض انفلوانزا شیوع یافته بود باین مرض در گذشت و جنازه او را بمشهد بردند و در کنار قبر برادرش سپهسالار بخاک سپردند .

«از این امتیاز بیک جماعت بین المللی واگذار نموده و جماعت مذکور در مدت شصت سال»
 «مالك و صاحب خالص حقوق مزبوره و مسئول تكاليف معينه این امتیاز میباشد و دولت»
 «علیه قبون شرایطی را مینماید که بر حسب آنها جماعت مذکور خود را بجای صاحب امتیاز»
 «گذاشته است هر گاه کمپانی راهی بسازند که بالفعل دائر و محل عبور قوافل است و جهت»
 «برای راه بدولت علیه نخواهد داد ولی هر جا نظر به بدی راه معمول کمپانی صلاح»
 «بداند جزئی انحرافی در يك قسمت خط کل بدهد اگر آن خط جدید از املاك»
 «حاصل خیز دولت علیه یا اشخاص دیگر بگذرد کمپانی باید قیمت آن املاك را بنرخ»
 «عادله بصاحبانش بدهد و اگر آن املاك لم یزرع و غیر حاصل خیز و متعلق بدیوان»
 «اعلی باشد مجازا بکمپانی واگذار خواهد شد و نیز حق مانع لغیر نقل اشخاص و مال»
 «التجاره براسطه عرابه و کالسکه و همچنین وضع حمل دیگر در این راه بجماعت مذکور»
 «مرحمت میگردد اما در باب رسوم باج به پیاده روان و مال حمل در سر پل هائیکه»
 «دولت علیه اجازه بدهد کمپانی باج بگیرد در مدت ششماه بعد از تصدیق این»
 «فصل الحاقی باید بین دولت و جماعت مذکور تعیین و برقرار گردد غره ذی القعدة»
 «پارس ثیل ۱۳۰۷»

«محل صحه مبارك همايوني»

«فصل الحاقی امتیاز راه شوسه عربستان که بتوشیح دستخط همايون اقدس اعلى»
 «شاهنشاهی است زیارت و ثبت شد صحیح است شهر ذی قعدة الحرام ۱۳۰۷»

محل مهر (امین السلطان)

سرمایه داران مزبور شرکتي باسم «کمپانی راه شوسه» تشکیل میدهند ولی چندی
 بعد صلاح دیده میشود که امتیازنامه بیانك شاهنشاهی واگذار گردد و شخصی بنام (آلفرد لمر)
 بنمایندگی کمپانی راه شوسه امتیازنامه را بیانك شاهنشاهی میفروشد و بالاخره بانك
 شاهنشاهی نیز در سال ۱۹۰۲ امتیازنامه را بکمپانی انگلیسی «لینچ و برادران» منتقل میکند
 چنانکه در امتیازنامه دیده میشود میبایست پس از ششماه از تاریخ امتیازنامه (۷
 ربیع الثانی ۱۳۰۷) عملیات راهسازی شروع شده و پس از دو سال و نیم تمام گردد ولی
 هیچگاه این امر جامه عمل نپوشید و تا سال ۱۳۴۴ هجری قمری کمپانی لینچ بعنوانین
 مختلف این مدت را مکرر تمدید میکرد و به بهانه های متعدد از قبیل عدم مساعدت دولت
 ایران وضع غیر عادی مملکت و حوادث غیر مترقبه متوسل میشد تا سر انجام در ۱۱ عقرب
 ۱۳۰۰ شمسی) دوم ربیع الاول ۱۳۴۰ هجری قمری) اعلانی از طرف دولت ایران منتشر شد
 که چون کمپانی لینچ رعایت مواد و شرایط امتیازنامه را ننموده و با تمام حجت دولت ایران در
 این باب ترتیب اثر نداده دولت امتیازنامه مزبور را لغو مینماید.

☆☆☆

کمپانی انگلیسی لینچ سابق الذکر که سالها باسم تجارت جنوب کشور مارا
 میدان تاخت و تاز خود قرار داده بود و بعنوانین مختلف در دستگاههای دولتی دخالت و

اعمال نفوذ میکرد امتیازات دیگری مثل امتیاز ساختن و نگاهداری راه از اهواز باصفهان و از شوشتر باصفهان را هم در اختیار داشت.

این امتیاز ابتدا در تاریخ بیستم ماه ذی القعدة ۱۳۱۴ هجری قمری بموجب قراردادی - در هشت فصل برای مدت شصت سال به «اسفندیارخان سردار اسعد و محمد حسین خان سپهسالار و حاجی علیقلیخان» داده میشود بموجب فصل سوم صاحبان امتیاز حق دارند برای رفتن و برگشتن از هر شتر بابار ۱۵ قران و بی بار ۲ قران و قاطر بابار ۱۲ قران و بی بار ۲ قران و الاغ بابار ۶ قران و بی بار ۱ قران باج دریافت دارند.

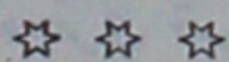
طایفه بختیاری از پرداخت این باج معاف بودند. این راهها باید در مدت سه سال و نیم بعد از امضاء امتیاز نامه ساخته شود و امنیت تمام راه بمعهده صاحبان امتیاز خواهد بود و اسباب و ملزومات ساختن راه بدون دادن گمرک و راهداری وارد خاک ایران خواهد شد.

این امتیاز نامه گذشته از امضاء صاحبان امتیاز، امضاء و مهر «حاج میرزا محسن خان مشیرالدوله وزیر امور خارجه» و «امین السلطان صدر اعظم» و امضاء و مهر وزیر مختار دوات انگلیس را هم داشت.

تقریباً یک سال بعد از امضاء امتیاز نامه فوق در تاریخ ده-م ماه شوال ۱۳۱۵ (۳ مارس ۱۸۹۸) قراردادی بین کمپانی لینچ از یک طرف و اسفندیار خان سردار اسعد و محمد حسین خان سپهسالار و حاجی علیقلی خان از طرف دیگر در ده فصل منعقد میشود. بموجب این قرار داد کمپانی لینچ متعهد میگردد که پولی از قرار صد شش در سال ب مدت بیست و پنج سال به صاحبان امتیاز قرض بدهد و صاحبان امتیاز با قسط هر سالی یک هزار و صد تومان بابت اصل و فرع از آخر سال سوم تاریخ امضاء قرار نامه آنرا بپردازند.

تهیه نقشه راه و انجام کلیه عملیات ساختمانی راهها و کار و انسراها توسط کمپانی لینچ و برادران خواهد بود. صاحبان امتیاز متعهد میشوند که در میزان مبلغ باج بدون موافقت سفارت انگلیس تغییر و تبدیلی ندهند.

این قرارداد گذشته از امضاء طرفین بمهر و امضاء وزیر مختار انگلیس نیز رسیده بود.

گذشته از امتیازاتی که در این بخش شرح داده شده انگلیسها امتیازات دیگری نیز در ایران تحصیل نموده اند که برای جلو گیری از تطویل و هم از آنجهت که چون زیاد اهمیت نداشته و یا بمرحله اجراء در نیامده اند از شرح آنها صرف نظر گردید مثل امتیاز انحصار تریاک - امتیاز انحصار پرورش کرم ابریشم - امتیاز انحصار صید مروارید - امتیاز تهیه اسفنج - امتیاز ایجاد مجاری آب و برگرداندن مسیر رودخانهها و بستن سد و غیره.

بخش سوم

روابط ایران و روسیه تزاری

و

امتیازاتی که روسها در ایران تحصیل کرده‌اند

مقارن افول ستاره قدرت و عظمت سلسله صفویه در ایران، در روسیه مردسالشور و با کفایتی بنام پطر کبیر ظهور کرد که تسخیر ایران و رسیدن بخلیج فارس جزئی از نقشه جهانگیرانه او بود.

وصیت نامه‌ایست منسوب به پطر کبیر که در فصل نهم آن بجان‌نشینان خود در باره ایران اینطور دستور میدهد.

«دولت روسیه را وقتی میتوان در حقیقت دولت نامید که پایتخت خود را شهر استانبول»
«که کلید کنوز آسیا و اروپاست قرار بدهد بنابراین باید حتی الامکان کوشید که»
«باین شهر و حوالی آن دسترسی پیدا کرد تا مالک تمام دنیا شد.»
«برای انجام این امر و رسیدن باین مقصود بایستی میان ایران و عثمانی اختلاف»
«انداخت تا همیشه بین آنها جنگ و جدال برقرار باشد. اگر چه اختلاف مذهب و تباین»
«عقاید که جماعت شیعه با اهل سنت دارند کار هزار لشکر و تاثیر هر تیر و تیغی را میکند.»
«و برای اجرای مقصود ما یعنی تسلط و اقتدار روسیه در ممالک آسیا بهترین وسیله»
«میباشد مع هذا بر شما لازم است که همواره بهر ترتیبی هست شعله این اختلاف و»
«نقار را در میان دامن زنید و خصومت و عداوت آنها را با هم دیگر زیاد کنید و نگذارید»
«بمقام الفت و موافقت بر آیند.»

«چیزی که بیشتر از همه مرا خوشحال میکند دو موضوع است یکی تباین مذهب»
«میان شیعه و سنی دیگر مداخله و تسلط علمای دین در امور مسلمین و عدم تجویز»
«آنها مردم مسلمان را از مخالطه با اهل اروپا که تا چشم و گوش آنها باز شده راه»
«از چاه باز شناسند و همین موضوع کفایت میکند که بزودی نام اسلام از ممالک آسیا»
«برطرف شود و مدنیت و تربیت دین عیسوی بدست سلاطین دولت جوان روسیه»
«جای آنرا بگیرد.»

«مدتها بود که این رویه یعنی دخالت علمای دینی در کلیه امور ما مردم روسیه را در»
«پست ترین مراحل نگاهداشته و مانع از ترقی و ظهور قدرت و استعلائی آن میشد و»

«من با هزار زحمت این خار کثیر المضرت را از راه ترقی ملت برداشتم و دست مداخله»
«آنهارا از امور دولت کوتاه و بصوم و صلوة متقاعد نمودم .

«علاوه بر این باید تدابیر گوناگون بکار برد که مملکت ایران روز بروزی پول تر»
«شود و تجارتش تنزل کند و بطور کلی همیشه باید در فکر تنزل این مملکت بود و چنان»
«باید او را در حال احتضار نگاهداشت که دولت روس هر وقت بخواهد بتواند بدون»
«زحمت قادر بر هلاک و خفه کردن او باشد و باندك فشاری کار او را بآخر رساند لکن»
«مصلحت نیست که قبل از فوت کامل و مرك حتمی دولت عثمانی از جسد ایران بالمره»
«قبض روح نمود .

«ممالك گرجستان و ولایات قفقاز شریان حیاتی ایران است و همینکه نوک نیش»
«تسلط روسیه بر آن خلید فی الفور خون ضعف از رگ و دل ایران فوران خواهد کرد و»
«چنانکه او را از حال خواهد برد که بطبابت هزار افلاطون اصلاح طبیعت او»
«ممکن نشود .

«آنوقت سلاطین روسیه تا اطفاء شعله آخری مملکت عثمانی را مانند شتری مهار»
«شده در دست خواهند داشت که هنگام ضرورت بارکش مایحتاج و بعد از اتمام عمل»
«بدون اشکال نحر و ذبح نمایند .

«بر شمال لازم است که بدون فوت وقت ممالك گرجستان و قفقاز را تسخیر نموده و»
«فرمانفرمای ایران را خادم و نوکر مطیع خود سازید و بعد از آن باید قصد هندوستان»
«کرد چونکه آنممالك بسیار بزرگ و محل وسیعی برای تجارت است و هر گاه در»
«آنجا تسلط پیدا کردید هر قدر پول که بوساطت انگلستان بدست می آید بیشترا»
«آنها را اصالة از هندوستان میتوان تحصیل کرد - کلید هندوستان سمت ترکستان است»
«هر قدر میتوانید از جانب صحاری قرقیز و خیوق و بخارا پیش بروید تا شاهد مقصود»
«را در آغوش کشید ولی تامل و تانی را از دست نباید داد و از عجز و شتاب احتیاط»
«و اجتناب باید نمود .

بطر کبیر بمنظور انجام نقشه های خود و برای آنکه راه تجارت مستقیمی با هندوستان داشته باشد در سال ۱۱۲۹ هجری قمری با دولت ایران يك عهدنامه تجارتی منعقد نمود ولی بواسطه ظهور نادر شاه کاری از پیش نبرد و جانشینان او مخصوصا کاترین دوم با آنکه کوششهای زیادی برای اجراء وصیت نامه بطر کبیر و دسترسی بخلیج فارس بعمل آوردند معینا نتیجه ای نگرفتند .

بعد از آنکه پل اول امپراطور روسیه که بواسطه اتحاد با ناپلئون و طرفداری از فرانسویها بتحریک انگلیسها در سال ۱۸۰۱ میلادی بقتل میرسد و الکساندر اول امپراطور روسیه میشود دولت روس از ضعف و بی اطلاعی حکومت فتحعلیشاه استفاده کرده جدا بمنظور اجرای دستور بطر کبیر مشغول اقدام شده و برای تسخیر قفقاز در اواخر سال ۱۲۱۸ هجری قمری (۱۸۰۳ میلادی) سیسیانف سردار روس در نواحی گرجستان بتعرض میپردازد و دوره اول جنگ های ایران و روس شروع میگردد .

مدت این جنگ قریب ده سال بطول انجامید و در تاریخ ۲۹ شوال سال ۱۲۲۸ هجری قمری با انعقاد معاهده گلستان پایان یافت :

در نتیجه این جنگ دولت ایران گذشته از تلفات جانی و مالی بسیار ولایات داغستان - قوبا - شیروان - شماخی - باکو - سالیان - طوالش - قره باغ - شوشه - گنجه - گرجستان را از دست میدهد و از سرپرستی ایمرسی - غوری - مینگرلی (در ساحل دریای سیاه) ابخاز - شوراگلی - کاختی و غیره محروم میشود .

صلح بین ایران و روس چندان بطول نینجامید و بعنوان اختلاف مرزی مجددا در سال ۱۲۴۱ هجری قمری (۱۸۲۵ میلادی) آتش جنگ بین دولتین شعلهور میگردد و سرانجام بعد از بیست ماه جنگهای سخت میان طرفین با وساطت و دخالت مامورین سیاسی انگلستان عهدنامه تنگین و اسارت آمیزتر کمانچای را در تاریخ پنجم ماه شعبان ۱۲۴۳ هجری قمری با ایران تحمیل میکنند و باین ترتیب دوره دوم جنگهای ایران و روس نیز خاتمه میپذیرد .

ایران بعد از این معاهده ایروان و نخجوان و بقیه اراضی ماورای رود ارس را هم از دست داد .

عهدنامه تر کمانچای و ضمائ آن چون زنجیر گرانی بود که برای مدت تقریباً یک قرن بدست و پای ملت ایران افکنده شد و تزاران روس او را تا سرحد مرگ کشانیدند . سیاست تزاران روسیه در این مدت همان طور که بطور کبیر گفته بود - رانگیختن و سائل گوناگون بمنظور توسعه نفوذ روسیه در کشور ما و بنده و برده ساختن ملت ایران بود و سیاست تخریب و اختناق ایران توسط عمال تزاری روز بروز شدیدتر میشد و بطوریکه خواهیم دید از اواخر قرن نوزدهم تا انقلاب کبیر اکتبر سال ۱۹۱۷ استقلال ایران اسمی بی مسمی بود .

علاوه بر سرزمینهایی را که ایران از دست داد بموجب عهدنامه تر کمانچای دولت ایران مبلغ ده کرور تومان رایج یا بیست میلیون مناط بابت خسارات جنگ بدولت روس پرداخت و از داشتن کشتی جنگی در بحر خزر ممنوع شد و بر طبق معاهده تجارتی ضمیمه عهدنامه مزبور حقوق و مزایای بیشماری برای تجار تبعه روس در ایران شناختند و بمامورین سیاسی و کنسوای روس حق کاپیتولاسیون داده شد باین معنی که هر گاه «مابین اتباع روس قتل و جنایتی بوقوع رسد رسیدگی و محاکمه آن راجع» به «وزیر مختار و شارژدافر و قونسول» روس خواهد بود و همچنین «اتباع ایران که جزء من تبع وزیر مختار و شارژدافر یا قونسول بوده و بجهت خدمت مشارالیه لازمند مادامیکه در نزد ایشان هستند مانند اتباع روس و بالسویه از حمایت آنها بهره مند خواهند بود .»

بعد از عهدنامه تر کمانچای استقلال ایران تقریباً از بین رفت و بصورت کشور تحت الحمايه روس در آمد و این حال تا انقلاب اکتبر سال ۱۹۱۷ یعنی مدت نود سال ادامه داشت .

در این نود سال تزاران روس گاهی با کمک پول و بیشتر با زور و تهدید هر روز بر نفوذ خود در ایران میافزودند و با گرفتن امتیازات مختلف و دادن وامهای سنگین که شرح

هر يك خواهد آمد استقلال سیاسی و اقتصادی ایران را از بین بردند و بازنجیر و بندهای محکم دست و پای ملت ایران را چنان بستند که اگر نسیم آزادی بخش انقلاب کبیرا کتبر آن رشته‌ها را نمی گسیخت خدا میداند که سرنوشت کشور ما امروز چگونه بود .

نماینده تزار روس در ایران در حکم نایب السلطنه انگلیس در هندوستان بود و بقول اورسل Orsolle فرانسوی در کتاب خود بنام «قفقازیه و ایران» «پادشاه حقیقی ایران آن شاهى نیست که در ارك تهران زندگى میکند بلکه آن مرد سیاستمدارى است که در حوالی ارك نزدیک بازار منزل دارد یعنى وزیر مختار روس» مامورین روسیه در این کشور دارای قدرت و اختیارات زیادی بودند و در کلیه شئون مختلف مملکت ما دخالت‌های ناروائی میکردند و کسی را هم یارای مقاومت در مقابل آنان نبود و مخصوصا بموجب صورت مجلس پذیرائی مامورین سیاسی مورخ دهم فوریه ۱۸۲۸ منضم بعهدنامه تر کمانچای برای نمایندگان سیاسی روس احترامات و تشریفاتى قائل شدند تا همیشه بواسطه اهمیت و «جلال و جبروت» آنان رعب وهراسی در دل ایرانیان باقی بماند .

بعد از آنکه در سال ۱۲۹۷ هجری قمری با اجازه ناصرالدین شاه بریگاد قزاق تحت نظر افسران روسی تشکیل یافت مامورین سیاسی و کنسولی روس بعنوان حفاظت از سفارت خانه و کنسولخانه‌های روس در نقاط مختلف ایران عده زیادی قزاق استخدام میکردند و تشکیلات و دستگاههای عریض و طویلی برای خود فراهم میساختند و هنگام گردش و سواری با جلال و شکوهی هر چه تمام تر حرکت مینمودند چنانکه کنسول روس در رشت موقعی که در خیابانهای شهر بگردش میپرداخت دوازده نفر قزاق در جلو و عقب او حرکت میکردند و کنسول دیگر روس در تبریز که «دبدبه» و شوکتش بیشتر بود علاوه بر اجزاء و عملیه صد نفر قزاق هم تحت اختیار خود داشت که در حقیقت قوه اجرائیه او بشمار میرفتند . سفارتخانه و کنسولگری‌های روسیه سااها مأمون و پناهگاه اشرار و دزدان و خائنین بوطن بود و غالباً اشخاص مزدور و جیره‌خوار سفارت روس میتوانستند مرتکب هر خیانت و جنایتی بشوند و سپس بسفارت یا کنسولگری‌های روسیه پناه ببرند و از هر مجازاتی مصون بمانند . مامورین تزاری نیز علنا از این اشخاص حمایت میکردند و با تمام قوا از آنها طرفداری مینمودند .

روزنامه جبل‌المتین در شماره مورخ چهارشنبه ۶ جمادی الاخری سال ۱۳۲۵ هجری قمری مقاله‌ای تحت عنوان «خاک بر سر ما» نوشته و بد نیست برای نمونه از دخالت‌های ناروای دولت تزاری خلاصه‌ای از آن در اینجا آورده شود . نویسنده مقاله پس از شرح شکوه آمیزی بعنوان اعتراض و گله از دولت همسایه مینویسد .

« تمام قوانین دنیا بپایانك بلند فریاد میزنند که سفیر و کنسول و وزیر مختار بیگانه نمی تواند در امور داخلی يك مملکت مداخله کند و سفارتخانه خود را پناهگاه دزدانی شرور قرار دهد و مختصر بدلیه را حمایت کند حاجی ملك التجار را که تقصیرش ثابت شده گناهش آشکار است وزارت بدلیه چند نفر مامور بشمیران فرستاد که او را مغلولاً بشهر بیاورند در نزدیکی زرگنده سفیر روس خبر شده با اجزاء خود حکم میکند که با اسلحه جلوكیری

کرده بهر شکل باشد بردن او را بشهر مانع کردند هر قدر مامورین عدلیه بزبان اندرز و بیان نصیحت والتماس و چاکری و همه چیز عرض میکنند اینکار خلاف است آنها که از باده غرور سرمست بوده کوش نداده ملک را گرفته. سفارت میبرند.

مامورین عدلیه بامید اینکه شاید سفیر از این حرکات وحشیانه مسبوق نیست و اگر آگاه شود کسان خود را ملامت کرده ملک را بدانان تسلیم خواهند کرد سفارت رفته عجز و لابه مینمایند ولی جواب یأس می شنوند و ناچار بادست نهی بشهر می آیند.

قبلا گفتیم که در این مدت سیاست تزاران روس سیاست تخریب و اختناق ایران بود و بعنوان مختلف از هر گونه پیشرفت و ترقی ملت ایران جلو گیری میکردند. مامورین روسیه تزاری امتیازات زیادی برای کشیدن راه آهن - ایجاد راههای شوسه - استخراج معادن و ساختن کارخانه و غیره در ایران بدست آوردند و در این موارد همیشه دولت تزاری منظور نظامی یا اقتصادی و بانظر سیاسی خاصی را داشت و هیچوقت کوچکترین منافع ملت ایران را در نظر نمیگرفتند.

لرد کرزن انگلیسی در کتاب «ایران و مسئله ایران» مینویسد.

«سیاست تزاری روس چنین اقتضاء کرده که ایران کنونی را يك مستعمره ویران نگاهدارد روسها نه خودشان می گذارند ایران آباد شود نه اجازه می دهند دولت دیگری (اگرچه هر قدر دور و بی طرف هم باشد) در آبادی و عمران آن مداخله کند. روسها با ساختن جاده ها - راه آهن ها - بندرها - استخراج معادن - اصلاح کشاورزی - توسعه بازرگانی و پیشرفت فرهنگ و بهداشتی در ایران جدا مخالفت می کنند.

دربار پترزبورگ معتقد است که اگر ایران آباد و اصلاح شود بهانه ای برای تصرف و تسخیر این کشور باستانی برای آنها باقی نمی ماند.

ایران باید ویران باشد تا امپراطوری روس بدنیای متمدن بگوید برای جلوگیری از سرایت توحش ایرانی ها باروپا آن مملکت را مسخر کردم و مردمانش را باصول تمدن جدید آشنا ساختم»

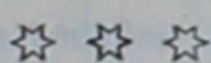
لرد کرزن در جای دیگر کتاب خود مینویسد.

«در این تردیدی نیست که قصد دولت امپراطوری روس تصرف مملکت ایران می باشد بنابراین دولت مذکور مانع هر نوع ترقی در ایران است که برای پیشرفت مقصود او ایجاد موانع کند و یا تواید زحمت نماید برای همین نیت است که سیاست روس در ایران کاملاً مواظب اوضاع این مملکت می باشد گاهی با تهدید زمانی بانیرنگ و دسیسه بعضی اوقات هم باتملق و چاپلوسی و در مواقع مناسب بارشوه و بذل و بخشش چه سراً و چه علناً بهر تدبیری که باشد مقصود خود را انجام می دهند».

میرزا محمودخان علاءالملک وزیر مختار ایران در پترزبورگ گزارشی بشماره ۴۰ مورخ اول ربیع الاول سال ۱۳۰۶ هجری قمری بطهران فرستاده و پس از شرحی در باره منظور و هدف دولت تزاری در ایران راجع باشکال تراشی ها و برانگیختن و سائلی برای دور نگاه داشتن ملت ایران از تمدن جهان، میگوید عده ای از تجار و سرمایه داران روسی برای ساختن راه آهن مصمم هستند بتهران بروند ولی دولت روس موانعی ایجاد میکنند و ناچار تجار مزبور «..... باعلیه حضرت امپراطور عریضه دادند رجوع بوزارت خارجه شد در وزارت خارجه اول به تجار عذرهای چند آوردند تجار بهمه جواب شافی و مسکت دادند آخر الامر صریح وزارت خارجه بآنها گفت که صلاح نیست در ایران راه ساخت باید تحمل کرد و قتش میرسد تملک کرده میسازیم.....»

تر کمانان مردمی نیمه وحشی بودند که زندگی اکثر آنان از راه غارت قوافل و شرارت تامین میشد و اغلب گاه و بیگاه شهرهای شمالی و شمال شرق ایران حمله می کردند و امنیت راهها را مختل میساختند و مردم بیگناه را با سارت میبردند و در بازارهای مرو و بخارا به عرض فروش میگذارند.

وقتی که مامورین ایران تراکمه را تعقیب میکردند آنها با قایقهای بادی بدریای خزر پناه میبردند و بوسط آب میرفتند و چون ایران از داشتن کشتی جنگی در بحر خزر ممنوع بود ارتش ایران نمیتوانست بتر کمانها دست پیدا کند بهمین جهت هنگامی که از روسها يك فروند کشتی برای تنبیه تراکمه خواست روسها از این درخواست حسن استقبال نموده و بجای يك کشتی چند کشتی فرستادند و بالاخره برای پایگاههای دریائی بمنظور تنبیه تراکمه عاشوراه و چکشلر و غیره را متصرف شدند و نیز هرچندی بچندی با سم استحکام سرحدات خود يك قطعه از خاک ایران را تصاحب میکردند و با اعتراضات پی در پی دولت ایران ترتیب اثر نمیدادند و به توسعه نفوذ و بسط خاک خود از طرف شمال و شمال شرقی ایران میکوشیدند تا سرانجام بعد از مذاکرات طولانی با عقد معاهده آخال و خراسان در تاریخ ۲۲ محرم ۱۲۹۹ هجری قمری (۹ دسامبر ۱۸۸۱) حدود طرفین تعیین و دست ایران از نواحی ترکستان کوتاه شد.

**رقیب روسها
در ایران
انگلیسها بودند**

در بخش دوم گفتیم که در قرن نوزدهم روسیه تزاری و انگلیس دورقیب نیرومندی بودند که در ایران بایکدیگر دست و پنجه نرم میکردند و اقدامات این دو دولت استعماری صدمات و لطمات زیادی بکشور ما وارد آورد.

منظور عمده روسیه دسترسی بدریای آزاد و هدف انگلیس ممانعت از انجام این مقصود بود. روسیه میخواست خود را بخلیج فارس برساند تا هندوستان را مورد تهدید قرار دهد و انگلیسها میکوشیدند تا این نقشه جامه عمل نپوشد. هر وقت انگلیسها امتیازی در ایران بدست میآوردند روسها تمام خود را مصروف آن میکردند که با آن امتیاز را برهم زنند یا امتیازی مشابه آن برای خود تحصیل نمایند. توسعه نفوذ و بسط اقتدار روسیه در ایران بیشتر از هنگام واقعیه و تحریم تنباکو بود که ناصرالدین شاه و امین السلطان متمایل ب سیاست روسها شدند و پس از آن در دوره سلطنت مظفرالدین شاه با گرفتن وامهای سنگین و تغییر تعرفه گمرکی این تمایل دولت ایران بحده اعلی رسید.

سرپرسی سایکس در کتاب (تاریخ ایران) مینویسد «در دوره ای که در این فصل از آن بحث میشود رقابت بین انگلستان و روسیه از هر موقع دیگر شدیدتر شده است. هر دو دولت برای حفظ منافع مورد نظر خود زیر کانه بایکدیگر مبارزه مینمودند و بالنتیجه احتراز از اصطکاک منافع بدون تنظیم يك موافقت قبلی غیر ممکن گردیده بود.

ایرانیها بمن می گفتند که واقعه رژی ضربه شدیدی به حیثیت معنوی انگلستان وارد کرد پس از آن دریافت دو قرضه از طرف ایران بود که هر دو بوسیله روسیه تهیه شده بود ولی ضربه واقعی موضوع تعرفه های جدید کمر کی بود .

این ضربات در موقعی وارد شد که انگلستان گرفتار جنگهای افریقای جنوبی شده و در نتیجه قادر باتخاذ يك خط مشی محکم نبود .

والنتین چیرول انگلیسی در کتاب خود بنام (موضوع خاور میانه یا بعضی مسائل سیاسی دفاع هند) راجع بتوسعه نفوذ روسها در دوره مظفرالدینشاه مینویسد

«قدمهایی که در این مدت رو بها در ایران بمرور برداشته اند در نتیجه شاه و درباریان او کاملاً متمایل بروسها شده اند .

روسها در بحر خزر و در تمام سرحدات شمالی ایران از تبریز تا مشهد در طرف شرق ایران تسلط نظامی پیدا کرده اند .

در پایتخت و ایالات بوسیله بریکاد قزاق تنهاقشون منظم ایران هر طور که اراده کنند دخالت مینمایند و حقوق قزاقخانه رانیز تأمین کرده اند و مرتب میرسانند شاه سلطنت خود را مرهون سعی و کوشش جنرال کوزا کوسکی (فرمانده بریکاد قزاق) میداند که بدون داشتن مدعی توانست بتاج و تخت ایران برسد و همان نیروئی که او را به سلطنت رسانید همان نیرو هم می تواند دست او را از سلطنت کوتاه کند .

بریکاد قزاق فقط از صاحب منصب خود اطاعت میکند که جیره و مواجب آنها را مرتب پرداخت مینماید . اعزام قزاق بولایات و ایالات بعنوان حفظ حکام این است که برای روسها وسیله تبلیغ باشد و هم برای روسها جاسوسی کنند .

امروز روسها در ایران به نیروی شمشیر نیروی طلا راهم ضمیمه کرده اند شاه جیره خوار آنهاست چون شاه در مخارج خیلی افراط میکند و بهر شکل خوش گذرانی و عیاشی عادت کرده است وزراء او هم نه تنها جلو گیری نمی کنند بلکه آنها هم بنفع خودشان باین اسراف و افراط کاری بی ملاحظه کمک مینمایند و خود برای شاه جاکشی میکنند .

البته در این صورت شاه بدولتی متمایل میشود که آن دوات احتیاجات مالی او را رفع کند و حتی یکبار هم از او سؤال نکند این همه روز در کجا مصرف میشود .

دولت امپراطوری روس با پولهاییکه در این چند ساله اخیر بدولت ایران قرض داده تمام اختیارات حکومت ایران را بدست آورده است .

بانك استقراری را که شعبه ای از وزارت مالیه روسیه و يك موسسه نیرومندی است در طهران ایجاد کرده اند .

دولت امپراطوری روس بدون اینکه ماطلاع پیدا کنیم قرارداد کمر کی جدیدی بنفع تجارت خود با ایران منعقد نموده و برای قرضه ای که بایران داده وثیقه معتبری در اختیار خود گرفته است تا یک روزی ایران ورشکست بشود بیه آرامی یا بوسیله زور این وثیقه رانصاحب کند .

این وثیقه امروز توسط مستشاران بلژیکی رسماً اداره میشود ولی باطنا مثل اینکه در دست خودشان است و بدون تردید در راس آنها وزارت مالیه دولت امپراطوری روس قرار دارد .

ملت ایران خطرات آینده کشور خود را هیچ تمیز نمی دهد دلیل هم این است که آنها سر پرست و رئیس ندارند .

در هر حال ایرانیها امروز درك میکنند که بوسیله آنها پس از لبریز شدن کاسه صبر و تحملشان بدان ها متوسل شده میتوانستند از سوء سیاست و حکومت پادشاه يك سلسله جلو گیری کنند اکنون با

داشتن يك پشتيبان نیرومند مانند دولت امپراطوری روس که جدا از آن حمایت میکنند آن وسائل موثر نیست .

از طرف دیگر علائم زیادی آشکار است که بعضی از آن اشخاصی که از اوضاع فعلی ناراضی هستند انتظار آنروز را دارند که شاه و وزرای او نوبتشان سر آید و روسیه آنها را برکنار کند و خود زمام امور حکومت مملکت را بدست گیرد . همین وضع امروزه در قسمت بختیاری و در نواحی دوردست کشور شاهنشاهی برقرار است و فرامین او در آنجا بدون منازعه بمرحله اجراء در می آید .

پشتيبان اعمال حکومت طهران که برای مرکزیت ایران فعالیت می کند دست نیرومند روسیه است با این دست ممکن است مدارا کرد یا کنار آمد ولی نمی توان مقاومت نمود .

ملخص کلام دولت امپراطوری روس نتایج سیاست ماهرانه خود را که با مطالعه دقیق طرح ریزی شده و با پشت کار و جدیت تعقیب گشته و بادست مامورین عالی رتبه تعلیم یافته که مخصوصا دارای معلومات کامل از حیث زبان و عادات مردمان آن مملکت هستند اجراء شده بر میدارد .

در این جا بالطبع این سؤال پیش می آید - در این صورت اگر ایران امروز کاملا در چنگال روسها گرفتار است پس دلیل چیست که آنها تصاحب نمیکند جواب این سؤال بسیار آسان است برای کسانی که سیاست دولت روس را در شرق مطالعه کرده اند می دانند که روسها يك همسایه ضعیف و ورشکست شرقی را يك کشور ضمیمه شده ترجیح می دهند .

دولت روس باین نکته سری آگاهست که حکومت يك مملکت شرقی بدست صاحبان اسمی آنها بهتر اداره می شود بشرطی که آن مملکت ضعیف ، فاسد و وظیفه خوار روسیه باشد این خود يك تدبیری است توأم با حفظ ظاهر و رعایت معاهدات و قراردادهای موجوده - این عمل هیچ مخالفتی هم با اصل حفظ وضع فعلی ندارد سایر دول نیز کمتر حسن مخالفت میکنند و خطر بدین الملی هم خفیف تر است و در این صورت زر کترین استفاده را خواهد برد با کمترین مسئولیت .

لرد کرزن هنگامی که فرمانفرمای هندوستان بود راجع به پیشرفت نفوذ روسها و عقب رفتن سیاست انگلیس در ایران در تاریخ ماه مه ۱۹۰۱ نامه ای بعنوان لرد لنزدئون (۱) وزیر امور خارجه انگلستان فرستاده و در آن چنین مینویسد .
« در ماه پتامبر ۱۸۹۹ که بشما گزارش دادم آن ایام اوضاع خیلی بد بود و امروز بمراتب بدتر شده است .

در مدت بیست و پنج سال گذشته حیثیت و اعتبار و نفوذ دولت انگلیس در ایران هیچ وقت باین درجه پست نشده بود امروز شاه برضد ماست چونکه خزانه داری دولت انگلیس نظر بخود پسندی و ایرادهای بیجا پیشنهاد قرضه ایران را رد کرد در صورتیکه شاه مایل بود این قرض در لندن مورد موافقت واقع شود ولی مورد قبول قرار نگرفت و گذاشتیم شاه خود را به آغوش روسها بیندازد .

چرا و بچه دلیل دولت انگلیس این رویه را پیش گرفت من تا بحال نتوانسته ام دلیل آنرا بدانم حتی در سال ۱۹۰۰ هم که شاه ایران مایل بود بلندن بیاید برای آن هم در لندن موانع ایجاد گردید .

صدراعظم ایران امین السلطان نیز برضد ماست دلیل آن هم اینست که در هنگامی که او در تبعید بود مانسبت باو بی اعتنائی کردیم و گذاشتیم روسها او را دومرتبه بصدارت برسانند . حال تمام دوستان و طرفداران ما از تهران تبعید شده اند و هر يك از آنها بذاکم در شهرهای دوردست بسر می برند بانك روس در طهران بسرعت از بانك شاهنشاهی جلوا فتاده قونسولگری های روس در تمام شهرهای تاسیس شده و بعده نفرات فزاینده ایران که در تحت فرماندهی صاحب منصبان روس است زیاد افزوده گردیده و پیشقراولان آنها فعلا باصفهان رسیده اند و عنقریب عده ای از آنها را در شیراز ، محمره و بوشهر خواهیم دید .

ماییش خودتصور می‌کنیم بدولت ایران غدغن کرده‌ایم در جنوب ایران بدون صوابدید ما دست‌بساختن راه آهن ترنند امام‌مهندسین دولت روس در تمام کشور ایران برای طرح ریزی و مساحی راهها در گردش و آمدورفت هستند بدون اینکه کسی متعرض آن بشود یا جلوگیری کند.

عده زیادی از اتباع دوات انگلیس در جنوب ایران متضرر شده‌اند و بمنافع آنها زیان وارد گشته است ما نمی‌توانیم دولت ایران را واداریم این ضررها را جبران کند اکنون کشتی‌های تجارنی روس که از طرف آن دولت مساعدت مالی به آنها می‌شود راه خودشان را بخلیج فارس باز کرده‌اند.

این تجارت مصنوعی که روسها در خلیج فارس بکار انداخته‌اند در دنبال آن ادعاهای حقوق سیاسی مصنوعی بیشتری ایجاد خواهند نمود. حکومت هندوستان آنچه که می‌توانست در این باب انجام داده است ضمناً باید بگویم من اطلاع ندارم وزارت امور خارجه انگلستان در باب این مسائل چه اقدامی کرده است آنچه که من می‌دانم هیچ ماهنوز از این مرحله دور هستیم که یک سیاست مخصوص در این مسائل داشته باشیم.

حقیقت مطلب را بگویم در پنجاه سال اخیر ما هیچ سیاست صحیح نداشته‌ایم حال جسارت کرده آنچه را من فکر می‌کنم باید انجام شود می‌گویم و می‌توان آن را در یک جمله بیان کنم - دولت انگلیس باید تصمیم بگیرد تا کجاها اجازه خواهد داد که روسها در جنوب ایران دست بتجاوز بزنند بدون اینکه دولت انگلیس مقاومت کند. لزومی ندارد که یک خط فرضی از وسط ایران ترسیم کند من بانهایت جدیت تا کید می‌کنم که سرفرصت بطور عافلانه از روی بصیرت و اطلاع باید یک سیاست بخصوص برای این مسائل اتخاذ کرد تا دولت انگلیس در اجرای آن بکوشد و حکومت هندوستان از آن پیروی کند دولت ایران آن سیاست را صریح و روشن بداند و بفهمد.

دولت ایران هیچ نوع اطلاعی از مقاصد و نظریات نهائی ما ندارد که چیست چونکه خود ما هم نداریم. امیدوارم شما آنچه را که من با کمال راستی و صداقت نوشته‌ام سوء تعبیر نکنید البته واضح است شما تمام اینها را در یکروز ممکن نیست چاره سازی کنید من انهایت درجه آرزو و جدیت از شما تقاضا دارم در زمان تصدی خود در وزارت خارجه که امیدوارم زمان طولانی باشد و یقین دارم سالها طول خواهد کشید مسئله ایران را از نظر دور نکنید چون من مشاهده می‌کنم که مابیک واقعه‌ای مانند پرت آرتور و عهد معاهده‌ای شبیه عهد نامه منچوری سوق داده می‌شود بطوری که نماینده رسمی دوات انگلیس در تهران برای من توضیح داده‌است در تمام مدتی که او در طهران مأموریت داشته او خود را مانند یک غریقی تصور می‌کرده که در یک کردابی گرفتار شده است.

در سال ۱۳۱۷ هجری قمری که دولت ایران گرفتار مضیقه شدید مالی بود و مظفرالدین شاه برای رفتن بارو با دست‌گدائی بسوی دولتهای روس و انگلیس دراز کرده بود روزنامه‌های روسیه پیشنهاد می‌کردند که دولت تزاری باید از موقعیت استفاده نموده و با دادن پولی بدولت ایران در سواحل خلیج فارس پایگاه جنگی ایجاد کند و چون انگلیس‌ها در آن موقع گرفتار جنگ بوئرها در جنوب آفریقا بودند و مجالی برای جلوگیری از نفوذ روسها نداشتند این فکر روز بروز بیشتر قوت می‌گرفت چنانکه روزنامه روسی (برژویا ویدومستی سنت پترزبورغ) (۱) ناشر افکار وزیر امور خارجه روسیه تزاری در شماره مورخ ۱۲ نوامبر ۱۸۹۹ مینویسد.

«دولت روس باید وقایع فعلی را غنیمت شمرده بندر عباس و چهار جزایر مجاور آن بندر را که عبارت از هرمز و لارک و قشم و هنگام باشد تصرف نماید و برای انجام این مقصود باید بندر و جزایر مذکوره را بموعده بیست و پنج ساله مانند پرت آرتور که یکی از بنادر چین است اجازه کند و از جانب دولت ایران برای انجام این مسئله هیچگونه اشکالی نخواهد بود زیرا که دولت ایران اکنون زیاد محتاج پول می‌باشد و اگر یک مبلغ کلی نقدا داده شود یا بوجه معینی که سالانه پرداخته شود حصول این مقصود آسان خواهد بود اگر از موقع مساعد فعلی استفاده نکنیم انگلیسها بعد از جنگ ترانسوال موضوع بنادر خلیج فارس را مطرح خواهند کرد.

تاحال دولت انگلیس مامورین سیاسی دربندر عباس و لشکه نداشت و کارهای خود را توسط مامورین بومی انجام می دادند ولی اکنون مذاکره ای در میان است که آنها را بمامورین انگلیسی مبدل نمایند .
روزنامه های انگلیسی اظهار می دارند که فرمانفرمای هندوستان باید فوراً جزایر هرمز و قشم را تصرف کنند .

بندر عباس و جزایر آنرا بسهوات می توان مبدل بقلمه جنگی نمود در صورتی که راه آهنی از دریای خزر تا بندرعباس داشته باشیم که در صورت لزوم قشون روس به آن فلاح حمل شود. مخارج راه آهن رشت تا بندرعباس بیش از هشتاد و شش کروور تومان خواهد بود و نظر بترقی و اهمیت فوق العاده تجارتی این راه مبلغ مذکور کفاف نیست...
روسها با وجود تمام کوششی که برای این منظور بکار بردند موفق بانجام آن نشدند و انگلیسها بعد از جنگ افریقای جنوبی بتحکیم وضع خود در جنوب ایران پرداختند و بالفور (۱) نخست وزیر انگلستان در ماه مه سال ۱۹۰۳ راجع با اهمیت خلیج فارس برای بریتانیا اعلامیه ای بشرح زیر صادر نمود و تاسیس پایگاه دریائی رادر آن نواحی بزرگترین تجاوز نسبت بمنافع انگلیس شمرد .

«دولت پادشاهی انگلستان تاسیس پایگاه دریائی رادر سواحل خلیج فارس يك اقدام خصمانه و بزرگترین تجاوزی خواهد شناخت که نسبت بمنافع دولت انگلستان شده است و از این تجاوز با تمام وسایل خود که در اختیار دارد جلو گیری خواهد نمود»

و در پائیز همان سال ارد کرزن با جلال و شکوهی هرچه تمامتر با يك کشتی جنگی انگلیسی بخلیج فارس مسافرت کرد و بانشان دادن قدرت نیروی دریائی انگلستان شیوخ آن نقاط را مرعوب و مجذوب نمود .

رقابت انگلستان و روسیه در ایران تا سال ۱۹۰۶ بشدیدترین وجهی ادامه یافت و در این تاریخ طرفین ایران را بموجب قراردادی بدو منطقه نفوذ تقسیم کردند و چنانکه می دانیم طولی نکشید که بواسطه جنگ بین الملل اول و بعد انقلاب کبیر روسیه این قرار داد و سایر قرار داد های اسارت آمیزی که دولتهای تزاری بایران تحمیل نموده بودند از بین رفت .

در پایان این قسمت نیز مانند بخش دوم بی مناسبت نیست که ترجمه دو مقاله از روزنامه های انگلستان و روسیه در آن موقع راجع بر رقابت این دو دولت استعماری را برای نمونه و مزید اطلاع خوانندگان نقل نمایم .

چنانکه در اول این کتاب توضیح داده شد ترجمه مقالات روزنامه های که در این اوراق نقل میشود ترجمه هائی است که نمایندگان ایران در ممالک اروپا در همان موقع تهیه کرده و بطهران برای وزارت امور خارجه فرستاده اند با همان عباراتی که آنها ترجمه نموده اند مگر در بعضی موارد که مختصر تغییری در عبارات آن داده ام بدون آنکه معنی آن عوض شود .

روزنامه انگلیسی تایمز (The TIMES) چاپ لندن در شماره مورخ سوم دسامبر

۱۹۰۲ مینویسد .

«امروز مقاله چهاردهم از مقالات مفیده خبر نگار خودمان راجع بایران در این روزنامه بطبع آمده.
قرائت قسمتی از اخبارات خبرنگار ماحاکی از پست شدن مقام م. در ایران وفوت فرصت های با قیمتی که
محض ضعف خاطر از دست دادیم برای انگلستان و وطن پرست دولت خواه دردناك خواهد بود از چهل سال قبل بعد که
ایران در عالم پلتیک آسیا اهمیت بی هم رسانده از نفوذات مابتدیه کاسته شده در غالب نقاط ایران نابود گشته و
آنچه بعلمت تکاهل و بی بصیرتی ما باختیم دیگری در پیروی دائمی بفقرات و صایای پطر کبیر که متجاوز از صد و
پنجاه سال است گفته بدست آورده (عین فقرات این است) (تعجیل کنید در زوال ایران داخل شوید بخلیج ایران
و تجارت قدیم بالوانت را برقرار نمائید و برسید به هندوستان که خزینه عالم است)

روسها در پیروی این وصیت و تحصیل مقصود چقدر سعی اندویش رفته اند و چطور در این اواخر بتعجیل پیش
میروند از اخبارات خبرنگار ما مبرهن است دیر معلوم است که بیانات خبرنگار ما (از پیشتر گفته های رقیب بزرگ ما
در نقاطی از ایران که ما از دست دادیم)

از شایبه غرض و مرض دور است وقتی با اقدامات مفیده صحیحه روس در ایالتی که بتحت قدرت آورده
معترف است و از پیش بینی و عزم راسخی که روسها در تحصیل این مقام بکار برده اند تمجیدات مینماید تمام شمال
ایران امروز در قریب چنگال روس است

و حال مناسب نمی بیند که چنگال بر طعمه خود فرو برد همین که وقتش رسید طعمه بیچاره وار در پیشش
افتاده است سربازخانه ها و معسکرها ی روس در اطراف ایران آماده است راه آهن هم سرتاسر ایران برای حمل عساکر
ساخته و در خود ایران هم راه مهیا کرده که عساکرش بطرف پایتخت بورش برند و مراقبت هم بعمل آورده که فقط
لشکر ایران که قزاق است در تحت صاحب منصب روس باشد.

روس که در علم بنیان کنی و برانداختن دول نیمه تربیت شده کهنه استاد است در تحصیل مقصود فقط بزور
انکال ندارد بل در کشیدن قدرت اسیر خود تمهیدات مالی و تجارنی و پلتیکی همه را بکار میبرد
رویه چنانکه تمام اروپا میدانند بهیچوجه مملکتی متمول نیست باوجود این دلبری کرده متقبل قرض
دادن بایران شد و ما محض اینکه شنیدیم رهنی که ایران میدهد چندان محل اطمینان نیست خو ما نرا پس کشیدیم
و حال روس تمراقض خود را می برد و بانك استراضی روس در ایران همان سبك را پیش گرفته که بانك (روس
و چین) در پکین دارد.

وزیر مالیه روس هم که در امور نهایت سختی را دارد نسبت بایران اظهار سخاوت مینماید و باکی هم
ندارد زیرا که در موقع اضطرار لشکر روس پشت او ایستاده اند و در این بین هم وزارت مالیه در تحصیل صرفه و
عرض پولهایی که میدهد مراقب است

مظفرالدین شاه در اتلاف پولها بهرطوری که میخواهد مورد خوش آمد روس اند هر قدر لایابالی تر و زودتر
پولها را بخواهد سازند برای روس بهتر است زیرا هر قدر بیشتر قرضشان می دهند بیشتر بدامشان می آرند و -
منظور ایشانرا مجری میسازند در مسئله تجارت قرار ملاحظه که در حق روسها داده شده مختصر نیست در مسئله
استقراض هم ایران را از همه دول بریده و بخود محتاج کرده حال شنیده ایم مدت عدم استقراض از دول دیگر را الی ۱۹۱۲
اعتداد داده و دور نیست در استقراض دیگر مدت را بیشتر نماید و شکی هم نیست که روس که فقط قرض ده است
توسا خواهند جست زیرا که از قراری که به ثبوت رسیده شغف زنند کی بایول قرض در ماده شاه هم همان اثر بی
اختیاری و خرابی را دارد که در ماده سلاطین دیگر مشرق که تازه با اوضاع عالم تمدن آشنا میشوند

عمل مالیات را هم شنیده ام به بلجیکیه می دهند بی شك آنها خودشان را در مسئله مالیه وسیله انجام
منظورات روس خواهند ساخت چنانکه در مسئله کمرکات کرده اند و در جنوب و شمال اسباب خسارت و شکست
تجارت انگلیس را فراهم می آرند.

قرائتین هم که قایدش قونسول روس است و معاضدش قزاق روس حبسه و مکسری است در راه

این مقصود.

نویسندگان روس آشکارا وصول روس را بخلیج عین نیل بمقصود میدانند و درخرابی دولت شاه و وصول بجنوب ایران عین وصول بمقصود را که هند باشد می بینند در انگلستان هم بعضی خلیج را بروس هدیه میکنند و برخی دیگر آلمان را بحمايت آنجادعوت مینمایند ولی ما با هیچیک از این عقاید سهیم و شریک نیستیم عقیده راسخ ما این است که قدرتی را که در جنوب ایران صدسال است تنها تحصیل کرده ایم بهر قسم که باشد بی شراکت غیر باید نگهداری نمائیم اقداماتی که در خلیج ایران کرده ایم و امنیت و آسایش که در آن صفحات در این مدت فراهم آورده ایم حقی بمای دهد که دخل و تصرف دیگران در آن حق مورث خطر بزرگ برای هندوستان و استرالیای ما خواهد بود .

خبر نگار ما مارا تحذیر کرده که خیلی که در شمال ایران در بیرون کردن مابکار برده اند در جنوب هم بعمل خواهد آمد غیر از اینکه سخت بایستیم و موانع از پیش آمدن غیر شویم هیچ اقدام دیگری فایده مند نیست .

بهر حال ما باید عقیده دیپلماتیکی را که لرد کران بون سال گذشته در باب خلیج ایران در پارلمنت گفت به زبان سخت تر و آشکارتر بگوئیم و آن پولتیک را بهمه کسانی که دخیل اند آشکارا سازیم اگرچه در اجرای آن محتاج بسوق کشتی ها جنگی بشویم .

روزنامه روسی نویه وریمیا (عصر جدید) چاپ پترزبورغ در شماره ۹۶۲۷ مورخ ۲۱ دسامبر (روسی) ۱۹۰۲ (۳ شوال ۱۳۲۰ هجری قمری) مینویسد

« خلیج فارس - رنی آنکه بیشتر پولاتك انگلیسها در ایران و خلیج فارس بکسانیکه در این مسئله مدخلیه دارند توضیح شود روزنامه تیمس میگوید که لازم است این پولتیک را بواسطه حرکت سفاین نظامی مستحکم نمود سفاین نظامی باید مدلل کند که دولت انگلیس ابدًا خیال ندارد قدمی از پیشرفت مقاصد خود بکاهد)

اوضاع و امور ایران بواسطه همجواری قفقاز و آسیای وسطای ما با آن مملکت باعلی درجه مدخلیت روسیه دارد علی الخصوص که روابط تجارتنی و پولتیکی ما با این دولت قدیم واقعه در شرق نزدیک وقتی شروع شده است که انگلیسها هنوز گرفتار خیالات خود در باب هند بودند و کشتی های جنگی و تجارتنی انگلیس میتوان گفت در حالت چنین بود .

بی فایده نود اگر روزنامه تیمس قبل از اینکه از حرکت کشتی های انگلیس حرف بزند قدری توجه والتفات با اهمیت بستگی تاریخی و ارتباط و آمزش قرون میکرد. کشتی های روس هم منجمد و میخکوب در يك نقطه نیستند و در صورت لزوم میتوانند شجاعانه کار خود را کنند .

جشن بیست و پنجساله عبور قشون روس از کوه های بالکان که چندی قبل منعقد گردید و كذلك جشن جيك جنرال سکو بلوف در مرو و كوك تپه که در حدود افغانستان بفاصله کمی از هند واقع شده میتواند بخاطر انگلیسها بیاورند حرکت قشون روس را در سخت ترین اوضاع و احوال بطرف هندوستان - حرکت سفاین نظامی و نوای بری در بدو مذاکرات ممکن نیست ولی مقصود روزنامه تیمس که میخواهد بواسطه حرکت سفاین حربی مذاکرات راجعه بامور ایران سهل آسان شود البته حاصل میشود در صورتیکه فصول جراید لندن موافق خیالات سیاسيون و وزراء انگلیس باشد ما در این مسئله که عقاید روزنامه تیمس موافق خیالات سیاسيون انگلیس است شك داریم زیرا که این تصورات و عقاید مطبوعات خود پسمدانه انگلیسها در باب خلیج فارس سالم و منطقی نیست این نوع مطبوعات حتی راضی نمیشوند که دولت انگلیس نظارت خود را در آبهای جنوب ایران باروسها تقسیم نماید دولت انگلیس در بلوچستان مشغول ساختن راه آهن بی منفعتی است بطرف حدود ایران البته انگلیسها این قدر نابینا نیستند که ندانند عنقریب لازم خواهد شد که این باراه آهن روسیه بتوسط راههای افغانستان و یا بواسطه طرق ایران متصل گردد

از این قرار زود یادیر روسیه و انگلستان در آسیای وسطی تلافی خواهند کرد بنا بر این چرا در خلیج فارس هم ردیف یکدیگر نه ایستند هرچه بیشتر نقاط تلافی مابین آنها باشد کمتر خود پسندیهایی فوق العاده تیمس در مسائل مهمه مشرق نزدیک که بیشتر بر روسیه مدخلیت دارد ظاهر خواهد شد.

بعضی از روزنامه‌های انگلیس را عقیده آن است که دولت انگلیس بعضی گذشت‌های خیر خواهانه در خلیج فارس بدولت روس بنماید ولی تنها از گذشت نمیشود حرف زد بلکه لازم است که منافع طرفین مقایسه شود و دایره نفوذ دولتین در آسیای وسطی در قطعاتیکه نباید فقط بانگلیسها اختصاص داشته باشد بامصالحه قسمت شود یا این است که انگلیس مصمم شده است همیشه پیروی دولت آلمان را نموده همه نوع مسائل را بچشم آلمانی نظاره کند.

این شرح مختصری است از روابط ایران و روسیه در قرن نوزدهم و نظریات دولت تزاری در این کشور و بعد از این بشرح امتیازاتی که دولت روسیه برای توسعه نفوذ و پیشرفت مقاصد سیاسی و تجاری خود در ایران بدست آورده بود میپردازم. در این بخش ابتدا درباره اجازاتی که در نیمه اول قرن نوزدهم برای ورود کشتی‌های جنگی روس بمرداب انزلی و تاسیس بیمارستان و تجارتخانه در سواحل بحر خزر داده شده و در حقیقت باید آنها را یکنوع امتیاز بمعنای مورد نظر آن در این کتاب دانست اشاره میکنم.

این اجازات و فرامین که بدرخواست و پافشاری مامورین تزاری و بواسطه بسی اطلاعی رجال این کشور بپهانه‌های مختلف مثل ازدیاد روابط درستی و نزدیکی دولتین ایران و روس و تسهیل امور تجارت طرفین صادر شده مدتها اسباب زحمت و درد سر دولت ایران را فراهم ساخته بود و بمامورین روسیه فرصت بیشتری برای دخالت در امور مملکت ایران میداد.

بعد از آن بتاریخچه اجاره‌داری شیلات توسط اتباع روس و چگونگی جریان روابط یکصدساله و مکاتبات مربوطه بآن که بین ایران و روس مبادله شده اشاره خواهم نمود و سپس بایجاد قزاقخانه و بعد بشرح امتیازاتی که روسها پس از آزادی کشتیرانی در رود کارون و بهم خوردن موازنه سیاسی بین روس و انگلیس بدست آوردند میپردازم و راجع به امتیازات تاسیس راه آهن که بر روسها داده شده همانطور که در بخش دوم گفته شد بامتیازاتی که انگلیسها و سایر دول در ایران تحصیل نموده‌اند در یک بخش جداگانه و در جلد دوم شرح خواهم داد.

مرداب انزلی و تاسیس

تجارتخانه و بیمارستان در سواحل بحر خزر

دعای روسها در
در نیمه اول
قرن نوزدهم

سواحل جنوبی بحر خزر از نقاطی بود که دولت تزاری روسیه سالهای متمادی بدان چشم دوخته و گاه و بیگاه بدانجا دست اندازی میکرد.

چنانکه در اوایل قاجاریه از آقا محمدخان اجازه گرفتند در نزدیکی شهر استرآباد «دارالمعامله» (تجارتخانه) بنا کنند ولی بجای «دارالمعامله» قلعه جنگی محکمی ساختند و هیچده ارا به توپ در آنجا نصب کردند و بالاخره آقا محمد خان که متوجه میشود روسها او را فریب داده اند شب هنگام صاحب منصبان روس را بشام دعوت مینماید و پس از پذیرائی دستور می دهد روسها را زنجیر کرده و بآنها بقتل از آنها میخواهد که فوراً قلعه جنگی را خراب کنند و سپس با همان حال چشم هایشان را بسته و در کرجی های مخصوص نشانیده و بدریا رهاشان میسازد.

در دوره فتحعلی شاه پس از جنگهای ایران و روس بموجب فصل پنجم عهدنامه ترکمانچای «به تبعه روس در ایران اذن داده میشود که برای سکنی و انبار و مکان برای وضع امده تجارت هم اجاره نمایند و هم بملکیت تحصیل کنند و متعلقان دولت ایران بآن خانه ها و انبارها و مکانها عفا و غصب داخل نمیتوانند شد.» و نیز بموجب فصل هشتم دولت ایران از داشتن کشتی جنگی در دریای خزر محروم میگردد و بحر خزر منحصر بکشتی های جنگی روس میشود و فقط کشتی های آن دولت میتواندست آزادانه در این دریا بسیر و گشت مشغول باشند.

بعد از فتحعلی شاه در دوره سلطنت محمد شاه روسها برای ازدیاد نفوذ خود در سواحل بحر خزر مسائل تازه ای بمیان کشیده و در این زمینه برای بدست آوردن پایگاههای نظامی بدولت ایران فشار میآورند از جمله از دولت ایران میخواهند که بروسها اجازه داده شود در ساحل استرآباد بیمارستانی برای نیروی دریائی روس و ممالجه ملوانان و تجارتخانه جهت کار تجار روسی بسازند و نیز بکشتی های جنگی روس اجازه داده شود که بمرداب انزلی آمده در آنجا لنگر اندازند و همچنین شیلات و صید ماهی در بحر خزر باتباع روس باجاره واگذار گردد.

الف - اجازه ورود کشتی های جنگی روس

بمرداب انزلی

گفتیم به موجب فصل هشتم عهد نامه ترکمانچای دریای خزر منحصر بکشتی های روسیه شد و کلیه کشتیهای آن دولت میتوانست آزادانه در بحر خزر بسیر و گشت پردازند.

در زمان محمد شاه بعد از آنکه روسها بیسپاهانه تنبیه دزدان دریائی و جلوگیری از شرارت ترکمانان جزایر عاشوراده را اشغال و آنرا بیکی از پایگاههای دریائی خود مبدل ساختند در سال ۱۲۶۲ هجری قمری از محمدشاه تقاضا کردند که فرمانی مبنی بر اجازه ورود کشتی های جنگی روسیه بمرداب انزلی و لنگر انداختن در کنار سواحل آن صادر نماید.

محمد شاه و حاجی میرزا آقاسی (۱) ابتدا زیر بار این تکلیف نمی رفتند و بروسها

۱- حاجی میرزا عباس مشهور بحاجی میرزا آقاسی ابن میرزا مسلم ابروئی صدر اعظم محمدشاه است. حاجی میرزا آقاسی در جوانی برای تحصیل بعتبات رفت و پس از بازگشت به آذربایجان عباس میرزا نایب السلطنه اورا برای معلمی فرزند خود محمد میرزا (محمد شاه) انتخاب نمود.

در مدتی که محمدشاه سمت شاگردی حاجی میرزا آقاسی را داشت باقیافه حق بجانب و عوامفریبی که این «معلم» زیرک داشت توانست شاگرد سادهلوح را کاملاً مجذوب و مقتون خود کند و تا پایان عمر رابطه مریدی و مرادی بین این دونفر برقرار بود و هر وقت عارضه ای بمحمدشاه دست میداد از مراد و مرشد خود یعنی حاجی میرزا آقاسی میخواست که اورا دعا کند و سلامتی او را از خداوند مسئلت نماید.

محمدشاه بعد از کشتن میرزا ابوالقاسم قائم مقام فراهانی حاجی میرزا آقاسی را بجای او بر کرسی صدارت مینشاند. در صدرالتواریخ مینویسد.

«در آخر صفر ۱۲۵۱ هجری قمری وزارت حاجی میرزا آقاسی اعلام شد و از سال ۱۲۵۲ شروع بکار صدارت کرد و تا ربع آخر سال ۱۲۶۴ بوزارت مشغول بود و سیزده سال باینکار پرداخت و بیک قاعده چهارده سال باین اعزاز قرین امتیاز بود.»

حاجی میرزا آقاسی همیشه مقام خود را مافوق صدارت و وزارت میدانست و رجال دربار و دولت و نمایندگان خارجی در مکاتبات خود اورا «شخص اول ایران» میخواندند و محمدشاه در نامه های خویش او را «جناب حاجی» خطاب میکرد.

حاجی میرزا آقاسی که آخوندی خرافاتی و بی اطلاع از امور سیاست بود در دوران صدارت خود مرتکب اشتباهات زیادی شد.

بعد از مرگ محمدشاه (ششم ماه شوال ۱۲۶۴ هجری قمری) مدتی از ترس مردم در حضرت عبدالعظیم متحصن شد و چنانکه در صدرالتواریخ مینویسد.

«وزیر مختار روس وانگلیس بحمایت او کلمات زیاد گفتند و تهدیدات کردند و آخر جواب صواب شنیدند و عاجز ماندند.»

و بالاخره در ذیحجه ۱۲۶۴ هجری قمری با اجازه دادند که به عتبات عالیات برود و در ۱۲ رمضان سال ۱۲۶۵ در آنجا درگذشت.

جواب رد میدادند

کنیازدالکور کی وزیرمختار روس که از فعالیت‌های خود نتیجه نمیگیرد جریان را
بپترزبورغ گزارش میدهد و کنت نسلرود صدراعظم و وزیر امور خارجه روسیه نامه
مفصلی بشرح ذیل برای حاجی میرزا آقاسی مینویسد.

حاج میرزا آقاسی

« جناب جلالت و نبالت
نصایا کفایت و کفالت اقتسابا
ابهت و فضاوت اکتسابا
محبان نوازادوستا مشفقان مکرما
محترما معظما

جناب کنیازدالغا روکی
وزیرمختار دولت بهیه روسیه
مقیم دار الخلافه طهران
بدوستدار مکالماتی که با
جناب سامی و اعلیحضرت
شهریاری داشته در خصوص
موانع غیرمتوقع که از جانب
دولت علیه ایران که کشتی‌های
آتشی ما بمرداب انزلیچی
داخل نشوند بظهور رسیده
معروض داشت عرایض مفصله
را که جناب وزیر مختار مادر
این باب نوشته بود بلادرنک
دوستدار بخاکپای مبارک
اعلیحضرت امپراطور اعظم
معروض داشت ومضامین آنها
موجب حیرت ملالت انگیز
اعلیحضرت امپراطوری گردید.
بعد از حمایت عالی همت
که دولت بهیه روسیه درمدت

چندین ساله بدوات علیه ایران نموده است و این همه دلایل آشکارای دوستی اعلیحضرت امپراطور اعظم نسبت
با اعلیحضرت پادشاه ایران آبادوات بهیه روسیه می‌توانست منتظر این باشد که از جانب دوات علیه ایران اینگونه رفتار
مخالف بروابط دوستی از قبیل قدغن صریح که کشتی‌های آتشی ما به آبهای انزلی آمد و رفت نمایند بظهور برسد
آن جناب استحضار دارند که عهدنامه مبارک که ترکمانچائی بسفاین حربیه و بکشتی‌های تجارنی روسیه حق نامحدود
وسیر آزادی در جمیع آبهای بحر خزر می‌دهد ازین حق عام استثنای مخصوص که بمرداب انزلی دخل داشته باشد
در عهدنامه مذکوره مندرج نشده است چون اینگونه استثنای مخصوص قرارداد نشده بناء علیه موافق مضمون حقیقی
عهدنامه مذکوره سفاین روس آشکارا حق ثابت دارند که داخل مرداب مذکور شوند مثل همه خلیجهای بحر خزر

برهمزدن حقوق خود را از هر که بوده باشد دولت بهیه روسیه ابدان خواهد گذاشت و هرگز رخصت نخواهد داد و در هیچوقت متحمل نخواهد شد.

بالفرض که قانون صریح در باب سیر آزادی کشتیها قرارداد نمی شد آنوقت هم سیر موافق قواعد عام که در مدت چندین صد سال شرافت پذیرفته شده است و متداول است و از جانب جمیع ملل و طوایف مشهور معروف متفق الرای مقبول است سفاین حربیه نه تنها مرخص هستند که بدون ممانعت داخل بندرات دول متحابه شوند حتی محل احترام و امتیازات مخصوص میشوند و عندالضروره از جانب کارگذاران مملکت دوست از هر نوع اعانت و کمک بهره ورو ممتاز می باشند این قانون شریف بمرتبه قایم و قطعی است که استثنای بسیار کم جایز می باشد که مبنی و مقرون بر قرارداد های مخصوص که درین باب منعقد می شود و بس مثلاً در باب اینکه سفاین حربیه بدارداند و با سفار داخل شوند فیما بین دوات علیه عثمانی و دول یوروپها شرط مخصوص علاحدہ (کذا) قطعی داده شده است سؤال میشود که آیا ضروری بود که در این خصوص قرار علیحدہ داده شود اگر اختیار تنهای دولت علیه روم میتوانست کافی بوده باشد که قدغن نمایند که سفاین حربیه در درند های دریای ذرونی متعلق بدوات علیه روم داخل شوند با استثنای در بندهای مزبور در جمیع سایر بندرات دولت علیه عثمانی که بحکم حق الناس عام تعلق دارند نه تنها بعضی جدا گانه سفاین حربیه بجمیع دولتها داخل میشوند بلکه سفاین متعدده داخل می شوند قدغن که موافق عهدنامه ها در باب در بندرهای مرمره دنکیز قرارداد شده است همین تعلق دارد بسفاین بزرگ که لی بنافرخته می گویند ولی کشتی های حربی کوچک مرخص و ماذون هستند که در در بند های مذکور آمدورفت نمایند در خود اسلامبول نزد سفارت های روس و انگلیس و فرانسه همیشه سفاین جنگی که با همه آلات حربیه آراسته اند حاضر و موجود می باشد در حق کشتی های آتشی قدغن دخول بدر بندهای دولت علیه روم هرگز مجری نود است باین طور کشتیهای بخار جنگی فرانسه در مدت چندین سال همیشه آمدورفت میانه اسلامبول و فرانسه می کنند در سال گذشته کشتی بزرگ آتشی جنگی روسیه موسوم به سرایدا چهار دفعه در اسلامبول در درند و با سفار بیدق خود را زده بود کشتی های آتشی روس که باندازه وقوت چهار پنج مرتبه زیاده تر میباشند از کشتیهای که از بحر خزر عبور دارند هر ده روز با اهالی کشتی که بسفاین ما که در قره دنکیز می باشند تعلق دارند از اودسه با اسلامبول آمد و رفت می کنند.

چرا اینگونه واقعه را در دول خارجه جستجو نمائیم با وجود اینکه خود در دولت علیه ایران اتفاق می افتد بکل عالم معلوم و مشخص است که سفاین حربیه دول مختلفه در هر وقت بدون ممانعت داخل بحرالعجم می شوند و بابوشهر فرو می آیند و در آنجا جناب غراف مدم وزیر مختار سابق ما که به آنجناب خوب معروفست خود فرصت داشت که بکشتی جنگی انگلیس که در آنجا لنکر انداخته بود رفت - دوستار زیاد می داند که دلائل دیگر اظهاری دارد از برای اثبات اینکه همین در حین برهم زدگی آشکار یا جنگ هر دولتی که بوده باشد می تواند قدغن نماید که سفاین حربیه به بندرات او داخل نشوند یا پیاره از سواحل فرو نیایند که قلم از این موافق قاعده متداوله صورت محاصره با آنها بجهت حالت جنگ داده باشد در هر حال دیگر قدغن دخول کشتی جنگی به بندر بیحرمتی و تعرض آشکار به بیدق آن دولتی که کشتی تعلق باو دارد میدانند و جهت کافی از برای برهمزدگی میسرند چنانچه برای اینگونه رفتار کما ینبفی رضامندی داده نشده باشد چون دوستدار آن جناب را باینگونه مراتب مسطوره ملتفت ساخته آنجناب به آسانی اندازه حیرت مارا درك خواهند نمود در حین وصول خبر از تدبیرات بیمثال اولیای دولت علیه ایران در باب کشتی های آتشی مایکار برده اند دوستدار باید که این گونه تدبیرات را همین بفساد قبیح مردمان بسیار بدخواه حمل کند که بمکالمات دروغ جرات نموده اند - آنجناب و اعلیحضرت پادشاهی مارا باشتباه بیندازند.

تا بحال کشتی های جنگی ما بدون ممانعتی داخل فرضات استرabad میشدند پس چه حق میتوانند قدغن نمایند که داخل مرداب انزلی شوند اگر قبل از این کشتیهای بادی ما بمرداب مذکور آمدورفت نمی کردند جهت آن

فقط حالت خود آن کشتی‌ها بوده است چون در گودی آب فرو می‌نشستند نمی‌توانستند داخل مرداب شوند بجهت کم آبی دهنه آن مرداب بود این کیفیت را وقت ساختن کشتی‌های بخار ما منظور داشته‌اند اندازه ضروره به آنها داده شده است که بتوانند از دهنه مرداب عبور کنند و ایستادن آنها بیرون از مرداب در خود دریا به هیچوجه ممکن و مقدور نیست بجهت اینکه کشتی‌های آتشی بطغیان عناصر گرفتار میشدند و چون بهیچوجه از باد و امواج دریا محفوظ نشده میتوانند غرق شوند.

قطعا مراتب مسطوره از نظر آن جناب دوست مشفق مکرم افتاده بود و قتیکه لشکرگاه از برای کشتیهای آتشی در خود بارگاه دریا مشخص نموده بودند یا اینکه اخبارات بالمره دروغ آمیز در باب این مکانیت به آن جناب سامی داده‌اند توپها که در کشتی‌های بخار هستند نتوانستند بهیچوجه من الوجوه دلیل بر این بشوند که دخول آنها بمرداب ندغن شود بجهت اینکه کشتی‌های تجارتی که در مرداب لشکر می‌اندازند نیز توپ دارند که آنها ضرور و واجب دارند در حین سیر از سارقین بحری محفوظ نمایند.

آن جناب از همه کس بهتر می‌داند جسارت آن اشرار را و اگر در سواحل کیلان و مازندران و استراباد در این اوقات، بالاخره آه و ناله وزاری و مایوس ساکت شده گریه و اشک که نتیجه از چپاولهای جسور دائمی سارقین ترکمانیه و خرابی و خونریزی آنها بوده است خشک شده و اگر حالا در سواحل ایران کمال رفاه و آسایش می‌باشد اهالی آن جا باید این نعمت‌های بیکران را به حمایت پرزور و جانفشانی بی‌نظیر اهالی سفاین دولت بهیه روسیه حمل نمایند که اعلیحضرت محمد شاه ایران از علوهمت اعلیحضرت امپراطور اعظم خواهش نموده است. چون دوستدار مراتب اخلاص آن جناب را که نسبت باعلیحضرت پادشاه ایران دارد میداند و از اعتباری که آن جناب بوصف شخص اول در مشورت امور متعلق بدولت علیه ایران دارند واقفاست دوستدار بر خود قرار داده که کیفیت این امر را در صورت حقیقت خود با صداقت تمام به آن جناب بیان و اظهار نماید بمقتضای فراست و فطانت آن جناب البته معنی عهده تدبیرات مخله که در انزلی نسبت بکشتی‌های آتشی مابکار انداخته‌اند دریافت خواهند فرمود و دوستدار در این امید است که بر طبق عرض آن جناب اعلیحضرت قدر قدرت پادشاهی تعجیل خواهند فرمود که احکام لازمه بکار گذاران آنجا صادر فرمایند که کشتی‌های آتشی مابدون ممانعت داخل مرداب شوند زیرا که همین در آنجا کمی‌ها میتوانند محافظتی که از برای سلامتی آنها ضرور است حاصل نمایند اینگونه حکم بالمره مطابق خواهد بود بمراسم دوستی که اعلیحضرت پادشاهی مکرر باعلیحضرت ولی‌النعمی ام‌امپراطوری اظهار فرموده بودند و خللی که شاید بواسطه اشتباه بحقوق مار-یده‌است هموار خواهد کرد اینطور حرفی را که اعلیحضرت امپراطور اعظم بهیچکس اذن نخواهد داد اخلال نمایند و هر نوع که در محافظت آن حقوق میتواند اقتضا کند بدون مضایقه خواهد گذاشت. بملاحظه بیغرضانه حقیقت حال واقعی این امر اعلیحضرت پادشاهی البته متقاعد خواهند شد از فایده علاینه که بواسطه قرار داد آمد و شد سریع مترادف بمملکتین عاید خواهد شد.

این نوع مراوده تام را حاصل نمیتوان کرد مگر بواسطه عبور و مرور کشتی‌های آتشی این اراده که اهالی مملکتین بهمدیگر تقرب جسته‌مرتب اتحاد زیاده حاصل نمایند و پیشرفت حمل تجارت آنها بطریق سهولت و خاطر جمعی و خالی از موانعیکه بکشتی‌های بادی در دریا واقع میشود بوده باشد این مراتب مسطوره اولیای دولت بهیه روسیه را برین داشت که بحسن سعی و اهتمام قطع نظر از مخارج کثیره و مشکلات این مرحله قرار بدهند که کشتیهای آتشی در بحر خزر آمد و رفت نمایند و با اهالی ایران نیز مثل با رعایای روسیه بدون هیچ تفاوت فرصت داده شده به مصارف خود بکار ببرند یعنی چه عوض امتنان از برای این نعمت تازه مادر ایران نه تنها عدم اطمینان و بدخواهی حتی اخلال آشکار در حقوق ثابت خود می‌بینیم نظر بمحبت قلبی که دوستدار به آن دوست مشفق مکرم دارد باصرار متوقع است که جد و جهد فرموده حقیقت حال را متن واقع در نظر مبارک اقدس همایون شهریاری بجلوه ظهور در آورده فساد مردمان بدخواه را آشکار سازد.

بنحویکه در ابتدا مذکور شد که عدم اذن دخول کشتی جنگی به بندر در حین صلح و صلاح در همه جاهات تعرض آشکارا و علاینه به بیدق آن دولت می‌دانند پس از این بعد از اظهار مراتب مشروحه اگر برخلاف مامول اولیای دولت

علیه ایران در نابینائی خود از برای موقوف کردن قدغن آمدوشد کشتی های آتشی باترلی اعمال نمایند آن جناب به آسانی درك خواهند فرمود که وظیفه شریفه حفظ آبرو و ننگ و ناموس ملت چه نوع تکالیف را بگردن ما وارد می آورد و چطور جواب که نتایج آن میتواند بپوشد و در عهده خود اولیای دولت ایران خواهد بود .

این شرح را بعلمت مضمون عمده خطیر اعلیحضرت ولی النعمی امپراطور اعظم باین بنده آستان معدلت ارکان خود فرمایش ملوکانه فرمودند که بصحابت فلد کر مخصوص نزد آن جناب ایقاد دارد باونیز حکم شده است که در آن جا منتظر شده از آن جناب جواب بیاورد بر آن جناب مخفی و مستور نماید که مضمون شرح جواب آن جناب تاثیر بلاواسطه بر مراد آئینده فیما بین دودولت خواهد داشت و دوستدار امیدوار است آن جناب تعجیل خواهند فرمود که هر چه زودتر ممکن باشد ما را از اشتباه گران در آورند در خصوص تدبیرانی که اولیای دولت علیه ایران نسبت بدولت بهیه روسیه در این اوقات می خواهند بکار ببرند بعد از اظهار همه مراتب مشروح به آن جناب آن چه باقی می ماند آنست که اعتقاد واقعی خود را در احترامی که نسبت به آن جناب مشفق مکرم دارد تکرار و بیان نماید .

شانسلیه دولت بهیه روسیه - در دارالسلطنه پتربورق بتاریخ ۳ شهر سپتمبر سنه ۱۸۴۶ عیسوی مطابق
غراف نسلرود
شهر شوال المحرم ۱۲۶۲ هجری

و بطوری که ملاحظه می شود دولت روسیه دولت ایران را تهدید میکند که بموجب معاهده تر کمانچای برای خود در کلیه نقاط بحر خزر حق آزادی عمل را قائل بوده و می میگوید اگر تا کنون کشتی های روس بمرداب انزلی نیامده اند بواسطه نقص ساختمانی آنها بوده که نمی توانسته اند بیایند و اکنون که این نقص مرتفع و ساختمان آنها کامل شده باید بمرداب انزلی آمده در آنجا لنگر اندازند و نیز این امر را از لحاظ بشردوستی لازم دانسته و امنیت سواحل ایران را بواسطه عملیات کشتیهای جنگی روسیه میداند - بالاخره حاجی میرزا آقاسی پس از مطالعه نامه فوق در ذی القعدة ۱۲۶۲ جواب ذیل را برای کنت نسلرود میفرستد .

مراسله آمیخته بمهر و قهر که حسب الامر قدر قدرت اعلیحضرت قضا شوکت امپراطور اعظم بدوستدار نکارش و مصحوب ملا کر (فرستاده) مخصوص ارسال داشته بودند بتوسط جناب جلال و نبالت نصاب زنده السفراء المسیحیه محبان استظهاری پرنس دولگاروکی وزیر مختار آن دولت بهیه واصل شد و مسطوراتش را از فاتحه الی خاتمه بنظر تحقیق و تدقیق ملاحظه و مطالعه کرده استحضار کامل حاصل نموده و فوراً مراتب را عرضه حضور مهر ظهور اعلیحضرت قدر قدرت قضا شوکت شاهنشاه ولی نعمت خود روحنا فداء داشته کمال تحیر و تعجب را از مضامین و مسطورات مراسله آن جناب حاصل نمودند و فرمودند این معنی بر همه اهل عالم هویدا و ظاهر است که ما تا چه مرتبه اهتمام در حفظ شروط عهدنامه مبارکه تر کمانچای داریم و انتظار امر دولت و رفاهیت رعیت و مملکت خود را در التیام و اتفاق دولت بزرگ همجوار خود میدانیم و دوستی اعلیحضرت امپرا طور اعظم را بسیار با قدر و کراتها می شماریم و راضی و راغب هستیم که بقدر ذرّه از حکم عهد نامه مقرره تخلف و انحراف نشود اما در باب دخول کشتی های جنگی آتشی آن دولت بمرداب انزلی که فیما بین دولت علیه و جناب پرنس دولگاروکی وزیر مختار آن دولت بهیه گفتگو در میان است و از اینکه اولیای دولت علیه اذن دخول به آنها نداده اند آن جناب این معنی را حمل به بیحرمتی و تعرض آشکار به بیدق آن دولت بهیه کرده اند وجهتی کافی برای برهمزدگی شمرده اند فرمودند اگر در امور دایره بین الدولتین گفتگوئی فیما بین اولیای حضرتین باشد نباید این معنی را حمل به بیحرمتی نمایند و باعث برهمزدگی بشمارند چنانچه آن جناب مضمون فقره عهدنامه را باینطور تاویل کرده اند که مرداب انزلی داخل بحر خزر است و چون برای سیر سفاین حریبه آن دولت بهیه حدی نگذاشته اند حق دارند داخل مرداب مزبور شوند اولیای دولت علیه را سخن این است که بحر خزر نامیده شده است نه مرداب انزلی و مضمون فصل هشتم عهد نامه این است که سفاین حریبه آن دولت بهیه حق دارند کما فی السابق در بحر خزر سیر نمایند بطور وضوح معلوم است که

مرداب را خارج از بحر خزر داشته اند باز مضایقه نداریم عهدنامه را بمیان گذاریم اگر حق با ما است اولیای آن دولت بهیه را چه حرف و اگر حق با اعدای آن شوکت بهیه است ما را چه سخن و اینکه مرقوم داشته بودند آن دولت بهیه باید حفظ آبرو و ننگ و ناموس ملت خود را فرموده ما هم باید رعایت این فقره را نمائیم چنانچه مکرر نوشتیم و گفتیم باوصف اینکه جناب غراف مدم کاغذ دواتی داده است سفاین حریبه آن دولت در بحر خزر تردد دارند نه توقف و داخل بجایز متعلقه باین دولت علیه نخواهد شد سفاین حریبه آن دولت بهیه بدون اذن و استرضای این دولت علیه در قلاتق استرآباد و عاشوراده لنکر اقامت انداخته اند و جزیره مزبوره را متصرف شده اند جاو مکان ساخته یا چرا کار گذاران آن دولت بهیه تجار تبعه این دولت علیه را منع از بیع و شرای امتعه محصوله ایران می نمایند و اموال آن ها را ضبط می کنند و علاوه از وجه گمرک بچندین صیغه از آن ها پول می گیرد و تعذیبات که تفصیل آن مایه اظناپ است اینکه مرقوم داشته اند توبهائی که در کشتی آتشی هستند نتوانستند بهیچوجه من الوجوه دلیل براین شوند که دخول آن ها بمرداب قدغن شود بجهت اینکه کشتی تجارتی که در مرداب لنکر میاندازد نیز توب دارند که آن ها ضرور و واجب دارند در حین سیراز سارقین بحری محفوظ بماند می فرمایند اگر این عده معمول است که کشتی های تجارتی آن دولت بهیه حق تساوی دارند منع از آلات حربیه و داشتن از توب می نمایند .

و دیگر آن جناب مرقوم داشته اگر در سواحل گیلان و مازندران و استرآباد در این اوقات آه و ناله وزاری و مایوس ساکت شده و گریه اشک اهالی آن جا که از چپاول سارقین و خرابی و خونریزی ترکمانیه خشک شده و در سواحل ایران کمال رفاهیت میباشد باید این نعمت های بیکران را بحمايت پر زور و جانفشانی بی نظیر اهالی سفاین دولت بحریه روسیه حمل نمایند می فرمایند بعد از آنکه ترکمانیه اهالی سفاین دولت بهیه روسیه را در آن فرضه مقتدر و حکمران و مسوط الید دیدند و بلیط مرور و عبور به آنها دادند و بیکلر بیگی استرآباد را بی رجوع و مسلوب الاختیار شناخته بطوری جسارت ورزیدند و پای طغیان و عصیان رایش گذاشته و چندین دفعه بر سر بیکلر بیگیان استرآباد هجوم آوردند که اولیای دولت قاهره را لابد کرده اند بمخارج کثیره که لشکر کشی و خونریزی بها نمایند و آنها را تنبیه و تادیب کنند کجا اهالی فرضات از شرارت ترکم نیه آسوده مانده اند از اینها گذشته مکرر اولیای دولت علیه بقوای آن دولت بهیه اظهار کردند و نوشتند که بسیار اتفاق می افتد که دولتی از حقوق خود بیاس دوستی دولت دوست خود میگذرد چنانچه دولت علیه از حقوق خود که در باب مهاجرت داشتند و این فقره هم وعده عهدنامه مقرر بود نظر بدوستی آن دولت بهیه گذاشتند و سالدانهاییکه فرارا باین دولت علیه آمده و پناه بسته بودند رد کردند خواهش داریم که معاملات و مراودت با استرآباد را که برای این دولت علیه ضرر فاحش دارد موقوف دارند قبول نکنند و ما را بخسارت و زحمت زیاد انداختند دیگر نوشته بودند که دخول سفاین حریبه آن دولت بهیه در حال صلح در هیچ بندری و خلیجی و مردابی از دول متحابه ممنوع نیست و مثال ندارد مثل بغاز اسلامبول زده بودند که کشتی های جنگی آن دولت بهیه و دولت های دیگر داخل میشود جواب فرمودند در صورتیکه همچنین باشد آنها حکم علیحده دارند زیرا که اولاً آن دولت ممنوع از داشتن کشتی خود در آن بندر و خلیج (هستند) نیستند ثانیاً بنادر خود را چنان بقلاع محکمه و توپخانه مستحکم کرده که بتواند در وقت ضرورت خود را محفوظ بدارند هیچیک از این دو فقره برای دولت علیه مقدور و میسر نیامده است برای رعایت حزم مملکت داری حفظ حقوق خود را لازم می شمارم دیگر مرقوم داشته بودند چرا سفاین حریبه دول مختلفه در هر وقت بدون ممانعت داخل بحر العجم میشوند و به بندر ابوشهر فرود می آیند و در آنجا غراف مدم وزیر مختار سابق آن دولت بهیه کشتی جنگی دولت بهیه انگلیس را دیده که لنکر انداخته است فرمودند اولاً لنکر گاه بندر ابوشهر ناخشکی قریب دو فونسخ مسافت دارد و هرگز ممکن نیست هیچ کشتی جنگی نزدیک ناخشکی بیاید مگر قایق و بطیل و بکارهای کوچک ثانیاً این دولت علیه ممنوع از داشتن سفاین حریبه در آن بحر نیستند و هیچ دولتی در آن بحر شرکت ندارند و پیوسته در فکر داشتن چند فروند کشتی جنگی در آن بحر هستند و حاضر خواهند کرد در وقت ضرورت و محافظت بنادر و جزایر خود را نمایند

ثالثاً آمدن سفاین حریبه دول مختلفه بان بحر بسیار بحدت اتفاق می افتد و اگر آنها نیز بخلیج یا مردابی و ناخشکی نزدیک شدند البته ممنوع خواهد شد رابعاً اولیای دولت علیه مدتهاست در فکر استحکام قلعه بندر ابوشهر افتاده اند و آنجا را چنان کرده اند که تواند در وقت ضرورت خود را محافظت نمایند خلاصه فرموده اند

اگر مرداب اترلی را موافق عهدنامه مقرر داخل بجزیره میدانند دیگر چه اذنی و کاغذی از ما میخوانند ؟ و اگر نیست چرا اذن بدهیم یا عهد تازه ببندیم زانکه ما تجربت بسی کردیم در باب تصرف جزیره عشوراده و غیره امتحان نمودیم ،

فرمایشات اعلیحضرت قدر قدرت قضا شوکت شاهنشاهی صان الله شوکت عن التناهی از قرار تفصیلی بود که به آنجناب ابلاغ نمود اگر باین فرمایشات اکتفا نمیشود پس از آن جناب توقع دوستانه می نماید که زحمت کشیده از جانب سنی الجوانب امپراطوری حکم برای جناب زیر مختار و حکام عرض راه صادر نمایند که بلیط جواز دوستدار که خبر خواه دولابین و عا کوی حضرتین است بدهند که خود به پطرزبورغ آمده غرلاط بوسی حضور همایون اعلیحضرت امپراطوری حاصل کرده با آنجناب دوست مشفق مکرم نیز در مجلس ملاقات کرده آنچه در خیابای ضمیر دوستی و تخمیر مکنون است بعرصه شهود در آورده و بعد از حصول ملاقات بحسن اهتمام یکدیگر باز دید روابط اتحاد و اتفاق دولتین علیتین پرداخته معاودت نماید زحمت کشیده جوابی مرقوم دارند که دوستدار تکلیف خود را بداند ، اما پیش از آنکه نعمت مواصلا دست دهد و با آنجناب ملاقات نماید بطور دوستی اظهار میدارد و از آنجناب سؤال مینماید که آیا دولت بهیه روسیه مرداب پطرزبورغ را داخل بحر بالتیک می شمارند و حق دارند که کشتی های جنگی دولت متحابه از کرن اشتاد داخل آن مرداب شوند که اولیای دولت علیه اذن بدهند کشتی های جنگی آن دولت بهیه نیز داخل مرداب اترلی شوند پس چه توقعی است که از این دولت علیه دارند .

مع ذلک المراتب دوستدار که دولت خواه ارادت کیش دولتین است به آن دوست مکرم محترم اظهار میدارد که آنچه حقیقت و راستی است اعلیحضرت قدر قدرت پادشاهی ابد الله عیسه واید جیشه کمال اطمینان و خاطر جمعی بدوستی و انصاف بزرگانه اعلیحضرت قدر قدرت امپراطوری دارند و تشکیک و تردیدی در مراتب اتحاد دوستی اعلیحضرت امپراطوری ندارند و در انجام خواهشهای آن دولت بهیچوجه مضایقتی نمی فرمایند ولی چندی است که از کار گزاران آن دولت بهیه پایه حرکات صادر و ناشی میشود که مخالف صریح عهدنامه مبارک دارد و اولیای این دولت علیه را در توهم و توحش انداخته اند که البته آن حرکات بعرض حضور اعلیحضرت امپراطوری نرسیده است از جمله چند سال قبل ازین اولیای این دولت علیه از امنای آن شوکت عظمیه فخمیه خواهش کردند که چون دولت علیه در بحر خزر نمی خواهند کشتی جنگی نگاهدارند برای چند وقتی دو فروند کشتی جنگی بدولت علیه بدهند که با فشون خود اشرار تر کمابیه رعیت خود را که از خشکی بدریا فرار مینمایند تنبیه کنند کار گزاران آن دولت بهیه همین رادست آویز کرده چند فروند کشتی بعشوراده که ملک الیمین دولت علیه و محل کمر کخانه قدیم بوده آورده و در آنجا لنگر اقامت انداخته دست تصرف مالکانه دراز کرده در آنجا بیمارخانه و حمام و باغچه و بیوتات بنا نهادند و توپ و دیگر آلات حرب در آنجا گذارده سهل است رعایای تبعه این دولت علیه را در آنجا راه ندادند و دیگر قونسول هائیکه برای امر تجارت و حمایت دولت بهیه خود بولایات ایران مامور و تعیین نموده اند بخصوص در گیلان چنان دست تپا و زومدی را دراز و آمر و تاهی آن ولایت شده است که حاکم را بهیچوجه تسلطی نیست لطف و عنف هم بدست اوست بهر کس از تبعه دولت علیه می خواهد بلیط رعیتی میدهد و در تحت حمایت خود نگاه میدارد بهر که می خواهد تنبیه و تعزیر میکند این اسبابهائی است که باعث وحشت و سوء ظن اولیای دولت قاهره شده است و آمدن سفاین حریبه به مرداب راهم بکنوع تسلطی برای رفتار آئینده آن قونسول می شمارند علم الله تعالی که این دوست صادق الولاء آن چه گفته و نوشته است خیر دولتین و صلاح حضرتین را خواسته است و می خواهد هیچ وقتی منظوری جز از دیاد اتحاد شوکتین فحیمتین نداشته و ندارد اگر آن جناب بحسن انصاف در مقام رفع اسباب توحش اولیای این دولت علیه بر آیند و با دوستدار شرکت نمایند انشاء الله گفتگوئی و کلام فیما بین دولتین بهیتین باقی نخواهد ماند باقی ایام جلالت مستدام باد

تحریر فی شهر ذی قعدة سنه ۱۲۶۲

بطوری که دیده میشود با اینکه حاجی میرزا آقاسی نامه کنت نسلرود را بتفصیل جواب میدهد و دلایل او را رد میکند در پایان آن مینویسد «..... مع ذلک المراتب»

اعلیحضرت قدر قدرت در انجام خواهشهای آن دولت بهیه بهیچوجه

مضایقتی نمیفرمایند.....»

در دنباله این مکاتبه دالکور کی وزیر مختار روسیه بیافشاری خود میافزاید و جدا از حاجی میرزا آقاسی میخواهد که فرمان اجازه ورود کشتیهای روس به مرداب انزلی صادر شود.

سر انجام حاجی میرزا آقاسی تسلیم میگردد ولی قبلاً ضمن نامه ای به دالکور کی مینویسد:

«دوستدار قدغن کرد موافق خواهش آن جناب ملفوفه فرمان نوشتند لکن اعلیحضرت قدر قدرت شاهنشاهی از دوستدار سؤال فرمودند که معلوم است هر وقت کشتی جنگی آن دولت بهیه به مرداب انزلی میآید یکفروند بیشتر نخواهد بود. حال در این باب جوابی مرقوم دارید که مراتب عرضه حضور اقدس همایون پادشاهی داشته فرمان همایون را صادر کرده نزد آن جناب ارسال دارد.»

وزیر مختار روسیه از قبول این تعهد که هر دفعه فقط یک کشتی به مرداب انزلی بیاید امتناع میکند و در نامه ای مینویسد این امر از «دستور العمل دوستدار خارج است». حاجی میرزا آقاسی که از رفتار وزیر مختار روسیه در این مورد عصبانی میشود ضمن جواب مینویسد:

«رقعه آن جناب واصل و مضمونش را بعرض اعلیحضرت پادشاهی رسانید فرمودند: «اگر منظور این است که دولت های خارج بدانند ما احترام ازدوت بهیه روسیه بعمل آورده ایم که قبول کردن يك فروند کشتی جنگی آن دولت بهیه در آمدن به مرداب» انزلی کافی است و زیاده از يك فروند آمدن بآنجا لزومی ندارد و اگر زیاده از يك فروند بخواهند اذن بدهیم در حالت مصالحه و انعقاد دوستی درست نیست و اگر مقصود از آمدن چهار پنج فروند کشتی جنگی بآنجا جنگ است آنرا هم بدانیم فرمایش» اقدس ملوکانه این بود که بآن جناب اعلام شد»

بالاخره در تاریخ ۲۶ ماه ذی القعدة ۱۲۶۲ هجری قمری دستوری بشرح ذیل بعنوان محمد امین خان بیگلربیگی گیلان و میرزا ابراهیم خان سردار انزلی نوشته میشود.

«عالیجاه مقرب الخاقان مخدومی محمد امین خان بیگلربیگی گیلان

«درینوقت اظهار میشود که هر وقت کشتیهای جنگی آتشی دولت بهیه روسیه به»
 «مرداب انزلی میآید بهیچوجه من الوجوه مانع و متعرض آنها نشوند و گذارند که»
 «بانزلی و مرداب آنجا بیایند البته آن مخدوم از قراری که نوشته شده است معمول دارند.»
 «فی ۲۶ شهر ذی قعدة الحرام ۱۲۶۲»

در ذیل نامه حاجی میرزا آقاسی باخط خود نوشته

«مقرب الخاقانا مخدوما هر وقت کشتیهای جنگی آتشی دولت بهیه روسیه آنجا میآیند»
 «کمال احترام به بیدق کشتیهای آن دولت بهیه نمایند.»
 بهضمون فوق نیز نامه ای بعنوان «عالیجاه میرزا ابراهیم سردار انزلی» مینویسند

و باین ترتیب حاجی میرزا آقاسی اجازه میدهد که کشتیهای جنگی روس آزادانه بمرداب انزلی آمدورفت کنند.

بعد از حاجی میرزا آقاسی میرزا تقی خان امیر کبیر با تدابیری مدتها از ورود کشتیهای جنگی روس بمرداب انزلی جلوگیری میکرد و هر وقت وزیر مختار روس در مقام اعتراض انزلی ممانعت میکند بر میآمد با خواهش و تمنی آن را بامروز و فردا میگذرانند. پس از امیر کبیر میرزا آقاخان نوری (۱) بصدارت ایران منصوب و مصمم میشود اجازه ای

۱- میرزا نصرالله خان معروف به میرزا آقاخان نوری فرزند میرزا اسداله خان نوری است و در کتاب روضة الصفا اجداد او را اینطور مینویسد

«از اولاد واحفاد خواجه بزرگوار مدنی موالد ابوالصلت عبدالسلام بن صالح الهروی مرید و محرم اسرار حضرت امام علی بن موسی الرضا علیه التحیه والثناء و بدین وجه طایفه ایشانرا طایفه خواجه گویند»

اولاد ابوالصلت درمازندران و کیلان زندگی میکردند و میرزا اسداله خان در زمان آقا محمد خان قاجار باستراباد رفت و بسمت لشکر نویس او انتخاب شد و بعدها در دوره سلطنت فتحعلی شاه «بوزارت عساکر منصوره و معاملات تمامی سپاه اختصاص» یافت

میرزا آقاخان که کوچکترین فرزند میرزا اسداله خان بود در پشت هم اندازی و دسیسه بازی گوی سبقت از همگنان ربوده و بقول دکتر پلاک معلم اطریشی دارالفنون «یک مرد محیل و دسیسه بازی بدلی بود»

وقتی فتحعلی شاه میرزا آقاخان را در اوان جوانی بعنوان «نیابت وزارت عساکر» بمعاونت پدر (یعنی میرزا اسداله خان) انتخاب کرد میرزا آقاخان بپدر نیز بنای رقابت را گذارد و آنقدر کوشید تا فتحعلی شاه پدر را معزول و به حکومت نور و کجور و تنکابن فرستاد و پسرا بوزارت لشکر منصوب نمود.

در دوره محمد شاه نیز چندی این سمت را داشت ولی چون با حاجی میرزا آقاخان سی بنای رقابت را گذارد و علیه او بتوطئه و دسیسه پرداخت حاجی میرزا آقاسی او را بکاشان تبعید کرد.

میگویند علت تبعید میرزا آقاخان نوری بکاشان بواسطه آن بود که برای انگلیسها جاسوسی میکرد و اخبار و اسرار دولتی را به آنها میداد و حتی شبی او را مشاهده میکنند که با اس مبدل بسفارت انگلیس میرود بعد از مرگ محمد شاه میرزا آقاخان از کاشان به تهران میآید و چون میرزا تقی خان امیر کبیر از دسیسه کاری و توطئه چینی او باخبر بود تصمیم میگرفت که مجدداً او را بکاشان عودت دهد ولی میرزا آقاخان مهد علیا مادر ناصر الدین شاه و وزیر مختار انگلیس را واسطه قرار میدهد و در تهران میماند و چندی بعد نیز بلقب اعتمادالدوله ملقب میگردد.

میرزا فضل الله برادر میرزا آقاخان در تذکره تاریخی وزیر نظام راجع به آمدن خود و برادرش از کاشان بتهران و کمک انگلیسها به آنها اینطور مینویسد.

«..... چون بلای ناگهانی میرزا تقی خان فراهانی که از جانب حضرت اقدس شاهنشاه روح العالمین فداء مصدر امور جمهور خلایق بود برای کج و طریقه لج در فکر جان و دور نمودن ما بندگان از خانمان بود - لابد دولت انگلیس را از آن شس المرید که فعال مایرید بود مکمن انس و استیناس خود نموده باحالت ناه پناه بردیم و از لوح خاطر خود نقش عافیت ستردیم»

بالاخره میرزا آقاخان وسائل عزل و قتل میرزا تقی خان امیر کبیر را فراهم میسازد و در محرم ۱۲۶۸ هجری قمری خود بجای او بر کرسی صدارت ایران قرار میگیرد.

هنگامی که ناصر الدین شاه میخواست فرمان صدارت میرزا آقاخان را تحت تأثیر و سفارش سفارت انگلیس و مهد علیا مادر خود صادر کند چون باو کاملاً اعتماد و اطمینان نداشت و بعلاوه معروف بود که میرزا بقیه در حاشیه صفه بعد

را که روسها قبلاً برای ورود کشتیهای خود به مرداب انزلی بدست آورده بودند برهم
بزنند و نگذارد جهازات جنگی روس بمرداب وارد شوند.

بدین منظور بعیسی خان حاکم گیلان دستور میدهد که از ورود کشتیهای جنگی
روسیه بمرداب ممانعت نماید و خود با وزیر مختار روس وارد مذاکره میگردد.

میرزا آقاخان دلائل جلوگیری از ورود کشتیهای جنگی روس را بمرداب انزلی در
نامه‌ای که بتاريخ اول محرم ۱۲۶۹ هجری قمری بمیرزا محمد حسین صدر قزوینی عضدالملک
وزیر مختار ایران مقیم بطرز بورغ مینو بسد چنین شرح میدهد.

«در باب کشتی جنگی و تجارتی که روسها باصرار میخواهند بمرداب انزلی»

«داخل کنند و هنوز داخل نشده است بیشتر شرحی بشما نوشتم و صورت سؤال و جواب مرحوم»

«حاجی میرزا آقاسی را با جناب غراف نسلرود پیش شما فرستادم نمیدانم رسید و جوابی»

«نوشتید یا هیچ بشما نرسید باری مجدد اوزیر مختار کاغذی باصرار هرچه تمام تر نوشته»

«است ایستادگی غریبی دارد که باید داخل مرداب شود دولت ایران میگوید.»

«اولاً مرداب داخل دریاست که موافق عهدنامه حق داشته باشد.

«ثانیاً معمول این چند سال را باید رعایت کرد.

«ثالثاً مرداب معتد میشود تا داخل آبادی مملکت با این حال آمدن کشتیهای روس»

«ظاهر است چه حالت به مردم این مملکت و اهالی بلد و بیگانه و بومی حواهد داد شما»

«نمیدانم چه حرف زدید و چه شنیدید یا هیچ کاغذ بشما نرسید اگر بنای شما با جناب»

«سیتا وین بطور دوستی و اتحاد و خالی از محاجه است حالی نمائید که آمدن کشتی»

«شما بمرداب انزلی از برای شما نفعی ندارد اما از برای ما از داخل و خارج که شما میدانید ضرر»

«کلی دارد بالفرض اگر حق ثابت دولت روس هم باشد که از شما توقع داریم»

بقیه از حاشیه صفحه قبل

آقا خان تحت حمایت سفارت انگلیس و وابسته به آنهاست تعهد نامه‌ای بشرح ذیل از او میگیرد.
«این چاکر قدیمی پدر بر پدر خانه زاد و نمک پرورده این آستان مبارک بوده محمد حسنخان مرحوم

و آقا محمد شاه مرحوم و خاقان مغفور و شاه مرحوم مبرور خودم و اجداد بارت خدمت کرده ایم بصدقت رعیت
و نوکر خانه زاد شاهنشاه روحی فداه هستم کسی را یارای تخلف از این حرف و گفتار نیست و اگر خدای نکرده
از این فدوی قدیمی جان نثار خیانتی دولتی سر بزنند مورد مواخذه شاهنشاه روحی فداه باشم لیکن استدعای
این چاکر این است که اگر عرض شود تحقیق شود و بعد از اثبات عقوبت شود تحریراً فی محرم ۱۳۶۸
در ذیل آن مجدداً اضافه نموده.

«این بنده در گاه در زیر حمایت هیچ دولتی بجز در ظل حمایت شاهنشاه ایران خلداله بلکه نیستم و
امید الطاف و مرحمت از این آستان مروت نشان داشته و دارم» محل مهر در پشت صفحه «عبده آقا خان این
اسداله» دوران صدارت این شخص تا محرم سال ۱۲۷۵ هجری قمری بطول انجامید.

میرزا آقا خان در این مدت هفت سال از لحاظ سیاست داخلی و خارجی کشور مرتکب اشتباهات جبران
ناپذیری گردید و عده‌ای خیانت او را در فضیه هرات و جنگ بین ایران و انگلیس مسلم میدانند

میرزا آقا خان پس از عزل مدتی بحال تبعید در سلطان آباد عراق ویزد و اصفهان بسر میبرد و عاقبت در
شب جمعه ۱۲ ماه شوال سال ۱۲۸۱ هجری در قم فوت میکند و جنازه‌اش را به نجف اشرف حمل و در آنجا
بخاک می سپارند.

« پایی نشوید »

هنگامیکه مامورین ایران از ورود تمام کشتیهای روس بمرداب انزلی جلوگیری میکنند وزیر مختار روسیه نامه اعتراضیه ذیل را بمیرزا آقاخان نوری مینویسد .

« نمره ۱۰ - چهارم اکتوبر ۱۸۵۳ غره محرم ۱۲۶۹
 « از قرار شرحیکه بواضع این دستخط وزیر مختار اعلیحضرت ایمپراطوری از جانب
 « قونسول دولت فخمیه روسیه مقیم رشت رسیده است و بنظر امنای دولت بهیه خواهد
 « رسید کار گذاران انزلی اعلام داشته اند که بر طبق احکام دولت خودشان و موافق
 « دستور العمل والی گیلان ایشان نمیتوانند گذارند که کشتی آتشی تجارتی روس
 « متعلق بتجار کمپانی مسکو که بارش مال التجاره است با آزادی داخل مرداب انزلی
 « شود بغیر از این از برای مزید حیرت سرحد داران بعالیجاه ایوانفسکی صاحب
 « اطلاع داده اند که به آنها رسما حکم شده است که بواسطه جمیع تدابیر امکان پذیر
 « در این باب ممانعت نمایند این با اکراه زیادی است که و اضع این دستخط باید
 « بملاحظه عمده جناب میرزا آقاخان صدراعظم اعلیحضرت پادشاهی در آورد این
 « گفتار تهدید آمیز مباشرین زیر دست دولت ایران را چون و اضع این دستخط
 « آرزوی صدیق دارد که درین باب فقط نتیجه خبطی مشاهده نماید و خود را بدون دلایل
 « کافیه ماذون نخواهد دانست باور کند که این نوع اعلام که باین طریق اقرب متعلق
 « است بمراسم خصومت آشکار نسبت بدولت بهیه روسیه هیچوقت توانست اظهار
 « اراده سنیه بوده باشد . و اضع این دستخط زیاده متقاعد است از میلی که اولیای دولت
 « اعلیحضرت پادشاهی در هر فرصت خواهند داشت که رابطه حسن اتحاد و صلح فیما بین
 « مملکتین حفظ نمایند تا که این قسم احتمال رنجش آمیز را قبول نماید بنظر و اضع
 « این دستخط میآید که اولیای دولت ایران بقدر کفاف از فصول عهد نامجات
 « مستحضرنند و زیاده وظیفه خود میدانند که آنها را حفظ نمایند تا که اینگونه مقاوله
 « از جانب کار گذاران زیر دست این دولت خودشان متحمل شوند در کمال نادانی
 « خود مباشرین بلکه خبر ندارند که قطع نظر از عهد نامجات قدغنی که سفاین خواه عسکریه
 « خواه تجارتیه به بندر دولت دوست و همسایه داخل نشود رنجش است عمده و تدبیری
 « است که فقط در حین جنگ جایز میدانند و گذشته از این که این تدبیر نقض آشکار
 « عهد نامه مقرر است بلا واسطه خللی میرساند بحقی که فیما بین ملل مجری است
 « که طالب شیوه منوره خود که سیویلزاسیان مینامد میباشد مباشرین زیر دست ایران
 « که اینطور انحراف از قواعدی که عموما معمول است جایز میدانند بلکه خبری
 « ندارند بنحوی که اولیای دولت اعلیحضرت پادشاهی بواسطه اعلانات سابقه باید
 « اطلاع داشته باشند که دولت فخمیه روسیه در هیچوقت آنها را نخواهد گذارد و متحمل
 « نخواهد شد خلاصه و اضع این دستخط مطالبه مینماید که به اشخاصیکه جرئت نموده
 « اسم دولت خودشان را بکار بردند از برای این نوع مکالمه خصومت انگیز و غیر
 « موجه بوسعت اطلاعی داده شود و از وظایف خود و از ضرورت الزم که حسن »

« مراوده فیما بین دولتین را که بواسطه مراسم دوستی و همجواریت صلح آمیز »
« متحدانند حفظ نمایند . »

میرزا آقاخان نوری در جواب نامه اعتراضیه سفارت روس نامه ذیل را نوشته و میگوید که بکارگذاران گیلان دستور داده که از ورود کشتیهای تجارتی بمرداب انزلی ممانعت نمایند .

« جناب جلالت و نبالت نصایب کفالت و کفایت انتساب با محبان استظهارا »
« مشفقاً مکرماً »

« کاغذ آن جناب مورخه غره شهر محرم الحرام سنه ۱۲۶۹ رسید قلمی داشته بودند »
« که سرحداران انزلی اعلام بعالیجاه فطانت همراه موسیو ایوانفسکی قونسول دولت »
« بهیه روسیه مقیم رشت نموده اند که نمیتوانند گذارند که کشتی تجارتی »
« تجار آن دولت بهیه با آزادی بمرداب انزلی داخل شود چون کشتی های تجارتی »
« آن دولت سابقاً بادی بود و کشتی آتشی تجارتی در بحر خزر تازه »
« ایجاد شده است اگر منعی کرده اند بگمان این بوده است که کشتی »
« مزبور از کشتیهای جنگی است که چنانچه در مراسله مورخه ۲۵ شهر رمضان سنه »
« ۱۲۶۸ بآن جناب نگارش رفته است موافق عهدنامه حق آنها همین سیر در بحر »
« خزر است و بس حالا که آن جناب بالصراحه نوشته اند که کشتی مزبور تجارتی است »
« بکارگذاران گیلان اعلام خواهد شد که موافق قاعده متداوله که با کشتیهای تجارتی »
« آن دولت رفتار میکنند با این کشتی نیز عمل نمایند و چون کمی آتشی درین مدت آمد »
« و رفت در مرداب انزلی نداشته و در نظر خلق آن صفحات تازگی دارد بجهت رفع »
« بعضی تصورات عوام کالانعام آن ولایت توقع میرود که آن جناب قراری بدهند که »
« کشتی مزبور هر دفعه که میآید بقدر ضرورت مکث نماید و اسباب تماشا و بیکاری مردم »
« و باعث شهرت های مرارت افزا نشود . »

« چون لازم بود در مقام زحمت برآمد حروفی ۹ شهر محرم سنه ۱۲۶۹ »
در نتیجه این مکاتبات میرزا آقاخان صدراعظم نامه ذیل را به « عالیجاه عیسی خان حاکم گیلان » و « عالیجاه میرزا محمدعلی منشی مهمام خارجه گیلان » مینویسد و بآنها دستور میدهد که فقط کشتیهای تجارتی روس را اجازه ورود بمرداب انزلی بدهند و از ورود جهازات جنگی ممانعت نمایند .

« بعالیجاه عیسی خان حاکم گیلان »

« مقرب الخاقانا محترماً وزیر مختار روسیه در باب دخول کشتیهای آتشی آن دولت »
« بمرداب انزلی مراسله بدو ستدار نوشته و جواب را نزد میرزا محمدعلی انفاذ نمود »
« و با و نوشت که بملاحظه آنمخدوم برساند اگرچه بعد از اطلاع بر مضامین آن »
« سؤال و جواب دستور العمل خود را در بنیاب خواهید دانست ولی از بابت غایت وضوح »
« بآنمخدوم زحمت میدهم که قدغن نمایند کشتیهای آتشی آن دولت بهیه را که خالی »
« از توپ جنگی و سرباز و ادوات جنگ باشد و کشتی تجارتی بر آن صادق آید از »

« دخول و سیر در مرداب انزلی ممانعت ننمایند اما اگر کشتی آتشی جنگی آندولت »
 « که سرباز و توپ جنگی در آنست بخواهد داخل مرداب شود بگویند از برای ما »
 « حکم و دستور العمل از اولیای دولت است خلاصه اذنی که بآنها داده شده است همان »
 « کشتیهای تجارتی روسیه است نه کشتیهای جنگی دولت مشارالیه و فرق میان »
 « کشتیهای تجارتی و جنگی بودن توپ و سرباز است در آن که هر کدام توپ و »
 « سرباز دارد جنگی است و هر یک ندارد تجارتی است آنمخدوم اهتمام زیادی در این »
 « باب بعمل آورند که خدا نکرده نقصی و وهنی حادث نشود .

« شهر محرم الحرام ۱۲۶۹ »

« بعالیجاه میرزا محمدعلی منشی مهام خارجه گیلان »

« عالیجاهها مجدت همراهها عزیزا »

« فیما بین من و جناب وزیر مختار در باب دخول کشتیهای تجارتی دولت بهیه روسیه »
 « بمرداب انزلی سؤال و جوابی شد که سواد هر دو را اینک ملفوف این نوشته از برای »
 « استحضار آنعالیجاه فرستادم و بمقرب الخاقان مخدومی عیسی خان حاکم گیلان »
 « مراتب را نوشتم آنعالیجاه مخدوم معزی الیه را از مضامین سوادها اطلاع بدهید چون »
 « در جوابی که از جانب من بجناب معظم الیه نوشته شده است صریحا نگاشته نشده »
 « است که کشتیهای تجار دولت بهیه روسیه آیا ماذون است بمرداب داخل شود یا نه »
 « از برای عدم شبهه و رفع ابهام و ظهور بصیرت و بینائی آنعالیجاه مینویسم که »
 « کشتیهای آندولت بهیه خواه بادی خواه بخاری ماذون است که در مرداب انزلی »
 « گشت و گذار و رفت و آمد نماید اما شرطش این است که خالی از توپ جنگی و »
 « ادوات و سرباز باشد هر گاه توپ و سرباز داشته باشند کشتی جنگی هستند و »
 « کشتیهای جنگی را از دخول بمرداب مزبوره اذن داده نشده است آنعالیجاه »
 « بسرحددار انزلی مراتب را حالی نماید و دقت کند امر تازه احداث نشود اگر بخواهند »
 « کشتی دودی بادوات جنگ داخل بمرداب نمایند جواب اینطور بگویند که ما از »
 « جانب اولیای دولت خود ماموریم که از دخول کشتیهای تجارتی دولت روسیه بمرداب »
 « ممانعت ننمائیم چون این کشتیها توپ و سرباز دارد و کشتی جنگی است اذن نداریم »
 « که بگذاریم داخل مرداب شود موقوف بحکم مجدد اولیای دولت علیه است »
 « بانسانیت و معقولیت رفتار نمائید که حرفی و سخنی از آن بیرون نیاید از مضامین »
 « سؤال و جواب آنعالیجاه همین کیفیت را استنباط خواهد نمود که بغیر این اذنی »
 « بکشتیهای دولت روسیه داده نشده است زیاده چه نویسم . سلخ محرم ۱۲۶۹ »

بدین ترتیب قرار میشود فقط کشتی های تجارتی روس داخل مرداب انزلی بشوند و از ورود جهازات جنگی جلوگیری نمایند .

میرزا آقاخان نوری همیشه این اقدام را از خدمات خود می شمرد چنانکه در جلد دهم روضه الصفای نامری ضمن کارهایی که در دوره صدارت میرزا آقا خان انجام شده مینویسد .

« دیگر آن که اهالی دولت روسیه خطی از حاجی میرزا آقاسی گرفته بودند که جهازات ایشان را بلا کر گاه انزلی جواز نزول باشد و چون مایه بعضی اختلال میشد جناب صدارت آن را موقوف داشته بر خط حاجی خط برزد ».

بعد از میرزا آقاخان نوری نیز همیشه از ورود کشتیهای جنگی بمرداب انزلی جلوگیری میشد و حتی اگر يك کشتی را که روسها تجارتی مینامیدند ولی بنظر مامورین ایرانی جنگی میآمد از ورود آن هم بمرداب جلوگیری میکردند چنانکه حاج میرزا سعید خان وزیر امور خارجه در نامه ای بعنوان « میرزا صادق خان منشی مهمام خارجه گیلان » بتاريخ سلخ جمادی الاخر سنه ۱۲۷۷ چنین مینویسد .

در خصوص کمی آتشی از خیالات کمپانی روس اطلاع و ضمنا استفسار نموده بودید که کمی آتشی اذن دخول بمرداب دارد یا نه حقیقت این است که بتغییر وضع چنین کمی و اسم او را تجارتی گذاشتن با اینکه خود آنعالیجاه نوشته است که يك چرخ زیر آب خواهد داشت که بکار جنگ هم میآید نمیتوان اذن دخول بمرداب داد و اینطور کشتی ها جنگی محسوب خواهند شد فقط کشتی باد بانی را تجارتی میدانم و حق دخول بمرداب دارند کشتی آتشی شد و توپ هم دارد دیگر از جنگی بودن چه باقی خواهد داشت گفتن روسها که چنین کشتی تجارتی است دلیل نمیشود و البته آنعالیجاه مراقب باشد که کشتی آتشی ابدأ داخل مرداب انزلی نشود لزومی هم ندارد و هر گاه از آنطرف بمقام سؤال و جواب بر آیند در مقابل بگوئید که ما همان جور کشتی را تجارتی میدانیم که متداول بوده و تا بحال داخل مرداب میشده است این وضع جدید را نمیشناسیم که تجارتی باشد و ماذون نیستیم که سوای جور کشتی های تجارتی سابق اجازه داخل شدن بمرداب بدهیم این فقره در نظر مرحمت پایگاه همیون زیاد معتنا به است مبادا آن عالیجاه غفلت نماید و اگر در آنجا نگذشت مراتب را عالیجاه قونسول بجناب وزیر مختار و شما با ولیای دولت بنویسید تا از آنجا حکم صادر شود باقی والسلام .

☆☆☆

ب - بنای تجارتخانه

قبلا گفتیم که روسها از آقا محمد خان قاجار اجازه گرفتند در ساحل استرabad «دارالمعامله» ای بنا کنند ولی بجای آن بنام تجارتخانه مشغول ساختن قلعه جنگی شدند و بطور اختصار دیدیم که چگونه آقا محمد خان روسها را از سواحل ایران راند و نگذارد که در آنجا پایگاه نظامی بسازند .

بعد از معاهده ترکمانچای در زمان محمد شاه روسها بموجب فصل پنجم معاهده مزبور از حاجی میرزا آقاسی درخواست مینمایند که اجازه داده شود در استرabad و بندر جز کمپانی روسی محلی برای معاملات تجارتی و سکونت بازرگانان روس بسازد .

حاجی میرزا آقاسی که سابقه موضوع را در زم'ن آقا محمد خان میدانست و مخصوصا رفتار خشونت آمیز غراف مدم وزیر مختار روس را میدید می ترسید که ساختن انبار تجارتی بهانه باشد و دوباره ساختن قلعه جنگی تجدید شود . ابتدا قضیه را با امروز و فردا میگذاشت ولی بالاخره بواسطه فشاری وزیر مختار

روس موافقت مینماید که انباری برای مال التجاره اتباع روس در استرآباد بسازند ولی قبلاً از وزیر مختار روس میخواست که تعهد کند این بنا فقط اختصاص بتجارتخانه خواهد داشت و هر گزه انبار مهمات جنگی و آلات حرب نخواهد شد و وزیر مختار روس نیز در ماه صفر ۱۲۵۸ این تعهدنامه را بشرح زیر بعنوان حاجی میرزا آقاسی مینویسد .

« جناب مجدت و جلالت تصایا فخامت و مناعت اکتساباً معیان و ازاد دوستن استظهاراً مشفقاً معظماً مکرمات بجهه رفع اشتباه و پاره تصورات از خواست تجارت روس در ساختن انباری بکنار بندر استرآباد برای مال التجاره خود که از مملکت روس می آورند چنانکه گفتگو و قرار شده است انبار مذکور بهیچ بهانه مستحکم نخواهد شد و هرگز انبار آلات حرب و اسباب قورخانه نخواهد گردید و دولت علیه ایران هیچ چیز بعهده خود نمی گیرد مگر دادن سرباز که برای حفظ مال التجاره مطالبه خواهد شد چنانچه انبار مذکور بخرج دولت علیه ایران ساخته شود تجار دولت بهیه روسیه برای مدت زمان که مال التجاره خود در آن خواهند ماند رسومی خواهند داد و چنانچه چه برخلاف آن ساختن انبار فوق الذکر بعهده تجار روس باشد همین اخراجات سرباز مستحفظ این دولت جاوید مدت را خواهند داد .

زیاده چه مصدع شود باقی ایام دوستی و اتحاد مستدام باد تحریر فی بیست و دوم صفر المظفر سنه ۱۲۵۸ محل مهر

وزیر مختار دولت بهیه روسیه غراف مدم

و بالاخره حاجی میرزا آقاسی اجازه می دهد که « موافق شروط عهد نامه مبارکه انبار باید در محل تجارت که خود شهر استرآباد است ساخته شود . » بعداً پس از اینکه « غراف مدم » وزیر مختار تندخوی روس از ایران می رود و بجای او کنیاز دالگور کبی مامور دربار محمد شاه می شود و روابط حاجی میرزا آقاسی با سفارت روس بهبودی می یابد « چرنايوف » کنسول روس در استرآباد از حاجی میرزا آقاسی تقاضا میکند که اجازه بدهند در « فرضه استرآباد » نیز انباری برای تجارت بنا کنند .

حاجی میرزا آقاسی نیز با این تقاضا موافقت و به چرنايوف کنسول دولت روس اینطور مینویسد .

« عالیجاه بلند جایگاه مجدت و فخامت همراه دوستا مشفقاً مهربانا

مراسله حلت مواصله در زمانی خوب واصل و از مسطورانش که مشعر بر مرانب دوستی و يك جهتی بود کمال فرح و سرور حاصل آمد اینکه فقرانی از مرانب صدق عقیدت و دولتخواهی خود نسبت بدولت علیه نوشته بودند و مندرج داشته بودند که میخواهند انشاءاله از حسن نیت و خیرخواهی بر مرانب دوستی و يك جهتی دولتین بهیتین بیفزایند و در آن حدود که اقامت دارید از روی کمال حسن انصاف به مهمات تبعه دولتین بهیتین پردازند الحق آن چه نوشته اند همه مقرون بصدق و صوابست و دوستدار را یقین حاصل است که امورات تبعه دولتین بهیتین از حسن نیت و خیرخواهی آن دوست بخوبی و خوشی انجام خواهد یافت در باب ساختن انبار در فرضه استرآباد بجهت گذاردن مال التجاره تجار تبعه دولت بهیه که اشعار کرده بودند که دوستدار بکار گزاران استرآباد قدغن نماید بسازند و به تجار تبعه دولت بهیه روسیه کرایه بدهند حسب المسؤل آن دوست شرحی بعالیجاه مقرب الخاقان سلیمانخان بیکلریکی استرآباد قلمی داشت که انباری بقدر کفاف مال التجاره تبعه آن دولت بهیه در فرضه استرآباد در محلی که مناسب باشد ساخته به تجار آن دولت بهیه کرایه بدهد یقین است که عالیجاه معزی الیه از قرار نوشته من عمل خواهد کرد و انبار را خواهد ساخت زیاده مطلبی نیست »

نامه ای که حاجی میرزا آقاسی به سلیمان خان نوشته و در نامه کنسول دولت روس بآن اشاره کرده این است

«مقرب الخاقانا مخدوما»

چون از اوقاتیکه عالیجاه چرنایوف صاحب قونسول دولت بهیه روسیه در دارالخلافه بود درباب ساختن انبار بجهت گزاردن مالالتجاره تبعه دولت بهیه روسیه بامن گفتگو کرد ومن بعالیجاه مشارالیه وعده کرده ودم که انبار بقدر کفاف گزاردن مالالتجاره تبعه آن دولت بهیه در فرضه استرabad می سازم و به آنها کرایه می دهیم هم این اوقات عالیجاه مشارالیه کاغذی بمن نوشته بود وخواست این مطلب را نموده بود که بوعده وفا نمایم از اینکه عالیجاه مشارالیه را خیرخواه صداقت کیش دولتین بهیتم میدانم بقدراللزوم انباریکه کفاف گزاردن مالالتجاره تبعه آن دولت بهیه را نماید در فرضه استرabad درجائیکه مناسب داند بسازید و بتجار تبعه آن دواتر بهیه اجازه دهید که من اخراجات ساختن انبار مزبوره را به آن مخدوم خواهم داد تحریرا فی شهر صفر سنه ۱۲۶۳ حاجی در دنباله این اقدام شرحی نیز باین مضمون برای کنیاز دالگورکی وزیر مختار روس نوشته است.

«جناب جلال ونبالت نصابا محبان استظهارا دوستان اعتقادا مشقا معظما»

در اوقاتیکه عالیجاه مجدت همراه دوست مهربان چرنایوف صاحب دردارالخلافه بود ازمن خواست کرد که در فرضه استرabad انباری بجهت گزاردن مالالتجاره تبعه دولت بهیه روسیه بسازم و کرایه بدهم و عالیجاه مشارالیه نیز در این اوقات شرحی از استرabad درینباب بدوستدار نوشته بود اگرچه موافق شروط عهدنامه مبارکه انبار باید در محل تجارت که خود شهر استرabad است ساخته شود اما از اینکه دوستدار میخواست رضای خاطر عالیجاه مشارالیه را بعمل آورد درینوقت شرحی بعالیجاه سلیمان خان بیگلر بیگی قلمی داشته که انباری بقدر کفاف مالالتجاره تبعه دولت بهیه روسیه در فرضه استرabad در محلی که مناسب باشد از پول دوستدار که دخلی بکار دولتی ندارد بسازد کرایه بدهد چون استحضار آن جناب لازم بود در اینوقت نوشتجات استرabad را نزد آن جناب فرستاد که از مضامینش استحضار حاصل نموده زحمت کشیده ارسال استرabad فرمایند. فی هفتم شهر صفر سنه ۱۲۶۳ چرنایوف کنسول روس در نامه ای باین شرح از اقدام حاجی میرزا آقاسی تشکر میکنند.

«تعلیقہ رفیعہ شریفہ کہ بجهت قبول مستدعیات این مخلص ارادت کیش صلاح اندیش شرف صدور یافته بود در اسعداوان و خوشترین زمان کالو حی المنزل عز وصول و پرتونزول ارزانی داشته از عبارات وفقرات تلطیف آیاتش کہ مبنی باظهار محبت و مکرمت بود کمال مسرت و فرخ رخ نمود و بمراتب اخلاص و امیدواری افزود چون در این ایام سعادت فرجام کہ چاپار سفارت دولت بهیه عازم آن صفحات برکت علامات بود واجب بل متحتم آمد کہ بمقتضای اخلاص باطنی کہ باطنی مراتب کمال بود قدم صدق و ارادت بساحت شکر گذاری و حق شناسی نهاده بنکارش این مختصر پرداخته آمد امیدوار است کہ انشاءاله پیوسته اوقات باینگونه مراحم و اشفاق مخلص خود را قرین مباحی و افتخار فرمائید

تحریرا فی ۲۹ شهر صفر ۱۲۶۳ حاجی میرزا آقاسی گذشته از نامه ای که قبلا به سلیمان خان بیگلر بیگی استرabad نوشته و توسط پست سفارت روس ارسال داشته بود جداگانه و محرمانه نامه ای هم به سلیمان خان مزبور مینویسد که در ساختن انبار دقت کافی بعمل آورد که مبادا روسها انبار را بصورت قلعه جنگی در آورند.

«مقرب الخاقانا مخدوما»

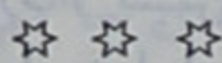
موافق شروط عهدنامه مبارکه تر کمانچای باید کار گزاران دولت علیه در شهر استرabad که محل تجارت و معاملت است انباری بقدر کفاف مالالتجاره تبعه دولت بهیه روسیه بسازند به آنها کرایه بدهند اما در اوقاتیکه عالیجاه دوست مهربان چرنایوف صاحب دردارالخلافه بود ازمن خواست کرد که چون اموال تجار تبعه دولت بهیه روسیه را که از کشتی بخشی فروود می آورند مکائی ندارند که مال خود را از برف و باران محفوظ بدارند اموال آنها ضایع و تلف میشود من انباری در فرضه استرabad بسازم به آنها کرایه بدهم من محض استرضای خاطر

غالبجاه مشارالیه قبول کردم انباری از پول خود که بهیچوجه دخلی بامور دولتی ندارد بسازم در این باب بآن مخدوم نوشته بتوسط چاپار سفارت فرستادم که ملاحظه خواهید نمود لهذا مجدداً به آن مخدوم مینویسم که انبار مزبور بقدر مالالتجاره آنها در محلی بسازد که بهیچوجه ضرری برای دولت علیه نداشته باشد و انبار مزبور حصار و قلعه نمیخواهد مجتمع هم نسازد و متفرق باشد میباید آن مخدوم بطوری که نوشته شده است انبار مزبور را در فرضه استرآباد بسازد آنچه خرج نماید من خود به آن مخدوم خواهم داد و کسی هم از مضمون این نوشته مستحضر نشود باقی والسلام

در ذیل نامه حاجی میرزا آقاسی باخط خود نوشته

«انبار انبار است و کاروانسرا کاروانسرا و قلعه قلعه چند جا انبار ساختن و بهم متصل نمودن و بصورت قلعه در نیاوردن سبب اطمینان اهالی طرفین است بوضع بسازید که بصورت قلعه و کاروانسرا که برادر کوچک قلعه است در آن سرحد باعث صد هزار گفتگو است خانه که چند اطاق کوچک برای نشستن تجار و انبار بزرگی که بسیار بزرگ باشد برای گذاشتن بار کفایت دارد بعد بفاصله یکصد ذرع باز مثل آن میتوان و همچنین اگر مطلب را یافتید فیهوالا آدم دیگر بفرستم بیاید انبارها را ساخته مراجعت کند. بتاريخ سه شنبه ۹ شهر صفر سنه ۱۲۶۳»

و باین ترتیب انبارهایی در سواحل استرآباد و بندر جز ساخته برای تجارت در اختیار روسها گذارده می شود.

هنگامی که امیر کبیر صدر اعظم ایران بود اتفاقاً یکی از انبارهای فوق الذکر آتش گرفته و تمام بنای آن دستخوش حریق میگردد. روسها بعد از خاموش کردن حریق در صدد ساختن مجدد بنا میافتند و مصالح و اسباب کار را فراهم میسازند.

از آن طرف امیر کبیر موقع را مغتنم شمرده به محمد ولیخان بیگلربیگی استرآباد دستور میدهد بهر طریق هست در کار ساختمان تجارتخانه مواع و اشکالاتی ایجاد نموده تا میتواند نگذارد کار بنائی صورت بگیرد.

کنسول روس چر نایوف مقیم استرآباد در تاریخ ۳ صفر ۱۲۶۷ به محمد ولیخان مینویسد:

«از قراری که معلوم میشود بعضی از اهالی جز و مباشرین آنجا در باب ساخته شدن انباری که از اول معامله و تجارت کامپانیا در کنار جز ساخته و درین عرض مدت در تصرف ایشان بوده و این اوقات صورت احتراق یافته بود مانع میشوند و مردم را از بردن چوب و تخته منع میکنند و نمی گذارند که چوب آلات بفروشند. ازین طرز و طور و نرس حقوقها که بمردم داده و میدهند و عاقبت کار بجائی رسید که نه تجار جرأت معاملات میکنند و نه مکاری قدرت حمل و نقل مالالتجاره از کناره دارند و این معنی که منافی مراسم اتحاد دولتین بهیچین است موجب سد طرق تجارت و باعث ضرر و زیان رعایای طرفین خواهد آمد و مردم از دادوستد و کسب و معیشت باز خواهند ماند لهذا زحمت می دهد که در عالم اتحاد و موالات دولتین فخیمتین قدغن فرمایند که کسی در باب ساخته شدن همین یکباب انبار - وخته چوب فروش و تخته بران را مانع نشده گذارند که ساخته کمافی السابق در دست داشته باشند و بطریق اول مشغول تجارت خود گردند»

در طهران بین وزارت امور خارجه و سفارت روس مکاتبات و مذاکراتی بعمل می آید و بالاخره میرزا محمد علیخان از طرف وزارت امور خارجه به پرنس دالگورکی در ماه صفر ۱۲۶۷ می نویسد «..... دوات علیه ایران میل دارد انباریکه پنج سال قبل از این

بخرج تجار کامپانی روس در کنار جز ساخته شده بود و این روزها آتش گرفته سوخته است بخرج خود از نوع بسازد ۰۰۰»

پرنس دالگورکی این پیشنهاد را بآبادو شرط قبول میکند .

«شرط اول انبار مذکور هرچه زودتر بطوری ساخته شود که مقصود حاصل آید درینصورت معلوم است بنظارت عالیجاه قونسول و تجار کامپانی باید ساخته شود

شرط دوم تجار کامپانی برای ساختن انبار واسباب ومصالح جمع کرده نواب مهدیقلی میرزا (حاکم استرآباد ومازندران) خرج آنرا بدهد زیرا که در راه مودیت این خرج را کرده اند و خواسته اند که خرج بی فایده را از دوات رفع نمایند .»

وبدین ترتیب مطابق نقشه روسها يك انبار و يك عمارت مسکونی مشتمل بر دو اطاق باهتمام محمدولیخان بیگلربیگی استرآباد ساختند و قرار شد که آشپزخانه و حمامی نیز بسازند و این بناها را رویهم از قرار سالی دو بیست و پنججاه تومان بکامپانی تجاری روس اجاره دادند .

صورت اجاره نامه از اینقرار است .

«کامپانی انبار جدید و مایملق بهارا که عبارت از نشیمن وحمام و آشپزخانه که باید ساخته شود اجاره میکنند که مبلغ دو بیست و پنججاه تومان هر ساله بدهد مشروط بشرايط مذکور :

شرط اول این است بعد از آنکه همه انبار و نشیمن وحمام و جای عمله جات و آشپزخانه را درست کردند و بتصرف سر کشیک دادند چهار ساله اجاره نماید در هر سال دو بیست و پنججاه تومان بدهد و اول وقت اجاره بعد از درست شدن نشیمن وحمام وغیره باشد .

دوم اینکه وجه اجاره را در يك سال سه قسط بدهد یعنی از چهار ماه بچهار ماه سیم اینکه در ظرف مدت اجاره هر گاه جائی خراب بشود باید فوراً صاحب انبار در مرمت وتعمیر آن پردازد و اگر تأخیر بیندازد سر کشیک خود درست کرده آنچه خرج نماید از وجه اجاره موضوع و محسوب بدارد .

چهارم اینکه قبل از انمام مدت اجاره که چهار سال است صاحب انبار آنرا بکس دیگر اجاره ندهد و نتواند فسخ اجاره نماید .

پنجم اینکه هر گاه کامپانی ضرور داشته باشد بخواهد جائی یا مکانی علاوه بر آنچه که ساخته شده است بسازد مانع نشوند و این قسم اخراجات را از خود خرج خواهد کرد بشرطی که بعد از انقضاء مدت اجاره همان جا و مکان علاوه ساخته مال صاحب انبار باشد سوای آنچه که از خرج و مال دیگر در آنجا باشد یعنی در میان آن مکان .

ششم اینکه هر گاه صاحب انبار نخواهد بغیر از انباری که جدید ساخته است نشیمن و مکان دیگر بسازد مانع نشده کامپانی خود خرج کرده خواهد ساخت ولی آنوقت اجاره انبار یکصد و پنججاه تومان خواهد بود در یکسال .

هفتم اینکه پل رودخانه که در پهلوی انبار است و خراب شده است باید صاحب انبار آنجا را نیز بسازد که تردد آسان باشد ۱۳ شوال ۱۲۶۷»

وبدین طریق انبار تجار تنخانه ساخته و بروسها اجاره داده میشود .

بعد از امیر کبیر در دوره صدارت میرزا آقاخان نوری بواسطه سوء سیاست ، روسها بنای اشکال تراشی را گذارده و پرداخت اجاره بهارا بتعویق می اندازند و تقاضای خرید انبار تجار تنخانه را مینمایند و همچنین به بهانه کمی جا تقاضای واگذاری زمین های دیگری را میکنند

بالاخره ساختن حمام و آشپزخانه که تا آن دوره بتأخیر افتاده بود توسط خود روسها ساخته میشود و دولت ایران خرج ساختمان آنها بر روسها میپردازد .
 وراجع بفروش بنا که مکرر مورد تقاضای روسیه بود میرزا آقا خان زیر بار نمیروود و باین بهانه که آنجا خالصه و ملک پادشاه است متعذرو در تاریخ صفر ۱۲۶۸ مینویسد «..... آنجا کلا خالصه و ملک سرکار اعلیحضرت پادشاهی ارواحنا فداه است و بدیهی است يك مشت سفال آنها به پنجاه هزار تومان نخواهد فروخت»

ج - بنای بیمارخانه

در سال ۱۲۶۲ هجری قمری هنگامی که حاجی میرزا آقاسی صدر اعظم ایران بود دولت تزاری روس بمنظوری که قبلاً گفته شد بدولت ایران فشار میآورد که برای معالجه کارگران کشتیها و ملوانان و اتباع روس از طرف دولت ایران در ساحل استرآباد زمینی برای ساختمان بیمارستان بآن دولت واگذار شود .

پس از مذاکراتی که در این باب بین دولتين بعمل میآید حاجی میرزا آقاسی از طرف محمد شاه دستوری بعنوان موسی خان حاکم استرآباد صادر میکند که «در محلی خارج از قصور بیمارخانه ای که جای زیاده از حد و استعداد بیمارخانه نداشته باشد و تصور چیز دیگر نشود و استحکام آن همینقدر باشد که آن بنارا بیمارخانه توان گفت بفاصله و بطرز و ترکیب جایهای معمولی رعیتی استرآباد که بکار سکنی دادن مریضها برخورد که با اخراجات جزئی میتوان ترتیب داد بسازد و لاغیر»

با آنکه این دستور از طرف حاجی میرزا آقاسی صادر میشود ولی چون بعد از آن دوران صد ارتش چندان بطول نمی انجامد این اقدام به نتیجه ای نمیرسد و بالاخره محمد شاه فوت میکند و ناصرالدین شاه بجای او مینشیند و امیر کبیر بر کرسی صدارت تکیه میزند .

یکی از موضوعاتی که وزیر مختار روس با امیر درمیان مینهد همین تاسیس بیمارخانه در استرآباد بود و عاقبت امیر کبیر موافقت میکند که مطابق قرار حاجی میرزا آقاسی بیمارخانه ساخته شود و بدین منظور نامه ای بشرح ذیل به عباس خان بیگلر بیگی استرآباد مینویسد .

«عالیجاها مقرب الخاقانا مخدوما درایام حیوة شاهنشاه مغفور»

«مبرور سفارت دولت بهیه روسیه از اولیای دولت قاهره خواهش دوستانه کرده»

«بودند که کارگذاران دولت علیه بیمارخانه برای اهالی سفاین آن دولت بهیه»

«که دزدربای استرآباد تردد دارد ترتیب دهند و از مصدر خلافت ملفونه فرمانی»

«بعهدد عالیجاه مقرب الخاقان موسی خان حاکم سابق آنجا صادر شده بود»

«باین مضمون که در محلی خارج از قصور بیمارخانه که جای زیاده از حد و استعداد»

«بیمارخانه نداشته باشد و تصور چیز دیگر نشود و استحکام آن همین قدر باشد»

«که آن بنارا بیمارخانه توان گفت بفاصله و بطرز و ترکیب جایهای معمول»

«رعیتی استرآباد که بکار سکنی و اذن مریضها برخورد که با اخراجات جزئی»

«میتوان ترتیب داد بسازد ولا غیر اما از قراریکه مذکور شد تا بحال چنین»
«بیمارخانه در آنجا ساخته نشده است»

«از اینکه سفارت آندولت بهیه دوستانه خواهشی است که کرده اند بآنمخدوم»
«اظهار میشود که بیمارخانه مزبور را بطوریکه در فوق مسطور است در محلی»
«خارج از عیب و نقص بسازد و از کار گذاران دولت بهیه روسیه موافق قاعده»
«کرایه بگیرد و اخراجات بیمارخانه مزبور چون جزوی است من خود بشما»
«خواهم رسانید و اگر برای بیمارخانه مزبور کشیکچی بخواهد من در اینجا»
«با جناب جلالتمآب زبدۀ السفراء المسیحیه محبان استظهاری پرنس دولغاروکی»
«وزیر مختار آن دولت بهیه گفتگو کردم قرار شد که از خود سالدات برای کشیک»
«آنجا بخشکی نیاورند و از تبه دولت علیه کشیکچی که بخواهند بگیرند و اجرت»
«آنها را بدهند»
فی ۱۹ رجب المرجب ۱۲۶۵

چند هفته بعد امیر کبیر ملتفت میشود چون این اقدام موجب بسط نفوذ روسها در شمال ایران است تغییر رای میدهد و بر آن میشود که اقدامی نماید تا شاید روسها را اصولاً از این فکر منصرف نماید.

بدین منظور در تاریخ ۲۶ رمضان ۱۲۷۵ نامه ذیل را به پرنس دالگورکی وزیر مختار روسیه مینویسد.

«اینکه در طی مراسله مرسوله فقراتی از ساختن بیمارخانه برای بحریان روسی»
«در ساحل دریای استرآباد اشعار رفته بود بلی از آنجا که بحمداله امروز مراتب»
«مهر و محبت و مراسم دوستی و مخاندن فیما بین دو دولت بمرتبه کمال رسیده که این»
«طور موافقت محسود اقارب و اجانب آمده و اولیای آن دولت بهیه بوغمی در ترقی»
«و پیشرفت امور این دولت علیه اقدام اقتضا گذاشته نظر التفات و اهتمام گماشته اند»
«که دولتمین بهیمتین حکم دولت واحد بهم رسانیده و در مجاری تغییرات و تبدیلات که این»
«اوقات بحکم تقدیرات درین همایون شوکت ظاهر شد بنوعی در مهمات این دولت»
«مجاهدت کافیه و مساعی جمیله از اولیای آن شوکت فخمیه بظهور رسیده که مافوق»
«بر آن متصور نیست بتخصیص آن جناب دوست مکرم که در دقایق دولتخواهی و»
«مراسم صلاح اندیشی بهیچوجه فرو گذاشت نفرمودند مقتضیات این طریق موافقت»
«البته مستلزم آنست که تکالیف دوستانه جانبین در خدمت همایون حضرتین مقبول»
«گردد ولی این خواهش موجب استیحا ش عامه خلایق و سرحد نشینان که مردمان»
«وحشی صحرائی و از رسوم دولتمداری و مصلحت بینی عاری بلکه ضررهای فاحش را»
«محتمل است چنانچه آن جناب از احوال و اخلاق خلق ایران استحضار دارند و می»
«دانند که آنچه نوشته شده است از روی حقیقت و راستی است نه عذر و بهانه انشاءاله»
«تعالی امضای آندولت بهیه بنظر انصاف ملاحظه خواهند فرمود که منظور و مقصود»
«اولیای این دولت علیه استیحا ش از خلق ایران است نه از کارکنان آندولت بهیه زیرا»
«که از آنها کمال حسن ظن دارند و دوست خیرخواه حقیقی خود میدانند بموجبات»

« مزبوره یقین حاصل است که آنجناب دوست مشفق مکرم از راه دولتخواهی و صلاح
« اندیشی راضی بضرر فاحش ایندولت علیه نخواهند شد و بهمان بیمارخانه که در
« جزیره آشوراده ملك ایندولت علیه موجود و مهیاست اکتفا خواهند فرمود چون
« لازم بود اظهار شد و مصدع آمد ۲۶ شهر رمضان ۱۲۶۵ »

این نامه و دلایل امیر کبیر وزیر مختار روس دالکور کی راقانع نکرده در جواب
نامه اعتراض آمیز ذیل رادر تاریخ ۲۹ رمضان ۱۲۶۵ مینویسد .

« نوشته که آنجناب مناسب دانسته بدو-ستدار قلمی و ارسال فرموده بودید رسید درضمن آن که فیرات
چنداز دوستی رسمی مندرج بود آن جناب بقدر قوه سعی و جاهد بوده که طفره بزنند از اقرار و اعتراف حتی که دولت
بهیه روسیه بموجب فرمان مارك شاه جنت مکان تحصیل نموده برای ساختن بیمارخانه در ساحل استرabad . دوستدار
میل ندارد که حالی و خاطر نشان آنجناب نماید که چه خیالی باید داشته باشد از دولتی که تعهدات خود را
محترم نمیدارد و بدون سبب و جهت حسابی بهم میزنند کلام پادشاهی را که جمیع خلایق مقدس می شمارند و تنض
آنها جایز نمیدانند و دوستدار تکلیف و وظیفه خود را در این میدانند که بطریق اکمل ایراد بگیرد اینگونه
نقض وعدم کلی ظن نسبت بدولت همجوار و دوست بزرگ و درستکار »

در دنباله این نامه مکاتباتی چند بین صدراعظم ایران و وزیر مختار روسیه رد و
بدل میگردد و هر چه دولت ایران از زیر بار این تکلیف شانه خالی میکند نماینده دربار
تزار بر اصرار و ابرام خود میافزاید امیر کبیر ناچار در ماه ربیع الاول سال ۱۲۶۶ نامه ای
باین شرح توسط پرنس دالکور کی برای کنت نسلرود صدر اعظم و وزیر امور خارجه
روسیه مینویسد .

« بر صفحه مضافات و موالات مینگارد که مراتب اتحاد و اتفاق دو حضرت بحمد الله
« تعالی بطوری وضوح و بروز نموده که جای شبهه و ابهام نباشد .

« در این عهد و روزگار خجسته آثار فیما بین شاهنشاه و لینه مت من ناصر الدینشاد
« ابدالله عیشه و ایدجیشه با اعلیحضرت قدر قدرت قضا شوکت امپراطور اعظم اکرم
« که پس از زمان ملاقات و وعده های ملو کانه امپراطوری نه بطوری بمحبت و نظر
« تقویت آن اعلیحضرت اطمینان و خاطر جمعی دارند که احدی تواند سوء ظن یا
« خطشه در مراسم دوستی و التیام و اتفاق حضرتین داشنه باشد این معنی بر رای
« صوابنمای آنجناب و دوستدار بلکه بر همه کس از دور و نزدیک هویدا و ظاهر و
« معلوم است که موالیان و کارپردازان حضرتین نیز بوسایل مستح-نه طالب ازدیاد و
« استکمال این حسن مودت و مراودت هستند جناب زبدة الاسفراء المسیحیه پرنس
« دولقارو کی وزیر مختار آندولت بهیه در رمضان ۱۲۶۵ کاغذی بدوستدار نوشته
« بموجب یکطغری سواد بخط منشیان سفارت فرمانی از شاهنشاه مرحوم صادر شده
« است که کارگذاران استرabad بیمارخانه برای بحریان سفاین دولت بهیه روسیه
« در ساحل استرabad بسازند لهذا دوستدار شرحی در جواب کاغذ معزی الیه بموجب
« حکم اقدس پادشاهی خلداله ملکه و سلطانه نگارش داشت که البته سواد آن بنظر
« آن جناب رسیده این خواهش باعث استیحاخ خاطر مردمان وحشی استرabad و »

« ساحل آنجا می شود البته بدین مهمات ضرر فاحش برای نظم ملکداری دولت علیه »
 « خواهد داشت اولیای آن دولت بهیه نظر بتقویت و حسن نیتی که در پیشرفت کار »
 « ایندولت دارند این تکلیف را نمایند در این اوقات باز جناب سعزی الیه مجددا »
 « اظهار ساختن بیمارخانه در محل مذکور نموده و مراتب عرض اقدس ملوکانه رسید »
 « دوستدار را مامور فرمودند که بآنجناب اظهار دارد که زحمت کشیده بحضور »
 « اعلیحضرت امپراطوری عرضه دارند که نه ما و نه اولیای دولت ما بهیچوجه در »
 « این باب سوءظن و بدگمانی در حق دولت بهیه روسیه نداریم و آندولت بزرگ و »
 « دوست همجواری خود را مبرا از اینطور تخیلات و تصورات میدانیم اما اینکه عالمیم »
 « بحالت رعیت و مملکت خود بجهات مسطوره فوق قبول آنرا باعث ضرر فاحش »
 « و خرابی امور مملکت خود می دانیم البته مسموع داشته اید رعایای آن ملک در باب »
 « توقف بحریان سفاین آندولت بهیه در جزیره عاشوراده ملک طلق ایندولت زیاده »
 « مایه استیحا ش شده است از اعلیحضرت امپراطوری در عالم دوستی و اتحاد »
 « متوقعیم که تکلیف ساختن بیمارخانه در سواحل استر اباد بکار گذاران ایندولت »
 « علیه نشود و قراری در باب تخلیه جزیره عاشوراده ملک دولت علیه خواهند فرمود »
 « بدیهی است که بیشتر باعث بروز و ظهور تقویت اعلیحضرت امپراطور اعظم اکرم »
 « در انتظام امورات ایندولت و این مملکت خواهد بود . »

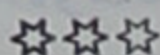
گفت نسلرود در جواب نامه امیر کبیر در ماه جمادی الثانی ۱۲۶۶ نامه ذیل
 را نوشته و از طرف امپراطور روسیه مـ موافقت میکند که چندی ساختن بیمارستان
 بتعویق افتد .

« عالیجاه رفیع جایگاه اولین وزیر اعلیحضرت شاه امیر نظام میرزا تقی خان دوست مهربان دام اقباله
 نامه آن عالیجاه شرف وصول بخشید و در ضمن آن سببی را درج فرموده بودند که بنابر رای آن عالیجاه اجرای
 حکم رضوان مکان محمد شاه را نسبت بتعمیر بیمارخانه در سواحل استر اباد برای عساکر سفاین حریبه ما که
 گشت و گذار کرده ولایات ساحلیه ایران را از هجوم و غارت تر کمانان محافظت مینمایند اکنون مانع آمده
 است و این دوستدار از آن مضمون تمایل سرکار ایران از اجرای آنکه لازمه عهده اوست بحزن و حیف مطالعه
 کرده عدم موافقت آنرا پرسخت مشاهده نمود باتوثیقات جدید آن عالیجاه که در مبدل و رغبت دوستانه دربارشاهی
 نسبت بدولت روسیه نموده اند و سبب رد رهنج بیمارخانه را چنان مینمایند که گویا اینگونه تمهید مردمی و
 مردم پروری مبادا اهالی استر اباد را بسبب جهالت و درشتی طبع و وحشیت اخلاق ایشان به آشوب آورد حال دوستدار
 را باید ملاحظه نماید که اینگونه سبب در زمانی معتبر میتواند شد اگر از حین صدور فرمان محمدشاهی فی الحقیقه
 در احوال وضع آن حوالی تغییرات کلی بهمرسیدی و بدان واسطه اکنون اخلاق اهالی درشت تر و ناملازم تر از سابق
 میگردد اما در این مدت قلیله پر ظاهر است که در اخلاق مردم آن گونه تبدیلات متحیره نمی توانست عارض گردد
 بلکه برخلاف آن به موجب اخبارانی که از طرف کماشنگان مدام رسیده است ظاهر و نمایان می گردد که
 اهالی آن حوالی قدر محافظت سفاین حریبه ما را که بایشان می نمایند هر ساله بیشتر از پیشتر می فهمند و می دانند
 که ایشان را از تهیب و غارتی که سابقا سواحل بحریه خزر به ایران رو بخرابی نهاده بود حراست میکنند پس بدین
 تقدیر سرکار دولت امپراطوری بمجرد اظهار بهانجات پنداری بهیچوجه نمی توانند سببی یابد تا از حقوقی که
 بموجب فرمان محمدشاهی ثابت و لازم است باز استد فلها دوستدار لازمه خود می شمارد که بموجب حکم همایون
 اطاعت مقرون امپراطوری به آن عالیجاه اظهار و اعلام نمایند که حضرت همایون اعلی در رعایت ثبات و استقامت آن

حقى که بموجب فرمان مذکور حاصل است عزمى ثابت مى دارند اما باوجود آن باز از روی مهربانى و همت نسبت
 سرکار ایران راضى شده اند که طلب اجرای آنکه بموجب فرمان مذکور لازمه ذمه سرکار ایران مى باشد برای
 چندی فرو گذاشته بیمارخانه را تابوقتی در جزیره عاشوراده متعلقه ایران بازدارند و نسبت بسیر سفاین آن همه
 هجوم دزدان بر کشتی های تجارتی و سوختن آن و تصفارت و خراجی ائبار اموال تجاران روس که درین نزدیکی
 واقع شد ظاهرا خیلی روشن مینماید که وجوب وجود قوت بحریه روسیه برای تجصن کشتی ها و برای امنیت
 و رفاهیت اهالی سواحل مازندران و استرآباد از مقتضیات مى باشد و رفع وجود آنها موجب تجدید خرابی و غارت
 است که سابق براین دزدان دریا مینمودند که زنان جسارت ایشان محض باستیلای ترس بیرق جنگی روس
 بازداشته میشود خلاصه دوستدار فرصت را غنیمت شمرده با کمال احترام و ارادت خود را نسبت به آن عالیجاه
 تجدید مینماید *

وزیر دولت عظمی غراف نسلرود در دارالسلطنه پترزبورغ ۴ ماه آپریل ۱۸۵۰ مسیحیه
 قلمی شد .

و بدین طریق با آنکه روسها اجازه تاسیس بیمارخانه را بدست آورده بودند امیر
 کبیر نمیگذارد بچنین امری مبادرت نمایند .

شاید مناسب بود که در این قسمت راجع بجزیره عاشوراده و دست اندازی دولت
 تزاری روس بآن نیز بحثی بشود ولی چون تصرف عاشوراده بیشتر صورت تسخیر نظامی
 را داشته و بعلاوه اخیرا در بعضی از کتب راجع بآن کم و بیش صحبت شده در اینجا برای
 احتراز از تطویل از این موضوع صرف نظر شد .

شیلات

روسها و شیلات
سواحل جنوبی بحر خزر و رودخانهائی که بدان میریزد دارای انواع واقسام ماهیهای خوراکی است و صید ماهی در نواحی شمالی ایران از منابع مهم ثروت مردم آن سامان است.

سواحل جنوبی دریای مازندران که متعلق بایران است نسبت بسواحل شمالی بواسطه سرما در مدت زمستان از یخ پوشیده شده و ماهیها در این فصل بطرف سواحل ایران که آب و هوای معتدلی دارد و نیز عمق آن بیشتر از نقاط شمالی است مهاجرت میکنند. مراکز عمده شیلات (۱) ایران عبارت است از آستارا - پهلوی (انزلی) - حسن کیاده - مشهدسر - خواجه نفس - خلیج استرآباد (در مصب قره سو) و گمش تپه. صید و خرید و فروش ماهی های رودخانه های شمالی ایران و سواحل جنوبی بحر خزر توسط روسها سابقه ممتدی دارد و توسعه آن بعد از جنگ های ایران و روس و انعقاد معاهده تر کمانچای میباشد بخصوص که باامضاء عهدنامه تجارتی مورخ ۵ شعبان ۱۲۴۳ هجری قمری (۲۲ فوریه ۱۸۲۸) ضمیمه معاهده مزبور برای تجارت اتباع روس در ایران حقوقی را شناختند و امتیازاتی را برای آنها قائل شدند.

از این تاریخ تا سال ۱۲۹۳ هجری قمری که ناصرالدین شاه تمام شیلات را به میرزا حسین خان سپهسالار اجاره میدهد و او نیز یکجا تمام آنها بروسها واگذار میکند حق صید و فروش ماهی هر رودخانه و ناحیه در اجاره اشخاص مختلفی اعم از روسی و ایرانی بود. این اجاره داری برای اتباع روس که داری وسائل بهتر هم برای صید و هم برای حمل و نقل و فروش بودند فواید زیادی داشت و بهمین جهت چون اغلب مواقع اتباع روس اجاره بهای بیشتری بحکام نواحی شمالی ایران میدادند اتباع ایران نمی توانستند با آنها رقابت نمایند.

این موضوع بعدها باختلافاتی که بین موجد و مستاجر و اتباع ایران و روس یا بین خود مستاجرین پیش میآید مخصوصا آنکه دولت تزاری روس برای انجام مقاصد سیاسی

۱ - سدی که صیادان در نواحی شمالی ایران در عرض رودخانه برای صید ماهی باچوب و شاخ و برگ درختان میسازند شیل نامیده میشود و جمع آنها شیلات گویند.
ماهیها که در فصل معینی برای خوردن آب شیرین از دریا وارد رودخانه میشوند در موقع مراجعت در کنار این سدهای مشبك جمع میگردد و صیادان بانور یا قلاب بصید آنها میپردازند.

و توسعه نفوذ خود بواسطه داشتن حق کاپیتولاسیون از این امر سوء استفاده‌هایی میکرد اشکالات زیادی برای دولت ایران تولید مینماید.

اولین صدراعظمی که با اجاره دادن شیلات بحر خزر بر روسها مخالف بود شاید حاجی میرزا آقاسی را بتوان نام برد و بعد از او امیر کبیر و میرزا آقاخان نوری نیز اقداماتی در این باب بعمل آوردند ولی هیچکدام نتوانستند بکلی دست روسها را از شیلات شمالی ایران کوتاه سازند.

نوشتن تاریخچه کامل چگونگی قراردادها یکسکه قبل از سال ۱۲۹۳ هجری قمری با اتباع روس رای استفاده از شیلات ایران منعقد شده خالی از اشکال نیست زیرا گذشته از عدم دسترسی باسنادی که ممکن است امروز موجود باشد قسمت عمده آنها یقیناً تا کنون از بین رفته است.

بهر حال برای آنکه خوانندگان تا اندازه‌ای بجریان این موضوع آشنا بوده و از روابط بین دولت ایران و روسیه تزاری در این باب و مکاتبات مربوطه بآن مطلع باشند بعضی از اسناد و نامه‌هایی را که بدست آورده‌ام در اینجا می‌آورم و سپس بشرح قرارداد میرزا حسین خان سپهسالار با برادران لیانازوف می‌پردازم.

حاج میر باقر تاجر حاجی طرخانی و فرزندان او که اصلاً اهل گیلان و برای تجارت بقفقاز رفته و در آنجا سکونت اختیار کرده بودند از مستاجرین عمده شیلات بشمار میرفتند.

اجاره داری اتباع روس و اختلاف بین آنها

بعد از جنگ‌های ایران و روس و عقد معاهده ترکمانچای حاج میر باقر به تابعیت روس درآمد و پس از مرگش فرزندان و نوه‌های او نیز مانند پدر کار عمده آنها اجاره داری شیلات بحر خزر بود. وراثت حاج میر باقر بعضی مثل میر ابوطالب به تابعیت روس باقی ماندند و بعضی دیگر مثل میرزا اسمعیل و میرزا صادق تبعیت ایران را پذیرفتند.

نامه ذیل را وزیر مختار روس هنگامی به وزیر امور خارجه ایران مینویسد که بین میر ابوطالب باقر اسیموف نام ارمنی اتباع روس اختلافی ایجاد شده بود.

در پشت پاکت نوشته

«عالیجاه رفیع جایگاه مجدت و مناعت اکتناه شوکت و جلالت انتباه دوستان استظهاری میرزا مسعود وزیر امور دول خارجه مفتوح فرمایند.»

متن نامه

«عالیجاها رفیع جایگاه ابهت و مناعت اکتناها دوستان استظهارا مکرما نظر براینکه در خصوص پاره رودخانه‌های صید ماهی میانه میر ابوطالب خان تاجر حاجی ترخانی و قراسیموف ارمنی منازعه واقعست و برای تشخیص حقیقت هر کدام از آنها لازم است که دو فقره از دولت علیه ایران استعلام و استفسار شود.

اول آیا کومش تپه و محل موسوم بحسینقلی از لواحق دریای استرابادند که در اجاره میر ابوطالب خان است یا اینکه مکانهای مزبور دخلی بدریای استراباد ندارند و علاحدانند و آیا مسافت جایهای مرقومه از رودخانه سرحد استراباد چقدر می‌شود و ثانیاً از جماعت حسینقلی و کومش تپه آیا حق دارند که بدون شراکت دولت ایران از رودخانه انرك ابتدا کرده تا کومش تپه برودخانه حاجی نفس و قراسینقیرالی رودخانه قراسو دخل تصرف داشته باشند

بانه چگونگی را توقع دارم که بدو ستدار قلمی و معلوم نمایند تا حقیقت امر محقق و مشخص گردد زیاده چه زحمت دهد تحریرا فی ۲۲ شهر رمضان ۱۲۵۱

پشت صفحه محل مهر (وزیر مختار دولت بهیه روسیه غراف ایوان سیمویچ)

دولت ایران ضمن جوابی که بنامه سفارت روس میدهد میگوید که « عالیجاه عباس خان بیگلربیگی استرآباد مینویسد قراسیموف بدون اجازه بدستکاری عنایت تر کمان با کشتیمهای خود در دریای استرآباد مشغول صیادی است » و از سفارت روس میخواهند که قراسیموف را از این کار منع نمایند .

استپان سوجایوف تبعه روس - آلهها در دوره محمد شاه مستاجر شیلات رودخانه های مختلف مازندران بود .

سوجایوف برای پرداخت اجاره شیلات رودخانه بابل مشهد سر تعهدنامه ای بشرح ذیل به میرزا مسعود خان وزیر امور خارجه میدهد که سالانه مبلغ یکصد و ده تومان بابت اجاره پردازد .

« از مال سر کار جلالت مدار مقرب الخاقان میرزا مسعود وزیر دول خارجه مبلغ یک هزار و یکصد تومان رایج خزانه عامره از بابت اجاره شیل ده ساله رودخانه بابل مشهد سرازنده السنه پیچی ئیل بر ذمت دارد استپان سجایف تاجر حاجی ترخانی که ان شاء الله تعالی مبلغ مزبور را از قرار قسط سالی یکصد و ده تومان در وجه کار گذاران معزی الیه کار سازی نموده عذر نیاورد - تحریرا فی شهر ذی القعدة الحرام سنه ۱۲۵۲ »

محل امضاء استپان سجایف (بروسی)

هنگامیکه بین میرابوطالب سابق الذکر و استپان سوجایف اختلافی پیش میآید سفارت روس نامه ای بشرح ذیل به میرزا مسعود وزیر دول خارجه می نویسد .

« جنابا جلالت و نیات نصابا فخامت و مناعت مآبا محبان نوازادوستان استظهارا

در باب نزاع حدود شیلابات مازندران متنازع فیه دو نفر رعیت دولت بهیه روسیه که سوجایوف مسیحی و میر - ابوطالب اهل حاجی ترخان باشند آن جناب شنیده و مطلع بوده است سفارت دولت بهیه روسیه بجهت دفع نزاع ایشان بدقت و تحقیق و تفحص نموده حکم صریح بر رفع نزاع طرفین نموده اند چون امنای دونت علیه ایران هم اظهار مصلحت اندیشی اینگونه نزاع و دعاوی را نموده اند بر دوستدار لازم آمد که کیفیت و چگونگی مابه النزاع ایشان و حکم سفارت رادر آن خصوص قلمی و اظهار نماید از قرار اجاره نامچه سوجایوف مسیحی که از نواب شاهزاده ملک آراء حاکم سابق مازندران و مطابق همان فرمان اعلیحضرت پادشاهی در دست دارد حدود شیلاباتیکه در اجاره اوست از حد غربی ملا کلاست الی کلباد که یکصد مازندران و شرقی استرآباد میشود .

میر ابوطالب ولد میر باقر موافق اجاره نامچه که از نواب اردشیر میرزای حاکم سابق استرآباد در دست دارد مدعی است که از کواهوک تا اشرف در اجاره من می باشد و حال آنکه شهر اشرف در سه فرسخی غربی کلباد است مع هذا میر ابوطالب علن و آشکار می خواهد بدون حق و حساب محل صید و شیلاباتیکه در اجاره سوجایوف است ضبط نماید و در این صورت میر ابوطالب نام نمی تواند خود را در این نزاع بی تقصیر نماید چون قبل از آن که میر ابوطالب اجاره نامچه از حاکم استرآباد گرفته باشد مضمون اجاره نامچه فرمان سوجایف بحکم دیوانیان از روی قانون در حاجی ترخان گوش زد همه اهالی آن جا شده شهرت یافته است که احدی دخل و تصرف در اجاره شیلابات سوجایف ننماید بهمین مضمون هم دوستدار بحاکم حاجی ترخان قلمی داشته است که تکلیف خود را دانسته باشند در همان وقت عالیجاه میرزا الکسندر را نیز آگاه ساخت که میرابوطالب ولد میر باقر تاجر کلدی (؟) اول حاجی ترخان

را اطلاع دهد که اگر خواسته باشد غیر آن رفتار نماید در هر باب از عهده برآید گزارش و کیفیت اینست که قلمی شد از آن جناب توقع است که از کارکنان دولت علیه خواش نموده باشند که در هر جهت مراقب احوال سوجایف بوده احدی دخل و تصرف در شیلاباتی که در اجاره اوست ننموده بهیچوجه مانع و مزاحم صید او نشوند
تحریر فی ۷ شهر جمادی الثانی من شهر سنه ۱۲۵۳

شیلات در دوره

حاجی

میرزا آقاسی

گفتیم حاجی میرزا آقاسی صدراعظم محمد شاه با دخالت روسها در شیلات مخالف بود و از اجاره دادن شیلات باتباع روس حتی المقدور جلوگیری میکرد و بحکام نواحی شمالی ایران نوشته بود که بدون اجازه او هیچیک از شیلات را

بروسها اجاره ندهند.

حاجی میرزا آقاسی در نامه ای به اسمعیل خان میزان آقاسی مباشر شیلات

چنین مینویسد.

«حکایت تازه شنیدم خیلی بنظرم غریب آمد از استرآباد روزنامه نوشته بودند که «آقاسی نام آدم تو شیلات استرآباد را بتجار روس اجاره داده است اگر این «حکایت راست باشد خدا میداند دیگر از دست من خلاص نخواهی شد درین «عرض مدت مرا نشناخته باشی خیلی بعید است من جهد دارم سایر شیل را هم از «دولت بهیه روسیه بگیرم آدم تو بر میدارد شیلاتی که دردست ماست بتجار روس «اجاره میدهد مجمل مینویسم اگر فی الواقع این کیفیت اصل دارد بورود نوشته «آدمی بفرست آن آدمت که آقاسی نام است از سر شیلات استرآباد بردارند و کس «دیگر را مباشر این امر بکن که شیلات را از دست تجار روس بگیرد دردست «خودش باشد اگر در حقیقت حرف بی جا و بی پائی است بنویس که مستحضر «باشم البته بزودی شرح این فقره را نوشته بفرست تا بدانم باقی والسلام . «
در نامه ای هم بشرح ذیل بوزیر مختار روس مینویسد که هر اجاره ای که بدون اجازه دولت ایران باشد باطل است .

«جناب جلالت و نبالت نصابا محبان استظهارا مشفقاً .

«چون بعرض اولیای دوات جاوید مدت قاهره رسید که در سواحل بحر خزر «که متعلق باین دولت علیه است که حکام بدون اذن دولت بعضی از شیلات «ماهی گیری را باجاره داده اند لهذا فرمان قضا جریان عز نفاذ یافت که هر «اجاره که بی رخصت مخصوص دولت علیه منعقد شده باشد باطل است بعد ذلک هر «کس خواسته باشد هر شیلی را اجاره کند باید از اولیای دولت علیه مرخصی «حاصل نماید نظر باینکه احتمال میرفت که بعضی از رعایای دولت علیه روسیه «خواسته باشند بعضی از شیلات را اجاره نمایند استحضار آن جناب از مدلول حکم «محکم شاهنشاهی لازم نمود که آنها را اخبار نمایند .

«زیاده چه تصدیع دهد تحریر آفی شهر محرم الحرام سنه ۱۲۵۲

حاجی میرزا آقاسی برای آنکه شیلات مستقیماً تحت نظر خودش اداره شود از محمد شاه درخواست میکند که تمام شیلات دریای خزر را باواجاره دهد و بعد از آن هر

نقطه‌ای از شیلات را که در اجاره تبعه روس بود و مدت آن پایان می یافت سعی میکرد دیگر باتباع روس اجاره ندهد.

چنانکه عمل گفتانیکوف تاجر روسی که مدت هفت سال شیلات گر گانرود را اجاره کرده و پس از پایان مدت اجاره نمیخواست آنها را بتصرف دولت بدهد مورد اعتراض دولت ایران واقع شده و از وزارت امور خارجه بسفارت روس چنین مینویسند.

«جناب جلالت نصابا مجدت و فخامت انتسابا مخلصان استظهارا مشفق معظما.
«درباب شیل گر گانرود البته جناب سامی مستحضر اند که جمیع شیلات را»
«اعلیحضرت قدر قدرت قضا شوکت شاهنشاه اسلام پناه بجناب جلالت نصاب»
«فخرالمسلمین حاجی مدظله العالی باز گذاشته اند که باید آدمی از خود جناب»
«معظم الیه بر سر آنها باشد چندی پیش بخواهش عالیجاه میرزا الکسندر قبول»
«فرمودند که گفتانیکوف رعیت دولت بهیه روسیه تا عید نوروز مشغول صید»
«شده بعد از عید اسباب خود را برده در گر گانرود صید نمایند (و هرگز جناب»
«ایشان بکسی اجازه نداده و حرف و فرمایشی نفرموده اند)

«حال از قراریکه بعرض جناب معظم الیه رسیده است تاجر مزبور تازه اسباب»
«صید بگر گانرود آورده است با اینکه مدتی است اسباب صید را عالیجاه میر»
«ابراهیم خان که او را بمصلحت گزاری پذیرفتند در آنجا حاضر کرده است مقرر»
«فرمودند که بآنجناب زحمت (دهد که بدون اذن مال مختص ایشان را عبث عبث رعیت»
«دولت بهیه متصرف شود چه معنی دارد چرا باید بی استیذان اسباب صید را»
«آنجا جمع نماید)

«و نظر باقتضای موافقت دولتین علیتین حکمی بگفتانیکوف تاجر دولت»
«خود مرقوم دارند که اسباب صید خود را در گر گانرود برده متعرض صید آنجا»
«نشود و بکسان جناب معظم الیه باز گذارد.

«یقین است که بمقتضای موافقت دولتین درینباب مضایقه نخواهند فرمود فی ۶»

«شهر محرم الحرام سنه ۱۲۵۶»

«(قسمت های بین براتز در حاشیه نامه نوشته شده است)

و در دنبال آن نیز شرحی نوشته میشود که شیلات گر گانه رود به میرزا ابراهیم

خان دریا بیگی اجاره داده شده است. سفارت روس در جواب اینطور مینویسد:

«عالیجاها رفیع جایگاهها دولت و اقبال همراهها مجدت و نجدت اکتناها مقرب الخاقانا دوستان
استظهارا مهر بانا

شرحی مشعر براینکه جناب جلالتاب حاجی سلمه اله تعالی شیلات گر گانه رود را از عید نوروز باینطرف
بعالیجاه میرزا ابراهیم خان اجاره داده اند نگارش و ارسال داشته بودید رسید از مضمون آن کما هو حقه اطلاع
حاصل گشت دوستدار همان شرح مذکور را از برای عالیجاه میرزا الکسندر فرستاد بلی دوستدار اطلاع واستحضار
دارد که اعلیحضرت پادشاهی شیلات سازندگان و کیلا ترا بجناب جلالتاب معزی الیه مرحمت
و واگذار فرموده اند اما این عنایت و واگذاریست باعث و موجب فسخ و ضرر قرار داد
نامهاییکه قبل از این چند نفر از نمایای دولت بهیه روسیه در آن شیلات بسته اند که بعضی از آن قرار دادنامهها
بامضای فرامین همایون اعلیحضرت پادشاهی رسیده بوده است گردد از اینقرار آنچه دوستدار میتواند بکند این است.

که قرارداد نامه جناب جلال‌التماب سلمه‌الله را که در این باب گذاشته اند باطلاع اجاره داران دولت بهیه روسیه برساند اما بر ذمه خود نمیکرد و متعهد نمیشود که جواب بدهد که آیا امنای دولت بهیه روسیه راضی خواهند شد که رعایای ایشان از حق خود محروم نمایند و از قرار داد خود بگذرند. تحریر افی ۵ صفر سنه ۱۲۵۶ هـ در پشت صفحه محل مهر وزیر مختار دولت بهیه روسیه - دو حامل.

تهدیدات روسها

هروقت بین دولت ایران و مستاجرین شیلات تابع روس اختلافی پیش می‌آمد سفارت روس در کمال شدت از دعاوی اتباع دولت متبوع خود پشتیبانی مینمود چنانکه در مورد اختلافی که بین حاجی میر ابوطالب تبعه روس و دولت ایران پیدا میشود سفارت روس نامه های سختی مبنی بر حمایت از دعاوی میر ابوطالب بوزارت خارجه مینویسد و دولت ایران را تهدید میکند. نامه ذیل نمونه ای از آن نامه هاست که بعنوان میرزا مسعود «وزیر دول خارجه» نوشته است.

«جناب مجدت و نجدت نصابا فخامت و مناعت انتسابا مقرب الخاقانا دوستان استظهارا محبان نوازا مشفقا دوستدار امیدوار بوده که در آن تفصیلات که در باب ادعای عالیجاه میر ابو طالب خان تاج دولت بهیه روسیه بعرض اعلیحضرت قدر قدرت پادشاهی رسانیده بجهت اسباب ضرر و تعدی که جناب جلال‌التماب اعتقادی حاجی سلمه اله تعالی بمشار الیه رسانیده است در نظر مبارک کافی خواهد بود و حالا که آنجناب شرحی مبسوط مشعر بر سئوالات چند از جانب سنی الجوانب اعلیحضرت قضا شوکت شهر یاری بدوستانار نوشته اند برخود واجب میدانند که جواب آنرا فقره بفقره نگارش نمایند.

اولا آنجناب نوشته است که بندگان اقدس شهر یاری تعجب میفرمایند که چرا دوستدار باوصف انصاف دخیل امری میشود که بدوستانار رجوعی ندارد جواب این است که دوستدار نیز زیاده از حد متحیر است که بندگان اشرف همایون جایز نمیدانند که دوستدار دخل و تصرف در امری نماید که خیر و شر رعیت دولت بهیه روسیه در آن آشکارا دخیل باشد آیا بر دوستدار لازم نیست که بمقتضای وظیفه وزیر مختار دولت بهیه روسیه حامی حق و حقوق رعایای خود شود و تعاقب نماید آن کسی را که به آنها تعدی نماید چنین اهتمام بعهده دوستدار است و لازم است سعی تمام بعمل آورد.

دویمه حالا میخواهند آن سند را که آنجناب برسم دولتی بسفارت نوشته ضمنا اعلام داشته اند که جناب جلال‌التماب ایشان معترفند بر اینکه آقا میر صادق دریا بیگی شیلات را به برادر خود عالیشان حاجی میر ابوطالب خان اگذار نموده است که حاج مشار الیه تنها صیادی نماید بی اعتبار نموده باشند چگونه دولت علیه ایران میتواند عذر آورد بر صحت امری که وزیر دول خارجه اش اعلام نموده است بنا بر این باشد بهیچوجه عظمی و اعتباری برای عموم مستندات دولتی ایران باقی نمی ماند انصافا از این راهها آسان است برای گذراندن امور و قطع نمودن جمیع مطالب اما اگر دولت علیه میخواهد تعهدات خود را باین طریق بعمل آورده سهو میکند زیرا که این طریق بگوش ما فرو نمیرود.

مجملا رضای جناب ایشان از اول اینکار تابحال درقراری بوده است که نگارش میرود بعد از آنکه از اول راضی شده اند که حاجی میر ابوطالب خان بجای آقامیر صادق که هم برادرش بود و هم شریکش و درمنفعت شیلات سهیم. پارسال جناب ایشان غفلة بسفارت پیغام داد که آقامیر صادق مال الاجاره شیلات را رسانیده - هل است طلب دیوانه ایون را نیز نداده و مفلس شده است باین عذر ها اجاره آقامیر صادق را برهمزد و شیلات را به میرزا اسمعیل داد دوستدار هم حرفهای جناب معظم الیه را باور نموده جهاتیکه برای بهمزدن اجاره بیان کرد حسابی دانست و برخود لازم ندید که بمقام ممانعت ابدی برخیزد که اعتقاد دوستدار جایز بود زیرا که هر اجاره باطل خواهد شد همین که از یکطرف خلف تعهدات روی دهد همانوقت دوستدار بقوسولگری رشت نیز اوست که حاجی میر ابوطالب خان را نگذارد که مانع صیادی میرزا اسمعیل شود و نیز بنا بخواهنش جلال‌التماب حاجی سلمه‌الله بکار

گذاران حاجی ترخان شزحی نوشت که هر نوع حمایت مقرون بقاعده را در فروش محصولات شیلات که به میرزا اسمعیل فرستاده است مضایقه نمایند دو ماه قبل از این حاجی میرزا ابوطالب خان با مستندات رجوع سفارت دولت بهیه نمود قیوضات معتبر مقرب الخاقان امیر دیوان وکیل جناب معظم را رد نموده مدلل نمود که آقامیر صایق نه بدیوان اعلا و نه بجناب ایشان بهیچوجه مقروض نبوده و باز الاجاره شیلات را الی دینار آخر قسط بقسط کار سازی کرده است مقرب الخاقان امیر دیوان از شیراز مراجعت نموده درهرباب نوشتجات خود را قبول کرده پس معلوم شد که جناب معظم الیه برخلاف حق و حساب اجاره آقا میرصادق را برهمزده و مقصود عمده ایشان ازین بود که مال الاجاره شیلات را زیاد نموده باشد جناب معظم الیه بواسطه این عمل مایه ضرر و خسارت مستاجر خود شده و چون حاجی میرابوطالب خان حق مطالبه خسارت از آقامیرصادق شریک خود دارد سفارت دولت بهیه روسیه هم مطابق قرارداد تازه که باین طریق شرط شده کاز گذاران روس طلب های ورشکسته را از بدنه کار نش که اهل ولایات خود اند چنان مطالبه خواهند مثل اینکه مقروض خود رعایلی دولت بهیه بوده باشد بجهت دفع ضرر و خرابی تاجر روس اگر باین جناب معظم الیه را گرفته میگوید که چرا اجاره آقامیرصادق را بی سبب پیش از انقضاء وعده برهمزده و باین واسطه تاجر دولت بهیه را خانه خراب کرد علت دخل و تصرف آشکارا که دوستدار در امر شیلات مینماید ازقراری بود که نگارش رفت جناب معظم الیه همین که دیدند سفارت مورد بحث شده اند خیال کرده اند که راه گریز ایشان در انکار کل شیلات که اعلیحضرت قدر قدرت شهر یاری بایشان مرحمت کرده بود آیا اینطور پس دادن شیلات اجاره هائیکه سابقاً فی مابین جناب ایشان و آقا میر صادق مقرر شده باطل نمینماید حال این دوستدار لازم است که رجوع بدولت علیه نموده سعی بشود که شیلاتیکه یکسال قبل از انقضای وعده بدون حق و حساب از مستاجر پس گرفته اند به آقا میر صادق و برادرش رد نمایند .

اعلیحضرت قضا شوکت پادشاهی خود انصاف خواهند فرمود که رفتار جناب جلالتمآب حاجی سلمه اله تعالی در اینکار ناپسند بوده دوستدار بجز آنکه خواسته باشد تفصیل چنین حرکات جناب معظم الیه ا بیان نماید بگفتن این چند کلمه اکتفا میکند که جناب ایشان فاحشاً خلاف با اعتماد دوستدار فرموده اند که بقول ایشان داشت و مدعی امر بی اصل در پیش وزیر مختار اعلیحضرت امپراطوری شده گفتند که آقا میرصادق مفلس است و نگذاشته اند دخیل این امر شود که مایه خرابی رعیت روس شده و قتیکه چنین اسناد بایستی داده شود که محل اعتماد اعلیحضرت اقدس شهر یاری است آنوقت حکایت خیلی عمده میشود .

سیمای علت اینکه دوستدار چهارده ماه قبل از این مانع نشد که شیلات بمیرزا اسمعیل اجاره داده شود مفصل نوشته شد اینکه ایراد میگیرند چرا دوستدار زود تر اظهار ننمود که رعیت دولت علیه نمیتواند بصرفه صیادی کند این نوع ایراد خیلی غریب است آیا جناب معظم الیه بفریاد در نمی آیند که چرا دوستدار دخل و تصرف در امری مینماید که رجوع بدوستدار ندارد گذشته ازین فقره آنوقت دوستدار از کجا بایستی دانسته شود که میرزا اسمعیل میتواند فایده بر دارد یا مایه و سر رشته ضرور به این کار را دارد یا نه کار دوستدار نبود که آنوقت این تحقیقات را در حق او بعمل آورد سفارت دولت بهیه روسیه همین بمقام حفظ اعزاز رعایای روس میباشد اینطور که میرزا اسمعیل مال الاجاره زیاد کرده چنان مفهوم میشود که او در کار خود خیلی مطمئن است و لازمه اسباب را دارد که از شیلات منفعت بردارد و چنانچه حالا نتیجه بعکس بخشیده است تهصیر خودش است خیلی عجیب است که جواب این فقره را از دوستدار میخواهند دیگر شکایت دارید که چرا دوستدار ادعای خود را زود تر بمیان نیاورد و تامل کرد تا میرزا اسمعیل بموجب فرمان مشغول صیادی شدند زحمات دید خسارتها کشید آنوقت دوستدار بصدای درآمد جواب این است همانوقت که دوستدار دلایل آنرا بدست آورد که اجاره آقا میر صادق را بی سبب بر همزده اند بگفتگو درآمد اگر این دلایل زود تر بدست می آمد دوستدار نمیکذاشت که چنین تعدی روی دهد و جناب معظم الیه فرصت داشتند که نگذارند میرزا اسمعیل خود را در اخراجات بیجا اندازد اینکه نوشته اند میرزا اسمعیل درین بین خانه خراب خواهد شد این رحم ایرا جناب ایشان آنوقت که حاجی میر ابوطالب خان تدارک صیادی را دیده بود شیلات را از آقا میر صادق برادرش بزور گرفتند ظاهر فرمودند جناب معظم الیه تاملی در امر مزبور نفرمودند که چنان عمل باعث خانه خرابی دو نفر

شخص محترم باخانه واده ایشان خواهد شد آیامحل تعجب نیست که بجهت رد نمودن آن چیزی را که ناحق از کسی بزور گرفته‌اند و برای حمایت آنکس که بغیر متصرف است چنین بهانه و عذرها آوردن خود میرزا اسمعیل باعث خانه خرابی خودش شده است. از تقبل مبلغ کلی محض پامال کردن حاجی میر ابوطالب خان همین میرزا اسمعیل بقدر ۵ هزار تومان اسباب ضیاع مشار الیه را بتوسط آدمهای خود بسرقت برده است حالا اگر بخواهند دوستدار باحوال چنان بی‌مایه رحم نموده بجهت او چشم از حقوق رعیت روس بپوشد چنین عمل از جانب دوستدار دلیل ساده لوحی خواهد بود.

باعتماد دوستدار بیکراه میتوان بمیرزا اسمعیل خوبی کرد یعنی یکدقیقه زود شیلات را از او گرفت و نگذاشت که بالمره خانه خراب شود دیگر دوستدار بجهت استخلاص او از قرض کلی‌اش که بر عایای روس دارد امروز بجای طرخان خواهد نوشت که آنچه از محصول شیلات دارد ضبط نموده بقدر تنخواه حاجی میر ابوطالب خان و سایر طلبکاران روس حراج نمایند چهارم آنجناب نوشته است که جناب جلال‌التماب دوستان نوازی حاجی سلمه‌الله تعالی پیش از وقت سفارت دولت بهیبه اعلام نموده بوده است که میخواهد شیلات را از آقا میر صادق پس بکبرد این فقره بالمره بی‌اصل است زیرا وقتی که جناب معظم الیه در پس گرفتن شیلات افتاده اند حاجی میر ابوطالب خان بر سر صید گاه بود و لازمه تدارک را هم دیده بود چنانچه دوستدار آنوقت از حرفهای بی‌پای جناب ایشان فریب خورده بقونسولگری رشت نوشته است که میرزا اسمعیل را در شغل صیادی خود آسوده گذارده معاشرت نمایند و چنانچه آنوقت از جانب تاجر خود ادعایی ننمود بعلاوه کنار گذاران حاجی تر خان سفارش میرزا اسمعیل را نوشته است و حسن اهتمام در این امر جناب معظم الیه که در نظر دوستدار حق می‌آمد ظاهر کرده است اعلیحضرت قدر قدرت پادشاهی این رفتار دوستدار را باید حمل بر صداقت دوستدار فرمایند و دلیل اعتماد دوستدار بدانند که در قول جناب ایشان داشت اما اگر جناب معظم الیه بگویند که دوستدار تحریراً یا تقریراً وعده کرده است که دخل و تصرف در امر شیلات ننماید صراحت دروغ چنان حرف را ظاهر و آشکارا خواهد نمود در عالم کاری نیست که دخلی بر عایای روس داشته باشد و دوستدار نتواند مداخله در آن کار نماید.

پنجم اعلیحضرت بندگان اقدس همایون را اعتقاد این است که این طایفه حاجی میر ابو طالب خانی‌سالی هفتاد هزار تومان مداخل خالص از شیلات داشته‌اند دوستدار میتواند اعلیحضرت قدر قدرت پادشاهی را معاضد سازد که هر کس چنین عرض نموده است محض کذب و کذب محض بوده است بهترین راه تنبیه چنان اشخاص اغراق گویان است که شیلات را به آنقیغه به آنها بدهند تا مداخل خالص شیلات را درست بدانند بهترین طریقه تادیب آنها این است که نکارش نمود و هر کس جسارت نموده عرض کند که آقامیر صادق و برادرش بدیوان اعلی آنچه بایستی بدهند نداده‌اند دروغ این معنی از روی قبوضات که در دست است ثابت خواهد شد چنانچه مدعی بر آنند که هر چه حاجی میر ابوطالب خان دارد از پرتو التفات ایندولت جاوید مدت است دوستدار این فقره را اقرار ندارد اگر از او ایای دولت چیزی باو رسید است همین خسارت کلی است و تعدی نمایان دوستدار را گمان این است که این تفصیلات بجهت جواب جمیع فقراتی که در شرح آن جناب مندرج بوده کافی است دوستدار امیدوار است که بندگان اقدس همایون شهریاری از روی کمال ارادت و مروت حکم بر حقیقت این ادعا فرموده قرار می‌خواهند داد که بمقتضای انصاف سزاوار شوکت و شأن دولت علیه این گفتگو از میان جناب جلال‌التماب حاجی سلمه‌الله تعالی و سفارت رفع شود. چیزی که بر دوستدار باقیست که از آنجناب توقع نماید این است که زحمت کشیده از جانب دوستدار این چند فقره طریقه گذرانیدن این امر را که در نظر دوستدار مصلحت طرفین است معروض حضور معدلت دستور اعلیحضرت قضا شوکت شهریاری دارند.

طریقه اول حاجی میر ابوطالب خان بجای برادر خود آقامیر صادق یکسال از وعده اجاره‌نامه به آخر مانده است در شیلات صید نماید و علاوه بر آن دوسال هم عوض خسارت صید پارسال نماید.

دویم اگر اجاره‌نامه فی‌مابین جناب معظم الیه و آقا میر صادق منعقد شده باید باطل شود بجهة رفع خسارت لا اقل فرمانی و صید یکسال نیز به وعده بیفزایند و مال الاجاره آن عوض سالی پنج هزار تومان که بجناب معظم الیه داده شده همان هشتصد و پنجاه تومان که در فرمان مبارک مرقوم است مطالبه نمایند اگر اعلیحضرت قدر قدرت پادشاهی مصلحت دانند کل شیلات را سوای آنها که در اجاره سو جایف است بخود حاجی میر ابوطالب

خان بچه‌دارده هزار تومان ده ساله یا هشت ساله اجاره بدهند مشروط براینکه مشار الیه از جانب خود و برادرش از مطالبه خسارت دست بردارند و هزار تومان هم پیشکش بدهد
چهارم چنانچه رای مبارک قرار بگیرد که کل شیلات را بحاجی میر ابوطالب خان اجاره ندهند لااقل سفید رود تنها را ده ساله زقرار سالی چهار هزار باو اجاره بدهند مشروط براینکه مشار الیه از جانب خود و برادرش از مطالبه خسارت بگذرد.

پنجم یا اینکه عوض خسارت سفید رود را دوساله بدون وجه اجاره بحاجی میر ابوطالب واگذار نمایند اگر بندگان اقدس همایون پادشاهی بهیچوجه راضی نشوند که شیلات بدست تاجر دولت بهیه روسیه باشد دوستدار استدعا دارد که بعد از آنکه از روی انصاف سیاهه که حاجی میر ابوطالب خان سفارت قدر کل خسارت مشخص شده را نقدا مرحمت کنند تکلیفات مختلفه دوستدار ازقراری بود که نگارش نمود متوقع است که همدر بحضور مبارک معروض داشته باشد چنانچه هیچیک از این تکلیفات در خاطر مبارک مستحسن نیفتد دوستدار لابد خواهد شد که موافق قرار داد تازه بجناب جلالتما بحاجی مدعی شده و مراتب را بدولت بهیه عرضه دارد زیاده چه مصدع شود تحریر فی شهر ربیع الاول سنه ۱۲۶۱

باتمام کوششی که حاجی میرزا آقاسی برای جلو گیری از دخالت روسها بعمل میآورد نمیتوانست جلو اخلال و کار شکنی آنها را بگیرد و سرانجام نامه تضرع آمیز ذیل را بوزیر مختار روسیه نوشت و از او میخواهد که از تجاوز و دست اندازی مأمورین روس در امر شیلات جلو گیری نماید.

التماس حاجی
میرزا آقاسی

نامه حاجی میرزا آقاسی به «کنیاز دولغاروکی» وزیر مختار روس
«جناب جلالت و نبالت نصابا محبان استظهارا دوستان اعتقادا مشفقامعظما مهر بانا»
«قریب دو سال میشود که دوستدار بتوسط جناب جلالتما آب غراف مدم وزیر»
«مختار سابق دولت بهیه روسیه بحضور شرافت دستور اعلیحضرت قدر قدرت قضا»
«شوکت امپراطور خجسته طور اعظم اکرم عرض واستدعا نمود که چون امر معیشت»
«و مخارج من باید از ممبر حلال بگذرد و دیناری از مداخل و مالیات ممالک محروسه»
«ایرانرا بر خود حرام میدانم اعلیحضرت قدر قدرت قضا شوکت شاهنشاهی خلداله ملکه»
«وسلطانه و افاض علی العالمین یده و احسانه شیلات بحر خزر از اترك تا آستارا»
«را که داخل انفال است و موافق شریعت مظهره اسلام بمن میرسد بموجب فرمان جهان»
«مطاع بمن واگذار فرموده اند اعلیحضرت امپراطوری در عوض اینکه من خیر»
«خواه دولتین و اخلاص کیش حضرتین هستم مقتضی همم عالییه ملوکانه آنست که مرا»
«مشمول هر نوع عوارف و عواطف خود فرمایند احکام مطاعه اعلیحضرت امپراطوری»
«صادر شود که تبعه آن دولت بهیه بهیچوجه من الوجوه مداخله در امر شیلات بحر»
«خزر نکرده گذارند که مستاجرین شیلات مزبوره در کمال فراغت و آسودگی مشغول»
«امر صیادی و سماکی بشوند که بتوانند از عهده اجاره بر آیند و آنچه از تبعه آن دولت»
«بهیه بیشتر متعرض شیلات برخلاف حساب شده اند از عهده غرامت بر آیند درین باب»
«هر وقت از جناب معزی الیه مطالبه جواب شد بعذر و بهانه متمسك شده جوابی»
«کافی و شافی از جناب معزی الیه استماع نیفتاد چنانچه در باب قراسیمف که چند»
«سال باترك و گرگان و قلیق استراپاد آمده صید میگردد هر قدر مطالبه خسارت»

« شد و جناب معزی الیه وعده وصول فرمودند اما وفانکردند بسوجایف حاجی »
 « ترخانی که در رودخانه‌های مازندران صید میکرد بجناب معزی الیه اظهار شد که »
 « اولاً مشار الیه ورشکسته و مفلس است و بدون اذن و اجازه من صیادی رودخانه‌های »
 « مازندران را بدیگری درعوض طلب و اگذار کرد و مخالف قرارداد او رفتار »
 « نموده است بقاعده هر دولتی اجازه آن باطل است ثانیاً موافق سواد فرمان که »
 « در دفترخانه مبارکه ثبت است اجازه سوجایف منقضی شده است اگر سخنی درین باب »
 « دارند اصل فرمان مبارک را ابراز کنید تا معلوم شود ابراز نکردند و برخلاف »
 « حساب همچنان مشغول صیادی رودخانه‌های مازندران شدند در گیلان با اینکه سفید »
 « رود در اجازه عالیجاه حاجی میرصادق دریابیکی رعیت دولت علیه ایران بود و »
 « بعزت رسانیدن وجه اجازه با و فسخ اجازه شده با اجازه عالیجاه میرزا اسمعیل میزان »
 « آقاسی گیلان داده بود و جناب معزی الیه نوشتجات دولتی که در دست است »
 « مستحضر شده خود سفارشات مؤکده در باب عمله و صیادی و فروش ماهی با و داده »
 « بودند و مشار الیه مبالغی کلی اسباب صیادی تدارک کرده یکسال هم در آنجا صید »
 « کرده بود مع ذلک جناب معزی الیه بطورهای ناخوشی بر خواسته بعنف از »
 « اولیای دولت علیه سفید رود را که سالی پنجهزار تومان اجازه دارد سه ساله »
 « سالی هشتصد و پنجاه تومان برای عالیجاه حاجی میرصادق اجازه گرفتند و اگر »
 « آنجناب درین باب غوررسی باشند نوشتجات و مستندات همه حاضر است و بملاحظه »
 « آنجناب خواهند رسانید . »

« علی ای التقادیر درعوض اعانت و حمایت بطوری جناب معزی الیه بی اعتنائی »
 « فرمودند که مداخل شیلات که سالی قریب پانزده هزار تومان میشد پنج شش هزار »
 « تومان بیشتر عاید دوستدار نشد و از بس بخلاف حساب تبعه آن دولت بهیه مداخله »
 « در امر شیلات دوستدار کرده اند و بدون اذن و اجازه و اجازه آمده اند صید »
 « نموده اند چنانچه همین روزها آمده اند بسان کاله (؟) صید مینمایند که بآنجناب اظهار »
 « شد و کاغذ دادند کسی جرئت نمیکند شیلات را اجازه نماید چنانچه در همین اوقات »
 « ده دوازده کشتی از تبعه دولت بهیه روسیه آمده اندالی اشرف بدون حق و حساب »
 « صید مینمایند لهذا نظر بکمال اتحادی که فیما بین دوستدار و آنجناب است و »
 « دوستدار آنجناب را شخص بزرگ و نجیب و عاقل و صاحب مدرک و با انصاف »
 « میداند و نهایت اطمینان و اعتقاد بدوستی آنجناب دارد درین باب که امر دولتی نیست »
 « و متعلق بدوستدار است از آنجناب سؤال میکند که اگر دوستدار را محق میدانند »
 « و شیلات بحر خزر را متعلق بدوستدار میسازند نظراً اهتمامی گماشته هرچه پیشتر »
 « درین باب تعدی و اجحاف شده است گرفته و قدغن شدید بفرمایند که بی اذن و رخصت »
 « دوستدار در هیچ مکان از فرضیات و سواحل بحر خزر از اترک تا آستارا تبعه دولت »
 « بهیه روسیه مشغول صیادی نشوند و آنچه صفاین (کذا) تبعه دولت بهیه روسیه »
 « برای صیادی آمده اند معاودت نمایند اگر آنجناب دوست مشفق معظم خاطر »
 « جمع اند که آنها اطاعت بحکم آنجناب خواهند کرد و صیادان مزبوره مراجعت »

« خواهند نمود دوستدار را مطمئن سازند و اگر میدانند که آنها بحکم آنجناب »
 « نخواهند کرد و بزور خود مرتکب این عمل میشوند اذن بدهند که خود درینباب »
 « عریضه بحضور سعادت دستور اعلیحضرت امپراطوری عرض کرده رفع این تعدیات »
 « از عدل و انصاف ملوکانه اعلیحضرت امپراطوری مستدعی شود چون لازم بود »
 « مصدع شد متوقع است که جوابی بزودی درینباب مرقوم و ارسال دارند »
 تحریراً فی شهر ربیع الاول سنه ۱۲۶۲

(در حاشیه این نامه عبارات ذیل هم نوشته شده)

« اما از اینکه بحمدالله تعالی آنجناب دوست مشفق معظم حسن انصاف و نیکی »
 « اخلاف موصوف و معروفند و بهیچوجه راضی بضرر دوستدار نیستند انشاءاله چه »
 « در باب قراسیمف چه در امر سو جایف چه در کار سفید رود قرار منصفانه خواهند داد »
 « و بزودی تدارك خسارتهای گذشته را خواهند فرمود و از برای آینده حکمی »
 « موکد صادر خواهند کرد که از صیادان و غیره صیادان دولت بهیه روسیه بدون »
 « اجازه و اذن دوستدار صید ننمایند و از این راه ضرر بدوستدار نرسانند تادوستدار »
 « در کمال اطمینان و خاطر جمعی بتواند شیلات را با آدم معتبری آجاره بدهد و او را »
 « از خلاف حساب مطمئن سازد . تحریراً فی شهر ربیع الاول سنه ۱۲۶۲ »

سفارت روس در جواب نامه زیر را بحاجی میرزا آقاسی نوشته و وعده میدهد که
 از عملیات کسانی که بدون اجازه مشغول صیادی هستند جلوگیری کند.

« جناب جلالت و نبالت نصاباً کفایت و کفالت انتساباً محبان نواز معظم مشفق مکرم عالمقاما »
 شرح آنجناب دوست مشفق معظم رسید در ضمن آن بطرین دوستانه اشاره رفته بود از شکوه و شکایت
 حرکات تجاوز در امر صیادی که از بعضی تبعه روسیه در سواحل بحر خزر بظهور میرسد بر حسب خواهش آنجناب
 مشفق معظم ، دوستدار بلا تا مل بعالیجاه دریابیکی خواهد نوشت که اسامی آنکسانرا معلوم کند که مرتکب بعمل
 صیادی شدند در جاها و مکانی که غیر مقرر در فرمان مبارک که بسو جایف داده شده و در صورتیکه برخلاف مضمون
 آن رفتار شده عالیجاه مشار الیه در مقام ممانعت بر آمده قدغن نماید که موقوف کنند در باب اصل فرمانی که
 بسو جایف داده شده است دوستدار بعالیجا بیکار بیگی حاجی طرخان خواهد نوشت که آنرا گرفته ارسال دارد
 تا منتهای دقت و غور رسی نسبت بوعده آجاره که اولیای دولت قاهره بسو جایف داده بعمل آید بهر طور باشد
 آنجناب میتوانند متقاعد باشند که سفارت دولت بهیه روسیه هرگز در صدور آن نخواهد بود که ضرری یا نقصانی
 بصرفه مخصوص آنجناب برسد و دوستدار تکلیف و وظیفه خود را میداند که حسب الاظهار آنجناب شرح مذکور را
 باطلاع اولیای دولت بهیه روسیه رساند . زیاده مصدع نشد - تحریراً فی ۴ شهر ربیع الثانی سنه ۱۲۶۲ »
 اختلاف حاجی میرزا آقاسی باروسها تا پایان حل نشد و همیشه شکایت و اعتراض
 طرفین باقی بود .

یکی دیگر از نامه های سفارت روس در این مورد که در اواخر بحاجی میرزا آقاسی
 نوشته شده این است .

« جناب شوکت و جلالت نصاباً عظمت و حشمت مآباً دوستان استظهار محبان نوازا مشفقا مکرم معظماً »
 شرح آنجناب مشعر بر شیلات بحر خزر که از روی آجاره نامجات عدیده صیادی آنها بتوسط و دستگیری
 سفارت دولت بهیه بر عیای روس و ایران واگذار شده رسید در باب شیلات سفید رود برخلاف آرزوی دوستدار در
 عمل آوردن رضای آنجناب آجاره نامه فیما بین جناب سامی و مرحوم حاجی میر صادق متضمن شرایط میباشد

که دوستدار را نمیگذارد راضی بر بطلان آن قبل از انقضاء وعده بشود زیرا که گذشت حاجی میرابوطالب خان از مطالبه خساراتیکه بعلت برهمزدن دولت علیه اجاره نامه قدیم باور رسیده بود شروط براین بود که تعهدات مندرجه در اجاره نامه دو سال قبل بعمل آید بناء علیه وفات حاجی میرصادق نباید ضرر بخیر اولاد او و برادران او که رعایای دولت بهیه روسیه هستند و حق حمایت از دولت بهیه دارند برساند عدالت مشهوره آن جناب مشفق مکرم دوستدار را متقاعد میسازد که آن جناب مشتبه نخواهند شد برسر جهاتیکه دوستدار را مجبور دارد اینگونه جواب بنویسد و بجهة اینطور رفتار دوستدار که از روی مروت و انصاف است تغییر اعتماد در حق دوستدار نخواهند داد در خصوص اینکه مرقوم داشته اند سوجایف رعیت دولت بهیه برخلاف التزام که داده است همین در آبهای مفصله در فرمان مبارک صید نماید تجاوز میکند دوستدار در این باب شروح موکده هم بدریابیکگی دولت بهیه روسیه وهم بقونسول استرآباد که مراتب اخلاص او به آن جناب معلوم است نوشته است و بملاوه صرار نوشته است که اصل فرمان که در دست سوجایف است بسفارت بفرستد تا مشخص شود وعده آن که باعتقاد آن جناب تغییر داده شده است

زیاد چه مصدع شود فی هشتم شهر صفر سنه ۱۲۶۳

جواب حاجی میرزا آقاسی نیز باین شرح است .

«جنابا

« مختصر شرحی که در جواب کاغذ مفصل دوستدار که در باب شیلات بحر خزر »
 « بآن جناب اظهار داشته بود در هشتم شهر سفر در باب سفیدرود مرقوم و ارسال داشته »
 « بودند که برخلاف آرزوی آن جناب در عمل آوردن رضای دوستدار اجاره نامه فیما بین »
 « دوستدار و مرحوم حاجی میرصادق دریابیکگی متضمن شرایطی می باشد که آن جناب »
 « را نمی گذارد راضی بر بطلان آن قبل از انقضاء وعده شود زیرا که گذشت حاجی میر »
 « ابوطالب خان از مطالبه خساراتیکه بعلت برهمزدن دولت علیه اجاره نامه قدیم باور رسیده بود »
 « شروط براین بود که تعهدات مندرجه در اجاره نامه که سال قبل بعمل آمد رسید »
 « لازم شد بجواب مصدع آید که دوستدار چنین از محبت و مودت جناب سامی و حسن »
 « انصافی که دارند توقع نداشت که غورسی نکرده بسنت جناب غراف مدم وزیر مختار »
 « سابق عمل نمایند و میرابوطالب خان را محق در مطالبه خسارت بعالت برهمزدن اجاره »
 « بدهند حقیقت ماجرا این است که اولاً تا مرحوم دریابیکگی بکربلای معلی نرفته »
 « بود مرحوم حاجی میرابوطالب خان اصلاً ادعائی نداشت که شیلات را قبل از انقضاء »
 « وعده دوستدار از دست دریابیکگی گرفته و باین واسطه ضرر و خسارت باور رسیده »
 « اما همینکه دریابیکگی بعلت بیست هزار تومان وجه اجاره که از سابق مانده بود و »
 « دوستدار از او مطالبه می کرد فراراً بکربلای معلی رفت حاجی میرابوطالب خان »
 « بمیدان آمد و مدعی براین شد که شیلات را در انقضاء وعده سه ساله که مقرب الخاقان »
 « امیر دیوان اجاره دار بود دوستدار پس گرفت و باین واسطه ضرر باورسانید دوستدار »
 « هرچه بجهة اثبات چنین دعوی از حاجی میرابوطالب خان دلیل و برهان و سند »
 « خواست بغیر از عربده و تهدید و نوشتجات تند و تلخ جناب مدم چیزی مشاهده نکرده »
 « دوستدار بجهة رفع عربده جوئی و معرکه آرائی که هر روز جناب غراف مدم برپا »
 « می کرد و شیل سفید رود را بوعده سه ساله باین خیال داده که هر وقت دریابیکگی »
 « مراجعت نماید اگر مصدق دعوی برادرش باشد از خود او دلیل و برهان و سند »
 « بخواهد و اگر منکر دعوی برادرش باشد خود دریابیکگی از عهده شلتاق و ناحبایی »

« برادرش بر آید بعد از مراجعت دریاییگی مجال این گفتگوها نشد تا بر حمت خدا »
 « رفت حالا هم که جناب سامی غور نفرموده چنان می دانند که دوستدار قبل از انقضاء »
 « وعده سه ساله شیلات را از دست دریاییگی پس گرفته است و می ترسید جناب غراف »
 « مدم نزد اولیای دولت بهیه روسیه هم دوستدار را بدنام کرده باشد لهذا از آنجناب »
 « توقع دارد که مجلس اجلاسی قرار بدهند و مستندات دوستدار و دریاییگی را ملاحظه »
 « نمایند چنانچه دوستدار قبل از انقضاء وعده از دریاییگی شیلات را پس گرفته باشد »
 « دوستدار وجه اجاره شیل سفیدرود و طلب سابق خود را مطالبه نخواهد کرد و »
 « هر گاه حق باد دوستدار باشد احقاق حق فرمایند و مبلغ بیست هزار تومان طلب »
 « سابق و منافع این مدت که شیل سفیدرود را در تصرف داشته اند بگیرند و بدوستدار »
 « برسانند خلاصه از جناب سامی متوقع است که یا بمجلس اجلاس درین باب قرار بدهند »
 « یا مقرر دارند شیل سفیدرود را بتصرف کسان دوستدار بدهند یا مقرر دارند »
 « محصول سفیدرود را داخل و تصرف نمایند برسم امانت در حاجی ترخان نگاهدارند »
 « تا دوستدار چگونگی را بدربار پطرزبورغ عرض نموده از آنجا آنچه حکم برسد »
 « از آن قرار معمول شود دیگر سالی پنج هزار تومان گمرک ماهی میشود که سه ساله »
 « پانزده هزار تومان می شود قرار می باید در این باب داده شود زحمت کشیده »
 « جوابی مطابق سؤال زودی مرقوم دارند که تکلیف خود را بدانند چون لازم »
 « بود مصدع جناب سامی شد تحریراً فی شهر ربیع الثانی سنه ۱۲۶۳ »

ولی گویا هر چه حاجی میرزا آقاسی بیشتر التماس و درخواست می کرده روسها
 به مایات خلاف آمیز خود بیشتر ادامه میدادند که در تاریخ شعبان سال ۱۲۶۳ نامه ذیل
 را نوشته و بآنها میگوید

« هل جزاء الاحسان الا الاحسان »

این نامه را حاجی میرزا آقاسی با خط خود بوزیر مختار روسیه نوشته است.

« بتاريخ ۱۰ شعبان المعظم سنه ۱۲۶۳ »

« جناب جلالت و نبالت نصابا مجدت و نجت اکتنا با کفالت و کفایت انتسابا »
 « دوستان نوازا محبان اعتقادا جنابا »

« جنابا بعد از مدتها که انتظار کشید عالیجناب میرزا اسمعیل میزان آقاسی گیلان »
 « را که همه امور و املاک و شیلات دوستدار در دست اوست معطل »
 « نموده خسارتها حاصل آمد جواب مراسله دوستدار را بآن نحو »
 « نگاشته بودند خدای آفریننده آسمان و زمین عالم است که دوستدار عاشق مال »
 « دنیا نیست والا چرا همیشه مدیون و مقروض بود مرا خیال اینکه چهارده سال است »
 « بصداقت بهر دو دولت عظمی بی طمع و توقع خدمت میکنم که این خدمت کلیه »
 « منظور اولیای دولتین علمیتین است غافل از اینکه بقدر سوجایف در دولتها اعتباری »
 « و احترامی نداشته ام زحمت داده بودم که اگر سایر شیلات است موعده آنها منقضی »
 « گشته و از آستارا الی گرگان و اترک همه شیلات میباشند و مستاجرین آنجا ها اسبابی »
 « دارند و آدم دوستدار باید تدارک صید و اسباب آنها نماید فردا کسان مستاجرین »

« خواهند گفت که آدمهای دوستدار فلان چیز را بردند و فلان چیز را تصرف »
 « نموده و مایه دردسر خواهد شد نوشته آنجناب جلالت مآب محبان نوازی بدهند »
 « که بعد از فلان مدت دیگر کسان مستاجرین مداخله در شیلات نباید بکنند و اسباب »
 « و اشیاء خود را جمع آوری نموده بروند و مانع کسان دوستدار نشوند که آنها را »
 « و اسباب آنجا را سرانجام نمایند و در میان بیجهت گفتگو نشود و باعث پر زحمت »
 « دوستدار و سرکار آنجناب جلالت مآب نشود در این باب هیچ حکمی نفرموده بودند »
 « و اگر شیل سفید رود است که جناب غراف مدم محض تعدی از دست دوستدار گرفته بحاجی »
 « میرا بوطالب خان داد که نه باو شیل داده بودند و نه او حرف میتوانست بزندان باری مضی ماضی »
 « نزدیک با نقض است و باید تدارك و صیادی آنجا از حالا دیده شود با آنجناب جلالت مآب »
 « زحمت داد که اگر حرفی باقی نمانده حکمی بکسان مستاجرین مرقوم دارید تا برای دوستدار »
 « اطمینان حاصل شود تا تدارك صید پیش از وقت دیده شود هنگام رسید موعده مطلق حاصل »
 « نگردد والا باز حرف بمیان خواهد آمد و خسارت کلیه خواهد رسید آنوقت »
 « اختیار با سرکار جناب جلالت مآب خواهد بود که دوستدار بحول الله تعالی احتیاج »
 « چندان بشیل و شیلات ندارد خلاصه توقع از آنجناب جلالت مآب در مقام دوستی این »
 « است که حکمی بحاکم حاجی ترخان مرقوم فرمایند که اگر اسبابی یا عملی برای »
 « عالیجاه میرزا اسمعیل میزان آقاسی گیلان ضرور باشد ممانعت نکرده بلکه معاونت »
 « و تقویت نمایند دیگر به عالیجاه بلند جایگاه قونسول گیلان مرقوم فرمایند که »
 « هنگام موعده باید شیل سفید رود مفوض به عالیجاه میزان آقاسی شود دیگر حرف »
 « و گفتگوئی بمیان نیاورند دیگر به عالیجاه بلند جایگاه دریایی استرآباد بهمین »
 « مضمون این طعنه نوشته مرا مرقوم میدارید که دوستدار هم پولی میدهد و اسباب و »
 « مایحتاج تدارك می کند دیگر من بعد سالی اقل یکصد هزار تومان ضرر شیلات را »
 « نمی کشد و منفعتی تحصیل می نماید و اگر مرقوم نمیدارید بیجهت زحمت نکشد و »
 « پول مفت خرج ننماید جواب کاغذ دوستدار این است والا دوستدار میداند که نه »
 « سال تمام است شیلات مال دوستدار را سو جایف یا غیر متصرف می باشند و ضرر »
 « بدوستدار میرسد و بدولت فخریه روسیه هیچ عاید نمی شود و اولیای دولت ایران »
 « هیچ اطلاع ندارند که دوستدار در این نه سال چقدر ضرر برای خود قبول نموده »
 « حرفی بزبان و بیان نیاورده - زیاده مصدع نیست هل جزاء الاحسان الا الاحسان »
 « باقی ایام جلالت مستدام »

امیر کبیر	یکی از کارهای میرزا تقی خان امیر کبیر در دوران
و	صدارت خود جلوگیری از توسعه نفوذ و کوتاه ساختن دست
شیلات	خارجیان از امور ایران بود .

بی ترتیبی وضع شیلات و دخالت نمایندگان سیاسی و کنسولی روسیه تزاری در امور آن بعنوان حفظ منافع اتباع روس از موضوعاتی بود که امیر باصلاح آن توجه خاصی مبذول می داشت .

امیر کبیر برای این منظور تصمیم می گیرد شیلات را بمیرزا ابراهیم خان دریابیکی تبعه ایران اجاره داده و او را مسئول این کار بداند.

بدستور امیر کبیر میرزا محمد علی خان نایب اول وزارت امور خارجه در ماه ربیع الاول ۱۲۶۵ نامه ذیل را بوزیر مختار روس می نویسد و ضمن اطلاع این تصمیم از او می خواهد که « کمال اعانت و حمایت را از میرزا ابراهیم خان و کسان او بنمایند »

« جناب جلال و نبالت نصا با مجدت و فخامت انتسابا مخلص استظهار امشفقا معظما »
 « جناب جلال مآب اتابك اعظم امیر کبیر دام اجلاله خودشان شیلات بحر خزر را از »
 « آستارا الی اترك باجاره دادند عالیجاه میرزا ابراهیم خان دریابیکی رعیت »
 « دولت علیه ایران از اینکه باید اسباب صیادی از حاجی طرخان بیاورد و تهیه و »
 « تدارك خود را آن طرفها نمایند لهذا از آن جناب متوقع است که شرحی در سفارش »
 « او بجا کم حاجی طرخان مرقوم دارند که اسباب صیادی که عالیجاه مشارالیه »
 « می خواهد با اینطرفها بیاورد ممانعت ننمایند و کمال اعانت و حمایت را از او و »
 « کسان او بنمایند و نیز سفارشی بزرگ سفاین حربیه قلمی دارند که عالیجاه »
 « مشارالیه را مستاجر شیلات بحر خزر دانند که دیگری در امر شیلات مداخله »
 « نداشته باشد چون لازم بود خدمت آن جناب مصدع آمدت تحریراً فی شهر ربیع الاول »
 « سنه ۱۲۶۵. »

موضوع اجاره دادن شیلات بحر خزر به میرزا ابراهیم خان مورد اعتراض وزیر مختار روس واقع شد و بناوین مختلف در صدد شکایت و کار شکنی بر آمدند - وزیر مختار روس بامیر کبیر چنین مینویسد .

« آنجناب میدانند که عالیجاه میرزا ابراهیم خان که امر صیادی در بحر خزر بنا و اگذار شده است اقوامیکه تبعه دولت بهیه روسیه میباشند دارد فیما بین ایشان و عالیجاه مشارالیه اموال موافق قاعده و قانون تقسیم شده است و باین جهت جواب استعمال مایملک که آن ها جمع المال میباشند در عهده عالیجاه میرزا ابراهیم خان است و شارالیه نمی تواند که اقوام خود را از منافعی که از این معاملات حاصل می شود محروم سازد از روزیکه جناب سامی اراده ظاهر فرموده بودند که شیلات مزبوره را بعالیجاه مشارالیه تفویض و اگذار فرمایند دوست دار بجناب سامی حالی و خاطر نشان نمود مرارتهائی را که از برای دولتین بهیتین حاصل خواهد شد از روابط خوشی و قرابتی که تبعه روسیه با عالیجاه میرزا ابراهیم خان دارند در این اوقات عالیجاه میر تقی و دونفر دیگر اولاد مرحوم حاجی میرزا بطالب خان نزد قونسول اعلیحضرت امپراطوری مقیم دارالمرز رشت در مقام شکوه و شکایت بر آمدند که عالیجاه میرزا ابراهیم خان در رسانیدن حصه و رسیدی که از مایملک ایشان بهم میرسد مطالبه می نماید حتی محاسبه استعمال اموال مزبوره را نیز پس نمی دهد .

لهذا موافق عرایض و اصرار ایشان عالیجاه رفیع جایگاه قونسول معزی الیه بجهت حفظ صرفه رعایای روسیه لابد شده که باطلاع سرحددار دولت علیه ایران موازی بیست و دو تنای سریش ماهی که میرزا ابراهیم خان می خواست بخاک روسیه بفرستد ضبط و نگهداری نماید دوستدار بعالیجاه قونسول حکم داد که لازمه تدبیرات را از برای محافظت رعایای روس از بی حسابی و خودسری عالیجاه میرزا ابراهیم خان بکاربرد عالیجاه معزی الیه آنچه که حق و کیفیت امورات اقتضا مینماید البته بعمل خواهد آورد ولی دوستدار باید آنجناب مشفق مهربان را مطلع و مستحضر نماید از عملکیه ترصیه فوری و عبرت از برای سایرین باشد اقتضا میکند عالیجاه میرزا ابراهیم خان بدو نفر از کسان خود میرمهدی و میر اسمعیل خان در انزلی حکم داده بود که امهار قونسولگری که اجناس ضبطی به آنها مهور بود بشکنند این نوع رفتار مقتضی آنستکه هیچ دولتی نمی تواند متحمل شد لهذا از جناب سامی

متوقع است که بکار گذاران اعلیحضرت ایمپراطوری رضامندی که ایشان حق دارند مطالبه نمایند بدهند عالیجاه
غراف صاحب که همین مراسله را بنظر جناب سامی خواهد رسانید مامور است که به آنجناب جلالتماب در این
باب گفتگو نماید چون لازم بود مزاحم گشت تحریرا فی سیم شهر شعبان المعظم ۱۲۶۵ «

امیر کبیر باین اعتراضات ترتیب اثر نداد و برای مدت چهار سال شیلات را به
میر ابراهیم خان دریاییگی اجاره داد و هر وقت اتباع روس در امور شیلات دخالت میکردند
از اینکار جلوگیری و بسفارت روس اعتراض میکرد .

چنانکه در نامه ای بتاریخ ماه رجب ۱۲۶۶ بوزیر مختار روس مینویسد
« حاجی عباس نام گیلانی ساکن استرآباد که از جانب میر ابراهیم خان دریاییگی مباشر »
« امور شیلات استرآباد است عریضه ای خدمت اولیای دولت قاهره نوشته است که در »
« این اوقات که دونفر از رعایای دولت بهیه روسیه یکی مسمی به پسر گفتان نیک و »
« دیگری عامل مسمی به متکالف باچند فروند کمی وارد استرآباد شده مداخله در امر »
« شیلات مینمایند و خلاصه از قیمت متعارفه از طایفه تر کمانیه خریداری ماهی مینمایند »
« از اینکه شیلات استرآباد از اترک الی آستارا در اجاره عالیجاه میر ابراهیم خان »
« است و اینطور رفتار خلاف قاعده و حساب است لذا از جناب سامی متوقع است که »
« زحمت کشیده شرحی بدریاییگی مرقوم دارید که قدغن نماید تبعه دولت بهیه »
« روسیه ماهی از طایفه تر کمانیه خریداری ننمایند و اگر طایفه تر کمانیه صید »
« ماهی مینمایند بآدمهای عالیجاه میر ابراهیم خان دریاییگی بفروشند و نیز قدغن »
« نماید که مشارالیه کمی های خود را از آنجا برداشته بروند و مداخله در امر شیلات »
« عالیجاه مشارالیه ننمایند . چون لازم بود اظهار شد فی شهر رجب ۱۲۶۶ »

میر ابراهیم خان از اولاد میر باقر سابق الذکر و بابهضی از برادران و خویشان خود
که تابع دولت روسیه بودند جمع المال بود و بهمین جهت برای آنکه این موضوع وسیله
دخالت مامورین روسیه تزاری در امور شیلات نباشد و از بهانه جوئی آنها جلوگیری
کند هنگامی که میر ابراهیم در پرداخت قسط دیوانی تاخیر کرد امیر کبیر اجازه نامه رافسخ
و شیلات را بمیرزا اسمعیل و محمدولی بیک نامی اجاره می دهد .

میرزا آقاخان نوری در دوران صدارت خود برای
میرزا آقاخان
نوری و شیلات
کوتاه ساختن دست روسها از سواحل بحر خزر کوشش زیادی
مبذول داشت چنانکه دیدیم از ورود کشتی های جنگی روس به
مرداب انزلی جلوگیری نمود و همچنین در مورد شیلات بمنظور کم کردن نفوذ و تسلط
روسها در امر صید ماهی با اجاره شیلات باتباع روس مخالفت می کرد و نسبت برعایا و
ماهیکیران روسی در دوران صدارت او از طرف مامورین ایرانی تضییقاتی ایجاد میشد
چنانکه وزیر مختار روس در نامه اعتراضیه ای در ماه جمادی الثانی ۱۲۶۹ بمیرزا آقا
خان صدر اعظم می نویسد :

« وزیر مختار دوات روس برطبق عریضه عالیجاه ابوانفسکی صاحب قونسول گیلان تکلیف خود را می
داند که اولیای دولت اعلیحضرت پادشاهی را ملتفت سازد بر سوء رفتاری که معمول می شود در حق رعایای
روسی که مشغول صیادی در شیلات سفیدرود از جانب مباشرین و آن شیلات می باشند قطع نظرا از قلیل اجرتی

که به آن‌ها بجهت این عمل می‌رسد واضح ایندستخط باین اکتفا خواهد که بجناب صدراعظم دولت ایران معلوم نماید که بعضی از رعایای مذکوره مریض و از کرسنگی نزدیک بهلاکت رسیدند بجهت نرسیدن مواجب ایشان در وقت و موقع خود درایام تابستان گذشته لابد شدند که در مدت چندروز درجبال و تلال سکنی نمایند و بعد از آن که آن‌ها نزدیک نر ایرانی که مواطنت شغل صیادی سفیدرود بعهد او مفوض است بشکایت بر آمدند مشارالیه در جواب گفت آن‌ها می‌توانند سنگریزهای دریا را بخورند ممتنع است که اولیای دولت ایران بتوانند این نوع سلوک وحشی را متحمل شوند بناء علیه واضح ایندستخط بامنای دولت ایران تکلیف مینماید که حکمی صادر فرمایند که بعد از این بارعایای دولت روس بهتر از این رفتار شود و اجرت آن‌ها نقد یومافیوما از جانب عالیجاه میرزا اسمعیل کارسازی شده برسد هر گاه غیر از این باشد جناب میرزا آقاخان خود تصدیق خواهند نمود که برطبق حالت این اوضاع اگر رعایای روس من بعد راضی نخواهند شد که آمده مشغول امر صیادی سفید رود شوند البته اولیای دولت روس هم به آن‌ها تکلیف نخواهند کرد که بیایند و از کرسنگی بمیرند در انجام شغلیکه از برای آن‌ها منفعت بسیار قلیل دارد.

و همچنین شارژدافر روس در تاریخ ۹ ماه شوال ۱۲۷۲ نوشته

« عملجات ماهیگیری از رعایای دولت روس که در کنار سفیدرود میباشند از رفتار میرزا احمد نام نویسنده عالیجاه میرزا اسمعیل مباشر شیلات مزبور شاکی میباشند که او به آن‌ها اسناد دزدی حتی فحش و دست درازی می‌کند گذشته از همه این نوع حرکات مانع میشود که هیچ چیز را در اطراف نتوانند بخرند به مقصود اینکه بقیمت سه مقابل گران تر اشیاء دکان خود را بفروش برسانند و اوضاع ایندستخط شارژدافر اعلیحضرت ایمپراطوری مقیم دربار ایران مکرر تقریر و تحریر از جناب جلالتماب اشرف امجد صدراعظم اعلیحضرت پادشاهی خواشمنند شده بود که قرار رفع و دفع این نوع رفتار را نسبت برعایای روس که از برای عمله صادی در کنار سفید رود می‌آیند فرمایند و نیز مجدداً همان خواهش را اظهار نموده لابد است بامنتهای افسوس معلوم آنجناب اشرف امجد رفع نماید که من بعدها نیز متحمل این نوع ظلم و رفتار ناهنجار واضح ایندستخط را مجبور خواهد نمود که بمقام چاره مرخص نمودن عمله روسیه از سفید رود و خواهش قدغن من بعد از برای آمدن آن‌ها از هسترخان بسفید رود برآید واضح ایندستخط و غیره . »

سابقاً گفتیم که چون روسها وسایل بیشتری برای صید
و حمل و نقل ماهی داشتند بهتر می توانستند امور شیلات را
اداره کنند

ایرانیها محتاج
به
کمک بودند

علت اساسی که اولیای دولت ایران را وامیداشت
شیلات را بر روسها اجاره دهند همین موضوع بود . البته دولت روسیه برای انجام منظور
هائی که قبلاً بدان اشاره شد از اجاره داری اتباع روس پشتیبانی و حمایت میکرد و ای
اگر دولت ایران از پذیرفتن این پیشنهاد سر باز میزد روسها نمیتوانستند عمل بهره برداری
از شیلات را خنثی سازند زیرا عمله صید و متخصص ماهی گیری باید از روسیه بیاید و وسیله
صید و ماهیگیری باید از روسیه خریداری شود - کشتی و وسایل حمل و نقل متعلق باتباع
روس بود و بالاخره قسمت عمده محصول شیلات بشهرهای روسیه صادر میشد.

هر گاه اجاره دار عمده شیلات تبعه ایران بود نمی توانست بدون مساعدت و جلب
نظر روسها از عمل خود نتیجه ای بگیرد و بدین جهت همیشه اجاره داران ایرانی و مباشرین
شیلات منوسل بدولت ایران می شدند تا از طریق سیاسی همراهی و کمک روسها رانسبت
بخود جلب نمایند .

برای روشن شدن این موضوع بدون آنکه توضیح بیشتری در این باب بدهد دو

نامه که از طرف دولت ایران بسفارت روس نوشته شده و در آنها برای متصدیان ایرانی امر شیلات تقاضای کمک گردیده ذیلاً نقل مینمایم .

میرزا مسعود وزیر امور خارجه محمدشاه بدستور حاجی میرزا آقاسی صدراعظم در ماه ربیع الثانی سال ۱۲۶۱ بوزیر مختار روس چنین مینویسد .

« عالیجاه میرزا اسمعیل میزان آقاسی سه فقره عرض بجناب اجل اعظم آقای »
 « حاجی مدظله العالی کرده بود که بلوجود خسارتی که درین سال در معامله سفید »
 « رود بمن رسیده است استدعا دارم که اولیای دولت قاهره قراری در باب این سه »
 « فقره عرض بدهند که زیاد ضرر بمن که رعیت دولت علیه هستم نرسد جناب معظم »
 « الیه بدوستان فرمایش فرمودند که در باب این سه فقره عرض او بآنجناب زحمت »
 « دهد که بمقتضای کمال اتحاد دولتین بهیتین و حسن اتفاق که آنجناب دارند در »
 « انجام آنها نظر التفات گمارند .

« فقره اول این است که عالیجاه مشارالیه یکفروند کشتی تجارتی ساخته است »
 « که بحکم عهدنامه میتواند در آن دریا داشته باشند این اوقات میخواهد کشتی »
 « خود را ماهی حمل کرده بفرستد بجای ترخان آنجناب نوشته بدهند که کسی »
 « متعرض کس او نشود .

« فقره دوم کسان او از گیلان نوشته اند که پیش از قطع و فصل کار سفید رود »
 « جناب سامی بهتجار دولت بهیه روسیه قدغن فرموده اند که کشتی خود را اجاره »
 « باوندند که ماهی خود را حمل حاجی ترخان نماید حال که کار سفید رود گذشته »
 « است نوشته بتجار دولت بهیه روسیه مرقوم دارند که اگر مشارالیه کشتی اجاره »
 « بخواهد باو بدهند و از او مضایقه نمایند که ماهی خود را حمل حاجی ترخان »
 « کرده بفروش برساند .

« فقره سیم این است که در سفید رود بار و اسباب و صیادی دارد و عمله از تبعه »
 « دولت بهیه روسیه یکساله اجیر کرده است عالیشان محمد حسن بیک مامور است »
 « بزود باطلاع عالیجاه موسیولنجر و س مباشر قونسولگری آندولت بهیه اسباب »
 « صیادی او را باعمله صید که در اجاره او هستند بجائی دیگر حمل کرده مشغول امر »
 « صیادی شوند جناب سامی نوشته بعالیجاه موسیولنجر و س مرقوم دارند که متعرض »
 « اسباب صیادی مخصوص او و عمله که در اجاره اوست نشوند چون این سه فقره »
 « عرض و استدعای عالیجاه مشارالیه مقرون بحساب است یقین است که آنجناب به »
 « مقتضای کمال اتحاد دولتین بهیتین این زحمات را قبول فرموده نوشتجاتی که »
 « استدعا کرده است خواهند داد که بزودی آدم خود را روانه دارد . چون لازم بود »
 « زحمت داد - تخریرا فی ۲۴ شهر ربیع الثانی ۱۲۶۱

نامه دیگر که از طرف وزیر امور خارجه بوزیر مختار روس نوشته شده .
 « جناب جلالت و نبالت نصابا معبان استظهارا مشفقا مکرما مهربانا »
 « امور شیلات متعلقه بایندولت علیه بر حسب امرهایون سرکار اعلیحضرت اقدس »

« شاهنشاهی خلد الله ملکه و سلطانه در هذہ السنہ یونت ئیل و بعدها بامیر الامراء العظام »
 « عمید الملک حاکم گیلان مفوض و موکول شده است کہ در ضبط و نسق شیلات اهتمام »
 « نمایند و ہمہ سالہ موافق قرار داد اولیان دولت وجہ عمل آنجا را بدیوان »
 « کارسازی دارند چون انضباط این مهم ہمراہی جناب مجدت و نبالت ہمراہ حکمران »
 « حاجی ترخان را لازم دارد لهذا زحمت افزای خاطر آنجناب جلالتمآب میشود کہ »
 « شرحی در اینخصوص بجناب معزی الیہ بنویسند کہ لدی الضرورہ باقتضای مودت و »
 « موالات دولتین علیتین ایران و روس از ہمراہی و مراقبت در اداره این عمل مضایقہ »
 « نمایند و اظهارات عالیجاء مجدت ہمراہ میرزا یوسف خان کارپرداز مقیم آنجا »
 « را در این باب باجابت مقرون دارند و چنانچہ گماشتگان امیر الامراء العظام »
 « عمید الملک عملہ و اسباب صیادی و سایر ملزومات لازم داشته باشند قدغن نموده »
 « بآنها بدهند و قیمت ملزومات را دریافت نمایند و چون عمل فروش ماہی کہ در سنہ »
 « ماضیہ در حاجی ترخان شدہ است در هذہ السنہ باید بتوسط گماشتگان عمید الملک »
 « بدیوان عاید شود توجہ اہتمامی در وصول و ایصال آن از جانب حکومت حاجی »
 « ترخان بعمل آید بدیہی است آنجناب ہرچہ زودتر شرح موکدی در این باب قلمی »
 « داشته نزد دوستدار خواهند فرستاد کہ نزد امیر الامراء العظام معزی الیہ بفرستند . »
 حررہ فی سلخ شہر صفر المظفر سنہ ۱۲۷۵ »

سپہسالار شیلات
را
اجارہ میکند

در شرح زندگانی میرزا حسین خان سپہسالار گفتیم کہ بسیاری از امور دولتی را در دوران صدارت خود تحت نظم و قاعدہ در آورد .

موضوع بہرہ برداری شیلات چنانکہ گذشت نہ تنہا از لحاظ سیاسی بواسطہ اختلافاتیکہ بین مستاجرین متعدد ایرانی و روسی پیدا میشد برای دولت ایران اشکالاتی را پیش میآورد از جہت مادی نیز در آمد دولت چندان قابل ملاحظہ نبود و هیچوقت مبلغی کہ ارزش واقعی شیلات باشد عاید خزانہ نمیکشت . مال الاجارہ ای کہ برای دولت وصول میشد از دست سوم و چہارم بود تازہ مبالغی از آنرا بعنوان مختلف بابت مخارجی کہ صورت میدادند محسوب و کسر میکردند . میرزا حسین خان سپہسالار برای آنکہ باین وضع خاتمہ دہد بر آن میشد کہ شیلات را مستقیماً خود از ناصر الدین شاہ اجارہ کردہ و سپس یکجا بروسہا اجارہ دہد . این نکتہ باید در اینجا گفتہ شود علت اینکہ سپہسالار شیلات را بروسہا واگذار کرد و آنہارا بمستاجرین ایرانی ترجیح داد یکی از جہت سیاسی بود کہ دولت روسیہ باین موضوع بی نظر نبود و بطوریکہ دیدیم مامورین سیاسی و کنسولی روس اغلب مواقع ازدولت ایران تقاضای اجارہ داری شیلات را برای اتباع روسیہ مینمودند و یقیناً عدم توجہ بآن باعث رنجش دولت تزاری روس میگردد و از لحاظ روابط دولتین کہ بواسطہ لغو امتیاز رویتر میرفت بہبودی یابد بسیار مهم بود . دیگر از نظر مادی کہ روسہا بعلت داشتن وسائل بہتری برای صید و خرید و

فروش مال الاجاره بیشتری میدادند.

قبل از دوران صدارت سپهسالار مکرر از طرف روسها پیشنهاد اجاره شیلات میشد ولی ناصرالدین شاه از قبول آن پیشنهادها خود داری میکرد چنانکه در گزارشی که بتاريخ ذی الحجه ۱۲۸۶ راجع بموضوعات مختلف از جمله شیلات بنظرش رسانده اند نوشته است «وزیر دول خارجه

فقره نوشته بودید که قونسول روس خواهش دارد شیلات را بتاجر حاجی طرخانی اجاره داده شود حالا موقع این گفتگوها نیست البته در کمال خوبی از قونسول عذر بخواهید ۸۶»

بهر حال پیشنهاد سپهسالار مورد تصویب «شاه» واقع و اجاره نامه ای بعنوان میرزا حسین خان سپهسالار تهیه و بامضای ناصرالدین شاه میرسد. که عین آن در صفحه بعد گراور شده است

سپهسالار شیلات را بروسها اجاره میدهد

میرزا حسین خان سپهسالار پس از امضاء اجاره نامه شیلات را بموجب قرارداد در تاریخ ۱۲ یون (ماه ژوئن روسی) ۱۸۷۶ (سال ۱۲۹۳ هجری قمری) به استپان لیانازوف بازرگان ارمنی حاجی طرخانی تهیه روس اجاره میدهد ولی مدت این قرار داد چندان بطول نمی انجامد که بین طرفین اختلاف حاصل و لیانازوف از پرداخت مال الاجاره خود داری نموده و مامورین ایرانی نیز بدستور سپهسالار با اطلاع سفارت روس اسباب صیادی لیانازوف را توقیف میکنند و بالاخره بعد از مذاکراتی که بین ملک بیگلروف وکیل لیانازوف و سپهسالار در تهران بعمل میآید اختلافات گذشته مرتفع و قرار میشود شیلات به لیانازوف و شرکای او اجاره داده شود.

بدین منظور ابتدا مصالحه نامه ای بشرح زیر تهیه میگردد.

مصالحه نامه

دارالخلافه تهران بتاريخ ۱۴ ماه اکتبر ۱۸۷۹ مسیحی جناب مستطاب اجل اشرف امجد حاجی میرزا حسین خان مشیر الدوله سپهسالار اعظم وزیر امور خارجه دولت علیه ایران بموجب اختیار وافتداری که از دولت علیه ایران دارند بجناب دیستوی تلونی استانسکی ساوت نیک پاول شادمیرویچ ملک بیگلروف (۱) به موجب وکالت نامه که ازپانو مستوانی پاچوتنی کراژداین استپان مارتین اویچ لیانازوف (۲) تاجر درجه اول شهر حاجی ترخن دارند جمیع مجامعاتی که درخصوص اجاره شیلات دولت علیه ایران بموجب قرار نامه منعقد فی دوازدهم شهریون ۱۸۷۶ سنه مسیحی فیما بین جناب مستطاب اجل اشرف امجد سپهسالار اعظم و لیانازوف مزبور بوده است موافق شروط مفصله ذیل بالمره قطع و فصل گردید.

شرط اول - جناب مستطاب اجل اشرف امجد سپهسالار اعظم جمیع مطالبات خود را که از استپان لیانازوف از بابت اجاره شیلات دولت علیه ایران بموجب قرار نامه مذکور داشتند تا تاریخ اول ماه اکتبر هذمه السنه ۱۸۷۹ مسیحی بالمره قطع و فصل نمودند و چه آن قرار نامه و چه جمیع مستندات و معاهدات را که فیما بین جناب مستطاب

1 — Deystvitelnyy Statskiy Sovetnik PAVEL CHADMIROVITCH
MELIK-BGLIYAROV

2 — Potomstvenniy Potchotniy Grajdanin STEPAN
MARTINOVITCH LIANOZOV

از ابتدای هذه السنه سیچقان قیل
 خیریت تحویل سنه ۱۲۹۳ هجری
 لغایت ده سال تمام کامل الشهور
 والایام همگی و تمامی کل شیلات
 و صید انواع ماهی بحر خزر را
 چه در کیلان و چه مازندران و قنکابن
 و رودخانههای مخصوصه و مرداب
 و غیره آنچه متعلق بدولت علیه
 ایران است با جاره صحیحه شریعه
 متصله غیر منفکه در سالی سی و یک
 هزار تومان وجه رایج خزانه عامه
 بجای مستطاب اشرف حاجی میرزا
 حسین خان مشیرالدوله سپهسالار
 اعظم و وزیر امور خارجه واگذار
 فرمودیم که همه ساله سالی هجده
 هزار تومان مواجب خود را از مبلغ
 تریور موضوع داشته مبلغ سیزده
 هزار تومان باقی را که خالص از وجه
 اجاره می ماند کار سازی دارد و
 ضمانت اختیار تام تمام شرعی بجناب
 معز الیه داده ایم که بری ترقی
 شیلات هر گونه عملیات و اسباب
 و آلات صیادی و پیر یاس و ابنیه که
 صلاح داند زیاد نموده و از ارباب
 خمرت و بصیرت بهر کس که مقتضی
 ترقی این عمل به بیند رجوع کرده
 کمال جهد و کوشش را در ترقی
 این عمل بعمل آورده و همچنین
 شرط بتی شرعی شد که پس از انقضاء
 مدت ده سال که موعده اجاره است
 آنچه اسباب و آلات و پیر یاس و غیره
 بر نهج مرقوم جناب معز الیه حاضر
 و زیاد کرده است مال و ملک خالص
 خود اوست و هر گاه مستأجر جدید
 و هر کس دیگر کائنات آن
 امباب و غیره را کلا او بخواهد
 از او بقیعت عادلانه اتیاع نماید و در
 این مدت ده سال احدی را شرعا و عرفاً
 حق و اجازه نخواهد بود که بدون اطلاع
 و اجازه مستأجر مرقوم مداخله جزئی
 یا کای در امور شیلات نماید حرره فی
 غره شهر جمادی الاخره سنه ۱۲۹۳
 ناصر الدین شاه با خط خود
 در حاشیه نوشته .

مجلس شورای ملی
 در روز ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در جلسه ۱۲۸۱
 در روز ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در جلسه ۱۲۸۱

شبهت نیست چنانچه در تاریخ ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در مجلس شورای ملی در روز ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در جلسه ۱۲۸۱ در روز ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در جلسه ۱۲۸۱

در مجلس شورای ملی در روز ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در جلسه ۱۲۸۱ در روز ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در جلسه ۱۲۸۱

در مجلس شورای ملی در روز ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در جلسه ۱۲۸۱ در روز ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در جلسه ۱۲۸۱

در مجلس شورای ملی در روز ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در جلسه ۱۲۸۱ در روز ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در جلسه ۱۲۸۱

در مجلس شورای ملی در روز ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در جلسه ۱۲۸۱ در روز ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در جلسه ۱۲۸۱

در مجلس شورای ملی در روز ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در جلسه ۱۲۸۱ در روز ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در جلسه ۱۲۸۱

در مجلس شورای ملی در روز ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در جلسه ۱۲۸۱ در روز ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در جلسه ۱۲۸۱

در مجلس شورای ملی در روز ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در جلسه ۱۲۸۱ در روز ۱۲ شهریور ۱۳۰۲
 در جلسه ۱۲۸۱

معظم‌الیه و مسیولیاتروف در خصوص شیلات مزبوره فوق منعقد شده بوده جناب مستطاب اشرف سپهسالار اعظم باطل و از درجه اعتبار ساقط نموده بنابراین به محض امضای همین مصالحه نامه جناب مستطاب معظم‌الیه متعهد می‌باشند که سفارت دولت بهیه روسیه مقیم دارالخلافه طهران اعلام نمایند که جمیع واطک‌ها واسباب و لوازم متعذنه بعمل صیادی آن‌ها را که در ضبط بوده آن‌ها را از ضبطیت خارج نمایند و کلاً را بویکیل لیاثرزوف مسترد دارند و احکام لازمه بهمین مضمون با تلغراف بحکام کیلان و مازندران و استرآباد صادر فرمایند.

شرط دوم- جناب ملك بیکلروف هم‌بموجب و کالت خود متعهد می‌شود که جمیع محاسبات و مطالبات و ادعاهائی که مسیولیاتروف بموجب قرارنامه منعقد مورخه دوازدهم ماه یون سنه ۱۸۷۶ فیما بین جناب مستطاب اشرف سپهسالار اعظم و لیاثرزوف از بابت اجاره شیلات مذکور فوق از جناب مستطاب سپهسالار اعظم داشتند که عبارت از سی و نه هزار تومان می‌باشد بالمره ترك و موقوف نماید لهذا چه قرارنامه مذکور را و چه جمیع مستندات و معاهدات را که در خصوص شیلات مزبوره منعقد بوده باطل و از درجه اعتبار ساقط نمود علاوه براین جناب ملك بیکلروف متعهد می‌باشد از جهة قطع و ختم محاسبات طرفین بفاصله یکماه بعد از امضای همین مصالحه نامه مبلغ سی و دو هزار تومان از جانب لیاثرزوف بجناب مستطاب سپهسالار اعظم کارسازی نماید.

شرط سیم- این مصالحه نامه بامضای طرفین باید نسخین باشد و به ثبت و مهر وزارت جلیله مهم خارج دولت علیه ایران و سفارت دولت بهیه روسیه مقیم دارالخلافه طهران رسیده يك نسخه آن را جناب مستطاب اجل اشرف افخم سپهسالار اعظم و نسخه دیگر آن را جناب دیستوی تلنی استاتسکی ساوت نیک ملك بیکلروف داشته باشند. محل مهر وزارت امور خارجه • محل امضاء • میرزا حسین خان سپهسالار اعظم وزیر امور خارجه دولت علیه ایران.

بعد از رفع اختلافات گذشته و امضاء مصالحه نامه قراردادی بمدت پنجسال برای بهره برداری از شیلات ایران بین میرزا حسین خان سپهسالار صدراعظم و وزیر امور خارجه از یکطرف و چهار بازرگان روسی شرح زیر در همان تاریخ بامضاء میرسد.

قرارنامه کتراکت

- « دارالخلافه طهران بقاریخ ۴ شهر اکتبر سنه ۱۸۷۹ مسیحی مطابق هفتم شهر »
- « ذی قعده ۱۲۹۶ هجری اشخاص مفصله ذیل یعنی جناب مستطاب اجل اشرف امجد »
- « حاجی میرزا حسین خان سپهسالار اعظم وزیر امور خارجه دولت علیه ایران بموجب »
- « اختیار و اقتداری که از دولت علیه ایران دارند از يك جانب و جناب دیستوی تلنی »
- « استاتسکی ساوتنیک پاول شادمیروویچ ملیک بیکلروف از جانب خود و بوکالتهای »
- « مطلق از جانب استاتسکی ساوتنیک لو آرساب ملیک بیکلروف (۱) برادر خود »
- « و از جانب پاتومستونی پاچوتنی گراژدانین استپان مارتینوویچ لیاثرزوف تاجر »
- « درجه اول شهر حاجی ترخان و الکسندر آقافونویچ ملیک آزاریانس (۲) تاجر »
- « درجه اول شهر طفلیس این قرارنامه کتراکت را منعقد نمودم به شرایط ذیل »
- « شرط اول »

- « جناب مستطاب اجل اشرف امجد سپهسالار اعظم تمام و همگی شیلات و عمل »
- « صید ماهی دولت علیه ایران را که منسمی بحلال و حرام است از رودخانه آستارا که »
- « سرحد دولت بهیه روسیه است الی رودخانه انرك که سرحد دولت علیه ایران است بموعده »
- « پنجسال کامل یعنی از اول ماه اکتبر سنه ۱۸۷۹ مسیحی الی اول ماه اکتبر سنه ۱۸۸۴ »

- « با اجاره صحیحه قطعیه میدهد بپیرادران ملیک بیگلر و فو به لیا نازوف و ملیک آزار یانس »
- « بمبلغ اجاره هر ساله پنجاه هزار تومان پول ایران .
- « شرط دوم - اجاره داران مذکور متعهد و متقبل میشوند که وجه اجاره »
- « را از بابت شیلات و عمل صید ماهی که در شرط اول مذکور است یعنی مبلغ پنجاه »
- « هزار تومان را پول قران رایج دولت علیه ایران در هر یکسال در دو قسط مساوی که »
- « عبارت از پانزدهم ماه ژانویه و پانزدهم ماه مارس سنوات آتی ذیل - سنه ۱۸۸۰ »
- « و سنه ۱۸۸۱ و سنه ۱۸۸۲ و سنه ۱۸۸۳ و سنه ۱۸۸۴ مسیحی باشد در شهر طهران »
- « بجناب مستطاب سپهسالار اعظم کارسازی نمایند در صورتیکه اتفاقا اجاره داران »
- « مذکور وجه اجاره مذکور را بر سر موعدهای مذکور کارسازی نمایند از برای »
- « هر قسطی از اقساط یکماه مهلت داده خواهد شد بشرط این که بجهت اوقات پس »
- « افتاده تنزیل از قرار تومانی یکصد دینار در هر ماهی یعنی از صد دوازده در »
- « سال کارسازی نمایند .
- « شرط سیم - در صورتیکه جناب مستطاب سپهسالار اعظم خواسته باشند صید »
- « ماهی حلال را در اختیار خود داشته باشند اجاره داران مذکور متعهد و متقبل میشوند »
- « که این اختیار را بآنجناب واگذار نمایند ولی در این صورت آنجناب نیز متعهد »
- « میشود که دوازده هزار تومان از پنجاه هزار تومان وجه اجاره سالیانه را از دو »
- « قسط آنسال موضوع و در جزو حساب محسوب بدارند و نیز بشرط اینکه هر دفعه این »
- « میل و اراده خود را قبل از وقت تا اول ماه نوامبر هر سال به اجاره داران مذکور »
- « اعلام نمایند .
- « شرط چهارم - کل پریاس یعنی جمیع اسباب و لوازم که از هرجهت از برای »
- « عمل و مصارف واطا که های صید ماهی و شیلات حمل و نقل بداخل دولت علیه ایران »
- « بشوند و ایضا هر قدر از اجناس متفرقه متعلق بصید ماهی و عمل شیلات از واطا که »
- « های صیادی ایران حمل و نقل بخارج از دولت ایران شوند مباشرین گمرکخانه های »
- « دولت علیه ایران از قرار اجاره سالهای سابق از اجاره داران مذکور بهیچوجه »
- « حق مطالبه وجه گمرک نخواهند داشت .
- « شرط پنجم - چون واطا که واقع در جزیره آشوراده بواسطه سیل آب منهدم »
- « شده است لهذا جناب مستطاب سپهسالار اعظم قبول میکنند که اجازه بدهد در »
- « یکی از نقاطی در سواحل قولتق استرآباد به استثنای سرتک و میان قلعه انتخاب »
- « بکنند واطا که ازنی بجهت صید ماهی بسازند مستاجرین مجبورند که قبل از وقت »
- « نقاط مزبوره را باط-لاع سپهسالار اعظم رسانیده اجازه بخواهند بجهت »
- « ساختن واطا که .
- « شرط ششم - محض ترقی و شیوع و انتشار عمل صید ماهی به اجاره داران مذکور »
- « اجازه داده میشود که در تمام امتداد و مسافت واقع در میان رودخانه های آستارا »
- « و اترک بغیر از سرتک (میان قلعه) واطا که های جدید بغیر از آنهای که الان حاضر »

« و موجود میباشند ساخته دایر نمایند ولی بشرط اینکه هر دفعه قبل از وقت بجناب
 « سپهسالار اعظم اطلاع و اخبار دهند و اجازه بخواهند و جناب سپهسالار اعظم هم
 « در دادن اجازه مذکور انکار نخواهند داشت

« شرط هفتم - اگرچه در حسن سلوك و رفتار حضرات اجاره داران با رعایای
 « دولت علیه ایران شك و شبهه نیست لیکن اگر فیما بین کسان اجاره داران و اهالی
 « دوات علیه ایران حرفی یا اختلافی واقع شود اجاره داران مذکور تعهد میکنند که
 « کسان آنها اول بحکام دولت علیه ایران رجوع نمایند یا آنکه بدان شخص که
 « بسمت کارپردازی از جانب جناب مستطاب سپهسالار اعظم معین و مامور باشد از
 « برای امورات متعلق بعمل شیلات (در صورتی که چنین شخصی در آنجا باشد)
 « رجوع خواهند نمود .

« شرط هشتم - در صورتیکه برهم خوردن هر يك از فصول بغیر از فصل هفتم این
 « قرار نامه هر کس از طرفین که اسباب برهم خوردن آن بشود باید مبلغ یکصد هزار منات
 « پول اسکناس روس بطرف مقابل برسم جریمه کارسازی نماید و در مدت اماره
 « واطا که ها و اسباب صیادی تمام آنها مثل يك نمنانت بجهة موجود باقی خواهد
 « بود و مستاجرین در مدت اجاره حق اینکه آنها را بسایرین بفروشند یا انتقال
 « نمایند ندارند .

« شرط نهم - بعد از اتمام موعدا اجاره مذکور در قرار نامه کل واطا که ها و پریاس
 « ها یعنی اسباب و لوازم متعلق بعمل شیلات و صید ماهی ملك طلق اجاره داران می
 « باشند و بعد از اتمام موعدا اجاره داران مستحق میباشند که قرار نامه با جناب مستطاب
 « سپهسالار اعظم یا با اجاره داران جدید منعقد نموده قراری در باب واگذار نمودن
 « واطا که ها و اسباب لوازم مذکور را با ایشان بگذارند ولی در صورتیکه این
 « قرار نامه با جناب مستطاب سپهسالار اعظم و نه با اجاره داران جدید سرنگرفت
 « آنوقت اجاره داران مختار و مستحق میباشند که واطا که ها و اسباب لوازم خود را
 « برچیده در مدت سه ماه از از ایران حمل و نقل نمایند اگر فورس ماژور یعنی
 « حادثه فوق العاده رخ نماید .

« شرط دهم - کنتر اکت یعنی قرار نامه حاضر نسخین نوشته شده و بامضای
 « طرفین رسیده بایک نسخه از آن در نزد اجاره داران باشد و نسخه دیگر آن باید
 « تقدیم خدمت جناب مستطاب اجل اشرف امجد سپهسالار اعظم بشود . میرزا حسین
 « خان - محل مهر شیروخورشید (وزارت جلیله مهم خارجه دولت ایران)

بطوری که ملاحظه میشود سپهسالار شیلات را بسالی سی و يك هزار تومان از
 ناصرالدینشاه اجاره میکند که هیجده هزار تومان آنرا بابت مواجب خود برداشته و سیزده
 هزار تومان بقیه را به خزانه دولت پرداخت و سپس خود شیلات را پنجاه هزار تومان
 بروسها اجاره میدهد .

میرزا حسین خان سپهسالار سال بعد از امضای این قرارداد در شوال ۱۲۹۷ از

«فرمان خاکپای جواهر آسای اقدس همایون مبارکت شوم چند روز قبل بواسطه تلغراف امر قدر قدر همایون شاهنشاه ظل الله روحنا وروح العالمین فداء شرف صدور یافته بود که انتقال نامه واسناد اجاره و غیره شیل راز و در تقدیم خاکپای مبارک نمایم در کمال ضراحت و خاکساری جسارت بعرض نمودم که دو روزه تقدیم حضور مهر ظهور اقدس اعلی روحنا فداء خواهیم داشت لهذا اولاً ملفوفه فرمان همایون شاهنشاهی روحنا فداء که بمنزله اجاره و اختیار نامه اینغلام خانه زاد است و در صدر او شرحی بدست خط مبارک همایونی در تحکیم عمل شرف صدور یافته است ثانیاً انتقال نامه که بقدر قوه سعی نموده ام که بقاعده زاکون نوشته شده باشد واصل اجاره و مال الاجاره و عمل را در آتیه برضا و رغبت خودم انتقال بذات مقدس همایون شاهنشاهی روحنا فداء نموده و از خود کلیه سلب اختیار و اقتدار و تصرف مداخله را در امر شیلات و در وجه مال الاجاره نموده ام

ثالثاً نوشته از جانب خود بسفارت روس نگاشته و این انتقال بذات اقدس همایونی و سلب اختیار از خود را بهمه جهة در نوشته مزبور اعتراف نموده خواهرش کرده ام که این اعتراف غلام خانه زاد را در انتقال و سلب اختیار از خودم در دفتر سفارت ثبت و ضبط و به مسیو بیگلروف مستاجر رسماً اخبار نماید که در آتیه سرو کار خود را با هر که قبله عالم روحنا فداء معین و منتخب خواهند فرمود دانسته و مال الاجاره را در اقساط معینه بهمان شخص کار سازی داشته و قبض وصول بجهت سند خود دریافت دارد مال الاجاره در سال مبلغ پنجاه هزار تومان نقد رایج خزانه عامره است که در تهران روز اول ماه ژانویه روسی بیست و پنج هزار تومان و روز اول ماه مارس روسی بیست و پنج هزار تومان نقد باید بدهند و بدون حرف و دقیقه تأخیر میدهند و قسط بندی را طوری نموده ام که همیشه آنها پیش باید بدهند مثلاً غره ماه ژانویه روسی هذله السنه مطابق است با ۱۲۹۸ شهر صفر المظفر سنه ۱۲۹۸ که هفتاد روز قبل از عید نوروز است و غره ماه مارس روسی هذله السنه مطابق با ۱۲ شهر ربیع الثانی سنه ۱۲۹۸ که دهم روز قبل از عید نوروز است مثلاً تمام وجه مال الاجاره سنه آتیه ثیلان ثیل ده روز قبل از نوروز کاملاً پرداخته شده است. کمال تشکر و افتخار و مباحات بجهت اینغلام خانه زاد حاصل است روزی که شیل را به تیول و اجاره این فدوی بیمقدار مرحمت و عنایت فرمودید اگر چه در دفتر سی و یک هزار تومان جمع داشت لکن هیچوقت از هفده هزار تومان زیاده عاید دولت نمی گردید چنانچه کتابچه ای مفصلاً حساب حکام سابق از قبیل مرحوم اعتماد الدوله و مجد الدوله و نظام الدوله و غیره و غیره شاهد بر صدق عرض فدوی خاکسار میباشد و از این هفده هزار تومان هر سال پنجاه هزار تومان قیمت پیرپاس از دیوان می گرفتند که در حقیقت سالی دوازده هزار تومان عاید دیوان اعلی میشد. حالا که این غلام خانه زاد امانت همایونی را در می نمایم بی خرج و بدون زحمت در سالی پنجاه هزار تومان پیش عاید خزانه عامره خواهد گردید و اگر مکان سرنگ موضوع نشده بود در شصت و پنج هزار تومان ممکن بود اجاره داده شود.

از اسناد شیل چیزی که باقی است و الان نتوانستم پیدا نمایم همان اجاره نامه بیگلروف است که تفصیل او را در روز قبل بجناب امین الملک نوشته ام که بخاکپای مبارک عرضه دارد عجله نمی دانم کجا گذارده ام لکن سواد او را در دفتر وزارت خارجه و در دفتر سفارت روس هر دو ثبت و موجود است به امین الملک نوشتم سواد از این دو دفتر دریافت نماید تا خود فدوی خانه زاد در همین روزها در میان نوشتجات اینجا که همراه دارم و نوشتجاتی که نیاورده ام و می فرستم می آورند اصل نسخه را پیدا نموده تقدیم خاکپای مبارک اقدس اعلی خواهم نمود.

الامر اقدس الاعلی مطاع مطاع مطاع

معروضه ۲۲ شهر شوال ۱۲۹۷ غلام خانه زاد - حسین

انتقال نامه ای را که در این نامه بدان اشاره نموده بشرح ذیل است.

بنا به اجازه و اختیاری که از جانب دولت علیه متبوعه خود داشتم به اجاره صحیحه داده بودم تمامی شیلات، حلال و حرام ایران را از قولتی استرآباد الی رودخانه آستارا به استثنای محل موسوم به سرنگ بعالیجه بلند پایگاه پول شادمیر و بیج ملک بیگلروف از تاریخ ماه سپتامبر سنه ۱۸۷۹ مسیحی بمدت پنج سال تمام شمس که در این مدت بهر قسم که معمول سابق بوده است پول شادمیر و بیج ملک بیگلروف یا شرکاء و کماشکان او صیادی ماهی حلال و حرام را نموده و مال خود بداند و در مکان موسوم به سرنگ بهیچوجه مداخله نکرده و نه و آنکه صیادی بسازند و نه در آن مکان صید نمایند و در عوض سالی مبلغ پنجاه هزار تومان تنخواه و در ایج خزانه عامره ایران در دار الخلافه طهران در دو قسط عتسای

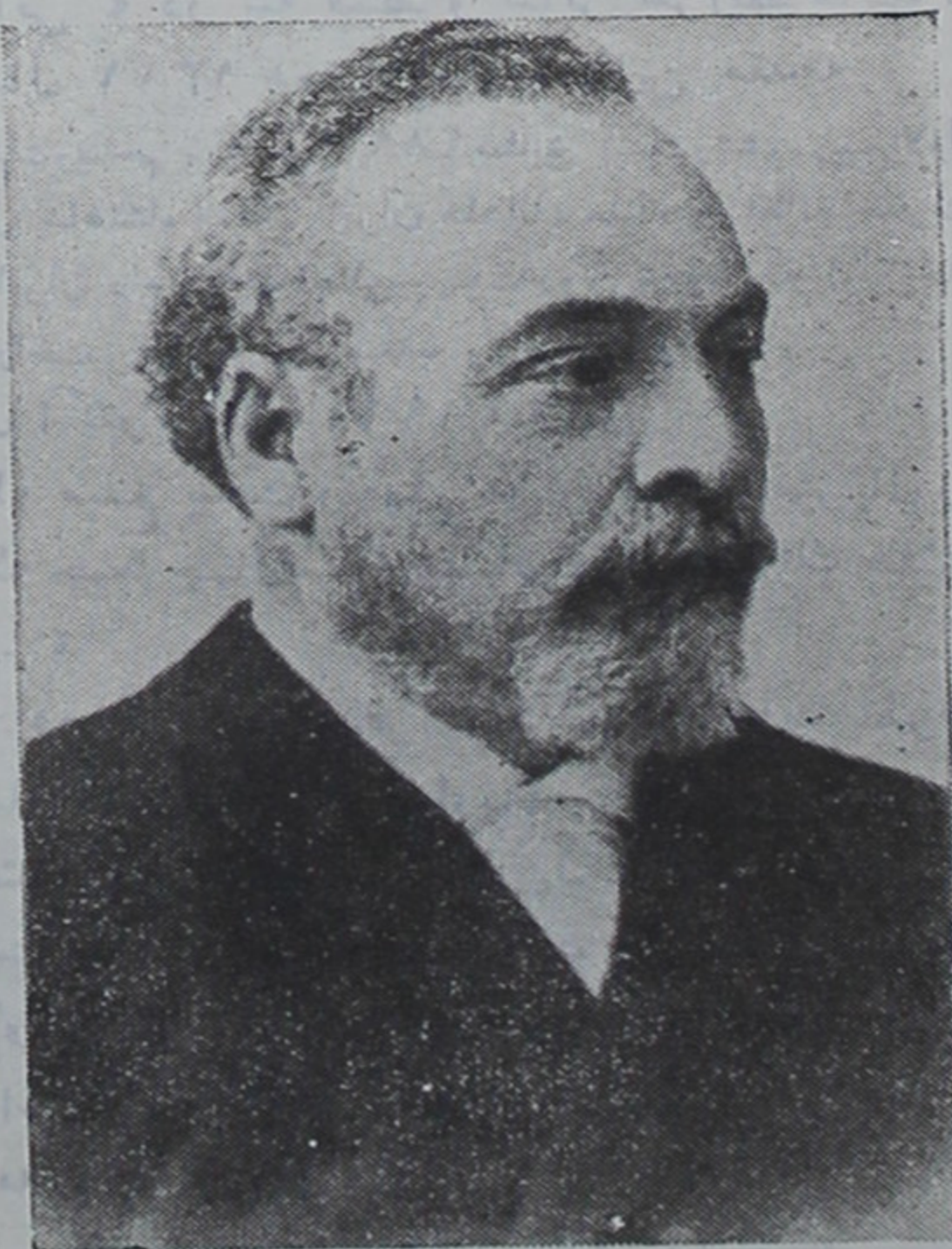
شد مخلص جناب شما - حسین « ولی این نامه را بسفارت روس نفرستاده اند .

شیلات بعد از

سپهسالار

پس از عزل سپهسالار ناصرالدینشاه شیلات را بکامران میرزا نایب السلطنه فرزند خود واگذار میکند در جریان مدت اجاره لیا نازوف بانایب السلطنه وارد مذاکره میشود که بعد از انقضای مدت اجاره شیلات را به تنهایی خودش اجاره کند و شش هزار تومان نیز اضافه بر مال الاجاره سالانه سابق بپردازد .

بهین منظور قراردادی باهشت شرط برای مدت شش سال از اول ماه اکتبر ۱۸۸۴ تهیه و در تاریخ ششم جمادی الثانی سال ۱۳۰۰ هجری قمری (اول آوریل ۱۸۸۳) بین نایب السلطنه و میرزا سعیدخان وزیر امور خارجه از یکطرف و استپان لیا نازوف از طرف دیگر منعقد میگردد . شرایط این قرارداد تقریباً مانند قرارداد قبلی است بجز حق اختیار صید ماهی خلال که بموجب شرط سوم قرار داد سابق میرزا حسین خان سپهسالار برای خود محفوظ داشته بود در مقدمه این قرارداد چنین نوشته شده .

استپان لیا نازوف

« شهردار الخلافه طهران غره ماه ایپریل سنه ۱۸۸۳ مادر ذیل امضاء کنندگان و قول گذارندگان و کلای دولت علیه ایران حضرت مستطاب ارفع اشرف والایب السلطنه امیر کبیر وزیر جنک دولت علیه ایران و فرمان فرمای طهران - کیلان - مازندران - استرآباد و جناب مستطاب اجل اکرم افخم میرزا سعیدخان موتمن الملك و وزیر امور خارجه دولت علیه ایران بموجب اختیار و اقتداری که از دولت علیه ایران دارند از یکجانب و رعیت روس یا طومستونی یا چطنی غرژداین استپان مارتنیچ لیا نازوف تاجر درجه اول خاجی ترخان از جانب خود این کندراخت قرارنامه را منعقد نمودیم »

ذیل قرارنامه را اشخاص مزبور امضاء کرده اند و مهر «وزیر امور دول خارجی دولت
علیه ایران میرزا سمید خان» و «کامران عبد شاه مهر سریر نایب السلطنه امیر کبیر»
دیده میشود.

بعداً قرارداد شیلات با استپان لیانازوف و وراث او بترتیب زیر در موارد مختلف
تمدید گردیده است.

در ماه ربیع الثانی سال ۱۳۰۶ هجری قمری با این مقدمه.

«شهر دارالخلافه طهران دوازدهم ماه کابر سنه یک هزار و هشتصد و هشتاد و هشت ۱۸۸۸ مسیحی مطابق بیستم شهر
ربیع الثانی سنه یک هزار و سیصد و شش مادر ذیل امضاء کنندگان و قول گذارندگان و کیل دولت علیه ایران جناب مستطاب
اجل اکرم افخم میرزا عباس خان قوام الدوله وزیر امور خارجه دولت علیه بموجب اختیار و اقتداری که از طرف سنی
الجوانب اعلی حضرت قدر قدرت اقدس همایون شاهنشاهی کلممالمک ایران خلدالله ملکه و سلطانه دارند از یک جانب
ورعیت روس پاطومستونی غراژداین استپان مارتنیچ لیانازوف تاجر درجه اول حاجی ترخان از جانب خود این
کندرخت را منعقد نمودیم»

موعد این قرار داد سال از اول اکتوبر ۱۸۹۰ و مال الاجاره سالانه «شصت
هزار تومان پول قرانی ایرانی» در سه قسط و سایر شرایط مانند قراردادهای سابق.
در ماه ربیع الاول سال ۱۳۱۱ هجری قمری با این مقدمه

«شهر دارالخلافه طهران بیست و پنجم سپتامبر ۱۸۹۳ مطابق بیست و ششم ربیع الاول ۱۳۱۱ مادر ذیل امضاء
کنندگان و قول گذارندگان و کیل شاهنشاه ممالک ایران خلدالله ملکه و سلطانه حضرت اجل اعظم اشرف میرزا
علی اصغر خان صدراعظم دولت علیه ایران دام اجلاله العالی ورعیت روس تاجر درجه اول حاجی ترخان مستشارالتجار
استپان مارتنیچ لیانازوف این کندرخت را بشرح ذیل منعقد و برقرار نمودیم»

موعد ده سال از اول اکتوبر سال ۱۹۱۱ میلادی

«وجه اجاره هر ساله مبلغ بیست و چهار هزار نصف امپریال روسی که هر یک عدد
آنها از قرار بیست فرانک که جمعا چهارصد و هشتاد هزار فرانک طلای فرانسوی محسوب
داشته باید کارسازی نماید»

هر یک از طرفین که موجب بهم زدن قرارداد بشوند باید بطرف مقابل مبلغ ششصد
هزار فرانک طلا بپردازد سایر شروط مانند قرارداد سابق.

بعد از این ناصرالدین شاه بقتل میرسد و استپان لیانازوف فوت میکند.
مظفرالدین شاه بتخت سلطنت جلوس مینماید ولی امین السلطان بصدارت باقی
میماند و در تاریخ جمادی الاولی ۱۳۱۴ هجری قمری قرارداد شیلات را برای مدت پنجسال با
گئورگی لیانازوف فرزند استپان لیانازوف تمدید میکند.

این قرار داد با مقدمه ذیل شروع میشود.

«شهر دارالخلافه طهران - دهم ماه اکتابر ۱۸۹۶ مطابق چهاردهم شهر جمادی الاولی سنه ۱۳۱۴
مادر ذیل امضاء کنندگان و قول گذارندگان و کیل شاهنشاه کل ممالک ایران خلدالله ملکه و سلطانه حضرت اجل
اعظم اشرف میرزا علی اصغر خان صدر اعظم دولت علیه ایران دام اقباله العالی ورعیت روس تاجر درجه اول
حاجی ترخان پاطو مستوینی پاچطنی غراژداین غیورگی استپان وویچ لیانازوف (۱) فیما بین خودمان این کند
راخت را منعقد و برقرار نمودیم»

شرایط این قرار داد همان شرایط قرار داد سال ۱۳۱۱ میباشد و مدت پنجسال

بقرار داد سابق افزوده شد یعنی تا اول اکتبر سال ۱۹۲۵ شیلات در اجاره لیانازوف خواهد بود.

مبلغ مال الاجاره «هر ساله از قرار معادل بیست و پنج هزار نصف امپریال روسی که هر يك عدد آن از قرار بیست فرانك طلا بوده باشد محسوب داشته هر ساله ادا و کار سازی» نماید.

ضمناً مقرر گردید «اگر چنانچه برای ترقی کل صیادی شیلات مسیو غیورگی لیانازوف بخواهد برای خود شرکاء قرار بدهد لهذا از این تاریخ به بعد مجاز و مختار است که هر وقت از اوقات لازم بداند از روی قانون مملکتی روسیه در انعقاد ودائر نمودن آن شراکت مختار خواهد بود»

بطوریکه ملاحظه میشود قرار داد شیلات را قبل از آنکه موعد آن منقضی شود با گرفتن مبلغی تمدید میکردند. در ماه صفر ۱۳۲۴ هجری قمری بواسطه مضیقه مالی و بی پولی خزانه عین الدوله صدراعظم وقت قرارداد مخصوصی بشرح ذیل با نماینده قیم‌های ورثه گئورگی لیانازوف برای پیش گرفتن مال الاجاره پنج ساله شیلات منعقد میسازد «قرارداد مخصوص»

«تهران ۱۷ صفر ۱۳۲۴ مطابق ۳۰ مارت ماه روسی ۱۹۰۶ امضاء کنندگان»
 «ذیل صدر اعظم اعلیحضرت اقدس همایون شهرباری خلدالله ملکه حضرت»
 «مستطاب اشرف ارفع افخم والاشاهزاده سلطان عبدالمجید میرزا عین الدوله»
 «اتابك اعظم دامت شوکته و پاتومست و ننی دواریا نین پطر پطروبیچ»
 «واسکر سنگی (۱) وکیل اوصیای گئورگی استیپانویچ لیانازوف که بطور شایسته»
 «مجاز و مختار بودند قرار داد ذیل را نمودند.

«ماده اول - وراثت گئورگی استیپانویچ لیانازوف، تعهد میشوند که موافق»
 «میل دولت علیه ایران وجه الاجاره آب‌های را که در آن صید ماهی می نمایند»
 «از قرار ذیل بالمساعده پیشکی بدهند.

«الف - در تاریخ پانزدهم آپریل ماه روسی هذمه السنه ۱۹۰۶ مال الاجاره»
 «سه ساله سنه ۱۹۰۷ و ۱۹۰۸ و ۱۹۰۹ را که عبارت از يك ملیون و سیصد و هشتاد»
 «هزار فرانك باشد پس از کسر تنزیل از قرار صدی شش سالیانه بپردازند.»
 «ب - چهار صد و شصت هزار فرانك از بابت وجه الاجاره سال ۱۹۱۰ در غره»
 «ماه دکا بر روسی هذمه السنه ۱۹۰۶ داده شود.

«ج - از بابت وجه الاجاره سنه ۱۹۱۱ در پانزدهم آپریل ماه روسی سنه»
 «۱۹۰۸ باید چهار صد و شصت هزار فرانك پرداخت شود و هر دفعه صدی شش»
 «تنزیل سالیانه کسر گردد.

«ماده دوم - از طرف دیگر چون دولت علیه ایران همیشه مراحم خود را»
 «نسبت به تجارتخانه وراثت لیانازوف ابراز نموده و حالا هم نمی‌خواهد امور»
 «آنها را در آبهای اجاره شده مشوب نماید چنانکه تا حال این نکته مرعی بوده»

« لهذا برای توضیح و تصریح کترات هائی که در ۲۵ سپتامبر ماه روسی سنه «
 « ۱۸۹۳ مسیحی مطابق ۲۶ ربیع الاول ۱۳۱۱ بتوسط استپان لیانازوف بمدت «
 « بیست سال و در دهم ماه اکتابر روسی ۱۸۹۶ مطابق ۱۴ جمادی الاولی سنه «
 « ۱۳۱۴ بتوسط گئورگی لیانازوف بمدت پنجسال دیگر منعقد شده بموجب این «
 « قرارداد دولت علیه ایران متعهد میشود که بدون رضایت وراث گئورگی استپانویچ «
 « لیانازوف کترات های مزبور را فسخ نماید .

«ماده سوم - دولت علیه ایران تمام حقوق وراث گئور گئی استیپانویچ لیا نازوف»
 «را که مبتنی بر ماده چهارم کنتراته‌ای منعقد در ۲۵ ماه سنتیابر روسی سنه»
 «۱۸۹۳ مطابق ۱۶ ربیع الاول ۱۳۱۱ است بموجب این قرارداد تا کید و تائید مینماید»
 «ماده چهارم - وراث گئور گئی استیپانویچ لیا نازوف بموجب این قرار داد»
 «رضایت خود را اعلام مینماید که اجرت حاله‌های مرداب را که صید ماهی سوداگ»
 «(اسپاک) نموده به وراث لیا نازوف میدهند در هر هزار قطعه ماهی بیست قران»
 «بر پنجاه قران حالیه اضافه نمایند که جمعا هفتاد قران بشود از غره اکتیابر سنه»
 «۱۹۰۶ مسیحی از آنجائیکه وراث گئور گئی استیپانویچ لیا نازوف از الطاف دولت»
 «اعلیحضرت اقدس همایون شهریاری نسبت به خود بسیار متحسین اند و از اجرای»
 «تعهداتی که دولت علیه قبول فرموده اند کمال تشکر را دارند چنانکه قرارداد حاضر»
 «هم این نکته را ثابت مینماید لهذا وراث مشارالیه مراتب تشکرات خود را»
 «بدولت علیه اظهار نموده امیدوارند که در آتی نیز به اعمال مسالمت آمیز خود»
 «همین طور توجه دولت علیه را نسبت بخود جلب و معطوف نمایند»
 «این قرار داد در دو نسخه نوشته شده .

«این قرار نامه در سال یونت ثیل ۱۳۲۴ در باغ گلستان نوشته شده صحیح است»
 «این قرار نامه که موشح بصفحه مبارک ملو کانه است در دفتر وزارت امور»
 «خارجیه ضبط شده و نسخه دیگر آن که بامضاء رسیده است بو کبل اوصیای»
 «لیا نازوف داده خواهد شد شهر صفر المظفر ۱۳۲۴ یونت ثیل محل مهر سلطان»
 «عبدالمجید - محل مهر وزارت امور خارجه - در نمره ۲۳۵ ثبت دفتر محاکمات»
 «وزارت امور خارجه شده است . فی ۲۷ شهر صفر المظفر ۱۳۲۴ محل امضاء»
 «واسکر سنسکی - محل تصدیق و مهر سفارت روس»

در سال ۱۹۱۷ بواسطه انقلاب اکتبر و ممنوع شدن
 حمل پول طلا از روسیه وراث لیا نازوف نتوانستند مان الاجاره
 را بموقع پرداختند و بالاخره مشار الملک وزیر مالیه در ۱۲

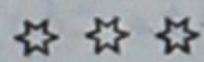
لغو قرارداد شیلات

خرداد ۱۲۹۷ شمسی (۱ ژوئن ۱۹۱۸ - ۲۱ شعبان ۱۳۳۶ هجری قمری) قرار داد را لغو
 میکند . در ۲۴ خرداد ۱۲۹۸ شمسی (۱۳ ژوئن ۱۹۱۹ - ۱۴ رمضان ۱۳۳۷ هجری قمری) شیلات
 بحر خزر بضمانت تجارتخانه تومانیانس به شخصی بنام کریگور بطرویچ و انتیتسف تبعه
 روس بیست ساله اجاره داده میشود که همه ساله نصف عایدات خالص مطابق دفتر مستاجر
 متعلق بایران باشد بعلاوه سال اول یکصد هزار تومان سال دوم یکصد و پنجاه هزار
 تومان سال سوم دویست هزار تومان سال چهارم دویست و پنجاه هزار تومان و سال پنجم
 سیصد هزار تومان و از سال ششم بیصد همه ساله پانصد هزار تومان بدولت ایران بدهد .
 و انتیتسف چون نتوانست بشرایط اجاره نامه رفتار کند این قرارداد نیز در تاریخ
 ۱۲ اردیبهشت ۱۳۰۰ شمسی (۲ ماه مه ۱۹۲۱ - ۲۳ شعبان ۱۳۳۹ هجری قمری) لغو و اموال و
 دارائی شیلات در مقابل طلب دولت توقیف گردید .

از همان هنگامی که قرارداد وراثت لیا نازوف لغو گردید مکرر در خلال این مدت بدوکت ایران شکایت و اعتراض مینمودند و جبران خسارات خود را تقاضا میکردند و عاقبت قرار میشود اختلاف بین دولت ایران و ورثه لیا نازوف به حکمیت مراجعه شود.

در سال ۱۹۲۰ مرحوم ذکاءالملک فروغی رئیس وقت دیوان عالی تمیز و مرحوم دکتر ولی الله خان نصر رئیس وقت ثبت اسناد و مرحوم حاج سید نصراله تفتوی مدعی الموم وقت دیوان عالی تمیز حکمین دولت ایران و از طرف وراثت لیا نازوف نیز دو نفر روس حکم تعیین میشوند.

بعد از رسیدگی حکمها علیه دولت ایران رای میدهند و قرار میشود بهره برداری از شیلات تا پایان مدت (هشت سال بقیه) متعلق به ورثه لیا نازوف باشد و برای جبران خسارت هفت سال دیگر نیز اضافه بر آن قرارداد تمدید گردد.

فصل چهاردهم عهدنامه دوستی ایران و اتحاد جماهیر شوروی مورخ ۲۶ فوریه ۱۹۲۱ (۱۶ اسفند ۱۲۹۹) مقرر میدارد.

«تصدیق اهمیت شیلات سواحل بحر خزر برای اعاشه روسیه دولت ایران پس از انقضای اعتبار قانونی تملکات فعلی خود نسبت به شیلات مزبوره حاضراست که با اداره ارزاق جمهوری اتحاد اشتراکی شوروی روسیه قراردادی در باب صید ماهی با شرایط خاصی که تا آن زمان معین خواهد شد منعقد نماید.

همچنین دولت ایران حاضراست که با دولت شوروی روسیه داخل مطالعه مسائلی که حالیه نیز تازیدن موقع شرایط مذکوره در فوق امکان رساندن شیلات مزبوره را به روسیه در نظر ادارات ارزاق جمهوری اشتراکی روسیه تامین نماید بشود».

پس از انعقاد عهدنامه مزبور برای طرز اجرای فصل چهاردهم آن کمیسیون مرکب از نمایندگان ایران و شوروی تشکیل میگردد ولی این کمیسیون نمیتواند تصمیمی اتخاذ نماید زیرا شورویها پیشنهاد اجازه شیلات را مینمودند و دولت ایران میخواست که یک شرکت ایرانی و روسی با سرمایه مساوی جهت بهره برداری شیلات تشکیل شود و چون بامذاکراتی که بین طرفین بعمل میآید نتیجه ای حاصل نمیگردد در تاریخ ۱۵ میزان ۱۳۰۰ شمسی (۶ صفر ۱۳۴۰ هجری قمری - ۸ اکتوبر ۱۹۲۱) نمایندگان شوروی در ایران تقاضا میکند که تا اتخاذ تصمیم قطعی قرار موقتی داده شود که محصول شیلات را بآنها بفروشند و دولت ایران نیز با این تقاضا موافقت و بموجب تصویب نامه مورخ ۲۸ حوت ۱۳۰۰ شمسی (۲۰ رجب ۱۳۴۰ هجری قمری - ۲۰ مارس ۱۹۲۲) هیئت دولت اجازه میدهد که محصول شیلات بقیمت عادله بشورویها فروخته شود.

در سال ۱۹۲۲ ورثه لیا نازوف که بسبب بلوغ رسیده بودند ما ترك لیا نازوف را بموجب تقسیم نامه مورخ ۲۴ آبان ۱۳۰۱ (۱۶ نوامبر ۱۹۲۲) بین خود قسمت نمودند و در تاریخ دهم اوت ۱۹۲۳ مارتین لیا نازوف یکی از وراثت سهم خود را که عبارت از شیلات واقع در انزلی و خلیج انزلی و آستارا و در ساحل دریا از انزلی تا آستارا بود با قطعات زمین و ابنیه منجمله جزایر کولان کودای کوچک و کولان کودای بزرگ و وسائل حمل و نقل و مصالح و ذخائر و آلات صید و غیره بداره مؤسسات صیادی دولت اتحاد جماهیر

مارتین لیانازوف

شوروی واگذار نمود .

دولت شوروی که در اینوقت مالک حقوق ورثه لیانازوف بود و قرار موقت را برای اجرای فصل ۱۴ عهدنامه دوستی سال ۱۹۲۱ کافی نمیدانست مکرر از دولت ایران میخواست که اقدام جدی برای اتخاذ تصمیم قطعی در این مورد بعمل بیاید و سرانجام در اول اکتوبر ۱۹۲۷ (مهرماه ۱۳۰۶ شمسی) قرار دادی در ۲۱ ماده منعقد و بضمیمه پنج صورت مجلس و پنج مراسله در مسکو بین ایران و شوروی مبادله میگردد . بموجب ماده اول این قرارداد امتیاز بهره برداری از شیلات بحر خزر بیک شرکت مختلط ایران و شوروی واگذار گردید .

بموجب ماده دوم حدود این امتیاز همان حدود شیلاتی است که سابقاً به برادران لیانازوف داده شده بود باستثنای دهانه رودخانه های سفید رود بابل در مشهدسر - گرگان و شعبه آن قره سو - مدت این امتیاز بیست و پنج سال از روز مبادله اسناد مصوب خواهد بود . پس از خاتمه مدت ، تعهدات دولت ایران ناشیه از فصل ۱۴ عهدنامه دوستی فوق الذکر خاتمه یافته محسوب میشود و اگر دولت ایران نخواهد امتیاز مزبور را تجدید نماید شرکت مزبور منحل خواهد شد و دارائی آن بغیر از اراضی که متعلق بایران است بین طرفین بطور مساوی تقسیم میگردد و دولت ایران متعهد است که در صورت عدم تجدید قرارداد تا مدت بیست و پنج سال یعنی تا سال ۱۹۷۷ میلادی شیلات بحر خزر را به ممالک دیگر یا اتباع آنها واگذار ننماید و نیز متخصص بیگانه برای اداره شیلات استخدام نکند .

سرمایه طرفین در شرکت شیلات متساوی بود و شرکت باید به استحقاق امتیاز هشتصد هزار ریال با اضافه پانزده درصد از عایدات خالص خود را بدولت ایران بدهد و بقیه منافع خالص با المناصفه بین طرفین تقسیم میگردد.

هیئت مدیره شرکت که مقرر آن در تهران بود از شش نفر که سه نفر از طرف دولت ایران و سه نفر از طرف دولت شوروی تعیین میشدند تشکیل می یافت

امتیاز شرکت مختلط شیلات ایران و شوروی در تاریخ شنبه ۱۱ بهمن ۱۳۳۱ شمسی (۳۱ ژانویه ۱۹۵۳) پایان یافت و چون دولت ایران از تجدید قرار داد خود داری نمود انحلال آن اعلام و قرار است داری شرکت مطابق شرایط قرار داد سابق بین طرفین تقسیم گردد.

۴

قزاقخانه

ایجاد قزاقخانه را در ایران باید یکی از اشتباهات بزرگ ناصرالدین شاه و میرزا حسین خان سپهسالار دانست.

در سال ۱۲۹۵ هجری قمری هنگامی که ناصرالدین شاه برای بار دوم بارو را می‌رود وضع ارتش روس مورد توجه او واقع می‌گردد مخصوصاً پس از دیدن رژه عده‌ای از سپاهیان روسیه در میدان «شات دومارس» پترزبورگ هوس می‌کند که با همان روش سربازانی در ایران تربیت نماید.

سپهسالار بواسطه دلتنگی که از انگلیس‌ها داشت و تمایلی که سیاست روس‌ها پیدا کرده بود این فکر را در «شاه» تقویت و تصمیم می‌گیرند عده‌ای از افسران روسی را بایران آورده قزاقخانه را تشکیل دهند و بالاخره در سال ۱۲۹۶ برای اولین بار قراردادی بین دولت ایران و یک دسته از افسران روسی بریاست ژنرال دومونتویچ منعقد می‌گردد. در هنگام سفر اروپا در اطریش نیز عده‌ای افسر برای تربیت ارتش ایران استخدام نمودند ولی این دسته نتوانستند مدت زیادی در این کشور توقف نمایند و بزودی متفرق شدند.

لرد کرزن راجع بآمدن صاحب‌منصبان روسی بایران مینویسد

مقارن همان اوقات که صاحب منصبان اطریشی بایران آمدند یک عده از صاحب‌منصبان روسی نیز بیایتخت ایران وارد شدند که نفوذ دولت امپراطوری روس را در ایران توسعه دهند و قشونی در این کشور ترتیب بدهند که فرم واسلحه و تعلیمات قزاقهای روسی را داشته باشند.

کلنل دومونتویچ (۱) که یکی از صاحب‌منصبان تعلیم یافته ژنرال ترکو-کاسوف (۲) و در جنگهای تراکمه شرکت کرده بود باینچ نفر صاحب منصب دیگر برای تشکیلات قزاقخانه بطهران وارد شدند البته کار روس‌ها از حیث تعلیم و مشق قزاقان ایرانی خیلی خوب پیشرفت نمود.

دروغله اول یک هزار تفنگ بردان یا بردانکه که قیمت هریک سه لیره بود و دو باطری توپخانه صحرایی بدون اخذ قیمت از طرف امپراطور روس که دوست پادشاه ایران بود بشاه ایران هدیه شد شمشیرهای این عده قزاقان در خود ایران هردانه به دوازده قران و نیم ساخته و آماده گردید و این دسته در لباس و تعلیم مانند قشون غربی بودند و پادشاه ایران بخوبی می‌توانست بداشتن چنین اشکری که درست مطابق قزاقان قفقاز و نمونه آنها بودند بخود ببالد.

در این تاریخ (۱۸۹۱) عده قزاقهای ایرانی بالغ بر سه فوج است و اسماً هر فوجی ششصد نفر که جمعا هزار و هشتصد نفر میشوند ولی در حقیقت تمام دو فوج هستند که هر فوج ششصد نفر و مجموعاً هزار و دویست نفر میشوند و اگر اینها را سه فوج فرض کنیم باید گفت که هر فوج بالغ بر چهار صد نفر خواهد بود.

صاحب منصبان روسی عبارتند از یک سرهنگ و ۳ نفر سروان یک نایب و ده نفر کروهبان ولی هنگامیکه من در طهران بودم این صاحب منصبان کمتر بود یعنی یک نفر سرهنگ یک نفر سروان یک نایب و شش نفر

گروه‌بان و در این سال‌های اخیر تصمیم گرفته شده که يك فوج نیز باین عده علاوه کنند و نفقات آنرا از کردها و تیموری‌ها و سایر طوایف سرحدات شمال شرقی خواهند گرفت .

تعداد افراد قزاق بتدریج افزایش میافت و بعد شعباتی از قزاقخانه در شهرهای تبریز و اصفهان و مشهد و بار فروش ورشت تاسیس گردید .

مخارج يك بریگاد قزاق که مرکب از ۵۴ نفر صاحب منصب و گروه‌بان و ۶۰۰ نفر تابین بوده از روی بودجه‌ای که برای یکسال از نهم مارس ۱۸۸۲ تا نهم مارس (روسی) ۱۸۸۳ مطابق عید نوروز ۱۲۹۹ تا عید نوروز ۱۳۰۰ هجری قمری تهیه شده بشرح ذیل بوده است .

۱ -	مواجب عده مزبور	۲۸۰۳۶/- تومان
۲ -	جیره برای ۶۰۰ نفر تابین	۸۷۶۰ /- تومان
۳ -	علیق یکساله اسبها	۱۵۵۰۰ /- تومان
۴ -	قیمت لباس ۶۰۰ نفر	۴۳۵۰ /- تومان
(هر نفر هفت تومان و دوهزار و پانصد دینار)		
۵ -	تعمیرات ابنیه قزاقخانه	۸۰۰ /- تومان
۶ -	سوخت چراغ	۶۰۰ /- تومان
۷ -	مخارج اردو	۴۰۰ /- تومان
۸ -	مخارج متفرقه	۱۰۰۰ /- تومان
جمع		۵۹۴۴۶ /- تومان
۹ -	مواجب صاحب منصبان و علیق آنها	۷۰۹۰ /- تومان
جمع کل		۶۶۵۳۶/- تومان

این مخارج بتدریج زیاد میشد بطوریکه بودجه قزاقخانه در سال ۱۳۲۴ قمری مطابق صورتی که روزنامه تمدن در شماره ۱۶ مورخ ۲ ربیع الثانی ۱۳۲۵ درج کرده و پرفسور ادوارد برون در کتاب انقلاب ایران و آقای جمال زاده در کتاب گنج شایگان نقل نموده‌اند بالغ بر ۲۳۰۱۰۲ تومان شده است و در سالهای بعد این مبلغ تاچند برابر افزایش یافته است .

تاسیس قزاقخانه با آن ترتیبی که در ایران دایر شد باید یکی از امتیازاتی که بروسها داده شده است دانست . این خبط بزرگ سالها اسباب زحمت و درد سر کلی برای دولت و ملت ایران فراهم ساخته بود .

قزاقان در حقیقت قوه اجرائیه و نیروی نظامی سفارت روس و عمال تزاران بودند و بانواع و اقسام مختلف در کلیه امور دخالت‌های ناروا میکردند .

افسران روسی هر چند ظاهراً مستخدم دولت ایران و از بودجه این ملت حقوق می‌گرفتند ولی مستقیم و غیر مستقیم تحت فرمان فرمانفرمای قفقاز و سفارت روسیه قرار داشتند و عملیات بی رویه و خلاف انسانی قزاقان داستانهای دلخراشی است که متأسفانه

در اینجا مجال شرح آنها نیست و نمونه آن، رفتار ظالمانه لیاخوف در محو آزادی و جنبش مشروطیت و توپ بستن مجلس شورای ملی و کشتن آزادیخواهان ایران است که در تاریخ مشروطه شرح آن داده شده است.

مجله کاوه در شماره ۴ مورخ ۸ جمادی الاولی سال ۱۳۲۴ هجری قمری مقاله ای راجع بقزاقخانه در ایران نوشته که برای مزید اطلاع خوانندگان متن آنرا در اینجا نقل مینمایم.

« قزاق ایران »

فوج قزاق ایرانی یکی از بلاها و بدبختیهای ایران است که کسی نیست ثمرات تلخ آن شجره خبیثه را که ناصرالدین شاه کاشت مسبوق نباشد.

این دسته دشمن داخلی در سال ۱۲۹۶ قمری بعد از عودت ناصرالدین شاه از فرنگ ایجا شد. مشارالیه در قفقاز و ایروان از لباس نظامی و ترتیب قزاق روس خوشش آمده خواست که برای کشیک مخصوص خود دسته قزاقی بترتیب روسی تشکیل دهد و بدین جهت چهار صاحب منصب و پنج نفر صاحب منصب جزء روسی بر حسب خواهش وی مامور تشکیل یکده قزاق پانصد نفری در « رکاب مبارک » شدند قرارداد منعقد میان صاحب منصب اول روس قزاقخانه که درجه سرتیپی داشت و دولت ایران حکم و اختیار فزون مزبور را منحصر بشخص پادشاه میکرد و بدین واسطه از قوای نظامی دواتی مجزا میشد.

اولین سرتیپ روسی مامور تشکیل قزاق ایرانی دومونویج فقط پانصد نفر قزاق میبایست تشکیل بدهد بعدا بتدریج قزاقخانه از حیث عدد و مخارج سالیانه و بالخصوص اختیارات و امتیازات متصل و سمع میگرفت. در عهد وزارت جنک آقا وجیه سپهسالار سرتیپ روسی قزاقخانه بعنوان قوانین و قواعد نظامی يك جزوه قانون نامه نوشته و دست خط وصحه همایونی را به مجری بودن آن تحصیل کرد این فصول راجع به ترتیبات فوج مزبور دارای اختیارات زیاد و حقوق متعددی بود برای صاحب منصب روسی از عزل و نصب و انجام دادن و اخراج و تنبیه و غیره و اگر چه آنها بموجب فرمان برقرار شده بود و جزو مواد يك قرار نامه میان ایران و روس یا صاحبمنصب مزبور نبود باوجود براین باز آنها را همیشه مجرا داشته و حق دولت ایران را در نسخ یکی از آن مواد قبول نکردند در ایام مشروطیت ایران هر صاحبمنصب ایرانی قزاقخانه که با ملتیان و آزادی طلبان همدردی داشت و بمیل قلبی روسها مخالف بود فوراً عزل و اخراج میشد و این فقره سبب این شد که در قزاقخانه فقط بدترین اشخاص ایرانی فرومایه و فاسد بمانند و آن فوج خلاصه شرارت و خیانت باشد هیچ وقت از عده و عدد قزاقخانه اطلاعی صحیح بخارج و حتی بخود اولیای دولت نمیدادند.

در مخارج و افزودن و کاستن عدد و مقدار ذخیره و اصلاحه آزاد بودند و گاهی گفته میشد که عده قزاق خیلی بیشتر از حد معلوم است.

در اواخر عهد مظفرالدین شاه سالی قریب سیصد و شصت هزار تومان از دولت میگرفتند در عهد دوره استبدادی محمد علی شاه بيك کرو را گرفتند در گرفتن پول محتاج دولت ایران حواله وزیر مالیه نمودند. بموجب قرار داد استقراض روس ۱۳۱۷ باید که تمام عایدات گمرکات شمالی ایران مستقیماً بصرافخانه روس (بانك استقراضی) در ایران برسد و او پس از وضع اقساط استقراض باقی را بدولت ایران رد کند.

در اینصورت ریش دولت پیش صرافخانه روسی که شعبه وزارت مالیه روس در ایران است گیراست - سرتیپ روسی در سر موقع مخارج لازمه را که خود ضرور می بیند بدون مشورت احدی از صرافخانه مزبور بعنوان قرض میگیرد آن اداره نیز آن وجه را باننزیل بحساب دولت آورده از پول دولت که پیش اوست اخذ میکند. عده فزان رسماً يك فوج سواره (بریکاد) مرکب از ۱۶۰۰ سواره و پیاده بود لکن بنا بر اطلاعات اخیر کوبا به پنج هزار و پانصد نفر مرکب از چهار فوج سواره و دو گروهان پیاده و دو باطری توپ کوهستانی و دو

قطعه نوپ مسلسل رسیده بوده است بعد از دست برد مشروطیت در ۱۳۳۰ دولت روس در جزو امتیازات زیادی که در زیر تهدید از حکومت آنوقت تحصیل کرد یکی هم تشکیل يك قزاقخانه ایرانی تازه بود در تبریز مرکب از هشتصد نفر بود که بدین ترتیب میخواستند کم کم شعب این اداره را در ولایات شمالی بتدریج برقرار کنند ضدیت شدید و کارشکنی جدی که روسها برای پیشرفت قرا سورانی جدید میکردند بیشتر برای آن بود که بجای آن قوه قزاق ایرانی بنا کنند قزاق ایرانی همیشه بر خلاف ملت ایران و مقاصد ملی حرکت کرده و آلت دست دشمن بوده است.

نوپ بندی مجلس ملی در ۱۳۲۶ بدست لیاخوف و قزاقهای او جنگ قزاقها بعد از آن با ملتبان در تبریز و قزوین و سایر نقاط و آلت استبداد وجود شد نشان در تهران مردم را از این دسته بسیر متنفر کرد و انحلال آنها اولین آمال ملی میشمردند در ورود مشروطه طلبان بطهران و عزل محمد علیشاه از سلطنت یکی از شرایط تسلیم شدن قزاقها بمجاهدین تعهد کتبی صاحبمنصبان قزاقخانه بود باطاعت از دولت و وزیر جنگ که باز بعدها هیچ عمل بآن تعهد نکردند.

اینك روزنامه‌های طهران خبر میدهند که اولیای دولت ایران مصمم بر افزودن عده قزاق شده و حکم داده تا شماره آنها برده هزار نفر برسانند معلوم است که این اقدام يك بنائی است برای تشکیل يك قشون ایرانی برای روس در ایران و مخصوصا برای تخریب بنای قراسوران ملی دولت روس از ابتدای دخول ترتیب قشون نظامی در ایران در عهد فتحعلی شاه تا امروز همه وقت در هرجا برای جلوگیری از پیدا شدن قشون ملی کار شکنی کرده و بانواع دسایس و زور و زور بهم زده است هیئت معلمین انگلیسی را با سازش با انگلیسها در عهد عباس میرزا در نود سال پیش بهم زد هیئت معلمین اطریش را با هزار دسیسه پریشان نمود قوای نظامی ظل السلطان را بدسایس شاهزاده دالکاروکی و تحريك امین السلطان درهم شکست قوای قراسورانی شوسترا با عزل امریکائیان پاشیده کرد اینك قوای نظامی قراسورانی تازه را هم بسخت گیری مالی و کار شکنی بر ضد صاحب منصبان سوئدی بر انداخته و میاندازد.

۵

دعاوی روسها

بعد از افتتاح رود کارون

توسعه نفوذ
انگلیسها

بعد از آنکه سردرومندولف وزیر مختار زبردست انگلستان در سال ۱۸۸۷ مامور دربار ناصرالدین شاه میگردد و مخصوصا بواسطه روش «انگلیسی مآبانه» امین السلطان و وزیر اعظم و روابط صمیمانه ای که بین این دو نفر برقرار میشود نفوذ دولت انگلستان در دستگاه دولتی ایران بمنتهای شدت خود میرسد و چنانکه دیدیم بعد از مدت تقریبا پنجاه سال کوشش که انگلیسها برای باز شدن رود کارون بعمل میآوردند و موفق بانجام آن نمی شدند هاقبت در تاریخ ۲۴ صفر ۱۳۰۶ هجری قمری فرمان آزادی کشتیرانی در رود کارون را تحصیل میکنند و سه ماه بعد از آن امتیاز نامه بانك شاهنشاهی را با امضای ناصرالدین شاه میرسانند و باین ترتیب ادعای رو به تر و اختلاف بین ایران و انگلیس که قریب هفده سال طول کشیده بود پایان مییابد و مقدمات سفر مجدد ناصرالدین شاه بانگلستان تهیه میگردد.

البته در خلال این جریان صحبت های دیگری برای اعطای امتیازات دیگر باتباع انگلیس نیز گاه و بیگاه بمیان می آمد که روسها توسط عمال خود کم و بیش از آن آگاه میشدند.

بدیهی بود که روسها هیچوقت ساکت نخواهند نشست که این حوادث را فقط تماشا نمایند و چیزی نگویند و انگلیسها هم تمام بازارهای تجارتی ایران را منحصر به الالتجاره خود کنند و نفوذ سیاسی خویش را بیش از پیش توسعه بخشند. گویا امتیاز رویت در سال ۱۸۷۲ ناصرالدین شاه را متنبه نکرده بود و یا گذشت زمان تجربیات تلخ آن را از خاطرش برده بود بهر حال بادسیسهای ولف وزیر مختار انگلیس و بدستکاری امین السلطان فرمان آزادی رود کارون و امتیاز ایجاد بانك شاهنشاهی را امضاء کرد.

نارضائی روسها

از همان هنگامیکه روسها از این جریانات مطلع شدند جدا شروع بمخالفت کرده و دولت ایران را تحت فشار گذاردند.

از طرف دیگر روزنامه های روسیه حملات شدیدی بایران کردند و هر يك برای مجازات دولت ایران پیشنهادی مینمودند که قبلا نیز در بخش دوم قسمت سوم صفحا ۱۷۳ اشاره ای بآنها شد و اینك در اینجا ترجمه مقاله دیگری از آن روزنامه ها را با عباراتی که

در همان موقع ترجمه شده نقل مینمایم .
روزنامه روسی « نوی وریمیا » (عصر جدید) چاپ بطرز بورغ در شماره مورخه
۲۷ نوامبر سال ۸۸۸ مینویسد .

« کار ما با ایرانیها از ترتیب وقاعده ممکن نیست خارج شود روس با قدرت کامل »
« خود در امور اتیکه راجع باوست در ایران مجری خواهد کرد و این مطالب موافق تواریخ »
« سابقه بما وصیت شده است و انجام اینکارها برای سلطان مقتدری مثل روس سهل و آسان »
« است ممکن نیست که بتوانیم خودمان را راضی کنیم که انگلیس بر ما مقدم باشد و برتری »
« بجوید اگر بخواند انگلیس در ایران بر ما مقدم شود اسباب ملالت و تاسف ما خواهد »
« شد مسافت ما با ایران و بهمه املاک و مخلوق آنجا یک هزار و پانصد و رس است »
« از یکصد و پنجاه سال قبل الی حال ایران قدرت ما را فهمیده و دولت روس هم »
« با دولت ایران بدوستی و خصوصیت ثابت و برقرار بوده است تا قدرت انگلیس از آنجا »
« زایل نشود مادر حق این دولت کوچک بی قدرت بدگمان خواهیم بود از برای ما »
« ممکن است بدون زحمت از عهده این کارها بیرون بیاییم اگر درست ملاحظه کنیم »
« در ایران مثل سایر ممالک مجلس غوررسی ندارند و قدرت تجارتشان چندان نیست و دادرس »
« هم یافت نمیشود و مادر مملکتی که حق تحکیم را داریم خواهش نخواهیم کرد و دیگر »
« آنکه ما با شاه و امنای دولت او در نهایت احترام حرکت کرده ایم و خیلی هم زحمت »
« کشیده ایم اگر دیپلماتهای ما دوستانه کارهای خودشان را اصلاح نکنند و با احترام »
« از پیش نبرند با قوت و قدرت خود از پیش برده و انجام خواهند داد . »
« مشهد و تبریز و بار فروش از حدود روس دور نیست قبل از اینکه بخواند »
« انگلیس کمک و امداد کند این شهرها تصرف خواهد شد چرا باید خیال کرد که »
« انگلیسها در مقابل ما کمپانی تازه در طهران باز کرده اند و نباید ملاحظه کرد »
« مثل سردروماندولف که خود را دیپلمات عاقل و کار آگاه و بصیر میداند و از »
« کارهایی که کرده است مقصود خود را بعمل خواهد آورد اگر چه این فقرات را »
« تلگرافا مطلع شده ایم خواهیم دید نتیجه این تعارفات او را روس بدون هیچ ملاحظه »
« و احتیاط در سر حرف خود ایستاده با ایران حکم خواهد کرد . عهدنامه ای که در »
« سنه ۱۸۸۱ (منظور عهد نامه خال و خراسان که برای تعیین حدود بین ایران و »
« روسیه منعقد گردیده است) بسته شده مجری نمایندولی باید ساعی و جاهد باشد که »
« نتیجه آنها بدعاقت نشود مامورین روس در ایران نسبت بسابق باید بیشتر باشند »
« و لازم میدانیم که در همه سرحدات ایران اگنت (نماینده) بگذاریم حتی در کنار »

НОВОЕ ВРЕМЯ

№ 9105

С.-ПЕТЕРБУРГЪ, СРЕДА, 14-го (24-го) ЮЛЯ 1901 ГОДА.

№ 9105

روزنامه نیم رسمی « نوی وریمیا » (عصر جدید) ناشر افکار
دولت تزاری روس که بر بان روسی در بطرز بورغ چاپ
میشد راجع بایران مقالات زیادی مینوشت

« رودخانه ها و این اگنت هاهم باید اشخاص تربیت شده و حکما روس باشند بجهة »
 « اینکه روسها در امر دیپلومات خاطر جمع ترند و ممکن نیست جنرال قونسول »
 « مشهد مسلمان باشد امروز اینمقدمه را روزنامه گراژدانین میگوید باید راههای »
 « طهران و مشهد بخاک روس متصل بشوند بجهة سهولت در عبور و مرور در اینکار »
 « هرچه زودتر اقدام شود بهتر خواهد بود آنچه لازمه انگلیس است خواهد فهمید »
 « که او مثل روس بایران دسترسی ندارد و باو افغانستان را وامیگذاریم ولی نخواهیم »
 « گذاشت پایبایران بگذارد و او هم راغی نخواهد شد در این موارد خود را ذلیل کند »
 « زیرا خاک ایران نزدیکتر است باحاطه و تصرف روس - دولتی که قادر بر هیچ »
 « نباشد قیمی مثل روس باولازم است نه انگلیس مدت زمانی نیست که انگلیس ها »
 « از هزار ورس باینطرف از هندوستان آمده که سرحدات مارا با افغانستان تعیین »
 « کنند و از این بابت میخواستند اوقات را بر ما تلخ کنند که مامورین دولت مخفی »
 « آمده اند برای محافظت سرحدات اما آمدنشان بیحاصل بود ما هم لازمه احترام را بآنها »
 « کرده و از خطرات دائمی هندوستان آنها را آسوده کرده بآنها واگذار کردیم آنچه »
 « را که توانستیم ولی حالا کارطوری گردیده است که ما بیشتر قدرت داریم بایران نه »
 « انگلیس در افغانستان این مسئله را باید انگلیس ملتفت شود و الا ممکن است »
 « بحالت سابق خود برقرار باشد . »

مقارن این احوال دالگورکی وزیر مختار روس در تهران نبود . شارژ دافر سفارت روس در تهران برای خنثی کردن عملیات انگلیسها شدیداً بفعالیت پرداخت و بناصرالدین شاه و امین السلطان پیغام داد که رفتار دولت ایران نسبت بروسیه خصمانه میباشد و دولت روس برای حفظ امنیت کشور خود با اقدامات شدیدی دست خواهد زد . جریان ملاقات و مذاکراتی را که شارژ دافر سفارت روس با امین السلطان بعمل می آورد قوام الدوله وزیر امور خارجه در نامه ی بعنوان ملکم وزیر مختار ایران در لندن شرح داده و متن آن قبلادر صفحه ۱۷۰ نقل گردیده است .

ناصرالدین شاه و امین السلطان که تهدیدات روسها را مشاهده مینمایند سخت بوختست افتاده و در پی چاره میگردند و با ولف وزیر مختار انگلیس در این باب مشورت میکنند .

دالگورکی وزیر مختار روس با آنکه برای استفاده از مرخصی چندین ماهه خود به پترزبورغ رفته بود بواسطه جریان مخالف منافع روسیه در او اسط ماه جمادی الثانیه سال ۱۳۰۶ هجری قمری (فوریه ۱۸۸۹) با عجله بتهران می آید و در همان روز ورود بتهران با امین السلطان وزیر اعظم ملاقات میکند .

دالگورکی امین السلطان را تهدید میگرد که اگر دولت ایران فوراً روش خود را تغییر ندهد و در صدد جبران این موضوع بر نیاید روابط دولتین قطع میشود و از ایران خواهد رفت و مسئول پیش آمدهای بعدی اولیاء دولت ایران هستند .

ناصرالدین شاه که در این موقع باعلاقه خاصی مشغول تهیه لوازم سفر اروپا بود نمی

توانست این تهدیدات را نادیده انگاشته و راه اروپا را پیش گیرد زیرا گذشته از آنکه روسها او را از راه روسیه نمی گذاردند با اروپا برود چگونه میتوانست از حوادثی که ممکن بود با این ترتیب در غیاب او روی دهد ایمن باشد. باین جهت بامین السلطان دستور میدهد که هرطوری هست رضایت دالگور کی را جلب نماید.

اعتماد السلطنه در کتاب خلسه خود از قول امین السلطان راجع باین موضوع مینویسد.

« این وقت دالقور کی سفیر روس هم از طرف دولت متبوعه خود تعلیمات خیلی سخت داشت همان روز ورود بامن (یعنی امین السلطان) ملاقات نمود و گفت یاقرارنامه انگلیس باید پاره شود یا باید منتظر آمدن قشون روس به ایران بشوید و بهیچوجه بمخیله شما خطور نکند که ما از راه ممالک روس بگذاریم شاه بپندن برود من در جواب دالقور کی متحیر ماندم که روس دشمن قوی و از سه طرف همسایه راه رفتن بفرنک مسدود امتیاز جدید رویت سر گرفته چه خاکی باید سر ریخت غری غریب صاحب (مترجم اول سفارت روس) هم اگر چه به مسیو پوجیو شارژ دافر بی حال روس که سابقا ذکر از ایشان شده مسلط است اما در نظر دالقور کی بقدر سبک عظم ندارد لابد شب دیگر مداز مشورت باولف سفیر انگلیس پاسی از شب گذشته متکرار در کالسکه نشسته فانوسهای کالسکه را خاموش کرده بی خبر بسفارت روس رفته بردالقور کی وارد شده و دست و پای او را بوسیده ویرا از مرکب لجاجت فرود آورده بعد از آنکه نرم و ملایم شد چاره کار را از او خواستم دالقور کی يك كلمه فارسی نمی دانست شگفت نامی مترجم داشت سؤال و جواب ما را ترجمه مینمود ابتدا دستم را بدست دالقور کی دادم هر چه خواست اشتمل کرد بدستور العمل و اف من ساکت و حیرت زده باو نگاه کردم و تبسم مینمودم همین که از جوش و خروش فرو نشست و حرفش تمام شد گفتم چه عیب دارد مادر عوض امتیاز بانکی که بانگلیس ها دادیم و علی العجالة چندان فایده بحال قدرت دولت انگلیس در ایران ندارد شما امتیازات دیگر میدهم و شما فوراً بر قدرت متزلزل خود ایران قوت و استحکام دهید و بیشتر از پیشتر نمائید دالقور کی گفت مثل چه گفتم هر چه بخواهید جواب مرا بمجلس دیگر انداخت این تاخیر و تعویق اسباب امیداری من گردید فهمیدم می خواهد از دربار پترسبورغ استیضائی نماید و اجازه حاصل کند خلاصه بعد از چند روز دالقور کی بمنزل من آمد و گفت ما امتیاز راهی از اتزلی بطهران را می خواهیم که ابتدا آنرا هموار نموده بعد راه آهن بکشیم گفتم دادیم و دیگر چه می خواهید گفت اختیار کشتی رانی در تمام رودخانهایی که در خاک ایران است و بدریای خزر میریزند از منصب نامنوع گفتم دادیم دیگر چه می خواهید گفت سند معتبری که بعدها هر امتیازی بسایر دول و ملل می خواهند بدهند از هر قبیل باشد اول از ما اجازه خواسته و ما را مستحضر سازند شاید ما با شروط سهل تر قبول کنیم گفتم دادیم دیگر چه می خواهید دالقور کی که این جوابها را شنید و این تمکین را دید عرش را سیر کرده چه باور نمینمود یکی از این تکالیف او پذیرفته شود برخواست و بمن دست داده من فقط همان دست راست که بضرر ایران دراز بود بدوام و دست چپ را که اختیارنامه رویت در بدالیره در آن بود دریغ کردم و با خود گفتم اگر ضرری بمملکت ایران وارد می آید بیاید انگلیس ها که دوستان من می باشند بهتر این است که دچار خسارتی نشوند این سه فصل از ملاقات من با دالقور کی می باشد که آشکار است شاید فصول مخفی دیگری هم داشته باشد که هر آدم عاقلی میداند که از همین سه فصل چه ضررها بدولت ایران وارد می آید و خیالی که در وقت دادن این امتیازات بدولت روس مینمودم فقط این بود که سردالقور کی را پیچانیده او را ساکت کنم و بار راه فرنک را به بندم »

بین امین السلطان صدر اعظم و قوام الدوله وزیر امور

خارج از یکطرف و دالگور کی وزیر مختار و پوجیو مستشار سفارت

روس از طرف دیگر ملاقات های مکرری اتفاق افتاد. تکالیفی

که روسها بدولت ایران پیشنهاد میکردند بسیار شاق و غیر قابل

قبول بنظر میرسید بحدی که ناصرالدین شاه را بسیار نگران ساخته بود.

پیشنهادهای

روسها

هرچه امین السلطان و قوام الدوله با راهنمایی ولف وزیر مختار انگلیس
کوشش کردند که از سنگینی تکالیف دالگور کی وزیر مختار روسیه بکاهند ممکن نشد
وبالعکس پافشاری و خشونت او بیشتر میگردید.

عاقبت ضمن ملاقاتی که بین « غری غرویچ صاحب مترجم اول » سفارت روس و قوام
الدوله وزیر امور خارجه بعمل میآید آخرین تکالیف و پیشنهادهای وزیر مختار روس بدولت
ایران داده میشود.

قوام الدوله جریان این ملاقات را بشرح ذیل بضمیمه عین تکالیف دالگور کی برای
امین السلطان میفرستد.

« فدایت شوم امروز که روز جمعه است دو ساعت بغروب مانده غری صاحب »
« آمد و از جانب وزیر مختار صورت تکالیف را آورد که ترجمه آن ارسال »
« گردید پیغام آورده بود که تکالیف روس این است که صورت آن را فرستادم »
« غیر این اگر بشود یا جرح و تعدیلی در آن نمایند اختیار ندارم آن را قبول »
« نمایم در باب پنج سال و چهار سال گفتم وزیر مختار وعده بمن داد و بمن بخوا کپای »
« مبارک عرض کردم حالا مرا دروغ گو بیرون آوردن چه معنی دارد گفت وعده »
« وزیر مختار دروغ نمیشود همیست که پنج سال از جانب دولت قبول شد شرط »
« باشد که یکسال را از امپراطور تخفیف بگیرند وزیر مختار خواهش دارد که »
« این کار را زود تمام نمایند که تهویق افتادن آن کار خوبی نیست و هرچه زود »
« تر بشود باعث رضای خاطر امپراطور روس خواهد بود زیاده عرض و »
« زحمتی ندارم »

تکالیف مزبور بشرح زیر بضمیمه نامه فوق برای امین السلطان ارسال شده است
« اولاً آزادی مرداب انزلی باجمیع رودخانهائی که امصب آنها مرداب انزلی میباشد با حق ساختن اسکلهها
وانبار و غیره و سایر ملزومات متعلقه که مفصلاً مذاکره خواهد شد.

ثانیاً آزادی سفید رود و رودخانه مشهد سر و سایر رودخانهها که مصب آنها بحر خضراست
ثالثاً ساختن راه عراده رو یعنی شوسه از انزلی الی دارالخلافه طهران که این راه باید قبل از همه راهها
ساخته شود و باز بشود کمپانی میتواند پلاز اهالی روس یا از اشخاص متفرقه باشد اما راه قوچان باید در سر
وعده و پیش از همه راهها ساخته و حاضر باشد.
رابعاً تسهیل راه از استراباد الی اردبیل.

خامساً در باب ساختن راه آهن در خاک ایران مذاکره خواهد شد یعنی در باب خطوط این راهها و هم در
باب ضمانت دولت ایران - باید دولت علیه ایران متعهد بشود که در مدت پنج سال باحدی اجازه ساختن راه آهن
ندهد بعد از انقضای مدت مزبوره (یعنی فلان مدت) اگر دولت روسیه نخواست راه آهن بسازد دولت علیه
ایران بهر که بخواهد اجازه ساختن بدهد مختار خواهد بود در تمام اطراف ایران و تمام خطوط.
امین السلطان بعد از ملاحظه این نامه در ذیل آن نوشته است

« کی مذاکره خواهد کرد باید معین بشود نه بی تعیین - خطوط در شمالی ایران را فقط یاد رهمه جا
جنوب مغرب مشرق باید توضیح شود - لفظ خطوط جمع عمومی است و ما صلاح نمیدانیم باید يك خط مذاکره
شود - در کجا و چه خطها در مدت معین اجازه ساختن راه آهن ندهد باید توضیح بشود »

دشمنان بطر نمسند کوفت و زریه های
 این دلا آنگاه که

کار و بار بر سر کمر و دوش و تاق
 بگریه و زاری و زاری و زاری

از غم و اندوه و غم و اندوه
 و با مال و مال و مال و مال

غیاث و غیاث و غیاث و غیاث
 و غیاث و غیاث و غیاث و غیاث

دگر و دگر و دگر و دگر
 و دگر و دگر و دگر و دگر

نمیزد و نمیزد و نمیزد و نمیزد
 و نمیزد و نمیزد و نمیزد و نمیزد

و معجز و معجز و معجز و معجز
 و معجز و معجز و معجز و معجز

و کج و کج و کج و کج
 و کج و کج و کج و کج

و دیگر و دیگر و دیگر و دیگر
 و دیگر و دیگر و دیگر و دیگر

لکھنؤ
 ۱۳۰۵
 زین العابدین
 و زین العابدین
 و زین العابدین
 و زین العابدین

این نامه بخط امین السلطان نوشته شده و ناصرالدین شاه آنرا با جمله
 « بسیار صحیح است » تصدیق نموده است

رفتار خشونت آمیز
وزیر مختار روس
دالگورکی برای قبولاندن پیشنهادهای خود به دولت
ایران زیاد تعجیل میکرد و رفتار گستاخانه و خشونت آمیز او
فوق العاده موهن و زننده بود و ناصرالدین شاه از این روش
جسورانه وزیر مختار روس بسیار عصبانی بود.

متن نامه ای را که قوام الدوله وزیر امور خارجه در تاریخ ۴ ربیع الاول ۱۳۰۶
به میرزا ملکم خان ناظم الدوله وزیر مختار ایران درلندن نوشته و اظهارات ناصرالدین
شاه را در جواب اعتراضات سفارت روس در مورد افتتاح رود کارون در آن نقل کرده بود
قبلاً در صفحه ۱۷۰ دیدیم و اینک در اینجا متن تلگراف ناصرالدین شاه به میرزا محمود
خان علاءالملک وزیر مختار ایران در پترزبورغ و نامه ای را که بامین السلطان نوشته و در
آنها از رفتار دالگورکی وزیر مختار روس شکایت کرده نقل مینمایم.
پیش نویس تلگراف مزبور که بخط امین السلطان نوشته شده و بامضاء ناصرالدین شاه
رسیده بشرح زیر است.

« دستخط است پطر بمیرزا محمودخان وزیر مختار همین دستخط مرا فوراً برید برای جناب موسیو
کیرس و موسیو زینانوف بخوانید و بگوئید پرنس دالگوروی کی آمد و چند فقره تکالیف از جناب اعلیحضرت امپراطور
آورده اظهار داشت و با کمال تندى و سختى جواب خواست باینکه اینمطالب خیلی تامل و تفکر لازم داشت و
خیلی مهم بود چون وضعی برداشت کرده بود که میخواست خدا نخواستہ در دوستی و اتحاد چندین ساله سکتہ
وارد بیاورد ما هم بدون ملاحظه و تامل و تفکر با احترام اینکه نسبت آنرا بشخص اعلیحضرت امپراطور میداد فوراً
امضی کرده دادیم که تفصیل آنرا مکتوباً بشما خواهیم نوشت و مقصود از این تلگراف این است که بجنابان
مشارالیهما بگوئید که ما هیچوقت از خواهشهای دوستانه اعلیحضرت امپراطور و حفظ روابط دوستی مضایقه و خودداری
نداشته ایم و این سختی و تندى و بیمزگی های ایندفعه پرنس ابدأ لازم نبود خوب است که اولیای آندولت دوستی
مارا نسبت بخودشان بهتر از این بشناسند که حاجت باین وضعها نباشد بسیار صحیح است. عین این نامه در صفحه ۴۰۱ کرآور شده
و در تعقیب آن این نامه هم بخط ناصرالدین شاه بامین السلطان صدر اعظم نوشته شده است
جناب امین السلطان

این فقره یاد داشت را هم باید صریح به دالگوروی بگوئید از این قرار
ما کایتاً منکر این هستیم که ابدأ خلاف ادب و خلاف عهدنامهها و خلاف قراردادنامهها را بادولت روسیه
نکرده ایم که لازم شود این گفتگوها بعمل بیاید و این نوع تکالیف سخت بلا جهت که از حقوق اصلی دولت
ایران می کاهد و خلاف بین عهدنامه ترکمانچای است بما تکلیف شود. اگر این اظهار مارا صحیح میدانید
پس چه اصراری دارید اگر صحیح نمیدانید و میگوئید که ما خلافی کرده ایم و باید عوض آن خلاف را تکالیفات
جدیده حتمی قبول نمائیم پس او را در یک مراسله رسمی بنویسید و مدلل نمائید که خلاف عهد شده است تا ما
جوابی که داریم بدهیم والا در همسایه کی و در دوستی اگر خواهشی دارید برای رواج و تسهیل تجارت خودتان در
شمال دیگر آن را باین طورهای تحکم آمیز و سخت که نباید بخواهید چیزی را باید بخواهید که ما بتوانیم
قول بکنیم و خلاف عهدنامه و خلاف استقلال و انتکریته و آرای ایران نباشد و امر بطور دوستانه برضای طرفین
بگذرد و حل شود ۳۰۶. عین این نامه در صفحه بعد کرآور شده است

ناصرالدین شاه و امین السلطان باهمه کوششی که برای تعدیل تقاضاهای روسیه
بعمل آوردند فایده ای نگرفتند و خود را بتنظیم و امضای تعهدنامه ای که متضمن تمام
پیشنهادهای دالگورکی باشد ناچار دیدند.
امین السلطان در مذاکراتی که با وزیر مختار روس بعمل میآورد باو قول میداد که

م ب ا من ا

این فقه یاد در کتب عامه
باب اول در بیان

مجلس

[illegible]

Handwritten notes in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

تمام پیشنهاد های او را دولت ایران خواهد پذیرفت و چون «شاه» باید بسفر اروپا برود فعلا مجال زیادی برای دقت در تنظیم این تعهد نامه نیست آنرا موکول بپایان گشت از اروپا نماید ولی دالگورکی وزیر مختار روس زیر بار نپذیرفت و نه تنها تاخیر در امضای این تعهد نامه را جایز نمی شمرد بلکه بامسافرت ناصر الدین شاه هم از راه روسیه موافقت نمیکرد.

بالاخره ناصر الدین شاه که بیش از آن نمیتوانست در برابر روسها مقاومت نماید دستور میدهد امین السلطان وزیر اعظم و قوام الدوله و وزیر امور خارجه بادالگورکی وزیر مختار روس مجلسی تشکیل و صورت تعهد نامه را تهیه نمایند.

این تعهد نامه که قید محرمانه را داشت ظاهرا باطلاع ولف وزیر مختار انگلیس رسیده بود و او باتمام مواد آن موافقت داشت بجز ماده شش که در مدت پنجسال ساختن راه آهن را در تمام ایران منحصر بروسها میکرد - ولف برای آنکه دولت ایران این ماده را قبول نکند فعالیت شدیدی بخرج میداد و آنرا مخالف منافع و نظر اولیای دولت انگلستان میشمرد.

در همان حینی که مذاکرات بین دولت ایران و سفارت

مقاله روزنامه

«نوستی»

روس در تهران ادامه داشت و دولت ایران آماده برای قبول

پیشنهاد های روسها بود یکی از روزنامه های روسیه بنام «نوستی»

(خبر) (۱) چاپ پترزبورگ در شماره مورخه ۶ ماه مارس سال ۱۸۸۹ راجع باختلاف بین دولتین و دعاوی روسها در ایران مقاله ای نوشته که ترجمه آن ذیلا نقل میگردد.

«حل مسئله مسافرت اعلیحضرت شاه ایران بااروپا بموجب اطلاعات دیپلوماسی که از تهران رسیده مربوط بانجام مذاکراتی است که اکنون در میان دولت ایران و کنیز دالگورکی آغاز شده است.

چون مذاکرات مزبوره کلیه بطریق دوستانه است سرعت تمام پیشرفت مییابد باید امیدوار شد از عموم جهات هم اتفاق حاصل خواهد آمد و احتمال میرود که اعلیحضرت شاه مسافرت خود را در نیمه اول ماه مارس که سابقا نیز بدین خیال بودند شروع نمایند.

مطالبات روسیه بدو قسم است پولتیکی و ایکونومی.

مطالبات پولتیکی او تقریبا بدینقرار است،

دولت روسیه میخواهد که دولت ایران او را از تکرار اقداماتی مانند فقره نهر کارون تأمینات دهد و دیگر اینکه مسئله وراثت تخت سلطنت در حال حاضر متحمل گردد که در آتی سد راه مخاطرات عظیمه ایران بود و دولت روسیه را وسیله مداخله بکارهای داخلی ایران بدست نیفتد زیرا که دولت روس بموجب عهدنامه منعقد در میان این دو دولت حمایت دودمان قاجاریه را بعهده گرفته است.

از آنجا که مطالبات روسیه از روی کمال اعتدال است چنین گمان میرود که روسیه بوعده بر ملای اعلیحضرت شاه قانع شود که در آینده نه از طرف خود ایشان نه از جانب دولت ایران چیزی که موجب خلاف مرام روسیه باشد بظهور نیاید.

اعلیحضرت شاه حفظ روابط دوستی میان خود و روسیه را یکی از مواد اصلی پولاتیک خارجی نسل قاجار می شمارد

از مطالبات ایکونومی روسیه هم مقصود این است که در عوض خسارتیکه از باز شدن نهر کارون بکشتیهای انگلیس تجارت روسیه را عاید شده بروسیه نیز تلافی شود.

قبل ز همه روسیه خواهش می کند که حکومت ایران بساختن راههای راه آهن در ایران روسها را امتیاز بدهد .

حکومت ایران بانجام این خواهش بکمال ممنونیت اظهار آمادگی مینماید چه از قراریکه وزراء تصدیق می نمایند شاه بشخصه مقصودی بالاتر از این ندارد که خطوط راههای آهن ایران در همه جای آن کشیده شود و چون تاکنون هیچیک از روسها در باب امتیاز سعی و کوشش نموده اند لهذا اکنون را نمی توان گت که آیا کارکنان روسیه و تجارت روس از حالت حالیه ایران فعلا بهره یاب خواهند بود یا نه .

در انجام سه مطالب هم روسیه اصرار دارد .

یکی اینکه دولت ایران ملتزم بشود که بند مرداب انزلی را برای کشتیهای روس باز نماید (این لنکرگاه برای کشتیهای روسیه تاکنون بسته بود)

ثانیا بدون تاخیر باقی راه شوسه از عشق آباد تا خراسان را بسازد ثالثا بزودی بساختن راه شوسه از رشت تا طهران بپردازد .

این سه خواهش روسیه را دولت ایران تماما قبول نمود اکنون مقاوله نامه آمد و شد کشتیهای ما را ترتیب می دهند و انتشار مقاوله نامه مزبور و اعلان باز شدن لنکرگاه مرداب بسفایین روس در این روزها منتظر است .

دوا ایران بوالی خراسان حکم موکدی فرستاد که مشارالیه راه شوسه از سرحد روس تا مقر حکومت خود را بزودی انجام دهند و از هیچگونه بناگذاری دریغ ننمایند چون ما اکنون در خراسان جنرال قونسول داریم و مراقبت خواهد نمود که امر شاهی را با کمال جد و جهد انجام دهند لهذا این مسئله را حل شده باید انگاشت .

ساختن راه شوسه از رشت تا طهران را هم بعهده حاکم کیلان شاهزاده حسام السلطنه که در فصل خزان گذشته در تغلیس شرفیاب حضور امپراطوری شد محول داشته اند و شاهزاده برای ساختن این راه کنترانچی ها می طلبند و کنترانچی ها می توانند از خارجه هم باشند و بدینجهت پرنس نیز بتوسط مامورین دولت ایران مقیمین روسیه به کنترانچی های روسیه از عمل کنترات اطلاع میدهند - در خصوص حسن علاقجات ما با ایران هم بیان کنیاز دالفور کی وزیر اول شاه صلح وصفای کاملی حاصل شده است .

جناب امین السلطان در خصوص رفتار و کارهای خود در غیاب دالفور کی توضیحاتی داد که دالفور کی را راضی نمود و برای مشارالیه یقین حاصل شده است که شایعات برودت آمیز میان وزیر اول و دولت روس بی اصل و ماخذ بوده است و این صلح وصفای حضرت شاه را خیالی خرسند نموده و بعلامت شادی خود بامین السلطان خرقه خلعت با فرمان مرحمت نموده است .

عاقبت بعد از مذاکراتی که بین طرفین بعمل می آید

متن تعهد نامه تهیه و در ماه رجب ۱۳۰۶ هجری قمری باین شرح بامضای ناصرالدین شاه میرسد و سپس برای سفارت روس ارسال میگردد .

پیشنهادهای
روسها
قبول میشود

محرمانه

السلطان ناصرالدین شاه

«بملاحظه دوستی خالصالصانه خودمان بادولت بهیه روسیه حاضریم فقرات مفصله ذیل را قبول نمائیم و برای تسهیل و توسیع تجارت میانه ایران و روس برقرار نمائیم
اولا - مرداب انزلی و رودخانههاییکه مصب آنها مرداب انزلی است

برای عبور کشتی های تجارتي از بخاری و باد بانی و کرجی تبعه دولت روسیه آزاد خواهد بود و بملاحظه رفع خطرات کشتی ها و کرجیها دهنه مرداب انزلی و دهنه رودخانه مشهد سروپیر بازار که مشهور برودخانه سیاه رودبار است تنقیه و اصلاح خواهد شد حقوق و شروط این آزادی کشتی رانی علیحده مقرر و از طرف دولت ایران به تبعه دولت روسیه اعلان میشود.

ثانیاً - کل رودخانه ها که مصب آنها بحر خزر است و عبور و مرور کشتی ها و کرجیها در آنها ممکن است برای عبور کشتی ها و کرجی های تجارتي تبعه روسیه آزاد است و این آزادی کشتی رانی بر طبق حقوق و شروط فوق است که در فصول اول اشاره شده است

ثالثاً - انبارهای تجارتي واسکله هائی که لازم باشد و غیره را دولت علیه ایران بارعایای ایران ساخته و بتجار تبعه روسیه بقیمت عادله اجاره خواهند داد و از روری که آنها را معین نموده و بکار گذاران دولت ایران از طرف تجار روسیه اعلان خواهند کرد تا انقضای مدت یکسال دولت ایران بارعایای ایران نساختند آنوقت تجار دولت روسیه حق خواهند داشت که موافق عهد نامه مقدسه آنها را بسازند و تجار روسیه حق آنها دارند که برای بار دادن و بار گرفتن از تبعه ایران باروسیه بقدر ضرورت عمه و مزد بگیرند.

رابعاً - دولت ایران ساختن راه شوسه را از پیر بازار یا مبارک آباد بطهران قبول میکند که کمپانی آنها دولت روسیه تشکیل بدهد با شروطی که نافع تجارت دولتین باشد و تبعه ایران هم حق شراکت با آن کمپانی خواهند داشت و شروط قرار نامه اینراه شوسه فیما بین اولیای دولت ایران و کمپانی مزبور برضای طرفین معین و مقرر خواهد شد و هنگامیکه در شروط و قرار داد ساختن اینراه شوسه مذاکره و گفتگو میشود امتیازاتی که بکمپانی راه آذربایجان داده شده بنظر خواهند آورد که نظایر آن امتیازات باین کمپانی هم مرحمت شود.

خامساً - بکمپانی راه آذربایجان مقرر خواهد شد که راه عراده از تبریز بجلفا و از تبریز با واجق را یکدفعه باتمام برسانند و بهمین کمپانی امر و مقرر میشود که راه آستارا را هم الی اردبیل بزودی شروع نموده و تعمیر و تسهیل نمایند.

سادساً - دولت ایران قبول میکند که بکمپانی روس اجازه بدهد راههای آهنی که بهر جا که مفید و مناسب منافع تجارتي دولتین روس و ایران باشد در خاک ایران بسازد و شرایط قرار نامه آن باید مناسب و برضای طرفین باشد برای مذاکرات این مسئله بکمپانی مزبور پنجسال مهلت میدهد و وعده میدهد که در ظرف این پنجسال بهیچ کمپانی دیگر اجازه ساختن راه آهن ندهد بعد از

انقضای مدت مزبوره باامضای قرارنامه دولت ایران مختار خواهد بود که اجازه ساختن راه آهن بهر طرف و از هر طرف بخواهد بدهد در صورتیکه در ظرف این پنجسال از کمپانیهای روس بخواهند راه آهن بسازند دولت ایران از این وعده تعهد خود بکلی آزاد است.

بملاحظه قبول فقرات مزبوره فوق وعده قراریکه در چهاردهم ذیحجه ۱۳۰۴ متعلق بر راههای آبی و آبی باعلیحضرت امپراطوری داده بودیم از اعتبار خود ساقط شد

بتاریخ شهر رجب المرجب ۱۳۰۶ امضی شد و بجناب پرنس دالقور و کی وزیر مختار دولت بهیه روسیه داده شد صحیح است السلطان ناصر الدین - شاه قاجار . «

باین ترتیب با سپردن این تعهد نامه تا اندازه ای رضایت روسها جلب میشود و روابط دولتی ایران و روس ظاهرأ بهبودی مییابد و ناصر الدین شاه مقدمات سفر سوم اروپا را فراهم میسازد تا با خیال راحت در ماه بعد عازم روسیه شود .

ناصر الدین شاه و امین السلطان در دوازدهم شعبان ۱۳۰۶ از طریق روسیه اروپا میروند .

روسها با آنکه با گرفتن تعهدنامه فوق هنوز بواسطه اعطای امتیاز ایجاد بانک شاهنشاهی و اجازه کشتی رانی رود کارون بانگلیس ها از ناصر الدین شاه و امین السلطان دلخوشی نداشتند و نمیتوانستند اثرات بعدی این عمل را نادیده انگارند معینا در پذیرائی از شاه ایران و همراهانش کوتاهی نکردند و با کمال گرمی و صمیمیت رفتار نمودند چنانکه خود ناصر الدین شاه در سفرنامه خویش مینویسد .

« در حقیقت منتهای دوستی و مهربانی و اتحاد را بجا آوردند . » در ملاقاتهایی که بین طرفین بعمل میآمد گاه و بیگاه روسها عدم رضایت خود را از روش حکومت ایران اظهار میداشتند و چون امین السلطان را موجد این رویه میدانستند نسبت باو بی اعتنا و بدبین بودند .

ناصر الدین شاه و همراهان از روسیه به لهستان و آلمان و هلند و بلژیک و سپس بانگلستان میروند .

پس از پذیرائی مفصلی که در لندن از «شاه ایران» بعمل میآید به فرانسه و از آنجا به اشتوتگارت و مونیخ و سپس باطریش رفته و باز از راه روسیه بایران مراجعت مینماید و در تاریخ ۲۴ صفر ۱۳۰۷ بطهران وارد میشود .

در مدتی که ناصر الدین شاه و امین السلطان در کشورهای مختلف اروپا برای گردش و عیاشی باینطرف و آنطرف میرفتند تنها چیزی که موجب ناراحتی فکر آنها میشد نارضائی روسها و مسئله دعاوی و طرز رفتار آنها در آینده بود .

ناصر الدین شاه هنگامی که در انگلستان مشغول عیاشی و باده نوشی بود در کمال بی خبری و بی اطلاعی علاوه بر امتیازات گذشته بادیستاری امین السلطان و ملکم امتیازات

دیگری هم بانگلیس ها میدهد که بعد ها مزید بر گرفتاری های سابق شد مثل امتیاز لاطار و ضمیمه چهارم امتیاز نامه بانك شاهنشاهی و دعوت ماژوتالبوت برای دادن امتیاز انحصار دخانیات و غیره

امین السلطان که میدانست بواسطه این مسائل روسها باو فوق العاده بدبین میباشند و نخواهند گذارد او آسوده در مقام خود باقی بماند بیش از ناصرالدین شاه ناراحت و مشوش بود مخصوصا اینکه در آینده با اجرای مواد امتیازاتی که انگلیس ها و روس ها بدست آورده اند با اشکالات فراوانی دست بگریبان میباشد دائم در فعالیت و جستجوی راه حلی بود .

به همین منظور وقتی که عازم ایران بودند در شهر مونیخ امین السلطان با سید جمال الدین اسدآباد ملاقاتی میکند و باو ماموریت میدهد تا به پترزبورغ رفته و اطمینان روسها را نسبت بخود جلب نماید .

سید جمال الدین
اسدآبادی مامور
مذاکره باروسها
میشود

سید جمال الدین اسدآبادی بعدها که رنجشی از امین السلطان پیدا کرد ضمن نامه شکوائیه ای جریان این ملاقات و ماموریت خود را پترزبورغ برای ناصرالدین شاه مینویسد . در اینجا متن آنرا برای مزید اطلاع ذیلا نقل مینمایم .

این نامه را سید جمال الدین از حضرت عبدالعظیم بن ناصرالدین شاه نوشته است .
عرضه داشت بسده سنیه عالی و عتبه رفیعیه سامیه اعلی حضرت شاهنشاه اسلام پناه در (مونيك) وقتی که از شرف و عدا احترامات واجزه مصاحبت موکب همایونی در زمره طرب بودم آذر همان محضراستی جناب امین السلطان وزیر اعظم چنان پسندیدند که این عاجز برای اصلاح بعضی امور ضروریه اولابه (پترزبورغ) رفته پس از انجام آن ها بایران بیایم اعلی حضرت شاهنشاه اقام الله به دغامة المدين استحضار فرمودند در شب همان یوم الشرف پنجساعت جناب وزیر اعظم باین عاجز مکالمه نمودند خلاصه اش این شد آن که اولاً دولت روسیه و رجال و ارباب جراید آنرا حق نیست که ایشان را برجلس و نشانه سهام نمایند و از در معادات و معاندت برآیند چون که ایشان یعنی جناب وزیر اعظم مالك و صاحب ملك نیستند و رفق و وفق امور بقدرت ایشان نیست دیگر آنکه مسئله کارون و بانك و معادن قبل از ارتقاء ایشان برتبه وزارت عظمی انجام پذیرفته است نهایت این است که اجراء آن از سوء بخت در زمان وزارت ایشان شده است پس حین ودود پترزبورغ باید در نزد وزارت روسیه ابراء ذمه و تبرئه ساحت ایشان را بنمایم و تبدیل افکار فاسده وزراء روس را در حق ایشان داده و حسن مقاصد و نیات ایشان را در باره دولت روس مسجل کنم .

ثانیاً از این عاجز خواش نمودند که به (مسیو کیرس) (۱) رئیس الوزراء و وزیر دول خارجه و مستشارهای ایشان (ویلنکالی) و زینوویف (۲) شفاها بگویم که ایشان یعنی جناب وزیر اعظم از برای اثبات حسن مقاصد خود در هر حال حاضرند که اگر از طرف روس طریق سهلی ارائه شود در ظرف چندروز مسئله کارون و بانك و معادن را حل نموده بحالت سابق اعاده نمایند این عاجز چون نجاح مقاصد جناب وزیر اعظم را عین رضایت پادشاه و خیر ملت اسلام میدانستم به پترزبورغ عود نمودم و چند نفر را که درسیاسیات مشرق زمین یا خود هم مشرب می دانستم چون ژنرال (ابروچف) در حریه و ژنرال (دینختر) در وزارت دربار و ژنرال (اغنائیف) (۳) سفیر سابق روس

(1) — De Giers

(2) — Zinoveieff

(3) — IG Cnatieff

در اسلامبول و مادام (نوویکف) (۱) که از خوانین نافذالکلمه و غالباً در مسائل سیاسی که مابین روس و انگلیس است میکوشید باخود متفق کردم و در ظرف دو ماه بیست بار بامسیو (کیرس) و بامستشارهای ایشان ملاقات کردم و پیش از آن که در مقاصد جناب وزیراعظم شروع نمایم اولاد این سعی نمودم که بادل و براهین سیاسی و باغات هم مشربهای خودم ثابت کنم که صلاح دولت روس در مشرق زمین آن است که علی‌الدوام بادولت ایران از در مسالمت و مواده و مجاملة برآید و سخت گیری و مخاصمت ننماید و در ضمن همه وقت منع و سماح اعلیحضرت شاهنشاه اسلام پناه را در اترك و اراضی تر کمانیه و جایهای دیگر خاطر نشان ایشان مینمودم چون دانستم که این مطلب اصلی مسجل شد و مقبول گردید و از برای ایشان انحراف رای روی داد و آتش غضبشان فرو نشست در آن وقت مقاصد جناب وزیر اعظم را پیش نهاده گفتم وزیر اعظم بنفس خود در مونیخ بمن گفتند بشما تبلیغ کنم که ایشان حاضرند اگر شما طریقی نشان دهید که موجب حرب و سبب غرامت نگردد مسئله کارون و بانک و معادن را حل نمایند و موازنه سابقه که در میان دولت روس و ایران و انگلیس بود دو باره برقرار کنند و در تلوا این مطلب اینقدر که ممکن بود در تبرئه ذمه جناب وزیراعظم و حسن مقاصد ایشان در حق دولت روسیه کوشیدم چنانچه دو بار هم اینمطالب را از پترسبورغ بایشان فوشتم مسیو کیرس و مستشارهای ایشان پس از آن که مکرر از حسن مقاصد و نیات عزم جناب وزیر اعظم پرسیدند گفتند که ما باید در این مسئله با وزیر جنگ و وزیر مالیه اولامشورت کنیم و بامپراطور حاصل مشورت خود را عرضه نمائیم بعد از آن اگر طریق سیاسی یافت شد که بدان توان حل مسئله را نمود بشما شفاها خواهیم گفت که بنهج جواب بجناب وزیر اعظم برسانید البته اگر این مسئله بنهجی حل شود که موجب مخاصمه در میان دولت ما و دولت ایران نگردد بهتر است *

پس از چندین بار مشورت دو مسلك پلتیک یکی از برای خود و یکی از برای جناب وزیر اعظم تعیین نموده بمن گفتند که اگر جناب وزیراعظم می‌خواهند ابواب خطرهای آینده را ببندند در جواب رسالت این دو مسلك را بدیشان از طرف ما ابلاغ کن و چون هر يك از ما خط حرکت پلتیک خود را بر آن دو مسلك معین قرار دهیم مسئله بخودی خود بلاغرامت و بلاجدال حل شده سبب رضایت همه خواهد بود این عاجز شادان و خرسند شدم که بقوت الهیه بتنهائی توانستم پس از اطلاع تام از مسالك سیاسیه خفیه روس در مشرق زمین خدمتی بدولت اسلام نمایم و وزیراعظم را از خود خوشنود کرده باشم چون بطهران رسیدم خارج شهر توقف نموده بجناب وزیراعظم اطلاع دادم جناب ایشان خانه حاج محمد حسن امین‌الضرب را معین نمودند که در آن جافرودایم و بجل ایشان را مهماندار مقرر نمودند و این عاجز مدت سه ماه تمام از جای خود حرکت نکردم بغیر از یکبار آن هم بعد از یکماه که عز شرف حضور حاصل شد و بدان نویدهای ملوکانه مفتخر گردیدم و در این مدت جناب وزیراعظم هیچگونه از این عاجز سؤال نکردند که در پترسبورغ چه واقع شد و جواب آن مسئله که ترا برای آن بدان جا فرستادم چه شد بلی در این مدت چند بار بعضی از حاشیه خود را برای احوال پرسى فرستادم و عده ملاقات مفصل می‌دادند چون مدت طول کشید از کیفیت مسئله سؤال شد در جواب گفتم که هنوز از طرف وزیراعظم استفسار نشده است و سبب را هم نمی‌دانم در وقتیکه اهماز جناب وزیراعظم بوزارت روس معلوم گردید با همه آن محاجات و مجادلات و تبلیغات ملحانه این عاجز در پترسبورغ ایشان این امر را بمجرد ملاعبه و بازی و اهانت و تحقیر و باخود حیل سیاسیه مقصود کشف افکار طرف مقابلست (کاش سؤال میشد و کشف افکار طرف مقابل میکردید) شمرده بسفارت خود در دارالخلافه طهران تلگراف نمودند که سید جمال‌الدین از طرف وزیر اعظم شفاها بعضی تبلیغات نموداگر وزیراعظم میخواهند که در آن مسائل داخل شوند راساً بنهج رسمی باسفارت روس در طهران یا باسفارت ایران در پترسبورغ مکالمه نمایند و سید جمال‌الدین که بنهج غیر رسمی بعضی تبلیغات نموداگر چه پس از این سخنی از این طرف بگوید مقبول نیست (لاحول ولا قوة الا بالله) راه رفته رنج کشیده بر جوع قهقری بنقطه اولی برگشت (شکفت) عقده حل کرده را دو باره محکم کردن (شکفت) اعلیحضرت پادشاه اسلام پناه نتایج اینگونه حرکات را بخرد خداداد دیپلوماسی از هر کس بهتر میدانند جناب وزیراعظم چون از مضمون آن تلگراف مطلع شدند بخلاف عادت سیاسیین جهان بجای آن که تاسف نمایند که چرا افکار وزراء روس را در این مسائل استکشاف نمودند و جوابهای ایشانرا استماع نکردند

(بمرب صاحب گفته بودند که من چیزی بسید جمال الدین نگفته بودم که بوزارت روس تبلیغ نمایند) و من ایشان را بپطرزبورغ نفرستادم (انالله وانا الیه راجعون) اینک لعب معکوس اینک فکر تقیم اینک نتیجه فاسده با اینمسلک چگونه توان راه اخطار را بست و از مهالك دوری جست (بلا سبب شبهه در دلها افکندن و قابوب را متنفر کردن خداوند تعالی مگر بتدرت کامله خودما را از آثار وخیمه اینجس کات حفظ کند و اعجب از اینوا مه اینست پس از آن که وعد احترامات و ستایش خود را از لسان مبارک اعلیحضرت شاهنشاهی شنیدم حاجی محمد حسن امین الضرب تبلیغ نمودند که رضایت اعلیحضرت شاهنشاهی اینست که اینعاجز طهران را ترك نموده مجاور مقابر شهر قم بشوم هرچه در خیابای ذهن خود تفتیش نمودم سبب راندانستم - آیا بجهت آن بود که دولت روس را بیراهین و وسائط دعوت بمسلک و مواده دولت ایران نمودم یا برای آنست که بخواهش وزیر اعظم پطرزبورغ رفته در تبرئه ذمه و حسن مقاصد ایشان بادولت روس کوشیدم - یابدین جهت که طرق حل مسائل را چنانچه خواهش وزیر اعظم بود بقوه کدو جدد بدست آوردم - اگرچه بر مجرب ندامت رواست آنچه بیاداش مهمانی اول بمن گذشت مرا کافی بود که دیگر خیال ایران را نکنم اما لفظ شاهنشاه را مقدس شمرده خواستم بخلاف آنچه گفته بودند معلوم گردد که هم خیر خواهم هم مطیع دیگر این چه نقش است که باز ژاژ خویان کوازه پسند بالله علیکم اگر خدا نخواست ظهورات مرا از مسلک خیرخواهی منحرف و منحرف کند بر من چه ملامت خواهد بود سبحان الله توهم مزاحمت در مناصب هر وقت این صاحبان عقول سفیره و نفوس حقیره را بر این میدارد که ذهن و قادتقاد اعلیحضرت شاهنشاه را در باره این عاجز مشوب گردانند اینک در حضرت عبدالعظیم نشسته تا امر از مصدر عزت چه صادر شود .
 واسئل الله تعالی ان یمدکم بالعدل والحق و ینصرکم بالحکمة و یشید دولتکم بقدرته و یحرسه عن کید -
 الخائنین آمین العاجز جمال الدین الحسینی

ناصرالدین شاه بعد از بازدید کشورهای مختلف اروپا در

تاریخ ۲۴ صفر ۱۳۰۷ هجری قمری (۲۰ اکتوبر ۱۸۸۹) به تهران وارد میشود .

پس از بازگشت
از سفر اروپا

از این تاریخ بیحد امتیازات بیشماری که متضمن خطرات زیادی برای استقلال سیاسی و اقتصادی کشور بود بخارجی ها اعطا میگردد .

لرد گرنز انگلیسی راجع باین موضوع مینویسد .

« بعد از مراجعت شاه از سفر فرنگستان نمایندگان سرمایه داران اروپائی برای گرفتن امتیازات مانند مور و ملخ بطهران هجوم آوردند و معروف بود عده زیادی در طهران حاضر بودند امتیازاتی از قبیل امتیاز کارخانه قند - شیشه - تلفون - چراغ برق - ایجاد تاکستان و انحصار انواع و اقسام محصولات فلاحی و غیره بدست آوردند شاه نیز حاضر است موافقت کند چونکه مبلغ کلی بحساب شخص شاه داده میشود . »

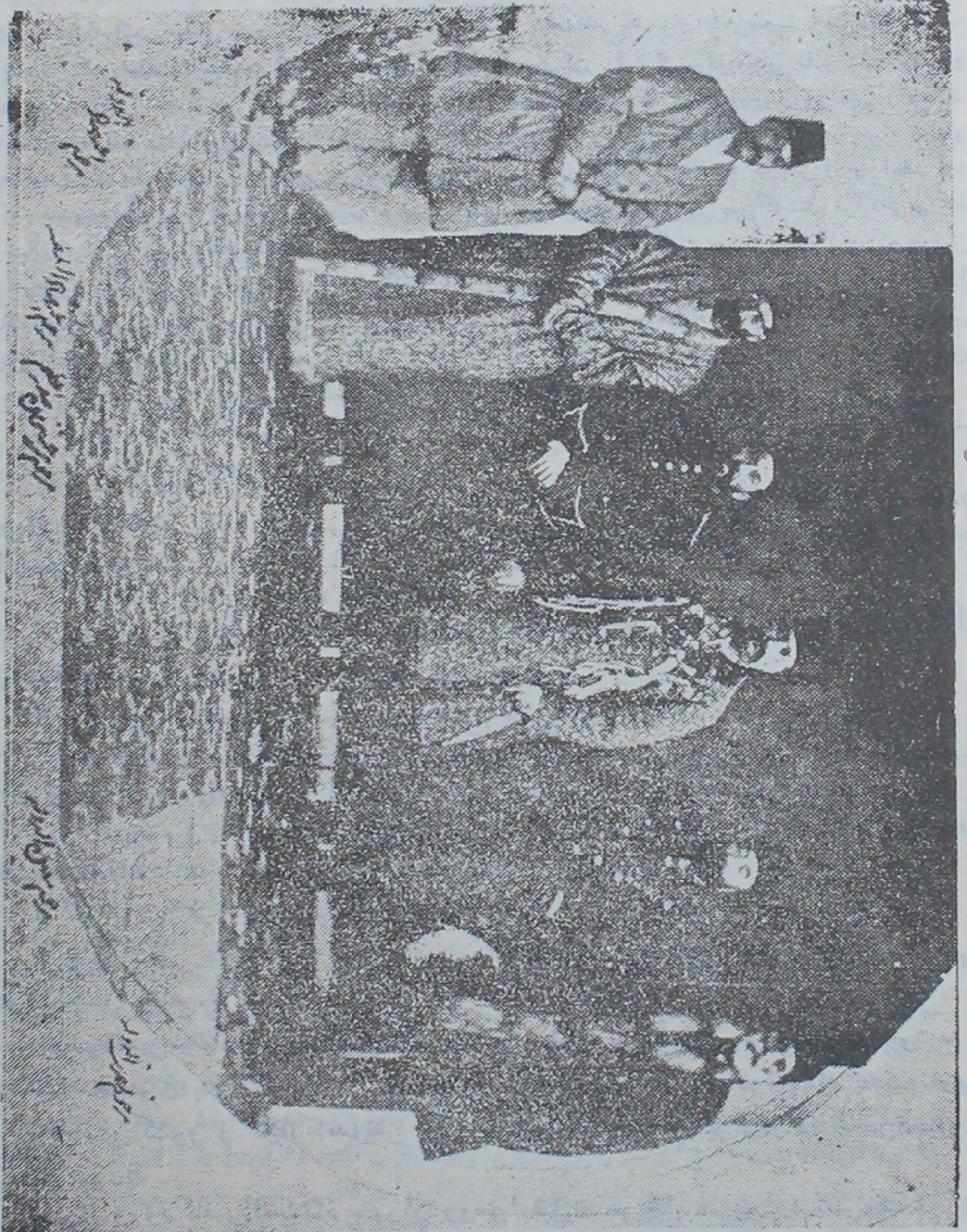
دکتر فوریه فرانسوی پزشک ناصرالدین شاه در یادداشت های خود مینویسد .

« چنین بنظر میرسد که با اعطای این امتیازات پی در پی ایران بالاخره بتمامی

بدست خارجیان بیفتد . »

ناصرالدین شاه و امین السلطان که منابع مملکت را بمعرض حراج گذارده بودند با گرفتن مبلغ مختصری بدون آنکه از عواقب این عمل بیم و هراس بخود راه دهند تحت عناوین عمران و آبادی کشور و بکار انداختن سرمایه های خارجی در ایران از دادن هر امتیازی روگردان نبودند .

پس از ورود ناصرالدین شاه بتهران روسها قبل از هر چیز هم خود را مصروف اجراء مواد تعهدنامه رجب ۱۳۰۶ مینمودند راجع بقسمت چهارم و پنجم و ششم تعهدنامه مزبور یعنی راههای شوسه و راه آهن بعدها در جای خود اشاره خواهم کرد و در اینجا فقط چگونگی اجرای مواد اول و دوم و سوم آنرا شرح میدهم .

نصرت الدولة - معين الدولة - ناصر الدين شاه - ميرزا حسين خان سپهسالار - اعتقاد السلطنة - اعتقاد الدولة

مقررات ورود کشتیهای روس به مرداب انزلی و رودخانههای شمالی

در تعهدنامه مورخ رجب ۱۳۰۶ که مرداب انزلی و رودخانههای آنرا برای عبور و مرور کشتیهای روس آزاد می ساخت نوشته شده که « حقوق و شروط این آزادی کشتی رانی علیحده مقرر و از طرف دولت ایران به تبعه دولت روسیه اعلان میشود . »

روسها بدولت ایران فشار می آوردند که این مقررات را زودتر تعیین و اعلان نماید تا کشتیها و کرجیهای روسها بتوانند به مرداب و رودخانهها آمدورفت کنند . هنگامی که ناصرالدینشاه در اروپا مشغول تفریح و تماشا بود روزی شارژدافر سفارت روس در تهران از قوامالدوله وزیر امور خارجه ملاقات و پیشنهادهای خود را در این باب باو میدهد و جدا تقاضا میکند که تکلیف آنرا تعیین نماید .

قوامالدوله جریان این ملاقات و تقاضای شارژ دافر روس را بناصرالدینشاه که آن موقع در انگلستان بود بوسیله سفارت ایران در لندن تلگراف میکند .

« تلگرافی است که از جناب قوامالدوله باین سفارت سنیه رسیده بتاريخ یازدهم و نهم »
« ۱۸۸۹ . (۱۲ ذی القعدة ۱۳۰۶) »

« قربان خا کپای جواهر آسای اقدس همایونت شرم امروز که پنجشنبه دوازدهم »
« شهر ذی قعدة الحرام است صبح شارژدافر روس آمده اظهار داشت موافق دستخط »
« مبارك که بسفارت داده شده نوشته شده در باب آمدورفت کشتی به مرداب انزلی »
« و رودخانهها قراردادی برقرار خواهد شد و از طرف ایران بتجار و تبعه روسیه اعلان »
« خواهد شد مسیو غرس را ماموریت داده است که باشما حرف زده آن قرار داد را »
« توضیح و مراتب را معجلا اطلاع بدهم این پیر غلام باو گفت موکب همایون تشریف »
« ندارند و من بدون اذن و اطلاع نمیتوانم سئوال و جواب در این باب بکنم گنت و »
« اصرار کرد که مراتب را بخا کپای اقدس همایون شاهنشاهی روحنا فداء تلغراف »
« نمایم شارژدافر گفت از بطرز بدورغ صورت قراردادی برای من نیامده است من »
« بسلیقه و عقل خودم چیزی یادداشت کردم اگر در خا کپای مبارك مقبول افتاد میتوانم »
« تلغراف نمایم که اولیای دولت روسیه هم تصدیق و امضاء نمایند باید از طرف »
« ایران اعلان بشود که برای تسهیل امور تجارתי فیما بین ایران و روس دولت علیه »
« ایران بکشتی تجارתי روسیه اعم از آنکه بخاریابادی یا کرجی باشد اجازه میدهد »
« که در مرداب و جمیع رودخانهها که به مرداب و دریای خزر میرود در کمال آزادی »
« آمدورفت نمایند بموجب قرارداد ذیل . »

« اولاً - کشتی و کرجیها باید در اسکله توقف نمایند همیقدر که برای داد و ستد »
« بار و مسافر و آذوقه و تعمیر و مرمت لازم باشد و در صورتی هم که دریا »
« طوفانی باشد . »

« ثانیاً - از برای انتظام امور در اسکله هم قراول از دولت علیه ایران تعیین و »
« برقرار خواهد شد . »

« ثالثاً - تبعه ایران که مشغول فعله کی و حمل مال التجاره بکشتیهای مزبور »

« خواهند بود باید از کار گذاران ایرانی تذکره در دست داشته باشند .
 « رابعا - از رعایای ایران که در کشتی های روسیه خدمت میکنند هر گاه تقصیری
 « در خاک ایران کرده باشند بعد از آنکه کار گذاران ایران تقصیر او را بر رئیس
 « کشتی مدلل داشتند رئیس کشتی مقصر را بکار گذاران ایران تسلیم خواهد کرد با
 « ملاحظه شرایط عهد نامه تر کمانچای .
 « خامسا - حمل و نقل اسلحه کلیتا قدغن و موقوف است ولی دوسای کشتیها بجهت
 « خودشان چند قبضه تفنگ های شکاری میتوانند داشته باشند .
 « سادسا - بدون اذن و اطلاع از طرف دولت علیه ایران کشتیها نمی توانند باروت
 « و دینامیت حمل و نقل نمایند .
 « هفتم - هر گاه از کشتیهای روسیه غرق بشوند باید موافق قرارداد کلیه روی زمین
 « سکنه ساحل در خلاص آن کشتی و مال التجاره آن اهتمام کافی بعمل بیاورند و حق
 « زحمت را هم که مستحق هستند دریافت نمایند .
 « با این ملاقاتهای بعدی و تقاضاهای مکرر شارژدافر سفارت روس تعیین
 « و اعلان مقررات مزبور را موکول بآمدن ناصرالدینشاه بتهران نمودند .
 « بالاخره پس از آمدن ناصرالدینشاه بتهران و مذاکرات مفصل شرایط و مقررات
 « عبور و مرور کشتیها و کرجی های تبعه روسیه بمرداب ازلی و رودخانه های آن (که تقریبا
 « همان شرایطی است که در مورد ورود کشتی ها برودخانه کارون مقرر شده) با تراضی
 « طرفین تعیین و اعلان میشود .
 « ضمن نامه ای بتاریخ ۱۴ ماه شوال ۱۳۰۸ رسماً این مقررات را به دبوتزوف (۱) وزیر
 « مختار جدید روسیه اطلاع میدهند .

مورخه ۱۴ شهر شوال المکرم سنه ۱۳۰۸

« جناب جلالت و نبالت نصاباً فخامت و مضاء انتساباً دوستان استظهاراً مشفقاً مکرماً مهرباناً .
 « بموجب فقره اول قرارداد فیما بین دولتین قویشوکتین ایران و روس مورخه شهر رجب ۱۳۰۶ در باب عبور
 « کشتی های تجارتی بخاری و بادبانی و کرجی تبعه دولت بهیه روسیه در مرداب ازلی و رودخانه های که مصب آنها
 « مرداب ازلی است و مقرر است حقوق و شرایط این آزادی کشتی رانی علیحد، مقرر و از طرف دولت ایران بتبعه روسیه
 « اعلان خواهد شد اکنون صورت حقوق و شرایط مزبوره را که در سایر بنادر دولت علیه معمول و مجری است و متضمن
 « بیست و یک فقره است در ضمن این مراسله ارسال گردید که آن جناب جلالتاب از مراتب مندرجه در آن استحضار
 « حاصل فرموده بتبعه دولت متبوعه معظمه خود اعلام بفرماید در اینموقع احترامات ثافقه را تجدید می نمایند .
 « محل مهر (قوام الدوله)

ضمیمه نامه فوق

« دولت علیه ایران برای تسهیل تجارت بشروط مسطوره ذیل اجازه می دهد که سفاین تجارتی بخاری و
 « بادبانی تبعه دولت بهیه روسیه و کرجی در مرداب و رودخانه های که مصب آنها بحر خزر است به آزادی
 « تردد نمایند .

۱ - کشتی های تجارتی تبعه دولت بهیه روسیه زیاد بر ضرورت بارگیری و باراندازی و حمل آذوقه مسافرت
 « در اسکله و رودخانه ها توقف نمایند .
 « ۲ - در کشتی ها اشخاصی که وجود آنها مضر نظم و باعث گفتگو و زحمت بشود نباید باشند هر کس می آید

باید تذکره از دولت متبوعه خود داشته باشد زیرا که اگر تذکره نداشته باشد فهمیده نمی شود که کارش چه چیز است .

- ۳- هیچ کشتی حق هیچگونه حمایت بهیچ اسم و رسم از رعایای دولت ایران نخواهد داشت .
- ۴- حمل اسلحه مطلقاً قذغن است و اگر بخلاف قذغن دولت در کشتی ها اسلحه حمل شده باشد کمر کخانه حق ضبط آنها را دارد .
- ۵- اشیاء محترقه و تر کنده بهیچوجه در کشتی ها حمل نخواهد شد .
- ۶- صاحبان کشتی وجهان الوجوه ایجاد هیچگونه انبیه از قبیل انبار ذغال و مال التجاره و دکان کاروانسرا و کارخانه و غیره در اطراف مرداب و رودخانه نخواهند کرد .
- ۷- از برای وضع مال التجاره و ذغال کشتی ها از طرف دولت یا تجار ایران انبار و مکان واسکله بقدر کفایت ساخته خواهد شد .
- ۸- از برای انبارهای مال التجاره و ذغال يك مبلغ معتد و معمولی اجازه معین خواهد شد که صاحبان کشتی ادا خواهند نمود .
- ۹- تحویلدار انبار ذغال رعایای ایران خواهند بود .
- ۱۰- از برای انبار مال التجاره يك امینی از ایران منتخب خواهد شد و يك نفر هم از جانب کل کشتی ها و کالة مشخص خواهد شد که متفقاً مراقب باشند .
- ۱۱- مستحفظین انبارها از قبیل قراولی و غیره کاملاً از جانب ایران خواهد بود .
- ۱۲- اهل هیچیک از کشتی ها حق ندارند وجهان الوجوه از احدی از رعایای ایران هیچگونه مالک بیع و شری و رهن و غیره نمایند بغیر از آنچه عهدنامه جات اجازه میدهد .
- ۱۳- از کشتی ها که در مرداب اتزلی و رودخانه عبور و مرور می کنند ذهاباً و ایاباً اگر کشتی بخار است بهر تن بنکفران و اگر بادبانی باشد ده شاهی باج و حق اله و گرفته میشود اگر بی پر باشند نصف باج از آنها گرفته خواهد شد و کشتی های بادبانی رعایای داخله ایران که از سی تن کمتر باشد از رسوم مزبور معاف خواهند بود .
- ۱۴- حمایه برای حمل مال التجاره از اسکله به کشتی و از کشتی با اسکله باعلامت و ثبت مخصوص از جانب دولت ایران معین خواهند شد .
- ۱۵- در صورتیکه در کشتی ها با اجازه دولت ایران عملیات ایرانی مستخدم شوند در زمانی که تحت حرکات بیایند یا متهم شوند محاکمه و مجازات آن ها مستقیماً بدون مداخله احدی با مامورین ایران خواهد بود .
- ۱۶- در باب بیرق کشتی ها تحت قانون کلیه بحریه خواهند بود .
- ۱۷- اهل کشتی ها بعموم رعایای ایران باستثنای عمل داد و ستد تجارت زیاده از دو تومان قرض نخواهند داد والا حق مطالبه نخواهند داشت .
- ۱۸- هیچیک از صاحبان کشتی حق ندارند مداخله در عمق مرداب و طرح و مجرای رودخانه و جهان الوجوه نمایند .
- ۱۹- عدد و اسم و رسم اشخاص که باذن و اجازه دولت داخل خدمت کشتی ها میشوند باید در دفتر حکومت مفید باشد و تذکره از ایران داشته باشند والا نمی توانند مستخدم شوند .
- ۲۰- در وقتیکه يك کشتی غرق شود همان معامله که در عموم سواحل دریاها معمول است حق خلاص مال و نفوس را باهل ساحل رودخانه ادا خواهند نمود .
- ۲۱- اهالی کشتی ها اشیاء مضره از قبیل اسلحه و غیره بهیچیک از رعایای ایران و ایلات عشایر نخواهند فروخت والا اسلحه ضبط و قیمت عادله مسترد خواهد شد .

ملاحظه شد صحیح است (محل امضاء ناصرالدینشاه)

ساختن اسکله و انبارهای تجاری

سفارت روس ضمناً از دولت ایران میخواهد که برای
ساختن اسکله و انبارهای تجاری اقدام بنماید و چون نتیجه عملی
از آن نمی گیرد تقاضا میکنند خود اتباع روس باینکار مبادرت
ورزد ولی دولت ایران باین درخواست روی خوشی نشان نمیدهد و در پاسخ نامه وزیر

مختار روسیه چنین مینویسد

در جواب یاد داشت مورخه ۲۶ شهر رجب ۱۳۰۸ آنجناب جلالتمآب
زحمت میدهد که مراتب مرقومه در آن یادداشت از عرض حضور همایون شاهنشاهی گذشته
اسکله و انبارهایی را که محض سهولت امر تجارت خواهش فرموده اند که در بندر قازیان
و مبارک آباد ساخته شود امر و مقرر فرمودند که کار گذاران دولت تمام آنها را خواهد
ساخت و لازم نیست که تجار خارجه آنها را بسازند زیرا که این بناها در حقیقه تماماً متعلق
بگمر کخانه دولتی است و دولت باید بسازد و خواهد ساخت ولی مسلم است که تمام آنها
بزودی تمام نمیشود از امسال موافق حکم همایون که صادر شده است شروع بساختن
آنها نموده تا سه سال تمام اینها ساخته و پرداخته خواهد شد که هم اسباب آسایش تجار
و هم رونق و شکوه گمر کخانه دولت باشد محض اطلاع آن جناب از او امر مقدسه زحمت
داد . ۲۹ شهر رجب ۱۳۰۸

امتیاز استفاده از جنگل‌های شمالی ایران

روسها و جنگل‌های شمالی

جنگل‌های شمالی ایران یکی از منابع ثروت مردم آن سامان بشمار میرود. وسعت این جنگل‌ها که در ایالات مازندران و استرآباد و گیلان و طالش و آذر بایجان واقع شده تقریباً در حدود یک میلیون ونیم جریب می‌باشد.

مالك قسمتی از این جنگل‌ها اشخاص مختلف بودند وای قسمت عمده آنها جزء خالصه و متعلق بدولت بود و چوب آنها گذشته از رفع احتیاجات محلی در سابق یکی از شعب تجارت مردم ایالات شمالی و از صادرات مهم مملکت محسوب میشد بعد از معاهده ترکمانچای که اتباع روس امتیازاتی بدست آوردند عده زیادی از تجار روسی بآبادن مبلغ مختصری بحکام و مالکین جنگل‌ها را اجاره میکردند و بقطع چوب و محصولات جنگلی و صدور آن بخارج مبادرت میورزیدند و چون قاعده و قانونی برای حفاظت جنگل‌ها نبود لطومات و صدمات زیادی باین منبع طبیعی ثروت ایران وارد آمد و بهمین علت قسمت زیادی از جنگل‌های شمالی از بین رفت.

عباس میرزا ملك آراء برادر ناصر الدین شاه در کتاب شرح حال خود مینویسد «رشت تمامش جنگل است از هر خانه بخانه دیگر که شخص برود بین راه بوته و درخت است بیرونها گل و بانلاق است ولی درختهای بلند خوب هر چه بوده رویها بریده و برده‌اند چه بسا که در وسط جنگل درخت خوبی بوده و بریده‌اند و بجهت بیرون بردن آن درخت صد درخت دیگر را بریده‌اند که راه کشوده شود و جنگل باین معذری را در واقع بکلی تمام کرده‌اند درختی که زیاده از سه زرع ارتفاع داشته باشد خیلی کم است پول جزئی بشاه و امنای دولت و حکام داده جنگلی را که میتوان گفت خزانه دولت است از دست اینها برده‌اند و تعجب در این است که وقتی بطهران آمدم روزی مهمان کامران میرزای نایب السلطنه بودم در کامرانیه وضع جنگل را گفتم چون گیلان در اداره ایشان بود بطوری نحاشی کرد که من از اظهار مطلب پشیمان شدم و بکلی انکار داشت که يك درخت را در آنها نمی‌توانند ببرند حتی شاخه‌ای را قدرت ندارند از حسن اتفاق محمودخان ناصر الملك قراگزلو حاضر بود که دو سال حکومت رشت را کرده بود با کمال جرات تصدیق مرا کرد و کامران میرزا هیچ خجالت نکشید».

واگذاری جنگل‌های شمالی بنایب السلطنه

گفتیم که این جنگل‌ها یا متعلق باشخاص مختلف بود و یا غالباً جزء خالصه و بدولت تعلق داشت.

تجارت و اتباع خارجی که میخواستند از چوب جنگل‌ها استفاده نمایند قرار دادهائی با مالکین و حکام محل منعقد میساختند

و با پرداخت مبلغ مختصری استفاده‌های سرشاری از چوب و محصولات جنگل‌ها میبردند سابقاً دولت در بیشتر مواقع جنگل‌های خالصه هر ناحیه را در مقابل مبلغ معینی بشخصی

که معمولاً از حکام محلی بودند واگذار میکرد.

در سال ۱۲۹۹ هجری قمری ناصرالدین شاه بموجب فرمان مخصوصی اختیار جنگلهای مازندران را برای مدت پنجاه سال بنایب السلطنه امیر کبیر وزیر جنگ و فرزند خود واگذار میکند و ضمن نامه‌ای بسفارت‌خانه‌های انگلیس و روس و فرانسه و عثمانی مینویسند که به تجار تبعه خودشان اعلام نمایند که بعد از آن تاریخ برای تجارت و خرید و فروش چوب و محصولات جنگل‌ها باید بنایب السلطنه مراجعه کنند و از او اجازه بگیرند.

این موضوع موجب شکایت سفارت‌خانه‌های مزبور میشود و هر یک بدولت ایران اعتراض مینمایند چنانکه سفارت انگلیس در تاریخ هشتم ماه جمادی الثانی سال ۱۲۹۹ هجری قمری ضمن نامه اعتراضیه‌ای مینویسد.

«اگر چنانچه اختیار نامه مذکور فقط مرجوع به آن قطعات جنگل است که رجوع بدیوان اعلی میباید بلکه به بیشه‌های مال شخصی مردم هم پس در اینصورت يك شق حقه از تجارت منحصر و مانیول شده است و آن نقض حقوق عهدنامه میباید»

سفارت روس نیز در تاریخ ۱۹ ماه جمادی الثانی ۱۲۹۹ در نامه‌ای بوزارت امور خارجه چنین مینویسد.

«.... اولیای دولت اعلی حضرت شهریار در این جور تدبیر صرف نظر کرده‌اند از اینکه واگذار نمودن بدست يك شخص برقرار کردن البته موجب ضیق آزادی مرادات تجارنی مابین رعایای دولتیین علمیتین قویشوکتین و مایه خسارت کزاف اشخاص از تجار روس که سابقاً قرارنامه‌هاچه باحکام وچه با مالکین جنگلهای مزبوره نوشته‌اند خواهد شد»

و این وضع را مخالف عهدنامه منعقدہ می‌شمارد.

همچنین سفارت‌خانه‌های فرانسه و عثمانی هم در این باب بدولت ایران اعتراض میکنند و آنرا مخالف عهدنامه‌های مقررہ میدانند.

با اینکه دولت ایران این اعتراضات را رد میکند ولی عملاً در وضع جنگلها تغییری داده نمیشود و طرق استفاده از چوب و محصولات آنها مانند سابق بود تا بعد از مراجعت ناصرالدین شاه از سفر سوم اروپا که امتیازاتی بشرح زیر به رای استفاده از محصولات جنگل‌های شمال بيك تجارتخانه روسی بنام «کوسیسی توفیلاکتوس» (۱) اعطا میگردد.

۱- استفاده از درخت‌های زیتون

این قرار داد که در تاریخ اول ماه شوال ۱۳۰۷ قمری (۲۲ ژوئن ۱۸۹۰) بامضای امین السلطان و نماینده تجارتخانه کوسیسی توفیلاکتوس و وزیر مختار روس رسیده شامل نه فصل و با این مقدمه شروع میشود.

«فیما بین دولت علیه ایران و تجارتخانه کوسیسی توفیلاکتوس مقیم باد کوبه رعیت

دولت بهیه روسیه قرارنامه حاضر با شرایط ذیل استقرار یافت»

مطابق فصل اول «دولت علیه ایران همگی درخت‌های زیتون ایالت گیلان را در منجیل ورود بار و رستم آباد و اطراف رودخانه سفید رود و سایر نقاطی که زیتون بعمل می‌آید برای مدت بیست و پنج سال بتجارتخانه کوسیسی توفیلاکتوس واگذار مینماید.» بموجب این امتیازنامه تجارتخانه مزبور در نقاط شمالی کارخانه‌های لازم را دایر

و محصولات زیتون را که منحصر بآن خواهد بود خریداری و پس از تهیه صابون و روغن و غیره حمل خواهد کرد.

تجارتخانه در دو سال اول از پرداخت حقوق دیوانی معاف است ولی از سال سوم سالی هزار تومان وجه رایج بخزانه دولت خواهد پرداخت.

۲- استفاده از چوب شمشاد.

این قرار داد که در تاریخ سه شنبه ۲۰ ربیع الاول سال ۱۳۰۸ مطابق ۱۳ اکتبر ماه روسی ۱۸۹۰ بتصویب امین السلطان رسیده شامل شش شرط و از طرف دولت ایران «جناب فخرامت نصاب امیر الامراء العظام محمد ولیخان نصر السلطنه حکمران اسرا بآبادو گرگان دام اجلاله العالی» امضاء کرده است.

بموجب این قرارداد تجارتخانه «کوسیسی و توفیلاکتوس» در مدت پنج سال مجاز است که چوب شمشاد از جنگلهای آستارا الی استرآباد بریده و بخارج حمل کند تجارتخانه مزبور در مقابل متعهد است سالی یازده هزار تومان در دو قسط بنصر السلطنه تسلیم نماید.

۳- استفاده از چوب درخت جنگلها

اولین امتیازی که برای استفاده از چوب درختهای جنگلهای شمال بتجارتخانه «کوسیسی و توفیلاکتوس» داده شده بتاریخ دهم ذی القعدة سال ۱۳۱۱ هجری قمری بمدت پنج سال و بامضای میرزا علی اصغر خان امین السلطان میباشد.

این امتیاز در چهاردهم رجب سال ۱۳۱۷ برای مدت هشت سال دیگر از ۲۱ مارس ۱۹۰۰ لغایت ۲۱ مارس ۱۹۰۸ بموجب قرار داد تازه ای که در پنج فصل نوشته شد تمدید گشته است.

بموجب فصل اول قرار داد اخیر «تجارتخانه کوسیسی و توفیلاکتوس از طرف دولت علیه ایران مختار و مجاز است که از جنگلهای آستارا و گیلان و کلارستاق و کجور و مازندران و استرآباد از هر قبیل چوب آلات گرفته حمل بخارج نماید.»

والاگر دیگران بخواهند از چوب جنگلها استفاده نمایند باید با اجازه تجارتخانه فوق الذکر باشد و همچنین حقوق دیوانی را هم بآن تجارتخانه بپردازند.

در مقابل این امتیاز تجارتخانه مزبور سالی پانزده هزار تومان بدولت ایران خواهد داد و چون مقارن آن زمان مظفرالدین شاه برای رفتن باروپا پول احتیاج داشت مبلغ هفتاد و پنج هزار تومان بابت پنج سال پیشکی دریافت داشتند و نیز بموجب نوشته جداگانه ای این قرارداد را برای مدت هشت سال دیگر پس از پایان مدت آن با سالی بیست و پنج هزار تومان تمدید مینمایند.

بالاخره در سال ۱۳۲۵ بعد از آنکه هشت سال اول قرار داد خاتمه پذیرفت دولت ایران بتجارتخانه «کوسیسی و توفیلاکتوس» اعلام داشت که دیگر تمدید مدت را برسمیت نمیشناسد و از حمل چوب و دخالت آن تجارتخانه در امور جنگلها ممانعت خواهد کرد.

سفارت روس باین جریان اعتراض و با تهدیداتی که بدولت ایران مینمود عاقبت دولت ایران تسلیم میگردد و قرار میشود تجارتخانه مزبور کما فی السابق به عملیات خود ادامه دهد.

بانك استقراضی رهنی روس

قبلا دیدیم که پس از افتتاح رود کارون و پیش از مسافرت ناصرالدین شاه بارو با هنگامی که امین السلطان بادالکور کی وزیر مختار روسیه ملاقات کرد برای جلب نظر و موافقت روسها با و وعده داد که امتیاز تاسیس يك بانك روسی نیز بآنها خواهد داد . بانکی را که روسها میخواستند در ایران تشکیل دهند در مقابل بانك شاهنشاهی و برای رقابت با آن بانك و بمنظور توسعه نفوذ روسیه بود .

صاحب امتیاز بانك استقراضی رهنی روس
اعطاء شده است ولی این شخص بایک نفر دیگر بنام رافلوویچ شریك بود .

لرد کرزن در کتاب « مسئله ایران » راجع باین دو فر

می نویسد .

« در سال ۱۸۹۰ (۱۳۰۷ هجری قمری) دو نفر از اتباع روس که کار آنها گرفتن کنترات و امتیازات بود برای تحصیل امتیاز راه آهن ب طهران آمدند یکی موسوم به رافلوویچ (۱) و دیگری بنام پولیاکف (۲) بود . شخص اولی سابقا قونسول ایران مقیم اودسا بوده است - این دو نفر میخواستند امتیاز راه آهن و انحصار که ر کات ایران را بدست آورند - پیشنهاد آنرا این بود که از جلقای روس يك خط آهن ب طهران و بندر عباس و بندر محمره و يك خط هم از تهران بمشهد کشیده شود و مدتی مذاکرات در باب پیشنهاد آنها ادامه پیدا کرد ولی عاقبت در این مورد نتیجه ای بدست نیاوردند و از این موضوع مایوس وخسته شدند . این اشخاص در قسمت دیگر که تحصیل امتیاز يك موسسه رهنی از شاه بود موفق شدند و این موسسه را در طهران دایر کردند که علاوه بر امور رهنی معاملات بانکی را هم انجام میداد و بزودی رقیب بانك شاهنشاهی گردید . »

هنگامی که میرزا رضاخان ارفع الدوله وزیر مختار ایران در روسیه بود از بطرز - بورغ گزارشی بشماره ۲۶ مورخ ششم محرم ۱۳۱۶ هجری قمری بوزارت امور خارجه فرستاده و راجع بخدمات پالیاکف چنین مینویسد .

« نظر بخدمات چندین ساله مسیو پالیاکف جنرال قونسول دولت علیه مقیم پتربورغ که معروف حضور مبارک و زیاده از بیست و پنج سال است اول در طاقا نروق و حالا در پتربورغ بدین سمت مشغول خدمت است اعلیحضرت شاهنشاه شهید (ناصرالدینشاه) نورالله مضجعه در سفر آخری فرنگستان بموجب فرمان جهانبطاع لقب بارونی باو مرحمت فرمودند مشارالیه برای استعمال این خطاب مکرر در مقام تحصیل اجازه امپراطوری برآمده دولت روسیه این خواهش را رد کرده جواب داده اند که این لقب تا کنون در ایران نبوده.... »

و میخواهد که از طرف دولت ایران در تهران با سفارت روس مذاکره و جلب موافقت روسها بشود .

بهر حال در مرتبه سومی که ناصرالدینشاه در روسیه بود پالیا کف بوسائل مختلف «خدمات و زحمات» خود را بنظر «ملوکانه» رسانیده و «شاه» نیز برای اظهار «مرحمت و التفات» بیشتر او را بتهران دعوت میکند.

آلته پالیا کف با استظهار و راهنمایی وزارت امور خارجه روسیه پیشنهادات خود را در همانموقعی که ناصرالدینشاه و امین السلطان در روسیه بودند برای تحصیل امتیازات مختلف تهیه و عرضه داشته بود و وقتی که پالیا کف بتهران آمد فقط پیشنهاد او در مورد ایجاد يك مؤسسه استقراضی مورد قبول و موافقت قرار گرفت.

بلاخره بعد از مذاکراتی که در تهران بین دولت ایران و پالیا کف بعمل میآید قرار میشود که این مؤسسه فقط اعمالی را انجام دهد که آن اعمال در انحصار بانک شاهنشاهی ایران نباشد و حتی برای احتیاط ابتدا از گذاردن عنوان «بانک» روی این مؤسسه خود داری میکنند و آنرا بنام «انجمن استقراض ایران» میخوانند.

امتیاز نامه بانک استقراضی در دو قسمت و بشرح زیر است

امتیاز برای تشکیل يك شرکت استقراض

«باعبار رهن و يك مغازه فروشی و نیز مغازه و انبار برای نگاهداری مال التجاره و غیره»
 «ماده اول - نظر باینکه عمل استقراض باعتبار رهن و عمل حراجی در تحت يك»
 «قانون آورده شود و برای اینکه قرض کنندگان از دست اشخاص که پول به تنزیل»
 «زیاد میدهند خلاصی یابند اعلیحضرت همایون شاهنشاه ایران بمسیوژاک پللیا کف»
 «قونسول ژنرال ایران و ورثه و یا کسان دیگر که محق باشند امتیاز انحصاری»
 «تشکیل شرکت استقراضی باعتبار رهن و يك مغازه حراج و مغازه های دیگر در»
 «ایران داده و مدت امتیاز فرق ۷۵ سال خواهد بود از تاریخی که اعلیحضرت»
 «همایونی آنرا امضاء نمایند.

«ماده دوم - اسم شرکت مذکور (انجمن استقراض ایران) خواهد بود و مقصودش»
 «قرض دادن در مقابل هر قسم که باشد باستثناء اموال غیر منقوله شرکت باید»
 «حراج را برسمی که در یکی از پایتخت های اروپا معمول است ترتیب بدهد.»
 «ماده سیم - صاحب امتیاز یا ورثه او یا کسانی که محق باشند باید از طهران»
 «شروع نموده معاملات خود را بمرور بسایر نقاط ایران توسعه بدهند.

«ماده چهارم - شرکت باید در هر حال تا دو سال بعد از اینکه اعلیحضرت همایونی»
 «این امتیاز را امضاء کرده شروع بعملیات نمایند و هر گاه شرکت تشکیل شد»
 «باید قانون تشکیل خود را بدولت ایران تقدیم نماید آنوقت فقط قانون رسمی شده»
 «و میتواند بمعاملات شروع نماید.

«ماده پنجم - انتشار سرمایه ورقه سهام و اسناد از هر قسم باشد بمهده صاحب امتیاز»
 «یا شرکت است و همچنین ترتیب دادن شرکت و ریاست آن با صاحب امتیاز یا»
 «شرکت است.

- « ماده ششم - دولت ایران در پناه خود گرفته است شرکت و مال منقول و غیر »
 « منقول از و عمارات و مغازه او و اجزاء راهر گاه از جانب شرکت تقاضا شود دولت »
 « هراقدامی که برای محافظت از هر غرض باشد بنماید مستحفظین اطاقهای دفتر و »
 « مغازه شرکت قراول خواهند بود . »
- « ماده هفتم - يك قسمت که صدی ده باشد از منفعت خالص از روی امانت شرکت »
 « که مامورین دولت در آنها حق رسیدگی خواهند داشت بخزانة اعلیحضرت همایون »
 « ناصرالدینشاه خواهد رسید بعلاوه این شرکت مبلغ یک هزار تومان و آخر هذہ السنہ »
 « (عمل) خواهد پرداخت از بابت امتیاز حراجی در طهران . »
- « ماده هشتم - در تمام مدت این امتیاز شرکت بانمام دارائی و سرمایہ و عایدات او »
 « و اسناد قرار دادهای او و غیره از هر گونه حقوق و باج و مالیات و غیره و غیره »
 « بهر اسم و رسم که باشد معاف خواهند بود . »
- « ماده نهم - ممکن است گماشتگان و مامورین شرکت تبعه ایران باشند . »
 « ماده دهم - اسبابها و اشیاء و مال التجاره و غیره که در نزد شرکت رهن گذاشته »
 « شده باشند نمیتوان ضبط یا فروخته شود برای بدهی قرض کنندگان باشخاص »
 « ثالثا از جهة دیگر مگر بعد از این که شرکت بتمام طلب خود رسیده باشد . »
- « ماده یازدهم - برای ختم گفتگوها و ادعاهائی که از اجراء شرایط این امتیاز »
 « تولید میشود يك کمیسیون دائمی که مشتمل بر چهار عضو باشد که دو نفر از آنها را »
 « دولت معین خواهد نمود و دو نفر دیگر را شرکت تعیین خواهد کرد تشکیل »
 « خواهد یافت فتاوی این کمیسیون بر حسب اکثریت تامه اعضاء معین خواهد شد و »
 « این احکام برای تمام اشخاص که طرف هستند قطعی است در صورتی که اکثریت »
 « حاصل نشود مسئله بشخص ثالثی رجوع خواهد شد که از طرف دولت و شرکت »
 « معین می شود و حکم او قطعی است و وسائل مهمه و فوری و هر گاه شرکت شکایتی »
 « داشته باشد حق دارد مستقیما مطلب را بوزیر اعظم رجوع نماید . »
- « ماده دوازدهم - هر گاه اختلاف رائی روی دهد نسخه فرانسه این امتیاز سند »
 « معتبر خواهد بود . »
- « ماده سیزدهم - نرخ تنزیل نباید از صدی (۱۲) الی صدی (۱۸) تجاوز نماید و »
 « در معاملات از احدی طرفداری نخواهد شد شرکت رهن از هر گونه مال التجاره »
 « و اشیاء را که دارای قیمت هستند تا پنج قران بعنوان رهن قبول نماید شرکت »
 « حق دارد آن چه را که خراب باشد یا اینکه نگاهداریش خطرناک یا غیر ممکن »
 « باشد رد نماید . »
- « ماده چهاردهم - قرض کننده میتواند جزواً مستخلص نماید بواسطه پرداخت »
 « وجوه پی در پی یا معادل مبلغ قرض این وجوه جزئی از دو قران قبول میشود هر گاه »
 « بموجب تقاضای صاحب رهن رهن او فروخته شود پرداختهای جزئی او راجع نموده به »
 « تتمه طلب رهن گذارند از فروش رهنش اضافه خواهد شد . »

« ماده پانزدهم - رهنی که از گرو بیرون نیاورده باشند یا اینکه تجدید قبولی
 « دومرتبه رهن گذاران در موعد خود نشده بر در حراج عمومی فروخته خواهد شد »
 « و قرض دهندگان حق ندارند آنرا بخرند هر چه از فروش اشیاء و رهن بعلاوه بدهی »
 « قرض کنندگان باقی ماند متعلق برهن گذارنده است که حق دارد دوروره بعد از
 « حراجی الی مدت سه سال بعد از رهن گذاشتن تتمه خود را مطالبه نماید .
 « ماده شانزدهم - بیرون آوردن از گرو بترتیب معمولی باید در عرض یکسال »
 « صورت بگیرد هر گاه رهن گذارنده نتواند رهن خود را بیرون بیاورد باید در
 « عرض سه ماه بعد از انقضای مدت یکسال تجدید معامله نماید و اگر چنانچه از این
 « شرکت تخلفی شود رهن فروخته خواهد شد برای اینکه تجدید معامله نماید قرض
 « کننده بدو باید تمام تنزیلهای گذشته را بپردازد و نیز باید متقبل شود که رهن
 « مجدداً به تخمین و تقویم تازه برسد و نیز تفاوت مابین قیمت تخمین حالیه و اولیه را
 « بپردازد تقویم جدید بترتیب معمولی صورت خواهد گرفت و وقتی که قرض کننده
 « تمام تنزیلهای عقب افتاده را پرداخته و مخارج و حقوق معینه را و همچنین تفاوت
 « موجود را (در صورتی که بوده باشد) پرداخته است تجدید را از روی قیمت حالیه
 « رهن بهمان ترتیب و همان شرایط و برای همان مدت قرض اولی صورت خواهد
 « گرفت .

« ماده هفدهم - اگر چنانچه شیئی که رهن گذاشته شده باشد مفقود شود قیمت
 « آنرا از روی تخمینی که در موقع رهن گذاردن بادر وقت تجدید کردن شده
 « است باضافه يك ربع آن مبلغ بعنوان غرامت بمصاحب رهن پرداخته میشود اگر
 « چنانچه رهن ضایع شده باشد صاحب آن حق دارد آنرا به شرکت و اگذار نماید
 « و قیمت رهن گذاشتن آنرا یا قیمتی که در وقت تجدید کردن تعیین شده
 « دریافت نماید .

« ماده هجدهم - در باره حراجهای شهرهای آباد شرکت مالیاتی را که اکنون
 « باین حراجها در شهرها تعلق میگیرد باید بپردازد .
 « به نستحین نوشته شد در طهران مورخه سیم مه ۱۸۹۰ فرانسه مطابق ۲۱ آوریل
 « روسی این اصل قرارداد دارای امضاهای کتبی ذیل است .

« ۱ - صحه اعلی حضرت همایون شاهنشاه ایران ناصرالدینشاه

« ۲ - امضاء حضرت صدراعظم امین السلطان

« ۳ - امضاء وزیر امور خارجه قوام الدوله

امتیاز نامه من دوپیته (۱)

« قرار نامه و امتیاز برای ایجاد من دوپیته و ساختن مکانی جهت حراجی عمومی و
 « همچنین ساختن انبارها جهت حفظ اسبهاییکه در نزد کمپانی رهن میگذارند .
 « فصل اول - اشخاصیکه با گرو پول قرض مینمایند برای آنکه از منفعت دادن
 « گزاف آسوده باشد و عمل حراجی در تحت قاعده باشد اعلی حضرت همایون

- «شاهنشاهی اجازه میدهند بژاک دویلیاکوف قونسول جنرال ایران و وراث او»
 «که من دویته برقرار نمایند و مکان حراج و انبارهاییکه لازم دارند بسازند»
 «و مدت این امتیاز هفتاد و پنج سال خواهد بود از تاریخ امضای این قراردادنامه»
 «فصل دوم - این کمپانی قرض دهنده از هر قبیل اجناس منقول رهن قبول»
 «خواهد کرد - غیر منقول مثل خانه و ملک و دکان و زمین و غیره قبول نخواهد»
 «داشت و يك مكاني خواهد ساخت - برای حراج - ردن عمومی مثل اینکه در»
 «شهرهای فرنگستان معمول است»
 «فصل سیم - صاحب امتیاز ابتدا شروع در طهران خواهد کرد و بعد حق خواهد»
 «داشت که در سایر شهرهای ایران مثل طهران يك من دویته و مکان جهت»
 «حراج عمومی برقرار نماید»
 «فصل چهارم - صاحب امتیاز میباید دو سال بعد از امضای این قرار نامه شروع»
 «بکار نماید والا این امتیاز نامه از درجه اعتبار ساقط است قرارهاییکه این»
 «کار خواهد داد قبل از اجرای باید بعرض و اطلاع دولت برساند و بعد شروع»
 «بکار کند»
 «فصل پنجم - سرمایه و تقسیم سهام و ساختن انبارها و مکان و کلیه تمام مخارج»
 «لازمه این کار بمهده صاحب امتیاز خواهد بود»
 «فصل ششم - تمام آلات و اجناس منقول مرهونه و نقد و ابنیه از قبیل خانه و»
 «انبار و عملجات و غیره که متعلق بصاحب امتیاز است و برای همین کار ایجاد»
 «کرده است در تحت حمایت اولیای دولت خواهد بود بجهت حفظ اموال اوهر»
 «چند قراول که لازم باشد دولت مضایقه نخواهد فرمود»
 «فصل هفتم - در آخر هر سال بعد از وضع مخارج صاحب امتیاز باید صدی»
 «ده از منافع کل بخزانه دولت کار سازی نماید علاوه بر این صدی ده در هر سالی»
 «مبلغ هزار تومان مالیات حراج طهران است صاحب امتیاز بخزانه دولت کار»
 «سازی خواهد نمود»
 «برای معلوم نمودن منافع ده از صد که بدولت باید برسد دولت علیه ایران»
 «حق دارد بدفاتر عمل رسیدگی نماید»
 «فصل هشتم - در تمام مدت این امتیاز نامه اموال صاحب امتیاز از قبیل منقول و»
 «غیر منقول و وجه نقد کلیه آنچه را که مالک هستند از جمیع صادرات و عوارضات»
 «دیوانی معاف خواهد بود»
 «فصل نهم - عملجات و اجزای کمپانی میتوانند تبعه دولت ایران باشند»
 «فصل دهم - اجناس از هر قبیل که در رهن صاحب امتیاز است دیگری»
 «نمیتواند بهیچوجه آن اسباب را ضبط کند یا بفروشد تا زمانی که تمام تنخواه صاحب»
 «امتیاز داده شود»
 «فصل یازدهم - هر گاه گفتگو و منازعه مابین صاحب امتیاز و دیگران پیدا»
 «شود رسیدگی باین کار بمهده چهار نفر خواهد بود که دو نفر آنها را دولت»

«معین خواهد فرمود و دو نفر آنرا صاحب امتیاز هر حکمی که طرف غالب»
 «مجلس خواهند کرد همان مجری خواهد شد هر گاه ادعا و گفتگو در آن مجلس»
 «تمام نشود چند نفر دیگر را طرفین معین خواهند کرد که رسیدگی نمایند هر گاه»
 «صاحب امتیاز مطلب مهمی داشته باشد بجناب وزیر اعظم اظهار نماید.»
 «فصل دوازدهم - هر گاه گفتگویی جهت این امتیازنامه بمیان بیاید از روی»
 «نوشته بخط فرانسوی که عیناً مطابق ترجمه فارسی آن خواهد بود رسیدگی»
 «خواهد شد.»

«فصل سیزدهم - قدر منفعت در هر صدی دوازده الی هیجده خواهد بود»
 «زیاده تجاوز نخواهد کرد و همه نبیل ۱- باب و اشیاء قبول خواهد شد الی اسبابیکه»
 «پنجهزار قیمت آن باشد مگر اسبابیکه نگاهداشتن آن متکمل و محل خطر باشد»
 «فصل چهاردهم - شخص مقروض میتواند دین خود را بدفعات ادا کند و این»
 «وجوه دفعاتی از دو قران بیالا قبول خواهد شد هر گاه بموجب خواهش قرض کننده»
 «اسباب مرهونه فروخته شود وجوه دفعاتی محسوب خواهد شد هر چه از وجه»
 «فروش باقی ماند بصاحب گرو داده میشود.»

«فصل پانزدهم - هر گاه در سر وعده اسباب مرهونه از رهن خارج نشود و یا»
 «اینکه سندش را تجدید نکند آن اسباب در حراجی عمومی فروخته خواهد شد»
 «صاحب طلب نمیتواند آن اسباب را بخرد تفاوتی که از فروش اسباب بعد از ادای قرض»
 «پیدا میشود بصاحب گرو داده خواهد شد و صاحب گرو از فردای روز حراج»
 «الی سه سال میتواند مطالبه آن تفاوت را بکند.»

«فصل شانزدهم - اسباب مرهونه باید بعد از مدت یکسال از گرو خارج بشود»
 «هر گاه صاحب مال نتواند بعد از یکسال مال خود را از گرو بیرون بیاورد یا»
 «تجدید سند نماید در ماه سیزدهم آن سند فروخته خواهد شد برای تجدید سند»
 «باید بدو آفرع گذشته را بدهد بعد گرو را مجدداً بقیمت بیاورد تفاوت قیمت»
 «حالیه باقیمت دفعه اول هر چه باشد باید شخص مقروض بدهد یعنی قیمت ثانوی»
 «در وقتی خواهد شد که فرع گذشته را داده باشند و هر گاه کسر قیمت پیدا شود»
 «صاحب گرو باید آن کسر قیمت را بدهد و باقی بقیه ثانوی گرو بهمان وعده»
 «و شرایط اول تجدید عمل نماید.»

«فصل هفدهم - هر گاه شیشی گروی مفقود شود قیمت آنرا از روی تعیین روز»
 «اول بعلاوه يك ربع بصاحب گرو داده خواهد شد هر گاه اسباب گرو معیوب»
 «شود صاحبش حق دارد بداره واگذار نماید و قیمت آنرا از روی تعیین روز اول»
 «یا از قرار تعیین دفعه ثانی مثل اینکه سند تجدید میشود مطالبه نماید.»

«فصل هیجدهم - برای حراجی شهرهای دیگر صاحب امتیاز مالیات حالی»
 «حراجی آن شهر را خواهد داد»
 «این قرار نامه در دو نسخه نوشته شد.»
 «بتاریخ غره شهر شوال المکرم سنه ۱۳۰۷ هجری»

اجازه استعمال لفظ بانک

بطوریکه گفته شد ابتدا قرار بود که پلایا کف موسسه‌ای را که تاسیس مینماید بنام «انجمن استقراض ایران» بنامد ولی در جریان تهیه مقدمات تاسیس آن از دولت ایران تقاضا میکند که موافقت شود اسم «بانک» را روی این موسسه بگذارد. دولت ایران اول شفاها موافقت خود را با این درخواست اعلام میدارد و بعد هانیز که از طریق سفارت روس کتباً این موافقت را میخواهند وزیر امور خارجه ایران در جواب وزیر مختار روس چنین مینویسد.

«از مضمون رقعۀ آن جناب جلالت و نبالت نصاب مورخه ۱۶ شعبان ۱۳۰۹ استحضار حاصل کرد اینکۀ مرقوم داشته بودند مسیواس تروبی رئیس اداره انجمن استقراض رهنی روس در ایران اظهار نموده بود که چون این اسم برای اهالی ایران اشکالی دارد متمنی است اجازه داده شود باسم بانک این اداره موسوم شود و چون استعمال لفظ بانک برای اداره مزبور ضرری بپانک شاهنشاهی ندارد زحمت دادباده مزبور بانک نامیده شود ولی معلوم است که امتیازات و حقوقی که مخصوص بانک شاهنشاهی و دولت است مخصوص خود همان بانک خواهد بود. این اداره فقط باسم بانک موسوم خواهد بود مورخه فی شهر رمضان ۱۳۰۹»

اعمال بانک

ژاک پالیا کف بعد از آنکه قسمتی از سهام این بانک را بعده‌ای از سرمایه داران روسی و بلژیکی میفروشد مقدمات کار را تهیه مینماید و شعبه مرکزی بانک را در تهران افتتاح و اعلانی که عملیات و کارهای بانک را بتفصیل برای مردم شرح میداد منتشر میسازد. برای اطلاع از کارهای این بانک و چگونگی آن متن این اعلان را در اینجا نقل مینمایم.

اعلان بعموم ناس

«محض صرفه عموم و تسهیل معاملات تجار تی و مخصوصاً برای آسانی کار استقراض و کم کردن تنزیل آن و کمک بتوسعه شعب مختلف صنایع ایران اعلیحضرت قدر قدرت اقدس شاهنشاهی خلدالله ملکه و سلطانه بسرمایه داران روسی مرحمت فرموده اجازه داده اند که مجمعی برای قرض دادن تنخواه تشکیل دهند و آن مجمع نامیده میشود (بانک استقراضی رهنی روس) و چون این بانک عنقریب شروع و اقدام بکار مینماید رئیس دایره چنین صلاح دانسته که وضع اعمال و طریقه را که پیشنهاد مینماید بموجب این اعلان بعموم مردم معلوم کند.

فصل اول - بانک استقراضی رهنی روسی تشکیل مییابد بوضع شرکت (آونیم) یعنی مجهول الاسم از سرمایه داران مختلفه روسی که صاحبان سهامند و سرمایه که برای خود مشخص کرده دوا کرو و دو بیست و پنج هزار منات مسکوک طلا است که آن تخمیناً معادل ششصد هزار تومان پول نقره ایران میباشد.

فصل دوم - مرکز اداره کل بانک مزبور در دارالخلافه طهران در خیابان لاله زار در خانه جناب مشیرالملک است و در سایر ولایات ایران نیز از جانب این بانک متصرفات شعبات برقرار خواهد شد و هر وقت شعبه در ولایتی برقرار شد بعامه ناس اطلاع

داده میشود.

فصل سیم - این بانک استقراضی رهنی روسی بلیت بانک در معاملات خود بروج نخواهد انداخت و تمام داد و ستد آن از مسکوکات طلا و نقره که در ایران رایج است خواهد بود.

فصل چهارم - این بانک استقراضی رهنی روسی از اعمال ارباب معاملات خود احدی را مطلع نخواهد ساخت و هیچگونه خبری بهیچکس نخواهد داد.

فصل پنجم - این بانک استقراضی رهنی روسی هر کس طالب باشد پولی باین بدهد برات میتواند بگیرد بتمام بانکهای شهرهای روسیه و مخصوصا بلاد عمده ممالک فرانک عموما بهمان شروط و وضعی که در بلاد فرانک معمول است.

(استبصار)

در داخله ایران نیز اگر کسی براتی حواله شهرهای دیگر این مملکت غیر از طهران داشته باشد بانک استقراضی رهنی روسی که مرکزش در طهران است بمجرد افتتاح شعبه ها در آن شهرها برات خواهد داد.

فصل ششم - هر شخص معتبر بایک ضامن معتبر میتواند با منفعت معینی که معلوم خواهد شد بوعده سه ماه یا شش ماه الی نه ماه از این بانک استقراضی رهنی روسی استقراض نماید.

تنزیل پولی که این بانک قرض میدهد تابع معاملات روزمره بازار است و چون الان نمیتوان آن تنزیل را بدرستی معین نمود رئیس بانک همیشه اهتمام میکند که منفعتی معین نماید که مناسب و بقاعده باشد و باعث خسارت مدیون نباشد.

فصل هفتم - هر شخص تاجری میتواند از این بانک تنخواهی قرض کند دادن سندی که امضاء کرده باشد و ضامن دیگر لازم ندارد در صورتی که مال التجاره رهن بگذارد که بانک بتواند آنرا قبول کند و موعده این تنخواه استقراض زیاد از سه ماه نخواهد بود و تاجری که تنخواه قرض میکند باید علاوه بر منفعت مقرر اجرتی برای نگهداشتن مال التجاره و حفظ آن ببانک مزبور کارسازی نماید و آن اجرت از روی تناسب مال التجاره و حجم آن است. هر گاه مدیون بعد از سه ماه مال التجاره خود را از رهن بیرون نیاورد و حبس مال التجاره طوری باشد که بانک مزبور قابل تجدید معامله نداند حق دارد که مال التجاره را در ماه بعد از انقضای مدت بهراج بفروشد و تنخواهی را که قرض داده با منفعت زمان پس افتاده و حق نگهداشتن و حفظ کردن و خرج حمل و نقل و مخارج فروش از قیمت مال التجاره بردارد بعد از آنچه باقی ماند حق صاحب مال التجاره است.

فصل هشتم - در این بانک استقراضی رهنی روسی اشیاء گرانبها از قبیل طلا و نقره و جواهر و غیره همچنین اشیاء منقوله که نگهداشتن آن ممکن باشد از چیزیکه پنجقران بیرزد تا هر قدر گرو گرفته تنخواه قرض داده میشود و اشیاء مرهونه را مجمع باتفاق مالک قیمت مینمایند و رهن اگر فلزات گرانبهاست بانک مزبور درازاء صد هفتاد و پنج قرض میدهد و اگر چیزهای دیگر است درازاء صد پنجاه یعنی نصف قیمت عادله اشیاء بعنوان مرهونه را قرض خواهد داد و در وقت گرفتن آن اشیاء رهن قبض بصاحب آن میدهد.

که مطالب مسطوره در ذیل آن مندرج است .

اولا تفصیل صحیح از اشیاء مرهونه بقدر امکان

ثانیا تاریخ استقراض و رهن

ثالثا وعده تنخواه

رابعا قیمت عادلہ اشیاء مرهونه موافق تقویم

خامسا مبلغ تنخواه استقراض

سادسا منافعی که باید برای وجه استقراض و نگاهداشتن اشیاء مرهونه و حفظ آن داده شود قبوضی که این جمله در آن ثبت است بامضاء و مهر بانک مذکور خواهد بود و باسم حامل مگر آنکه قرض کننده بخواهد قبض مخصوصا باسم خود او باشد .

بانک مزبور اشیاء مرهونه را بمناسبت جنس و حالت آن بوعده یک ماه الی دوازده ماه قبول میکند همینکه وعده معین منقضی شد یک ماه مهلت داده میشود که مالک اشیاء مرهونه آن اشیاء را از رهن بیرون آورد یا برای مدت دیگر تجدید معامله نماید در صورتی که آنچه از وعده پول گذشته تنزیل او را پردازد و منافع موعده جدید را نیز بدهد و در صورت تجدید معامله بانک مزبور اشیاء مرهونه را مجدداً قیمت خواهد رسانید اگر کمتر از قیمت اول قیمت کردند مدیون مجبور است تفاوت و کسر را کارسازی کند و اگر زیادتر قیمت نمودند علاوه را دریافت مینمایند اگر بعد از انقضای یک ماه مهلت مذکور اشیاء مرهونه را از رهن بیرون نیاوردند یا تجدید معامله نکردند آن اشیاء بطور هراج فروخته خواهد شد . و برای فروختن اشیاء مرهونه در هراج نه اعلام خواهد شد و نه چیزی بطبع خواهد رسید فقط دو هفته قبل از فروش نمره های قبوض اشیاء مرهونه در دفتر خانه بانک بدیوار چسبانیده خواهد شد قرض کننده ذیحق خواهد بود که قبل از وعده معین کل تنخواه یا بعض آن را پردازد . در اینصورت بانک مسطور تنزیل مدتی را که پیش داده در حساب او محسوب خواهد داشت قرض گیرنده حق دارد بعد از انقضاء وعده معینی نیز اشیاء مرهونه را بتوسط بانک بفروش رساند در صورتیکه مشخص نماید که آن اشیاء باید تا چه مبلغ بفروش رسد در هنگام فروش اشیاء مرهونه اگر قیمتی که پیش تقویم شده فروخته نشود بانک مسئول نیست و تنخواهی را که قرض داده بامناف آن و حق نگاهداشتن و حفظ کردن از روز انقضاء وعده تا روز فروش برخواید داشت همچنین مخارج حمل و نقل و خرج فروش و غیره را بعد از آنچه علاوه مینماید بحامل قبض تسلیم مینماید .

در صورتیکه حامل قبض بمطالبه علاوه تنخواه مزبور نیاید بانک استقراضی رهنی روسی مجبور است آنرا بدون نفع و تنزیل تا مدت سه سال نزد خود نگاهدارد اگر از سه سال هم گذشت مبلغ علاوه را با حضور یک نفر از گماشتگان دولت بفقراء شهر تقسیم خواهند کرد . و اگر بجهتی درو هله اولی اشیاء مرهونه بفروش نرسد در شش هفته بعد باز بفروش و هراج آن میپردازد و هر گاه در دفعه ثانی اشیاء مرهونه را به قیمتی که معادل طلب بانک است نخریدند بانک مختار است آنها را بضرر بفروشد یا برای خود نگاهدارد بدون اینکه دیگر چیزی از مدیون مطالبه کند یا مدیون از بانک مطالبه نماید .

بانك مذکور باعتبار تمام مكنت و سرمایه خود ضامن حفظ جميع اشیائی است که نزد اورهن گذاشته میشود اگر احیاناً چیزی از اشیاء مرهونه گم شد مالك تمام قیمت آنرا به وجب تقویم آخری از بانك دریافت خواهد نمود بعلاوه بیست و پنج درصد که ابتداء در گذاشتن رهن از قیمت آن کسر شده.

تنزیل در سال باید از دوازده الی هیجده درصد تجاوز نکند یا در ماه از دوازده شاهی برای يك تومان و قرار تفاوت تنزیل با شخص قرض کننده داده خواهد شد بتناسب جنس و نوع اشیاء و مال التجاره مرهونه و بمناسبت عمده بودن تنخواه و رواج مسكوكات بازار و غیره و غیره.

اگرچه بانك ذبحق است که برای گرایه انبار و مخارج نگاهداشتن و حفظ کردن اشیاء مرهونه حقی که زیاده از نه درصد نباشد دریافت کند معینا در بعضی مواقع میتواند از این مبلغ هم چیزی کسر کند یا آنکه بکلی از آن صرف نظر نماید.

فصل نهم - بانك مذکور هر قسم اسناد و نوشتجات معتبره و اسهام و تمسكات را که ممکن اقبال داند رهن گرفته تنخواه قرض خواهد داد.

(استبصار)

این بانك استقراضی رهنی روسی حق ندارد بروات دولتی و املاك واقعه در خارج شهرها را بعنوان رهن قبول نماید و تنخواهی در ازاء آن قرض دهد.

فصل دهم - زارعین و مالکین مزارع میتوانند از این بانك تنخواهی قرض کنند و حاصل مزارع خود را رهن آن تنخواه قرار دهند یا بکنفر ضامن با استطاعت بدهند و صبر نمایند تا موقع مساعد برسد و محصول خود را بقاء عده فروخته قرض خود را ادا نمایند.

یکنفر از ملاکین بزرگ قریه یا جمعی از زارعین و ملاکین کوچک همان دهکده میتوانند برای بهبودی و توسعه عمل زراعت خود اعم از اینکه برای خرید دواب و حیوانات کاری باشد یا آلات زراعتی یا بجهت حفر قنوات جدیده بوعده چند سال معین که از پیش مشخص شود از این بانك تنخواهی قرض کنند و هر سال بقسط السنین يك قسمت از اصل تنخواه و فرع آنرا کار سازی نمایند تا تمام پرداخته شود و رهن و ضامن این تنخواه اشیاء منقوله و میاه قنوات جدیده و محصول زراعتی آنها باشد و بهیچ وجه املاك و اشیاء غیر منقوله ممکن نیست رهن و گرو این تنخواه شود چه بانك مذکور حق مالك شدن آنرا ندارد.

فصل یازدهم - این بانك استقراضی رهنی روس قبول مینماید خرید و فروش هر نوع مال التجاره را بوكالت ثالثی و بشروط عادله.

فصل دوازدهم - هر کس تنخواهی داشته باشد میتواند بطور امانت عندالمطالبه یا بعنوان امانت وعده در این بانك بگذارد و وضع امانت عندالمطالبه این است که بانك در صدی دو در سال بصاحب تنخواه تنزیل میدهد و کتابچه باسم صاحب تنخواه باو میدهد که هر وقت بخواهد پولی ببانك بطور امانت عندالمطالبه بدهد در آن ثبت کند نیز کتابچه دیگر که اوراق آن از آن جدا میشود بانك مزبور بهمان شخص میدهد و اسم هر ورقه این کتابچه

(چك) میباشد صاحب تنخواه هر وقت میخواهد پولی ببانك از بابت حساب خود حواله کند دیوی چك حواله میدهد که بحامل یا بشخص معین دیگر پرداخته شود و هر وقت چك در بانك در محل ادای تنخواه ابراز شود فوراً تنخواه حواله آنرا میپردازند.
تنخواهی که بطور امانت عند المطالبه در بانك مسطور گذارد میشود ممکن است صاحب آن یکدفعه آنرا دریافت کند و میتواند بدفعات بگیرد بمیل خود اوست.

اما امانت وعده آن نیز بادو کتابچه و بهمان قواعد داد و ستد میشود فقط شرط آن این است که صاحب تنخواه باید هفت روز وعده حواله دهد. چك امانت و غیره هر وقت در دفتر خانه بانك ابراز شود قبولی آنرا بموعده هفت روز مینویسند و بعد از مدت مزبور کار سازی میکنند و این امانت وعده که در تمام بانك های فرانك معمول است محض آن ایجاد شده که بانكها مجبور نباشند در صندوقهای خود تنخواه راز یاد عبث نگاه دارند بنا بر این منافع تنخواه امانت وعده در بانك استقراضی رهنی روسی در سال صدسه میباشد یعنی بانك مزبور برای هر صدی در سال سه بصاحبان تنخواه امانت وعده تنزیل میدهد.

فصل سیزدهم - نیز این بانك استقراضی رهنی روسی پولی را که میخواهند در آن بموعده معین امانت بگذارند قبول مینماید و بجای کتابچه که در فصل دوازدهم ذکر شد قبوض مخصوصه بموعده معین بصاحبان تنخواه خواهد داد و تنزیل این قسم تنخواه در سال درصد چهار خواهد بود در صورتیکه مدت امانت از سه ماه الی شش ماه باشد و در صورتیکه مدت آن از هفت الی دوازده ماه باشد در سال برای صدشش تنزیل خواهد داد و ادای تنزیل و منفعت بعد از انقضای موعده خواهد شد.

فصل چهاردهم - اشخاص بی چیز که میخواهند بصرفه جوئی رفاهیتی در احوال خود حاصل نمایند برای امداد بآنها و آسانی کار ایشان پولی را که پس انداز مینمایند بانك استقراضی رهنی روسی بشروط ذیل بطور امانت قبول مینماید.

تنخواهی که امانت گذارده میشود در کتابچه مخصوص ثبت خواهد شد و آن کتابچه بصاحب تنخواه داده میشود و بانك مزبور در سال درصد چهار بآنها منفعت خواهد داد و ماهها را تماماً موافق ماههای روسی حساب خواهد کرد و منفعت مزبوره در اول هر ماه ژوئیه و اول هر ماه ژانویه ضمیمه اصل تنخواه میشود که صاحبان آن از نفع اندر نفع منتفع شوند یعنی بعد از آنکه فرع ضمیمه اصل شد آن نیز مثل اصل فرع خواهد داشت.

شخص یکدفعه ممکن نیست کمتر از دو قران و بیشتر از صد قران در بانك امانت گذارد و اگر تنخواه شخص بهزار قران رسید باید از بانك دریافت کند اگر نگرفت جزو امانت عند المطالبه که پیش شرح آن نگاشته شد محسوب میشود و این قسم پولها را بانك استقراضی رهنی روسی نمیگیرد و نمیدهد مگر در هفته یکروز و آن روز دوشنبه است.

فصل پانزدهم - هر نوع توضیحات که مردم در مطالب بانك استقراضی رهنی روسی بخواهند رئیس بانك همیشه حاضر است که بطیب خاطر و میل آن توضیحات را بایشان بدهد.

بانك استقراضی شعبه‌ای از وزارت مالیه روسیه بود

باین ترتیب روسها در مقابل بانك شاهنشاهی بانگی را تاسیس مینمایند که تمام کوشش و سعیش در راه توسعه نفوذ و مقاصد سیاسی روسیه تزاری بکار میرفت. کار عمده این بانك پول قرض دادن با شرایط خیلی سهل و ساده و مدت طولانی بایرانیان متنفذ و طرفداران سیاست روس در این کشور بود. این بانك بعدها برای جلب توجه مردم بخود شرایط و مقررات ساده‌تری وضع می‌کند بنحوی که حتی بتواند فقیرترین مردم این مملکت رازیر بار قرض بانك استقراضی روس بکشاند از جمله در ماه جمادی‌الثانی سال ۱۳۰۱ هجری قمری اعلانی بشرح ذیل منتشر میسازد.

اعلان

« بانك استقراضی دهنی ایران بقاطبه اهالی طهران محترما اعلان میدهد محض »
« آ-ایش حال فقراء و مستقرضین مستاصل هر کس از هر قبیل اسباب در بانك استقراضی »
« بمبلغ يك تومان گرو بگذارد در هر ماه يكشاهی برای يك تومان تنزیل »
« خواهد گرفت .

« بتاریخ یوم دهم شهر جمادی‌الثانیه سنه ۱۳۱۱ »
از تاریخ ایجاد این بانك چندی نمی‌گذرد که دولت روس تمام امور آنرا بدست میگیرد و رسماً شعبه‌ای از وزارت مالیه روسیه میشود.

روزنامه روسی « نوی وریمیا » (عصر جدید) چاپ پترزبورغ در شماره ۶۶۱۹ مورخ ۳ ژوئیه ۱۸۹۴ (۱۲ صفر ۱۳۱۲) مینویسد.

« بانك استقراضی ایران که کونتوار عمده در طهران دارد و متعلق به پولیاکوف بود بدست دیگران رسیده و اکسیونهای آنرا اشخاص تازه‌خریده‌اند از مرکز اصلی آن بانك که در پترزبورغ است اجزای خودشان را تغییر داده و برای کونتوار طهران هم اجزای تازه منتخب کرده‌اند بانك مزبور با بانك دولت روس من بعد رجوعات خواهد داشت و در هر نوع کار متعلق ببانك طهران ممکن است در هر جا ببانك دولتی روس رجوع گردد. »

هانری ساوج‌لندور () انگلیسی در کتاب خود بنام Across Coveted Lands راجع ببانك استقراضی روس چنین مینویسد.

« بانك مهم دیگری که هر چند بکارهای دیگر مشغول است و امید بسیار بدان دارند بانك معروف ببانك روس یا بنحوی که هنگام تاسیس بوسیله پالیاکف در ۱۸۹۱ نامیده شد انجمن استقراضی ایران است * تاسیس این انجمن تجربه‌ای بود بمنظور کشف دقیق احتیاجات کشور و بهترین طریق جلب تجارت انحصار حراج عمومی بانضمام * مون-دویته » (۲)

اما این نقشه ابتدا توفیق کامل حاصل نکرد زیرا که اهالی به تازگیهای ناکهانی عادت نداشتند. موسسه مزبور سپس تبدیل به بانك استقراضی گردید ولی از حیث مالی فایده نمی‌کرد و موقعی رسید که انتظار میرفت برچیده شود * گفته میشود که در آن موقع بانك تهدید کرد که بابانك شاهنشاهی شریک خواهد شد با آقای دوویت (۳) (وزیر مالیه روس) در این امر مشاوره شد و مشارالیه درست پس از ۲۴ ساعت تصمیم خود را راجع به بهترین طریق ممکن اتخاذ نمود وی بانك را خریداری کرد و بانك دولتی سنت پترزبورغ سهام رایش پرداخت نمود *

وزیر مالیه حق دارد کلیه مامورین بانک را تعیین نماید و برای حفظ ظاهر لازم نیست که کلیه این مامورین روسی باشند و در امور بانک عیناً از روش بانک دولتی سنت پترزبورغ تبعیت میشود. بعنوان مدیر مرد بسیار مریزی را فرستادند و او آقای گروب (۱) بود که بسیار مبادی آداب و خوش معاشرت بود و مانند آقای رابینو مدیر بانک شاهنشاهی) در کار مالیه نابغه بود و اهالی را با خصائصشان خوب میشناخت.

در مدت کوتاهی که وی در طهران بود بانک ولو با سرو صدا کارهای بنیاد صورت داده و موسسه معروفی شده است.

تصور میکنم آقای گروب این امتیاز را نسبت به مدیر بانک شاهنشاهی دارد که روسها وقتی می بینند مرد کار بری را بر کاری گمارده اند او را آزاد می گذارند و کاری بکارش ندارند.

چنین کسی اختیار کامل خواهد داشت که هر کار را صلاح بداند انجام دهد و دیگر سهامدارانی که در کشور خود مانده اند مزاحم او نمی شوند این آزادی طبعاً امتیاز محسوسی نسبت به مدیر بانک شاهنشاهی باو میدهد زیرا که مدیر بانک شاهنشاهی همواره باید منتظر دستور لندن باشد.

آقای گروب که من با او مصاحبه طویل و جالبی کردم بمن اظهار داشت که چگونه روزها را در شعبه بازار بانک طی میکند و در آن محل مشغول مطالعه طرق امکانات آینده و بهترین طریق معامله و نقل و انتقال که قابل برابری با اصول اروپائیها باشد و خصوصاً مشغول تحلیل بهترین طریق جلوگیری از تجارت روسیه در ایران میباشد.

در همه این کارها مشارالیه مورد اعتماد کامل دولت خود میباشد و واقعاً این نکته جالب توجه است که وی چه خدمتی به نفوذ روسیه در ایران کرده است.

هیچ حته بازی و دسیسه و دغلی در آن نیست بلکه رقابت آشکار و صریح در کار است و در نتیجه ملتی که قویتر است جلوتر خواهد بود.

جای خوشوقتی بود که دو مدیر دو بانک رقیب با چه احترام و اهمیتی از یکدیگر صحبت میکردند این هر دو نفر بجنک تن بتن مالی مشغول بودند و هر دو طرف مردانه و منصفانه و شجاعانه می جنگیدند. هیچگونه اثر خدعه در هیچ طرف موجود نبود و من این نکته را خصوصاً ذکر میکنم چون شخص در روزنامه های انگلیس مقالات مهملی می بیند که اکثر بوسیله نویسندگان مجهول و غیر مطلع نوشته شده است.

آقای سید محمد علی جمال زاده در کتاب گنج شایگان راجع به بانک استقراضی روس مینویسد «موجب تاسیس این بانک را باید قصد حکومت روس بتوسعه نفوذ خود در ایران دانست چنان که در اول کار مدتها کار بانک منحصراً بدسیسه در راه رقابت با بانک شاهنشاهی که انگلیسی است و بانفوذ انگلیسها در ایران بوده و در این راه و در راه تقویت نفوذ روس بانک استقراضی اصراف زیاد نمود و مبالغ کلی بدرباریان و اعیان و ارباب نفوذ و علماء قرض داد و چه بسا که مبلغ قرض چند برابر از اعتبار مالیه طرف زیادتر بود و در این راه بانک مزبور چنان با قراطرقتار نمود که در ذی الحجه ۱۳۲۲ و قتیکه وزارت مالیه روس جلوا اعتبار سیاسی بانک را گرفت معلوم گردید که از ۳۰ میلیون منات سرمایه اولیه بانک فقط ۳ میلیون منات در صندوقهای آن باقی مانده و دو بقیه در محلهای بی اعتبار در قرض اعیان و تجار و علمای ایرانی بود و در شهر طهران آنها طلب بانک از مردم ۱۶ میلیون منات بود و باید دانست که بانک استقراضی شعبه از مالیه روس است.

ترقی و پیشرفت بانک مزبور را باید مخصوصاً از فرط جدوجهد و کوشش گروبی دانست که در آن تاریخ رئیس بانک در طهران بود.

بعدها که کار بانک استقراضی در ایران بالا گرفت دولت روس در ایران ایجاد یک وزارت بانک نمود و از طرف وزارت مالیه روس یک ماموری بایران آمد که مدیر کل بانک استقراضی در طهران و مدیر شعبهای آن در ایالات و ولایات در تحت نظارت و حکم او بودند. اول نماینده که دارای منصب مزبور گردید اوستروکلودسکی (۲) بود که کار بانک را استحکام زیاد بخشود.

بانك استقراضی يك شعبه بانك رهنی نیز دارد كه بموجب امتیازنامه خصوصی ایجاد گردیده و مركزش در مسكو است و عمل كرد بسیار دارد .

بانك استقراضی روس تا هنگام انقلاب اکتبر سال ۱۹۱۷ بكار خود ادامه میداد و بعدا بموجب فصل نهم عهدنامه دوستی ایران و شوروی مورخ سال ۱۹۲۱ كه مقرر میدارد .

« چون دولت جمهوری فدراتیو سوسیالیست شوروی روسیه مخالفت خود را با سیاست مستمرانه کاپیتالیست ها كه موجب از دیاد فقر و فاقه و باعث سفك دماء بوده اند علنا اعلام كرد لهذا جدا از استفاده از كارهای اقتصادی دولت امپراطوری روسیه كه مقصود رقیق اقتصادی ایران بود صرف نظر می نماید و باین ملاحظه تمام نقود و تفایس و قروض و مطالبات و کلیه اشیاء منقوله و غیر منقوله بانك استقراضی ایران واقع در خاك ایران را كاملا بملت ایران تفویض میكند . »

بانك استقراضی در اختیار دولت ایران قرار میگیرد و دولت حسابهای آن را تصفیه و بجای آن بانك ایران تاسیس میگردد .

امتیاز راههای شوسه و تسهیل

وسائل حمل و نقل در شمال ایران

اهمیت راههای
شوسه و رقابت
روسها و انگلیسها

یکی از اقداماتی که از سالهای قبل مورد نظر روسهای تزاری قرار داشت ایجاد راههای شوسه و راه آهن و تسهیل توسعه حمل و نقل در شمال ایران مطابق نقشه خود آنها بود. راجع به راه آهن و امتیازاتی که در آن باب داده شده در جلد دوم بتفصیل بحث خواهد شد و در اینجا بامتیازاتی که برای ایجاد راههای شوسه داده شده بنحو اختصار اشاره خواهد رفت

برای پیشرفت بازرگانی روسیه در ایران و توسعه فروش مال التجاره های روسی در شهرهای مختلف این کشور اولین و مهمترین اقدام، ایجاد راههای متعدد در نقاط شمالی بود و بدینجهت دولت تزاری باین موضوع اهمیت فوق العاده ای میداد خاصه آنکه نظرهای سیاسی و نظامی مخصوص نیز در این بین بود.

اصولا برای ترقی و توسعه تجارت در يك کشور ایجاد راه اول میباشد میرزا ملکم خان ناظم الدوله مینویسد .

«در میان اصول بزرگی که دول فرنگستان برای امتعه خود منر و مجری داشته اند از همه بزرگتر از همه مفید تر از همه ساده تر از همه عجیب تر و از همه جامع تر ساختن راه است اهل آسیا تا امروز نفهمیده اند که ساختن راه بجهت آبادی و قدرت يك دولت متضمن چه کرامتهای عظیم است

هرگز بعقل ایشان نرسیده که در ساختن راه چه خزاین چه آسایش چه سعادت و قدرتهاست . فقر ایران ، خرابی ایران ، مغلوبیت ایران بدبختی بزرگ ایران و صد نوع معایب دیگر از نداشتن راه است ایران میتواند صد مرتبه از امروز زیاد تر امتعه بعمل بیاورد چرا نمیآورد ؟

بعلت اینک نميخرند چرا ؟ زیرا گران است چرا گران است ؟ بعلت اینک حمل و نقل امتعه بواسطه نبودن راه زیاد تر از خرج عمل آوردن خود امتعه است

ایران میتواند اقلا سالی سی کرور تومان فقط پشم بخارج بفروشد چون راه ندارد این سی کرور تومان متاع هم از برای ایران وهم از برای دنیا مفقود میماند

خاك ایران میتواند گندم نصف انگلیس را بدهد و در عوض آن ماهوت و قند و طلا بگیرد ولی چون راه ندارد نمیتواند گندم خود را مناسب ب انگلیس برساند و آنهمه گندم ایران بی مشتری می ماند . چون بی مشتری میماند اهل ایران گندم کمتر میکارند گاهی نصف اهل ایران از قحطی می میرند و گاهی نصف دیگر از بیکاری و گرسنگی بممالك خارجه پناه رده نیست و نابود میگردد اگر در ایران راه میداشتیم فقط كمرك پنبه ما از كل

مالیات زیاد تر بود .»

بیشتر قحطی هائی که سابق در مملکت ما اتفاق میافتاد بعلت نبودن راه و نداشتن وسائل حمل و نقل بود.

مسئله ایجاد راه در این کشور بواسطه وضع جغرافیائی و کوههای بلندی که اطراف فلات ایران را فرا گرفته سابقاً از اهم مسائل بشمار میرفت.

روسها و انگلیسها برای منظورهای سیاسی و تجاری خود گاهی بدولت ایران فشار میآوردند که مطابق نقشه آنان بایجاد راه شوسه پردازد یا یکی از اتباع آنان امتیاز ایجاد راه بدهد.

در این موارد غالباً چون مخالف صرفه و صلاح طرف دیگر بود بامخالفت شدید رقیب مواجه میگشت و بهمین جهت مدتهای مدید اگر روسها میخواستند بایجاد راهی اقدام کنند انگلیسها بکارشکنی دست میزدند و بالعکس اگر انگلیسها در جنوب میخواستند راهی بسازند روسها مخالف بودند.

دولت ایران نیز هم از جهت ضعف بنیه مالی و هم از لحاظ سیاسی که مبادا ساختن راهی در شمال یا جنوب مملکت مخالف سیاست یکنی ازدو رقیب و بالنتیجه موجب اعتراض آنها بشود باین موضوع مهم توجهی نمیکرد.

امتیازاتی که انگلیسها برای ایجاد راه شوسه در جنوب ایران بدست آوردند در بخش دوم در قسمت ۶ شرح داده شد و در اینجا باختصار امتیازاتی را که برای ایجاد راههای شوسه در شمال ایران روسها بدست آورده اند و همچنین اقدامات دیگری که برای توسعه وسائل حمل و نقل بعمل آمده شرح میدهم.

در تعهد نامه مورخ ماه رجب ۱۳۰۶ هجری قمری که متن آن در صفحه ۳۲۲ نقل شد قبلاً دیدیم که بموجب قسمت چهارم و پنجم دولت ایران متعهد میشود که امتیاز ساختن راه پیر بازار (رشت) تا طهران را بیک کمپانی روسی بدهد و نیز قبول میکند که به کمپانی راه آذربایجان دستور دهد راه تبریز بجلفا و تبریز با واجیق و راه آستارا باردیل را بسازد.

کمپانی راه آذربایجان

از همان وقتی که صحبت از صدور فرمان آزادی کشتی رانی در رود کارون میرفت برای آنکه از مخالفت روسها بکاهند اولیای دولت ایران بفکر آن میافتند که از اتباع داخلی و خارجی شرکتی برای ایجاد راههای شوسه در آذربایجان تشکیل دهند و بهمین منظور مقارن همان موقعی که تعهد نامه رجب ۱۳۰۶ امضاء میگردد امتیازی برای تشکیل کمپانی مزبور بامیر نظام داده میشود.

متن این امتیاز نامه در روزنامه رسمی ایران شماره ۶۷۹ مورخ پنجشنبه چهارم ماه رجب ۱۳۰۶ هجری قمری (هفتم مارس ۱۸۸۹) ضمن مقدمه ای بشرح زیر درج گردیده است.

«از آنجا که خاطر خطیر بندکان اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاهی شیدالله تعالی دعائهم ملکه ودولته همواره متوجه و مصروف تمهید اسباب آبادی بلاد و آسایش عباد و تسهیل مسالك و تامین ممالك محروسه ایران است و در حقیقت اکثری ازین مقاصد خیریه یعنی تکثیر سود و ثروت و ترویج تجارت مملکت منوط به تسهیل طرق و

شوارع عامه است علی الخصوص شاهراهی که از عراق بآذربایجان امتداد دارد که بزرگترین راههای داخله محروسه ایران است لهذا درین اوفاتی که نواب والا ولایعهد کردون مهد دولت علیه صاحب اختیار مملکت آذربایجان حاضر و متوقف دربار همایون بودند امر قدر قدر جهانمطاع خسروانی در خصوص ساختن این راه بنواب والا شاهنشاهزاده معظم عز نفاذ یافت ونواب والا شاهنشاهزاده معظم حکم قضا جریبان همایونی را بامیر نظام کار گزار کل مملکت آذربایجان ابلاغ فرمودند.

امیر نظام بجهت اجرای این عمل هیئت کمپانی از تبعه داخله و غیره تشکیل داده و امتیازنامه بجهت این کمپانی مرکب نوشته بدار الخلافه فرستادند و امیرزاده نصره الدوله امیر تومان را ماموریت دادند که بعرض اولیای دولت برسانند امیرزاده معزی الیه کتابچه قرارداد کمپانی را بمجلس وزرای شوری اظهار داشته بعد از تدقیقات لازمه ذیل که مبنی بریست و سه فصل است بصح همایونی موشح گردیده تسلیم امیرزاده نصره الدوله شد که بدارالسلطنه تبریز برده بهیئت کمپانی تسلیم نماید.

بموجب فصل اول کمپانی باید راهی « از قزوین به تبریز و از آنجا الی سرحد خوی یعنی اواجق » بسازد

مدت امتیاز ۹۹ سال است و بموجب فصل دهم امتیاز ساختن راه جلفا از کنارارس نیز متعلق باین کمپانی خواهد بود.

کمپانی مزبور میتواند در نقاط مختلف آذربایجان کارخانه قند و شمع گچی و شیشه و چینی و کاغذ سازی و غیره دایر نماید. کمپانی راه آذربایجان برای ساختن راه تبریز به قزوین کارش بجائی نرسید و بالاخره چنانکه خواهیم دید امتیاز ساختن این راه در سال ۱۳۱۹ به بانک استقراضی روس داده میشود.

چندی بعد از این در همان سال ۱۳۰۶ هجری قمری نیز امتیازی برای ساختن راه اردبیل بآستارا در ۱۲ فصل بدست پنجاه سال « بامیرزاده نصره الدوله عبدالحسین میرزا » اعطاء میگردد.

چندی بعد از بازگشت ناصرالدین از سفر سوم اروپا بمنظور اجرای قسمت چهارم تعهد نامه سابق الذکر مذاکراتی بین دولت ایران و سفارت روس بعمل میآید و بالاخره شخصی بنام لازار پولیا کف تبعه روس امتیازی برای « تأسیس اداره بیمه و حمل و نقل در مملکت ایران » بدست میآورد.

کمپانی بیمه و حمل و نقل

در مقدمه این امتیازنامه که در تاریخ اول ماه جمادی الاولی سال ۱۳۰۸ هجری قمری بامضای امین السلطان رسیده چنین نوشته شده.

« چون همواره منظور نظر همیونی ترتیب اسباب آسودگی و امنیت و تهیه شرایط ضمانت آسایش راحت و بناهای خیر و اصلاحات مفیده بجهت آحاد و افراد رعایای خود و حفظ آنها را از آفات و بلیات وارده از حریق و خسارات زراعتی که بواسطه تکرک حاصل شوند و یامرک و میر ذواب و چهار پایان در شهر و قصبات و قراعه محروسه ایران و نیز چون همیشه مترصد و مصمم آن بوده هستیم که بهر يك از رعایای خود حتی آنهايکه نه دالای ملک و نه مایه بضاعت هستند بخواهند در صورت عارضه بدنی و عجز از کار از گذران مالیه و معاش آئینه خود اطمینان حاصل کنند وسیله که ضمانت فقرات مزبور را نماید تدارک فرمائیم همچنین محض تسهیل لوازم حفظ تجارت در داخله و باده داخله و خارجه از هر قسم خسارات و مخاطرات که در حمل و نقل و ارسال مرسول و بار در محل و امرار بر مال التجاره وارد میشوند لازم و محتتم شمردیم که يك اداره بیمه و حمل و نقل در ممالك خود تأسیس و برقرار فرمائیم

علیهذا نظر بهمین مقصود بموجب امتیازنامه حاضر به لازار پولیا کف عضو حالیه شورای دولتی و رئیس اداره شرکت مروج تجارت و صناعت در ایران امتیاز مخصوصی مرحمت میفرمائیم که برای اجرائیات مقاصد سابق الذکر در ممالک ما اداره بیمه و حمل و نقلی احداث نمایند که موافق شروط مفصله الذکر معمول و مجری بدارد.

این امتیاز نامه شامل ۱۲ فصل و برای مدت هفتاد و پنج سال بود

مرکز اداره آن در تهران و در تمام مملکت میتوانست شعبه داشته باشد عملیات و اسناد و نوشتجات از عوارض دیوانی و مالیات و همچنین اشیاء و لوازم از گمرک معاف بود صاحب امتیاز میباید در ده سال اول سالی سیصد تومان و در ده سال ثانی سالی پانصد تومان و در سالهای بعد سالی یک هزار تومان بدولت ایران بدهد.

لازار پولیا کف پس از تحصیل این امتیاز نامه در مورد بیمه کارش پیشرفتی نمیکند و بعد ها این حق از او سلب میگردد ولی برای ساختن راههای شوسه شرکتی با سرمایه های روسی و ایرانی تشکیل میدهد و امتیازاتی بدست میآورد که مهمتر از همه عبارت است از:

۱- امتیاز ساختن راه رشت و قزوین

در سال ۱۳۱۰ هجری قمری چون روسها بدولت ایران فشار میآوردند که امتیاز ساختن راه رشت و تهران بکمپانی بیمه و حمل و نقل داده شود دولت ایران نمیخواست که این راه را کاملاً در اختیار روسها بگذارد پس از مذاکراتی بین سفارت روس و امین السلطان قرار میشود که یک کمپانی از سرمایه داران ایرانی و روسی تشکیل گردد و باینکار اقدام نماید بدین منظور ابتدا در تاریخ چهارم ذی القعدة ۱۳۱۰ قراردادی مابین امین السلطان صدراعظم از یکطرف و امین الدوله و سعد السلطنه و بیگلر بیگی و شرکت بیمه و حمل و نقل که مدیریت آن باشخصی بنام « اناطولی نکالا یویچ بستلمان » (Bostelman) بود از طرف دیگر، برای « دایر کردن راه عراده رومابین شهر قزوین و خلیج انزلی از رشت » منعقد میگردد.

این قرارداد شامل ۱۲ فصل و بموجب آن برای امور این کمپانی چهار نفر مدیر که عبارت از امین الدوله و سعد السلطنه و بیگلر بیگی و مدیر شرکت بیمه و حمل و نقل بود تعیین میشود.

ساحبان سهام از اتباع ایران و روس خواهند بود و هر سهم پانصد تومان میباشد.

هریک از امضاء کنندگان موسس در ابتدا باید مبلغ ده هزار تومان برای تشکیل کمپانی بپردازند و بقیه وجه لازم را از محل فروش سهام بدست خواهند آورد عامل اصلی و سازنده راه مزبور همان کمپانی بیمه و حمل و نقل بود و بقیه فقط در منافع سهام بودند. امین السلطان نیز از منافع اینکار بی بهره نبود.

بعد از انعقاد این قرار داد در ماه بعد یعنی ماه ذی الحجه ۱۳۱۰ امتیازنامه ای نیز شامل چهارده فصل بین دولت ایران از یکطرف و سفارت روس و اناطولی بستلمان مدیر شرکت بیمه و حمل و نقل از طرف دیگر امضاء میگردد.

در فصل اول این امتیازنامه چنین نوشته شده.

«بندگان اعلیحضرت اقدس شهرباری روحنا فداء بموجب همین امتیازنامه حق مخصوص ساختن راه عراده رومابین قزوین تا ساحل خلیج انزلی را بشرکت بیمه و حمل و نقل در ایران مرحمت میفرمایند که کمپانی ایران و روس ترتیب بدهند و وعده داده اند که حمایت خودشان را در اجرای این عمل بشرايط مفصله در امتیازنامه حاضر

در بخت نرفرمایند شرکت بیمه و حمل و نقل در ایران مختار است که صاحبان تنخواه روس و ایران را برای مداخله بر این عمل دعوت نموده با اتفاق ایشان شراکناً احداث راه نمایند. راه مذکور در مدت نود و نه سال در تصرف مخصوص شرکت مذکور و شرکای او خواهد بود.

بموجب سایر فصول این امتیازنامه عرض راه نباید کمتر از سه متر باشد - اسباب و لوازم از گمرک معاف خواهد بود - در مدت دو سال پس از امضاء باید شروع بکار شود - عبور اردوی پادشاهی و افواج قشون از پرداخت حق العبور معاف هستند - حق العبوری که کمپانی از مسافری میگیرد صدی پانزده اضافه بر آنچه در آن تاریخ گرفته میشود تا مدت پنج سال و بعد از آن صدی پانزده تخفیف خواهد داده شد.

اگر منافع خالص از صدی دوازده بیشتر شود نصف مازاد متعلق به دولت ایران است.

دولت ایران متعهد است که اجازه بک کردن و گود نمودن مرداب انزلی را برای ورود و خروج کشتی ها باین کمپانی بدهد کمپانی مزبور چون نمیتواند در موعد مقرر با اجرای شرایط امتیاز نامه قیام نماید در تاریخ ۱۵ محرم سال ۱۳۱۳ (۲۶ یون ۱۸۹۵) مجدداً قراردادی شامل پنج فصل برای تمدید امتیازنامه قبلی منقذ میگردد. در مقدمه این قرارداد چنین نوشته شده.

«امضاء کننده ذیل میرزا علی اصغر خان صدر اعظم دولت علیه ایران بر حسب اختیاری که از جانب سنی الجوانب علیه حضرت همایون نهریاری دارد امتیازنامه که در دوم ذی حجه سنه ۱۳۱۰ مطابق پنجم یون سنه ۱۸۹۳ بکمپانی بیمه و حمل و نقل در ایران در خصوص شوسه نمودن راه از خلیج انزلی تا قزوین داده شده تا به سال بکر از این تاریخ که لغایت ۲۶ یون سنه ۱۸۹۸ مطابق خواهد شد بقوت و اعتبار خود مقرر میدارد.» این قرارداد با امضاء میرزا علی اصغر خان امین السلطان و مستلمان و وزیر مختار روس رسیده است.

روزنامه تا مزلندن از قول خبرنگار خود در شهر وین در شماره مورخ ۲ فوریه سال ۱۸۹۶ (۲۸ شعبان ۱۳۱۴) راجع باین موضوع مینویسد

«روزنامه رخصور Reichswehr ذیل را که از انزلی رسیده بطبع رسانده است مدتی است که بجهت افتتاح راه مراوده بین سواحل بحر خزر و داخله ایران مذاکرات در میان است. مقصود این است که بین انزلی و قزوین راهی ساخته شود تا چندی قبل نتیجه از این مذاکرات بظهور نرسیده بود همینقدر دولت ایران امتیاز این کار را به کمپانی روس و ایرانی پولیاکف فروخته بود ولی کاری نکرده بودند بعد از چندی دولت روس بعضی امتیازات بکمپانی مزبور داده و چند نفر مهندس بجهت آنها معین کرد بعد از این مقدمه در اواخر سنه ۱۸۹۵ بنای ساختن را گذاردند الحال مامورین خود دولت روس این عمل را متقبل شده در کمال سرعت مشغول کار هستند»

روزنامه روسی نویه وریمیا (عصر جدید) چاپ پترزبورغ در شماره ۸۲۲۰ مورخ ۲۱ ژانویه (روسی) ۱۸۹۸ ضمن شرحی مینویسد.

«پس از افتتاح راه رشت چون عوام الناس مطلع میشوند که از کالسکه واسب سواری و حشم حق عبور اخذ میشود دست به تظاهرات زده و شروع به تهدیدات میکنند و بطرف ابنیه محل مستخدمین کمپانی حمله کرده آنها را خراب میکنند و مهندس راه بنام اغلی نویتسکی از ترس فرار میکند و اگر ورسول روس نرسیده بود ممکن بود او را بکشند.»

۴- امتیاز ساختن راه قزوین بتهران

این امتیاز بموجب قراردادی در چهار فصل در تاریخ ۱۴ رجب ۱۳۱۳ بکمپانی مزبور داده میشود.

در مقدمه این قرارداد که بامضای امین السلطار و سعد السلطنه از یکطرف و بستلمان از طرف دیگر رسیده چنین نوشته شده.

« جناب مستطاب اشرف امجد صدر اعظم با اجازه ملوکانه همایونی راه قزوین الی طهران را مطابق شرایط امتیازنامهچه قزوین و انزلی بکمپانی راه انزلی و قزوین واگذار میفرمایند. »

سعد السلطنه باید تمام « ستاسیونهای » راه را تحویل کمپانی راه انزلی و قزوین بدهد ولی چایار پست کما فی السابق در « بد تصرف خود او » خواهد بود و همچنین سعد السلطنه باید تمام کالسکه و غیر آنرا بکمپانی تحویل داده و قیمت آنها را که دو نفر نماینده طرفین با حضور مامور سفارت روس تعیین میکنند بگیرد.

کمپانی باید راه را طوری بسازد که کالسکه فتردار بتواند در هر ساعت دو فرسخ طی مسافت نماید.

کمپانی موظف است که از اسهام کمپانی ۷۵۰ سهم به صدر اعظم و ۳۰ سهم به سعد السلطنه بدهد.

۳- امتیاز ساختن راه قزوین تاهمدان

« محض استدعای کمپانی راه انزلی و قزوین که در نظر مراحم اثر ملوکانه اعلیحضرت »
 « اقدس شاهنشاهی مطبوع افتاده اجازه امتداد آن راه از قزوین تاهمدان بکمپانی »
 « مذکور مرحمت و مبذول میشود که در باب ساختن و دایر نمودن این خط نیز شرایطی »
 « که در امتیازنامهچه راه انزلی و قزوین مذکور است مجری گردد و موعده آغاز کار »
 « های این راه از روز انقضای مدت ختم تشکیل راه انزلی و قزوین محسوب خواهد »
 « شد الی مدت سه سال. »

« تحریراً فی ۱۴ شهر رجب ۱۳۱۳ محل مهر صدر اعظم. »

« ملاحظه شد صحیح است ۱۳۱۳ »

کمپانی مزبور پس از ساختن راههای فوق الذکر شروع به بهره برداری از آنها میکند منافع خالص کمپانی که از بابت حق العبور این راهها دریافت کرده در سال ۱۹۱۰ میلادی مطابق سال ۱۳۲۸ هجری قمری در حدود ۴۶۶۷۱ منات و ۴۰ کپک یعنی تقریباً ۲۶۰۰۰ تومان بوده است.

۴- اجازه پاك کردن و گود نمودن مرداب انزلی

قبلاً دیدیم که در امتیازنامه ساختن راه انزلی بقزوین دولت ایران متعهد شده بود که اجازه پاك کردن مرداب و گود نمودن آنرا نیز به « کمپانی راه شوسه انزلی و قزوین » بدهد. این امتیازنامه که شامل پنج ماده و یک ضمیمه است در ماه رجب ۱۳۱۳ بامضای رسیده و بشرح زیر میباشد.

« بندگان اعلی حضرت قدر قدرت اقدس شاهنشاه کد ممالك محروسه ایران حق تنقیه دهنه، داب اتزلی را

بشراکت راه شوسه اتزلی وقزوین ازقرار فصول ذیل مرحمت می فرمایند .

اولا- کارهائی که شراکت مذکوره انجام خواهد داد این است کد کردن وتنقیه مرداب اتزلی وساختن دیوار میان دریا برای ممانعت امواج و کار گذاشتن فانوس در بالای دیوار جهت سهولت دخول - فاین در هنگام شب خطی که از دهنه بسمت غربی عمارت کمر کخانه مبارکه کشیده شده خدمتتهای کارهای کومپانی خواهد بود وسختن ابنیه بندری از انبارواسکله وامثال آن هرچه لازم و کسر باشد برعهده اولیای دولت علیه ایران است که هر قدر لازم باشد بسازند دخلی بکومپانی ندارد .

ثانیا- بعد از اتمام کارها بموجب تعیین کومیسسیون مرکب از وکلای دولت علیه وسفارت روس در طهران و کومپانی راه اتزلی وقزوین ، کومپانی از کشتی ها مبالغی بعنوان حق توقف دریافت خواهد نمود .
برای میزان مبلغ مزبور در هر صورت ملاحظه خواهد شد که منفعت خلص کومپانی در سال از ده يك تجاوز ننماید .

سفاینتی که در پشت دیوار توقف کند البته از این وجه یا خرج معاف خواهد بود - مگر اینکه باید حق فانوس را ادا نمایند - کومپانی محق است در مدت هشتاد و پنج سال (۷۵) بشرط مامور نگاه داشتن آثار زحمات خود خرج بندری مزبور را بگیرد - بعد از انقضاء این مدت تمام کارهائی که انجام یافته دولت علیه ضبط خواهد کرد .

ثالثا- کرجیهای متعلقه باهالی محلیه ساحل خلیج اتزلی مجازا از راه دریا که کومپانی ساخته عبور خواهند نمود .

و آنها هم باید قانون عمومی کومپانی را در باب عبور از این راه مجری بدارند .
رابعا - بموجب اراده سنیه دولت علیه کومپانی راه از ادای حقوق کمرک برای ماشین و هر قسم اسبابی که جهت کارهای اصلاح بندر اتزلی لازم باشد و از فرنگستان بیاورند وهمچنین بعضی مصالح که برای همین کار از نقاط متعدده ایران حمل شود معاف خواهد بود و مباشرین کمرک حق بازدید بارها را خواهند داشت که مال-التجاره داخل آنها نباشد .

خامسا - کومپانی میتواند مثل سایرین قایق های بخاری و غیر بخاری که برای حمل بار ومسافر لازم باشد نگاه بدارد ولی از حدود بندر اتزلی نباید خارج برود .

بتاریخ غره شهر جمادی الثانیه ۱۳۱۳ این قرارداد بفارسی در دو نسخه مبادله شد - محل مهر صدر اعظم محل امضاء ناصر الدین شاه (ملاحظه شد صحیح است)

این امتیازنامه که از جانب سنی الجواب همایون بکمپانی شوسه راه اتزلی وقزوین برای تنقیه خلیج اتزلی داده شده صحیح است فی ۱۳ رجب ۱۳۱۳ مطابق ۱۸ د کابر مسیحی ۱۸۹۵

محل مهر مسیو اندری سچعلوف شارژ دافر دولت بهیه روسیه مقیم طهران .

توضیحاتی است که ضمیمه قرارنامه تنقیه دهنه مرداب اتزلی خواهد بود .

اولا چون نامدت انقضای امتیازنامه باید دهنه تنقیه شود برعهده کمپانی است که همیشه دهنه راپاک نگاه دارد و ماشین که برای اینکار لازم است باید داشته باشد .

ثانیا خطی را که محل آمد و شد کشتی است در دو طرف آن علامات از تیر نصب خواهند کرد ودولت علیه ایران حکم خواهند داد که کسی علامات نصب شده را خراب ننماید .

ثالثا کمپانی باسم دولت ایران قانونی برای اینکه کشتی ها بدون خطر آمد و شد وتوقف بقدر لزوم در بندر نمایند وضع خواهد کرد وبنظر اولیای دولت ایران رسانیده بعد از صدور اجازه معمول و مجرا خواهد شد

که آن قانون قانون بندری دولت ایران خواهد بود فی شهر رجب المرجب قوی ثیل ۱۳۱۳
این توضیحات ضمیمه قرارنامه تنقیه دهنه مرداب اتزلی است صحیح است فی رجب ۱۳۱۳ مطابق ۱۸

د کابر ۱۸۹۵ محل مهر شارژ دفر دولت بهیه روسیه مقیم طهران - مسیو اندری سچعلوف

راههای شوسه رشت و تهران و قزوین و همدان و همچنین اسکله انزلی با تمام ابنیه و انبار و غیره بموجب فصل دهم عهدنامه دوستی ۱۹۲۱ ایران و شوروی در اختیار دولت ایران گذارده شد.

ایجاد راه شوسه از سرحد ایران و روس در آذربایجان
راه شوسه تبریز تا قزوین
 تا تهران مدتها مورد نظر دولت تزاری روسیه بوده و در این باب امتیازات متعددی با اشخاص مختلفی داده شد ولی هیچیک بمرحله اجراء در نیامد تا آنکه در دوره سلطنت مظفر الدینشاه در سال ۱۳۱۹ هجری قمری هنگامیکه دولت ایران باردوم برای گرفتن وام که شرح آن خواهد آمد دست گدائی بطرف روسها دراز میکند روسها موقع رامقتمن شمرده پیشنهادهایی بدولت ایران مینمایند از جمله یکی اعطای امتیازات ساختن راه شوسه تبریز تا قزوین ببانك استقراضی روس بشرح ذیل بود.

امتیازنامه راه شوسه تبریز

دولت علیه ایران لازم دانسته که پای تخت خود که طهران است متصل نماید بیکى از منزلهای - رحدى از راههای آهن دولت روسیه بتوسط راهی ارايه رو وبجهت این مقصود امتیاز امتداد اینراه ارايه رو را از سرحد روسیه از راه تبریز الى قزوین ببانك استقراضی ایران داده بشروط ذیل.

اول - بانك استقراضی اینراه را یاخود ساخته ودایر مینماید یا محول میدارد حقوق خود را منى باین قرار داد موافق قانون روسیه بانجمن سهامى وسهم این انجمن را تبعه دولت روسیه و دولت ایران میتوانند خریداری نمایند فقط

دویم - اینراه بدوقسمت منقسم میشود اولاً از سرحد روسیه الى تبریز وثانیاً از تبریز الى قزوین وبانك استقراضی قسمت اول را شروع بکار خواهد نمود در مدت دوسال بعد از امضای اینقرارنامه وحالت ارايه روی راه مزبور حاصل خواهد نمود بعد از دادن اراضی لازمه بعدنیکه زیاده از شش سال نباشد قسمت ثانی را بانك استقراضی نباید شروع بکار نماید در مدت زیاده از چهار سال از امضای این قرارنامه گذشته وباید بعد از دادن اراضی لازمه زیاده از شش سال طول نکشد که حالت ارايه روی حاصل نماید.

سیم - اینراه ارايه رو در جاهای مقتضیه میتواند که شوسه باشد وسمت امتداد راه را باید بانك معین نماید وعرض راه نباید کمتر باشد ازدوساژین و شصت صدم بعبارت اخر کاینچ مترویم

چهارم - حکام ولایات ومباشرین وغیرهم مداخله در کار بانك راجع بدایر نمودن راه نخواهند داشت واگراختلافی حاصل شود فقط باید رجوع شود بحکومت مرکزی دولت علیه ایران

پنجم - دولت علیه ایران بحکام وعمال محالى احکام خواهند داد ومساعدت وهمراهی ببانك در تحصیل مصالح برای راه واجیر نمودن عملجات وکرایه مال وتحصیل آذوقه وعلیق وغیره بنمایند که بقاعده و قیمت عادله باشد و بانك مختار خواهد بود که کارگرها و عملجات اجیر نماید از رعایای ایران و رعایای روس و رعایای سایرین.

ششم - عمل مطالبات و قتل وجنایات که در عرض این راه اتفاق افتد قطع وفصل میشود موافق عهد مقدسه که میانه دولتین روس و ایران منعقد است

هفتم - اراضی خالصه که در امتداد این راه واقع شود ومصالح از خاک وسنك مجاناً ببانك داده میشود و اراضی که اربابی علماء واعیان وغیرها بوده باشد داده میشود ببانك بقیمت عادله یا بطور اجاره. عرض اراضی که راه در آن امتداد میشود نباید کمتر از بیست ساژین یعنی چهل و دومتر وهفتاد صدم بوده باشد و در بعضی محلها باقتضای ضرورت میشود این عرض زیاده باشد.

اراضی که متعلق ببانك شده یا بخیریداری یا باجباره از همه قسم مالیات و عوارض دیوانی معاف خواهد بود .

بانك حق دارد که در اراضی مزبوره هر نوع عمارت بنا بنماید و نیز خط سیم تلگراف برای ضرورت راه امتداد بدهد .

هشتم - هر دخل و منافعی که از امتداد این راه و اعمال راجعه بآن ببانك عاید شود از مالیات و عوارض دیوانی معاف خواهد بود .

تمامی مصالح که بجهت بنا و تعمیر و دایر نمودن راه و اعمال راجعه بآن لازم میشود یا حمل و نقل میشود از مالیات و عوارض و کمرک معاف خواهد بود .

نهم - امتیاز مخصوص ببانك داده میشود که معدن ذوغال سنك و نفت که در ده فرسخ از دو طرف راه واقع باشد متعلق ببانك باشد اگر در املاك خالصه است مجاناً ببانك واگذار میشود و اگر از املاك اربابیت اعم از دایر و بایر بامالکین قرار آنرا بانك میدهد .

ببانك اجازه داده میشود که از خیط عمده راه بجائی که معدنی باشد خط راه کوچکی احداث نماید و تحصیل اراضی بهمانطور خواهد بود که در فصل هفتم ذکر شده .

ازینرو چوب و هیزمی که بجهت ساختن راه لازم شود بانك میتواند از جنگلهای اطراف بحر خزر جاهای دیگر نزدیک راه تحصیل نماید اگر از خالصه است مجاناً و اگر از اربابیت بشروطی که بانك باتفاق ماموری از طرف دولت علیه ایران مقرر میدارند گرفته میشود .

دهم - مال التجاره روسیه که از اینراه داخل خاک ایران میشود بعد از ادای کمرک در سرحد دیگر از همه عوارض و کمرک در هر جا از خاک ایران معاف خواهد بود .

بند و لوازم سفر که ازینراه عبور میکنند از همه عوارض و کمرک معاف خواهد بود
دولت علیه ایران متعهد میشود که از اینراه متعلقه ببانك راهداری مطالبه ننماید

یازدهم - دولت علیه ایران تعهد میکند که در نقطه اتصال راه بسرحد روسیه ایجاد کمرکخانه بنماید و رباست این کمرکخانه با اولیای دولت علیه ایران خواهد بود که اگر بخواهند ببانك واگذار نمایند و مامورین این کمرکخانه اگر از تبعه سایر دول باشند باید بانصوب اولیای دولت روسیه بوده باشد

دوازدهم - حق لعبور و حق گذاشت و برداشت مال التجاره را در این راه متعلق ببانك بجهت کالسه و کاری و بارکش و مال التجاره و سایر مسافرین بانك مقرر خواهد داشت و تعهد میکند از پست دولت علیه ایران نصف معمول سایر دریافت دارد .

سیزدهم - ایجاد این راه میشود بسرمایه و مخارج بانك و دولت علیه ایران در ضرر او مسئول نخواهد بود .

این راه در مدت نود و نه سال متعلق ببانك خواهد بود و بعد از آن مجاناً و بلاعوض مخصوص دولت علیه ایران خواهد شد .

چهاردهم - بانك تعهد میکند که در سالهایی که منافع راه نسبت بمخارج از صدی پانزده زیاد تر بوده باشد نصف آن فاضل را باعلیحضرت همایونی بدهد .

پانزدهم - در صورت اختلاف در مفهوم عبارت روسی و ایرانی مفهوم عبارت روسی مقدم خواهد بود

هـ - - -

این قرارداد صحیح است در قصر گلستان ذیحجه ۱۳۱۹

محل امضاء مظفرالدین شاه

امتیاز بهره برداری از معادن

قراچه داغ

استخراج و بهره برداری از معادن نقاط مختلف آذربایجان مخصوصاً ناحیه قراچه داغ از سالهای قبل مورد نظر اولیان دولت ایران بود.

در دوره سلطنت فتحعلیشاه یکی از صاحب منصبان انگلیسی که متخصص معدن و در سال ۱۸۰۹ بایران آمده بود بنام کاپیتان مونتیث (۱) در سال ۱۸۱۵ از طرف عباس میرزا نایب السلطنه مامور بررسی و تحقیق معادن آذربایجان شد و در گزارشش که به عباس میرزا داد نوشته بود که در کوههای قراچه داغ ذخائر مهمی از آهن موجود است. بعدها انگلیسی دیگری بنام بثون لیندسی (۲) از فتحعلی شاه فرمانی بدست آورد که معادن قراچه داغ را استخراج کند و همین شخص در زمان محمدشاه در سال ۱۸۳۶ میلادی (۱۲۵۲ هجری قمری) یک دستگاه ماشین بخار و عده ای کارگر بایران آورد و در معادن مزبور مشغول کار شد ولی به نتیجه مطلوب نرسید و پس از چندی کارش تعطیل شد.

در دوره صدارت امیر کبیر مقداری مس و آهن برای توپ ریزی از معادن قراچه داغ استخراج گردید اما اینکار نیز چندان بطول نینجامید و بحال تعطیل درآمد بعدها عده ای از فرانسویها و اطریشیها پیشنهادهایی برای استخراج این معادن بدولت ایران دادند که مورد توجه واقع نشد تا در زمان صدارت میرزا حسین خان سپهسالار که امتیاز استخراج معادن ایران به بارون جولوس رویتز داده شد ولی چنانکه میدانیم این امر نیز جامه عمل نپوشید.

بهر حال اقدام برای استخراج معادن قراچه داغ بجائی نرسید تا در دوره سلطنت مظفرالدین شاه و هنگام صدارت میرزا علی اصغر خان امین السلطان دو فراز سرمایه داران روس پیشنهادی در این باب بدولت ایران میدهند و بعد از مذاکراتی که بانمایند آنها در طهران بعمل میآید امتیاز نامه ای بشرح زیر نوشته میشود و در تاریخ دهم جمادی الاول ۱۳۱۶ هجری قمری بامضاء طرفین میرسد.

(1) Capitaine Monteith

(2) H. Bethune Lindsay

صورت قرارنامه معادن محال قراچه داغ آذربایجان

باکمیانی روس

«مایین دولت علیه ایران که نماینده اش حضرت اشرف صدر اعظم است از یک طرف از طرف دیگر مسیو الکسی میشل کوریانیف و تئودور راماکیف که نماینده آنها مسیو نیکولا کورماکوف مهندس معادن ماریوپول است و برای فصول این قرارنامه رجوعات به آنها در سنت پترزبورغ و در کوچه میخیلوسکایا در خانه نمره پنج خواهد بود منعقد شد.

فصل اول - دولت علیه ایران بمسیو الکسی میشل کوریانیف و تئودور راماکیف حق مخصوص مانع للغير از قرار ذیل را میدهد

فقره اول - از شروع امضای این قرار نامه تا مدت ده سال حق دارند تفحص و تجسس در معادن و در آنجاهائی که کمان معادن می رود در قسمت ایالت آذربایجان که در فصل دوم مذکور است بنمایند این تفحص و تجسس صاحبان امتیاز در اراضی که ساختمان ندارد و مال دولت باشد مجازاً به آنها واگذار میشود.

در جاهائی که بی ساختمان و مال اهالی است تفحص و همچنین استخراج آتیه آنها در صورتی خواهد بود که با خود آنها از روی صحت بکنار آمده و قرار و مدار گذاشته طرفین اتفاق آراء داشته باشند در صورتیکه با صاحبان زمین متفق الرای نتوانند بشوند کمیونی مرکب از سه نفر اعضاء داده میشود که دو نفر از طرفین که یکی صاحب زمین و یکی صاحب امتیاز رسمی از طرف حضرت اشرف صدراعظم معین خواهد بود در صورتیکه با اطلاع و موافقت جناب وزیر مختار روس مقیم طهران بود. باشد هر گاه آن دو نفر که از طرفین منتخب شده اند بخواهند خردشان شخص ثالث را معین نمایند زحمت تعیین آن از حضرت اشرف ساقط خواهد بود.

بدون رای کامله و رضای مخصوص صاحبان اراضی هیچگونه تفحص در حصار و حیاط و باغ و همچنین در زمینهاییکه متعلق بسکنای آنهاست و در جائیکه محصور است نمیتوانند بکنند دیگر آنکه بفاصله دوست ذرع از حصار سکنای مذکور باشد جاهای مقدسه و جمیع متعلقات آنها در دایره که دوست ذرع قطر آنها باشد مجزی و مستثنی هستند.

فقره دوم - در مدت هفتاد سال تمام از تاریخ اول ماه مارس ۱۸۹۹ هزار و هشتصد و نود و سه روسی مطابق غره ذی قعدة الحرام ۱۳۱۶ که امتیاز استخراج معادن باستثنای معادن فلزات پرقیمت یعنی طلا و نقره و طلای سفید و غیره و همچنین جواهر آلات و همچنین اقسام معدن نمک خوراکی به آنها داده شده است آنچه که در مدت ده سال اول بموجب فقره اول مذکوره همین فصل کشف می کنند تا انقضاء مدت این قرارنامه مشغول استخراج آنها میتوانند شد این مکاشفه را صاحبان امتیاز باید بتوسط پست یا کاغذ سفارشی بوزارت معادن ایران معلوم نموده و سه ورقه نقشه او را هم که صدمتری یک ده هزارم متر نمایش داشته باشد کشیده در ضمن آن کاغذ بفرستند صاحبان امتیاز حق خواهند داشت که معادن مکشوفه در ده سال اول را برای خود ذخیره نگاهدارند یعنی اول معادن دیگر با صرفه را استخراج کنند و بعد آن معادن ذخیره را بکار ببرند بشرط اینکه بعد از ده سال مشروطه برای هر یک از معادنی که ذخیره کرده اند سالی صد منات پول طلا بدولت بدهند و وسعت آن معدن ذخیره مطابق نقشه که صاحبان امتیاز خواهند فرستاد خواهد بود.

فصل دوم - این امتیاز شامل يك وسعت زمین است که واقع در ایالات آذربایجان و محدود باین حدود است از طرف شمال برودخانه ارس.

در طرف مغرب يك خط مستقیم از قریه سیاه رود که واقع در طرف راست ارس و در بروی شهر اردو باد روس است شروع میشود تا شهر مرند.

در طرف جنوب از شهر مرند يك خطی در امتداد شرق مداومت میکند تا الی شهر اهر و آن خط از قراء الینجا

و موجان بار و بهاران و دزریکان عور میکند .

از طرف مشرق يك خط از شهر اهر شروع میشود که کوه شیوا در ضمن آن خط واقع است از قراء جلفالو و كيك لان که در کنار رود فراسو واقع شده اند و قراء صفر آباد و بلاق و قراکادان مداومت میکند تا الی نقطه اتصال قرا و بارس .

فصل سیم - فقره اول صاحبان این امتیاز حق دارند که برای بهتر عمل آوردن معادن یا برای حمل و نقل حاصل معادن بقدر لزوم راهها بسازند و وسایل همه قسم حمل و نقل را ایجاد نمایند .

فقره دوم - حق دارند اقدامات لازمه را برای اینکه رود ارس را قابل کشتی رانی نمایند بکنند و در آنجا بقدر لزوم حمل و نقل حاصل استخراج خودشان و همچنین برای حمل و نقل اسباب و آلات و ذخیره که برای استخراج معدن لازم خواهد شد قایقها و کشتی های كوچك بخاری و غیره بکارینند ازند

فقره سیم - حق دارند کارخانجات لازمه برای تکلیس و ذوب و باعمل آوردن سنگهای معدن که از استخراج مخصوص خودشان حاصل میشود بسازند و همچنین حق دارند خانه و ابنیه دیگر برای دفترخانه و سکنای اشخاصیکه مخصوص استخراج معدن هستند بنا کنند

فقره چهارم - صاحبان امتیاز حق دارند طاحونها بجهت آرد کردن و انبار های آذوقه مختص معاش اشخاصی که مشغول استخراج هستند بسازند در صورتیکه این آسیا ها و انبار ها باعث خلل تجارت سابقه ساکنین آبدهانی که این انبارها و طاحونها که در آنجا ساخته خواهند شد نشوند .

برای راهها و بناهاییکه ساخته خواهد شد از زمینهای دولتی مجاناً منتفع خواهند شد هرگاه راهها و بناهای مذکور کلاً یا جزءاً لازم شود که در زمینهای اهالی ساخته شوند دولت علیه ایران آن زمینها را باخرج صاحبان امتیاز خریده همینکه مالك آن اراضی خود دولت شد فقط باید استعمال آن زمینها را بصاحبان امتیاز در تمام مدت این قرارنامه و اگذار کنند و بیات آن زمینها از دو مقابل قیمت معموله نباید تجاوز بکند

فصل چهارم - صاحبان امتیاز حق دارند مقدارهای لازمه آب را بقدر کفایت و لزوم استخراج و ماشینهایی که محرك آنها آب است از رودخانه و سیلابها جدا نمایند اما در تحت شرط مخصوص که این جدا کردن آب ساکنین مملکت را از مقدار آبهاییکه برای زراعت و سایر استعمالات عادی آنها لازم است محروم نسازند

فصل پنجم - همچنین حق دارند که از جنگلها و جنگلهای كوچك بقدر لزوم استخراج خود چوب و هیزم قطع کنند بعد از آنکه ساکنین مملکت قبل از وقت چوب و هیزم برای استعمال عادی خودشان از آن جنگلها قطع کرده باشند مشروط بر اینکه آن چوب بری ضرری به بقای آن جنگلها نرساند .

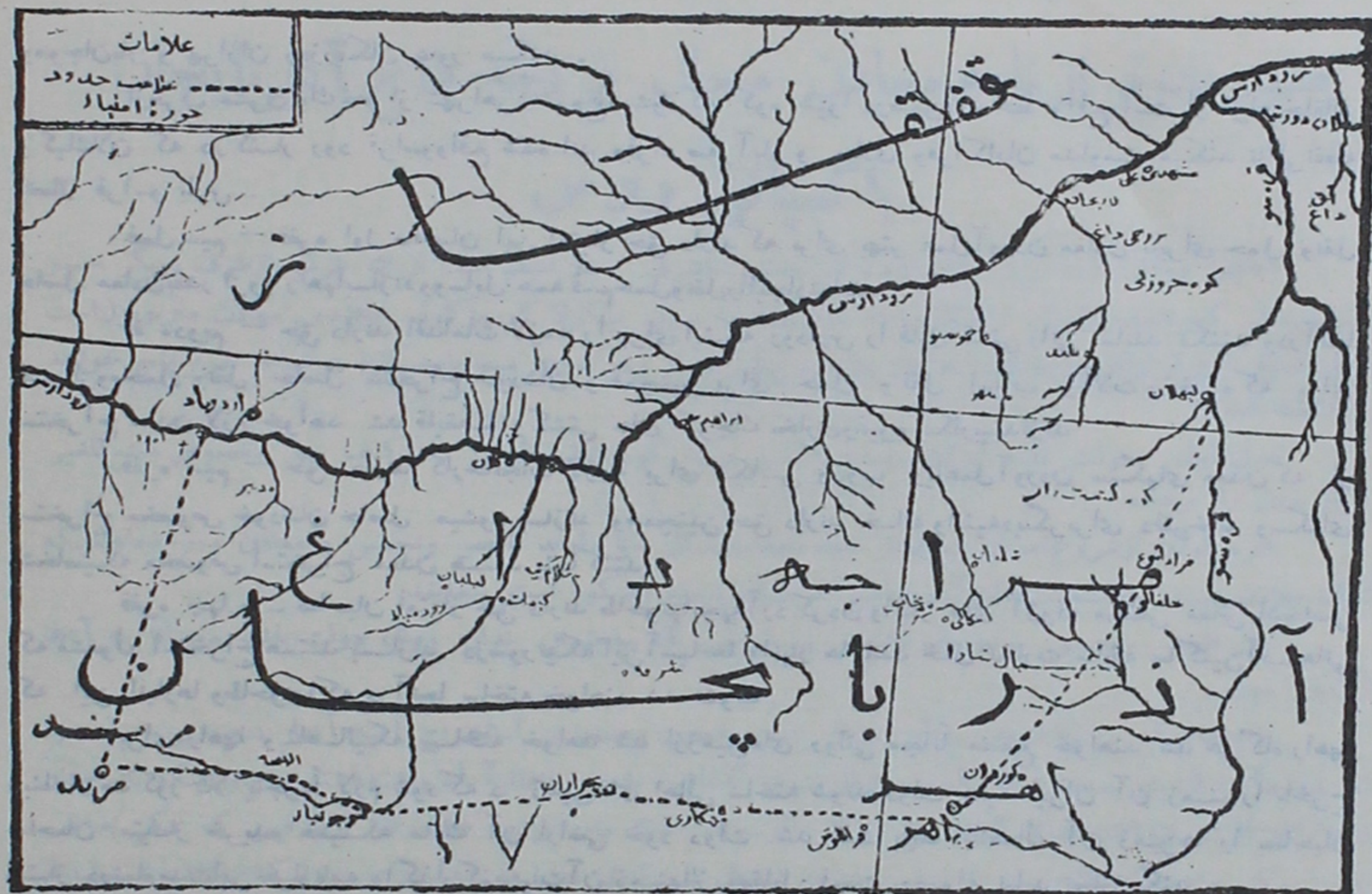
و همچنین حق دارند که برای بنای کارخانجات و ابنیه یا عمارات خودشان از هر قبیل مصالح سنگ و آهک و وشن و غیره که در زمینهای این قرارنامه واقع و مال دولت است مجاناً منتفع شوند

فصل ششم - صاحبان امتیاز از ادای حق دخویه و همه قسم مالیات ماشینها و میکانیکیها و اسباب و آلات لازمه برای تفحص در معدنها یا برای استخراج معدنها و همچنین برای ذوب سنگهای معدن در مدت ده سال اولیه که از خارج داخل مملکت می کنند معاف هستند ولیکن كمرک حق دارند که صندوقها و بستههای متضمن ماشینهای مذکور را معاینه نمایند بعلاوه دولت متعهد میشود درسی سال اولیه این قرارنامه صاحبان امتیاز را از همه قسم مالیات عمومی و خصوصی کارخانجات و سایر بناها و ماشینها معاف بدارد

فصل هفتم - صاحبان امتیاز آزاد هستند که هم در داخله مملکت سنگهای معادن را تکلیس و ذوب نمایند یا اینکه خود آن سنگها را بخارجه حمل کنند

فصل هشتم - صاحبان امتیاز از قرار تفصیل ذیل منافع را بدولت ایران خواهند داد .
فقره اول - از منفعت خالص سنگهای معدنی که از معادن دولت استخراج کرده و در ایران آب بکنند بدولت ایران صدی شانزده میدهند و از سنگهای معادن اهالی که در داخله ایران آب میکنند فقط صدی پنج بدولت ایران کار سازی می کنند

فقره دوم - برای حمل کردن سنگهای معادن که از استخراج آنهاست بغیر از آهن و بافلزات پر قیمت که خارج از این امتیازنامه هستند هر پونی سه كوپك و از مواد تکلیس شده یا موادی که از کوره اول بیرون آمده

حوزه امتیاز معادن قراچه داغ

باشد هر پوتی شش کویک بدولت ایران کار سازی میکنند و بعد از ده سال از تاریخ این قرارداد این فیات بچهار و هشت کویک خواهد رسید فیات مذکور فوق برای حمل بخارجه سنگهای معدنی است که مال دولت باشد در حمل سنگهای معادن اهالی بخارجه بهر پوتی یک کویک و نیم برای مواد تکلیس شده معادن اهالی سه کویک در مدت ده سال اولیه بدولت علیه ایران کار سازی خواهند کرد و بعد از ده سال اولیه فیات مزبور بدو و چهار کویک خواهند رسید صاحبان امتیاز متعهد میشوند که برای مامورین که دولت ایران برای مواظبت و محاسبه خواهند فرستاد برای نگاهداری دو نفر در وقتیکه صاحبان امتیاز شروع باستخراج سنگهای معدن و آب کردن آنها و یا حمل بخارجه آنها خواهند کرد هر ساله موازی هزار و دوست منات برای نگاهداری این دو نفر مامور بدهند مبلغ مزبور هر ساله در اول سال بهر کس که دولت امر کند داده خواهد شد فقره سیم - برای حمل و نقل سنگهای معادن آهن بخارجه بهر هزار پوتی (۵۵ خروار) دو منات و نیم میدهند.

فقره چهارم - برای حمل زغال سنگ بخارجه بهر هزار پوتی پنج منات و برای استخراج سوخت امتیازی خود که بمصرف خواهند رسانید و یا برای فروختن در خود ایران بهر هزار پوتی دو منات و نیم کسار سازی خواهند کرد.

منفعت مذکور در فقره اول فوق هر ساله بتوسط وزارت معدن بخراجه دولت علیه ایران در اول ماه آوریل سال روسی منافع سالیانه سال قبل ادا خواهد شد در صورتیکه محاسبات صاحبان امتیاز تا اول ماه آوریل تمام نشود باید مبلغ معتنا به که کمتر از آن پولی که باید بدولت بدهند نباشد موقتاً بدهند تا اینکه در سه ماه دیگر محاسبات خود را مرتب نموده بعد کم و زیاد آن مبلغی که سپرده اند بپردازند در صورت تاخیر ادای منفعت مزبور صاحبان امتیاز موازی پنج هزار منات طلا بعلاوه بر رسم غرامت خواهند داد.

حقوق اخراجیه که در فقره دوم و سوم و چهارم فوق مذکور است بیول طلای روسی داد خواهد شد سالیانه مبلغ مزبور

را در ظرف دو ماه از سال روسی گذشته بموجب حسابی که صاحبان امتیاز و مامورین دولت نگاه خواهند داشت به وزارت معادن پرداخته میشود ادای مبلغ فوق پیول طلای همان معادل منات رایج است که تقریباً هر منانی دو فرانک و شش ساقیم است.

حمل سنگهای معادن زغال سنگ را با سایر حاصل معادن بخارجه یا از گمر کخانه‌هایی که موجود هستند عبور خواهند داد و یا از یک راه جدیدی که صاحبان امتیاز تعیین خواهند کرد.

فصل نهم - صاحبان امتیاز و مامورین آن‌ها در مدت امتیاز هر معدن از جواهرات و فلزات پرقیمت که کشف می‌کنند باید بدولت ایران اطلاع بدهند هر گاه بتوسط آنها یا مامورین آن‌ها معدن سنگ چقماق طلا دار یا معدن شن طلا دار یا سنگهای معدنی که مخصوص فلزات پرقیمت هستند یعنی زیادتر از صدی سه متضمن فلز پرقیمت باشد و سنگهایی که در اروپا بسنگهای فلزات پرقیمت و جواهرات محسوب هستند بدون اجازه دولت آب کنند یا بفروشند و یا حمل بخارجه نمایند در آن صورت صد هزار منات جریمه باید بدهند.

فصل دهم - صاحبان امتیاز حق خواهند داشت که برای کارهای اختصاصی معادن و برای کارهایی که اطلاعات مخصوصه لازم است مهندسین و مامورین از هر ملت که بخواهند مستخدم نمایند و برای فعله کی و کارهای متعارفی و کارهای معدنی یا صنعتی صاحبان امتیاز بطور رجحان تبعه ایران را بکار خواهند انداخت.

فصل یازدهم - دولت ایران حق دارد که برای توجه و نظارت امورات و مواظبت صاحبان امتیاز یک نفر یا چند نفر مهندس و یا مامور داشته باشد ولیکن مامورین مذکور در اعمال تجارتنی و شخصی آن‌ها مداخله نخواهند کرد.

صاحبان امتیاز هر ساله صورت صحیح و مطابق بامضای خودشان را بوزارت معادن خواهند داد و این صورت حساب باید متضمن تفصیل واضح باشد که بسهولت بتوان از آن صورت حساب فهمید که معادن ذوب شده و سنگهای حمل شده از مملکت چقدر است.

صاحبان امتیاز مخارجی که دولت برای مواظبت استخراج و حمل سنگهای معدن بخارج مامور گذاشته متحمل میشوند تا مدت پنج سال اولیه سالی چهار هزار منات میدهند و بعد از پنج سال به آن طرف سالی شش هزار و پانصد منات کارسازی مینمایند این مبلغ هر ساله شش ماه به شش ماه قبل از وقت داده خواهد شد دفعه اول از اول ماه آوریل (۱۸۹۹) هزار و هشتصد و نود و نه بهر کس که دوات بخواید داده خواهد شد.

فصل دوازدهم - دولت ایران متعهد میشود در سال اول از تاریخ امضای این امتیاز برای تفحص و استخراج معادن در آن قسمتی که در فصل دوم این قرارنامه محدود شده است باشخاص دیگر اجازه ندهند بعد از ده سال اولیه این قرارنامه مستحکمه معدنی که صاحبان امتیاز برای ذخیره که در فصل اول در فقره اول مذکور است نگاه نداشته باشند دولت ایران حق خواهد داشت که تفحص و تجسس و استخراج آن معادن را باشخاص دیگر واگذار کند.

فصل سیزدهم - برای اینکه صاحبان باستراحت و آسودگی از این قرارنامه که به آنها داده میشود منتفع شوند دولت ایران متعهد میشود که انعقاد این قرارنامه را بحکومت آذربایجان معلوم نموده که بقدر لزوم سرباز صاحبان امتیاز برای حفظ معادن و کارخانجات و یا خانه آنها بدهند موجب و مخارج سربازهای مذکور بمعده صاحبان امتیاز خواهد بود.

فصل چهاردهم - در مدت پنجاه سال از تاریخ غره مارس روس ۱۸۹۹ هزار و هشتصد و نود و نه روزی را که صاحبان امتیاز تعیین خواهند کرد دولت علیه ایران باید بیک نفر مامور معین کند برای اینکه معادن واقع در خاک خود را که قسمت زمین محدوده در فصل دوم است بتحويل صاحبان امتیاز بدهد و همچنین آن مامور باید حتی الامکان معدنی که اهالی سابقاً استخراج کرده اند به آنها بنماید و با صاحبان امتیاز در معامله با اهالی همراهی نماید.

فصل پانزدهم - بعد از انقضای هفتاد سال که طول مدت این قرارنامه است تمام معادن و کارخانجات و ابنیه و بناها که صاحبان امتیاز در تمام امتیاز خود که تملك بودند و همچنین راهها با همه قسم دخل و تصرفی که در آنها شده است مجاناً بملکیت مطلقه دولت علیه ایران عودت خواهند کرد.

فصل شاتزدهم - صاحبان امتیاز حق دارند از اجرای این قراردادنامه نکول نمایند در صورتیکه استخراج این معادن را بی فایده و بی صرفه بدانند صاحبان امتیاز همچنین حق خواهند داشت که کلیه حقوق و تعهداتی که از این قراردادنامه حاصل میشود بیک سوسیت منتقل کنند در این صورت آنها باید دو ماه بعد از امضای این انتقال بدولت ایران اطلاع بدهند و وکلای سوسیت مزبور هم باید قبول فصول و شرایط این قراردادنامه را مکتوبا با اطلاع دولت علیه ایران برسانند. در طهران سختین شده در پاتزدهم ماه سپتامبر روسی هزار و هشتصد و نود و هشت که مطابق دهم جمادی الاول هزار و سیصد و شانزده هجری است و هریک از طرفین یک نسخه را ضبط کرده اند.

در حینی که امضاء کنندگان میخواستند این قراردادنامه را امضاء کنند در شرایط مذکور در ذیل هم متفق الرای شدند در فصل اول بدیهی است که برای استخراج معادنی که از اراضی اهالی حاصل خواهد شد صاحبان امتیاز باید معادن را اجاره کرده و وجه اجاره را بصاحبان معادن مذکور فوق کارسازی نمایند در فصل دوم قراء اسکولو و هجران دوست که شکار گاه اعلی حضرت اقدس همایونی هستند از این امتیاز خارج اند.

برای استحکام ارتباط این دو فصل فوق بقراردادنامه حاضر امضاء کنندگان ذیل شرایط مذکور را اضافه نمودند و جزء قرار نامه صاحبان امتیاز محسوب داشته و بموجب تاریخ فوق امضاء کردند.

محل مهر وزیر معادن نظام الدین محل مهر وزیر امور خارجه مشیر الدوله محل مهر و امضاء علی اصغر صدراعظم.

بعد از مقابله و امضای این قراردادنامه امضاء کنندگان در جمله هائی که قلم کشیده شده و کلماتی که در بالای سطرهای این قراردادنامه گذاشته شده است متفق الرای شدند و از قرار تفصیل ذیل است.

در صفحه اول و سطر پنجم اسم الکسی اضافه شده و در سطر هشتم مهندس معادن ماریوپول اضافه

شده است.

در صفحه اول در فصل اول اسم الکسی اضافه شده است.

در فصل هشتم فقره چهارم در سطر نهم و دهم کلمات بدست یا بحکم قلم کشیده شده و بجای آنها بتوسط وزارت معادن بخرانه دولت علیه ایران گذاشته شده است در فصل دهم کلمات در صورتیکه در آن صفحات عمده ایرانی پیدا شود قلم کشیده شده است.

در عبارت فارسی در فصل هشتم فقره دوم سهوا دو هزار منات بجای هزار و دووست منات برای مقرری مامورین مواظب نوشته شده است.

برای استحکام ارتباط امضاء کنندگان شرایط دویمی فوق را اضافه نموده و جزء قراردادنامه صاحبان امتیاز محسوب و بموجب تاریخ فوق امضاء کردند.

محل امضا مهر

علی اصغر صدراعظم

مشیر الدوله وزیر امور خارجه

نظام الدین وزیر معادن

سواد مطابق با اصل امتیازنامه است که در وزارت فوائد عامه است ۲ شهر جمادی الاولی ۱۳۱۷ در سال ۱۳۲۷ هجری قمری که مدت ده سال حق تفتیش معادن مزبور تمام شده بود روسها از دولت ایران تقاضا کردند که چون تفتیشات کامل نشده ۳ سال دیگر مدت آنرا تمدید نمایند و دولت ایران نیز با آن موافقت نمود.

بعدها در گزارشی که صاحبان امتیاز با نقشه معادن بوزارت معادن ایران دادند نوشته بودند که در مدت تفتیش هشت نوع معدن مختلف در هفتاد و پنج محل کشف و به کار انداخته اند.

این امتیازنامه بعد از انعقاد عهدنامه دوستی ایران و شوروی در سال ۱۹۲۱ لغو و باطل گردید.

۱۰

استقرار اضحای ایران

از روس و انگلیس

یکی از وسائلی که دولتهای استعماری روسیه تزاری و انگلیس برای اختناق ملت ایران بکار میبردند دادن وام بدولتهای فاسد ایران بود. قروضی که روسها و انگلیسها با شرائط تنگین و اسارت آمیز آن بایران تحمیل کردند زنجیرهای سنگین و محکمی بود که بدست و پای ملت محروم ایران افکندند و او را تا سرحد اضحلال و فنا کشانیدند.

آقای سید محمد علی جمالزاده در کتاب گنج شایگان (که در سال ۱۳۳۵ هجری قمری چاپ شده) راجع باین موضوع مینویسد:

«جای آن دارد که بگوئیم همین سلسله قروض سلسله بندگی کشور ایران گردیده است و يك ملت بزرگ و قدیم را محکوم خواهشهای جابرانه بیگانگان پرطمع و کم انصاف نموده است. باید دانست که مقروض بودن دولتی بدولت یا بدولتهای دیگری بخودی خود دارای اهمیتی نیست و میتوان گفت که امروزه دولتی نیست که در زیر بار قرضی نباشد چنان که همین روسیه که به مناسبت چند کرور تومان سر تا سر وطن ما را ملوک مطلق خود میداند و يكايك ما و هموطنان ما را از خرد و بزرگ و دارا و کدا بنده زر خرید خود پنداشته و در پایتخت ما کوس لمن الملکی میزند و در مقابل اندك جنبشی دارها بر سر پا مینماید و مغایب ما را بتوب و عزیزان ما را بشلاق و تازیانه می بندد در صفر سال ۱۳۳۱ مطابق با اول سال ۱۹۱۳ مسیحی بنا بر احصائیه رسمی سالنامه کتا ۸۸۴۱۷۲۳۹۱۱ منات که معادل است تقریباً با ۸۸۵۰ کرور تومان قرض داشته است و بعد از آن در اول سال ۱۹۱۷ مسیحی (ربیع الثانی ۱۳۳۵) مقدار قرض دولت مذکور به ۲۵۱۲۰۹۳۶۸۹۵ منات که معادل است تقریباً با ۲۵۲۵۰ کرور تومان بالا رفته بوده است و همچنین خود دولت انگلیس هم که از حیث تمول مشهور است مبلغها مقروض این و آن است.

چیزی که هست شرائط قروض متفاوت است و گاهی چنان که در ایران دیده میشود شرائط مذکوره منتهی بسلب اختیارات اساسی از يك دولت و ملت میگردد و نکته اساسی مهم هم همین است. این قروض که سالها ملت ایران را برده و بنده بیگانگان ساخته بود هیچگاه يك شاهي از آن برای بهبود وضع ملت ایران خرج نشد و تمام بمصرف عیاشی و گردش «شاه» و درباریان فاسد او میرسید.

البته معایب و مفاسد این قروض که شرائط آنها را ذکر خواهم کرد برای همه کس واضح و آشکار است و سوء استفاده هائیکه دولتهای استعماری در چین و مصر و سودان و عثمانی و غیره با دادن وامهای کمر شکن کرده اند نمونه های بسیار دارد و بدون آنکه تفصیلی در این

باب بدهم بترتیب تاریخ باختصار بشرح قروض ایرلن میپردازم
 شاید مناسب بود که استقراض ایران از انگلیسها جدا گانه و در بخش دوم ذکر گردد
 ولی چون استقراض از روسها و انگلیسها بهم مربوط است و ضمناً رقابتهای این دو دولت
 در این باره بهتر مجسم میگردد مناسب دیده شد که هر دو قسمت در یک جا شرح
 داده شود.

هنگامیکه در سال ۱۲۹۰ هجری قمری ناصرالدینشاه

۱- قرض سال ۱۲۹۰

برای اولین بار با اروپا میروید قبال دستور میدهد بجهت مخارج سفر
 قراردادی برای گرفتن دویست هزار لیره با ربح صدی پنج با
 ژولیس روتیر منعقد شود.

هجری قمری
 (۱۸۷۳ میلادی)

این قرارداد که در تاریخ ۶ ماه آوریل ۱۸۷۳ (یکشنبه ۸ صفر ۱۲۹۰ هجری قمری)
 بامضاء رسیده در شش فصل بفارسی و فرانسه نوشته شده و ملکم خان ناظم الملك وزیر
 مختار ایران در لندن بوکالت از طرف ناصرالدینشاه آنرا امضاء نموده و بشرح ذیل است.
 «قرارنامه فیما بین اعلیحضرت همایون شاهنشاهی ناصرالدین شاه بوکالت جناب»
 «میرزا ملکم خان ناظم الملك از یکطرف و بارون ژولیس روتیر از»
 «طرف دیگر»

فصل اول - بارون ژولیس روتیر متعهد میشود که از برای انتفاع اعلیحضرت همایون
 «شاهنشاهی راه اعتبار و معامله که بمیزان دویست هزار لیره انگلیسی باشد باز»
 «نماید که بعهده صرافان مسکو و پتربورغ و برلن و لندن و پاریس و وین و»
 «روم و اسلامبول برات صادر گردد و باختیار و موافق میل اعلیحضرت همایون»
 «شاهنشاهی بوده و از قرار تقسیم ذیل وضع و تحصیل گردد.

«در مسکو بیست هزار لیره - پتربورغ بیست هزار لیره - در برلن بیست»
 «هزار لیره - در لندن سی هزار لیره - در پاریس سی هزار لیره - در وین چهل»
 «هزار لیره - در اسلامبول بیست هزار لیره - در روم بیست هزار لیره این»
 «وجوهات از روی قبض رسید صدر اعظم یا خود اعلیحضرت همایون شاهنشاهی»
 «یا اینکه بیک ماموری که حامل حکم امضاء شده اعلیحضرت همایونی باشد»
 «تحویل داده خواهد شد.

«فصل دوم - این مبلغ مزبور دویست هزار لیره از قرار در صد پنج منفعت قرض»
 «داده خواهد شد و حساب آن از قرار تاریخ هر کدام قسمت وجوهات ماخوذه»
 «خواهد گردید.

«فصل سیم - رد و ادای مبلغ مذکور در خود طهران بویکیل بارون روتیر مزبور»
 «صورت خواهد پذیرفت آنهم قسط به قسط و شش ماه بعد از تاریخ هر قسمت»
 «وجوهات ماخوذه گذشته و اقساط نیز از قرار مقیاس اقسام وجوهات مقرر فوق»
 «خواهد بود.

«فصل چهارم - این قرارنامه اعتبار نخواهد داشت مگر اینکه صدر اعظم»

« بواسطه تلگراف آن را امضاء و تصدیق نمایند .
 « فصل پنجم - تصدیق این قرارنامه تحریر و بدون شرط و قید در طهران بوکیل
 « بارون رایتر تسلیم خواهد شد امکن همین قرارنامه از اعتبار ساقط و در مقام
 « هیچ خواهد بود هر گاه این تصدیق تحریری دولت ایران تا بیستم این ماه بوکیل
 « بارون رایتر تفویض نکردد .

« فصل ششم - از این مبلغ دو بیست هزار لیره بمحض امضای همین قرارنامه
 « مبلغ بیست هزار لیره بتحویل جناب میرزا ملکم خان داده و بحساب دولت ایران
 « محسوب خواهد گردید .

« در لندن بدو نسخه نوشته شده فی ششم شهر آوریل سنه ۱۸۷۳
 « امضای میرزا ملکم خان ناظم الملك »

« امضای بارون ژولیس دورایتر »

بعد از لغو امتیاز رویتز مستر کوت نماینده بارون رویتز مقاله ای در روزنامه
 موآردیلما تیک چاپ پاریس مورخ ۲۶ دسامبر ۱۸۷۳ نوشته و بعد از شرحی در باره
 صحت و اعتبار امتیازنامه راجع باین وام مینویسد .

« درخصوص وجه استقراض بجهت مصارف سفر اعلیحضرت شاه حقیقت از این قرار است بارون رویتز قول
 داده بود که دو بیست هزار لیره بر کار اعلیحضرت ایران قرض بدهد - در اغلب پایتخت ها پول را حاضر میکردند
 و در مسکو و پترزبورغ نیز عده ای از صرافان بجناب صدراعظم گفته بودند که پول حاضر و موجود است جناب مشارالیه
 در جواب به آن ها گفته بود فعلا چندان بیول احتیاج نداریم مگر در لندن در اول بیست هزار لیره بمیرزا ملکم خان که
 قرار معامله در دست او بود دادند و سپس در ماه اوت در انسبروک با بودن من و نظر آقا (وزیر مختار ایران در پاریس)
 بیست هزار لیره بخود جناب صدراعظم کار سازی نمودند همچنین در استانبول جناب صدراعظم ده هزار لیره عهده
 بارون رویتز برات داده بودند و این سه قحمت مجموعا صد و بیست و پنج هزار تومان میشود »

این قرص بعد از مراجعت از اروپا توسط میرزا حسین خان سیه سالار پرداخت شده
 و شاید چون قرارداد آن دارای قید و شرط سختی نیست زیاد اهمیت نداشته باشد ولی از این
 جهت که ناصرالدین شاه برای اولین بار دست خود را بطرف بیگانگان برای گرفتن وام به
 منظور مصرف در راه گردش و عیاشی دراز میکند قابل توجه است .

۲- قرض سال ۱۳۰۶ هجری قمری
 این قرض بمبلغ چهل هزار لیره انگلیسی و برای هزینه
 سفر سوم ناصرالدین شاه باروپا گرفته شده .
 قبلا دیدیم که پیش از آنکه ناصرالدین شاه امتیازنامه

(ژانویه ۱۸۸۹ میلادی)
 بانك شاهنشاهی را امضاء کند از ژوز رویتز فرزند بارون رویتز میخواهد نوشته ای بدهد
 که چهل هزار لیره با و قرض خواهد داد .

جرج رویتز نیز در تاریخ سوم ژانویه ۱۸۸۹ (۳۰ ربیع الثانی ۱۳۰۶ هجری قمری)
 مینویسد که هر گاه دولت ایران مبلغ چهل هزار لیره ای را که سابقا بابت وجه الضمان
 امتیازنامه ۱۸۷۲ در بانك انگلستان بنام دولت ایران بودیعه نهاده بود با و رد کند
 از همان مغل این وام را خواهد داد .

بالاخره پس از آنکه دولت ایران اجازه میدهد بانک انگلستان چهل هزار لیره را برویتررد کند جولایوس رویتز نیز این مبلغ را بنام ناصرالدینشاه میدهد.

در فصل ششم امتیازنامه بانک شاهنشاهی نوشته شده

«پس از تشکیل و تهیه سرمایه خود بانک شاهنشاهی تعهد میکند که مبلغ دو کرویر فرانک یعنی چهل هزار لیره انگلیسی برای مدت ده سال سالی صدشش تنزیل به بندگان اعلیحضرت شهریاری قرض بدهد و اصل آن تنخواه و منافعهش بموجب میل بندگان اعلیحضرت اقدس شهریاری از بابت صدشش منافع خلص که بر حسب فصل هفتم این امتیازنامه چه به پیشگاه سلطنت تعهد شده است محسوب خواهد گردید.»

در فصل ششم ضمیمه چهارم امتیازنامه بانک شاهنشاهی مینویسد.

«علاوه بر چهل هزار لیره انگلیسی که قرار شده است بانک شاهنشاهی بدولت علیه بدهد استقراضات و پیشکشی دیگر را بدون ضمانت پسندیده نخواهد داد و جوه کل این پیشکشی و استقراضات هیچوقت زیادهتر از یک ثلث وجه سرمایه ادا کرده بانک نخواهد بود.»

مبلغ این وام پانصد هزار لیره انگلیسی و برای پرداخت خسارت کمپانی انحصار دخانیات در ایران بود.

۴ - قرض سال ۳۰۹

هجری قمری

(ماه مه ۱۸۹۳ میلادی)

بطوریکه در کتاب اولین مقاومت منفی در ایران بتفصیل

شرح داده شده پس از آنکه کمپانی رژی بواسطه مخالفت توده مردم

مجبور شد تشکیلات خود را برچیند و ایران را ترک گوید باتوافقی

که در ماه رمضان ۱۳۰۹ بین طرفین بعمل آمد دولت ایران متعهد گردید مبلغ پانصد هزار لیره انگلیسی برای جبران خسارت بآن کمپانی بپردازد.

برای تهیه این مبلغ ابتدا بانک شاهنشاهی شرائط سختی پیشنهاد میکرد چنانکه تنزیل پول را صدی ده و مدت پانزده سال میگفتند و برای ضمانت نیز میخواستند که برابر ارزش این مبلغ جواهرات سلطنتی در یکی از بانکها گذارده شود.

ناصرالدینشاه که حاضر باین ترتیب نبود دستور میدهد نمایندگان ایران با دولتهای روسیه و عثمانی و همچنین بانکهای آلمان و ایتالیا و اطریش وارد مذاکره شوند و بالاخره

چون مذاکرات با روسها بسرعت پیش میرفت بتوصیه دولت انگلیس بانک شاهنشاهی حاضر میشود که مبلغ پانصد هزار لیره با فرع صدی شش ب مدت چهل سال ب ضمانت گمرکات جنوب از طرف دولت ایران بکمپانی رژی بپردازد.

از لحاظ اهمیتی که این وام در وضع اقتصادی ایران داشته متن قرار داد آنرا در اینجا نقل مینمایم.

«دولت علیه ایران مبلغ پانصد هزار لیره انگلیسی بتفصیل ذیل و از قرار صد و

شش تنزیل از بانک شاهنشاهی ایران قرض میکند.

«فصل اول - بانک مزبور متعهد میگردد در تاریخ ۱۵ ماه مه سنه ۱۸۹۲ پانصد

هزار لیره استقراض را در لندن ب اداره رژی شاهنشاهی تحویل نموده و قبض رسید»

« گرفته باطلاع سفارت انگلیس تسلیم کار گذاران دولت علیه ایران نماید .

« فصل دوم - این وجه استقر اضی را دولت علیه ایران اصلا فرعا در مدت چهل سال »

« شمس بتفصیلی که در فصول سیم و چهارم ذکر شد خواهد پرداخت .

« فصل سیم - اصل وجه استقر اضی را دولت علیه ایران در مدت چهل سال شمس »

« و در آخر هر سال باقساط متساویه که هر قسطی دوازده هزار و پانصد لیره باشد »

« بیانك خواهد پرداخت .

« فصل چهارم - نیز در مدت همان چهل سال شمس در هر سال دولت علیه »

« ایران تنزیل صد و شش آن مبلغ را از اصل وجه استقر اضی را که در اول آن سال بر ذمه اش »

« بابت بوده است نصفی در روز آخر ششماه اول و نصف دیگر را در آخر همان »

« سال بیانك خواهد داد یعنی دولت در مدت چهل سال باین تفصیل فرع »

« خواهد داد .

« سال اول ۱۵ نوامبر ۱۸۹۲ سال چهارم ۱۵ مه ۱۹۳۲ »

« فصل پنجم - ضمانت اداء وجه استقر اض عایدی گمرکات بنادر خلیج فارس »

« خواهد بود (بوشهر - عباسی - لنگه - شهر شیراز) باین معنی که چهل فقره وجهی »

« را که بتفصیل فوق در چهل سال از بابت اصل و فرع باید بیانك بدهد در چهل طغرا »

« ورقه دواتی حواله بوزارت جلیله مالیه میدهد و وزارت تخانه مزبوره قبولی نوشته »

« وثبت وزارت امور خارجه کرده بیانك خواهد داد و در هر سال بیانك ورقه که متعلق »

« بآن سال است تسلیم وزارت تخانه مزبوره کرده و جهش را از خزانه خواهد گرفت »

« هر گاه بجهتی از جهات خللی در وجه یکی از گمرکاتیکه بضمانت رفته اند وارد »

« بیاید دولت ایران معادل آن وجه را از وجه گمرکی دیگر که خود دولت معین »

« خواهد کرد برداشته در ازاء قرض سالیانه خود خواهد داد .

« فصل ششم - هر گاه در بین مدت چهل سال برای دولت علیه ایران محل جدید »

« معتبری حاصل شود که اعتبار آنرا سفارت انگلیس و بیانك تصدیق نماید و بخواهد »

« وجه الضمانه را تبدیل بآن محل نماید چه از برای تمام مبلغ و چه از برای قسمتی »

« از آن محقق خواهد بود .

« فصل هفتم - در مدت این چهل سال هر وقت دولت علیه ایران بخواهد تمام »

« وجهی را که از بابت اصل در آن وقت بر ذمه اش باقی است یک دفعه بدهد و معامله را »

« فسخ نماید حق خواهد داشت .

« فصل هشتم - دولت علیه ایران بیانك شاهنشاهی اجازه میدهد که برای تهیه »

« این پانصد هزار لیره استقر اضی که بموجب چهل طغرا ورقه دولتی که در تصرف »

« بیانك است سال بسال از دولت خواهد گرفت پنجهزار عدد سند استقر اض که هر »

« يك یکصد لیره و شرائط استقر اض در آنها درج باشد باسم دولت ایران در لندن »

« انتشار بدهد آن اسناد استقر اض امضاء سفیر ایران در لندن و امضاء بیانك »

« شاهنشاهی را که از برای این استقر اض عامل دولت علیه است خواهد داشت .

« در هر اداء دوازده هزار پانصد لیره از بابت اصل استقراض بانك باید یکصد »
 « ویست و پنج عدد از آن اسناد استقراض یکصد لیره را با اطلاع سفیر ایران در »
 « لندن باطل کرده پس بگیرد و تحویل دولت ایران بدهد . »
 « این ورقه بتاریخ پانزدهم ماه ۱۸۹۲ عیسوی (یکشنبه ۱۸ شوال ۱۳۰۹ »
 « هجری قمری) در طهران نستختان نوشته ثبت دفتر وزارت امور خارجه ایران و »
 « سفارت انگلیس شده با اطلاع سفارت مزبوره مبادله گردید که انشاء اله تعالی »
 « بعد از پرداخت و اداء تمام مبلغ عین این سند را بانك مزبور باطله کرده بدولت »
 « ایران مسترد خواهد داشت . »

« محل مهر و امضاء ناصرالدین شاه » ملاحظه شد صحیح است - الملك الله -
 « السلطان ابن السلطان ناصرالدین شاه قاجار »
 « هو الله تعالی قرار نامه استقراض دولت علیه ایران که بمهر و دستخط جها نمطاع »
 « اقدس همایون شاهنشاهی خلد الله ملکه و سلطانه موشح و ممضی شده در دفتر »
 « وزارت اعظم ایران ثبت و ملاحظه شد صحیح است امین السلطان »
 « قرار نامه استقراض دولت علیه ایران که موشح بدستخط مبارک شاهنشاهی و مشرف »
 « بمهر مهر آثار اقدس اعلی است در دفتر وزارت جلیله امور خارجه دولت علیه ایران »
 « ملاحظه و ثبت شد فی شهر شوال المکرم ۱۳۰۹ »

پس از گرفتن این وام از بانك شاهنشاهی چنانکه در جای خود اشاره رفت چون سیاست دربار و دولت ایران متمایل بروسیه شده بود ناصرالدین شاه و مخصوصاً امین السلطان میخواستند از روسها مبلغ هفتصد هزار لیره قرض بگیرند و از این پول قرض بانك شاهنشاهی را بپردازند و بقیه را بمصارف بیهوده درباری برسانند .
 با آنکه در این باب مدتها مذاکراتی بین طرفین بعمل میآمد معیناً به نتیجه نرسید تا ناصرالدین شاه بقتل رسید .

برای مزید اطلاع عین گزارش محرمانه ای را که سفارت ایران در پترزبورگ راجع باین موضوع و جریان رقابت روسها و انگلیسها را در دادن وام برای امین السلطان صدر اعظم بطهران فرستاده ذیلانقل مینمایم .

محرمانه

« سفارت دولت علیه ایران در پترزبورگ »
 نمره ۱ مورخ ۳ شهر ذی قعدة ۱۳۱۲ (۲۹ آوریل ۱۸۹۵)

قربان حضور مبارک شوم بعد از زیارت تلغراف رمزیکه در خصوص استقراض هفتصد هزار لیره انگلیسی بافتخار چاکر جان نثارشرف صدور یافته بود باجناب مسیوبیسوف که سفارت آمده بود در آن باب مذاکره شد مومی الیه اظهار داشت که این مسئله نازکی ندارد و حالا دو سال است که در طهران مطرح مذاکره میباشد و وقتی که عمل رژی در ایران بهم خورد اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی روحانفاده با کمال عجله متعهد شدند که بانگلیسها نیم ملیون لیره پول بدهند و همانوقت بانك شاهنشاهی ایران را وکیل فرمودند که نیم ملیون مزبور را استقراض نماید و بانك شاهنشاهی تنزیل از قرار صدی ده اول و بعد از قرار صدی هشت خواست این بود که در آن باب سفارت روس رجوع و تکلیف فرمودند و همینکه ما شروع بمذاکره کردیم ما را دست آورز نموده و بانگلیسها فرمودند که دولت روس از قرار صد شش پول میدهد و باین وسیله انگلیسها را راضی نموده که وجه مزبور را از قرار صدی شش

بدهند و دادند پارسال هم از بانك دولتی عثمانی خواستند يك ميليون لیره انگلیسی بگیرند که نیم میلیون آنرا بقرض انگلیسها بدهند و نیم میلیون دیگر را دولت بمصارف دیگر برساند و همین جهت وکیل بانك عثمانی بطهران آمد و تا يك اندازه معامله خودشان را با دولت علیه تمام کرد ولی شرایط آن برای دولت ایران خیلی سخت بود از جمله شرط شده بود که دولت ایران كمرك مملکت خود را تماماً تضمین آن قرض فرمایند و در هر محل درس كمرك از جانب بانك عثمانی دو نفر صاحب منصب گذاشته شود لهذا همینکه من از مسئله مطلع شدم و شرایط را تا این درجه سخت دیدم اعلیحضرت همایونی را به نتایج ناگوار این کار ملتفت کرده و بهر قسمی که بود از این صرافت نداشتیم. پارسال مجدداً اعلیحضرت همایونی روحنا فداء بتوسط جناب اعتماد السلطنه بدون اطلاع حضرت مستطاب اجل اکرم اشرف امجد آقای صدراعظم بمن تکلیف فرمودند که هفتصد هزار لیره انگلیسی از دولت روس جهت دولت ایران قرض بکنم که پانصد هزاره لیره بانگلیسها بدهند و دویست هزار لیره باقسط مردم که بتأخیر افتاده اند و بسایر مصارف دولتی برسانند و حقیقت مطلب این است که من باور نکردم و خیال نمودم که باز میخواهند باین سبب مرایش کشیده و از انگلیسها قرض نمایند و باینکه تنزیل پول آنها را باین واسطه کمتر بکنند و علیهذا من این تکلیف دولت ایران را قبول نکردم حالا مجدداً بتوسط شارژداف در این خصوص تلفات کرده اند این است که ما باز از حقیقت این مطلب مطمئن نیستیم و نمی دانیم که بعد از مذاکرات واقعا این پول را از ما قرض خواهند کرد و یا اگر انگلیسها بدهند در ثانی از خیال حالیه خودشان منصرف شده و باز از آنها خواهند گرفت.

در مقابل این اظهارات مسیو بطسوف چاکر جان نثار جواب داد در صورتی که دولت علیه ایران در طهران بسفارت روس این مطلب را اظهار فرموده و بسفارت خود در پترزبورغ تلفرافا بتوسط صدراعظم خود ماموریت داده است که گفتگو در آن باب نماید و سفارت رسماً سؤال و جواب مینماید که جای تردید در این مسئله ابدانیست بعد از اینکه جان نثار از این ره گذر بکلی او را مطمئن و خاطر جمع کرد مشارالیه اظهار داشت که برای این استقراض دو مسئله مشکل در پیش میباشد

اولا این است که تنزیل خیلی کم میدهند بعلمت اینکه از قرار صدی چهار حالا هیچکس بدولت ایران پول نمی دهد.

ثانیا عمده ایراد وزیر مالیه اینست که اگر واردات كمرك ایران که تضمین این پول داده میشود فردا کفایت اصل و فرع آنرا نکرد دولت ایران از کدام محل میتواند این پول را ادا نماید.

چاکر گفت که شش ماه قبل بر این پانزده میلیون و هشتصد و بیست هزار لیره انگلیسی بدولت چین دولت روس از قرار صدی چهار قرض داد حالا هفتصد هزار لیره چه قابلیت دارد که در خصوص فائض آن با دولت دوست و همسایه گفتگو نکنید و در اینکه واردات كمرك ایران در هفتاد سال کفایت اصل و فرع این پول را خواهد کرد هیچ جای شبهه نیست مسیو بطسوف گفت صحیح است که دولت روس بدولت چین آنقدرها پول از قرار صدی چهار داد ولی نمیدانید که در مقابل دولت روس چقدر منافع پولطیکی و سیاسی برد که در باره ایران هیچیک از آنها ملحوظ نیست و من خودم می دانم که البته واردات كمرك ایران کفایت آن پول را خواهد داد ولی وزیر مالیه این مسئله را بمیان آورد و دقت میکرد بالاخره بعد از گفتگوهای زیاد جناب وزیر مختار را با خود متفق کرده و مشارالیه وعده صریح داد که در این باب از هیچ قسم همراهی و مساعدت کوتاهی ننماید امروز هم که بزیارت تلفراف رمز ثانوی حضرت مستطاب اجل اشرف امجد روحی فداء مفتخر گردید و از شرایط هم مطلع شد انشاء الله در همین روزها با خود جناب وزیر امور خارجه ملاقات کرده و امیدوار است که موافق مامول بندکان حضرت مستطاب اشرف اعظم روحی فداء این خدمت را انجام بدهد عجالاً لازم بود که از سؤال و جواب خود با مسیو بطسوف خاطر مبارک را مستحضر نماید.

الامر الاجل الاکرم الاشرف الامجد العالی مطاع.

قراردادی که برای گرفتن این وام توسط مظفرالدین شاه و امین السلطان با روسیه تزاری منعقد گردیده از تنگین ترین قرار دادهائی است که در تاریخ سیاسی ایران بامضاء رسیده و سالها ملت ایران را اسیر و برده تزاران روس ساخته بود.

۴- قرض سال ۱۳۱۷
هجری قمری
(ژانویه ۱۹۰۰ میلادی)

در اواخر دوره سلطنت ناصرالدینشاه مخصوصاً از هنگامی که پانصد هزار لیره به عنوان خسارت کمپانی رژی بانگلیسها پرداخته شد مضيقه مالی دولت ایران روز بروز بیشتر میشد و چنانکه قبلاً دیدیم ناصرالدینشاه میخواست مبلغی در حدود هفتصد هزار لیره از روسها قرض کند تا مبلغ پانصد هزار لیره آنرا بپایانك شاهنشاهی که بابت خسارت رژی پرداخته بود پردازد و بقیه را بمصارف دیگر برساند.

ناصرالدینشاه در ماه ذی القعدة ۱۳۱۳ هجری قمری بقتل رسید و مظفرالدینشاه بجای او نشست ولی امین السلطان کما فی السابق بر کرسی صدارت ایران باقی بود تا پس از چندی در تاریخ یازدهم ذی القعدة ۱۳۱۴ میرزا علیخان امین الدوله از تبریز بتهران احضار و بریاست وزراء و سپس در رجب ۱۳۱۵ هجری قمری بجای امین السلطان صدراعظم ایران شد.

مضيقه مالی خزانه از هنگامیکه مظفرالدینشاه بایک عده رجال طماع از تبریز برای اشغال مقام سلطنت بتهران آمد بواسطه مخارج و هزینه های فوق العاده بیشتر از پیش شد و این مضيقه بعدها که «شاه» هوس رفتن باروفا میکند زیاده تر میگردد و در نتیجه فکر گرفتن وام روز بروز تقویت میشد.

سرپرسی سایکس در «تاریخ ایران» مینویسد:

«مظفرالدینشاه در موقع قتل پدرش بعنوان ولیعهد در تبریز اقامت داشت و در هنگام مسافرت نامبرده به تهران نمایندگان انگلستان و روسیه با وی همراهی نمودند و با آنکه احساس ترس و نگرانی میشد که ممکن است برادرانش برای رسیدن بتخت سلطنت با وی شروع بمبارزه نمایند اما چون آنها قبلاً همکاری واتحاد خود را اعلام کرده بودند شاه بدون مخالفت وارد تهران شد و با آرامش تاجگذاری کرد.

بطور کلی گمان میرفت که ناصرالدینشاه برای جانشین خود خزانه پری گذارده است ولی پس از بازرسی خزانه معلوم شد مبلغ ناچیز و با اصلاً پولی در آن نیست و شایعات مربوط به میلونها اندوخته کاملاً بی اساس است.

شاه جدید که سلامت و صحت خوبی نداشت مایل بود که بلافاصله پس از تاجگذاری مسافرتی بخارجه بنماید و مخصوصاً میل داشت در (Contrexeville) (۱) بمعالجه بپردازد ولی بدون تردید یکی از آرزوهای او این بود که در این مورد از پدر خود تقلید کند و از خوشگذرانیهای اروپا لذت برد علاوه در میان گروهی از مشایعین و همراهانی محصور بود که ضمن اظهار تبریک اظهار امیدواری زیادی جهت دریافت پاداش خدمات گذشته مینمودند.

میگویند امین الدوله (۲) که در بین مردم به نیکنامی معروف بود میخواست در شئونات مختلف مملکت اصلاحاتی بنماید از جمله برای ازدیاد در آمد دولت بر آن میشود از یک کشور

۱ - از دهکده های ناحیه وژ در قسمت شرقی فرانسه که دارای آبهای معدنی میباشد

۲ - مرحوم محمد قزوینی راجع بامین الدوله در مجله یادگار چنین مینویسد:

«حاجی میرزا علیخان سینکی پسر مرحوم حاجی میرزا محمدخان مجدالملک متولد هشتم ماه ذی القعدة از سال هزار و دوست و پنجاه و نه قمری در طهران از وزرای معروف عهد ناصرالدینشاه و مظفرالدینشاه مشهور به آزادیخواهی و معارف دوستی و اصلاح طلبی که در عهد مظفرالدینشاه یعنی در سال ۱۳۱۵ بمقام صدارت نیز رسید وی خط ملیحی مینوشت که با اسم او بسبك امین الدوله معروف شده بود بسیار کسان تقلید خط و انشاء او را که آن نیز انشاء موجز و شیرین بود مینمودند وفاتش بمرض کلیه در شب جمعه بیست و ششم شهر صفر سنه هزار و سیصد و بیست و دو قمری در لاشته نشای گیلان که بعد از صدارت و روی کار آمدن میرزا علی اصغر خان امین السلطان به آنجا تبعید شده بوده اتفاق افتاد بسن شصت و سه»

بیطرف (بلژیکی) مستشارانی استخدام کند و همچنین برای رفع مضیقه مالی و انجام کارهای عمرانی کشور از یک دولت بیطرف مبلغ وام بگیرد.

متأسفانه این اقدامات نه تنها فایده‌ای برای ایران نداشت بلکه بالعکس چنانکه خواهیم دید بعدها موجب مفسد و زیانهای جبران ناپذیری برای وطن ما شد.

بالاخره امین‌الدوله که برخلاف امین‌السلطان متمایل به سیاست انگلیس‌ها بود چون موفق به گرفتن وام از یک کشور بیطرف نشد بواسطه اصرار و فشار مظفرالدین‌شاه با انگلیسها وارد مذاکره برای گرفتن قرضی بمبلغ دو میلیون لیره انگلیسی میشود.

با آنکه این مذاکرات باحرارت بعمل می‌آمد و با جدیت تعقیب میشد به نتیجه‌ای نرسید زیرا اولاً مبلغی را که دولت ایران تقاضا میکرد انگلیسها زیاد میدانستند و وثیقه آنرا کافی نمیشمردند

ثانیاً شرایط پیشنهادی دولت انگلیس فوق‌العاده سنگین بود

سروالنتین چیرول انگلیسی در کتاب خود راجع باین موضوع مینویسد.

هنگامی که مظفرالدین‌شاه بساطت رسید خزانه ایران را بیش از آنچه تصور میشد خالی یافت مخارجی که در هر تغییر سلطنت پیش می‌آید خیلی زیاده است. در سال ۱۸۹۸ (موقع صدارت میرزا علی‌خان امین‌الدوله) دولت ایران فوق‌العاده در مضیقه مالی بود بخصوص که شاه قصد سفر اروپا را هم داشت. در این وقت پولی در بساط نبود که شاه بتواند با آن پول اروپا برود حتی برای مخارج عادی هم پول نداشتند. دولت ایران به فکر افتاد از خارج قرض کند.

دولت ایران از بانک شاهنشاهی خواست که از بازار لندن تحقیق نماید که آیا ممکن است این قرض در آنجا فراهم شود؟ نتیجه تحقیقات آن شد که گفتند تا دولت انگلیس جداً از این موضوع حمایت نکند انجام این قرض ممکن نخواهد بود. در آن تاریخ وزیر مختار انگلیس در طهران سرمورتمر دوراند (۱) بود که کوشش زیادی بکار میبرد که این قرض عملی گردد ولی نتیجه نداد زیرا مقامات مربوطه لندن تردید داشتند و تعلل میکردند.

وثیقه‌ای که دولت ایران میداد عبارت بود از عایدات گمرکات جنوب و این وثیقه مناسبی بود چونکه ما در جنوب ایران منافع مهم سیاسی و اقتصادی داریم و بهتر بود که غیر از خود دولت انگلیس کسی در آنجا مداخله و امر و نهی نکند و دخالتی نداشته باشد

آیا لزومی داشت که گمرکات همانطور که سرمایه‌داران اصرار داشتند بدست خود ما اداره شود؟ و یا بهتر نبود بنحویکه دولت ایران پیشنهاد میکرد خود ایرانیها اداره کنند و اگر در عمل نواقصی پیدا شد آنوقت مداخلات بکنیم؟ در اینجا بود که مذاکرات به بن بست رسید و نتیجه‌ای نداد. با آنکه در آخر کار بواسطه مضیقه شدید مالی ایران بانک شاهنشاهی حاضر شد که در صورتی که گمرکات بوشهر و کرمانشاه بدست عمار بانک اداره شود مبلغ پنجاه هزار لیره برای رفع احتیاجات فوری بدولت ایران بپردازد مع هذا این بار نیز بمسامحه گذشت و مذاکرات بجائی نرسید و در ضمن نفوذهای دیگر هم وارد شد و باین مذاکرات خاتمه داد.

نتیجه مذاکرات امین‌الدوله با انگلیس باینجا رسید که انگلیسها پیشنهاد کردند مبلغ یک میلیون و دویست و پنجاه هزار لیره برای مدت پنجاه سال با فرع صدی پنج بدولت ایران بدهند و در عوض تمام مالیات مملکتی و در آمد گمرکات جنوب را در دست بگیرند و حتی پیش نویس قرارداد این وام را در هفت فصل تهیه کردند.

در فصل چهارم این قرارداد نوشته شده بود «علاوه بر کلیه مالیات مملکتی اعلیه حضرت اقدس شهرباری بطور اختصاصی در ازاء این استقراض واگذار مینماید کل وجوه گمرکی

بنادر و نقاط واقع در خلیج فارس و ولایات کرمانشاهان و شیراز و محمره و آنچه که حالیه دولت بهر اسم و رسم مستحق مطالبه و اخذ است و آنچه را که از این بپسند مستحق مطالبه و اخذ باشد»

امین الدوله بواسطه حزم و احتیاطی که داشت با وجود اصرار و ابرام مظفرالدینشاه امضاء این قرارداد را با امروز و فردا میگذراند.

خودداری امین الدوله یکی بواسطه کمی مبلغ و شرایط سخت مخصوصاً وثیقه سنگینی بود که انگلیسها میخواستند و دیگر بواسطه تهدید روسها بود.

بهر حال چون امین الدوله موفق بگرفتن این وام نگردید در تاریخ ۱۵ محرم ۱۳۱۶ هجری قمری (۵ ژوئن ۱۸۹۸) مجبورا از صدارت استعفا داد و بقریه «لشت نشا» چهار فرسنگی رشت رفت.

بعد از استعفای امین الدوله چند روزی میرزا محسن خان مشیرالدوله بریاست وزراء منصوب شد و سرانجام در ماه ژوئیه ۱۸۹۸ امین السلطان از قم بتهران احضار گردید و مجدداً در ماه اوت همان سال بر کرسی صدارت ایران قرار گرفت.

در خلال این مدت که صحبت از تغییر صدراعظم ایران میرفت انگلیسها که فهمیده بودند بازیگر صحنه سیاست ایران امین السلطان «روسوفیل» خواهد بود بفعالیت شدیدی دست زدند و نامه‌هایی که در حقیقت اتمام حجت بود بدولت ایران نوشتند از جمله بانك شاهنشاهی در ماه ربیع الاول ۱۳۱۶ هجری قمری نامه ذیل را بعنوان میرزا نصراله خان مشیرالدوله وزیر امور خارجه ایران مینویسد

«بانك شاهنشاهی

«۲۳ ژوئیه ۱۸۹۸

«۳ شهر ربیع الاول ۱۳۱۶

«خدمت جناب مستطاب اجل اکرم آقای مشیرالدوله وزیر امور خارجه»
«دامت شو کته العالی

«با کمال احترام خاطر مبارک جناب مستطاب اجل عالی را مسبوق میداریم از اینکه»
«اداره بانك شاهنشاهی تا الساعة بر شرایط يك میلیون و دو بیست و پنج هزار لیره»
«انگلیسی استقراض که در قرار نامه بخط انگلیسی نوشته شده و بنظر مبارک رسیده»
«باقی وثابت هستند و جواب اظهارات ما باید در ظهر سه شنبه ۲۷ ماه ژوئیه حالیه مطابق»
«باهفتم شهر حال با اداره مرکزیه لندن بانك داده شود و اگر در موقع مذکور جواب»
«به آنها نرسد موسسین مجلس استقراض متفرق گشته از این فقره صرف نظر خواهند نمود»
«و بعد از آن دیگر ابواب مکاتبه و مخابره مسدود خواهد شد زیاده عرضی»
«نیست رایینو»

دوروز بعد سفارت انگلیس نیز این نامه را مینویسد.

«جناب مستطاب اجل اکرم افخم را با کمال احترام تصدیق افزا میگردد»

«روز پنجشنبه گذشته بجناب مستطاب اجل عالی اظهار داشت که دو مستدار یقین دارد»
«این تکلیف که مبلغ وجه استقراض را به دو میلیون برساند نمیتواند قبول نمایند چرا»

« که وثیقه آن بقدر کفایت نیست حال جناب مستطاب اجل لاردسالیسبوری تلگرافا »
 « بدو ستدار اطلاع داده اند که بانک قبول نمیکند که تکفل زیاده از همان مبلغ را بنماید »
 « همین مطلب را هم بر رئیس بانک اطلاع داده اند از قرار معلوم مشارالیه هم سوادی از »
 « آن تلگراف بجهة جناب مستطاب اجل عالی فرستاده است و بقیه ترجمه تلگراف »
 « جناب اجل لاردسالیسبوری از قرار ذیل است .

« (زحمت زیاد بدولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان و سفارت وارد آمده و بواسطه »
 « اظهارات اکیده دولت ایران که در این کار همراهی بعمل آید بمالغی مخارج تلگراف »
 « شده است مخارج و زحمات بانک هم زیاد از اینها بوده اگر دولت ایران میتواند که »
 « بی قرض بسازد ماشکایتی نداریم و این در صورتی است که مراجعه بمعامله دیگری »
 « نه نمایند که منافعی مصالح دولت انگلیس و یا بانک بوده باشد چرا که بعد از آنچه »
 « گذشته است نمیتوانیم از ادعای بانک صرف نظر کنیم اگر از آن طرف دولت ایران به »
 « خواهد باین قسم شروطی که بانک شاهنشاهی قبول کرده است از جای دیگر استقراض »
 « نماید حق رنجش کلی خواهیم داشت) .

« در این موقع احترامات فائقه قلبی خود را تجدید مینماید .

« فی پنجم شهر ربیع الاول ۱۳۱۶ محل امضا عوزیر مختار انگلیس (سرمور تیمر دوراند) »
 « والتین چیروول در دنباله شرحی که راجع باین قرض نوشته و قبلا قسمتی از آن نقل گردید مینویسد .

« حال در این موضوع نفوذ دولت امپراطوری روس بود که با این قرض مخالفه میکرد همانطور که مخالفت خود را باین قرضی که دولت انگلیس میخواست بچین بدهد در ژانویه ۱۸۹۸ در پکین عنوان کرد و نكذار انجام شود ؟

بهر حال مشکل است که در این باب اظهار عقیده کرد .

روسها غیر مستقیم فشار خود را بوسیله دوستان درباری خویش بشاه وارد می آوردند و شاید علت اصلی همین بود و در هر صورت معامله انجام نشد .

مضیقه مالی و بی پولی خزانه دولت ایران و فقر و بیچارگی مردم افزوده میشد و امین الدوله که مظنون به طرفداری انگلیس بود از نظر شاه افتاد و انابك اعظم با حمایت دولت روسیه بار دیگر بصدارت منصوب شد .
 مطابق نقشه بانک روس و چین موسسه ای که بنام بانک استقراضی تحت نظر وزیر مالیه روس تاسیس شده بود و مسلم بود شعبه ای از بانک دولتی روسیه است پس از رد کردن پیشنهاد دولت انگلیس که این قرض را دولتمین انگلیس و روس بایران بدهند حاضر شد که این قرض بتنهایی از طرف روسها بدولت ایران داده شود .

امین السلطان که برخلاف امین الدوله متمایل بسیاست روسها بود در همان اوان صدارت دنباله مذاکراتی را که برای استقراض با انگلیسها بعمل آمده بود قطع میکند و با سفارت روس در تهران وارد مذاکره میشود و ضمنا تلگرافی بیرزا رضاخان ارفع الدوله وزیر مختار ایران در پترزبورغ مخایره مینماید که جدا با اولیای دولت روسیه برای استقراض وارد مذاکره گردد .

ارفع الدوله پس از مذاکره ای که با کنت مورایوف (۱) وزیر امور خارجه روس به

عمل می آورد طی شماره ۳۱۲ مورخ دهم شعبان ۱۳۱۷ ضمن گزارشی که بطهران برای امین السلطان صدراعظم میفرستد جریان این ملاقات را شرح میدهد

ارفع الدوله میگوید پس از آنکه بوزیر امور خارجه روسیه گفتم شاهمه گوه وعده کمک و مساعدت بمادادید و وزیر مختار شمادر طهران در انجام این تقاضا وعده صریح داده است ، وزیر امور خارجه گفت که ما بوزیر مختار خودمان نگفته ایم که در باب استقراض بایران وعده صریحی بدهد - ارفع الدوله در جواب میگوید .

« ... چنانچه خودتان میدانید حالت حالیه ایران طور است که اگر شصت ملیون »
 « فرانك قرض نكنند اینكه خیالات حسنه بندگان اعلیحضرت قدر قدرت اقدس »
 « همایونی روحنا فراه در باب نظم و ترتیب امور داخله و آبادی مملکت و اصلاح خزانه »
 « صورت وقوع نمیتواند پیدا کند بلکه احتمال يك بی نظمی داخله هم مظنون است . »
 « صدراعظم سابق شصت ملیون فرانك از انگلیسها قرض کرده و پول در بانك »
 « انگلیس حاضر و فقط منتظر امضای قرارنامه بودند که جناب اشرف آقای امین - »
 « الدوله معزول و حضرت مستطاب اشرف آقای امین السلطان بصدارت ایران منصوب »
 « شده اول کاری که کردند قرارنامه استقراض انگلیس را بواسطه دوستی و خواهش »
 « روسها بهم زده و خواست این قرض را توسط آنها بکنند و هر قدر این استقراض بتاخیر »
 « میافتد آنقدر دشمنان و مدعیان حضرت مستطاب معظم در پیشگاه فلك دستکاه »
 « همایونی و نزدوزراء و غیره بر علیه ایشان بیشتر زبان درازی کرده و مورد طعن و »
 « ملامت شان میکنند که بواسطه دوستی روس استقراض انگلیس را بهم زده و دولت »
 « را دچار اشکالات نمود حالا صریحاً می گویم اگر چنانچه چند ملیون منات عجالاً »
 « پیشکی بدولت ایران ندهید و وعده صریح ندهید که همینکه صرافخانه های فرانکستان بحال »
 « بیاید عمل شصت ملیون فرانك استقراض را خواهید گذرانید و دولت ایران را آسوده »
 « خواهید ساخت فی الفور حضرت صدارت پناهی استفا خواهند داد و جناب امین الدوله سرکار »
 « آمده همان روز اول از انگلیسها شصت ملیون را خواهد گرفت اگر تصور کنید انگلیس »
 « حالا پول نمیدهد اینطور نیست يك هفته قبل شارژ دافر انگلیس بمن گفت که شصت »
 « ملیون فرانك موجود و انگلیس حاضر است تنها این قرض را بدولت ایران بدهد »
 « اگر در جواب این فقره کسی بگوید که دولت روس هم آنوقت اعلان جنگ »
 « بایران خواهد کرد و دولت ایران استعداد مقاومت ندارد می گویم صحیح است و »
 « چنین نیست که من از قوه خودمان بی خبر باشم ولی نباید فقره رژی و تلگراف مرحوم »
 « میرزای شیرازی طاب ثراه را فراموش کرد که بيك تلگراف در يك روز در همه »
 « ایران تماماً قلیانها را شکستند و تنباکوها را آتش زده انگلیس ها را مجبور کردند »
 « که از رژی صرف نظر نموده از ایران بروند یقین دارم که با وضع حالیه علمای ملت »
 « اعلان جهاد خواهند کرد و جمیع اهالی ایران بهیچان آمده و آتشی خواهند افروخت »
 « که صدهزار قشون هم قادر بر اطفای آن نباشد »

ارفع الدوله در دنباله آن مینویسد که این گفته ها در وزیر امور خارجه روس اثر خوبی بخشیده و قرار شد که در اینکار مساعدت کرده ترتیبی برای آن بدهد .

بالاخره پس از ملاقاتهایی که با کنت موراویف وزیر امور خارجه میکند می گوید که

«... کنت مور او یف اعلان میکنند که دولت روس راضی میشود که شصت میلیون
 « فرانک برای ایران قرض کند بضمانت جمیع گمرکات ایران باستثنای خلیج فارس »
 « و خود فارس و در صورتیکه واردات گمرکات کفایت نکند جمیع واردات ایران »
 « در عوض این قرض ضمانت میشود بسه شرط
 « اولاً دولت ایران متعهد شود که تا ادای این شصت میلیون هیچ قسم قرض دیگری
 « از خارجه نکند .

« ثانیاً باید از این شصت میلیون قرض سابق روس وانگلیس داده شود (۱)
 « ثالثاً - دولت ایران قرارنامه سابق را تجدید کرده و متعهد شود که تاده سال
 « غیر از دولت روس بدولت دیگری امتیاز راه آهن در ایران ندهد... »
 ارفع الدوله با اقدامات خود ادامه میدهد و برای تعدیل شرایط پیشنهادی روسها
 ملاقاتهایی بعمل میآورد و سپس بتاريخ همان دهم شعبان ۱۳۱۷ (پنجشنبه ۱۴ دسامبر
 ۱۸۹۹) از بطرزبورغ گزارشی بشرح ذیل برای امین السلطان بطهران میفرستد
 « سفارت دولت علیه ایران در بطرزبورغ
 « ۱۰ شعبان ۱۳۱۷ نمره ۳۱۳

« يك روز بعد از ارسال مراسله غیر رسمی بانضمام ترجمه مضمون تلگراف
 « بندگان حضرت مستطاب اجل اشرف امجد اکرم افخم اعظم روحی فداه نزد
 « وزیر امور خارجه روس معزی الیه چاکر را بمنزل خود دعوت نموده گفت بموجب
 « کاغذ شما در باب استقراض اقدامات کرده ام شما هم با وزیر مالیه ملاقات و گفتگوی
 « شرایط آنرا بعمل بیاورید و همین امروز به حضرت مستطاب اجل اشرف آقای
 « صدراعظم تلگراف بکنید که اولیای دولت روس ازدیدن ایشان در مسند صدارت
 « همیشه خوشوقت بوده و خواهند بود و هر قسم سعی را در استحکام ایشان و اجرای
 « مقاصد اولیای دولت ایران بعمل خواهند آورد چاکر عصر همانروز نزد وزیر مالیه
 « رفت معزی الیه، بعد از گفتگوی زیاد گفت بهتر است قرار بگذاریم فردا سه نفری
 « در منزل وزیر امور خارجه مجلس کرده و متفقاً قرار اینکار را بدهیم والا اگر شما
 « باهريك از ما همیشه جدا گانه گفتگو نمائید این مطلب خیلی طول خواهد کشید و
 « اتفاق در میانه مشکل خواهد بود فردای آن یکساعت از ظهر گذشته بر حسب خواهش
 « مکتوبی چاکر وزیر خارجه، جناب وزیر مالیه و چاکر را قبول کرد و در ابتداء
 « مجلس همان شرائط اولی را که تکلیف کردند چاکر فردا فرد عیوبات و عدم امکان
 « آنها را بمعزی الیهما بیان کرده و د باب تکلیف ایشان بدولت ایران برای تعهد
 « عدم استقراض دیگری بدون اجازه دولت روس چاکر گفت که قبولی این فقره
 « با استقلال دولت علیه منافات دارد و اگر بنا بر این باشد که باز شما در سر این مسئله

۱ - منظور از قرض انگلیس همان قرض پانصد هزار لیره انگلیسی است و همچنین منظور از قرض روسها
 ظاهراً طلا است که بانک تجارتی بین المللی مسکو بمبلغ ۳۵۲۹۷۹ تومان از ایران داشت و در ۲۷ رجب
 ۱۳۱۷ قراردادی بین امین السلطان و نمایندگان آن بانک در تهران منعقد گردید که در هفت قسط تا ۲۶ جمادی الاولی
 ۱۳۱۸ تمام آن پرداخت شود و نیز پنجاه هزار لیره طلب بانک استقراضی روس بود .

«ایستادگی نمائید من ابد اراضی نشده و از این مأموریت خود استعفا خواهم کرد»
 «آخر الامر قرار بر این شد که مدت بقای این شرط را محدود نمائیم و تکلیف»
 «کردند که دولت ایران متعهد بشود تا این قرض دولت روس را رد نکرده است»
 «استقراض دیگری نکند و گفتند در حقیقت این قرار ضروری بحال و استقلال»
 «ایران ندارد و اسباب استخلاص آن است زیرا که تا دولت ایران خاطر جمع»
 «نشود که راه استقراض مسدود شده دول خارجی آسوده اش نخواهند گذاشت و»
 «این پول را هم گرفته فوراً تلف کرده بخیال قرض دیگری میافتد و کم کم پست»
 «خانه و تلگرافخانه و سایر واردات مملکت را رهن خواهند گذاشت و بالطبع»
 «کار ایران بسختی رسیده ما مجبور خواهیم شد که بادل دیگر در ایران سر»
 «بسر بگذاریم والا زمین و مملکت روس بدرجه وسیع است که از عهده اداره»
 «آن با اشکال بر می آئیم و ابد در خیال توسعه خاک روس نیستیم و بهر قیمتی در»
 «استحکام دولت و ترتیب کارهای مملکت ایران مساعدت خواهیم کرد»
 «در باب شرط عدم بنای راه آهن ایران تا ده سال دیگر و امتداد امنیاز قدیم»
 «چا کر گفت که این فقره مصلحت خود دولت روس نیست و این قسم خیالات روس»
 «در انظار تمام فرنگستان و اهالی ایران مانع و سد راه تربیت بقلم خواست رفت»
 «و جمیع روزنامه های داخله و خارجه هر روز فصلی در این فقره مینویسند ضرر»
 «و خسارتیکه از بی راهی هر سال بمال و جان و تجارت ایرانیان وارد می آید بهمه»
 «عالم واضح است بخودشما هم البته پوشیده نیست»
 «بعد از این اظهارات چا کر، گفتند پس شرط کنید که تا مدت ده سال دیگر»
 «فقط دولت روس حق ساختن راه آهن را داشته باشد اگر در ظرف این مدت»
 «بموجب اجازه مخصوص دولت ایران و قرارداد جدید دولت روس بشرايط خوب راه»
 «آهن در ایران ساخته و حرف مردم و روزنامه نویس ها را قطع کرد فبها والا دیگر»
 «آنوقت تکلیف از اولیای دولت ایران ساقط خواهد بود در همان مجلس که یک ساعت»
 «و نیم طول کشید قرار شد این ترتیبات جد بدرا که گفتند تا انجام عمل خیلی محرمانه»
 «باشد و تلگرافاً بعرض برسانید که اگر قبول فرمایند به مابقی مذاکرات و»
 «شرایط که تقریباً موافق همان قرارنامه مرسوله وزارت جلیله خارجه خواهد شد»
 «در ثانی شروع کرده و عمل استقراض شصت ملیون فرانك را ختم نمائیم وزیر»
 «مالیه گفت که وجه مزبور یا به بانك دولتی روس یا بپانك دیگر بطرز بورغ»
 «حواله داده خواهد شد حال منتظر دستور العمل و جواب تلگراف هستم که»
 «بهرچه امر شود اطاعت کند زیاده جسارت است الامر الاجل الاشرف روحی فداه»
 «مطاع محل مهر الراجی رضا»

خلاصه بعد از این مذاکره و مذاکرات دیگری که بین طرفین بعمل می آید در شرایط استقراض توافق حاصل و قرار داد آن تنظیم میشود و میرزا رضا خان ارفع الدوله وزیر مختار ایران در پترزبورغ نمایندگی از طرف دولت ایران آنرا امضاء میکند.

از لحاظ تأثیری که شرایط تنگین این استقراض در شئون اقتصادی و سیاسی ایران
ته است متن آنرا در اینجا نقل مینمایم .

« ترجمه قرارداد ۲۲ میلیون ونیم منات استقراض ۱۹۰۰ از قرار تنزیل صدی -
« پنج طلا ۰ »

« مابین امضاء کنندگان ذیل جناب آقای میرزا رضاخان ارفع الدوله آجودان مخصوص
« و مامور فوق العاده و وزیر مختار اعلیحضرت پادشاه ایران از یکطرف و بانک استقراضی
« از طرف دیگر مواد ذیل منعقد گردیده است .

« فصل اول - بر طبق فرمان اعلیحضرت پادشاه ایران مورخه ۴ جمادی الاول ۱۳۱۷
« (مطابق ۳۰ اوت ۱۸۹۹ مسیحی) دولت امپراطوری ایران بانتشار يك استقراض
« مملکتی که جمع حساب آن اسماعیل ۲۲ میلیون ونیم منات میشود اقدام خواهد نمود (يك
« منات معادل ۱/۱۰ امپریال بوده و شامل ۱۷ دلی ۴۲۴ هزارم دولای طلا مطابق
۱۰

« قانون مسکوکات ۱۹/۷ ژوئن ۱۸۹۹ خواهد بود .

« این استقراض با تنزیل صدی پنج از اصل اسمی آن بوده و باسم (استقراض ۱۹۰۰
« دولت ایران از قرار تنزیل صدی پنج طلا) موسوم خواهد بود این مبلغ در مدت
« هفتاد و پنج سال تادیه خواهد شد .

« فصل دوم - بانک استقراضی ایران بموجب امضای این قرار داد (استقراض
« ۱۹۰۰ دولت ایران از قرار تنزیل صدی پنج طلا) متعهد میشود که يك جمع حساب
« اسمی معادل ۲۲ میلیون ونیم منات را قبول نماید .
« قیمت آن ۸۶ بعلاوه ۲/۳ درصد از اصل سرمایه اسمی بکسر يك بعلاوه دو در
۳

« صد (که برای جبران مخارج انتشار و تمیز و ترتیب اسناد و غیره معین شده) است
« میشود که بقیمت خالص ۸۵ در صد و یا ۱۹۱۲۵۰۰۰ منات بعلاوه منافع معینه
« خواهد بود .

« فصل سیم - برای کلیه جمع حساب (استقراض ۱۹۰۰ دولت ایران از قرار تنزیل
« صدی پنج طلا) دولت علیه ایران يك تعهدنامه عمومی بروسی و ایرانی که دارای امضای
« قانونی ایرانی ها بوده باشد تهیه خواهد نمود .

« تعهدنامه مذکوره بداره بانک استقراضی ایران در سن پترزبورغ تسلیم میشود
« که آن را تا موقع استهلاك کامل این استقراض نزد بانک مملکتی روسیه امانت
« خواهد گذارد .

« فصل چهارم - تمام عایدات کل گمرکات دولت علیه ایران باستثناء گمرکات فارس
« و بنادر خلیج فارس ایران در ضمانت (استقراض ۱۹۰۰ دولت ایران از قرار تنزیل
« صدی پنج طلا) خواهند بود .

« عایدات گمرکات عبارت هستند از عایدات موجوده و همچنین از عایدات گمرکاتی
« که برای مدت یکسال مالیه (از ۲۱ مارس ۱۸۹۹ الی ۲۰ مارس ۱۹۰۰) اجاره
«

- « داده شده و عایدات گمرکاتی که توسط دولت اداره میشود . واضح است که این »
- « استقراض بالنسبه بتمام سایر دیون در خصوص عایدات جزئی یا کلی از گمرکات »
- « فوق الذکر دولت امپراطوری ایران (که میتوانند مقید ببعضی قراردادهای سابق »
- « و حالیه و یا آتیه بوده باشند .) سمت اولویت مطلقه را خواهد داشت . »
- « فصل پنجم - کلیه عایدات گمرکات فوق الذکر (فصل چهارم) دولت امپراطوری »
- « ایران در طهران بیا نك استقراضی ایران پرداخته خواهد شد و از این عایدات قسط »
- « ششماهه در مدتیکه قبلامعین شده و ۷۵ سال خواهد بود موضوع میگردد و آن عبارت »
- « است از ۲۵۶۳۱۲۳ درصد از اصل اسمی بعلاوه يك چهارم درصد بابت حق کمیسیون »
- « قسط مذکور که هر قسطی ۵۷۸۱۴۴ منات میشود و موقع پرداخت آن از اول ژویه »
- « ۱۹۰۰ خواهد بود . »
- « فصل ششم - چنانچه عایدات مذکور که بیا نك استقراضی ایران پرداخته میشود »
- « جمع حساب آن در سال از مبلغ يك میلیون و صد و پنجاه و شش هزار و دوست و هشتاد »
- « و هشت منات تجاوز نماید بقیه آن باختیار خزانه دولت امپراطوری ایران گذارده »
- « خواهد شد و چنانچه وجوهی را که دولت امپراطوری ایران میپردازد معادل مقدار »
- « مبلغ مذکور نباشد و موعد قسطی هم بگذرد بموجب همین قرارداد دولت امپراطوری »
- « ایران با بیا نك استقراضی موافقت نموده بیا نك مذکور حق تفتیش واقعی در موضوع »
- « اخذ عایدات گمرکات مذکور (فصل چهارم) برای تحقیق جمع حساب عایدات »
- « خواهد داد این حق تفتیش و تحقیق در صورتیکه اقساط ششماهه توسط عایدات »
- « مذکور کاملاً پرداخته شده باشد بموقع اجراء گذارده نخواهد شد »
- « فصل هفتم - در صورتیکه با وجود تفتیش فوق در فصل ششم مذکور است يك »
- « تاخیر جدیدی در پرداخت اقساط ششماهه حاصل شود بیا نك استقراضی ایران حق »
- « خواهد داشت که بحساب دولت امپراطوری ایران بتاسیس اداره مستقیمی برای تمام »
- « گمرکات دولت علیه ایران باستثنای گمرکات فارس و بنادر خلیج ایران که در تحت »
- « اداره خزانه دولت امپراطوری ایران باقی خواهند ماند اقدام نماید . »
- « تاسیس این اداره بشروط ذیل خواهد بود . »
- « الف - انتخاب اعضاء با بیا نك استقراضی ایران خواهد بود ولی مخصوصاً اداره »
- « مذکور بایستی از اعضائی که اتباع دولت علیه ایران بوده باشند تشکیل یابد به »
- « استثنای ۲۵ نفر از روسا که برای انتخاب آنها بیا نك مذکور اختیارات تامه »
- « خواهد داشت »
- « ب - بیا نك مذکور مقید است که تعرفه های قانونی را مجری داشته و حقوق »
- « گمرکی موجوده را دریافت دارد و بدون رضایت دولت امپراطوری ایران بحقوق »
- « مذکور اضافه ننماید . »
- « ث - دولت امپراطوری ایران حق تفتیش این اداره را برای خود »
- « محفوظ میدارد . »

« د - مخارج اخذ عایدات و اداره و همچنین دو قسط ششماهه از عایدات مذکوره »
 « موضوع گردیده بقیه چنانچه چیزی باقی بماند باختیار دولت امپراطوری ایران »
 « گذارده خواهد شد. »

« فصل هشتم - در صورتیکه عایدات گمرکات حاصله از اداره بانک (فصل ۷) »
 « برای پرداخت کامل يك قسط ششماه غیرمکفی بوده باشد دولت امپراطوری ایران »
 « تهیه يك ضمانت نامه منضمی خواهد نمود . تعیین نوع این ضمانت نامه منضمی »
 « بموافقت مخصوصی بین دولت امپراطوری ایران و بانک استقراضی ایران »
 « خواهد بود . »

« فصل نهم - حاصل خالص (استقراض ۱۹۰۰ دولت ایران از قرار تنزیل »
 « صدی پنج طلا) (فصل دوم) بطریق ذیل باختیار دولت علیه ایران گذارده »
 « خواهد شد . »

« الف - مبلغی معادل ۱۵۵۵۳۶۰ منات و ۵۳ کپک یا ۱۵۶۳۹۰۰ قران بعلاوه »
 « منافع معینه و همچنین براتپائی که وجه آن قبلاً دریافت شده توسط بانک استقراضی »
 « ایران برای پرداخت حاضر خواهد بود . »

« ب - بانک استقراضی ایران قبلاً اعلانات مقررده را نموده تم استقراض یا »
 « قرضی که دولت امپراطوری ایران از بازار انگلیس و یا توسط بانک شاهنشاهی »
 « ایران نموده است بخصوص (قرض ۱۸۹۲ انگلیس از قرار تنزیل صدی شش او) آوانسی »
 « که تقریباً معادل دومیلیون و نیم قران میشود و از بانک شاهنشاهی ایران دریافت »
 « گردیده است) اصلاً و فرعاً خواهد پرداخت . مبلغ لازم برای پرداخت های مذکوره »
 « بحساب لیره استرلینگ از قرار نرخ معوضه لندن به بورس سن پترزبورغ از حاصل »
 « خالص استقراض ۱۹۰۰ دولت ایران از قرار تنزیل صدی پنج طلا) کسر و نقصان »
 « خواهد گردید . »

« ث - بقیه مبلغ خالص استقراض مذکور بطریق ذیل باختیار دولت امپراطوری »
 « ایران گذارده خواهد شد »

« ۱ - درس پترزبورغ بوسیله تمسکات اعتباری و یا شمش های نقره که بحساب »
 « دولت امپراطوری ایران و بمنافع دولت مذکوره با اهتمامات بانک که حق السعی »
 « خرید خود را منظور خواهد داشت خریداری شده است . »

« ۲ - در طهران نیز بوسیله تمسکات اعتباری و یا شمش های نقره مخارج ارسال »
 « شمش های نقره بدولت امپراطوری ایران تعلق خواهد یافت »

« ۳ - در انتقال (تحویل) به لندن و پاریس و برلن و یا شهرهای دیگر روسیه »
 « غیر از سن پترزبورغ بانک استقراضی ایران حق السعی خود را برداشته بخرخر روز »
 « تسلیم خواهد نمود »

« ادای بقیه مبلغ استقراضی بچهار دفعه که هر يك بادیتری يك ماه فاصله داشته »
 « باشد تحویل و پرداخته خواهد شد که قسط اول آن بمبلغ ۱۸۷۵۰۰۰ منات و »
 « بلافاصله بعد از امضای این قرارداد پرداخته شده و سه قسط سایر بمنافع مساوی »

- « خواهند بود .
- « فصل دهم - برای بقیه حساب مذکوره در فصل نهم که بایستی پرداخته شود »
- « بانک استقراضی ایران يك حساب جاری مخصوص از قرار تنزیل صدی چهار در »
- « سال برای دولت امپراطوری ایران باز خواهد نمود .
- « این حساب از طرفی توسط يك قسمت از مبلغ خالص استقراض دارای اعتبار »
- « شده و از طرف مقابل بمصرف مبالغ معینه که توسط بانک بادای قروض دولت امپراطوری »
- « ایران داده شده خواهد رسید و نرخ استفاده بین ائیننی مطابق فصل نهم باختیار »
- « دولت علیه ایران گذارده خواهد شد »
- « فصل یازدهم - بانک استقراضی ایران متعهد میشود باینکه از بانک شاهنشاهی »
- « ایران در پرداخت اصل اسمی (استقراض ۱۸۹۲ انگلیس از قرار تنزیل صدی شش) »
- « که جمع حساب اصلی آن معادل ۱۵۰۰۰۰۰ میشود در همان تاریخ که دولت »
- « امپراطور ایران برای بانک مزبوره معین کرده است سبقت جوید (فصل نهم) و »
- « همچنین متعهد پرداخت تمام سایر استقراضات و قروضی که توسط بانک شاهنشاهی »
- « ایران دولت امپراطوری ایران نموده است خواهد بود . »
- « بانک استقراضی ایران مبالغ معینه که برای ادای استقراض و قروض فوق الذکر »
- « تخصیص داده شده الی تاریخی که توسط دولت امپراطوری ایران برای پرداخت »
- « آنها معین خواهد شد نزد خود محفوظ میدارد مطابق اعلانات قبلی مقیده (فصل »
- « نهم د) اسنادیکه وجوه آنها ادا میشود و متعلق است به (استقراض ۱۸۹۲ انگلیس »
- « از قرار تنزیل صدی شش) بهمان طرز و تدریجی که ماخوذ میشود باختیار دولت »
- « علیه ایران گذارده خواهد شد . »
- « فصل دوازدهم - بانک استقراضی ایران برای اینکه شاید بتملك وجوهیکه به »
- « دولت امپراطوری ایران مساعده داده شده موفق شود بموجب همین قرارداد حق »
- « انتشار یکقرضه ایران را با اصول ذیل برای خود برقرار میدارد . »
- « الف - استقراض دولت علیه ایران بضمانت دولت امپراطوری روسیه »
- « خواهد بود . »
- « ب - جمع حساب اسمی استقراض ضمانتی و نرخ منافع آن توسط بانک استقراضی »
- « ایران معین خواهند شد بطوریکه مبالغ خالص استقراض از بقیه (استقراض ۱۹۰۰ دولت »
- « ایران از قرار تنزیل صدی پنج طلا) که ادا نشده است تجاوز ننماید و استقراض ضمانتی »
- « مذکوره بایستی در مدتی که قبلا معین شده است کاملاً برای استهلاك (استقراض »
- « ۱۹۰۰ دولت ایران از قرار تنزیل صدی پنج طلا) پرداخته شود »
- « ث - اسنادی که نوشته خواهند شد بمنات بوده و به پول خارجی بکلی مساوی »
- « با وجوهی که در استقراضات دولت امپراطوری روسیه قبول شده است معین »
- « خواهد شد . »
- « د - تمام اسناد استقراض مذکوره بطور همیشگی از تحویل کلیه مالیاتهای ایران »
- « که حالیه برقرار هستند و یا اینکه بعدها برقرار خواهند شد معاف میباشند و »

- « همچنین از کلیه ماخوذاتی که از طرف دولت امپراطوری ایران باشد معاف »
 « خواهد بود . »
- « تمام سایر امور راجع بانشار و اسناد و اداره استقراض و غیره بمیل بانک »
 « استقراضی ایران مرتب خواهند شد . »
- « ف - بانک استقراضی ایران تمام مخارجی که از انتشار و اداره استقراض دولت »
 « علیه ایران بضمانت دولت روسیه حاصل میشود بعهده خواهد گرفت و انتشار احتمالی »
 « این استقراض هیچ مطابقتی با تعهداتی که دولت امپراطوری ایران بموجب این »
 « قرارداد در خصوص (استقراض ۱۹۰۰ دولت ایران از قرار تنزیل صدی پنج طلا) »
 « (فصل پنجم) نموده است نخواهد کرد »
- « فصل سیزدهم - دولت امپراطوری ایران حق تادیه (استقراض ۱۹۰۰ دولت »
 « ایران از قرار تنزیل صدی پنج طلا) را قبل از اتمام مدت استهلاك آن از ابتدای »
 « تاریخ غره ژانویه ۱۹۱۰ در صورتیکه ششماه قبل بانک استقراضی ایران رامستحضر »
 « نماید خواهد داشت »
- « در این موقع بانک استقراضی ایران میتواند بقیه مبلغ احتمالی استقراضی دولت »
 « علیه ایران بضمانت دولت امپراطوری روسیه را رد نموده و یا اینکه بعهده خود »
 « در جریان باقی گذارد و بشرط اینکه بعهده دولت امپراطوری ایران مخارجی »
 « تعلق نیابد »
- « فصل چهاردهم - مادامیکه (استقراض ۱۹۰۰ دولت ایران از قرار تنزیل صدی »
 « پنج طلا) کاملاً پرداخته نشده است دولت امپراطوری ایران بهیچ استقراض خارجی »
 « (ضمانتی یا غیر ضمانتی) بدون اینکه قبلاً موافقتی با دولت امپراطوری روسیه حاصل »
 « نماید مبادرت نخواهد نمود . »
- « فصل پانزدهم - کلیه اختلافات حاصله که در موقع اجرای این قرارداد پیش »
 « میآید بواسطه توافقی که بین دولتین امپراطور روسیه و ایران حاصل خواهد شد . »
 « حل و تصفیه میگردد . »
- « فصل شانزدهم - این قرار داد در دو نسخه نوشته شده است که یکی از آن ها »
 « برای دولت امپراطوری ایران و دیگری برای بانک استقراضی ایران تهیه شده است »
 « و این نسخه های قرارداد از هر گونه حقوق و تمبر روسیه و ایران معاف خواهد بود . »
 « غره ژانویه ۱۹۰۰ (مطابق ۲۸ شعبان ۱۳۱۷ هجری قمری) »
- بعد از امضای این قرار داد ارفع الدوله ضمن گزارشی که بتهران میفرستد از
 زحمات و خدمات خود تعریف و تمجید میکند مظفر الدین شاه در حاشیه این گزارش
 نوشته است .
- « هزار تومان انعام عجاله ب ارفع الدوله بدهید »
 و در گزارش دیگر راجع بزحماتی که کارمندان سفارت ایران در پترزبورغ متحمل
 شده اند مینویسد .

« پانصد تومان هم با جزای سفارت بدهید »

در اینجا باید یاد آور شد که انگلیس ها با آن اصرار و ابرامی که ابتدا بر بی قرض دادن بایران داشتند و حتی تلگراف تهدید آمیز لرد سالیسبوری نخست وزیر انگلستان مبنی بر آنکه اگر دولت ایران « از جای دیگر استقراض نماید حق رنجش کلی خواهیم داشت » چرا عکس العمل شدیدی نشان ندادند و دولت ایران را در استقراض از روسها آزاد گذاردند .

علت این امر گرفتاری های زیاد انگلستان در نقاط مختلف جهان مخصوصاً خاور دور و جنوب افریقا و جنگ با بوئر ها و همچنین اختلاف با فرانسه و روسیه در اروپا بود که امپراطوری انگلستان را بخطر انداخته بود و نمیتوانست در خاور میانه بیش از آن باروسها مخالفت و دست و پنجه نرم نماید .

هنگامی که مظفرالدین شاه و امین السلطان این وام را از روسها گرفتند و قرارداد اسارت آمیز آنرا امضاء نمودند برای آنکه از تنفر عامه مردم نسبت بخود بکاهند شرحی در روزنامه رسمی ایران منتشر ساختند و چند دلیل واهی نیز برای عمل خود بیان کردند و در اینجا متن آن شرح را نقل مینمایم .

دولت ایران چهار قسم فرض داشت که ناچار باید یا قرار ادای آنها را بدهد یا دوچار مشکلات لایتنهای گردد .

اول - قرض رژی که ابتدا پانصد هزار لیره بود و حالا چهار صد هزار لیره باقی است که باید تا سی سال با فرع صد شش داده شود و گمرکات فارس و بنادر فارس بضامنت این استقراض مقرر بود و سالی قریب دوست هزار تومان از بابت اصل و فرع صدی شش باید داده شود .

دوم - قرض بانکهای روس و انگلیس و مسکوی که باین سه بانک پنج کرویر و کسری مقروض بوده و سالی سیصد هزار تومان متجاوز از قرار صدی دوازده فرع باید داده شود و اصل آنها هم تماماً وعده های آن رسیده یا نزدیک شده و میبایستی داده میشد و گمرکات آذربایجان و کیلان و مازندران و غیره بضامنت قرض بانک روس مقرر بود .

سوم - قرض تجارت داخله قریب دو کرویر با فرع صدی هیجده که سالو متجاوز از یکصد و هفتاد هزار تومان فرع باید داده شود و اصل آن هم چون هیچ يك از این قروض ششماهه وعده بیشتر ممکن نبود لازم بود داده شود .

چهارم - قرض بارباب حقوق دیوانی بود که از چهار سال قبل تا بحال بتفاوت از هر سنه مبلغی باقی بود و در هذمه السنه بقشون فقط یکماه جیره داده شد و بسایر برات دارها سوای آنها که بخرج ولایات منظور بوده هنوز دیناری نرسیده بود و از این ها گذشته مخارج لازمه دیگر در آبادی مملکت و اصلاح امور قشون و داخله و تصحیح جمع و خرج و تعمیر استحکام سرحداث و ایجاد بعضی راههای عزابه رو کوچک مابین دهات و بلوکات و وصل آنها بشهرها و ایجاد بعضی مواد حاصل خیز مثل تعمیر سد لاهواز یا امثال آنها و خیلی از این قبیل ها در منتها درجه لزوم بودند ولی بواسطه بی پولی امکان نداشت حل این معما جز بیکی از دو صورت یا باید بردخل یعنی بر مالیات افزود یا باید از خرج کاست یعنی از حقوق و مرسومات دیوانی و وظایف و غیره کم کرد هیچ يك از این دو خاصه باین گرانی و نیامدن حاصل در این سالهای اخیر جز خرابی رعیت و تمامی نوکر حاصل نداشت و عاجلاً هم فایده نمی بخشید و خاطر رأفت و مرحمت مظاهر اعلی حضرت اقدس همایون ظل اللهی تصدیق و تصویب فرمود و اصلاح این امر و حل این مشکل را ضمیر الهام پذیر همایونی از راه دیگری اراعه فرمودند اداره گمرکات دولتی که سالها بود منشوش و غیر منظم گردیده و محلی که انقدر وجوه دولتی بود تمام بعنوان بقایای

محلّی سوخت و لا وصول مستاجرین و مباشرین و خرج تراشی و غیره تبدیل یافته بود مقرر فرمودند ترتیبی صحیح و دفتری منظم و مرتب بطور امانی اداره شود و از ابتدای هذه السنه بامر قدر قدرت همایون مامورین قابل و امین و بیاءلم بامواجبی شایسته از دول بلجیک استخدام نموده و این کار را بطور اداره مرتب ساختند چنانکه در همین سال اول فقط از نظم عمل و حسن اداره مبلغی معتدبه بر آن افزوده و تمام برات بازی و کاغذ سازی آن پیول نقد مبدل گردید

بعد از این امتحان و اضافه که حاصل شد صلاح دولت در آن شد که مبلغی از برای ادای قروض دولت و ادای حقوق دیوانی عموم نوکر و غیره و نگاهداشتن ذخیره برای عدم احتیاج بقرضهای صدی دوازده و شروع بکارهای خیر و فوائد عامه کافی شود بشرایطی سهل و صحیح استقراض شود واصل و فرع آن همه ساله از اضافه جدید کمرک داده شود و این مسئله استقراض که سالها در میان بود و بواسطه شرایط سخت و تکالیف شاقه سرمایه داران اروپا صورت نمیگرفت در این موقع تفضلات خداوندی شامل حال گردیده باقبال بی زوال همایون شاهنشاهی و سعی و اهتمام اولیاء دولت قاهره استقراض بشرح ذیل انجام گرفت که اساس آن از این قرار است و در نظر انصاف بهتر از این ممکن نیست زیرا که تقریباً به همین مبلغی که همه ساله برای فرع ده دوازده کرور قرض بایستی دولت میداد و برابر آن استقراض نموده قروض را ادا میکند و بعد از این هم بفضل الله تعالی محتاج بآن چنان قرضها نخواهد بود و هم محل ادای آنها قبل از وقت تهیه و آماده نموده در هر قسط بلکه چند روز قبل خواهد پرداخت بحواله تعالی دولت علیه ایران مبلغ شصت میلیون فرانک تقریباً بیست و چهار کرور تومان پول رایج ایران است از بانک استقراضی رهن ایران قرض میکند که در مدت هفتاد و پنج سال شمسی هر سالی مبلغ یکصد و شصت هزار تومان ادا نماید فرع این پول از قرار صدی پنج در سال از تومانی یکشاهی کمتر است سال بسال به نسبت هر قدر که از اصل باقی باشد در دو قسط ششماه بششماه داده خواهد شد ضمانت محل ادای اصل و فرع این استقراض از منافع کمرکات ایران باستثنای کمرکات فارس و بنادر فارس خواهد بود

تا هر وقت که دولت ایران اقساط را در موعد خود میرساند حق هیچ نوع مداخله در کمرک ندارند ولی هر گاه وقتی تعلل و مسامحه در ادای قسط نمایند بآنک حق داده میشود که کنترلی (تحویلداری) در اداره کمرک بگذارد که ابتدا قسط بانک را تحویل بگیرد بعد از آن علاوه را دولت بمصارف خود برساند این شرط فقط محض استحکام عمل است و چون عمل کرد کمرک تقریباً دو برابر و نیم قسط هر ساله این استقراض است و گذشته از آن قسط بانک سال بسال کم میشود و عایدات کمرک بواسطه کثرت آن تجارت و زرفی امتعه و آبادی مملکت سال بسال زیاد میشود انشاء الله هیچ وقت محتاج نخواهد شد

چون دولت ایران از این قرض سایر قروض خود را ادا خواهد نمود و حالا احتیاج بقرض نخواهد داشت لهذا بآنک وعده میدهد که قبل از حصول رضایت بانک مزبور از دیگران قرض کلی ننماید بانک استقراض رهنی مجاز است که اسهام این قرض را در سایر جاها منتشر نماید . خانمه

تا آنکه بمردم ایران وعده میدهند از محل این وام اقداماتی برای آبادی و عمران مملکت بعمل خواهند آورد ولی ظاهراً فقط بقیه وام بانک شاهنشاهی را که در حدود چهارصد هزار لیره بود پرداختند و تقریباً دوماه و نیم بعد یعنی در تاریخ ۱۲ ذی الحجه ۱۳۱۷ هجری قمری (۱۲ آوریل ۱۹۰۰) مظفرالدین شاه و میرزا علی اصغر خان امین السلطان که در این موقع لقب اتا تک اعظم داشت پولها را برداشته و عازم فرانک شدند و مدت هفت ماه در کشورهای مختلف اروپا مشغول عیاشی و تفریح بودند .

در سال ۱۳۱۹ هجری قمری برای بار دوم مظفرالدین شاه هوس میکنند در اروپا بتفریح پردازد بعنوان این سفر معالجه «شاه» و لزوم استحمام در آبهای معدنی کار لسباز بود .
میرزا علی اصغر خان امین السلطان که دیگر «اتا تک اعظم»

۵- قرض سال ۱۳۱۹
هجری قمری
(آوریل ۱۹۰۲ میلادی)

نامیده میشد همراه «شاه» خواهد بود در این موقع که مردم ایران در آتش فقر و فاقه می سوختند خزانه تهی و پولهایی که قبلا از روسها گرفته بودند تمام شده و چون بموجب قرارداد استقراض سال ۱۹۰۰ بجزاز دولت روسیه از دولت دیگری نمیتوانستند قرض به گیرند ناچار باز دست سؤال بجانب روسها دراز کردند.

اوضاع مالی دولت تزاری روس در آن هنگام چندان رضایت بخش نبود و روسها برای دادن وام بایران از يك دولت اروپائی مثل فرانسه با شرائطی سهل و ربحی خیلی کمتر قرض میگرفتند و برای تحکیم نفوذ خود بآ آن شرائط سنگین بدولت ایران می دادند.

بهر حال امین السلطان بوزیر مختار ایران در پترزبورگ (که در این وقت میرزا حسن خان مشیرالملک بود) دستور میدهد برای استقراض جدید با دولت تزاری روسیه گفتگو کند و بالاخره پس از مذاکراتی روسها حاضر می شوند با همان شرائط قرض سابق مبلغ ده میلیون منات طلا بدولت ایران وام بدهند مشروط بر آنکه دولت ایران اطمینان بدهد که در تعرفه گمرکی بادولت عثمانی و دولت روسیه تغییراتی که مذاکرات آن از مدتی قبل شروع شده خواهد داد تا واردات ایران و بالنتیجه درآمد گمرکی افزایش یابد و همچنین امتیاز ساختن راه شوسه جلفا تا قزوین به بانک استقراضی روس داده شود.

راجع بتعرفه گمرکی که لطمه بزرگی باستقلال ایران میزد بعد از قسمت ۱۱ بحث خواهد شد و راجع براه شوسه جلفا تا قزوین نیز چنانکه در قسمت ۸ شرح داده شد امتیاز ساختن این راه در ماه ذی الحجه ۱۳۱۹ هجری قمری یعنی مقارن امضای قرارداد استقراض به بانک استقراضی روس داده میشود.

خلاصه پس از آنکه قرارداد استقراض در ۱۵ فصل تنظیم میگردد در ماه آوریل ۱۹۰۲ (ذی الحجه ۱۳۱۹ هجری قمری) بامضای نمایندگان طرفین میرسد. در مقدمه این قرارداد چنین نوشته شده.

« ما بین امضاء کنندگان ذیل جناب آقای میرزا حسن خان مشیرالملک مامور فوق-
« العاده و وزیر مختار اعلیحضرت پادشاه ایران از یکطرف و بانک استقراضی ایران
« از طرف دیگر مواد ذیل منعقد گردیده است. »

مبلغ این وام چنانکه گفته شد ده میلیون منات با فرع صدی پنج بمدت هفتاد و پنج سال بود.

بقیه شرایط تقریباً مانند قرارداد استقراض سال ۱۹۰۰ میباشد که برای جلوگیری از تطویل از نقل متن آن خودداری میشود.

مظفرالدین شاه و امین السلطان وعده ای دیگر از درباریها با پولی که از این راه بدست آورده بودند در تاریخ سوم محرم ۱۳۲۰ هجری قمری (۱۲ آوریل ۱۹۰۲) با اروپا می روند و پس از چند ماه گردش و تفریح در تاریخ ۲۱ رجب ۱۳۲۰ با جیب خالی بایران مراجعت مینمایند (۱)

۱ - مجموع قروض سالهای ۱۳۱۷ و ۱۳۱۹ مبلغ ۳۲۵۰۰۰۰۰ منات طلا میشود که بمیزان ۹۴۵ منات يك لیره انگلیسی معادل ۳۴۳۹۰۰۰ لیره انگلیسی خواهد بود. در آن موقع قیمت هر لیره ۵۴ فران بوده است و بنابراین قرض ایران بروسها در آن تاریخ بالغ بر ۸۵۷۰۰۰۰ فران میشده است.

قرارداد قروض سالهای ۱۳۱۷ و ۱۳۱۹ که زنجیرهای اسارت را بدست و پای ملت ایران افکنده بود در گوشه و کنار مملکت موجب خشم و غضب وطن دوستان ایرانی شده و روز بروز نفرت عامه مردم نسبت بمظفرالدینشاه و امین السلطان زیادتیر میگردد. در خارج از ایران عده ای از آزادیخواهان بوسائل گوناگون مقالاتی علیه هیئت حاکمه ایران منتشر مینساختند و خطرات و مضرات این استقراضها را گوشزد میکردند. در ایران نیز در نقاط مختلف آزادیخواهان انجمنهای سری تشکیل و علیه امین السلطان و مظفرالدینشاه دست با اقدامات شدیدی زدند و شب نامه های زیادی منتشر نمودند و نامه های اعتراض آمیزی به «شاه» و «صدر اعظم» و سایر وزراء نوشتند: برای نمونه نامه ذیل را که ملك المتكلمين بمیرزا انصرا له خان مشیرالدوله وزیر امور خارجه نوشته از کتاب «انقلاب مشروطیت ایران» نقل مینمایم.

پس از عنوان

«اتکاء بحسن نیت و ملت دوستی جنابعالی بنده را بر آن داشت که برای حفظ سیادت ایران که مهد پرورش نیاکان مابوده و از نعمات آن برخوردار هستیم و سرافرازی مادر میان ملل مرهون افتخارات جاویدان گذشته و استقلال امروزه اوست در مقام گستاخی برآمده و اصلی که پایه تمام حکومت های خود مختاری و سلطنت های مطلقه بروی آن استوار است که پادشاه مالک الرقاب و صاحب اختیار ملك و مملکت است و کسی را حق چون و چرا در کارهای او نیست در این موقع خطیر از نظر مصالح ملك و ملت رعایت نکرده در مقام تصدیع برآیم. زمانست که در محافل داخلی و جراید خارجی از استقراض دولت ایران و روسیه سخن گفته می شود.

اینک از قرار معلوم این شهرتها بیفین پیوسته و دولت ایران مصمم شده باینک شرایط سنگینی که بانامیت و استقلال ایران منافات دارد این استقراض را عملی نماید و از این راه بارگرانی بردوش خود و ملت ایران که هیچوقت قادر نخواهد بود شاه از زیر آن خالی کند بنهد.

زیرا بعدم توازی که در دخل و خرج دولت موجود است و کسری که همساله در بودجه کشور مشاهده میشود دولت ایران باین زودبها قادر بپرداخت اقساط قروض خود نخواهد بود و این طوق رقیت بای همیشه بگردن ملت ایران استوار و برقرار خواهد ماند و حال آنکه هم جنابعالی که رشته مهم امور سیاسی کشور را در دست دارید و هم مردان خردمند و مطلع باوضاع داخلی ایران می دانند که اگر هم اطمینان بود که این پول صرف اصلاحات کشور و بکار انداختن چرخ اقتصاد مملکت میشود باز هم از نظر سیاست و حفظ موقعیت کشور صلاح در این کار نبود در صورتیکه برای احدی تردید نیست که تمام آن صرف هوسرانی عده ای که کمترین علاقه بسعادت و افتخار مملکت خود ندارند خواهد شد و یک سره در چاههای طمع و خودپرستی مردمانیکه کارمارا تا باین پایه مذلت و پستی رسانیده اند فرو خواهد رفت و جز بدنامی و بد روزی و ندامت برای ملت ایران انصاری باقی نخواهد گذارد.

پس در نظر دوراندیش جنابعالی که از همه کس آگاهتر بامور سیاسی کشور هستید و در مملکت دوستی مورد تصدیق عوام و خواص میباشد بهتر نیست که اعلیحضرت اقدس پادشاه را که بیش از همه بسعادت ملك و ملت خود علاقمند میباشد از مضرات سیاسی این استقراض آگاه فرمائید و پرده خدعه ای که درباریان برای مستور ساختن حقیقت آویخته اند پاره نمائید و معایب را در پیشگاه حضرتش روشن فرمائید و نام یکی از خود در تاریخ ایران بیادگار گذارید.

هرگاه حقیقتا توازن دخل و خرج دولت بهم خورده و چرخ مملکت چنانچه گفته میشود بواسطه بی پولی از کار افتاده آید یا بهتر نیست که بوسیله يك استقراض داخلی این عدم توازن را اصلاح فرمائید و یا بوسیله برقراری يك مالیات تازه کسر بودجه مملکت را تاهین کنید.

در صورتی که طرق فوق غیر ممکن و ضرورت فوری بدست آوردن مبلغی از راه استقراض خارجی ایجاب می کند بمقیده ارادتمند صرفه و صلاح در آنست که از يك مملکت بمطرف که سیاست خاصی در ایران ندارد از قیل مملکت فرانسه - آلمان - سوئس - آمریکا و غیره این استقراض بعمل آید و از کاریکه مضرات آن مبلم و غیر قابل جبران است احتراز فرمائید»

بعد از انعقاد قرارداد دوستی ایران و اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۲۱ بموجب فصل هشتم این قرارداد دولت شوروی از دریافت قروضی که روسیه تزاری بایران داده بود صرف نظر کرد.

این قرض در اواخر صدارت امین السلطان و بعد از انعقاد قرارداد گمرکی ایران و انگلستان از انگلیسها گرفته شده است.

۶- قرض سال ۱۳۲۱
هجری قمری
(آوریل ۱۹۰۳ میلادی)

دولت انگلستان پس از آنکه از گرفتاریهایی که در نقاط مختلف جهان مخصوصاً در جنوب افریقا بواسطه جنگ با بوئرها داشت رهایی یافت مجدداً در صدر تحکیم نفوذ خود در ایران و سایر نواحی مورد نظر خویش میافتد و چنانکه در قسمت بعد خواهد آمد برای جلب نظر مظفرالدینشاه با وجود مخالفت ادوارد هفتم پادشاه انگلیس نشان زانو بند را بیادشاه ایران میدهند و سپس قرارداد گمرکی ایران و انگلیس را در فوریه ۱۹۰۳ بدولت ایران تحمیل میکنند و بالاخره در ماه آوریل همان سال چون تمام پولهایی که از روسها قرض گرفته بودند بمصرف هزینه سفر دوم مظفرالدینشاه و امین السلطان در اروپا رسیده بود مبلغ دو بیست هزار لیره بمدت بیست سال بضمانت شیلات و عایدات پست و تلگراف و گمرکات جنوب بدولت ایران میدهند.

بطوری که ملاحظه میشود چون بموجب شرایط قرارداد استقراض سالهای ۱۳۱۷ و ۱۳۱۹ دولت ایران نمی توانست بجز از روسیه از دولت دیگری قرض بگیرد عنوان این وام را «مساعده» گذاردند.

پول این وام را که توسط بانک شاهنشاهی بدولت ایران داده شده ظاهراً حکومت هندوستان پرداخته است.

قرارداد این وام بشرح زیر میباشد.

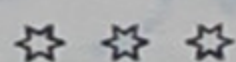
«قرارداد استقراض دولت علیه ایران از بانک شاهنشاهی ایران
«ما بین دولت علیه ایران بنمایندگی حضرت اشرف اتابك اعظم امین السلطان و جناب»
«مسیونوز وزیر دولت علیه بواسطه اختیار اینکه از طرف اعلیحضرت همایونی داشتند»
«از یکطرف و مسیو ژوزف رایینو رئیس بانک شاهنشاهی بواسطه اختیاری که از»
«این اداره بانک دارد از طرف دیگر - بانک شاهنشاهی ایران دو بیست هزار لیره»
«مساعده از قرار صدی پنج در سال بدولت علیه ایران میدهد - دولت علیه برای»
«ادای این وجه مساعده متعهد میشود که در ظرف بیست سال اصل و منافع را بوسیله»
«عایدات که از صیادی بحر خزر برای دولت علیه حاصل میشود به بانک شاهنشاهی»
«به پردازد»

«قرار شده است که اگر عایدات صیادی بحر خزر کافی نباشد و ادای مبلغ فوق»

« را منظمًا اطمینان ندهد دولت علیه ایران متقبل میشود که مبلغ لازمه در این خصوص »
 « را از عایدات پست و تلگرافخانه عاید دارد و در صورت کافی نبودن عایدات این دو »
 « اداره از عایدات گمرکات فارس و خلیج فارس بپردازد اگر در تفسیر ترجمه »
 « مشاجره ظاهر شود مضمون فرانسه مقدم خواهد بود .

« نخستین نوشته شده بفرانسه و بفارسی در طهران ۴ ماه آوریل ۱۹۰۳ »
 « محل امضاء ژوزف رابینو محل امضاء نوز »

در ماه دسامبر سال ۱۹۰۴ قراردادی ضمیمه قرارداد فوق میگردد که بموجب آن صد هزار لیره علاوه بر دویست هزار لیره قبلی با همان شرایط بدولت ایران داده شود .

در این قسمت قروض دولت ایران تا هنگام مشروطیت شرح داده شد و بعد از مشروطیت نیز در مواقع مختلف دولت ایران از روسها و انگلیسها مبالغ زیادی قرض گرفته که خارج از این بحث است و فقط برای مزید اطلاع فهرست آنها را در اینجا ذکر مینمایم (۱)

۱- قرض طلای هندی بتوسط بانک شاهنشاهی سال ۱۳۲۸ هجری قمری بمبلغ ۳۱۴۲۸۱ لیره انگلیسی و ۱۶ شیلینگ و ۴ پنس

۲- قرض نقره « یک کاسه شده » (۲) قروض جاری بپانک شاهنشاهی سال ۱۳۲۸ هجری قمری بمبلغ ۳۳۹۶۶۹۷ تومان

۳- قرض نقره « یک کاسه شده » قروض جاری از بانک استقراضی روس سال ۱۳۲۹ هجری قمری بمبلغ شش میلیون تومان

۴- قرض اسهامی طلا در اندن بتوسط بانک شاهنشاهی ۱۳۲۹ سال هجری قمری ۷۰۰۰۰۰ ر ۲۵۰۰ لیره انگلیسی .

۵- مساعدت مشترک روس و انگلیس در سال ۱۳۳۰ هجری قمری بمبلغ ۱۰۰۰۰۰۰ لیره انگلیسی

۶- مساعدت مجدد روس و انگلیس در سال ۱۳۳۰ هجری قمری بمبلغ ۵۰۰۰۰۰ لیره انگلیسی

۷- مساعدت انگلیسی و هندی در سال ۱۳۳۰ هجری قمری بمبلغ ۱۵۰۰۰۰۰ لیره انگلیسی

۸- مساعدت مشترک روس و انگلیس در سال ۱۳۳۱ هجری قمری بمبلغ ۴۰۰۰۰۰۰ لیره انگلیسی

۹- مساعدت انگلیسی و هندی در سال ۱۳۳۱ هجری قمری بمبلغ ۱۰۰۰۰۰۰ لیره انگلیسی .

۱- برای اطلاع بیشتر از چگونگی قروض ایران بعد از مشروطیت به مجله کاوه شماره ۳۱-۳۲ سال سوم مورخ ۹ محرم ۱۳۳۷ هجری قمری مراجعه شود ،

۲- منظور از « یک کاسه شدن » در اصطلاح آن روز عبارت از قروض مختلفی بود که بضمانت های متعدد و بانزیل های مختلف از بانک شاهنشاهی یادگران گرفته شده و برای آنکه بشکل ثابت و مشخص و معین درآید مجموع تمام این قروض بصورت یک قرض درآمده و قرار داد جداگانه ای برای آن منعقد میگردد .

- ۱۰ - مساعده انگلیسی سال ۱۳۳۲ هجری قمری بمبلغ ۵۰۰۰۰۰ لیره انگلیسی
 ۱۱ - قرض عندالمطالبه بکارخانه اسلحه سازی شنیدردر پاریس که هنگام سفر سوم مظفرالدین شاه باروفا اسلحه بکارخانه مزبور سفارش داده شده بود بمبلغ ۵۰۰۰۰۰ ر ۱ تومان
 ۱۲ - قروض عندالمطالبه متفرقه از قبیل حساب جاری و مطالبات و ادعاهای مختلف قریب به چهار میلیون تومان .

۱۱

قرارداد گمرکی ایران

با

روس و انگلیس

قرارداد گمرکی ایران و روس و ایران و انگلیس در سالهای ۱۳۱۹ و ۱۳۲۱ هجری قمری زنجیره‌های اسارت و بردگی اقتصادی تنگینی بود که در دوره سلطنت مظفرالدین‌شاه بدست میرزا علی‌اصغر خان امین‌السلطان بدست‌وپای ملت ایران افکنده شد.

بعد از آنکه در سال ۱۳۱۷ هجری قمری دولت ایران بضمانت گمرکات ایران (باستثنای گمرکات جنوب) مبلغ بیست و دو میلیون و نیم منات از روسها قرض گرفت و اداره گمرکات بدستیاری نوز بلژیکی تحت اختیار روسها درآمد دولت روسیه بعنوان ازدیاد درآمد گمرکات در صدد تغییر تعرفه گمرکی بنفع خود افتاد و سپس در موقعی که مظفرالدین‌شاه برای بار دوم از روسها تقاضای پول میکند روسها بادو شرط حاضر بدادن ده میلیون منات میشوند یکی اعطای امتیاز ساختن راه شوسه جلفا تا قزوین بپانك استقرار رضی روس و دیگری تغییر تعرفه گمرکی بنفع دولت روسیه.

دولت ایران نیز با هر دو شرط موافقت مینماید.

قرارداد تعرفه گمرکی ایران و روس ظاهراً که صحبت آن از مدت‌ها قبل بمیان آمده بود در تاریخ رجب ۱۳۱۹ هجری قمری یعنی پنج‌شش ماه قبل از امضای قرارداد قرض دومی که از روسها گرفته شد در طهران بامضاء عرسیده است ولی اجرای این قرار داد که چندی معرمانه نگاهداشته شده بود تا ذی‌القعدة ۱۳۲۱ هجری قمری بتاخیر افتاد.

علت اصرار روسها را برای تغییر تعرفه گمرکی ایران که تریب‌هشتاد سال از هنگام عقد معاهده ترکمانچای بین طرفین برقرار بود میتوان باختصار چنین بیان کرد. روسیه در این تاریخ در صنعت ترقی شایانی کرده و تجارتش توسعه زیادی یافته بود و دائم در پی بازارهای مناسبی میگشت.

ایران هم‌سایه ضعیف و بدهکار اواز هر بازاری بهتر بود زیرا وقتی مال‌التجاره و صنایع روسیه بیشتر از پیشتر بایران سرازیر شود گذشته از منافع تجارتنی، مختصر کارگاههای ایرانی از رونق میافتد و بازرگانی در این کشور از بین میرود و کشاورزی

و گله داری صدمه می بیند و مردم مجبوراً شهرهای روسیه رو آورده و ایران بفرستانی
مبدل میشود که دربار تزار باآسانی میتواند چنگال مرگبار خود را بر روی نواحی
شمالی آن بیفکند .

قبل از آنکه چگونگی این قراردادها را شرح دهم بد نیست
اداره گمرکات ایران برای مزید اطلاع مختصری در باب اداره گمرکات ایران -

توضیح داده شود .
گمرکات ایران از زمان صفویه تا سال ۱۳۱۷ هجری قمری با شخص مختلف اجاره
داده میشد و هیچگاه قواعد و مقررات ثابت و معینی نیز برای دریافت حقوق گمرکی
وجود نداشت .

بعد از عقد معاهده تر کمانچای بموجب فصل سوم عهدنامه تجارتی مورخ ۵ شعبان
۱۲۴۳ هجری قمری منضم بآن مقرر میشود که از مال التجاره اتباع ایران و روس که
بمملکت یکدیگر وارد یا صادر میگردد « کما فی السابق حقوق صدی پنج فقط یکدفعه در
موقع ورود یا خروج دریافت شده و علاوه بر آن هیچگونه حقوق گمرکی مطالبه نشود »
و بعدها سایر دول نیز بموجب حقوق دول کامله الوداد از این ماده استفاده نمودند و بدین
ترتیب اتباع بیگانه فقط یکمرتبه صدی پنج قیمت مال التجاره خود گمرک میپرداختند ولی
تجار تبعه ایران دائماً دستخوش هوی و هوس مستاجرین گمرک بودند و گذشته از پرداخت
حقوق گمرکی، مامورین دولتی هم بعنوانین مختلف مبالغی باسم عوارض راهداری - باج -
قپانداری - میدانداري و خانات و غیره از آنها میگرفتند و در نتیجه هرتاجری اگر میخواست
از دست جور و ظلم مامورین ایران راحت شود میبایست به بیگانه پناه برده و بتابعیت آنان
در آید و تنك حمایت اجنبی را بر خود هموار کند تا باستناد عهدنامه ای که بین ایران و آن
دولت وجود داشت مامورین دولتی نتوانند بیش از صدی پنج از آنها چیزی دریافت نمایند
با اینحال زیاد بودند ایرانیان وطن دوستی که تمام سختی ها و بیعدالتی ها را تحمل میکردند
و دامان پاك خویش را به تنك مزدوری بیگانه نمی آلودند .

هنگامیکه در سال ۱۳۱۵ هجری قمری میرزا علیخان
مستشاران بلژیکی امین الدوله بصدارت ایران منصوب شد مضيقه مالی ایران و خرابی

گمرکات بمنتهای شدت خود رسیده بود .
از جمله کارهایی که امین الدوله برای ازدیاد عایدات دولتی بدان توجه خاصی مبذول
میداشت اصلاح امور گمرکات بود و بدین جهت دستور میداد که از يك کشور بیطرف یعنی
بلژيك که در ایران نظره های سیاسی نداشته باشد مستشارانی استخدام نمایند .

صدارت امین الدوله زیاد بطول نمیانجامد و در ۱۵ محرم ۱۳۱۶ هجری قمری استعفا
میدهد و مجدداً میرزا علی اصغر خان امین السلطان (اتابك اعظم) روی کار میآید . با آنکه
ترتیب استخدام مستشاران بلژیکی دو صدارت امین الدوله داده میشود ولی وقتی اینها
بایران می آیند امین السلطان بر کرسی صدارت تکیه زده بود .

مستشاران بلژیکی در ابتدا سه نفر بنام نوز (۱) - پریم (۲) - انگلس بودند که در اواخر سال ۱۳۱۶ هجری قمری بترتیب مامور اداره گمرک تهران و تبریز و کرمانشاه شدند.

بطوریکه گفته شد امین السلطان متمایل بروسها بود و تا پایان سیاست یکطرفه را تعقیب میکرد و بلژیکیها نیز به پیروی از سیاست صدراعظم ایران همیشه اقدامات خود را منطبق با سیاست روسها میکردند مخصوصاً نوز که همه وقت از پشتیبانی روسها بر خوردار بود و بواسطه حمایت آنان تمام گمرکات ایران را تحت اداره خود درآورد و به زودی رئیس کل گمرک و سپس وزیر کل گمرکات ایران گردید.

بدرفتاریهای نوز باتجار ایرانی و تبعیضاتی که بین بیگانگان و ایرانیان قائل میشد سروصدای زیادی در گوشه و کنار مملکت بلند کرد و همین ستمگریهای نوز که داستانها غم انگیزی دارد یکی از علل دادخواهی و جنبش مردم برای مشروطیت بود.

مستر شوستر امریکائی که از ماه مه ۱۹۱۱ (جمادی الاولی ۱۳۲۹ هجری قمری) تا ژانویه ۱۹۱۲ با سمت خزانه دار ایران در تهران بوده در کتاب خود موسوم به اختناق ایران مینویسد.

«مظفرالدینشاه مسیونوز را برای احداث و تشکیل اداره گمرک ایران انتخاب و جلب نموده بود ولی مشارالیه در کار خود بقسمی ترقی حیرت انگیز کرد که بزودی صاحب اقتدار و تمول بسیار و نزد دولت روس محترم گردید اول کاری که و کلاء مجلس دوره اولیه کردند این بود که مظفرالدینشاه را مجبور نمودند که در دهم فوریه ۱۹۰۷ (بیست و ششم ذیحجه ۱۳۲۴) مسیونوز را بامشاغل بزرگ عدیده که داشت معزول و از خدماتش منفصل کرد در باره مشارالیه میگویند که اکنون در بلجیک از املاک و قصوری که (از پولهای ایران) برای خود مرتب نموده بهره مند و محظوظ میشود همین جناب محترم بوده که در چندین معامله راجعه بخزانه برای دولت ایران مراسله و پیشکاری نمود تعرفه موجوده گمرکات ایران را که شرح آن مفصلاً ذکر خواهد شد او ترتیب داده و دو فقره استقراض از دولت روس که اکنون برای دولت ایران مورد اشکال و زحمت فوق العاده گردیده به سعی ایشان انجام گرفت.»

نوز و سایر مستشاران بلژیکی که بقول ادوارد برون در حقیقت شغالهای روسیه بودند با انعقاد قراردادهای گمرکی ایران و روسیه تزاری و انگلیس و همچنین اقدامات دیگر ضررها جبران ناپذیری باستقلال سیاسی و اقتصادی ایران زدند.

طرفداری بلژیکیها از روسها بحدی بود که غالب مردم ایران بلژیکیها را تبعه روس و از مامورین روسیه میشمردند.

روزنامه روسی «نویه وریمیا» (عصر جدید) چاپ پترزبورگ در شماره ۹۸۱۷ مورخ ۵ ژوئیه (روسی) ۱۹۰۳ (۲۲ ربیع الثانی ۱۳۲۱ هجری قمری) مینویسد.

«بوکایا و لنسکی که چندی قبل در بنادر خلیج فارس بوده شرحی در باب گمرکات ایران مینویسد که جالب دقت است چند مدت قبل از این تمام گمرکات جنوب ایران از تصرف مامورین ایران خارج شده به مامورین بلژیکی سپرده شده است چون شاه همیشه محتاج پول میشود و راه دخل معین هم در نظر نیست باینجه مجبور می شوند که یا استقراض نمایند و یا اینکه حکومت ها را با جاره داده وجه اجاره را پیش به گیرند

برای مسافرت آخری بفرنگستان شاه از دولت روس بضامات گمرکات جنوبی استقراض کرده و برای اینکه ضامات گمرکات اعتباری داشته باشد نمی توانستند گمرکات را بمامورین ایران مفوض نمایند و لازم بود اداره گمرکات باروپائیان محول شود ولی معلوم نیست بکدام اروپائی امور گمرک باید واگذار شود.

چون استقراض از روسیه شده بود لازم می آمد که گمرکات بدست مامورین روس باشد اما انگلیس ها مانع شدند و روسها هم راضی نشدند که انگلیس ها در کار گمرکات دخالت داشته باشند باین ملاحظه گمرکات به بلژیکی ها که بیطرف بودند محول شد باین ترتیبات تمام سهویات و خطایای مامورین بلژیکی برای روسیه محل توجه است زیرا اهالی ایران تمام این رفتار را از روسها میدانند هنگام مسافرت مکرر شنیدم که مردم میگفتند که بلژیکی ها رعیت روس هستند و هرچه در خلیج فارس بکنند بدستور العمل روسها است من هرچه به آنها می گفتم که بلژیکی ها روسی نیستند زبان شان و مملکت شان علیحده است اطمینان حاصل نمیکردند گذشته از اینها بلژیکی ها سبک مشرق زمین را پیش گرفته می خواهند عمل کرد گمرکات را زیاد کنند حتی از کسانی که در قرائتینه میمانند برای حق توقف پول می گیرند و این طور رفتار خود سرانه بلژیکیها مخالف نفوذ روسیه است در ایران.

با آنکه روزنامه های روسیه خود سری و بد رفتاری بلژیکی ها را مخالف منافع و نفوذ روسیه در ایران میدانستند معینا دولت تزاری روس همه وقت از نوز و سایر همکارانش پشتیبانی میکرد چنانکه در موقعی که بواسطه شکایت و اعتراض ملیون ایرانی دولت ایران میخواست بخدمت نوز و پریم خاتمه دهد وزیر مختار روس ضمن یادداشتی بشرح زیر بدولت ایران اعتراض میکند و تغییر آنها را باعث «اشکالات عمده» می شمارد.

«سفارت دولت قویشوکت

«امپراطوری روسیه مقیم

دربار ایران

«مورخه ۸ محرم ۱۳۲۵ نمره ۱۸۵

«حضرت مستطاب اشرف ارفع افخمادوستان استظهارا معظما
«دوستدار از طرف اولیای دولت اعلیه حضرت امپراطوری مامور است که جالب دقت
«بسیار مجدانه اولیای دولت علیه ایران را باین مسئله بنماید که بواسطه استعفای
«مسیو نوز وزیر گمرک و پست ایران و مسیو پریم مدیر کل در ادارت گمرکی دولت
«علیه ایران ممکن است تولید اغتشاشات و اشکالات عمده بشود.
«اولیای دولت اعلیه حضرت امپراطوری همواره ملاحظه قدر و قیمت خدمات واقعی
«مسیو نوز را که در زمان او وجوه گمرکی ایران دو برابر شده و حمل امتعه ایران
«بخارج خیلی بیشتر از پیشتر بوده است نموده اند.
«وضع صحیح اداره گمرکات سرحدات ایران تا بحال ضامن لازمی بوده برای
«پیشرفت و ترقی تجارت روس و بموقع رسیدن وجوه پس افتاده استقراض و پیشگی
«که اولیای دولت اعلیه حضرت امپراطوری بتوسط بانک استقراضی بدولت علیه

« ایران داده اند .
 « بنا به تغییرات فوق‌الذکر دوستدار با کمال توقیر واحترام خواهشمند است آن
 « حضرت مستطاب اشرف عالی مستحضرم فرمایند که برای استقرار وضع مزبور و
 « نگاهداری آن بهمان حال و پرداخت وجوهی که عایدات گمرکی تا بحال ضامن آن
 « بوده است چه اقدامات لازمه فرموده اند .
 « در این موقع احترامات فایقه را هم تجدید مینماید . (محل امضاء) »

لزوم تغییر قرارداد
 گمرکی ایران
 و عثمانی

قبلاً گفته شد که بموجب فصل سوم عهدنامه تجارتی مورخ
 ۵ شعبان ۱۲۴۳ منضم بمعاهده ترکمانچای مقرر بود که از
 مالالتجاره اتباع ایران و روس که بکشور طرفین حمل و نقل می
 گردد صدی پنج حقوق گمرکی گرفته شود .

برای اخذ حقوق گمرکی بین ایران و عثمانی بموجب ماده دوم قرارداد مورخ نوزدهم ذی-
 القعدة سال ۱۲۳۸ هجری قمری که بعدها بموجب قرار داد ۱۲۶۳ مورد تایید قرار گرفت
 مقرر بود که «در خصوص رسومات گمرک تجار و اهالی ایران مانند تجار تبعه دولت عثمانی
 معامله شود و از مال تجارت ایشان یکدفعه بقرار یکصد فروش چهار فروش گمرک گرفته شود و
 بدست ایشان تذکره داده مادامیکه از دست ایشان بدست دیگری منتقل نشده است از ایشان
 گمرک نگیرند .»

و بنا بر این از مالالتجاره اتباع ایران و عثمانی که بکشور طرفین حمل و نقل میشد صدی
 چهار حقوق گمرکی دریافت میگردد .
 فصل اول عهدنامه تجارتی ایران و انگلیس مورخ ۱۲ رمضان ۱۲۵۷ هجری قمری
 (۱۰ اکتوبر ۱۸۴۱) مقرر میدارد .

« تجار دولتین علیتین بالسویه ماذون و مرخص اند که هر گونه امتعه و اقمشه خود را به
 مملکت یکدیگر نقل نمایند و در هر بلدی از بلاد که بخواهند مبادعه و معاوضه کنند و در متاعی
 که می آورند و میبرند در حین ورود یکمرتبه بطریقیکه از تجار دولتهای کامله الوداد فرنگ
 گمرک مالالتجاره گرفته میشود از تجار تبعه طرفین مطالبه خواهد شد و در زمان خروج به
 طریقیکه از تجار دولتهای کامله الاتحاد فرنگ گمرک مالالتجاره گرفته میشود از تجار تبعه
 طرفین مطالبه خواهد شد . »

باین ترتیب اتباع انگلستان بموجب این فصل از حقوق «دولتهای کامله الوداد فرنگ»
 استفاده کرده و همانطور که از مالالتجاره اتباع روس صدی پنج حقوق گمرکی گرفته میشد
 انگلیسها نیز صدی پنج گمرک می پرداختند با آنکه بعداً در فصل نهم عهدنامه پاریس مورخ
 چهارم ماه مارس ۱۸۵۷ در مورد تجارت فقط جمله استفاده از حقوق «دول کامله الوداد»
 نوشته شده بود اتباع انگلیس و سایر دول اروپا بجای استفاده از صدی چهار حقوق گمرکی
 اتباع عثمانی از صدی پنج حقوقی که از اتباع روس گرفته میشد استفاده مینمودند .

تغییر تعرفه گمرکی در سال ۱۳۱۹ مخالف منافع تجارتی انگلستان بود زیرا قبل از آن
 از کلیه اجناس و اشیاء که توسط هر کس وارد ایران میگشت بمیزان صدی پنج قیمت، گمرک می

گرفتند ولی در تعرفه جدید روسها بین اجناس مختلف فرق گذاردند چنانکه مثلاً از قند و نفت که از صادرات عمده روسیه بایران بود و سابقاً پنج درصد گمرک گرفته میشد بموجب تعرفه جدید گمرک آنرا به $\frac{1}{2}$ و سپس به $\frac{1}{4}$ تنزل دادند و بالعکس به گمرک چای که از

صادرات مهم انگلستان و هندوستان بایران بود صد درصد افزودند.

بهر حال در سال ۱۳۱۹ هجری قمری که روسها بفکر تغییر تعرفه گمرکی ایران بنفع خود میافتند چون میدانستند این اقدام بتجارت انگلستان لطمه شدیدی خواهد زد و اگر انگلیسها نتوانند تعرفه گمرکی را بنفع خود تغییر دهند ممکن است باستناد استفاده از حقوق دول کامله الوداد قرارداد گمرکی ایران و عثمانی را پیش کشیده و تقاضا کنند همانطور که از مال التجاره اتباع عثمانی صدی چهار حقوق گمرکی گرفته میشود اتباع انگلیس نیز صدی چهار حقوق گمرک بردارند و این ترتیب نیز نه تنها مخالف منظور دولت تزاری روس بود بلکه بیش از پیش بتجارت آنها لطمه میزد و بنابراین باید این راه هم بسته شود و حقوق گمرکی بین ایران و عثمانی تابع حقوق گمرکی ایران و روس گردد و بهمین جهت هنگامی که در ماه رجب ۱۳۱۹ هجری قمری (اکتبر ۱۹۰۱) قرارداد گمرکی ایران و روس بامضاء رسید آنرا محرمانه نگاهداشتند تا قرارداد گمرکی ایران و عثمانی را در ماه جمادی الاولی ۱۳۲۰ هجری قمری (اوت ۱۹۰۲) تغییر دادند.

برای تغییر قرارداد گمرکی ایران و عثمانی مسیونوز مدیر کل گمرکات ایران را باستانبول میفرستند و روسها دولتین ایران و عثمانی را تحت فشار میگذارند و مبالغی نیز رشوه میدهند تا بمقصود خویش نائل میگردند.

در نامه ای که میرزا رضاخان ارفع الدوله (۱) سفیر ایران در استانبول برای وزیر امور خارجه عثمانی مبنی بر موافقت با «معامله ملل کامله الوداد» فرستاده اینطور نوشته است.

«امضاءکننده سفیر کبیر اعلیحضرت اقدس شاهنشاه ایران با اجازه مخصوص دولت «متبوعه خودش در جواب لایحه مورخه ۱۶ ماه اوت ۱۹۰۲ نمره - ۴۸۹۷۳ جناب جلالتماب» توفیق پاشا وزیر امور خارجه اعلیحضرت اقدس سلطان تقریرات مفصله در ذیل را بموجب «قرارداد دولتین علیتین با کمال احترام اظهار میدارد.

«نظر بمحکم کردن و توسعه دادن واردات تجارسی در میان دولتین علیتین دولت «اعلیحضرت اقدس سلطان امپراطور عثمانی و دولت اعلیحضرت شاه امپراطور ایران در ماده» «حق الورود و حق الخروج مال التجاره و در خصوص ترتیبات راجعه به مال التجاره صادره» «و وارد و ترانزیت و تکرار اخراج مال التجاره و همچنین برای گذشتن مال التجاره» «بانبادهای دولتی معامله ملل کامله الوداد را متقابلاً در حق خودشان»

۱ - مرحوم محمد قزوینی در مجله یادگار راجع بارفع الدوله چنین مینویسد.

«میرزا رضاخان معروف به پرنس صلح وزیر مختار ایران در نقاط مختلفه از جمله عثمانی و سوئد و نماینده دولت در مجمع اتفاق ملل و فائش در طهران در حوالی نوروز ۱۳۱۶ مطابق محرم سکهزار و سیصد و پنجاه و شصتی قمری»

» تامین میکنند .

« امر حکم عهد نامه و مقابله نامه سابقه که مخالف این شرط داده شده باشد معدوم »
 « و کان لم یکن خواهد بود . »

این قرارداد در ظرف شش ماه باید اجراء شود و همه نوع مال التجاره مشمول آن خواهد بود بجز تنباکو که تابع قرارداد مخصوص بخود میباشد .

چنانکه گفته شد برای انجام این امر روسها فعالیت زیادی بخرج دادند و مبالغی نیز به اولیای دولت عثمانی رشوه دادند برای مزید اطلاع متن گزارش ارفع الدوله را که از استانبول بوزارت امور خارجه فرستاده ذیلا نقل مینمایم .

« سفارت سنیه ایران در اسلامبول »

نمره - ۲۸۸

» ۱۵ شعبان المعظم ۱۳۲۰

« البته راپورتهای بنده در خصوص قرارداد تعرفه جدید که بادولت عثمانی بسته »
 « شد از لحاظ انور جناب مستطاب اجل افخم عالی دام اجلاله العالی گذشته و خاطر مبارک »
 « از مراتب آن قرین استحضار شده است این یکی راهم لازم میدانم عرض نمایم که چون »
 « در گذشتن عمل تعرفه از طرف عثمانی ها خیلی تاخیر و تعلل میشد یکروز مسیو کولو وورف »
 « (نماینده روسیه) نزد بنده آمده گفت که من آشکارا بشما بگویم اگر پادشاه و ملت »
 « خودتانرا دوست میدارید باید هرچه در قوه دارید سعی و جدو جهد بکنید که این عمل »
 « تا تشریف بردن بندگان اعلی حضرت قدر قدرت اقدس شاهنشاهی بروسیه تمام بشود و »
 « الا اگر صورت انجام نگیرد مسلمان در روسیه آنطوری که مامول است رفتار نخواهد »
 « شد و گفت من جمیع اسرار خودمانرا در اینباب بشما میگویم - جناب موسیو ویتی وزیر »
 « مالیه روس بتوسط مسیو قروبه رئیس بانک طهران بحضرت مستطاب اشرف افخم »
 « عالی اتابک اعظم سفارش کرده که من حقیقه این ده میلیون منات را که دوباره بدولت »
 « ایران قرض دادم گول خوردم زیرا که من آن ده میلیون را باطمینان این داده بودم »
 « که دولت ایران عمل تعرفه را با عثمانیها درست خواهد کرد و بعد از گذشتن عمل با »
 « عثمانی هادر ایران مجری خواهد شد و باین واسطه بواردات گمرک ایران افزوده و »
 « اقساط ما خواهد رسید حالا چنین گمان میکنم که اولیاء دولت علیه ایران میدانستند »
 « که اینکار با عثمانیها صورت نمیکیرد و چون آنوقت بمن اینطور نگفتند از این »
 « مسئله خیلی دلتنگم مسیو کولو وورف بعد از بیان این تفصیل گفت که اگر شما دلتان »
 « میخواید اولیاء دولت ایران ازین تهمت بری شده و در مراجعت موکب همایونی هم »
 « در روسیه بیشتر خوش بگذرد فرض ذمه پادشاه پرستی و دولت خواهی شماست که »
 « اینکار راز و دتر تمام کرده و آنها را از این تهمت در آورید خودتان بهتر میدانید »
 « الان که موکب همایونی در فرنگ است دولت علیه ایران باز میخواید ده میلیون »
 « دیگر از دولت روس قرض بکنند و درست شدن این استقرار سیم هم بسته بگذشتن عمل »
 « تعرفه جدید با عثمانیهاست و گفت بالاتر ازین بگویم وزیر مالیه بمن اختیار تام داده »
 « که هر قدر لازم باشد در اینجا برای انجام این کار به مامورین عثمانی پول داده شود »

« بنده به مسیو کولو بورف بگویم که تلگراف بکند هر قدر پول بهر کس و بهر جا »
 « که باید داده شود بفرستند بدهم و پس از اظهار این مراتب بخود بنده وقتیکه از »
 « سفارتکبری بیرون آمده بود منیع السلطنه راهم صدا کرده گفته بود شما بفلانکس »
 « بگوئید هر چه به عثمانیها پول لازم باشد بگوید تلگراف بکنم بفرستند بدهم این »
 « گفتگو و سفارشات مصادف بوده با همان اوقاتیکه اعلیحضرت اقدس همایونی در انگلیس »
 « تشریف داشتند و بندگان حضرت مستطاب اشرف امجد عالی آقای اتابیک اعظم »
 « روحیفداه دستخطی از لندن از عمارت ولیعهد انگلیس صادر کرده بودند که هر طور »
 « است باید تا مراجعت من اینکار تمام بشود و از حسن اتفاق این دستخط يك روز قبل »
 « از ملاقات با کولو بورف به بنده رسیده بود همان دستخط را در آورده نشان داده »
 « گفتم هر گاه اولیاء دولت علیه انجام اینکار را نمیخواستند بندگان اعلیحضرت »
 « همایونی و حضرت مستطاب اشرف عالی آقای اتابیک اعظم از انگلیس این طور »
 « دستخط نمی فرمودند که تا مراجعت ما باید اینکار تمام بشود و بعد طرف خدائی شد »
 « که حضرت اشرف آقای اتابیک اعظم از پاریس بفرانسوی تلگراف فرمودند که »
 « هر چه میتوانید سعی و مجاهدت در اتمام اینکار بعمل آید همان تلگراف را دادم »
 « کولو بورف سوادش را برداشته به مسیو ویتی وزیر مالیه فرستاد که اولیاء دولت »
 « علیه از این تهمت در آیند اما مسئله پول هر گاه خدا نخواسته این بنده آدم بی دین و »
 « طماع بودم میتوانستم يك کرو رود و کرور بعنوان اینکه بعثمانیها میدادم از روسها »
 « پول میگرفتم و دیگر کسی هم نمی پرسید که اینها را بکه دادی بجهة اینکه این »
 « قبیل پولها را قبض و سند نمیخواهد چون خواستم در این فقره کسی در میان ماشاهد »
 « باشد جواب این را بتوسط منیع السلطنه به بیلاق فرستاده گفتم برود بگوید که اگر »
 « من میدانستم این فقره تعرفه بدولت من ضرر دارد از خدمت خود استعفا کرده آشکارا »
 « مرد مردانه میگفتم که این کار بتوسط من انجام نمیگیرد چون بنا بروایت مسیو »
 « نوزیقین دارم این عمل تعرفه اگر در ایران مجری شود سه چهار کرور ب واردات »
 « گمرک ایران می افزاید لهذا هر گاه پول لازم باشد مینویسم از دولت متبوعه »
 « خود گرفته بعثمانیها بهر کس که لازم است میدهم و امیدوارم که بی پول کار را »
 « از پیش ببرم اگر با پول بشود که برای بنده چندان شرفی نخواهد داشت فردای »
 « آنروز مسیو کولو بورف بسفارت آمده گفت که من حقیقه از سفارش شما خیلی »
 « حیرت کرده و هم خوشم آمد خدا کند که این کار را بگذرانید که من تا عمر دارم »
 « مداح کفایت شما بشوم دیروز از مسیو کولو بورف از پطرسبورغ کاغذی رسید »
 « که ترجمه آنرا الفاً تقدیم می نمایم اولاً مینویسد که به پطر آمده زحمات شمارا »
 « بوزیر مالیه و خارجه گفته و بناشد که دولت روس بشما نشان الکساندر نوسکی »
 « بدهد . »
 « و ثانیاً مینویسد خیلی افسوس میخورم که نتوانستم در کورس بحضور بندگان »
 « اعلیحضرت اقدس همایونی شرفیاب شده تا مراتب زحمات و خدمات شمارا از راه »

« کمال انصاف و حق گوئی نگذارم در حضور اولیاء دولت علیه ایران پوشیده »
 « بماند حقیقه این قسم اظهار انسانیت مسیو کولو بورف که بنده هرگز منتظر نبودم »
 « به بنده خیلی اثر نموده شکر خدا را کردم که باز در جنس بشر حق شناسی و حق »
 « گوئی متروک نشده است باقی مطالب مراسله او را از ترجمه مستحضر »
 « خواهند شد . زیاده عرضی ندارد »

محل مهر « پرنس ارفع الدوله »

ارفع الدوله چندی بعد در ماه ذی الحجه ۱۳۲۰ گزارشی بتهران میفرستد و اعتراض
 سفیر انگلیس را بدولت عثمانی درباره تغییر تعرفه گمرکی چنین شرح میدهد .
 « سفارت سنیه ایران در اسلامبول »

نمره ۲۵۲

« ۱۴ شهر ذی حجه ۱۳۲۰ »

« بنا بخواهش سفارت کبری روزیکه دولت عثمانی رسماً اعلان کرد که قرار »
 « تعرفه جدید از اول ماه فوریه روسی (۱) مجری خواهد شد سفیر کبیر انگلیس رفته »
 « با وزیر امور خارجه عثمانی خیلی سؤال و جواب سخت کرده و پرسیده است که »
 « آیا این عمل گذشته است سفیر مشارالیه اعتراض کرده که سعید پاشا صدراعظم »
 « سابق بمن صریحاً قول داده بود که نگذارد اینکار بگذرد و حالا دولت عثمانی »
 « بما خلاف وعده خود را نمود وزیر امور خارجه جواب داده بود در صورتیکه اراده »
 « سنیه با تمام این عمل صادر شده بود سعید پاشا چگونه می توانست بشما همچو قولی »
 « بدهد سفیر مومی الیه مجدداً اعتراض مینماید که شما چرا بدون اجازه ما اقدام باین »
 « کار کردید وزیر امور خارجه جواب میدهد که هر يك از دول معظمه مستقلاً در اجراء يك »
 « قرار در ممالك خودشان و یا انعقاد يك قرار تجارتي با دولت دیگر مختار و هیچوقت »
 « محتاج باستیذان از دیگری نیست حالا دول معظمه مستقلاً جای خود دارند امارت »
 « بلغارستان که تابع دولت عثمانی بوده و استقلالیتی ندارد در کنون مواد مستغنی »
 « از استیذان دیگری است هر قراریکه میخواست در بلغارستان مجری داشته و کسی »
 « را باو اعتراضی نیست دولت عثمانی که دولت معظمه و استقلالیت تامه دارد البته »
 « در اجراء هر قرار در تجارت ممالك خود مختار و احتیاج با اجازه دیگری ندارد »
 « خلاصه سفیر انگلیس از این فقره در نهایت درجه اوقاتش تلخ و کمال تعجب و »
 « تأثر را دارد و از اینکه با آنهمه تشبثات آنها در عدم اجراء این قرار جدید »
 « چگونه این فقره صورت اجرای گرفت . »

« سواد مراسله که از سفارت کبری در اجراء قرار تعرفه جدید از اول ماه فوریه »
 « بیابعالی نوشته شده و جوابیکه بابعالی نوشته لفافه ارسال میدارم که خاطر »
 « مبارک جناب مستطاب اجل امجد افخم عالی دام اجلاله العالی از مراتب آنها »
 « مستحضر باشد . »

محل مهر « پرنس ارفع الدوله »

متن قرارداد گمرکی
چنانکه گفته شد صحبت تغییر تعرفه گمرکی ایران و روس
بعد از آمدن مستشاران بلژیکی و قرض سال ۱۳۱۷ هجری قمری
بمیان آمد و سپس در تاریخ شنبه ۲۶ رجب ۱۳۱۹ (۲۷ اکتبر

روسی ۱۹۰۱) (۹ نوامبر «عمومی» ۱۹۰۱) یعنی در همان هنگامی که مذاکره برای
گرفتن قرضه دوم جریان داشت (اعلام نامه) آن محرمانه در تهران بامضاء رسید
پس از آنکه مظفر الدین شاه و امین السلطان برای بار دوم باروپا رفتند در
روسیه نیز مذاکراتی راجع بآن بعمل آمد و بالاخره در تاریخ ۲۰ رمضان ۱۳۲۰ قرارداد مذکور
بین طرفین مبادله گردید و مقرر شد از اول سال ۱۹۰۳ روسی بمرحله اجراء گذارده شود
متن این قرار داد بشرح ذیل است

«اعلیحضرت شاهنشاه ایران و اعلیحضرت امپراطور روس که مایل به تسهیل
«مناسبات تجارتی مابین دو مملکت دوست همجوار هستند چنین صلاح دیدند»
«که فصل سوم قرارنامه منضمه که در ۱۰ فوریه ۱۸۲۸ مابین دولتین روس و»
۲۲

«ایران منعقد شده است جرح و تعدیل نمایند برای حصول این مقصود و کلای مختار»
«خود را از این قرار معین داشتند - از طرف اعلیحضرت امپراطور روسیه کنیسه»
«پریوه آرگروپولو وزیر مختار و ایلچی مخصوص در برابر ایران و کنیسه پریوه»
«والانتین کولوبووا از جای مجلس شورای وزارت مالیه آندولت . و از طرف»
«اعلیحضرت پادشاه ایران میرزا علی اصغر خان امین السلطان اتابیک اعظم»
«وسیر ژوزف نوزمدیر کل گمرکات ایران - مشار الیهما که بطور صحیح مأمور»
«بدین امر بودند فصول ذیل را مقرر داشتند .

«فصل اول - از مال التجاره که اتباع روس وارد بمملکت ایران یا از آنجا»
«خارج میکنند و نیز از امتعه ایران که اتباع ایران از راه دریای خزر یا از راه»
«سرحد خشکی بین الدولتین وارد بروسیه مینمایند و همچنین از مال التجاره»
«روس که رعایای ایران از روسیه خارج و از طرق فوق الذکر حمل مینمایند»
«حقوق گمرکی موافق تعرفه های مفصله (آ) و (ب) و (ث) که منضم باین قرار -»
«نامه است دریافت خواهد شد و حقوقی که در فصل سوم قرار داد منضمه ۱۰ فوریه»
۲۲

«۱۸۲۸ منظور است من بعد در مورد این قبیل مال التجاره مجری نخواهد بود»
«فصل دوم - مال التجاره که از روسیه خارج میشود (رجوع بفصل اول شود)»
«در موقع ورود فقط یکدفعه حقوق گمرکی را موافق تعرفه (آ) تأدیه کرده و»
«پس از آن مورد تحمیل هیچگونه حقوق گمرکی و سایر عوارضی نخواهد بود»
«مگر حقوقی که در فصل پنجم این قرارنامه ذکر شده است .

«امتعه ایران که برای روسیه برده میشود در موقع ورود بروسیه حقوق»
«گمرکی موافق تعرفه (ب) تأدیه مینماید و در حین خروج از ایران هیچگونه»
«حقوق صادره و عوارض دیگری بر آن تعلق نخواهد گرفت مگر حقوقی که استناد»

«در فصول (۳) و (۱) ذکر شده است .

«مال التجاره و اشیاء صادری ایران که در تعرفه (ب) ذکر نشده اند در روسیه»
 «حقوق وارده را موافق تعرفه های که در مورد دول کامله الوداد منظور است خواهند»
 «پرداخت بغیر از تعرفه های که برای امتعه صادره دولت چین و سایر دول همجوار»
 «آسیا بالفعل معمول یامن بعد برقرار میشود

«نظام نامه ای که در باب حقوق صادره روسیه و نیز در باب امتعه ممنوع الورد»
 «بروسیه نگاشته شده میشود در مورد تعرفه که برای مال التجاره ایران و روسیه»
 «منظور است مجری خواهد بود

فصل سوم - حقوق صادره صدی پنج که تابع حال در موقع خروج مال التجاره»
 «وامتعه در ایران معمول بود بکلی موقوف و متروک است باستثناء بعضی امتعه»
 «مذکوره در تعرفه (ث) که در موقع خروج حقوق صادره را موافق تعرفه مزبوره»
 «خواهند پرداخت

«مال التجاره روسیه و ایران را موافق شروط این قرارداد میتوان با آزادی»
 «از هر يك از مملکتین خارج و بمملکت دیگری داخل نمود مگر در صورتیکه»
 «طرفین معظمین در این باب منع و قدغن کرده یامن بعد بنمایند اعم از اینکه این»
 «منع و قدغن برای حفظ و امنیت عمومی ناس بوده باشد و یا احتیاطاً بجهت عدم»
 «خروج محصول ارضی که نگاه داشتن آن برای ام-ر معیشت عموم موقتاً»
 «لازم میشود .

«فصل چهارم - دولت ایران تعهد میکند که کلیه حقوق راهداری که محض»
 «حفظ نگهداری راههای کاروان بالفعل اخذ میشود موقوف نماید و در هیچ محل»
 «نگذارد هیچ نوع حقوقی راجع براه دریافت شود مگر در راههای عرابه رو»
 «ک. ر آن عملیات صناعیه بکار برده شده و امتیاز آن بر حسب قوانین مخصوصه»
 «و بعدها داده میشود و در این صورت هم حقوقی را که صاحب امتیاز باید دریافت»
 «کند دولت ایران معین کرده و با اطلاع سفارت روس خواهد رسانید

«این قبیل حقوق برای هر فرسنگی نباید بیش از آن باشد که در راه رشت»
 «الی طهران گرفته میشود و قبل از اتمام راه یا اقلاً قبل از اتمام قسمت های عمده»
 «که مابین محال معتبر واقع است اخذ حقوق جایز نیست و بهیچوجه مقدار آن»
 «در مورد مال التجاره روس بیش از آنچه از سایرین گرفته میشود نخواهد بود»
 فصل پنجم - چون رسم اجاره گمرک دولت ایران بالمره متروک و موقوف»
 «میشود در تمام سرحداتی مملکت گمرکخانه دولتی تاسیس و در تحت نظم و»
 «ترتیب خواهد آمد بطوریکه از تمام تجار بالسویه حقوق دریافت و در مورد»
 «مال التجاره آنها سعی بلیغ و توجهی کامل منظور شود .

«دولت علیه ایران هر نوع تدبیرات و اقدامات لازمه را بعمل خواهد آورد»
 «که مال التجاره در مدت توقف در گمرکخانه ها کلیه مصون و محفوظ باشد و در»
 «صورت کم و کسر و فساد مال التجاره که در انبارهای گمرکخانه وضع شده است»

«مسئولیت آن بلا واسطه برعهده دولت ایران خواهد بود بنا براین دولت»
 «علیه ایران منعهد میشود که در گمر کخانه‌هایی که اسامی آن در نظامنامه»
 «مذکوره ذیل معین شده است و مخزنهای محصور صحیح بنا کند که وسعت آن»
 «کفایت مال التجاره وارده معموله را بنماید مخازن مزبوره حتی الامکان زودتر»
 «ساخته خواهد شد و در هر حال دیر تر از مدتی که در بند نمره (۱) این فصل معین»
 «شده است نخواهد بود در سایر گمر کخانه‌ها هم نسبت به حاجت مال التجاره وارده»
 «و صادره جای مناسب تهیه خواهد شد تجار روسی بشرایطی که در این نظامنامه»
 «معین است حق خواهند داشت که مال التجاره خود را مدت یکسال از تاریخ ورود»
 «در مخازن گمر کی وضع نمایند بدون اینکه از این بابت حقوق و عوارضی»
 «تأدیه کنند»

«اداره گمرک يك نظامنامه عمومی بارضایت سفارت روس نگاشته و قبل از»
 «اجرای این قرارنامه مطالب ذیل را معین خواهد کرد»

«۱- تعیین اقسام گمر کخانه‌ها و امور راجعه بآن و تعیین نقاط سرحدی چه از»
 «خشکی و چه از طرف دریا که از آنجا مال التجاره میتواند داخل و خارج نمود و»
 «نیز تعیین راه‌پایی که برای تجارت وارده و صادره مفتوح است و كذلك ترتیب»
 «مخازن گمرک خانه‌ها و موعد دائر شدن مخازن و گمر کخانه‌ها»

«۲- ترتیباتی که برای ورود و خروج مال التجاره باید مرعی و منظور شود»
 «۳- قواعد راجعه بانبار که در مورد مال التجاره روس مدت دوازده ماه از»
 «تاریخ ورود آن بگمر کخانه‌هایی که دارای انبار است باید مجری شود»
 «۴- وجوهی که از بابت توقف در انبار و از بابت همراهی و مساعدتی که اداره»
 «گمرک در باره تجار کرده است بر مال التجاره تعلق میگیرد»

«۵- ترتیبات گمر کی راجع به ممیزی کردن مال التجاره که حقوق گمر کی»
 «آن از روی وزن و تعداد و مقدار تأدیه میشود و نیز ترتیبات راجعه به تقویم»
 «مال التجاره که حقوق را از روی قیمت آن تأدیه میکند و كذلك ترتیبات راجعه»
 «بجریمه که در صورت تقلب یا عدم اجرای ترتیبات و قواعد گمر کی تعلق میگیرد»
 «اما در باب ترتیباتی که در روسیه در موقع ورود و خروج مال التجاره باید مجری»
 «شود از این حیث رعایای ایران مطیع قوانین حالیه و آتیّه آن دولت»
 «میباشند بشرط اینکه مدلول آن در ماده تجارت اتباع ایران سخت تر از آن»
 «نباشد که در مورد تجار دول کامله الوداد مجری است»

«فصل ششم - در روسیه حقوق واردی که موافق تعرفه (ب) منضمه باین»
 «قرار نامه تأدیه میشود بیولی خواهد بود که برای ادای حقوق گمر کی در تمام»
 «مملکت معمول است»

«ماخذ حقوق مزبوره بود یعنی چهل لیور روسی است که مطابق میشود با»
 «شانزده کیلو گرام روسی و هشت صدم کیلو گرام فرانسه و یا پنج من و نیم تبریزی»
 «ششصد و چهل مثقال و برای اجرای تعرفه‌های (آ) و (ث) من ایران که معروف»
 «بمن تبریز است از قرار ششصد و چهل مثقال ایران یعنی هفت لیور و بیست و»
 «هفت صدم لیور روسی که دو کیلو گرام و نود و هفت صدم کیلو گرام فرانسه»
 «باشد محسوب میشود و صد قران ایران معادل هیجده منات روسی یا چهل و»
 «هشت فرانک طلای فرانسه است»

«هر گاه مظنه قران بالنسبه پیول روسی بیشتر از صدی ده تنزل کرده و»
 «متجاوز از یک ماه در این حال تخفیف باقی ماند دولت ایران در صورتیکه این»
 «فقره تخفیف را بتصدیق بانك های عمده طهران رسانیده و قبل از وقت سفارت»
 «روس اعلام نمود حق خواهد داشت که در تعرفه‌های (آ) و (ث) حقوقی را که از»
 «قرار وزن و تعداد و مقدار مال التجاره اخذ میکند بهمان میزان زیاد نمایند و»
 «این اعلام که راجع باز دیاد حقوق گمر کی است باید به سفارت روس مقیم»
 «طهران اقلا دو هفته قبل از اجرای آن بوقوع برسد»

«در صورتیکه مظنه قران بالنسبه فرانك متجاوز از صدی ده ترقی کرده و»
 «زیاده از یک ماه در این حالت ماند سبقت با دولت روس خواهد بود که بهمان»
 «میزان تخفیفی در حقوق گمر کی تعرفه‌های (آ) و (ث) بخواهد و دولت ایران»
 «مجبور است که این تخفیف را قبول نماید»

«فصل هفتم - دولت ایران متعهد میشود که مفاد و شرائط این اعلام نامه را»
 «با تعرفه‌های (آ) و (ث) و تغییراتی که در فصل ششم منظور است در تمام نقاط»
 «-رحدی بموقع اجراء گذارد»

«این اعلام نامه تصدیق شده و تصدیق نامجات در طهران مبادله خواهد شد پس»
 «از آن دولتن مدلول آنرا اعلام و از تاریخی که بطور مرضی الطرفین معین»
 «میشود مفاد آنرا بموقع اجراء خواهند گذارد و در اختلاف نسخه فرانسوی معتبر»
 «شمرده خواهد شد»

«در طهران نسختن بفرانسه و فارسی»

«۲۷ ماه اکتبر ۱۹۰۱ مطابق ۲۶ رجب ۱۳۱۹ هجری امضاء آرکیرو پولو»

«کلو بو علی اصغر اتابیک اعظم نوز»

«مرحوم رضا صفی نیا در کتاب استقلال گمر کی ایران در مضار قرار داد»
 «گمر کی ایران و روس مینویسد»

«قرار داد گمر کی ایران و روس مضار بزرگی را دارا بوده حتی میتوان گفت که»
 «این قرارداد از عهد نامه گلستان و ترکمن چای بمراتب بدتر بود»
 «در گلستان و ترکمن چای با اینکه ایران مغلوب شده بود معینا این طور دست»
 «بسته تسلیم نگردیده بود و بطوریکه نوشته ایم در عهد نامه های سابق تعهدات ایران در باب

گمرک تعهد متساوی و متقابل بود ولی قرار داد گمرکی ۱۹۰۲ کاملاً یکطرفه و فقط
 بنفع روسیه بود

قرارداد جدید از سه لحاظ برای ایران مضر و کمر شکن بود
 اولاً - از لحاظ سیاسی - اختیارات ایران را در امور اداره گمرک خود سلب مینمود
 دولت ایران نه میتوانست تعرفه خود را تغییر دهد و نه حقوق صادرات و واردات را کم یا
 زیاد نماید و نه نظامنامه گمرکی خود را بدون رضایت سفارت روس بنویسد بنابراین هر هفت
 فصل قرارداد بمنزله هفت قیدی و بند بود که بسر و گردن و دست و پای ایران بسته میشد
 و ایران را در موقعی قرار میداد که میتوان گفت از موقع دولت تحت الحمايه حتی مستعمرات
 هم بدتر بود.

ثانیاً - از لحاظ اقتصادی انعقاد این قرار داد موجب زوال پاره صنایع ایران گردید
 زیرا دولت روسیه فقط درصدد جلب مواد خام ایران بود مانند پشم و پنبه و کنف و پوست
 دباغی نشده و غیره ولی مصنوعات و منسوجات ایرانی را یا از ورود بروسیه ممنوع کرده
 یا تابع حقوق سنگین قرار داده بود و اگر اظهارات یکی از تجار معتبر مملکت را قبول
 کنیم چند قلم مهم از صادرات ایران در نتیجه این قرار داد بازار خود را از دست داده
 بعلاوه باوجود حقوق نازل منسوجات روسیه مقاومت و رقابت صنایع داخلی مشکل و غیر
 ممکن گردید.

ثالثاً - از لحاظ مالی - تعرفه سابق يك نسق بود و از این جهت معایبی داشت که ذکر
 کرده ایم و بایستی درصدد اصلاح آن می بودند ولی در تعرفه جدید
 اولاً بطوریکه ملاحظه شد ۳۴ قلم از واردات که چند قلم آن هم از واردات عمده
 محسوب میشود از ادای حقوق گمرکی معاف شده بودند

ثانیاً حقوق معینه برای امتعه وارده از روسیه بسیار نازل بود مخصوصاً حقوق واردات
 عمده بایران از قبیل قند و منسوجات و نفت و شکر و غیره و اگر برای پاره اقلام حقوق نسبتاً
 زیادی معین شده امتعه وارده از ممالك دیگر بوده و میزان واردات آنها غیر قابل اهمیت
 است. بطور کلی در این تعرفه حقوق معینه از صدی سه الی صدی چهار تجاوز نمی کند در
 صورتیکه مطابق رژیم گمرکی تر کمن چای بلا استثناء تمام اشیاء وارده و صادره صدی پنج از روی
 قیمت بایستی تادیه نمایند.

در این تعرفه اشیاء تجملی را در نظر نگرفته و حقوقی را که در سایر ممالك باین قبیل
 اجناس می بندند منظور نداشته اند.

تعرفه جدید را اگر تعرفه (اختناق اقتصادی ایران) نام دهیم تصور میکنیم راه
 اغراق نه پیموده ایم زیرا که صنعت ممیزه آن ترویج تجارت و فلاحت روسیه در ایران و
 جلوگیری از تجارت ایران در روسیه بود و از بین رفتن آنها مستلزم تصرف بازار ایران بوسیله
 صنعت و تجارت روسیه تزاری. «

قبلاً گفته شد که از مال التجاره اتباع ایران و انگلیس
 باستناد استفاده از حقوق دول کامله الوداد مانند اتباع روس
 صدی پنج گمرک گرفته میشد.

قرار داد گمرکی
 ایران و انگلیس

یکی از هدف‌های روس‌ها در تغییر تعرفه گمرکی افزایش حقوق گمرک مال التجاره‌های هندی و انگلیسی بود که نتوانند با مال التجاره‌های روس رقابت نمایند و به همین جهت برای جلوگیری از اعتراض انگلیس‌ها در ابتدا آنرا محرمانه نگاه داشتند و با آنکه سفارت انگلیس در تهران کم و بیش از صحبت‌هایی که در این باره بعمل می‌آمد اطلاع داشت ولی نمیتوانست باور کند که دولت ایران بدون جلب نظر آنها با بنکار مبادرت خواهد ورزید.

در اوایل محرم سال ۱۳۲۰ هجری قمری (آوریل ۱۹۰۲) مظفرالدین شاه برای بار دوم عازم اروپا شد و انگلیس‌ها که تا اندازه‌ای از مشکلات و گرفتاری‌هایشان در نقاط مختلف دنیا مخصوصاً جنوب افریقا کاسته شده بود برای جلب نظر «شاه» و «صدر اعظم» و تحکیم نفوذ خود در ایران پذیرائی شایانی از مظفرالدین شاه و امین السلطان در لندن بعمل آوردند و حتی چون تمایل مظفرالدین شاه را به نشان زانو بند که از عالیترین نشان‌های انگلستان بود دیدند با وجود مخالفت ادوارد هفتم پادشاه انگلیس با و قول دادند که قانون مخصوصی می‌گذرانند و نشان را بتهران خواهند فرستاد.

مظفرالدین شاه در ماه رجب ۱۳۲۰ (اکتبر ۱۹۰۲) از اروپا بایران بازگشت و تقریباً سه ماه بعد از آن هیئتی از طرف پادشاه انگلیس نشان زانو بند را برای «شاه ایران» بتهران آورد و مقارن همین حال نیز خبر قرار داد گمرکی ایران و روس انتشار یافت.

والنتین چیرول مینویسد :

« شاید هم عمدی بود که تصادفاً خبر قرارداد گمرکی ایران و روس که يك ضربت دانسته و فهمیده ای بنفوذ سابقه دار تجارتي انگلیس در ایران بود در روزی از « پترزبورگ منتشر شود که در همان روز (دوم فوریه ۱۹۰۳) لرد دئون سرپرستی « يك هیئت مخصوص از طرف ادوارد هفتم پادشاه انگلستان در قصر سلطنتی طهران » نشان زانو بند را بشاهنشاه ایران تسلیم میکرد. »
« این نشان عالیترین نشان ذی‌شانی است که از طرف پادشاه انگلیس بر رئیس يك »
« کشور دوست و متحد داده میشود . »

و قتیکه خبر قرارداد گمرکی ایران و روس منتشر شد روزنامه‌های انگلیس سرو صدای زیادی برآوردند و مقالات متعددی در آن باره نوشتند و بدولت انگلستان که در این مورد غفلت نموده بود اعتراض کردند.

والنتین چیرول ضمن شرحی راجع به قرارداد گمرکی ایران و روس مینویسد .
« قرارداد جدید گمرکی بین دولتین ایران و روس در سال ۱۹۰۱ بامضای »
« نمایندگان مختار طرفین در طهران رسیده بود و بیش از یکسال طول کشید تا »
« از شرایط آن اطلاع حاصل گردید در سال ۱۹۰۲ شاه ایران بلندن آمد در »
« همان وقت نیز چنین تصور میشد که هنوز مذاکرات قرارداد جدید گمرکی دولتین »
« از حدود مذاکرات مقدماتی تجاوز نکرده است اگرچه اضطراب زیادی بین »
« کسانی که در تجارت ایران علاقمند بودند وجود داشت ولی بهیچ وجه باور نمیشد »
« که دولت حاضر بشود با اقداماتی که مضر بحال تجارت انگلستان باشد اقدام »
« کند انگلستان این مقام تجارتي را در ایران مدت یکصدسال است دارا میباشد »

« و غیر ممکن است که دولت ایران قبل از اینکه بدولت انگلستان مراجعه کند »
 « بچنین کاری اقدام کند . »

« در ضمن صحبت من با اتابك اعظم كه لطفا بامن در اين باب داخل مذاكره »
 « شد اشاره نمود او بمن اطمینان داد كه دولت ایران هرگز چنین عملی را بدون »
 « اطلاع انگلستان انجام نخواهد داد و علاوه نمود گفت چنین اقدامی مخالف سیاست »
 « دیرینه ایران خواهد بود كه همیشه سعی نموده تعادل را بین منافع دو همسایه »
 « نیرومند خود حفظ كند عقل سلیم پادشاه عظیم الشان ایران و تجربیات خود او در »
 « مسائل سیاسی يك چنین سیاست عاقلانه را در ایران تعقیب میكند و این راهی »
 « است كه خالی از خطر میباشد . »

« يك چنین قول اطمینان بخش نیز اتابك بدولت انگلستان داده بود و قتیكه »
 « صدراعظم ایران بایك چنین صراحت لهجه كه همه گونه درستی و صداقت از آن »
 « نمایان بود بمن اظهار نمود در صورتیكه در آن وقت درست نه ماه از تاریخ »
 « امضاء قرار داد جدید گمرکی بین ایران و روس گذشته بود و همین اتابك خودش »
 « امضای خود را پای آن گذارده بود . »

« يك نفر صاحب اقتدار مشرق زمین بدون تردید همیشه اكره دارد از اینکه »
 « تقاضاهای دوستان و مهماندارهای خود را رد كند مخصوصا و قتیكه این »
 « شخص صاحب نفوذ انتظار دارد يك امتیاز ذیقیمتی را كه همه كس آرزوی »
 « داشتن آن را دارد مانند نشان زانو بند باو داده شود و اطمینان هائی »
 « كه در موقع توقف شاه در انگلستان داده شد گویا چنین باید تصور شود »
 « كه تمام آنها يك نوع تعارفات معمولی بوده و یا از ردیف عبارات مترادف »
 « است مسیو نوز بلژیکی رئیس كل گمركات ایران كه به مقام وزارت دربار »
 « شاهنشاهی در طهران ارتقاء یافته است برای شناساندن خدمات خود در موقع »
 « مذاكرات شرایط قرار داد گمرکی ایران و روس در این هنگام مشغول بود »
 « و مسائل تسهیل و اجرای قرار داد مذکور را آماده نموده مواعیتی كه وجود »
 « دارد برطرف كند . معاهده ارض روم منعقد شده بین ایران و عثمانی یگانه تعهد »
 « بین المللی بود كه در این موقع مانع اجرای آن بود و روسها میدانستند تا »
 « این شرط معین در روابط تجارت دولتی حکم فرماست و در اعتبار خود باقی است »
 « سایر دول نیز تحت عنوان دول كامله الوداد میتوانند استفاده از آن را ادعا كنند »
 « زیرا كه ضرر آن به مراتب كمتر از تعرفه گمرکی روس و ایران »
 « میباشد . »

« مسیو نوز عازم استانبول شده است كه این موضوع را فیصل دهد و بادر بار »
 « عثمانی قرار این كار را بدهد و بوسیله موافقت هائی كه در بعض مسائل از طرف »
 « ایران شده است و هم چنین ترغیب و تشویقی كه از طرف روسها شده بیشتر موثر »
 « بوده در این مسافرت مسیو نوز بخوبی موفقیت حاصل نموده است و تا شهریار »
 « ایران بطهران برسد تمام مشكلات حل شده است در ۲۷ دسامبر ۱۹۰۲ قرار »

« داد گمر کی مورخ ۲۷ اکتوبر ۱۹۰۱ مبادله گردید و قرار شده است که در »
 « ۱۴ فوریه ۱۹۰۳ تعرفه جدید بموقع عمل گذاشته شود. »

چیرول دردنباله آن مینویسد .

« حان دیگر خیلی دیر شده است عکس العمل نشان داد یا اثرات آنرا خنثی »
 « کرد چونکه در این مورد ماچه شکایتی میتوانیم داشته باشیم ما خود را راضی »
 « کرده بودیم از شرط مخصوص حقوق دول کامله الوداد استفاده کنیم تا امروز »
 « هم از آن استفاده کردیم و هرچه بود بعدها هم عمل خواهیم کرد ممکن است »
 « ما این قضیه را دنبال کنیم در صورتیکه دولت ایران مکرر در مکرر بماقول »
 « داده ولی بقول خود عمل نکرده است ، در نتیجه بزبان ما تمام شده است البته »
 « يك چنین رفتار نامناسب با روابط عادی که روی اساس دوستی برقرار است »
 « وفق نمیدهد . »

« برهم زدن مقرراتی که تجارت ما با ایران روی آنها استوار است بدون »
 « تردید باعث زیان ما و ضرر تجارت خود ایران میباشد امروز ما بهترین خریدار »
 « متاع ایران هستیم ولی این دلیل برهان منطقی در يك دولتی که آزادی عمل »
 « خود را از دست داده است مؤثر نیست دولت ایران هر قدر هم مایل باشد نمیتواند »
 « بسود خود عمل کند دولت امپراطوری روس با این موفقیتی که بدست آورده »
 « است با دیپلوماسی خود فاتح شده و امروزول کن معامله نیست اینك فعلا دو »
 « طریق عمل برای دولت انگلیس موجود است یکی اینکه باین رفتار غیر »
 « دوستانه ایران اعتراض کند چرا باید يك چنین قرارداد منحوس گمر کی را »
 « بدون مشورت با ما با رقیب تجارتی ما انجام داده و راضی شده يك تعرفه جدیدی »
 « به تجارت تحمیل شود و در ضمن فشار آوریم و دولت ایران را مجبور کنیم با ما يك »
 « قرارداد گمر کی جدا گانه برقرار کند که ضرر آن رای تجارت دولت انگلیس »
 « کمتر باشد راه دیگر اینکه در مقابل این عمل انجام شده تسلیم شویم مبادا وضع »
 « ما بدتر از این شود و سعی کنیم دست و پای دولت ایران را با يك قرارداد تجارتی »
 « به بندیم که در آتی نتواند يك چنین فضولی را بکند طریق اولی ممکن است »
 « بر ازنده تر باشد ولی با وضع کنونی طهران ممکن است این کار مدتها بطول »
 « انجامد تا بتوانیم فرصت مناسبی بدست آورده شرایط بهتری از دولت ایران »
 « برای تجارت خود تحصیل کنیم اما قبل از اینکه این فرصت بدست آید ممکن است »
 « موفقیت های بیشتری بدست آورد و دولت ایران را مجبور کرد برفع امپراطوری »
 « گذشته های دیگری کند در اینصورت یگانه تکیه گاه ما همان استفاده مادّه حقوق »
 « دول کامله الوداد خواهد بود و بس در اینجا نیز مثل همیشه ما پاك عاجز خواهیم »
 « شد که فشار تازه منگنه روس را تحمل کنیم . »

« طریق دوم اینست که در طویل را محکم ببندیم حال که بهترین اسب را »
 « بسرقت برده اند اقلا با اظهار تاسف اسب یا بو برای ما باقی بماند . نظر دوم »
 « در مقابل مزاحمت های دولت روس اصلح و بهترین راه شناخته »

« شد بنا بر این با عجله و شتاب در نهم ماه فوریه ۱۹۰۳ (یعنی پنج روز قبل از « اجرای قرارداد جدید تعرفه گمرکی) تعرفه جدیدی بین دولتین ایران و انگلیس « بامضاء رسید.»

بهر حال بعد از فشاری که انگلیس ها بدولت ایران وارد ساختند در تاریخ نهم فوریه ۱۹۰۳ (۱۱ ذی القعدة ۱۳۲۰ هجری قمری) قرار دادی در هفت فصل عیناً مانند قرارداد گمرکی ایران و روس با همان شرایط منتهی بنفع دولت انگلستان تهیه و بامضاء طرفین رسید .

این قرار داد بجای فصل نهم عهد نامه پاریس مورخ چهارم ماه مارس ۱۸۵۷ بود و برای ایران همان معایب و مضار قرار داد گمرکی ایران و روس را در برداشت . چندی پس از امضای این قرارداد روزنامه تایمز متن آنرا منتشر کرد و در شماره بعد مقاله ای راجع باین قرار داد انتشار داد که ترجمه آن در همان موقع ضمن گزارش مورخ ۱۳ جمادی الاولی ۱۳۲۱ سفارت ایران در لندن بوزارت امور خارجه فرستاده شده و بدینست برای مزید اطلاع در پایان این قسمت متن آنرا نقل نمایم .

« قرارداد جدید تجارتنی مابین این مملکت و ایران دیروز بطبع رسید

اولا شخص نمیتواند از دو نکته قرارداد مزبور تعجب نکند اگر چه این نکات فقط رسمی است لیکن با وجود این خارج از اهمیت نیست تمام قراردادهائی که تا بحال مابین انگلستان و ایران گذارده شده است بزبان انگلیسی و فارسی بوده و این دفعه اول است که نسخه فرانسوی آن محل وثوق است .

ثانیا اگر چه در مقدمه قرارداد اسم اتابك اعظم بطور اول مامور مختار شاه از برای گفتگوی با وزیر مختار اعلی حضرت پادشاهی در طهران ذکر میشود ولی در آخر قرارداد اسم ایشان دیده نمیشود و این غریب است و سابقه آنرا در قراردادهای بین المللی نمیتوانیم بیابیم قرارداد را تنها مامور دوم ایران امضاء نموده و بنظر می آید که تمام گفتگوی این مطلب با او شده باشد مامور مختار دویم صاحب منصب ایرانی نیست صاحب منصب خارجه نیست که مستخدم دولت ایران است مسیونوز مدیر کل بلژیکی گمرکات و پست ایران در تنظیم اداره محوله با و در ترتیب دادن آنغابر سبك ادارات اروپائی خدمت خوبی کرده ولی اداره او آلت خوبی گردیده است در دست روس از برای ازدیاد و تمهیدات خود در تحصیل استیلای تجارتنی و سیاسی در طهران یقین نداریم که حتی در مصر هم نماینده دولت اروپائی بعهده بگیرد که گفتگو و امضای قراردادی را فقط با انگلیسی که مستخدم دولت مصر است بکند این بی قاعده گی ها صفحه را بر ما باز میکنند که در آنجا نتایج بزرگترین صدماتی که تا کنون بتجارت ما خورده است نقش است روابط تجارتنی ایران با دول خارجه تا این اواخر موافق قرارداد ترکمانچای بود که در سنه ۱۸۲۸ مابین روس و ایران گذارده شد و بموجب قرارداد مذکور از مال التجاره روس که داخل خاک ایران میشد صدی پنج از بابت قیمت امتعه اخذ میشد موافق قرارداد های خودمان با ایران ما فواید دول کامله الوداد را داشتیم و بهمین راضی بودیم آنچه واقع شده است خطری را که سابقا (مستر ادواردلو) در کاغذی که بروزنامه طایمس نوشت ذکر نمود کاملا توضیح میکند و عقیده (سرادواردلو) این بود که نباید فقط بداشتن فواید دول کامله الوداد امیدوار بود دو سال قبل مسیونوز راپورتنی بدولت ایران داد و در آن راپورت نتایج خوبی را که بواسطه تنظیمات او در عمل گمرک برای خزانه حاصل شده بود شرح داد و موقع رابدست آورده اظهار داشت که منافع گمرک را میتوان زیاد نمود اگر میزان صدی پنج از بابت قیمت امتعه که بموجب قرارداد برقرار است اضافه شود و این اشاره اگر هم الهام دیپلوماسی روس نبود با پولتیک اکونومیک روس در ایران مناسب افتاد . بواسطه تخفیف دادن گمرک اشیائی که از روسیه به ایران حمل میشود تشویقات زیاد و بواسطه قرب جوار ترقیاتی که تجارت روس به هم چشمی تجارت انگلیس در شمال ایران نمود . مسیوویت (وزیر مالیه روس) را کافی نبود تعرفه جدید را روس از روی زرنگی بکار برده میتوانست از برای امتعه که طرف صرفه خودش است تقریباً همان میزان گمرک موجود را نگاه بدارد و از آن طرف محض اینکه بدولت ایران تلافی کامل بشود اجازه بدهد که گمرک زیاد از امتعه که غالبا از انگلستان و هندوستان بیاید بگیرد حتی در مواردی امتعه که محل هم چشمی است يك قسم است دولت روس می تواند گمرک نسبت زیادتر را قبول نماید چرا که تخفیفاتی را که دولت در گمرک امتعه که با ایران فرستاده میشود میدهد

زیادتر میکند و نمیگذارد که ضرر اضافه گمرک به تجارت روس بخورد و حال آنکه در این مملکت چون تخفیف دادن معمول نیست از برای حمل آن قسم امتعه انگلیس سدی که پیش می آید اضافه تعرفه ایران از طرف دیگر جاذبیت دیگری داشت برای روس زیرا که اسباب ترقی قیمت رهن آنها میشد یعنی مداخل گمرکات ایران که بضایات آن قرض بدولت ایران داده شد دولت ایران بدیهی است کلی بود در دشت کوزه گر مامور مخصوص از وزارت مالی روس بطهران فرستاده شد که قرار تعرفه جدید را بامسیونوز بدهد و بعد مسیونوز بروسیه رفت محض اینکه شخصاً بمسیونویت گفتگو نماید نتیجه معاهده تجارتی فیما بین ایران و روس بود که ختم آن بطور تمسخر که خالی از قصد نبود همان روزی که سفارت مخصوص که برای اعطاء نمودن نشان محترم کارتر بشاه بطهران رفته بود و مهمان سرارطور هار دینچ بود در روسیه اعلان شد.

آخر انگلستان فهمید که منافع دول کامله الوداد که این مدت اسباب امیدواری آن بوده چیزی نیست مگر نیشکر شکسته. روسیه مواظب شد که در قرارداد خود منافع ظاهری مخصوصی از برای خود تطلبید و چون ما آزاد بودیم که بهر قیمتی که بهتر بود تعرفه جدید را بکار ببریم لهذا اصولاً سبب شکایتی نداشتیم و فقط راهی که برایمان باقی مانده بود همان مانع شدن از تکرار این نوع ناملازمات در آتی بود و قراردادی که دیروز وزارت خارجه بطبع رساند گویا آنچه را باین وضع بایستی متوقع باشیم مینمایاند ملاحظه اثر تعرفه را که قرارداد برای تجارت انگلیس و ایران معین میکند باید موقوف بوقت دیگر نمود و امروز همین قدر اظهار میداریم که اینکه گمرک صدی پانزده و صدی بیست و چهل و حتی بیشتر از امتعه ادخالیه که متواتراً ذکر شده است علامت کافی است برای اینکه بنمایاند که تعرفه جدید چه تغییراتی خواهد داد در تجارتی که تا بحال مبتنی بر گمرک صدی پنج بوده تجارت انگلیس بقدر امکان یقین با اوضاع جدید خواهد ساخت ولی جای افسوس است که در مملکتی که منافع انگلیس آنقدر زیاد است این اشکالات برای تجارت مارخ دهد و حال آنکه اگر در ماضی قدری بیشتر دوراندیشی شده بود ممکن بود سد اشکالات بشود البته در عرض هفتاد و پنج سال آخر و قتی که ممکن بود نفوذ ما در طهران بکار برده شود وسیله کم نبود برای اینکه روابط تجارتی خودمان را بر پایه محکمتری از قرارداد سنه ۱۸۲۸ روس و ایران بگذاریم این اظهارات را نه برای خدمت از روس میکنیم روس طبعاً فقط منافع خود را ملاحظه نموده است و اگر تسامح ما را غنیمت دانسته ماحق کله نداریم ولی این درسی است که باید از بر کنیم برای آتی اهمیت منافع که مادر ایران داریم خصوصاً بمناسبت هندوستان بنظر ما زیاده از سابق مورد قبول و توجه است و در ایران شاید بیش از هر جائی منافع تجارتی و سیاسی بطور سخت به یکدیگر مربوط اند امیدواریم دیگر مجبور نشویم بواسطه کثرت اطمینان و اهمال چنین جریمه بزرگی را بدهیم که این دفعه مسیونوز سبب شد که بواسطه این قرارداد تجارتی بدهیم.

نظامنامه گمرکی روس و انگلیس نوشته شده میباشد «اداره گمرک يك نظامنامه عمومی بارضایت سفارت روس» و یا «سفارت انگلیس» تهیه نماید.

بعدها این نظامنامه در ۱۶ فصل و یکصد و بیست و دو ماده و یک ضمیمه تهیه و با تصویب سفارتخانه های روس و انگلیس از تاریخ ۱۵ سپتامبر ۱۹۰۴ به مرحله اجراء گذارده شد. مواد این نظامنامه تمام یکطرفی و مخالف شئون و حیثیت دولت ایران بود چنانکه در ماده ۲۵ مقرر شده بود.

در صورت وقوع اختلاف بین اظهار کنندة مال و اداره گمرک بدو رئیس گمرک با اطلاع قنصل دول متبوعه صاحب مال طی مایقال نماید و صاحب مال مجاز بوده است از حکم صادره بسفارت متبوعه خود استیناف بدد و اداره مر کزی گمرک در این صورت بایستی ختم عمل نماید.

و ماده ۲۶ مقرر میداشت در صورت حصول شبهه برای مقومین و مفتشین در تشخیص جنس و نوع مال التجاره آن را توقیف و نمونه از آن بار ابرت مشروح با اداره ایالتی گمرک بفرستد و در هر حال مخدأ که مطابق ماده ۲۵ بعمل می آید.

فهرست

ماخذ و منابع این کتاب

- ۱- کراسه المعی خطی متعلق بکتابخانه مجلس شورای اسلامی
- ۲- مجموعه عهدنامه‌ها خطی متعلق بکتابخانه مجلس شورای اسلامی
- ۳- مجموعه میزان آقاسی خطی متعلق بکتابخانه ملی ملک
- ۴- تاریخ روابط سیاسی ایران و انگلیس در قرن نوزدهم (جلد اول تا جلد ششم)
تالیف آقای محمود محمود
- ۵- سفرنامه‌های ناصرالدین شاه بارو با
- ۶- روضة الصفا ناصری
- ۷- المآثر والاثار
- ۸- منتظم ناصری
- ۹- مرآت البلدان ناصری
- ۱۰- اسرار انحطاط ایران یا خلسه اعتماد السلطنه
- ۱۱- وقایع دربار ناصرالدینشاه تالیف اعتماد السلطنه
- ۱۲- تاریخ بیداری ایرانیان تالیف ناظم الاسلام کرمانی
- ۱۳- تاریخ روابط سیاسی ایران با دنیا (جلد ۱ و ۲) تالیف نجفقلی حسام معزی
- ۱۴- سه سال درد دربار ایران تالیف دکتر فوریه ترجمه آقای عباس اقبال
- ۱۵- تاریخ اجتماعی واداری دوره قاجاریه تالیف عبدالله مستوفی
- ۱۶- یادداشت‌هایی از زندگانی خصوصی ناصرالدینشاه
- ۱۷- نیم قرن بردگی اقتصادی تالیف ع - دانش پور
- ۱۸- شرح حال عباس میرزا ملک آراء
- ۱۹- سی‌سالار اعظم تالیف محمود فرهاد معتمد
- ۲۰- استقلال گمر کی ایران تالیف رضا صفی نیا
- ۲۱- انقلاب ایران تالیف ادوارد برون ترجمه احمد پژوه
- ۲۲- تاریخ مشروطه ایران تالیف احمد کسروی
- ۲۳- گنج شایگان تالیف سید محمدعلی جمال زاده
- ۲۴- امیر کبیر و ایران (سه جلد) تالیف دکتر فریدون آدمیت
- ۲۵- تاریخ انقلاب مشروطیت ایران تالیف دکتر مهدی منکزاده

- ۲۶ - اختناق ایران تالیف مستر شوستر
 ۲۷ - دوره مجله‌های یادگار - کاوه - یفما
 ۲۸ - روزنامه‌های رسمی ایران - اختر - جبل‌المتین
 ۲۹ - خاطرات و خطرات تالیف مهدیقلی هدایت (مخبر السلطنه)
 ۳۰ - مجموعه آثار ملک‌خان تالیف محمد محیط طباطبائی
 ۳۱ - بمناسبت صدمین سال قتل امیر کبیر تالیف حسین مکی

1— ACROSS COVETED LANDS

By

A. Henry Savag Landor

2— PERSIA AND THE PERSIAN QUESTION

By

The Hon Georgen Curzon, M.P.

3— A HISTORY OF PERSIA

By

Sir Percy Sykes

4— THE PERSIAN PROBLEM

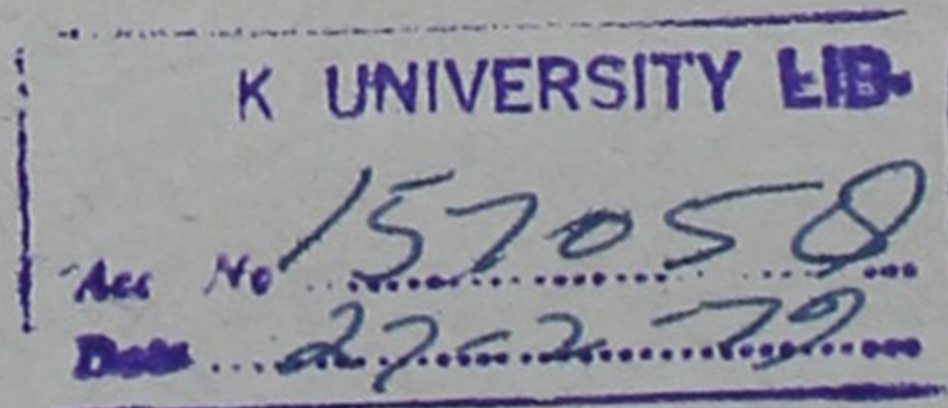
By

H.J. Whigham

5— REUTERS' CENTURY

By

Graham Storey

~~71479~~

113583

विद्यया ऽमृतमश्नुते
अमृतं

JAMMU & KASHMIR UNIVERSITY
LIBRARY

Kashmir Division - Srinagar

UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. 62119

Author

Title. Roman Britain

and the English
settlements.

~~71479~~

113583

~~महाराष्ट्र~~
~~अथ~~
~~संस्कृत~~

JAMMU & KASHMIR UNIVERSITY
LIBRARY

Kashmir Division - Srinagar

UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. 62119

Author

Title. Roman Britain

and the English
settlements.

۳۰۰ ریال